

தீவகல்

தென்கைபுல் லேகைபுல்

பேராசிரியர் கா. குகபாலன்

தீவகம் தொன்மையும் மேன்மையும்

பேராசிரியர் கா. குகபாலன்
ஓய்வு நிலைப் பேராசிரியர்
புனியியற்றுறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

Title of the Book : Theevakam - Thonmaiyum Menmaiyum
Author : Karthigesu Kugabalan
B.A Hons, M.A, Ph.D
Post M.A Diploma in Poputlation studies
Address : 26/2, Champion Lane, Kokuvil East,
Kokuvil, Sri Lanka.
Edition : First Edition April 2017
Copy Right : To the Author
Printer : Harikanan Printers, Jaffna.
Price : 600/=

நூல் : தீவகம் - தொன்மையும் மேன்மையும்.
ஆசிரியர் : பேராசிரியர் கார்த்திகேசு குகபாலன்
விலாசம் : 26/2, சம்பியன் ஒழுங்கை, கொக்குவில் கிழக்கு,
கொக்குவில்.
பதிப்பு : முதலாம் பதிப்பு, ஏப்ரல் 2017
பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கு
அச்சகம் : கரிகணன் (தனியார்) நிறுவனம்,
யாழ்ப்பாணம்.
விலை : 600/=

ISBN : 978-955-38153-0-9

என் அன்பு மகள்
திருமதி திருமகள் கார்த்திகேயன்
நினைவாக

முன்னுரை

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென்மேற்கே சப்த தீவுகள் என அழைக்கப்படும் நெடுந்தீவு, வேலணைத்தீவு, காரைநகர், (மண்டைதீவு) புங்குடுதீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு ஆகிய தீவுகளில் வரலாற்றுக் காலங்களிலிருந்து மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இங்கு வாழ்ந்திருக்கக்கூடிய மக்களது வரலாறு தென்னிந்தியாவுடனும் இலங்கையின் வடபுலத்துடனும் நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் அவர்களது செல்வாக்கு இத்தீவுகளில் காணப்பட்டிருந்ததற்கான ஆதாரங்களும் காணப்படுகின்றன. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியினைத் தொடர்ந்து நாட்டின் பொருளாதார, அரசியல், நிர்வாக, சமூக கட்டமைப்பில் தீவகமக்கள் நெருக்கமான உறவினைப் பேணித் தமது பங்களிப்பினை நல்கி வந்துள்ளனர்.

அதிவரள் வலயத்தில் அமைந்திருக்கும் இத்தீவுகளில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் 'திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு' என்பதற்கிணங்க 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் மலாயா, சிங்கப்பூர், பர்மா போன்ற நாடுகளுக்கும் சென்று பொருள் தேட்டத்தினைப் பெற்று கிராமத்தின் செழிப்புக்கு வித்திட்டனர். பொருட்தேட்டத்தோடு இணைந்து கல்வித்தேட்டத்தினையும் ஒருங்கே பெறும் வாய்ப்பினையும் இத்தீவிலிருந்து பெற்றுக்கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களையும் இக்கிராமப் பெரியோர்களின் முயற்சியால் செயற்படுத்தப்பட்டும் வந்துள்ளது.

கடந்த முப்பது ஆண்டு கால யுத்தமானது தமிழ் மக்களைக் குறிப்பாகத் தீவக மக்களைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது. அதாவது இத்தீவுகளில் வாழ்ந்து வந்த பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்களை இழந்துள்ளதுடன் அவர்கள் மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்வதில் ஆர்வமில்லாதவர்களாகவிருந்து வரும் நிலை தொடர்கின்றது. கடின உழைப்பினால் பெற்றுக் கொண்ட சொத்துக்கள் குறிப்பாக

1960களின் பின்னர் கட்டப்பட்ட குடியிருப்புக்கள் பல பாழடைந்தும் மக்கள் பாவனையிலிருந்து அந்நியப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தற்போது இத்தீவுகளில் எஞ்சியிருக்கும் மக்கள் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கியவர்களாகவிருக்கின்றனர். அவர்களே தீவகத்தின் எதிர்கால வாரிசுகள். அவர்களுடாக தீவகத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. வரலாற்றுக் காலங்களிலிருந்து தீவகத்தின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு நிலைகள் தொடர்பான விடயங்களைத் தற்போது வாழ்ந்த வரக்கூடிய தீவக மக்களுக்கும் இடம்பெயர்ந்தும் புலம்பெயர்ந்தும் வாழ்ந்து வரக்கூடியவர்களுக்கும் அறியத்தர வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனேயே இந்நூலை எழுத என் மனம் தூண்டியது.

தீவகத்தைச் சேர்ந்த சிலர்தத்தம் தீவுகள் தொடர்பான விடயங்களைக் காலத்துக்குக் காலம் எழுதிவெளியிட்டுள்ளனர். சகல தீவுகளையும் இணைத்து 1994 ஆம் ஆண்டு யுத்த நிலை உச்சகட்டத்தில் இருந்த போது நூல் ஒன்றினை எழுதி வெளியிடும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. ஆனால் சில தீவுகள் தொடர்பாக மேலோட்டமாகவே எழுதுவதற்கு அக்கால சூழ்நிலையானது இடம் தந்திருந்தது. அதாவது தீவுப்பகுதி 1991 - 1996 ஆம் ஆண்டுக் காலங்களில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. தீவகத்தின் பெருமையைக் கட்டிக்காத்த சமூகத்தினரின் வெளியகல்வானது தீவகத்தின் இருப்பினை அசைக்கலாயிற்று. அந்நிலையில் இப்பிரதேசத்தின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு நிலைகளை வளர்த்தெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு எஞ்சியுள்ள மக்களைச் சார்ந்துள்ளது. எனவே அதனை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான உபாயங்கள் தொடர்பாக இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது கடந்த காலத் தீவகம் மற்றும் நிகழ்காலத் தீவகம் எவ்வாறிருக்கின்றது என்பது பற்றியும் எதிர்காலத் தீவகம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பது தொடர்பாக இந்நூலில் முடிந்தவரை எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலினை எழுத வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்த போது பல்வேறு தரப்பினரிடம் சென்று அவர்களது ஆலோசனைகளையும், தீவகம் தொடர்பான விடயப்பரப்புக்குள் அடங்கக்கூடிய பல தரவுகள், தகவல்களையும் பெற்றே இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள் உரித்தாகுக. இந்நூலினை எழுதிக் கொண்டிருக்கின்ற போது புங்குடுதீவு வாணர் கலையரங்கத் திறப்பு விழாவன்று இந்நூலினை வெளியிட வேண்டும் என புங்குடுதீவு கலைப்பெருமன்றக் கனடாக்கிளைத் தலைவர் சங்கீதபூஷணம் பொன். சுந்தரலிங்கம் அவர்களும் மற்றும் அவரதும் எனதும் நண்பர்களும் வேண்டிக்கொண்டனர். அதற்கமைய அவ்விழாவில் வெளியிடும் வாய்ப்புக்கிட்டியது. புதிதாக நிறுவப்பட்ட கலையரங்கத்தில் முதலாவதாக வெளியிடும் நூலாக இது அமைந்துவிட்டது. எனவே வாணர் கலையரங்க நிர்வாகிகளுக்கு எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இந்நூலின் ஆசிரியர் தொடர்பாகச் சில வரிகளை எழுதியுள்ள எனது நண்பரும் சிரேஷ்ட பேராசிரியருமான கலாநிதி நா. ஞானகுமாரன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள். இந்நூலினை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த கரிகணன் (தனியார்) நிறுவனத்தினருக்கும் நன்றிகள் பல.

பேராசிரியர் கா. குகபாலன்
 ஓய்வூதியைப் புனியியல் பேராசிரியர்,
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
 யாழ்ப்பாணம்.

உள்ளடக்கம்

முன்னுரை

இயல் 1

அமைவிடம், பௌதிகநிலை
நிர்வாகக் கட்டமைப்பு

01

இயல் 2

வரலாறு

24

இயல் 3

குடித்தொகைப் பண்புகள்

39

இயல் 4

மதமும் மக்களும்

74

இயல் 5

பொருளாதாரநிலை

84

இயல் 6

கல்வி

122

இயல் 7

அரசியல்

180

இயல் 8

போக்குவரத்து

213

இயல் 9

போக்குவரத்து - தாம்போதிகளின்

239

இயல் 10

சுற்றுலாத்துறைக்கான வளங்களும் வாய்ப்புக்களும்

254

இயல் 11

அபிவிருத்திக்கான உபாயங்கள்

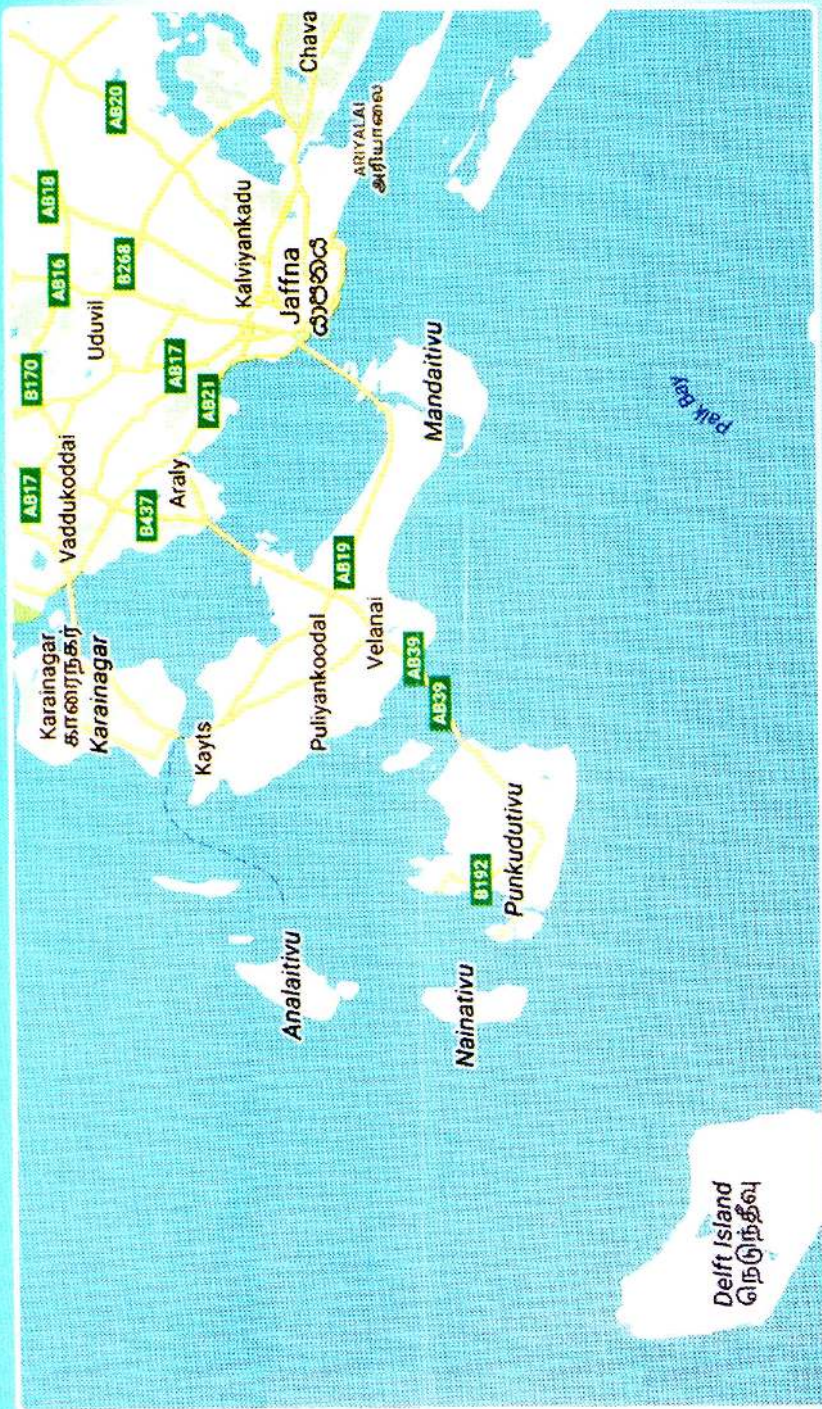
268

இயல் 12

பெருமை சேர்த்த பெரியார்கள்

283

தீவுகப் பிரதேசம்

தீவகம் அமைவிடம், பௌதிகநிலை, நிர்வாகக்கட்டமைப்பு

இலங்கையின் வடமேற்கே, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென்மேற்கே அமைந்துள்ள தீவுத்தொகுதியே தீவகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. மண்டைதீவு, வேலணைத்தீவு, புங்குடுதீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு, நெடுந்தீவு, காரைதீவு (காரைநகர்) ஆகிய மக்கள் குடியிருப்பினைக் கொண்டிருக்கும் எட்டுத்தீவுகளையும் கண்ணாத்தீவு, பாலைதீவு, கற்கடகத்தீவு, நரையான்பிட்டி, சிறுத்தீவு, கச்சதீவு போன்ற மக்கள் வாழாத தீவுகளையும் உள்ளடக்கிய தீவுக்கூட்டங்களை தீவகத்திற்குள் அடக்கலாம். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினை நான்கு பௌதிகப்பிரதேசங்களாகவகைப்படுத்தலாம். வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாமம், தீவுப்பகுதி என்பனவே அவையாகும். தீவகப் பிரதேசமானது பல்லாண்டு காலமாக பௌதிக பண்பாட்டு ரீதியில் வேற்றுமையிலும் ஒற்றுமைத் தன்மையைக் கொண்டிருக்கின்றது. இத்தகைய பண்புகளைக் கொண்டிருக்கும் தீவுப்பகுதிகள் நான்கு நிர்வாகப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.

அட்டவணை 1.1

பிரதேச செயலர் பிரிவில் நிலப்பரப்பு

பிரதேச செயலர் பிரிவு	சதுரக் கிலோமீற்றர்	ஹெக்டேயர்	சதவீதம்
நெடுந்தீவு	48.1	4809.0	25.5
தீவுப்பகுதி தெற்கு	85.1	8508.0	45.0
தீவகப்பகுதி வடக்கு	32.5	3252.0	17.2
காரைநகர்	23.1	2308.0	12.3
மொத்தம்	188.8	18877.0	100.0

Source : District Land Use Planning office, Jaffna.

தீவுப்பகுதிகளை சப்ததீவுகள் (ஏழு தீவுகள்) என ஒன்று சேர்த்து அழைப்பது வழக்கமாகும். மக்கள் குடியிருக்கும் தீவுகள் எட்டாகும். அதாவது அல்லைப்பிட்டிக்கும் மண்டைதீவுக்குமிடையில் 300 மீற்றர் கடற்பரப்புக் காணப்படுகின்றது. அதுவும் மாரி காலத்திலேயே நீரைக் கொண்டிருக்கின்றது. கோடை காலங்களில் தரவை நிலங்களாகவே காட்சியளிக்கின்றது. இவ்விருபிரதேசங்களுக்கிடையில் வண்டிப்பாதை ஒன்று காணப்படுகின்றது. இதனை உயர்த்தி வீதி அமைக்கப்படின மாரி காலங்களிலும் மக்கள் போக்குவரத்தினை மேற்கொள்ள முடியும். இதனாலேயே வேலணைத்தீவையும் மண்டைதீவையும் ஒரு தீவாகவே அழைக்கின்றனர். அட்டவணை 1.2 இன் படி வேலணைத்தீவே மொத்தத் தீவுகளின் நிலப்பரப்பில் 35.3 சதவீத நிலப்பரப்பினைக் கொண்டிருக்கின்றது.

அட்டவணை 1.2

தீவுகளின் நிலப்பரப்பு

தீவுகள் நிலப்பரப்பு	சதுரக் கிலோமீற்றர்	கெக்டேயர்	சதவீதம்
வேலணை	68.0	6811.7	35.3
நெடுந்தீவு	48.1	4809.0	25.0
காரைநகர்	23.1	2308.0	12.0
புங்குடுதீவு	28.9	2900.0	15.0
மண்டைதீவு	10.1	1010.0	5.2
அனலைதீவு	6.7	673.4	3.5
நயினாதீவு	5.7	569.8	3.0
எழுவைதீவு	2.0	207.2	1.0

Source : Facts and Figures, Dept of Geography, University of Jaffna.

தீவுப்பகுதியைச் சேர்ந்த தீவுகள் யாவும் நான்கு பக்கமும் கடலால் சூழப்பட்டிருந்த போதிலும் வேலணைத்தீவு, மண்டைதீவு, புங்குடுதீவு, காரைநகர் ஆகியன யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டின் பெருநிலத்தோடு தாம் போதிகளால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய தீவுகள் கடற்போக்குவரத்தினூடாக பிரதான நிலத்தினை அடைய

வேண்டியுள்ளது. தாம்போதிகள் தொடர்பான விடயங்கள் இந்நூலில் விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தீவுப்பகுதியில் பெரிய தீவான வேலணைத் தீவு 68.0 சதுரகிலோ மீற்றர் பரப்பளவினைக் கொண்டது. இத்தீவில் கிழக்கிலிருந்து மேற்காக அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான், வேலணை, சரவணை, புளியங்கூடல், நாரந்தனை, சுருவில், கரம்பன், தம்பாட்டி, மெலிஞ்சிமுனை, ஊர்காவற்றுறை ஆகிய பெரிய கிராமங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தீவின் வடபிரதேசம் தாழ்வான நிலத்தோற்றத்தினைக் கொண்டிருப்பதுடன் தென்பகுதி நோக்கிச் செல்லச் செல்ல நிலத்தோற்றம் உயர்வடைந்து செல்கின்றது. குறிப்பாக அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான், வேலணை, சரவணை, நாரந்தனை ஆகியவற்றின் வடபகுதிகள் தாழ்ந்துள்ளமையால் மாரி காலங்களில் கடல் நீர் உள்வர வாய்ப்புண்டு. ஆனால் அண்மைக்காலங்களில் கடல் நீர் உள்வராதபடி தடுப்பணைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தீவின் தென்பகுதியான அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான் பகுதிகளில் காற்றினாலும், கடலலையினாலும் கொண்டு வரப்பட்டு படியவிடப்பட்டுள்ள மணல் குன்றுகள் காணப்படுகின்றன. எனினும் கடந்த காலங்களில் தொடர்ச்சியாக மணல் வெட்டி ஏற்றப்படுவதால் மணல் குன்றுகள் அருகிவருவதுடன் கடல் நீர் உள்வரக்கூடிய அபாயநிலை தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான் பகுதிகளில் கடலரிப்பும் ஏற்பட்டுள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக மண்கும்பான் பள்ளிவாசலுக்கு அண்மையில் கடற்கரையிலிருந்து 50 மீற்றர் தூரத்தில் கடலில் செங்கட்டியினால் தளம் கட்டப்பட்ட நிலையில் கிணறு மணல் மூடிய நிலையில் காணப்படுகின்றது என்பதை ஆதாரத்துடன் இவ்வூரைச் சேர்ந்த ஈ. கே. நாகராசா அவர்கள் உறுதிப்படுத்தினார். எனவே நிலப்பகுதியாகவிருந்த பிரதேசம் கடலில் அமிழ்ந்திருக்கின்றது என்றே கருத இடமுண்டு.

நெடுந்தீவானது யாழ்ப்பாண நகரத்திலிருந்து 29 மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளதுடன் 48.1 சதுரகிலோமீற்றர் பரப்பளவினைக் கொண்ட பெரிய தீவாகும். கிழக்கு மேற்காக 5 மைல் நீளத்தினையும் வடக்கு தெற்காக 4 மைல் நீளத்தினையும் கொண்ட நிலப்பரப்பாகும். நயினாதீவிலிருந்து ஆறு மைல் தூரத்தே அமைந்துள்ள இத்தீவின் கடற்பரப்பானது ஆழம் கூடியதாகவிருக்கின்றது. இத்தீவின்

வடகிழக்கில் மாவலித்துறையிலிருந்து வடமேற்கே குருக்கள் மடம் வரையிலான பகுதிகளை உள்ளிட்டு ஐந்து மைல் நீளமான பிரதான வீதி செல்கின்றது.

யாழ்ப்பாண நகரத்திலிருந்து புங்குடுதீவின் அமைவிடம் 24.0 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் அமைந்துள்ளதுடன் 28.9 சதுரகிலோமீற்றர் பரப்பளவினையும் கொண்டது. பாய்க்கப்பல் உருவத்தை ஒத்ததான இத் தீவானது வேலணைத்தீவிலிருந்து ஆழம் குறைந்த மூன்று மைல் தூரத்தினைக் கொண்ட கடற்பரப்பால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வேலணைத்தீவோடும் யாழ்ப்பாணத்தோடும் தொடர்பு கொள்ளவிரும்பின் ஆளம் குறைந்த கடற்பரப்பைக் கடலில் நடந்தோ அன்றில் சிறு வள்ளங்கள் மூலமாகவோ பயணிக்க வேண்டியிருந்தது. 1953 இல் வாணர் தாம்போதி அமைப்பு வேலை பூர்த்தியடைந்ததைத் தொடர்ந்து தரைப்போக்குவரத்தினூடாக நாட்டின் எப்பிரதேசத்துக்கும் சென்று வரக்கூடிய வாய்ப்புக் கிட்டியது. புங்குடுதீவின் பிரதான வீதி மடத்துவெளி குறிச்சிக்காடு, ஆலடி, ஆஸ்பத்திரிச்சந்தி, சந்தையடி, பெருங்காடு, குறிக்கட்டுவான் - இறுப்பிட்டி வரை நீண்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாண நகரத்திலிருந்து தெற்கே ஒரு மைல் தொலைவில் 10.1 சதுரகிலோமீற்றர் பரப்பளவுள்ள சிறிய தீவே மண்டைதீவாகும். இத்தீவானது யாழ்ப்பாண நகரத்திற்கண்மையில் காணப்பட்டிருந்த போதிலும் மக்கள் விவசாயத்துடனான பொருளாதார அமைப்புக்குட்பட்டிருக்கின்றனர். அல்லைப்பிட்டியிலிருந்து 300 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் அமைந்துள்ள இத்தீவானது முன்னொரு போது வேலணைத் தீவுடன் இணைந்திருந்திருக்கவேண்டும். இவ்வாறு காணப்பட்டிருந்தமையாலேயே முன்னோர் தீவகத்தை சப்ததீவு என அழைத்தனர் எனலாம். பண்ணைப் பாலத்திலிருந்து கிழக்குப் பக்கமாகச் செல்லும் வீதியே இத்தீவின் பிரதான வீதியாகவுள்ளதுடன் மண்டைதீவு தெற்குவரை செல்கின்றது.

வரலாற்றுப் பெருமை கொண்ட நயினாதீவு 5.7 சதுரகிலோமீற்றர் பரப்பளவினைக் கொண்டுள்ளதுடன் புங்குடுதீவிலிருந்து ஒரு கிலோமீற்றர் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. இத்தீவின் பிரதான வீதி வடக்கே நாகபூசணி அம்மன் கோவிலடியிலிருந்து தெற்கே வங்களாவடி வரையுமுள்ளதுடாகும். 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் ஊர்காவற்றுறை, இறுப்பிட்டி இறங்கு துறைகளுடாக வெளியிடங்களுக்கு மக்கள்

பயணித்தனர். எனினும் பின்னர் குறிகட்டுவான் இறங்குதுறையூடாக விரைவான போக்குவரத்து வசதி இத்தீவு மக்களுக்கு கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது.

நயினாதீவுக்கு வடக்கே 6.7 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவுள்ள தீவே அனலைதீவாகும். வடக்கு தெற்காக மூன்று மைல் நீளமும் கிழக்கு மேற்காக ஒரு மைல் அகலமும் கொண்ட இத்தீவுடன் இரு சிறிய தீவுகளும் காணப்படுகின்றன. மக்கள் குடியிருப்பற்றதும் 300 மீற்றர் தூரத்திலுள்ளதுமான பருத்தித்தீவும் 100 மீற்றர் தூரத்திலமைந்துள்ள மக்கள் குடியிருப்புடன் கூடியதும் தெய்வீகத் தன்மை கொண்டதுமான சிறியகடற்பரப்பால் பிரிக்கப்பட்டதுமான புளியந்தீவுமே அவையாகும். இத்தீவின் பிரதான வீதி அனலைதீவு இறங்குதுறையிலிருந்து மேற்கே சிறுது தூரம் சென்று வடக்குத் தெற்காக செல்கின்றது.

2.0 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவினைக் கொண்ட எழுவைதீவு கரையோரம் சார்ந்து மணற்பாங்கான தரைத்தோற்றத்தையும் உள்பகுதிகளில் பரவைக் கற்களுடன் கூடிய நரைமண் கொண்ட பகுதியாகவுள்ளது. இறங்குதுறையிலிருந்து தீவின் மையப்பகுதியூடாக வடக்கு தெற்காக பிரதான வீதி அமைந்துள்ளது.

தீவகத்தில் நெடுந்தீவுக்கு அடுத்தபெரிய தீவான காரைநகர் ஊர்காவற்றுறைக்கு வடபுறமாக, வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்திற்கு மேற்காக 23.1 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட வரலாற்றுப் புகழ் மிக்கதும் விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தக்கூடிய மண்வளம் கொண்டதுமான தீவாகும். வலந்தலை, களபூமி, பலிகாடு, கருங்காலி, தங்கோடை, கோவளம், பாலாவோடை போன்ற பெரிய கிராமங்களும் இவற்றிடையே சிறுசிறு குறிச்சிகளும் உண்டு. இத்தீவில் பரவலாக மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பொன்னாலைப் பாலத்தினூடாக யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டுக்கான போக்குவரத்துக்கு தெற்கே துறைமுகத்திலிருந்து விளாளை, களபூமி, பொன்னாவளை ஊடாக வலந்தலைச் சந்திக்கும் மற்றொன்று துறைமுகத்திலிருந்து இராசாத்தோட்டமூடாக பலிகாடு, கருங்காலி, வாரிவளவு, ஆலடி, வாகையடியூடாக வலந்தலை சந்திக்குமான பிரதான வீதி செல்கின்றது. இவைதவிர வலைப்பின்னலமைந்த சிறு வீதிகளும் உண்டு. இத் தீவில் வாழும் மக்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக ஊர்காவற்றுறையுடனே நிர்வாகச் செயற்பாடுகளுக்குட்பட்டவர்களாகவிருந்த போதிலும்

தேர்தல் தொகுதி ரீதியாக வட்டுக்கோட்டையுடன் இணைக்கப் பட்டிருந்தமையாலும் குடாநாட்டுப் பிரதேசத்துடன் பொருளாதார, மற்றும் கல்வி தொடர்பான விடயங்களில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தமையாலும் இவர்கள் இரு பிரதேசங்களோடும் தொடர்புகளைப் பேணி வருகின்றனர் எனக்கொள்ளலாம். அதேவேளை இத்தீவு மக்கள் சமூக பண்பாட்டு ரீதியாக ஏனைய தீவு மக்களோடு ஒற்றுமையில் வேற்றுமைப் பண்புகளைக் கொண்டவர்களாகவிருந்துவருகின்றனர். அத்துடன் ஏனைய தீவு மக்களோடு ஒப்பிடுமிடத்து நீண்ட காலமாக கல்வியிலும் வர்த்தகத்துறையிலும் சிறந்து விளங்குகின்றனர் எனலாம்.

பொளதிகப் பண்புகள்

புவிச்சரிதவியலும் தரைத்தோற்றமும்

இப்பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களின் பொருளாதார நிலைக்கும் புவிச்சரிதவியல், தரைத்தோற்றத்துக்குமிடையில் மிக நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைப் போலவே இத்தீவுகளும் மயோசின் காலத்தில் கடலிலிருந்து சுண்ணக்கற்பாறைத்திடலாக மேலுயர்த்தப்பட்ட பிரதேசமாகும். சுண்ணக்கற்பாறைக்குக் கீழே காணப்படும் அடித்தளப்பாறையானது இந்திய - இலங்கை அடித்தளப்பாறையை ஒத்ததாகும். மேலுயர்த்துக்கைக்குட்பட்ட இத்தீவுகள் காலத்துக்குக் காலம் புவிவெளியுருவவியல் மாற்றத்துக்குட்பட்டிருக்கின்றன. நெடுந்தீவினைச் சூழவுள்ள கடற்பரப்பு ஆழம் கூடியதாகவிருப்பதுடன் ஏனைய தீவுகள் சார்ந்த கடல்பரப்பானது ஆழம் குறைந்ததாகவிருக்கின்றது. மேற்படி தீவுகளின் வடிவத்தை நோக்கும் போது புங்குடுதீவு 'ப' வடிவம் கொண்ட படகு போன்ற அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. நெடுந்தீவு சாய்ந்த இணைகரவடிவத்தையும் வேலணைத்தீவு, மண்டைதீவு, காரைநகர் ஆகிய மூன்றும் அரைவட்ட ஒழுங்கிலும், நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு, பருத்தித்தீவு ஆகியன நேர்கோட்டு ஒழுங்கிலும் அமைந்திருக்கின்றன.

தீவுப்பகுதியின் புவிவெளியுருவவியலைப் பொறுத்தவரை ஆக்கச் செயல்முறைகள் ஒரு புறம் நிகழ்ந்து வர அழிவுச் செயல்முறைகளும் இடம்பெற்று வருகின்றன. கடலலைகளினாலும் காற்றினாலும் இயற்கையான ஆக்கச் செயல்முறை நிகழ்கின்றது. அதேவேளை கடலரிப்பினால் அழிவுச் செயல்முறைகள் நிகழ்கின்றன. குறிப்பாக

வேலணைத்தீவின் வடதென் பகுதிகள் கடலரிப்பினாலும் மழை காலங்களில் கடல்நீர் உள்வருவதனாலும் புவிவெளியுருவவியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. அதேபோலவே நயினாதீவின் தென்மேற்குப்பிரதேசம் கடலரிப்புக்குட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

காலத்துக்குக் காலம் மனித நடவடிக்கைகளினாலும் புவிவெளியுருவவியல் பண்புகள் மாற்றத்துக்குள்ளாகி வருகின்றன. கடலில் போக்குவரத்துப் பாதைகளை உருவாக்குதல், மணற்படிவுகளை அகற்றுதல், விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள ஒரு புறத்து நிலங்களைப் பள்ளமாக்குதலுடன் வேறு இடத்தில் உயர்த்துதல், முருகைக் கற்பாறைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக கடற்கரையோர நிலவுருவங்களை அகற்றுதல், வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்த வாய்க்கால்களை அமைத்தல், தாவரங்களை அகற்றுதல் போன்ற பல்வேறு மனித செயற்பாடுகளினால் புவிவெளியுருவத் தோற்றங்கள் மாற்றமுறுகின்றன.

தீவுப்பகுதியின் தரைத்தோற்றத்தினை நோக்கும் போது பொதுவாக சமநிலமாகவேயுள்ளது. அண்ணளவாக கடல்மட்டத்திலிருந்து 1.0 - 1.5 மீற்றர் உயரத்தினையே எல்லாத்தீவுகளும் கொண்டிருக்கின்றன. நெடுந்தீவின் தரைத்தோற்றத்தில் கடற்கரை சார்ந்த பகுதிகள் உயரத்தில் கூடியதாகவும் உள்நாட்டுப்பகுதி தாழ்வான அமைப்பைக் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றன. புங்குடுதீவினைப் பொறுத்தவரை தென்கிழக்கே வீராமலைப்பகுதி உயரம் கூடிய பிரதேசமாகவும் வடமேற்கு நோக்கி படிப்படியாகத் தாழ்ந்து செல்லும் பண்பினைக் கொண்டும் அமைந்திருக்கின்றது. மாரிகாலங்களில் வீராமலைப்பகுதியில் இருந்து மழைநீர் பருவகால ஆறாக கள்ளியாற்றினூடாக கேரதீவிற்கும் இறுப்பிட்டிக்குமிடையே கடலுடன் கலக்கின்றது. எனினும் தீவின் தென்பகுதியானது வடபகுதியைவிட உயரம் கூடியதாகவிருக்கின்றது. வேலணைத்தீவின் அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான் பகுதிகளில் தென்பகுதி உயரத்தில் கூடிய மணற்றிட்டினைக் கொண்டமைந்திருப்பதுடன், வடபகுதி கடல் மட்டத்திலிருந்து மிகச்சிறிய உயர வேறுபாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஏனைய தீவுப்பகுதிகள் சமதரையாகவே காணப்பட்டினும் ஆங்காங்கே மணற்பிட்டிகளையும் உயரத்தில் குறைந்த பள்ளநிலங்களையும் கொண்டு காணப்படுகின்றன.

காலநிலை

காலநிலை என்றால் ஒரு நீண்ட காலப்பகுதியிலே திசைரி வானிலை மூலகங்களை அவதானித்து அவற்றினடிப்படையில் இனங்கண்டு அறியப்படும் பொது நிலைமைகள் என வரைவிலக்கணம் கூறலாம். இப்பிரதேசத்தின் சராசரி வெப்பநிலை 80° ஆகவும், மழை வீழ்ச்சி 50¹¹ க்கும் குறைவானதாகவுமே காணப்படுகின்றது. பொதுவாக இப்பிரதேசம் வடகீழ்ப் பருவக்காற்றினால் கிடைக்கப்பெறும் மழைவீழ்ச்சியின் பெரும்பகுதியைப் பெற்றுக்கொள்கின்றது. பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் வெப்பநிலை அதிகமாகவுள்ளது. பொதுவாக கார்த்திகை, மார்கழி, தை மாதங்களிலேயே அதிக மழைவீழ்ச்சி கிடைக்கப் பெறுகின்றது. அதாவது இப்பிரதேசம் பெறும் மழைவீழ்ச்சியில் 95 சதவீதமானவை மேற்படி மூன்று மாதங்களிலே கிடைக்கப்பெறுகின்றது. குறைந்த மழைவீழ்ச்சி, நீண்ட வரட்சிக்காலம், நீரினைச் சேமித்து வைக்கமுடியாத இட அமைவு, கடலின் தூரம் மிக அண்மையில் இருப்பது, நன்னீர் படையானது குறுகியதாகவிருத்தல் போன்ற பல காரணிகள் இப்பிரதேச மக்கள் நன்னீரின்மையால் அவஸ்தைப்படுவதற்குரிய காரணிகளாகக் கொள்ளலாம்.

அரைகுறை வரள் வலயத்தில் அமைந்துள்ள இப்பிரதேசத்தில் முட்டைகள், ஈஞ்சு, நாகதாளி, ஆமணக்கு, இராவணன் மீசை, கற்றாளை, பிரண்டை, கள்ளி போன்ற தாவரங்கள் அதிகளவில் காணப்படுகின்றன. எனவே இத்தகைய தாவரங்களைக் கொண்ட கிராமப் பெயர்கள் இங்கு காணப்படுகின்றன. அதாவது புங்குடுதீவில் ஈச்சமுனை, கள்ளியாறு, நெடுந்தீவில் பூவரசங்காடு, கள்ளிக்காடு, வேலணையில் மெரிஞ்சிமுனை, ஈச்சங்காடு போன்ற பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

மண்வளம்

மண்வளத்திற்கும் பொருளாதார வளத்திற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. மண்வளம் அதன் தாய்ப்பாறைகளின் பண்புகளைக் கொண்டது. பொதுவாகத் தீவுப்பகுதியில் நரைமண்ணே அதிகமாக காணப்படுகின்றது. அத்துடன் கடற்கரையோரம் சார்ந்த பகுதிகளில் சிப்பிகலந்த மண்ணே எல்லாதீவுகளிலும் ஆங்காங்கே காணமுடிகிறது. ஏற்கனவே இப்பிரதேசம் கடலிலிருந்து உயர்த்துகையினாலோ அன்றோ கடல் பின்வாங்கியதாகவே ஏற்பட்டிருக்கலாம். அண்மைக்

காலங்களில் பலரது கருத்துப்படி கடலிலிருந்து பெறப்படும் சிப்பி சங்குகளை, இப்பிரதேசங்களில் கொட்டியதால் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனத் தெரிவித்துள்ளனர். உதாரணமாக புங்குடுதீவில் சிப்பித்தரை என்ற இடத்தினைக் கொள்ளலாம். இவை தவிர ஆங்காங்கே செம்மண், களிமண், ஊரி கலந்த மண், மணல்மண், கொழுக்கிக் கல் கலந்த மண் என்பவற்றையும் அடையாளம் காணமுடிகிறது.

நீர்வளம்

ஒரு பிரதேசத்தின் மக்கள் வாழ்வுக்கும் அங்கு கிடைக்கப்பெறும் நீரின் தன்மைக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது. தீவுப்பகுதியானது 50'க்குக் குறைவான மழை பெறும் அதிவரன் வலயத்தின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. இப்பிரதேசம் ஏறத்தாழ 9 மாதங்கள் வரட்சியும் 3 மாதங்கள் மழையும் பெறும் பிரதேசமாகவிருக்கின்றது. குறிப்பிட்ட சிறிய காலத்தில் பெறப்படும் மழையினைச் சேமித்து வைக்கக்கூடிய வசதிகள் இல்லை.

பொதுவாக சுண்ணக்கற் பாறைப்பிரதேசத்தைப் போல, தரைக்கீழ் நீரையே தீவக மக்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். குடிப்பதற்கும் நாளாந்தப் பாவனைக்கும் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கும் நீர் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்திலுள்ள கிணறுகள் 6 - 10 அடி வரை ஆழம் கொண்டவை. பெரும்பாலான தீவகப் பிரதேசங்களில் கார்த்திகை, மார்கழி, தை மாதங்களில் கிணற்று நீர் நன்னீராகக் காணப்படும். ஏனைய மாதங்களில் படிப்படியாக உவர்த்தன்மை கொண்டதாக மாறிவிடுகின்றது. உவர்த்தன்மையானது பல வழிகளில் ஏற்படலாம். நீரினை அதிகளவில் நுகர்வதனாலும் ஆவியாக்கத்தினாலும் மற்றும் நன்னீர்ப்படை குறுகியதாகவிருப்பதாலும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. மேற்குறித்த மூன்று செயற்பாடுகளுடன் மழைவீழ்ச்சியினால் நீர் தேங்கி நிற்கும் வேளைகளில் கடலைச் சென்றடைவதற்கு வெட்டிவிடும் தன்மையும் உவர நீராவதற்குரிய காரணிகளில் ஒன்றாகும்.

தீவுப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு ஒன்றில் 560 குடும்பத்தவர்களின் கிணறுகள் பரீட்சித்துப்பார்க்கப்பட்டன. இதில் 442 கிணறுகள் அதிகளவிலோ அன்றேல் குறைந்தளவிலோ உவர்த்தன்மை கொண்டன என்பதைக் கண்டறிய முடிந்தது. மேற்படி ஆய்வின்படி 19 சதவீதமான கிணறுகள் உவர்த்தன்மையற்றன

எனவும் 24 சதவீதமான கிணறுகளில் மாரிகாலத்தில் குடிநீரைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் எனவும் ஏனைய காலங்களில் குடிநீர் தவிர்ந்த ஏனைய தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய, உவர்த்தன்மை குறைந்ததாகவுள்ளன எனவும் ஏனைய 57 சதவீதமான கிணறுகள் முற்றாக உவர்த்தன்மை கொண்டன எனவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. தீவுப்பகுதிகளிலுள்ள தீவுகளிடையே உவர்த்தன்மை வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. வேலணை (53%), புங்குடுதீவு (68%), நெடுந்தீவு (58%), மண்டைதீவு (44%), நயினாதீவு (58%), அனலைதீவு (40%), எழுவைதீவு (55%) ஆகிய தீவுகளில் உவர்த்தன்மை கொண்ட கிணறுகள் காணப்படுகின்றன எனலாம். (செந்தில் வடிவேல், ஆ, 1985)

தீவுப்பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட நன்னீர்ப்பிரதேசங்களில் உள்ள கிணறுகளிலிருந்து குழாய் மூலம் நீர் வழங்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் காலப்போக்கில் அக்கிணறுகள் உவர்த்தன்மையைப் பெற்றுவிட்டதால் அவை கைவிடப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக புங்குடுதீவு கண்ணகி அம்மன் கோவிலிலிருந்தும் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையிலிருந்தும் குழாய் மூலம் நீரை மக்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் வழங்க முயன்ற போதும் அது காலப்போக்கில் கைவிடப்பட்டது. இதேபோலவே நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, ஊர்காவற்றறை ஆகிய பிரதேசங்களில் குழாய் நீர் வசதி கொடுக்கப்பட்டு இருந்த போதும் அவை இன்று கைவிடப்பட்ட நிலையிலேயே உள்ளன. வேலணை சாட்டியிலிருந்து வேலணைப் பகுதிக்கு குழாய் நீர் வழங்கல் அண்மைக்காலம் வரை நடைபெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அல்லைப்பிட்டியிலிருந்து ஊர்காவற்றறைக்கு குடிநீர் தற்போது வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

எவ்வாறெனினும் எல்லாத்தீவுகளிலும் தொட்டம் தொட்டமாக அங்குமிங்கும் நன்னீர்க் கிணறுகள் காணப்படுகின்றன. கோவில்களைச் சார்ந்த பகுதிகளில் நன்னீர் கிணறுகள் உண்டு. உதாரணமாக வேலணையிலுள்ள சாட்டி, புங்குடுதீவு கண்ணகி அம்மன் கோவில் பகுதிகள், புளியந்தீவு ஐயனார் கோவில் பகுதிகள் போன்றவற்றில் நன்னீர்க் கிணறுகள் உண்டு. மக்கள் இவ்வாறான நன்னீர்க் கிணறுகளிலிருந்து குடிநீரைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

யாழ்ப்பாண நகரத்தில் தீவுப்பகுதியிலிருந்து இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்ட குடும்பத்தவர்களிடையே மேற்கொண்ட ஆய்வின் படி தாம் வாழ்ந்த பிரதேசங்களில் நன்னீர் பற்றாக்குறைவின் காரணமாக இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டனர் என தமது இரண்டாவது அல்லது

மூன்றாவது விருப்பங்களைத் தெரிவித்திருந்தனர் (சூகபாலன். கா. 1989). தீவுப்பகுதி மக்களின் முக்கிய பிரச்சினை நன்னீர் பற்றாக்குறையேயாகும். இதனை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு நீர்த்தாங்கி லொறிகள் மூலம் விநியோகம் நடைபெற்று வருகின்றது. அத்துடன் பொதுசன அமைப்புக்கள் நீரினைக் கொண்டு வந்து பணத்திற்கு விநியோகித்தும் வருகின்றனர்.

நிர்வாகக் கட்டமைப்பு

இலங்கையில் நிர்வாக முறைமைகள் தொடர்பான வரலாற்றினை உற்று நோக்குவோமாயின் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தை போர்த்துக்கீசர் கைப்பற்றும் வரை யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் தீவகமும் ஒரே நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்குள் இருந்துள்ளது. இந் நிர்வாக முறையில் ஊர் பிரதானிகள் மக்களிடம் வரியினை அறவிட்டு மன்னனிடம் கையளிக்கும் நிலையே நிலவியது. போர்த்துக்கீசர் 1619 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தை கைப்பற்றியதன் பின்னர் 32 கோவில் பற்றுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு நிர்வாகம் செய்யப்பட்டதுடன் இப்பிரிவுகளுடாகவே வரி அறவிடப்பட்டது. அதேபோலவே ஒல்லாந்தரும் வரியினை அறவிட்டனர்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் நிர்வாக முறைமைகளில் மாற்றம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1833 ஆம் ஆண்டு இலங்கை முழுவதற்குமான நிர்வாகக் கட்டமைப்பினை ஏற்படுத்தி, அவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் அரசாங்க அதிபர், மணியகாரன், உடையார், கிராமத் தலைவர் (விதானையார்) என்ற பொறிமுறையில் நிர்வகிக்கப்படலாயின. தீவகப் பிரதேசம் இப் பொறிமுறைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டு அச் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தன. அக்கால அரசு அதிபர் தீவகத்தில் பெரிய தீவுகளுக்கு மணியகாரனை நியமித்திருந்தார். இவர்களின் கீழ் உடையார், விதானையார்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் தாம் சார்ந்த கிராமத்தில் பல்வேறு வகையில் செல்வாக்குக் கொண்டவர்களாகவிருந்துள்ளனர். இவர்களின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு நாடு சுதந்திரமடையும் வரையிருந்தபோதிலும் அதன் பின்னரும் அவர்களது இளைப்பாறும் வயது வரை செயற்பட்டிருந்தனர்.

சோல்பரி யாப்பின் பிரகாரம் நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் சிறிய மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அரசாங்க அதிபர், இறைவரி அதிகாரி (காரியாதிக்காரி), கிராமத் தலைமைக்காரன் முறை கொண்ட

வரப்பட்டதோடு, 1955 ஆம் ஆண்டு கச்சேரி நிர்வாகத்துடனான அரசாங்க அதிபர் பதவிக்குப்பதிலாக மாவட்ட அடிப்படையில் அரசாங்க அதிபர் நியமிக்கப்பட்டார். தீவுப்பகுதி யாழ்ப்பாணமாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. தீவகத்தில் நெடுந்தீவுப் பிரதேசம் நீண்டகாலமாக ஒரு இறைவரி அதிகாரியின் கீழ் இருந்து வருகின்றது. அத்துடன் ஏனைய தீவுகள் யாவும் ஒரு நிர்வாக அலகாகக் கொண்டு ஊர்காவற்றுறை காரியாதிகாரி பிரிவை ஏற்படுத்தியதன் விளைவாக தீவுப்பகுதியில் இரு காரியாதிகாரி பிரிவுகள் இயங்கி வரலாயின. 1972 ஆம் ஆண்டு இலங்கை நிர்வாக சேவை முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்படவே இறைவரி உத்தியோகத்தர் பிரிவுக்குப் பதிலாக உதவு அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

குடித்தொகை அதிகரிப்பு மற்றும் அரசியல்வாதிகளின் சாணக்கியத்தன்மை காரணமாக 1971இல் ஊர்காவற்றுறை அரசாங்க அதிபர் பிரிவினை தீவகம் தெற்கு (வேலணை) தீவகம் வடக்கு (ஊர்காவற்றுறை) என்ற இரண்டாகப் பிரித்து நிர்வகிக்கப்படலாயின. தீவகம் வடக்குப் பிரிவில் புளியங்கூடல், சுருவில், கரம்பன், பருத்தியடைப்பு, நாரந்தனை, ஊர்காவற்றுறை, எழுவைதீவு, அனலைதீவு, காரைநகர் ஆகிய ஒன்பது பிரதேசங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டும், மண்டைதீவு, மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டி, வேலணை, சரவணை, புங்குடுதீவு, நயினாதீவு ஆகிய கிராமங்களை உள்ளடக்கி தீவகம் தெற்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவும் உதயமாகின எனலாம். ஊர்காவற்றுறை அரசாங்க அதிபர் பிரிவுக்குள் இருந்த காரைநகர் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு 04-07-2003 ஆம் திகதி முதல் காரைநகர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவாகச் செயற்பட ஆரம்பித்தது. இந்நிலையில் தீவகத்தில் தற்போது நான்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் செயலகங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றது. இவை காலப்போக்கில் பிரதேச செயலகமாக பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்ந்துவரும் தமிழர்கள் நீண்ட காலமாகத் தம்மைத் தாமே ஆளக்கூடிய அரசியல் உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அகிம்சை வழியிலும் ஆயுதப் போராட்ட வழியிலும் போராடி வருகின்றனர். இதன் விளைவாக அரசாங்கம் காலத்துக்குக் காலம் நிர்வாகப்பரவலாக்கம் என்ற மாயையை

ஏற்படுத்தி நிர்வாகக் கட்டமைப்பினை மாற்றி வருகின்றனர். 1981 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை உருவாக்கப்பட முன்னர் முதல் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஒரு மாநகரசபையும் மூன்று நகரசபைகளும் எட்டு பட்டினசபைகளும் முப்பத்தியேழு கிராமசபைகளும் மாவட்ட நிர்வாகத்தில் தத்தம் பங்களிப்பினை நல்கியிருந்தன. மாநகரசபை, நகரசபைகள் நீங்கலாக ஏனையவற்றின் நிர்வாகச் செயற்பாட்டினை விரைவுபடுத்துவதற்கென்ற கோட்பாட்டினடிப்படையில் மாவட்ட சபை முறைமையை அரசு கொண்டு வந்தது. இவற்றிற்கான தேர்தலும் நடைபெற்று அபிவிருத்திச் சபையும் இயங்கத் தொடங்கின. இச்சபைக்குப் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த திரு. வே. க. சோமசுந்தரம் அவர்கள் தெரிவாகியிருந்தார். கிராமசபை, பட்டினசபை அலுவலகங்கள் அனைத்தும் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையின் உப அலுவலகங்களாக்கப்பட்டன. அதிகாரங்கள், நிதி விடயங்களைப் பொறுத்தவரை மிகக் குறைந்தளவு அதிகாரங்களையே பிரயோகிக்க முடிந்தது. பெருமளவிற்கு மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிலேயே இவை இயங்க வேண்டியிருந்தமையால் மாவட்ட சபை நிர்வாகத்தை கையிலெடுத்த தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் அதனைவிட்டு விலகவேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது.

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்குள் இருந்த கிராமசபை, பட்டினசபைகள் தனித்தனியாக இயங்குதன்மை கொண்டதாக வில்லாததால் வேறொரு வடிவில் உள்ளூராட்சி அமைப்பொன்றினை நிறுவ அரசு தீர்மானித்தது. முன்னரைப்போல மாநகரசபை, நகரசபை நீங்கலாக ஏனைய பிரதேசங்களில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் தோறும் பிரதேச சபைகளை அமைக்க தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் தீவகம் தெற்கு, தீவகம் வடக்கு, நெடுந்தீவு பிரதேச செயலகப்பிரிவுகளில் பிரதேச சபைகள் நிறுவப்பட்டன. 1987 ஆம் ஆண்டு 15 ஆம் இலக்க பிரதேச சபைச் சட்டத்தின் பிரகாரம் இச்சபைகள் இயங்கலாயின. தீவுப்பகுதியில் இயங்கிவந்த பிரதேச சபையின் செயற்பாடுகளை பரவலாக்கும் பொருட்டு ஏற்கனவே செயற்பாட்டிலிருந்த கிராமச்சபைக்கட்டடங்களில் உப அலுவலகங்கள் திறக்கப்பட்டன.

நீண்டகாலமாக இப்பிரதேச சபைகள் விசேட ஆணையாளரின் கீழ் செயற்பட்டு வந்தநிலையில் 2004 ஆம் ஆண்டு தீவகத்திலுள்ள மூன்று பிரதேச சபைகளுக்கான தேர்தலில் தீவுப்பகுதியில் நிலை கொண்டிருந்த

ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி வெற்றிபெற்று நிர்வாகத்தினைக் கைப்பற்றியது. காரைநகர் பிரதேசத்துக்கென புதிய பிரதேச செயலகம் உருவாக்கப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து 15-04-2006 ஆம் திகதி பிரதேச சபை செயற்படத் தொடங்கியது. இருந்தபோதிலும் இரண்டாவது தேர்தலில் காரைநகர் பிரதேச சபையானது இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் நிர்வாகத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டது. ஏனைய மூன்றும் ஈழமக்கள் ஜனநாயகக்கட்சி வசம் மீண்டும் சென்றது. இவர்களது பதவிக் காலம் முடிவுற்றதைத் தொடர்ந்து தற்போது அவ்வப் பிரதேச சபை செயலாளரின் நிர்வாகத்திற்குள் காணப்படுகின்றது. அரசினால் தேர்தல் தொடர்பான எல்லை நிர்ணயக் குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டு அறிக்கைகள் அரசிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது வர்த்தமானியில் அறிவித்த பின்னர் தேர்தல் நடைபெறும் என அரசு அறிவித்துள்ளது.

தீவகத்தில் தற்போது செயற்பட்டு வரும் நான்கு பிரதேச செயலக நிர்வாகத்தில் பின்வரும் எண்ணிக்கையில் கிராமசேவகர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். (அட்டவணை - 1.3)

அட்டவணை - 1.3 தீவகம் : கிராம சேவகர் பிரிவுகள்

கிராமங்கள்	எண்ணிக்கை
நெடுந்தீவு	06
மண்டைதீவு	03
அல்லைப்பிட்டி	01
மண்கும்பான்	01
வேலணை	08
சரவணை	02
புங்குடுதீவு	12
நயினாதீவு	03
அனலைதீவு	02
எழுவைதீவு	01
பருத்தியடைப்பு	01
ஊர்காவற்றுறை	01
கரம்பன்	04
நாரந்தனை	04

சுருவில்	01
புளியங்கூடல்	01
காரைநகர்	09
மொத்தம்	60

ஆதாரம் : பிரதேச செயலக அறிக்கைகள்

தீவகத்தில் 60 கிராமசேவகர் பிரிவுகள் காணப்படுவதுடன் 236 கிராமங்களும் உள்ளன. நெடுந்தீவு பிரதேச செயலர் பிரிவினை ஆறு கிராமசேவகர் பிரிவுகளாகவும் தீவகம் தெற்கு பிரதேச செயலர் பிரிவினை 30 கிராமசேவகர் பிரிவுகளாகவும் தீவகம் வடக்கு பிரதேச செயலர் பிரிவினை 15 கிராமசேவகர் பிரிவுகளாகவும் காரைநகர் பிரதேச செயலர் பிரிவினை 9 கிராமசேவகர் பிரிவுகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

தீவகத்தில் நெடுந்தீவு, தீவகம் தெற்கு, தீவகம் வடக்கு, காரைநகர் ஆகிய பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில் கிராமங்கள் முறையே 25, 77, 48, 86 உண்டு. இவை சிறு கிராமங்களாகவும் குக்கிராமங்களாகவும் காணப்படுவதுடன் கிராமங்களின் பெயர்கள் பொதுவாக தமிழ்ப் பெயர்களைக் கொண்டிருப்பதுடன் அவற்றில் சில தமிழ்நாட்டிலுள்ள கிராமங்களின் பெயர்களாகவும் காணப்படுகின்றன. எனவே தமிழக உறவு தீவகத்தில் ஒருகாலத்தில் இருந்துள்ளதை இவை காட்டி நிற்கின்றது. கிராமங்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு.

நெடுந்தீவு

பனங்காணி, கோட்டைக்காடு கொறுவண்டு, நெலுவினி புதுக்குடியிருப்பு, அம்பிகைபுரம், சாராப்பிட்டி, முதலியார் குளம், முறுகுறிச்சி, கலவறை, நெடுங்குளம், சீக்கிரியாம்பள்ளம், யாகப்பர், தோமியர், யுத்தேயூ, வெட்டுக்கனி, பெருக்கடி கிராமம், யுவினாயர் கிராமம், குருநகர், மாதா கிராமம், பிடாறியம்பாள், மாவிலி கிராமம், செபநாயகபுரம், காவோலையம்பலைக் கிராமம், அலமாவணகிராமம்.

தீவகம் தெற்கு

சிறுத்தீவு, குருசடித்தீவு, மண்டைதீவு, அல்லைப்பிட்டி, வென்புறவினாகர், மண்கும்பான், இலநந்வனம், சோளாவத்தை, மயிலம்புலம், சாட்டி, செட்டிபுலம், துறையூர், சீமன்காடு, அம்மன்

கோவிலடி, வேலணை, வங்காளவடி, சிற்பனை, பஸ்கொம்பனியடி, கண்ணபுரம். அம்பிகை நகர், சரவணை, மொன்கனைப்புலம், சின்னமடு.

ஊரைதீவு, வரதீவு, மடத்துவெளி, மாவுதிடல், வல்லன், வீராமலை, கண்ணகைபுரம், தொங்குதிடல், குறிச்சிக்காடு, கோட்டைக்காடு, மணற்காடு, சின்ன இறுப்பிட்டி, சிவலப்பிட்டி, மானாவெல்லை, பெருங்காடு, கரந்தலி, பாறத்தோட்டம், சங்கத்தாகேணி, நடுத்திருத்தி, குறிக்கட்டுவான், இறுப்பிட்டி, கழுதைப்பிட்டி, தம்பக்கைப்பதி, வல்லிக்காடு, குலப்பை, இரட்டைக்கழி, நடுவகாடு, வெல்லைப்பற்று, மாந்தறை, கிளக்காடு, வந்துறை, தேக்கினம், வங்களாவடி, மலையடி, கதியாக்காடு

தீவகம் வடக்கு

பெருந்தீவு, எழுவைதீவு, ஊர்காவற்றுறை, காம்றோட், ஊரண்டி, கூடையடி, பருத்தியடைப்பு, மாங்குளி, ஐதாம்புலம், உப்புக்குளம், பாலாவி, கரம்பன், அம்பலபுலம், காளிகோவிலடி, ஒலுவில், பலாகட்டு, மெலிஞ்சிமுனை, உத்தரப்பிட்டி, தூலாவில், மாவடியான் காடு, சீனியான் காடு, செட்டியார் தோட்டம், பெரியபுலம், கொக்குறுணி, தம்பாட்டி, தம்பிரான் தோட்டம், அம்பலவன்புலம், நாரந்தனை, வீராங்கல், கொட்டன் காடு, ஈச்சன்காடு, சூரியாவத்தை, புளியங்கூடல், சினைமடு, தணுவில்.

காரைநகர்

குமில்க்குழி, பயிரிக்கூடல், சக்கலவோடை, மணற்காடு, பத்தர்கேணி, சல்லை, செம்பாடு, தங்கோடை, கள்ளித்தெரு, வாரிவளவு, வேம்படி, சின்னாலடி, மருதபுரம், மணற்பிட்டி, அறுகம்புலம், முல்லைப்புலவு, ஊரிக்காடு, கோவளம், நாவற்கண்டி, சாம்பலோடை, நட்டுப்பளை,

மொந்திபுலம், இடைப்பிட்டி, வென்னடைப்பு, சத்திரந்தை, கரப்பிட்டி யந்தனை, காளிகோவிலடி, பிட்டி எல்லை, பொன்னாவளை. தன்னை, கோம்பாவோடை, கொட்டப்புலம்

நந்தாவில், விளாணை, அழகாபுரி, திக்கரை, பாலாவோடை, வலுபோடை, ஆவந்தனை, கனவோடை, ஊரி, தோப்புக்காடு, மடத்துவளவு, ஹாபர், சாந்திபுரம், நெய்தல், அம்புலா,

கல்லன்தாழ்வு, கேசடை, பலகாடு, கருங்காலி, வியாவில், நீலன்காடு, ராசாவின் தோட்டம், பெரியடைப்பு, வீரப்பிட்டி, வாதரடைப்பு, சந்தம்புளியடி, நாவலடிக்கேணி, இலந்தைச்சாலை, கஞ்சரினாபீச்சடி (சவுக்காடு), மல்லிகை,

வலந்தலை, இலகடி, பெரியமணல், சடயாளி, சிவன்கோவிலடி, மாப்பணாவூரி, மல்லிகை, நீலப்பன்தனை, மருதடி, நெடுங்காடு, பழையகண்டி, சம்பந்தர்கண்டி, கனகர்கண்டி, பண்டிதாழ்வு,

ஆயிலி, சிவகாமி அம்மன் கோவிலடி, விக்காவில், ஆலடி, காமாட்சி கேணியடி.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து இலங்கைத்தமிழர் தாம் சுயநிர்ணய உரிமையுடன் வாழ்வதற்கு அனுமதிக்குமாறு தொடர்ச்சியாக அகிம்சை வழிப் போராட்டத்தினை நடாத்தி வந்தனர். 1970 இன் முற்பகுதியிலிருந்து இது ஆயுதப் போராட்டமாக மாறியது. இப் போராட்டத்தின் உண்மைநிலையினை அகிம்சாவழிப் போராட்டத்தினர் சர்வதேசத்திற்கும் அரசுக்கும் பல்வேறு வழிகளில் அழுத்தங்களைக் கொடுத்து வந்துள்ளனர். இதன் விளைவாக 1987 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் 13 ஆம் திருத்தத்தினை மேற்கொண்டு மாகாண சபைகள் சட்டத்தினை அரசு அறிமுகப்படுத்தியது. முதலாவது தேர்தலில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்.இயக்கத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள் வெற்றிபெற்று வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபையின் அதிகாரத்தினைப் பெற்றிருந்தனர். எனினும் தீவகத்தைச் சேர்ந்த எவரும் பங்குபெறக்கூடிய வாய்ப்புக்கிட்டவில்லை. 2014 ஆம் ஆண்டு பெரும் இழுபறிக்கு மத்தியில் வடக்கு மாகாணத்திற்கு நடைபெற்ற தேர்தலில் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு பெரு வெற்றியைப் பெற்ற போதிலும் தீவகத்தினைப் பிறப்பிடமாகவும் வாழ்விடமாகவும் கொண்ட எவரும் போட்டியிடமுடியவில்லை. இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியில் எவருக்கும் இடம் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இருந்த போதிலும் தீவகத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட திரு. விந்தன் கனகரத்தினம் அவர்கள் வெற்றிபெற்றிருந்தார். அவர் தற்போது அரசியல் ரீதியாக தீவகத்தின் நலன்களில் அக்கறை கொண்டுழைத்து வருகின்றார்.

காரைதீவு காரைநகரானது எப்படி?

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் காரைதீவு மக்கள் தமது கல்வியினை இத்தீவில் நிறுவப்பட்ட கிறிஸ்தவ, இந்துப் பாடசாலைகள் மூலம் பெற்றிருந்தபோதிலும் அவர்களது உயர்கல்வி, ஆங்கிலக்கல்வி அதனூடான தொழில் வாய்ப்பு என்பனவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் குறிப்பாக வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, உடுவில் மகளிர் கல்லூரி மற்றும் ஏனைய யாழ்ப்பாண நகரக் கல்விக்கூடங்களிலும் பெறும் வாய்ப்புக் கிட்டியமைக்கு பொன்னாலைப் பாலம் பெரும்பங்கினைத் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் தென்னிலங்கையில் வர்த்தகச் செயற்பாடுகளை மேம்படுத்தியதன் விளைவாக இத்தீவினைச் சேர்ந்த மக்கள் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியிலிருந்தே நடுத்தர வருமானம் பெறும் குடும்பங்களாக மாறும் சூழ்நிலை உருவானது. இத்தீவினைச் சேர்ந்த பலர் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலும் சுதந்திரத்தையடுத்த காலங்களிலும் அரச நிர்வாக சேவையில் உயர் பதவிகளில் காணப்பட்டிருந்தமையால் தமது தீவின் வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கலாயினர்.

இஃது இவ்வாறிருக்க 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்காற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்காலப்பகுதிகளிலும் சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளுக்கு தொழில் நிமிர்த்தம் ஏனைய பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடும் போது அதிகளவில் செல்லும் நிலை காணப்பட்டிருந்ததால் குடும்பங்களின் வருமானம் அதிகரிக்கலாயின. அத்துடன் அவர்களது சமூக அந்தஸ்தும் உயர்வடைந்திருந்தன.

தீவுப்பகுதிகளில் ஒன்றாக காரைநகர் காணப்பட்டிருந்த போதிலும் சமூக, பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பொறுத்தவரை ஒற்றுமையில் வேற்றுமைப் பண்புகளையும் காணமுடிகின்றது. பொதுவாக விவாக நிலையினைப் பொறுத்தவரை பெருமளவிற்கு தமது உறவுகளுக்குள்ளேயே விவாகம் செய்யும் வழக்கம் நீண்ட காலமாக நிலவி வந்துள்ளது. அதேபோலவே சீதனம் மற்றும் சொத்துடமைகளைப் பங்கீடு செய்தலில் இவர்கள் ஏனைய தீவுகளிலிருந்து வேறுபட்டவர்களாகவிருந்து வந்துள்ளனர். ஆனால் 1990 களில் நிகழ்ந்த இடப்பெயர்வானது சமூகநிலையில் குறிப்பாக விவாகம் செய்தலில் கணிசமான மாற்றங்களுக்குள்ளாகியுள்ளன. அதாவது வேறு பிரதேசங்களில் விவாகம் செய்வதனையும் காணமுடிகின்றது.

காரைநகர் மக்கள் தமது கிராமத்தை மிகவும் நேசித்தவர்கள். திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடினும் கிராமத்தில் பற்றுக் கொண்டவர்களாகவிருந்துள்ளனர் என்பது மட்டுமல்லாது தங்கள் குடியிருப்புக்களை கிராமத்திலேயே வைத்திருப்பதில் விருப்புடையவர்களாகவிருந்துள்ளனர். உதாரணமாக யாழ்ப்பாணம் உட்பட நாடெங்கிலும் வர்த்தகச் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும் அவர்கள் தமது கிராமத்திலேயே குடும்பத்தினர் நிரந்தரமாக வாழ்வதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொண்டிருந்தனர் எனலாம். யுத்த சூழ்நிலையினைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாண நகரிலும் அயற்பகுதிகளிலும் வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டபோது அவ்வப்பிரதேசங்களில் நிரந்தரமான குடியிருப்புக்களை உருவாக்கி வாழ்ந்து வரும் நிலையினைக் காணமுடிகிறது.

இஃது இவ்வாறிருக்க இலங்கையில் மூன்று கிராமங்களுக்கு காரைதீவு எனப் பெயர் வழங்கிவந்துள்ளது. புத்தளத்தைச் சார்ந்த பகுதியில் ஒன்றும், அம்பாறை மாவட்டத்தில் ஒன்றும், தீவகத்தில் ஒன்றுமாக காணப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறாக பல இடங்களில் ஒரு பெயர்கொண்ட கிராமங்கள் இருப்பதில் தவறில்லை. அவ்வப்பிரதேச வரலாற்று, பௌதிக, பண்பாட்டுக் காரணிகள் குறிப்பிட்ட இடப்பெயருக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். இருப்பினும் இது தபால் திணைக்களத்தின் வேலையைப் பாதிக்க வல்லது. இந்நிலையில் காரைநகரைச் சேர்ந்த கார்த்திகேசு ஐயரின் மகன் சிவசிதம்பர ஐயர் தாம் பதிப்பித்த தட்சிணகைலாச புராணத்தில் 1887 இல் முதன்முதலாக காரைநகர் என எழுதி இக்கிராமத்தைப் புகழ்ந்துள்ளார். அதேபோல 1922 ஆம் ஆண்டு காரைநகருக்கு வந்த சேர் பொன் இராமநாதன் இவ்வூர் மக்கள் தமக்களித்த வரவேற்பில் பெரிதும் மகிழ்வடைந்து இது தீவு அல்ல, நகர் எனக்கூறி காரைநகர் என்ற பெயரே வழக்கத்திற்கு வரல் வேண்டும் எனக் கூறிச் சென்றார்.

அப்போதைய பிரித்தானிய அரசாங்கம் மேற்குறித்த மூன்று காரைதீவுகளின் சமூக, பொருளாதார மற்றும் குடிப்புள்ளியிற் பண்புகளைக் கருத்திற்கொடுத்தபோது நகரத்திற்குரிய பண்புகள் அதிகம் காணப்படும் தீவகத்திலுள்ள காரைதீவிற்கு 12-9-1923 ஆம் திகதி காரைநகர் என்ற பெயரினை வர்த்தமானியில் பிரகரித்ததன் மூலம் இப்பெயர் வழக்கில் வரலாயிற்று.

காரைநகர் அரசியல், நிர்வாக மாற்றங்கள்

சப்ததீவுகளில் ஒன்றான காரைதீவு 1923 ஆம் ஆண்டு அரசாங்க வர்த்தமானி அறிவித்தலின் பிரகாரம் காரைநகர் எனப்பெயர் மாற்றத்தினைப் பெற்றது. சமூக, பண்பாட்டு நிலையில் ஏனைய தீவுகளிலிருந்து ஒற்றுமையில் வேற்றுமைப்பண்புகளைக் கொண்டுள்ள தீவாககாரைநகர் விளங்குகின்றது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இக்கிராமத்தின் கல்வி நிலை குறிப்பாக ஆங்கிலக் கல்வியில் இக்கிராம மக்கள் அக்கறை கொண்டிருந்தமையால் பல நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் மலாயா சென்று பொருள்தேட்டம் தேடுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. குறிப்பாக இதற்கு சைவப் பெரியார்களும் அமெரிக்கன் மிசனறிமார்களும் பெரும் பங்கினை வகித்துள்ளனர் என்றால் மிகையாகாது.

காரைநகரில் ஏனைய தீவுகளைப் போல 1928 ஆம் ஆண்டு கிராம சங்கத்தினை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட சபையுடாக காணி வரி அறவிடல், நீர், வீதி, பொதுச்சுகாதாரம், பொது வசதிகளை வழங்குவதற்கான செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்துச் சென்றது. 1970 ஆம் ஆண்டு செப்ரம்பர் மாதம் 11 ஆம் திகதி அரசு வர்த்தமானி அறிவித்தலின் பிரகாரம் காரைநகர் பிரதேசத்தில் காரைநகர் வடக்கு, காரைநகர் தெற்கு என இரு கிராமச் சங்கங்கள் செயற்படலாயின. 1980 களில் பிரதேச சபைச் சட்டம் உருவாக்கும் வரை தொடர்ந்தது.

இஃது இவ்வாறிருக்க 1920களிலிருந்து சட்டவாக்கச் சபை மற்றும் பாராளுமன்றத் தேர்தல்களில் 1959 ஆம் ஆண்டு வரை உணர்காவற்றுறைத் தேர்தல் தொகுதியுடனேயே இணைக்கப்பட்டிருந்தது. 1947, 1952 ஆம் ஆண்டுப் பாராளுமன்ற தேர்தல்களின் போது முறையே காரைநகரைச் சேர்ந்த ஏ. வி. குலசிங்கம், ஆ. தியாகராசா இருவரும் போட்டியிட்டு இரண்டாவது அதிகூடிய வாக்கினைப் பெற்றிருந்தனர். 1959 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் தொகுதி நிர்ணயக்குழுவின் சிபாரிசுவின்படி காரைநகர் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியுடன் இணைக்கப்பட்டது. 1970 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சிச் சின்னத்தில் போட்டியிட்ட ஆ. தியாகராசா அவர்கள் தமிழரசுக் கட்சி செயலாளர் நாயகம் அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களைத் தோற்கடித்து பாராளுமன்றம் சென்றார். எனினும் நிர்வாக ரீதியில் 2003 ஆம் ஆண்டு வரை உணர்காவற்றுறை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவிக்குள்ளே

காரைநகர் தொடர்ந்தது. 04.07.2003 இல் உருவாக்கப்பட்ட செயலகம் சின்னாலடியில் உள்ள தனியார் வீட்டில் செயற்படத் தொடங்கியது.

காரைநகர் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றான பொலிஸ்நிலையம், நீதிமன்றம் என்பன ஊர்காவற்றுறை எல்லைக்குள்ளேயே தற்போதும் காணப்படுகின்றது. கல்வி நிலையைக் கருத்திற் கொள்ளின் 1994 ஆம் ஆண்டு வரையும் காரைநகர் பிரதேசம் தீவுப்பகுதியைப் போலவே யாழ்ப்பாண மாவட்ட கல்வித் திணைக்களத்தினால் நிர்வகிக்கப்பட்டுவந்துள்ளது. 1980 களில் கல்வி நிர்வாகத்தினைப் பரவலாக்கும் பொருட்டு கல்விக்கோட்டங்களை உருவாக்கும் போது காரைநகர் கல்விக்கூடங்கள், பண்டத்தரிப்பு கல்விக்கோட்டத்துடன் இணைந்து செயற்படலாயிற்று. 1992 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக் கல்வித் திணைக்களம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணக் கல்வி வலயம், வலிகாமம் கல்வி வலயம் என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்ட நிலையில் வலிகாமம் கல்வி வலயத்தில் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தன. 1994 ஆம் ஆண்டு கல்வி அமைச்சின் சுற்றுநிருபத்திற்கமைய எந்த உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுக்குள் பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றதோ அதன் எல்லைக்குட்பட்ட கல்வி வலயத்துடனேயே இணைந்து செயற்பட வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது. இதனால் தற்போது வரையில் வேலணைக் கல்வி வலயத்திற்குள்ளேயே இயங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

ஊர்காவற்றுறைப் பட்டினம் வரலாற்றுச்சிறப்பு மிக்க பட்டினமும் துறைமுகமும். தீவுப்பகுதியின் நுழைவாயிலாக இப்பட்டினம் திகழ்ந்து வந்துள்ளது. 1953 இல் வாணர் பாலம் பூர்த்தி, 1961 இல் பண்ணைப்பாலம் மக்கள் பாவனைக்கு வரல், 1967 இல் குறிகட்டுவான் இறங்குதுறை செயற்பாட்டிற்கு வந்தமை, 1980 களின் பிற்பகுதியில் உள்நாட்டு யுத்தத்தின் விளைவாக துறைமுகம் பாதுகாப்புப் படையினரிடம் சென்றமை, அனலைதீவு, எழுவைதீவு மக்களின் போக்குவரத்தில் இறங்குதுறையாக கண்ணகி அம்மன் கோவில் பயன்பாட்டிற்கு வந்தமை, காரைநகர் ஊர்காவற்றுறைப் படகுச் சேவைகள் படையினரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டமை, 1991 ஆம் ஆண்டு தீவகத்தில் நிகழ்ந்த மாபெரும் மக்கள் வெளியேற்றத்தின் போது ஊர்காவற்றுறை நகர வர்த்தகர்கள் உட்பட பலரின் வெளியகல்வு போன்ற பல காரணிகள் ஊர்காவற்றுறைப் பட்டினத்தின் மேன்மையையும் செயற்பாட்டையும் பலவீனப்படுத்தியது எனலாம்.

நீண்டகாலமாக காரைநகர் மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளுக்குப் பெரிதும் ஊர்காவற்றுறைப்பட்டினம் சுறுசுறுப்புடன் இயங்கி வந்துள்ளது. ஆனால் அந்நிலை தற்போது இல்லை என்றே கூறல் வேண்டும். தற்போது இக்கடற்பகுதியூடாக மட்டுப்படுத்தப்பட்ட போக்குவரத்துச் சேவையே மக்களுக்கு கிடைத்துவருகின்றது. இந்நிலையில் கல்விச் சேவையினைப் பெற விரும்பும் ஒருவர் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கடற்போக்குவரத்தினூடாக பயணித்து ஊர்காவற்றுறைக்குவந்து அங்கிருந்து வேலணை வங்களாவடியில் உள்ள கல்வி வலயத்திற்கு பல மணிநேரம் செலவு செய்து வரவேண்டியுள்ளது. இந்நிலையில் காரைநகர் கல்விச் சமூகத்தினர் வலிகாமம் கல்வி வலயத்தினை இரண்டாகப் பிரித்து சண்டிலிப்பாய், வட்டுக்கோட்டை, காரைநகர் பிரதேசத்தை இணைத்து வட்டுக்கோட்டை கல்வி வலயம் என்ற ஒன்றை அமைத்து சித்தங்கேணியில் வலயக் கல்வி அலுவலகம் அமையின் குறுகிய நேரத்தில் கல்வி தொடர்பான விடயங்களைக் கையாள முடியும் என அபிப்பிராயப்படுவதையும் காணமுடிகின்றது. இவற்றை அரசியல் ரீதியாகச் சாதிக்கும் வல்லமையும் காரைநகர் மக்களுக்கு உண்டு. இவைதவிர பொலிஸ் நிலையம், நீதிமன்றம் என்பன தொடர்பாக அரசியல் ரீதியான தீர்வு கிட்டுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளும் உண்டு.

நீண்டகாலமாக தீவகத்தோடு அரசியல், நிர்வாக, சமூக, பண்பாட்டு ரீதியில் இணைக்கப்பட்டிருந்த காரைநகர் பிரதேசம் படிப்படியாகத் தனித்துவத்துடன் இயங்குவது சிறப்பானதெனினும் தீவகத்திலிருந்து பிரிந்து செல்வதை ஏனைய தீவுகளைச் சேர்ந்தோர் வரவேற்கமாட்டார்கள் என்பதே உண்மை நிலையாகும்.

இலங்கை நிர்வாக சேவையாளர்கள்

பங்குடுதீவு

திரு. கு. நாராயணசாமி
 திரு. தி. திருவிங்கநாதன்
 திரு. க. சண்முகநாதன்
 திரு. இ. இளங்கோவன்
 திரு. பொ. வைரமுத்து

திரு. ஞா. மரியதாசன்
 திரு. ஆ. தில்லைநாதன்
 திரு. சி. சடாட்சர சண்முகதாஸ்
 திரு. நா. தனபாலசிங்கம்

வேலணைத்தீவு

திரு. யோகேந்திரா துரைசுவாமி
திரு. ஆ. செந்தில்வடிவேல்
திரு. ச. சத்தியசீலன்
திரு. பற்றிக் நிரஞ்சன்

திரு. எஸ். குணநாயகம்
திருமதி விஜயலட்சுமி ரமேஷ்
திரு. செ. இரத்தினம்
திரு. முகுந்தன்

நயினாதீவு

திரு. ப. க. பரமலிங்கம்
செல்வி இந்துமதி நாகலிங்கம்
திரு. ஆ. தியாகராசா

திரு. சபாபதிப்பிள்ளை
செல்வி இராசையா தேவராணி
திரு. எஸ். வேல்முருகோன்பிள்ளை

அனலைதீவு

திரு. வே. பொ. பாலசிங்கம்

திரு. வே. நடேசபிள்ளை

நெடுந்தீவு

திரு. அனுகுரோஸ் சிங்கராயர்
திரு. ம. பிரதீபன்
திரு. நா. இராமச்சந்திரன்

திரு. செல்வின் இரேனியஸ்
திரு. இ. பிரதாபன்
திரு. ஜே. எக்ஸ். செல்வநாயகம்

மண்டைதீவு

திரு. ச. சோமசுந்தரம்
திரு. ஜ. அனுருத்திரன்

திரு. ஜ. பரந்தாமன்
செல்வி பேரின்பநாயகம்

காரைநகர்

திரு. சி. வே. சிவகுரு
திரு. மு. சிவசண்முகராசா
திரு. சா. சுதர்சன்
திரு. பொ. தயானந்தன்
திரு. வே. தவராசா
திரு. வே. சாம்பசிவம்

திரு. ஆர். கே. பொன்னம்பலம்
திரு. செ. தயானந்தா
திரு. ஆ. சோதிநாதன்
திரு. சி. குருபரன்
திரு. தெ. ரதீஸ்வரன்

இப்பட்டியல் முழுமையானது எனக்கூறமுடியாவிட்டாலும் முடிந்தவரை உள்வாங்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தீவகம் வரலாறு

தீவகப்பிரதேசம் புனியியல் ரீதியாக குடாநாட்டிலிருந்து வேறுபடுத்தப்பட்ட பண்புகளைக் கொண்டிருக்கின்ற போதிலும் வரலாற்று நோக்கில் குடாநாட்டுடன் மட்டுமன்றி நாட்டின் வரலாற்றுடனும் தென்னிந்திய வரலாற்றுடனும் மிக நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டிருக்கின்றது. தீவக வரலாறு தமிழருடைய வரலாறாகவேயுள்ளது. இருப்பினும் சிங்களவர்கள் தமது வரலாற்றை -உண்மைத்தன்மையைப் பேணினார்களோ இல்லையோ இதிகாசவடிவில் எழுதி வைத்துள்ளனர். ஆனால் தமிழர் பிரதேச வரலாற்றை பல்வேறு ஆதாரங்களுடாக சிரமப்பட்டே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருந்த போதிலும் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலை தொடர்கின்றது. அதனை வலியுறுத்தி சிங்கள தீவிர அரசியல் வாதிகளும் பௌத்த மத சுவாமிகளில் கணிசமானோரும் உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்துக்களை விதைப்பதன் விளைவாக இந்நாட்டில் இனங்களுக்கான ஒற்றுமைத் தன்மைக்கு சவாலாக அமைந்துள்ளது எனக் கூறலாம். இலங்கைத்தீவில் தமிழர்களது வாழ்வியல் தொடர்பாக எடுத்துக் கூறக்கூடிய இலக்கியங்களோ அல்லது வாய்மொழி மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களோ மிகக்குறைவாகவேயுள்ளது.

தீவகத்தின் வரலாற்றினை நோக்கின் மிக அண்மையிலுள்ள யாழ் குடாநாட்டுடனும் தென்னிந்தியாவுடனுமே நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்துள்ளது என்பதற்கு தீவகத்தின் அமைவிடம் சான்றாகவுள்ளது. பொதுவாக இவ்விரு பிரதேசங்களிலிருந்து வர்த்தகம் மீன்பிடித்தல் மற்றும் கலாசார தொடர்புகள் தீவகத்தை மையமாகக் கொண்டோ அல்லது தீவகத்தினூடாகவோ தமது நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்க வாய்ப்புண்டு. அது மட்டுமல்லாது தென்னிந்தியாவில் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களும் இப்பிரதேசம் நோக்கிய உள் இடப்பெயர்வினை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பாக இருந்திருக்க நியாயமுண்டு. குறிப்பாக பல்லவ, பாண்டிய, சோழ, விஜயநகர அரசுகளின் தோற்றங்களின் விளைவாக அவர்களுக்கெதிரானவர்களின் உள்வரவு நிகழ்ந்துள்ளமைக்கு பல்வேறு சான்றுகள் உண்டு. உதாரணமாக 1365 ஆம்

ஆண்டில் மதுரையை ஆண்ட இஸ்லாமியரைத் துரத்திவிட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய குமாரசும்பண்ணன் காலத்தில் பல நிர்வாக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டமையால் உயர்பதவி வகித்தவர்கள் பலர் தீவுப்பகுதியுட்பட யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில்வந்து குடியேறினர் என வரலாறு கூறுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட சிங்கை ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் வேண்டுகோளின்படி செய்யூர் இருமரபும் துய்ய தனிநாயகன் என்னும் வேளாளன் நெடுந்தீவில் குடியமர்த்தப்பட்டான் என கைலாயமாலை கூறுகின்றது. இவரது வழித்தோன்றல்கள் பல்வேறு தீவுகளில் பரந்து வாழ்கின்றனர். அத்துடன் ஏற்கனவே கூறப்பட்டது போல குடாநாட்டுக்கும் தென்னிந்தியாவுக்குமிடையில் குறிப்பாக வர்த்தகம், மீன்பிடித்தொழில் மேற்கொள்வதற்கு இணைப்புப்பாலமாக தீவுப்பகுதிகள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தொழிலில் ஈடுபட்டோர் காலத்துக்குக்காலம் வருகை தந்து காலப்போக்கில் இங்கேயே தங்கியிருக்கலாம். ஏனெனில் தென்னிந்திய வழக்காறுகள், பண்பாட்டு அம்சங்கள் தீவகத்திலும் பெருமளவிற்கு அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

தீவுப்பகுதிகளுடாக சர்வதேச வர்த்தகம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என்பதற்கு அங்கு காணப்பட்ட, காணப்படுகின்ற துறைமுகங்கள் சான்றாகவுள்ளன. மிக நீண்டகாலமாக ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகம் சர்வதேச பிரசித்தி பெற்றிருந்தது. இத்துறைமுகம் பற்றி தமிழகத்திலுள்ள கல்வெட்டுக்களிலும் நாகபூசணி அம்மன் கோவிலிலுள்ள கல்வெட்டுக்களிலும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேற்குறித்த கல்வெட்டுக்களிலிருந்து 12 ஆம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற வர்த்தகம் பற்றிய தெளிவு பெறப்பட்டுள்ளது.

மேலும் காரைநகரிலுள்ள களபூமித்துறைமுகம் ஒரு காலத்தில் பெரிய துறைமுகமாகத் திகழ்ந்துள்ளது. போல் டயஸ் என்ற ஒல்லாந்த மதகுரு இத்துறைமுகமுடாக யானைகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது எனவும் அதனால் இதற்கு யானைப்பாலம் எனப் பெயர் கொண்ட ஐக்கப்பட்டது எனவும் தெரிவித்தார். புங்குடுதீவில் புளியடித்துறை என்ற தற்போது பயன்பாட்டிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டுள்ள சிறு துறைமுகம் ஒன்று உண்டு. இதனருகில் பெருக்க மரங்கள் காணப்படுகின்றன. இம்மரங்கள் அரேபியரால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது என வரலாறு கூறுகின்றது. எனவே இத்துறைமுகமுடாகவும் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் நிகழ்ந்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

பொதுவாக தீவகத்தின் வரலாறு தொடர்பாக முதலியார் செ.இராசநாயகம், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், முதலியார் குலசபநாதன், மயில்வாகனப்பலவர் மற்றும் அண்மைக்காலங்களில் ஆய்வினை மேற்கொண்ட ஆங்கிலேயப் பேராசிரியர் ஜோன் கார்ஸ்வெல், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறையினர், யாழ்ப்பாணத் தொல்லியல் கழகத்தினர் போன்றோர் தமது ஆய்வுப் புலத்தினை தீவகத்திற்கும் விரிவுபடுத்திய போதிலும் இத்தீவுகளில் அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படின் வரலாற்றினை அறிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்புண்டு. இந்நிலையில் தீவகத்திலுள்ள தீவுகள் ஒவ்வொன்றும் தொடர்பான வரலாற்று நிகழ்வுகள் பின்வருமாறு

நெடுந்தீவு

தீவகத்திலுள்ள ஏனைய தீவுகளோடு ஒப்பிடுமிடத்து அரசியல், பொருளாதார, சமூக ரீதியிலான வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்ட தீவாக நெடுந்தீவு காணப்படுகின்றது. இத்தீவு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 29 மைல்கள் தொலைவிலும் இராமேஸ்வரத்திலிருந்து 24 மைல் தொலைவிலும் குறிகட்டுவானிலிருந்து 5 மைல் தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது. 48.1 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவினைக் கொண்டுள்ள இத்தீவானது குடாக்கள், வளைவுகள் அதிகமின்றி ஒழுங்கான கடற்கரையோரத்தைக் கொண்டதுடன் 19 மைல் நீளமான சுற்றளவைக் கொண்டது. இத்தீவின் வடகிழக்கில் மாவலித்துறையிலிருந்து வடமேற்கே குருக்கள் மடம் வரையிலான பகுதிவரை ஐந்து மைல் நீளமான பிரதான வீதி செல்கின்றது. இத்தீவினை பசுத்தீவு, அபிஷேகத்தீவு, மருத்துவமாவனம், நெடுந்தீவு, டெல்லர் என பல பெயர்கள் கொண்டழைக்கப்பட்ட போதிலும் தற்போது தமிழில் நெடுந்தீவு எனவும் பொதுவாக டெல்லர் எனவும் வழக்கிலிருந்து வருகின்றது.

நெடுந்தீவில் புவியியற் பண்புகள் விவசாயம் மந்தை வளர்ப்பு, மீன்பிடித்தொழிலுக்கு உவப்பானதாகவுள்ளன. குறிப்பாக இத்தீவின் கடற்கரையோரம் சார்பு ரீதியாக உயர்ந்தும் உட்பகுதி உயரம் குறைவான பிரதேசமாகக் காணப்படுவதால் மழை காலத்தில் கிடைக்கப்பெறும் நீரில் பெரும் பகுதி தரைக்கீழ் நீராகுவதால் நன்னீர் மற்றும் உவர்த்தன்மை குறைந்த நீர் படுக்கைகளை பெரும்பாலான பகுதிகளில் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக இத்தீவின் தென்கிழக்கு மற்றும் தென்பகுதிகளில் பரந்த புல்நிலங்கள் காணப்படுவதால் மந்தைகள் உணவினைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்புள்ளதால் பெருமளவில்

கால்நடைகள் குறிப்பாக பசுக்கள் மற்றும் பின்நாட்களில் கொண்டு வரப்பட்ட குதிரைகள் வளர்ப்புக்கு வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. இதனால் தான் வரலாற்றுக்காலத்திலிருந்து பசுத்தீவு எனப் பெயர் வழக்கிலிருந்து வருகின்றது. அதாவது இங்கு பெறப்படும் பால் இராமேஸ்வரம் ஆலய ஐந்து காலப் பூசைகளுக்கு எடுத்து செல்லப்பட்ட தனால் அபிஷேகத்தீவு எனவும் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

நெடுந்தீவுக் கிராமம் வரலாற்றுக் காலங்களிலிருந்து சிறப்புற்றுக் காணப்பட்டிருந்தமைக்கு இத்தீவில் பல்வகை நோய் தீர்க்கும் மூலிகைகள் பரந்து காணப்பட்டிருப்பதும் காரணிகளில் ஒன்றாகும். இது தொடர்பாக கர்ண பரம்பரைக் கதையும் உண்டு. அதாவது இராம - இராவண யுத்தத்தின் போது மயக்கமுற்ற தமது வீரரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அனுமான் மூலிகைகள் நிறைந்த சஞ்சீவி மலையொன்றின் பாகத்தினை பெயர்த்தெடுத்து வான் மார்க்கமாக பாக்குத் தொடுகூடலைத் தாண்டி வரும்போது அம் மலையின் சிறுதுண்டு உடைந்து பாக்கு நீரிணையில் வீழ்ந்ததனால் உருவானதே நெடுந்தீவு எனவும் இதனாலேயே இத்தீவில் மூலிகைச் செடிகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன எனவும் கூறப்படுகின்றது. குறிப்பாக பொற்சீந்தல், மிசிடை, பிரண்டை போன்ற பல மூலிகைச் செடிகள் காணப்பட்டதனால் அதனை மருத்துவத்திற்காக பயன்படுத்தப்படவே இங்குள்ள மக்கள் நீண்ட ஆயுளுடன் ஆரோக்கியமாக வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதற்கு குடித்தொகைகணிப்பு அறிக்கைகளில் 80 வயதுக்கு அதிகமானோரின் எண்ணிக்கை நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடும்போது சாபூத்யாக அதிகமாகவே இருந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதே போலவே நெடுந்தீவு ஆடுகளுக்கு தனி மதிப்புண்டு. இவ்வாடுகள் மூலிகைச் செடிகளை அதிகம் உண்பதால் அதன் இறைச்சி மிகவும் ருசியானது எனப்பலர் கூறக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

நெடுந்தீவானது தென்னிந்தியாவுக்கும் இலங்கையின் வடபுலத் திற்குமிடையில் மிகவும் முக்கியமான இடத்தில் அமைந்துள்ளமையால் தென்னிந்திய சமூக, பொருளாதார பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் நீண்ட நெடுங் காலமாக நிலவிவந்துள்ளது. ஏறத்தாழ 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர் வெடியரசன் என்பவன் நெடுந்தீவு கோட்டைக் காட்டில் கோட்டை கட்டி அரசாட்சி செய்தான் எனவும் அவனது சகோதரர்களான வீரநாராயணன், விளங்குதேவன், ஏரிழங்குரவர் முறையே புங்குடுதீவு, நயினாதீவு, வேலணைத் தீவுகளில் ஆட்சி செய்தனர் என நாட்டார் இலக்கியங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு ச. சிவவிநாயக மூர்த்தி அவர்கள்

தெரிவிக்கின்றனர். அவர் மேலும் தெரிவிக்கையில் வெடியரசன் நெடுந்தீவை இராசதானியாகக் கொண்டு தீவுப்பகுதியை ஆட்சி செய்தான் எனவும் அவனது சகோதரர்களான வீரநாராயணன் பொன்னாலையிலும் விளங்கு தேவன் சுழிபுரம் திருவடி நிலையிலும் ஏரிழங்குமரன் மயிலிட்டியிலும் போர் வீரகண்டன் கீரிமலையிலும் சிற்றரசர்களாக விருந்துள்ளனர் எனவும் தெரிவிக்கின்றார். இக்கருத்திற்கு நெடுந்தீவு லக்ஸ்மணும் ஒத்துப்போவதைக் காண முடிகின்றது.

வெடியரசன் தனது ஆட்சியில் சோழ மன்னர்களுடன் தொடர்பினைப் பேணி வந்துள்ளான். வெடியரசனிடம் பெறுமதி மிக்க நாகரத்தினம் இருப்பதை அறிந்த சோழ மன்னன் அதனைப் பெறுவதற்கு மீகாமன் என்பவனை அனுப்பி யுத்தம் புரிந்து பெற்று வருமாறு கூறவே அவனும் படையுடன் வந்து வெற்றி கொண்டான் என்ற போதிலும் வெடியரசனின் சகோதரர்கள் மீகாமனைப் போரில் தோற்கடித்து வெடியரசனை மீட்டார்கள் எனவும் மீகாமனும் வெடியரசனும் தம்முள் சமரசம் செய்து நாகரத்தினத்தைப் பெற்றுச் சென்றான் எனவும் முரண்பட்ட செய்திகள் வரலாற்றில் காணப்படுகின்றன. எஃது எவ்வாறிருப்பினும் வெடியரசன் நெடுந்தீவில் இருந்து ஆட்சி செய்துள்ளான் என்பது பற்றி பல ஆய்வுகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. வெடியரசன் கட்டிய கோட்டைகள் பின் நாட்களில் போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தரினால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது பற்றிய செய்திகளும் உண்டு. தற்போது இக்கோட்டை அழிவுற்ற நிலையில் காணப்படுகின்றது.

வெடியரசனின் ஆட்சிக்காலம் கி.பி 1 ஆம் அல்லது 2 ஆம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம் எனவும் இவனின் ஆட்சியின் பின்னர் இவனைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டக்களப்புக்கு இடம்பெயர்ந்து விட்டனர் எனவும் வரலாறு கூறுகின்றது. இவர்களைத் தொடர்ந்து நெடுந்தீவில் நாகர்கள் வாழ்ந்திருப்பதற்கான ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அதாவது ஈச்சன்காடு, சோரன்பற்று, கிழங்கன் தோட்டம் போன்ற பெயர்கள் இன்றும் வழக்கில் உண்டு. எனினும் இது தொடர்பாக ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும்.

வெடியரசனின் ஆட்சியினை அடுத்து சில நூற்றாண்டுகள் சுழித்து சேயூரிலிருந்து குடிமக்களுடன் தனிநாயக முதலியும் அவரது சகோதரர்களான குணநாயகமுதலி, குலதிலக முதலி, கனகராயமுதலி, ஐயம்பெருமாள் முதலி மற்றும் மூன்று சகோதரர்களுடன் சகோதரியான

மரகதவல்லியும் நெடுந்தீவில் குடியேறினர். சோழப்பேரரசின் பிரதிநிதியாகவே தனிநாயக முதலி நெடுந்தீவைப் பரிபாலிக்கவும் மற்றைய சகோதரர்களை ஏனைய தீவுகளை பரிபாலனம் செய்யவும் அனுப்பப்பட்டனர் என வரலாறு கூறுகின்றது. இவர்கள் இலங்கைக்கு செல்லும் போர் வீரர்களுக்கு உதவியாகவிருந்துள்ளனர் .யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில், “இரு மரபும் தூய வேளாளரான தனிநாயக முதலி குடியமர்ந்த நெடுந்தீவாம் ஈழமண்டலமே” என்ற பாடல் காணப்படுகின்றது. எஃது எவ்வாறிருப்பினும் நெடுந்தீவும் சோழர் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்திருக்க நியாயமுண்டு. இந்நிலையில் தனிநாயக முதலியின் பரம்பரையினருக்கு சிங்க நகரச் சக்கரவர்த்தியினால் காணி வழங்கப்பட்டு விவசாயம் செய்துள்ளனர் எனவும் அறிய முடிகின்றது. தனிநாயக முதலியின் பின்னர் அவரது மைத்துனரான கந்தப்பு முதலி தனது பரிவாரங்களுடன் நெடுந்தீவினை ஆட்சி செய்ததாகவும் அவரது பரம்பரையினர் தற்போது தாம் கந்தப்பு முதலியின் பரம்பரை எனக் கூறிக் கொள்வதையும் காணமுடிகின்றது.

1365ஆம் ஆண்டு விஜயநகரச் சக்கரவர்த்தியின் அமைச்சர்,கம்பண்ண உடையார் என்பவன் இஸ்லாமியரைக் கலைத்துவிட்டு பாண்டி நாட்டு மன்னனானான். அந்நிலையில் அவனது அச்சுறுத்தலுக்குப் பயந்து உயர்பதவி வகித்தோர் இலங்கையின் வடபுலம் வந்து பல்வேறு இடங்களில் குடியேறினர். அவர்களில் சேயூர் இரு மரபும் தூய தனிநாயக முதலியின் வரவினை உறுதிப்படுத்துவதில் பல்வேறு சிக்கல்கள் இருந்த போதிலும் 1365 ஆம் ஆண்டின் பின்னரே வந்துள்ளனர் என யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் கூறுவது பொருத்தப்பாடுடையது எனக் கொள்ள முடிகின்றது. நெடுந்தீவின் வரலாற்றை எழுதியோர் தனிநாயக முதலியும் அவரது பரிவாரங்களே மூலவர் எனக் குறித்துரைத்த போதிலும், அவர்கள் வருகைக்காலம், வருகைக்கான காரணங்கள் என்பவற்றில் மாறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்து வருகின்றனர்.

போர்த்துக்கீசர் 1505ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்த போதிலும் 1521 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தை தம் வசப்படுத்தினர். இவர்கள் இந்நிலப்பரப்பினை பாதுகாப்பதில் பல்வேறு செயற்றிட்டங்களை மேற்கொண்டுள்ளனர். குறிப்பாக இலங்கைக்கும் இந்நியாவுக் குமிடையில் நெடுந்தீவு காணப்படுவதால் இத்தீவில் தமது நிர்வாகத்தைப் பலப்படுத்த பெருமுயற்சியெடுத்துள்ளனர். இங்கு கோட் டையினைக் கட்டியும் படை அதிகாரியினை நிரந்தரமாக நியமித்துமிருந்தனர்.

இவர்களின் வருகையின் நோக்கத்திலொன்றான தம்மதம் சார வைத்தலில் கண்ணும் கருத்துமாகவிருந்துள்ளனர். இராசகாரிய முறையின் மூலம் மக்களிடம் வேலைவாங்கப்பட்டது. தலைவரி, சாயவரி, மீன் குத்தகைவரி போன்றவற்றை விதித்து வரி அறவிட்டுள்ளனர். உயர் பதவிகளில் அவர்களே அமர்ந்திருந்தனர். ஏனைய பதவிகளில் வேளாளர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டது. தம்மதம் சார்ந்தவர்களுக்கு பல்வகைப்பட்ட உதவிகள் குறிப்பாக கல்வி வசதிகளை வழங்கினர். தங்களது தேவைகளுக்காக குதிரைகளை இறக்குமதி செய்தனர். இத்தீவில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் சிறு தானிய உற்பத்தி, பனம் பொருள் உற்பத்திகளில் நாட்டம் கொண்டவர்களாகவிருந்துள்ளதுடன் மந்தை வளர்ப்பினை மேற்கொண்டு மேலதிகமாககிடைக்கும் பால், இறைச்சி, தயிர், நெய் போன்றவற்றை விற்பனை செய்துள்ளனர் எனத் தெரியவருகின்றது.

ஒல்லாந்தர் வருகையைத் தொடர்ந்து கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஊர்காவற்றுறை, நெடுந்தீவு போன்ற இடங்களில் கோட்டை கொத்தளங்களை கட்டினார்கள். அதன் சிதைவுகள் இன்றும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. ஒல்லாந்தர் நெடுந்தீவிற்கு குதிரைகளை வேறிடங்களிலிருந்து வருவிக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்தனர். இறக்காக லயன்கள், நீர்த்தொட்டிகள், கேணிகள், வாய்க்கால்கள் என்பன பரவலாக உருவாக்கப்பட்டன. குறிப்பாக சாரப்பிட்டியில் குதிரை லயன்களின் அடையாளம் இன்றும் காணப்படுகின்றது. குதிரை வர்த்தகம் மாவலித்துறையூடாகவே நிகழ்ந்துள்ளது.

ஒல்லாந்தர் தம்மதத்தினை புகுத்தினர் எனினும் போர்த்துக்கீசரைப் போல கடினத்தன்மையை பேணியிருக்கவில்லை. நீதிபரிபாலனம் முதலியார்கள் மூலம் கவனிக்கப்பட்டது. இராசகாரிய முறை, தலை வரி, நிலவரி என்பன தொடர்ந்தது. இந்தியா வுக்கான வர்த்தக நடவடிக்கைக்கு இவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருக்கவில்லை என செவிவழிச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் நிர்வாகத்தை இலகுவடுத்தும் மூலமாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தை எட்டு மணியகாரன் பிரிவாக பிரித்து நிர்வாகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதில் தீவுப்பகுதி பற்றும் ஒன்றாகும். நெடுந்தீவுக்கு ஒரு மணியகாரனும் ஒரு உடையாரும் மூன்று விதானையாரும் நியமிக்கப்பட்டு நிர்வாகம் செய்யப்பட்டது. இங்கிலாந்து,

ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்து கிறிஸ்தவமத போதகர்கள் வந்து மதம் பரப்பி யதுடன் கல்வி வளர்ச்சியிலும் ஆர்வம் கொண்டவர்களாகவிருந்துள்ளனர். குறிப்பாக நெடுந்தீவில் இரண்டு அமெரிக்க மிசன் பாடசாலைகளை இவர்கள் நிறுவி முறைசார் கல்வியினை போதித்தனர்.

பிரித்தானியர் ஆட்சித் தொடக்கத்தில் இராணுவ அதிகாரியான நோலன் நெடுந்தீவு நிர்வாகத்தை கவனித்து வந்தான். அவன் அயர்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்தவன். தாய்நாட்டில் இருப்பதைப் போன்று முருகைக் கற்களாலான வேலியினை அறிமுகப்படுத்தி இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. இவ்வகை வேலி அமைப்பு நெடுந்தீவுக்குரிய சிறப்பம்சமாகும். மேலும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்திலேயே கடற்போக்குவரத்தினை சுலபமாக்கும் பொருட்டு சில்வர்ஸ்பிரே என்ற இயந்திரப்படைகுச்சேவையானது நெடுந்தீவு - ஊர்காவற்றுறை மார்க்கத்தில் சேவையிலீடுபடுத்தப்பட்டது.

புங்குதீவு

புங்குதீவுக் கிராமத்தின் வரலாறு தீவகத்தின் வரலாற்றுடன் மட்டுமல்லாது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுடனும் தென்னிந்தியாவுடனும் நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டிருக்கின்றது. வரலாற்றுக் காலங்களில் வளவாய்ப்பினைக் கொண்ட யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கும் தென்னிந்தியாவுக்குமிடையிலான மக்கள் போக்குவரத்தில் தீவுப்பகுதியுட்பட புங்குதீவுக் கிராமம் முக்கிய இடத்தில் அமைந்துள்ளமையால் தென்னிந்திய மக்களின் உள்வரவிற்கு உதவியிருக்கலாம். குறிப்பாக தென்னிந்தியாவில் காலத்துக்குக்காலம் ஏற்பட்டுள்ள பௌதிக மற்றும் அரசியல் மாற்றங்களால் மக்கள் இத்தீவிலும் வந்து வாழ்ந்திருக்க நியாயம் உண்டு. அத்துடன் இத்தீவு உட்பட ஏனைய தீவுகள் சர்வதேச வர்த்தக மையமாக இருந்துள்ளமைக்கு பல்வேறு சான்றுகள் காணப்படுகின்றன என வரலாற்று அறிஞர் பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். புங்குதீவு புரியடித்துறை என்ற தற்போது பயன்படுத்தப்படாதுள்ள சிறிய துறைமுகத்திற்கு அருகாமையில் பெருக்க மரங்கள் காணப்பட்டிருந்தன எனவும் அதன் எச்சம் தற்போதும் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மரங்கள் அரேபிய வர்த்தகர்களால் கொண்டு வந்து நட்பிருக்கலாம் என வரலாற்றறிஞர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

போர்த்துக்கீசரால் கொங்கரடிவா (Congardiva) என்றும் ஒல்லாந்தரினால் (Middleburg) எனவும் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்ட புங்குதீவுக்

கிராமமானது வரலாற்றுப் பதிவுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. வல்லிபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சாசனத்தில் பியாங்குதீபம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது தற்போதைய புங்குடுதீவையேயாகும். பியாங்குச் செடிகள் காணப்பட்டிருந்ததால் பியாங்குதீவு எனவும் பின்னர் புங்குடுதீவாக மருவியது எனவும் சிலர் கருதுகின்றனர். மேலும் தமிழ்நாட்டு மக்களின் தொடர்பு தொடர்ச்சியாக இத்தீவுக்கு கிடைத்தமையால் அங்குள்ள புங்குடூர், பூங்குடி என்ற இடப்பெயரினை இத்தீவுக்கு அவர்களால் சூட்டப்பட்டிருக்கலாம் என வாதாடுபவர்களும் உள்ளனர். தென்னிந்தியாவில் இஸ்லாமியரின்படையெடுப்புக்காலத்தில் அவர்களது கொடுமையிலிருந்து தப்பி தமது கன்னிப் பெண்களை பாதுகாக்கும் நோக்குடன் இத்தீவில் வந்து குடியேறினர் எனவும் அவர்களால் இடப்பட்ட பூங்குடி என்ற பெயர் காலப்போக்கில் மருகி புங்குடுதீவு என்ற பெயர் வழக்கில் வந்துள்ளது எனக் கொள்பவர்களும் உளர். மேலும் புங்கமரம் இத்தீவில் காணப்பட்டிருந்தமையால் புங்கு-உடு-தீவு எனப் பிரித்து புங்கமரம் நிறைந்த தீவு எனவும் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இத்தீவுக்கும் தென்னிந்தியாவுக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்பட்டிருந்தமையால் புங்குடுதீவில் சோழனோடை, சோழன்புலம், பல்லதீவு போன்ற இடப்பெயர்கள் அவர்களால் இடப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

நயினாதீவு

இலங்கையில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க கிராமமாக விளங்குவது நயினாதீவுக் கிராமமாகும். இந்து, பௌத்த பண்பாடுகளுடன் கூடிய வரலாற்றுப்பின்னணியைக் கொண்டு விளங்கும் இத்தீவில் காலத்தால் பிந்திய சிறியளவான இஸ்லாம், கிறிஸ்தவ பண்பாடுகளையும் உள்வாங்கி நால்வகை மதத்தவர்களும் ஒன்றுகூடும் கிராமமாகவுள்ளது. தீவுகத்தில் உள்ள தீவுகளில் வரலாற்றில் புகழ் பெற்ற தீவாக விளங்கும் நயினாதீவுக்கு நாகதீவு, நாகதீவயின, நாகனயினாதீவு, நயினார்தீவு, நாகதீபம், மணிபல்லவம், நாகேஸ்வரம், பிராமணத்தீவு எனப் பல பெயர்களைக் கொண்டு அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஒல்லாந்தர் ஹார்லெம் என இத்தீவை அழைத்தனர். நாகதீவு என்பது நாகர்களின் குடியிருப்பாலும் நாக வழிபாட்டாலும் நாகங்கள் அதிகமாக வாழ்ந்தமையாலும் ஏற்பட்டது என்பர். மேலும் மதுரை வைசிகர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஏடுகளில் மகாநாயகன் என்ற வைசிகரே நயினார்பட்டரென்ற அந்தணரையும் கண்ணப்பன் என்ற வேளாளரையும் நயினாதீவுக்கு அழைத்துவந்தார் எனவும் நயினார்பட்டருக்கு அக்கால அரசினருடன் நெருங்கிய தொடர்பிருந்ததால்

இத்தீவுக்கு நாகநயினாதீவு என மாற்றினார் எனக் கூறப்படுகின்றது. இவரது காலத்திலேயே நாகபூஷணிக் கொரு ஆலயம் கட்டுவித்தார் என்பர்.

மேலும் புத்த பெருமான் குலோதரன், மகோதரன் என்னும் நாக இளவரசர்களிடையே ஏற்பட்ட பிணக்கினைத் தீர்ப்பதற்கு இத்தீவுக்கு வந்தார் எனவும் அவர்களது பிணக்கினை சுமுகமாக தீர்த்து சென்றார் எனவும் காலத்தால் முந்திய வரலாறு உண்டு. இத்தீவினை நாகதீப என்று சிங்கள மன்னர்களால் அழைக்கப்பட்டதுடன் புத்தரின் காலடிப்பட்ட தீவான படியால் இத்தீவினை பௌத்த சமயத்தினர் தமது தெய்வீகத்தலமாக கருதுகின்றனர். நயினாதீவுக்கு பிராமணத்தீவு என்ற பெயரும் உண்டு. 1658 ஆம் ஆண்டளவில் இத்தீவில் எடுக்கப்பட்ட குடிக்கணிப்பின்பிரகாரம் 150 குடும்பங்களில் 67 குடும்பங்கள் பிராமணக் குடிகளாகவிருந்துள்ளனர். பெரும் பாண்மையினராக பிராமணர் வாழ்ந்த படியால் இப்பெயர் வந்திருக்கலாம். சக்திபீடங்கள் 64 இல் இது ஒன்றே இலங்கையில் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

போர்த்துக்கீசர் ஆட்சியில் குறிப்பாக கத்தோலிக்க மதத்தினை மக்கள் தழுவினர் என்பதற்கான ஆதாரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. எனினும் சைவக்கோவில்கள் அழிக்கப்பட்டன. நாகபூஷணிக் அம்மன் ஆலயம் முற்றாக அழிக்கப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சியிலும் சைவத்திற்கு சவால்கள் இருந்தபோதிலும் இங்கு வாழ்ந்த இராமலிங்கர் இராமச்சந்திரனின் சமயோசித புத்தியினால் சைவசமயத்தை பாதுகாக்கக் கூடியதாகவிருந்தது எனத் தெரியவருகின்றது.

இக்காலத்தில் தூத்துக்குடி முஸ்லிம்களின் செல்வாக்கு நயினாதீவில் இருந்தது எனவும் அவர்களிடம் தென்னந்தோட்டங்கள் காணப்பட்டிருந்தன எனவும் இங்கு பள்ளி வாசல் ஒன்றினை நிறுவினர் எனவும் தெரிய வருகின்றது. இத்தீவில் முஸ்லிம் மக்கள் சிறு எண்ணிக்கையினராகவுள்ளனர்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இத்தீவு யாழ்ப்பாணப் பெரும்பிரிவில் தீவுப்பகுதி மணியகாரனின் நிர்வாகத்தின் கீழ் ஒரு பகுதியாக அமைந்தது. மணியகாரனின் கீழ் உடையாரும் விதானையாரும் நியமிக்கப்பட்டனர். பிற்காலத்தில் மணியகாரன் முறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு தீவுப்பகுதி காரியாதிகாரியின் நிர்வாகத்திற்குட்பட்டது.

காரைதீவு (காரைநகர்)

சப்த தீவுகளில் ஒன்றான காரைதீவு வரலாற்றுக் காலங்களில் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்கியமைக்கு பல்வேறு சான்றுகள் உள்ளன. 1981 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை சார்ந்த கலாநிதி பொ.ரகுபதி அவர்கள் காரை தீவிலுள்ள களபூமி பிரதேசத்தில் பெருங்கற் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் இருந்துள்ளதை ஆய்வின் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இக்களபூமி வரலாற்றில் போர்க்களம் அல்லது நெற்களம் இருந்த பிரதேசமாக இருந்திருக்க வேண்டும் எனவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் களபூமியிலுள்ள யானைப்பாலத்திற்கு தென்னிலங்கையிலிருந்து யானைகள் கொண்டு வரப்பட்டு தென்னிந்தியா, வங்காளதேசத்துக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாக ஒல்லாந்து தேசகிறிஸ்தவமதகுரு போல்டயஸ் கூறிச்சென்றுள்ளார்.

இந்நிலையில் பிராமண முனிவரான அகத்தியர் தனிமையை விரும்பி காசிக்கும் பின்னர் காவிரிப் பூம்பட்டினத்திற்கும் அங்கிருந்து நாகர்களின் காரைதீவுக்கும் சென்று காரைச் செடியினை அவித்து உப்பு மற்றும் வாசனைத்திரவியங்களைச் சேர்க்காது உண்டு தன்னடக்கமுள்ள தூய துறவியாக வாழ்ந்தார் எனக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் கோவளம் என்னும் இடப்பெயர் காரைதீவின் மேற்குப்பகுதியிலும் குடாநாட்டின் வடகரையிலும் கேரளமாநில கரையோரத்திலும் வழக்கிலிருந்து வருகின்றது. கேரளாவிலிருந்து மக்கள் இடம்பெயர்ந்து அல்லது வர்த்தக நோக்குடன் வந்திருக்க முடியும். அதாவது கேரள மாநில மற்றும் தீவக மக்களின் பண்பாட்டு தொடர்புகள் அன்றும் இன்றும் காணப்படுவதை காணமுடிகின்றது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் தீவகத்திலுள்ள தீவுகளுக்கு தம்மூர்பெயரினை இட்டுள்ளனர். குறிப்பாக காரைதீவுக்கு அம்ஸ்ரடாம் என பெயர் சூட்டி அழைத்துள்ளனர். இவர்களின் காலத்தில் தீவகத்தில் சாயவேர் உற்பத்தி வர்த்தகம் நடைபெற்ற போதிலும் காரைதீவிலேயே மிகச்சிறந்த சாய வேர் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாக வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஐரோப்பியர் தீவகத்திலிருந்து சென்ற போதிலும் அவர்களால் விட்டுச் செல்லப்பட்ட ஞாபகச் சின்னங்கள் இன்றுமுள்ளன. குறிப்பாக நெடுந்தீவு, ஊர்காவற்றுறை காரைநகரில் கோட்டைகள் இன்றுமுள்ளது. அத்துடன் நெடுந்தீவுக்கு குதிரைகளின் வரவுக்கு இவர்களே காரண கார்த்தாக்களாக விருந்துள்ளனர் எனலாம்.

வரலாற்றில் காரைதீவு என அழைக்கப்பட்டு வந்த நிலையில் ஆங்கிலேய அரசு காரைநகர் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்தது. அதாவது கிழக்கு மாகாணத்தில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் காரைதீவு என்ற ஒரு பிரதேசம் உள்ளது. இதனால் தபால் திணைக்களத்திற்கு கடிதப் பட்டுவாடா செய்வதில் பெரும் சிரமம் காணப்பட்டமையால் இத்தீவிற்கு காரைநகர் எனப் பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மிகநீண்டகாலமாக காரைநகர் பிரதேசம் ஊர்காவற்றுறை காரியதிகாரி பிரிவிற் குட்பட்டதாயிருந்தாலும் வட்டுக்கோட்டை பாராளுமன்ற தேர்தல் தொகுதிக்குள்ளேயே உள்வாங்கப்பட்டிருந்தது. அண்மைக்காலத்தில் காரைநகர் தனிப்பிரதேச செயலகமாக தரம் உயர்த்தப்பட்டதுடன் காரைநகர் பிரதேச சபையும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. காரைநகர் பிரதேசம் தீவுப்பகுதியின் சமூக பொருளாதார பண்பாட்டிணைக் கொண்டிருந்த போதிலும் தற்போது குடாநாட்டுடனான தொடர்புகள் அதிகரித்துக் காணப்படவே தீவுப்பகுதிக்குரிய பண்புகளிலிருந்து விடுபட்டுச் செல்லும் நிலை காணப்படுகின்றது.

வேலணைத்தீவு (வேடன் தீவு)

வேலணைத் தீவானது 68.0 சதுரகிலோமீற்றர் பரப்பளவினைக் கொண்டதும் தீவகத்தில் பெரிய நிலப்பரப்பாகவும் காணப்படுகின்றது. இத்தீவில் ஊர்காவற்றுறை கரம்பன், நாரந்தனை, சரவணை, புளியங்கூடல், வேலணை, மண்கும்பான் அல்லைப்பிட்டி என்ற பல கிராமங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. ஊர்காவற்றுறை வரலாற்றுக் காலங்களிலிருந்து வட இலங்கையில் பிரசித்தி பெற்ற இயற்கைத்துறைமுகமாக விளங்கியுள்ளது. இந்தியா, பர்மா போன்ற நாடுகளிலிருந்து வரும் வர்த்தகக் கப்பல்கள் தங்கிச் செல்லும் துறையாக விளங்கியதுடன் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் காவல் துறைமுகமாகவும் விளங்கியுள்ளது. ஆனால் தற்போது கடல் வாணிபம் அற்ற நிலை ஒருபுறமிருக்க தீவகத்தில் நெடுந்தீவு , நயினாதீவிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட மக்கள் போக்குவரத்தானது குறிக்கட்டுவான் துறைமுகமுடாக நடாத்தப்பட்டு வருவதனாலும் யுத்த காலத்தில் இப்பிரதேசம் பாதுகாப்பு வலையமாக இராணுவம் அறிவித்ததனாலும் ஊர்காவற்றுறைப்பட்டினம் பொலிவிழந்து நகரச் செயற்பாட்டிலிருந்து படிப்படியாகக் குறைவடைந்து செல்வதைக் காண முடிகின்றது.

வரலாற்றுக் காலத்தில் இத்துறைமுகம் ஊராத்துறை என அழைக்கப்பட்டது. சோழப்பெருமன்னர் இதன் கீழ்நிலையை முக்கியத்துவத்தினை உணர்ந்து செயற்பட்டனர். 12 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்திலுள்ள

கல்வெட்டுக்களிலும் தற்போது நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயத்திலுள்ள கல்வெட்டிலும் ஊராத்துறை எனப் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. அதேபோலவே முற்பட்ட கால பௌத்த நூல்களிலும் ஊராத்துறை பற்றிய ஐதீகங்கள் உண்டு.

கேந்திர நிலையமாக விளங்கிய ஊர்காவற்றுறைக்கு அண்மையில் உள்ள நாரந்தனை என்ற கிராமத்தில் தான் தோன்றி ஈஸ்வரி ஆலயச் சூழலில் சென்ற நூற்றாண்டின் முன்னரைப்பகுதியில் கல்சேகரிக்க வெடி வைத்தபோது சோழ மன்னன் முதலாம் இராசராசனின் 38 செப்பு நாணயங்களும் சேர மன்னனின் ஐந்து வெள்ளி நாணயங்களும் சிறிய அம்பாள்சிலை என்பன பெறப்பட்டு தற்போது தொல்பொருள்சாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 1922ஆம் ஆண்டு வினாசிப்பிலிப்பன் என்பவர் அல்லைப்பிட்டியில் கிடங்கு வெட்டிய போது 179 குஜராத் பொற்காசுகள் கிடைத்துள்ளன. இவை வர்த்தகத் தொடர்புகள் மூலம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம். அதேபோலவே ஜோன்ஸ் கார்வெல் அல்லைப்பிட்டியில் நடாத்திய அகழ்வாய்வில்போது சீனச் சாடிகள் மட்பாண்டங்கள் முதலியவற்றின் துண்டுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு தொட்டு சில காலம் இலங்கையில் சீன வர்த்தகத் தொடர்புகளை இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இத்தகைய சீனத் தொடர்புகள் வேலணை உட்பட தீவகம் முழுவதும் காணக்கூடியதாகவிருப்பதால் இலங்கைக்கும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கான வர்த்தக கேந்திர நிலையமாக தீவகம் திகழ்ந்துள்ளது எனக் கொள்வதில் தவறில்லை.

வேலன் என்ற பிரதானியின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருந்தமையால் வேலணை என்ற பெயர் உருவானது என்பர் பலர். வேல் + அணை என்பது வேலணையாகியது எனக் கொள்ளலாம் என பேராசிரியர் இ.பாலசுந்தரம் அவர்கள் தெரிவிக்கின்றார். இதேபோலவே நாராயணன் தானையுடன் தங்கியிருந்த இடம் நாரந்தனை என அழைக்கப்பட்டதாக ஐதீகமுண்டு. தென்னிந்தியாவிலிருந்து காற்றலை மூலம் மணல் கொண்டு வரப்பட்டு படிவு செய்யப்பட்ட இடங்களே மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டிப்பிரதேசமாகும். மண்கும்பானில் சிறு சிறு குன்றுகளாக மண்படிவுகள் காணப்பட்டிருந்தபடியால் மண்கும்பான் எனப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. எனினும் கடந்த காலங்களில் விரைவாக மணல் அள்ளப்பட்ட படியால் கடல்நீர் உட்புகும் அபாயத்தையும் மண்கும்பான் பிரதேசம் எதிர்கொள்ள வாய்ப்புண்டு. அண்மைக்காலத்தில் யாழ்

பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பேராசிரியர் ப.புல்பரத்தினம் அவர்களால் மண்கும்பானில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் இப்பிரதேசத்தில் வரலாற்றுக்காலங்களிலிருந்து மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் எனவும் அவர்களது வாழ் வியல் கோலங்கள் சிறந்த நாகரிகத்தன்மை கொண்டிருக்கின்றது எனவும் சர்வதேச வர்த்தகம் இப்பிரதேசத்திலிருந்து நடைபெற்றுள்ளது என்பதை ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துக் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மண்டைதீவு

யாழ்ப்பாண குடாநாட்டில் சப்த தீவுகளுக்கும் தலையான தீவாக இது விளங்குவதால் மண்டைதீவு எனப்பெயர் பெறுவதாயிற்று என தெரிவிக்கின்றனர். இதற்கு தலைத்தீவு என்றும் பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சிலர் இத்தீவினை மண்டைதிவியின என்ற சிங்களப்பெயர் கொண்டும் அழைக்கின்றனர். இராம-இராவண யுத்தத்தின் போது இராமபாணத்தினால் வெட்டுண்டு பறந்த இராவணன் தலை இத்தீவில் விழுந்துள்ளமையால் இதற்கு மண்டைதீவு எனக் காரணப்பெயர் ஏற்பட்டது என்றும் அவ்வூர் மக்கள் கூறுவர் என்று கூறியுள்ளார் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள்.

எழுவைதீவு

வரலாற்றுக்காலங்களில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஈழக்கரைக்கு சங்கு குளிக்க வந்தோர் முதலில் கண்ட தீவாக இருந்தபடியால் எழுவைதீவு எனப்பெயர் பெற்றதென்பர். மேலும் ஊர் காவற்றுறையிலிருந்து பரந்து கிடக்கும் ஏனைய தீவுகளுக்கு பயணம் செய்யுமுன் காணப்படும் தீவாக இது காணப்பட்டமையால் எழுவாய்தீவு என வழக்கிலிருந்து காலப்போக்கில் எழுவைதீவு என மருவியது என்பர். குமாரசாமி என்பவர் எலுவா என்ற சிங்கள சொல்லிலிருந்து மருவியிருக்கலாம் என கருதுகின்றார். அதாவது இத்தீவில் ஆடுகள் அதிகமாக வளர்க்கப்பட்டதால் இப்பெயர் வந்திருக்கலாம் என்றார். அதாவது எலுவா என்றால் ஆடு என்பதாகும்.

அனலைதீவு

பொதுவாக இத்தீவினைச் சுற்றி கடல் சீற்றம் கொண்டு பொங்கி எழும் போது இத்தீவு கடல் அலைகளால் பாதிப்புறாதவாறு கடற்கரையோரங்கள் சுற்பாறைகளைக் கொண்டதாக விருக்கின்ற

மையால் அரண்களாகவுள்ளன. கடல்நீர் உட்புகாத புவி வெளியிருவத் தோற்றத்தைக் கொண்டதாக விருப்பதனால் அணைதீவு என்ற பெயர் மருவி அனலைதீவாக மாறியிருக்கலாம் எனலாம்.

ஐரோப்பியர் இத்தீவுகளுக்கு வைத்திருந்த பெயர்கள்

ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் தீவுகத்தில் காணப்படும் தீவுகளுக்கு தங்கள் நாட்டிலுள்ள பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளனர்

போர்த்துக்கீசர்

வேலணை : தனதீவு (Tanadiva)
 காரைநகர் : கார்டிவா (Cardiua)
 புங்குடுதீவு : கொங்கரடிவா (congardiua)
 நயினாதீவு ; நயடடிவா (Nayadadiua)
 அனலைதீவு -
 நெடுந்தீவு : நெறுங்டிவா (Nerundiva)
 ஊர்காவற்றறை -
 எழுவைதீவு : இகாடெசரா (Ilha Deserta)

ஒல்லாந்தர்

லெய்டன் (Leyden)
 அம்ஸ்டர்டாம் (Amsterdam)
 மிடில் பேக் (Middleburgh)
 ஹார்லெம் (Harlem)
 ரொட்டர்டாம் (Rotterdam)
 டெல்வாட் (Delft) அல்லது
 டெலாராஸ் (Delaras claras)
 கயிற்ஸ் (Kayts)

தீவகம்

தீவகம் - குடித்தொகைப் பரம்பல்

ஒரு பிரதேசத்தின் குடித்தொகை, அவற்றின் பண்புகள், அப்பிரதேசத்தின் பொருளாதார சமூக, பண்பாட்டியல்புகளைப் பிரதிபலிக்கும் எனலாம். தீவகத்தில் வரலாற்றுக் காலங்களிலிருந்து மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ள போதிலும் எண்ணிக்கை தொடர்பான சான்றுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. எனினும் அமைவிடம், பண்பாட்டுக்கோலங்கள், நீண்டகாலமாக மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது. தீவுப்பகுதி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ளதுடன் தென்னிந்தியாவுக்கும் அண்மையில் காணப்படுகின்றது. இதனால் தென்னிந்திய மக்கள் காலத்துக்குக்காலம் வந்து குடியேறியிருக்க நியாயம் உண்டு. காலத்துக்குக்காலம் தென்னிந்தியப் படையெடுப்புக்களும் இலங்கையில் நிகழ்ந்துள்ளன. அவர்கள் அண்மையிலுள்ள தீவுகளுடாகத் தமது போக்குவரத்தினை மேற்கொண்டிருக்கலாம்.

இராமேஸ்வரத்திற்கும் நெடுந்தீவுக்குமிடையில் பன்னெடுங் காலமாகத் தொடர்புண்டு. நெடுந்தீவுக்கு பசுத்தீவு எனப்பெயருண்டு. இத்தீவிலிருந்து இராமேஸ்வரக் கோவிலுக்கு பால் கொண்டு செல்லப்படுவது வழக்கம் என வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. அதேபோலவே புங்குதீவில் வரலாற்றில் மிகப் பெரியளவில் மந்தை மேய்த்தலுடன் விவசாயமும் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக சைமன்காசிச் செட்டி என்பவர் தெரிவிக்கின்றார். இதேபோலவே ஏனைய தீவுகளிலும் விவசாய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டதற்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. இவை தவிர தென்னிந்தியாவுக்கும் தீவுப்பகுதிக்குமிடையில் வர்த்தகத் தொடர்புகள் காணப்பட்டிருந்தன. தீவுப்பகுதியிலிருந்து பட்டணம் போவதென்பது சென்னைப் பட்டணத்தையே குறித்து நின்றது எனத் தீவகத்தைச் சேர்ந்த மூத்தோர் தெரிவிக்கின்றனர். 'கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்பதற்கிணங்க வரலாற்றுக் குடியிருப்பை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் தீவுகளில்சைவக் கோவில்கள் அதிகமாகவுள்ளன. எனவே கோவில் சார்ந்த குடியிருப்புக்கள் காணப்பட்டிருக்க வாய்ப்புண்டு. இவ்வாறாக சிறப்பான சமூக, பண்பாட்டுத் தேட்டத்தைக் கொண்ட தீவகத்தில் மக்கள் வாழ்ந்திருப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் அதிகமுள்ளன.

தீவகத்தில் மக்கள் நீண்ட காலமாக வாழ்ந்துவரினும் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் கருத்திற் கொள்வோமானால் போர்த்துக்கீசர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்த காலத்தில் வேலணைத்தீவு, காரைநகர், புங்குடுதீவு ஆகியவற்றில்முறையே 1200, 600, 800 மக்களும் நெடுந்தீவு, நயினாதீவில் முறையே 300, 60 குடும்பங்களும் வாழ்ந்துள்ளனர் எனக் குவைறோஸ் என்பவர் தெரிவிக்கின்றார். இதனைத் தொடர்ந்த காலங்களில் இப்பிரதேசங்களின் குடித்தொகை பற்றி முழுமையாக அறியமுடியாது போயினும் தம்மதம் மாறியவர்களின் எண்ணிக்கைகளைத் தேவாலயங்களில் குறித்து வைத்துள்ளனர். இதே நிலையே ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் தொடர்ச்சியாகக் காணப்படுகின்றது. பிரித்தானியர் ஆட்சியில் தமது தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு காலத்துக்குக்காலம் கணிப்புக்களை மேற்கொண்டனர். முதன்முதலாக இலங்கையில் 1824 ஆம் ஆண்டு நாடளாவிய ரீதியில் சாதியடிப்படையில் ஒழுங்குபடுத்தப்படாத வகையில் கணிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக்கணிப்பு அவ்வக்கிராமத்தலைவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு அக்காலத்திலிருந்த கவர்னருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அதனடிப்படையில் தீவகத்தின் குடித்தொகை பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

அட்டவணை - 3.1

தீவகக் குடித்தொகை 1824

நெடுந்தீவு	3432
ஊர்காவற்றுறை	2944
அல்லைப்பிட்டி	1364
புங்குடுதீவு	1802
வேலணை	1327
காரைதீவு	4609
அனலைதீவு	977
நயினாதீவு	416
மொத்தம்	16871

Source : Return of the Population of the Island of Ceylon 1824

தீவகத்தின் குடித்தொகை தொடர்பாக 1824 ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் 16871 மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் எனத்

தெரியவருகின்றது. இருப்பினும் 1871ஆம் ஆண்டிலே தான் முதல் முதலாக நாடளாவிய ரீதியில் கணிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டதன் விளைவாக குடித்தொகை சம்பந்தமாக முழுவிபரங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து 1881, 1891, 1901, 1911, 1921, 1931, 1946, 1953, 1963, 1971, 1981, 2012ஆம் ஆண்டுகளில் கணிப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1991ஆம் ஆண்டு நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண நிலையினால் கணிப்பு மேற்கொள்ளப்படவில்லை. 2001ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பு வடக்குக் கிழக்கில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1871-1981ஆம் ஆண்டுகளிடையில் 110 வருடங்களின் தரவுகளை பெற்றுக் கொள்ளமுடியும் (அட்டவணை - 3.2)

அட்டவணை 3.2

மொத்தக் குடித்தொகை, இடைக்கால அதிகரிப்பு, வருடாந்த அதிகரிப்பு
1871-2015

ஆண்டு	இடம்	மொத்தக் குடித் தொகை	இடைக் கால அதிகரிப்பு	வருடாந்த அதிகரிப்பு %
1871	வேலணை	11244	-	-
	புங்குடுதீவு	3966	-	-
	மண்டைதீவு	1153	-	-
	நயினாதீவு	775	-	-
	அனலைதீவு	1064	-	-
	எழுவைதீவு	290	-	-
	நெடுந்தீவு	3025	-	-
	தீவகம் மொத்தம்	21517	-	-
1881	வேலணை	10504	-740	-0.66
	புங்குடுதீவு	3499	-467	-1.18
	மண்டைதீவு	1248	95	0.82
	நயினாதீவு	942	167	2.15
	அனலைதீவு	1296	232	2.18
	எழுவைதீவு	227	-63	-2.17
	நெடுந்தீவு	2637	-386	-1.18
	தீவகம் மொத்தம்	20353	-1164	-0.54

1891	வேலணை	12201	1697	1.62
	புங்குடுதீவு	4098	599	1.71
	மண்டைதீவு	1429	181	1.45
	நயினாதீவு	1193	251	2.67
	அனலைதீவு	1411	115	0.89
	எழுவைதீவு	316	89	3.92
	நெடுந்தீவு	2826	189	0.72
	தீவகம் மொத்தம்	23474	3121	1.53
1901	வேலணை	13014	813	0.67
	புங்குடுதீவு	5201	1103	2.69
	மண்டைதீவு	1890	261	1.83
	நயினாதீவு	1318	125	1.05
	அனலைதீவு	1543	132	0.94
	எழுவைதீவு	324	08	0.25
	நெடுந்தீவு	3906	1080	3.82
	தீவகம் மொத்தம்	26996	3552	1.5
1911	வேலணை	13859	845	0.65
	புங்குடுதீவு	5188	-13	-0.03
	மண்டைதீவு	1964	274	1.62
	நயினாதீவு	1460	142	1.07
	அனலைதீவு	1633	90	0.58
	எழுவைதீவு	368	44	1.36
	நெடுந்தீவு	3728	-178	-0.46
	தீவகம் மொத்தம்	28200	1204	0.45
1921	வேலணை	13663	-196	-0.14
	புங்குடுதீவு	5888	700	1.35
	மண்டைதீவு	1874	-90	-0.46
	நயினாதீவு	1722	262	1.79
	அனலைதீவு	2042	409	2.50
	எழுவைதீவு	323	-45	-1.22
	நெடுந்தீவு	4051	323	0.87
	தீவகம் மொத்தம்	29563	1363	0.48

1946	வேலணை	18263	4600	1.35
	புங்குடுதீவு	9149	3261	2.22
	மண்டைதீவு	2461	587	1.25
	நயினாதீவு	2640	918	2.13
	அனலைதீவு	2215	173	0.34
	எழுவைதீவு	400	77	0.95
	நெடுந்தீவு	6338	2287	2.26
	தீவகம் மொத்தம்	41466	11903	1.61
1953	வேலணை	20158	1895	1.48
	புங்குடுதீவு	9773	624	0.97
	மண்டைதீவு	2536	75	0.44
	நயினாதீவு	3181	514	2.93
	அனலைதீவு	2410	195	1.26
	எழுவைதீவு	403	03	0.11
	நெடுந்தீவு	5987	-351	-0.79
	தீவகம் மொத்தம்	44448	2982	1.03
1963	வேலணை	24929	4771	2.37
	புங்குடுதீவு	12028	2255	2.31
	மண்டைதீவு	2721	185	0.73
	நயினாதீவு	3954	773	2.43
	அனலைதீவு	2874	464	1.93
	எழுவைதீவு	405	02	0.05
	நெடுந்தீவு	5945	-42	-0.07
	தீவகம் மொத்தம்	52856	8408	1.89
1971	வேலணை	28025	3096	1.55
	புங்குடுதீவு	13766	1738	1.81
	மண்டைதீவு	3078	357	1.64
	நயினாதீவு	4.90	136	0.42
	அனலைதீவு	3030	126	0.55
	எழுவைதீவு	440	35	1.08
	நெடுந்தீவு	5607	-338	-0.71
	தீவகம் மொத்தம்	58006	5150	1.28

1981	வேலணை	31551	3533	1.26
	புங்குடுதீவு	14622	856	0.62
	மண்டைதீவு	3706	625	2.04
	நயினாதீவு	4247	157	0.38
	அனலைதீவு	3853	853	2.84
	எழுவைதீவு	528	88	2.0
	நெடுந்தீவு	5620	13	0.02
	தீவகம் மொத்தம்	64134	6128	1.06
2015	வேலணை	17264	-14287	-
	புங்குடுதீவு	5247	-9375	-
	மண்டைதீவு	1616	-2090	-
	நயினாதீவு	2973	-1274	-
	அனலைதீவு	2685	-1168	-
	எழுவைதீவு	691	+163	-
	நெடுந்தீவு	4549	-1071	-
	தீவகம் மொத்தம்	33027	-31107	-

ஆதாரம் : குடித்தொகைக் கணிப்பீட்டுத் திணைக்கள புள்ளி விபரத் தொகுப்பு 1871 - 2015

தீவுப்பகுதியில் 40.0 சதவீத நிலப்பரப்பைக் கொண்ட வேலணைத்தீவில் 1871 ஆம் ஆண்டு குடிக்கணிப்பீட்டின்பிரகாரம் 11244 மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். 1881-1891 ஆம் ஆண்டிடை வெளியைத்தவிர 1931 ஆம் ஆண்டுவரையும் குடித்தொகை வளர்ச்சிவீதம் குறைவாகவே காணப்பட்டிருந்தது. 1946-1963 ஆம் ஆண்டிடை வெளியில் வளர்ச்சி வீதம் அதிகரித்து அதனைத் தொடர்ந்து படிப்படியாகக் குறைவடைந்து கொண்டு செல்வதைக் காணமுடிகின்றது. 1981 ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பீட்டின்படி 31551 மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். இத்தீவின் குடியடர்த்தி 1871 இல் 165 ஆக இருந்தது 1981 இல் 463 ஆக அதிகரித்திருந்தது. அதாவது இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்த மக்களில் பெரும்பாலானோர் விவசாயத்தையே முதன்மைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். பொதுவாக இப்பிரதேசத்தின் குடித்தொகைப்பரம்பலைப் பொறுத்தவரை அல்லைப்பிட்டியிலிருந்து ஊர்காவற்றுறை வரையும் தீவின் தென்பகுதியிலேயே மக்கள் பரந்து வாழ்ந்துள்ளனர். அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான், வேலணை கிழக்கு, வேலணை மேற்கு, சரவணை, புளியங்கூடல், சுருவில், கரம்பன்

வரை தென்பகுதியிலேயே மக்கள் வாழ்வதற்கு அப்பிரதேசத்தின் மண்வளம், நீர்வளம் போன்றன உவப்பானதாகவிருக்கின்றன. வடக்கே தம்பாட்டி, மெலிஞ்சிமுனைப் பகுதிகளில் கடற்றொழிலோடு தொடர்புடையவர்களின் குடியிருப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

நெடுந்தீவில் 1824ஆம் ஆண்டில் 3432 மக்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். 1871ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பீட்டின்படி 3025 மக்கள் வாழ்ந்திருக்க பின்னர் படிப்படியாக அதிகரித்து 1946ஆம் ஆண்டில் 6338 மக்களாக அதிகரித்த போதிலும் அதன் பின்னர் குடித்தொகையில் வீழ்ச்சி நிலை காணப்படுகின்றது. 1950களில் வன்னிப்பகுதிகளில் அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட குடி யேற்றத்திட்டங்களின் விளைவாக மக்களில் கணிசமானோர் அப்பிரதேசம் நோக்கிய இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டதன் விளைவாக மக்கள் எண்ணிக்கையில் வீழ்ச்சியேற்படலாயிற்று. அத்துடன் வசதிபடைத்தவர்களும் கல்வியால் உயர்வடைந்தவர்களும் யாழ்ப்பாண நகரம் சார்ந்த பகுதிகளுக்கும் வன்னிப் பிரதேச சேவைமையங்களுக்கும் செல்லலாயினர். இதனால் 1981இல் இத்தீவில் 5620 மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புங்குதீவில் 1871ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் 3966 மக்கள் வாழ்ந்திருக்க, 1981இல் 14622 மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். 1901-1911, 1946-1953 ஆம் ஆண்டிடைவெளிகளைத் தவிர ஏனைய காலங்களில் குடித்தொகை வளர்ச்சி கணிசமாகவிருந்துள்ளது. எனினும் 1950களின் பின்னர் வளர்ச்சி வீதம் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து கொண்டு சென்றுள்ளமைக்கு மக்களின் வெளியிடப் பெயர்வே காரணமாகும். 1980களின் பின்னர் மக்களது வெளியிடப்பெயர்வு துரிதமாக நிகழ்ந்துள்ளது. மேலும் இத்தீவின் குடித்தொகை அடர்த்தியானது 1981இல் 137 ஆகவிருந்து 1981ஆம் ஆண்டில் 504 ஆக அதிகரித்துள்ளது. வேலணைத்தீவினைப் போன்று இத்தீவின் வடபகுதியில் மக்கள் குறைவாகவும், தென்பகுதியில் அதிகமாகவும் குடிப்பரம்பல் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக நன்னீர் வளத்திற்கும் குடிப்பரம்பலுக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்பினைக் காணமுடிகின்றது.

நயினாதீவில் 1871ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பீட்டின்படி 775 மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர். இது 1981இல் 4247 மக்களாக அதிகரித்திருந்தது.

ஏனைய தீவுகளைப் போலவே 1963ஆம் ஆண்டு வரை அதிகரித்த குடித்தொகை வளர்ச்சி வீதத்தையே கொண்டிருந்தது. 1960களின் பின்னர் வளர்ச்சி வீதம் குறைவடைவதற்கு வெளியிடப்பெயர்வே முக்கிய காரணியாகவுள்ளது. 1871இல் குடியடர்ந்தி சதுரமையலுக்கு 136இலிருந்து 1981இல் 745 ஆகவுயர்ந்துள்ளது.

அனலைதீவில் 1871ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பின்படி 1064 மக்கள் வாழ்ந்திருக்க 1981ஆம் ஆண்டில் 3853 மக்களாக அதிகரித்திருந்தனர். இத்தீவில் குடித்தொகை தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வருகின்ற போதிலும் வளர்ச்சி வீதத்தைப் பொறுத்தவரை ஏற்ற இறக்கம் கொண்டதாகவே காணப்பட்டிருந்தது. 1871இல் இத்தீவின் குடித் தொகை அடர்த்தியானது சதுரமையலுக்கு 158 லிருந்து 1981 இல் 572 ஆகவுயர்ந்துள்ளது. விவசாய உற்பத்தியில் சிறந்து விளங்கும் இத்தீவில் புகையிலைச் செய்கையே சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. 1950களிலிருந்து மக்கள் வெளியிடப்பெயர்வில் ஆர்வம் கொண்டவர்களாகவிருந்துள்ளனர்.

மக்கள் குடியிருப்பினைக் கொண்ட தீவுகளில் மிகச் சிறிய தீவான எழுவைதீவில் 1871இல் 290 மக்களும், 1981இல் 528 மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். இத்தீவின் பொருளாதார முயற்சிகளாக மீன்பிடித்தொழில், பனை உற்பத்தித் தொழில் என்பனவேயாகும். 1871இல் சதுர மையலுக்கு 140 மக்கள் காணப்பட்டிருக்க, 1981இல் 255 ஆக அதிகரித்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு அண்மையிலுள்ள மண்டைதீவில் பயிர்ச் செய்கை, மீன்பிடி ஆகியவற்றினூடாக பொருளாதாரத் தேட்டத்தைப் பெற்று வந்தனர். 1871இல் 1153 மக்கள் வாழ்ந்திருக்க 1981இல் 3706 மக்களாக அதிகரித்துள்ளது. 1871இல் சதுர மையலுக்கு அடர்த்தி 114 ஆகவிருக்க, 1981இல் 367 ஆகவுயர்ந்துள்ளது.

1981 - 2015 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் குடித்தொகை மாற்றம்

1981 ஆம் ஆண்டுக் குடித்தொகைக் கணிப்பின் பிரகாரம் காரைநகர் உட்பட தீவுப்பகுதியின் குடித்தொகையானது 81602 ஆகும். 1980 களைத் தொடர்ந்து நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலைகளின் விளைவாகத் தீவுப்பகுதி மக்களின் வெளியிடப்பெயர்வும் புலம்பெயர்வும் படிப்படியாக அதிகரிக்கலாயின. 1983 ஆம் ஆண்டு

இனக்கலவரம், அதனைத் தொடர்ந்து ஆயுதப் போராட்டம், 1991 இல் தரைவழிப்பாதையுள்ள புங்குடுதீவு, வேலணைத்தீவு, மண்டைதீவு, காரைநகர் போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்து முழுமையான மக்கள் வெளியேற்றம், 1996 ஆம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்து ஏனைய தீவுகளிலிருந்து படிப்படியாக மக்கள் வெளியகல்வு, சர்வதேச இடப்பெயர்வு முனைப்புப் பெறல், மீள்குடியேற்றத்தில் மக்களின் நாட்டக்குறைவு போன்ற பல காரணிகளின் விளைவாகத் தீவுப்பகுதியில் குடித்தொகையில் பாரியளவில் வீழ்ச்சி நிலையைக் காணமுடிகின்றது. 1981 ஆம் ஆண்டு 81602 மக்கள் வாழ்ந்திருந்த வேளை 2015 ஆம் ஆண்டு குடித்தொகை மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் 43623 மக்களே வாழ்ந்து வருகின்றனர். அதாவது 37979 மக்கள் 1981 ஆம் ஆண்டோடு ஒப்பிடும் போது குறைவாகவே காணப்படுகின்றனர்.

பொதுவாக 1991 ஆம் ஆண்டு ஒட்டுமொத்தமாக இடம்பெயர்ந்த தீவுகளில் மக்கள் மீள்குடியேற்றம் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையினாலேயே தீவகத்தின் குடித்தொகையில் பெரியளவிலான எண்ணிக்கையில் வீழ்ச்சி நிலை காணப்படுகின்றது எனலாம். இதனால் தீவகப் பிரதேசத்தில் பல்வேறுபட்ட பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டு பாதகமான மாற்றங்களைச் சந்திக்கும் நிலை உருவாகியுள்ளது. இதற்கான பரிகாரங்களைக் காண வேண்டியது அரசினதும் சமூகத்தினதும் கடமையாகவுள்ளது.

இனப்பரம்பல்

தீவகத்தினைப் பொறுத்தவரை சகலதீவுகளிலும் இலங்கைத்தமிழரே பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்தியத்தமிழர் மிகக்குறைவே. இஸ்லாமியரைப் பொறுத்தவரை நயினாதீவிலும், மண்கும்பானிலும் சிறியளவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். 1990ஆம் ஆண்டில் விடுதலைப்புலிகளினால் வடமாகாணத்திலிருந்து இஸ்லாமியர் வெளியேற்றப்பட்ட போதிலும் நயினாதீவில் வாழ்ந்த இஸ்லாமியர் இடப்பெயர்வுக்குட்படாது வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பௌத்த சமயத்தின் முக்கிய தலம் நயினாதீவில் அமைந்து காணப்படுகின்ற போதிலும் இத்தீவிலோ அல்லது ஏனைய தீவுப்பகுதிகளிலோ மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர். யுத்தம் நடைபெற்ற காலங்களில் சிங்களவர்கள்

தென்னிலங்கைக்கு இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டுவிட்டனர். சிங்கள இராணுவமே பெருமளவில் குவிக்கப்பட்டிருந்தனர். சிங்கள மக்கள் வாழாத இடங்களில் இராணுவத்தினர் பௌத்த சின்னங்களைத் தமது முகாம் சார்ந்து அமைத்துவிட்டு தற்போது அவை நிரந்தரமாகும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றமையைக் காணமுடிகின்றது.

இஸ்லாமியர்கள் தீவகத்தில் மண்கும்பான் பிரதேசத்தில் மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். யுத்த காலத்தில் இடம் பெயர்ந்திருந்த இவர்கள் தற்போது மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். குறிப்பாக யாழ் நகரில் நெருக்கமான குடியிருப்பில் வாழும் வசதிபடைத்தோர் பள்ளிவாசல் சார்ந்த பகுதிகளில் தமிழர்களிடம் காணிகளைக் கொள்வனவு செய்தும் வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1981-2012ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் தீவகத்தின் இனப்பரம்பல் பிரதேச செயலாளர் பிரிவினடிப்படையில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

அட்டவணை - 3.3

இனாதியிலான பரம்பல் - நெடுந்தீவு 1981-2012

இனப் பரம்பல்	1981		2012	
	எண்	சதவீதம்	எண்	சதவீதம்
சிங்களவர்	07	0.1	-	-
தமிழர்	5594	99.5	4490	100.0
முஸ்லீம்கள்	17	0.3	-	-
ஏனையோர்	02	-	-	-
மொத்தம்	5620	100.0	4490	100.0

இனரீதியான பரம்பல் - தீவுப்பகுதி தெற்கு 1981 - 2012

இனப் பரம்பல்	1981		2012	
	எண்	சதவீதம்	எண்	சதவீதம்
சிங்களவர்	37	0.1	02	-
தமிழர்	38279	99.5	17765	99.0
முஸ்லீம்கள்	158	0.4	173	1.0
ஏனையோர்	01	-	-	-
மொத்தம்	38475	100.0	17940	100.0

தீவுப்பகுதி வடக்கு - இனப்பரம்பல் 1981 - 2012

இனப் பரம்பல்	1981		2012	
	எண்	சதவீதம்	எண்	சதவீதம்
சிங்களவர்	242	0.7	22	0.2
தமிழர்	33782	99.3	10722	99.8
முஸ்லீம்கள்	10	-	-	-
ஏனையோர்	02	-	-	-
மொத்தம்	34035	100.0	10744	100.0

ஆதாரம் : குடிக்கணிப்பு அறிக்கைகள் - 1981 - 2012

காரைநகர் பிரதேச செயலகத்தில் 2012ஆம் ஆண்டு 10488 மக்கள் வாழ்ந்துள்ளார். அவர்கள் யாவரும் தமிழர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உள்வளி இடப்பெயர்வு

இடப்பெயர்வானது மனித வாழ்க்கையின் ஓரங்கமாகும். அதாவது குறித்த மக்கள் தொகுதியினர் வளவாய்ப்புக்களைப் பெறல், தொழிற்படையில் இணைதல், கைத்தொழில் நடவடிக்கையில் ஈடுபடல், கல்வி, சுகாதார மருத்துவ வசதிகள் போன்றவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளல், குடியிருப்பு வசதிகளைப் பெறல் மற்றும் அரசியல் நிலைமைகள் போன்ற பல காரணிகளால் தாம் வாழும் பிரதேசத்திலிருந்து வேறு பிரதேசங்களுக்குச் செல்வதையே இடப்பெயர்வு எனலாம். இவ்வாறு இடம்பெயர்பவர்கள் தனித்தோ அன்றிக் குழுக்களாகவோ ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோர் இடத்திற்கு

இடம்பெயரலாம். அண்மைக்காலங்களில் கிராமம் - கிராமம், கிராமம் - நகரம், நகரம் - நகரம், நகரம் - கிராமம் நோக்கி மக்கள் இடம்பெயர்வுகள் அதிகரித்த வண்ணமிருக்கின்றன. இவ்வகையான இடப்பெயர்வுகள் அரசின் ஆதரவுடனும், ஆதரவில்லாமலும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. மேலும் ஒரு பிரதேசத்தில் வாழும் மனிதன் தனக்கென்ற ஒரு இடம், குடும்பம், உற்றார் உறவினர்களை உள்ளடக்கிய சமூகத்தில் வாழப்பழகி விடுகின்றான். இருப்பினும் அவன் தான் வாழும் பிரதேசம் தனக்குத் தேவையான நிம்மதியைத்தராது என்று கருதும் வேளையில் இடம்பெயரும் முடிவுக்கு வருகின்றான். இதனைத் தள்ளுவிசை எனலாம். அதேநேரம் தனது வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தக்கூடிய, நிம்மதியாக வாழக்கூடிய இடத்தை அல்லது பிரதேசத்தை நோக்கி செல்வதை இழுவிசை எனக் கொள்ள முடியும்.

இந்த நிலையில் தீவகத்தின் உள்வெளி இடப்பெயர்வுகள் ஒன்றோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காரணிகளால் நிகழ்ந்து வருகின்றமையை வரலாற்றுக்காலங்களிலிருந்து அறியமுடிகின்றது. தீவகத்தில் இழுவிசை, தள்ளுவிசைகளும் காலத்துக்குக்காலம் பலமாகச் செயற்பட்டதன் விளைவாக உள்-வெளி இடப்பெயர்வுகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன எனலாம்.

தீவகத்தின் உள்வெளி இடப்பெயர்வினை 5 காலப்பகுதிகளாகப் பிரித்து ஆராய்வது சிறப்பானது.

1. ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முற்பட்ட காலம்
2. போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலம்
3. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் ஆரம்பகாலம்
4. 20 ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதி - 1900-1971
5. தமிழர் விடுதலைப் போராட்ட காலப்பகுதி - 1971-2016

ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முற்பட்ட காலம்

வரலாற்றுக் காலங்களில் தீவகப்பிரதேசம் யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டைவிட தென்னிந்தியாவுடன் வர்த்தகம், சமூக, பண்பாட்டு நிலைகளில் மிக நெருங்கிய தொடர்பினைப் பேணி வந்துள்ளனர் என்பதை இலங்கை - இந்திய வரலாற்றினை ஆதாரமாகக் கொண்டு அறியமுடிகின்றது. இதற்கு இவ்விரு பிரதேசங்களும் குறுகிய தூரத்தில் அமைந்துள்ளதே காரணமாக இருக்கமுடியும். வரலாற்றில் சேனன், குத்திகள் ஆட்சி, எல்லாளன் ஆட்சி, வலகம்பாகு ஆட்சிக்

காலத்தில் ஏழு தமிழர்கள் படையெடுப்பு, சோழர் படையெடுப்பும் ஆட்சி அமைப்பும் போன்ற தென்னிந்திய அரசியல் தலையீடுகள் தென்னிந்திய மக்களை ஏற்கனவே இங்கு வாழ்ந்து வந்த மக்களோடு இணைத்திருக்கமுடியும். பொதுவாக எத்தகைய நோக்கத்துடன் வடபகுதிக்கு வரும் தென்னிந்தியர்கள் குறிப்பாகத் தமிழர் தீவுப் பகுதியூடாகவே வந்து சென்றிருப்பர். அவர்களில் கணிசமானோர் தீவகத்தில் தமது குடியிருப்பினை ஏற்படுத்தியிருக்க வாய்ப்புண்டு.

தென்னிந்தியாவில் காலத்துக்குக்காலம் ஏற்படக்கூடிய அரசியல் பகை மற்றும் வரட்சிக் காலநிலை என்பன நிம்மதியான வாழ்வுக்கும் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கும் உகந்ததாயிருக்கவில்லை. குறிப்பாக சங்கிலிய மன்னனின் ஆட்சியில் பாண்டி நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சம் காரணமாக தோணி ஏறி யாழ்ப்பாணத்திற்கு மக்கள் இடம் பெயர்ந்தனர் என வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. இது ஒருபுறமிருக்க கிறிஸ்துவுக்கு முன்னரே மலையாளிகள் வந்து குடியேறியிருக்கலாம் என சேர் எமர்சன் ரெனன்ற் என்பவர் தெரிவிக்கின்றார்.

இந்தியாவிலுள்ள தமிழ்நாடு, கேரளா, ஆந்திர மானிலங்களிலிருந்து காலத்துக்குக்காலம் மக்கள் மீன்பிடித்தல், வர்த்தகம், புதிய நாடுகளுக்குச் செல்லும் ஆர்வம், சமய ஆர்வம் முதலிய காரணிகளினாலும் பல்லவ, பாண்டிய, சோழ, விஜயநகரப் பேரரசுகளின் ஆதிக்கப்படர்ச்சியினைத் தொடர்ந்தும் தீவுப்பகுதியுட்பட்ட பல்வேறு பகுதிகளுக்கு வந்து குடியேறியுள்ளனர் எனத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டிலிருந்து காலத்துக்குக்காலம் வந்து குடியேறிய மக்களில் ஒருசாரார் தீவகத்தின் தென்கிழக்குத் திசையிலுள்ள பூநகரிப் பிரதேசத்திற்குச் சென்று குடியேறியுள்ளனர் எனப் பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்கள் தெரிவிக்கின்றார்.

1365ஆம் ஆண்டு மதுரையை ஆண்ட இஸ்லாமியரைத் துரத்திவிட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய குமாரசம்பண்ணர் காலத்தில் உயர்பதவி வகித்த வெள்ளாளர் தனது குடும்பத்துடன் தமது குடிமக்களையும் அழைத்து வந்து தீவகம் உட்பட யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளில் குடியேறியுள்ளனர் என இராசநாயகம் தமது நூலில் தெரிவித்துள்ளார். அதேபோல சோழர் படையெடுப்புக் காலத்தில் தீவகத்தினூடாகச் சென்றிருக்கலாம் அல்லது இத்தீவகத்திலும் குடியேறியிருக்கலாம்.

ஏனெனில் தீவகத்தில் பல குக்கிராமங்களுக்கு சோழ நாட்டிலுள்ள பெயர்கள் இடப்பட்டிருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவை தவிர வெடியரசன் என்பவன் இந்தியாவில் கொறமண்டல் என்னும் இடத்திலிருந்து வந்த முக்குவத்தலைவன் எனவும் அவன் நெடுந்தீவில் கோட்டைக்காடு என்ற இடத்தில் கோட்டை கட்டி ஆட்சி செய்தான் எனவும் அவனது சகோதரர்கள் ஏனைய தீவுகளை ஆட்சி செய்தனர் எனவும் வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. அவன் போரில் இறப்பினைத் தழுவவே அவனது உறவினர்கள் கடல் வழியாக மட்டக்களப்புக்குச் சென்றுவிட்டனர் எனக் கூறப்படுகின்றது. எனினும் வெடியரசன் தொடர்பாக வெவ்வேறுபட்ட கதைகளும் உண்டு. எது எவ்வாறெனினும் தீவகத்திற்கு தென்னிந்தியாவிலிருந்து மக்கள் உள்வரவு நிகழ்ந்துள்ளது என்பது உண்மையேயாகும்.

வெடியரசனுக்குப் பின்னர் சேயூர், பொன் பரப்பி, கோலியலூர் போன்ற இடங்களிலிருந்து குடிமக்களுடன் தனிநாயக முதலியும் அவரது சகோதரர்களும் நெடுந்தீவில் வந்து குடியேறினர். சோழ மன்னர்களின் விகவாசிசயான தனிநாயக முதலியை நெடுந்தீவுக்கு அதிபதியாகவும் அவனது சகோதரர்களை ஏனைய தீவுகளிலும் குடியேற்றி இலங்கைக்குச் செல்லும் சோழருக்கு உதவியதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. இவர்களது பரம்பரையினர் இன்றும் நெடுந்தீவு உட்பட பல தீவுகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலப்பகுதி

போர்த்துக்கீசர் 1505ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்தடைந்த போதிலும் 1521ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றினர். யாழ்ப்பாண குடாநாட்டைத் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் ஸ்திரப்படுத்துவதற்கு தீவகப் பிரதேசம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரதேசமாக அவர்களுக்குத் தென்பட்டது. இதனால் நெடுந்தீவு, ஊர்காவற்றுறை போன்ற இடங்களில் கோட்டைகளைக் கட்டியிருந்தனர். இப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்தவர்களில் கணிசமானவர்களைத் தம்மதம் தழுவ வைத்தனர். அவர்களுக்கு வரிச்சலுகைமற்றும் தொழில் வாய்ப்புக்களை வழங்கினர். ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் மதமாற்றக் கொள்கையினை இறுக்கமாகப் பின்பற்றாது மதம் மாறுபவர்களுக்கு உதவிகள் புரிந்துள்ளனர். இவர்கள் காலத்தில் 1696ஆம் ஆண்டு 3589 அடிமைகளை இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்து விற்றுள்ளதாகத் தெரியவருகின்றது. அடிமை

வியாபாரிகள் எனக்கூறுபவர்களால் இத்தொழில் நடைபெற்றதாக ஒல்லாந்தரின்பதிவேடுகளில் காணமுடிகின்றது. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இராசகாரியமுறை தொடர்ந்ததால் யாழ் குடாநாட்டு மக்களில் சிலரை திருகோணமலைக்குக் கொண்டு சென்று விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தியுள்ளனர். குறிப்பாக வேலணைக் கிராமத்திலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க மக்களை திருகோணமலை சாம்பல்தீவிற்குக் கொண்டு சென்று குடியேற்றி புகையிலை மற்றும் நெற்செய்கையில் ஈடுபடுத்தியுள்ளனர். அவர்களின் வாரிசுகள் தாங்கள் வேலணையைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள் எனத் தற்போதும் கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது.

பொதுவாக தீவக மக்கள் யாழ்ப்பாணக் குடநாட்டுடனான தொடர்பினை மேற்கொள்வதைவிட தென்னிந்தியாவுக்கான தொடர்பு, வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்து ஒல்லாந்தர் காலம் வரையிலும் காணப்பட்டிருந்தது. இவர்கள் தங்களது உள்நூர் உற்பத்திப் பொருட்களை நாகப்பட்டினம், இராமேஸ்வரம், சென்னைப் பட்டினத்தில் விற்பனை செய்துவிட்டு அங்கிருந்து உணவு வகைகள், உடுபுடவைகளை வாங்கி வருவது தொடர்ச்சியாக இருந்து வந்துள்ளதாக செவிவழிச் செய்திகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இடப்பெயர்வு

யாழ்ப்பாணக் குடநாட்டில் தீவுப்பகுதியானது வளவாய்ப்புக்கள் குறைந்த பிரதேசமாகும். பின்தங்கிய, பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகள், வாழ்வாதாரத்தை சமாளிக்கக் கூடிய மீன்பிடித்தொழில் ஆங்காங்கே சாதியடிப்படையிலான குடிசைக் கைத்தொழில்கள் போன்றவற்றின் மூலமே தமது வாழ்வாதாரத்தைப் பெற்று வந்துள்ளனர். போக்குவரவுக் கஷ்டம் காரணமாக தீவக மக்களில் பெரும்பாலானோர் பண்டமாற்று பொருளாதார அமைப்புக்குள் முடங்கிக் கிடக்கவேண்டிய நிலையிருந்தது. இந்நிலை போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் நீடித்திருந்தது. எனினும் இங்கு வாழ்ந்து வந்த மக்கள் தமது சமூக, கலாசார, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைத் தொடர்ச்சியாகப் பேணிவந்துள்ளனர்.

இந்நிலையில் 1796ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர் இலங்கையின் கரையோரப்பகுதியினையும் 1815ஆம் ஆண்டு கண்டியையும் கைப்பற்றி யதுடன் முழு இலங்கையையும் தமது ஆளுகைக்கட்படுத்தினர்.

இவர்கள் முன்னர் வந்த ஐரோப்பியரைவிட நாட்டின் அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டு அதன்மூலம் கிடைக்கப்பெறும் வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்பினர். குறிப்பாக பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்கு ஊக்கமளித்தல், போக்குவரத்துப் பாதைகளை விரிவாக்குதல், கல்விநிலையினை மேம்பாடடைய வைத்தல், தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தல், உள்நாட்டவர்களின் பங்களிப்பினையும் உள்வாங்கி நிர்வாகம் செய்தல், படிப்படியாக உள்நாட்டவர்களை அரசில் பங்குகொள்ள வைத்தல் போன்ற பல ஆங்கிலேயரால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணக் குடநாட்டில் ஏற்கனவேயிருந்த கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளுடன் புதிய அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன. குறிப்பாக ஊர்காவற்றுறை, நெடுந்தீவு, புங்குநீவு, மண்டைதீவு, காரைநகர் போன்ற இடங்களில் அமைந்திருந்த இப்பாடசாலைகளானது முறைசார் கல்வியினை முன்னெடுத்துச் சென்றது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் சைவப் பெரியார்கள் சைவப்பாடசாலைகளை நிறுவினர். அதனைத் தொடர்ந்து சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம், அப்பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்றும் புதிதாகப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தும் கல்விக்கு ஊக்கம் கொடுத்தனர் எனலாம்.

1840களைத் தொடர்ந்துமத்தியமலைநாட்டில்பெருந்தோட்டத்துறை விரிவுபடுத்தப்படவே தென்னிந்தியத் தமிழர் தொழிலாளர்களாக அழைத்துவரப்பட்டனர். ஆங்கிலேயருக்கும் தென்னிந்தியத் தமிழருக்கும் இணைப்புப்பாலமாக வடபுலத்தில் ஆங்கிலக் கல்வி கற்றவர்களின் தேவை பெருந்தோட்ட முதலாளிகளுக்கு ஏற்பட்டது. எனவே சிறியளவில் அத்தோட்டங்களில் பணிபுரிவதற்காகவும், அவர்களது பிள்ளைகளுக்கு ஆரம்பக்கல்வியைப் புகட்டுவதற்கு ஆசிரியர்களையும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து விரும்பியேற்றனர். இருப்பினும் 19ஆம் நூற்றாண்டு இறுதி வரை தேவகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இதில் இணைந்து கொண்டார்கள் என்பதற்கான சான்றுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளமுடியவில்லை. ஆனால் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முதற் காலப்பகுதியிலிருந்து இவர்களது தேவை மலையகத்திற்குத் தேவைப்பட்டதால் பலர் அப்பிரதேசங்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பினைத் தேடிச் சென்றிருக்கின்றனர்.

20 ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதி

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே தீவுப்பகுதியின் குடித்தொகையானது சார்பு ரீதியாக அதிகரித்துக் கொண்டு செல்லும் நிலையில் அதற்கேற்ற வகையில் வளவாய்ப்புக்கள் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தமையால் மக்கள் வேறு பிரதேசங்களுக்குச் சென்று பொருளிட்டத்தினை மேற்கொள்ள வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகியது. கிடைக்கப் பெறும் தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் போது தீவக மக்கள் சில தொழில்களில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகவிருந்துள்ளனர். வீடு வேய்தல், வேலியடைத்தல் மற்றும் கூலிவேலை செய்தலில் வல்லவர்கள். இவர்களில் கணிசமானோர் யாழ்ப்பாண நகரில் சத்திரத்துச்சந்தியில் ஒன்றுகூடி தொழில் செய்யுமிடங்களுக்குச் சென்றுள்ளனர் எனத் தெரியவருகின்றது. இவர்கள் காலப்போக்கில் கொட்டடி, கொக்குவில், பிரம்படி, தலையாணி, அலுப்பாத்தி போன்ற இடங்களில் தற்காலிக நிரந்தர இடப்பெயர்வாளராகி காலப்போக்கில் நிரந்தர இடப்பெயர்வாளராகி விட்டனர். தற்போதும் இவர்களது பரம்பரையினர் இப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். குறிப்பாக நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுவை தீவு மக்களே இவர்களில் அதிகமானவர்களாகவுள்ளனர்.

இன்னமொரு பகுதியினர் ஆரம்ப, இடைத்தரக்கல்வியோடு தமது கல்வியினை நிறுத்திவிட்டு தென்னிலங்கையில் புகையிலை, சுருட்டு விற்பனைக்காகச் சென்று ஆரம்பத்தில் சைக்கிளில் செல்லும் சிறு வர்த்தகர்களாகவிருந்து காலப்போக்கில் சென்றடைந்த இடங்களில் வர்த்தக நிலையங்களை நிறுவி பொருள்தேட்டம் தேடினர். இவர்கள் தமது வர்த்தக நிலையங்களுக்கு சிப்பந்திகளாக தமது கிராமத்தவர்கள் மற்றும் உறவினர்களை அழைத்தும் சென்றனர். மேலும் கொழும்பு போன்ற நகரங்களிலும் மலையகத்திலும் அரசு தொழில்கள் மற்றும் ஆசிரியர் தொழில்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் முகமாக ஒரு தொகுதியினர் சென்றுள்ளனர். 1950களின் முற்பகுதியில் கொழும்பு, புறக்கோட்டை வர்த்தக நிலையங்கள் பெரும்பாலும் தென்னிந்தியத் தமிழரின் உடமையாகவிருந்துள்ளன. அவ்வர்த்தக நிலையங்களில் சிப்பந்திகளாக இணைந்து கொள்வதற்கு தீவகத்தைச் சேர்ந்த ஆரம்ப இடைத்தரக் கல்வி கற்றவர்களின் சேவையை அவர்கள் விரும்பியேற்றனர். குறிப்பாக புங்குடுதீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு,

வேலணை, காரைநகர் போன்ற இடங்களிலிருந்து ஒரு தொகுதியினர் செல்லத் தொடங்கினர். இவ்வாறாக தற்காலிக இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டவர்கள் தமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் ஊதியத்தினை “மணி ஓடர்” மூலம் தமது உறவுகளுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். இதன் மூலம் அவர்களது குடும்பத்தின் பொருளாதாரம் சிறப்புற்றது எனக் கொள்ளலாம். காலப்போக்கில் இவ்வாறாகச் சென்றவர்களில் பலர் தற்காலிக வதிவிட அனுமதி காலாவதியான இந்திய வர்த்தகர்களின் வர்த்தக நிலையங்களுக்கு உரிமையான பலர் பிரபல வர்த்தகர்களாக உயர்வு பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களில் பலர் தமது கிராமத்தில் கல்வீடுகளைக் கட்டத் தொடங்கினர். இந்நிலைமை 1970கள் வரை தொடர்ந்தது.

நாடு சுதந்திரத்தினையடுத்து நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கையில் புதிய மாற்றங்களை அரசு புகுத்தியது. இதில் முக்கியமானது குடியேற்றத் திட்டங்களாகும். அரசு விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும், குடியடர்த்தியான பிரதேசங்களிலிருந்து மக்களைப் பொருளாதாரத்தேட்டமுடைய பகுதிகளுக்கு இடம் பெயர வைப்பதிலும் கவனம் செலுத்தியது. 1953ஆம் ஆண்டில் வட இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட குடியேற்றத்திட்டங்களுக்கு தீவகத்தைச் சேர்ந்தோர் கணிசமான அளவில் சென்றுள்ளனர். நூலாசிரியரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வொன்றில் வன்னிப் பிரதேசத்தில் குறிப்பாக கணேசபுரத்தில் குடியேறியோரில் 50.0 சதவீதத்தினர் நெடுந்தீவுவாசிகளாவர். உருத்திரபுரத்தில் 25.0 சதவீதத்தினரும் 19.0 சதவீதத்தினர் ஏனைய தீவுகளைச் சேர்ந்தவர்களாகவிருந்துள்ளனர். இராமநாதபுரத்தில் 47.0 சதவீதத்தினர் நெடுந்தீவைச் சேர்ந்தவர்களாகவிருந்துள்ளனர். 17.0 சதவீதத்தினர் ஏனைய தீவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள். முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் பாண்டியன்குளம், விநாயகபுரம், வவுனிக்குளம், யோகபுரம் குடியேற்றத்திட்டங்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் நெடுந்தீவைச் சேர்ந்தவர்கள். பொதுவாக வன்னியில் குடியேற்றத்திட்டங்களில் தீவகத்தைச் சேர்ந்தோரின் பங்கு கணிசமாகவிருந்துள்ளது. இவர்கள் தற்காலிக நிரந்தரக் குடியிருப்பாளராகி காலப்போக்கில் நிரந்தரக் குடியிருப்பாளராகிவிட்டனர். 1946ஆம் ஆண்டு நெடுந்தீவின் குடித்தொகையானது 6338 ஆகவிருந்தது. 1981ஆம் ஆண்டு 5620 ஆகக் குறைவடைந்துள்ளது. குடித்தொகையில் இயற்கை அதிகரிப்பைக்கூடப் பெறமுடியாதளவிற்கு வெளியிடப்பெயர்வுக்கு முன்னுரிமை அளிக்

கப்பட்டுள்ளது என்பதே ஐதார்த்த நிலையாகும். 1965ஆம் ஆண்டு கிளிநொச்சித் தொகுதியில் தீவகத்தைச் சேர்ந்த பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டதற்கு அத்தொகுதியில் தீவகமக்கள் அதிகமாகவிருந்தமையும் காரணிகளில் ஒன்றாகும்.

மேலும் பாலர் கல்வி தொட்டு பல்கலைக்கழகம் வரையிலான இலவசக்கல்வியின் விளைவாக தீவக மக்கள் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்துள்ளனர். கல்வியால் உயர்ந்தவர்கள் ஆசிரியத் தொழில் உட்பட பல அரச தொழில்களுக்கு உள்வாங்கப்பட்டனர். இவர்களுடன் வர்த்தகர்களாகத் தம்மை உயர்த்திக் கொண்டோர் 1960களைத் தொடர்ந்து தமது பிள்ளைகளை யாழ்ப்பாண நகரில் உள்ள பிரபல பாடசாலைகளில் இணைத்துக் கொள்ளும் வழக்கத்தினை உருவாக்கினர். இதில் முக்கியமான விடயம் யாதெனில் ஆரம்பத்தில் விடுதிகளில் சேர்த்த பெற்றோர் காலப்போக்கில் குடும்பத்தில் ஒரு பகுதியினரை நகரில் குடியிருப்புக்களை கொள்வனவு செய்தோ அன்றில் வாடகைக்குப் பெற்றோ குடியிருந்தனர். காலப்போக்கில் தாம் சென்றடைந்த இடங்களில் நிரந்தரக் குடியிருப்பாளராகிவிட்டனர். அரச தொழில்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் குறிப்பாக கிறிஸ்தவர்கள் பறங்கித்தெரு, சுண்டிக்குளி, கொழும்புத்துறை போன்ற இடங்களிலும் இந்துக்கள் கொட்டடி, சுந்தர்மடம், திருநெல்வேலி, நல்லூர் போன்ற இடங்களிலும் தமது குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர் எனலாம். இவ்வாறு ஆரம்பத்தில் தற்காலிகமாகவும் காலப்போக்கில் நிரந்தரமாகவும் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டவர்கள் தாம் வாழ்ந்த பிரதேசம் தமது பிள்ளைகளின் கல்வி வாய்ப்புக்கு வசதியற்ற இடம் என்ற எண்ணப்பாடும், நன்னீர் வளம் அருகிக்கொண்டு சென்றமை, நகரக் கவர்ச்சி போன்ற காரணிகளை முதன்மைப்படுத்தி வெளியிடப் பெயர்வினை மேற்கொண்டார்கள் எனலாம்.

1947ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்றத்திற்கான பொதுத்தேர்தலில் ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியில் திரு. ஏ. எல். அல்பிரட் தம்பிஐயா அவர்கள் வெற்றி பெற்றார். இவர் தனியார்துறையினரால் நிர்வகிக்கப்பட்ட கொழும்புத்துறைமுக சபையின் தலைவராகவும் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் துறைமுகப் பணியாளர்களாக பலர் இவரது தலைமையில் நியமிக்கப்பட்டனர். தனது தேர்தல் தொகுதியினுள் வாழ்ந்து

வந்தவர்களுக்குத் துறைமுகத்தில் தொழில் வாய்ப்பினை வழங்கியதன் விளைவாக தொழில் பெற்றுக் கொள்வதற்காக தீவகம் முழுவதிலிருந்து 200-300க்குமிடைப்பட்டவர்கள் சென்றுள்ளனர். இவை 1950-1956 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் நிகழ்ந்துள்ளது. இருப்பினும் காரைநகரைச் சேர்ந்தவர்கள் இதில் மிகக்குறைவாகவே காணப்பட்டிருந்தனர்.

1956இன் பின்னர் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட அரசு உத்தியோகத்தர் தமது பதவிகளைத் துறந்து வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் நிலையும் மூளைசாலிகள் வெளியேற்றம் நிகழ்ந்த நிலையும் காணப்பட்டிருந்த போதிலும் தீவகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டது.

1970களின் ஆரம்பத்தில் பல்கலைக்கழக அனுமதியில் தரப்படுத்தல் முறை அமுலுக்கு வந்த நிலையில் தமிழ் மாணவர்களின் உயர் கல்வியில் பெரும்பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது. இதனால் க.பொ.த. உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தவர்களில் பல்கலைக்கழகம் புகுமுடியாதவர்களில் கணிசமானோர் சர்வதேச நாடுகளில் கல்வியினைத் தொடரச் செல்லும் நிலை மேலோங்கியிருந்த காலமாகக் கொள்ளலாம். இதில் தீவுப்பகுதி மாணவர்களின் பங்கும் கணிசமானளவினதாக இருந்ததுள்ளது. குறிப்பாக லண்டனுக்குச் சென்றவர்கள் காலப்போக்கில் அங்கேயே தங்கிவிட்டனர்.

தென்னிலங்கையில் 1958இலிருந்து 1971, 1977, 1983 ஆகிய காலங்களில் இனக்கலவரங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. குறிப்பாக 1958 மற்றும் 1983ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த இனக்கலவரங்களினால் தமிழர் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு ரீதியில் சொல்லொணாத துயரமடைந்தனர். 1958ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த கலவரத்தில் சிங்களப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வந்த இலங்கைத் தமிழர்கள், தமிழர் பெரும்பான்மையாக வாழும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு தூண்டப்பட்ட இடப்பெயர்வுக்குள்ளானார்கள். கொழும்பிலிருந்து பாதிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்தவர்களை தீவுப்பகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஏ. எல். தம்பிஐயா அவர்கள் கப்பல்கள் மூலம் காங்கேசன்துறைக்கு அனுப்பி வைத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. காலப்போக்கில் சிலர் தென்னிலங்கைக்கு செல்லவில்லையாயினும் பெரும்பாலானோர் மீண்டும் சென்றுவிட்டனர் எனலாம்.

தமிழர் விடுதலைப் போராட்டக் காலப்பகுதி

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் இளைஞர்களின் ஆயுதப் போராட்டமானது 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதிலும் 1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வலுப்பெறலாயிற்று. இதன் காரணமாக 1983 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் தென்னிலங்கை வாழ் தமிழர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டும், அவர்கள் தம் பொருளாதார மூலங்கள் அழிக்கப்பட்டும் எரிக்கப்பட்டும் நடந்த கிளர்ச்சியில் தமிழர்கள் மீண்டும் வடக்குக் கிழக்கு செல்ல வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை உருவானது. இதனால் தென்னிலங்கையில் பொருளாதாரத் தேட்டத்தை மேற்கொள்வதென்பது மிகக்கடினமானதாகி விட்டதால் பலர் தமது தொழிலைக் கைவிட்டனர் அல்லது சர்வதேச நாடுகளுக்கு இடம் பெயரத் தலைப்பட்டனர். குறிப்பாக தீவகத்தின் பொருளாதார, சமூக வளர்ச்சியில் தென்னிலங்கை வர்த்தகர்களின் பங்கு மிகவும் காத்திரமான பங்கினைச் செலுத்தியிருந்தன. அதேபோல தென்னிலங்கையில் தொடர்ந்தும் தொழில் வாய்ப்பினை மேற்கொள்வதென்பது உயிராபத்தினை ஏற்படுத்தும் என்ற நோக்கில் முதலில்தனியே மேற்குலக நாடுகளுக்குச் சென்றவர்கள் காலப்போக்கில் குடும்பத்தினரையும் இணைத்துக் கொண்டனர் எனலாம். இத்தகைய இடப்பெயர்வாளரில் தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே சார்பு ரீதியாக அதிகமானவர்களாகவிருந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தீவகத்தின் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுக் கோலங்களை மிகக் கடுமையாகப் பாதித்த இடப்பெயர்வு தான் 1991 இல் நிகழ்ந்தது. யுத்த நிலையினால் இளைஞர்கள், யுவதிகள் ஒன்றில் போராட்டத்தில் இணைந்து கொள்வதற்கு செல்லல் அல்லது மேற்குலக நாடுகளுக்கு செல்வது என்ற நிலைப்பாடு காணப்பட்டிருந்த வேளை சர்வதேச நாடுகளுக்கு இளைஞர்களை அனுப்பி வைப்பதற்கென தீவகத்தைச் சேர்ந்த பலர் தொழிலாகக் கொண்டு 1970களின் பிற்பகுதியிலிருந்து பிரயாண வசதிகளுக்கான வாய்ப்புக்கிடைக்கும் மேற்குலக நாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டே இருந்தனர். அவர்கள் பல்வேறு கஷ்டத்தின் மத்தியில் தம்மை ஸ்திரப்படுத்தி குடும்பத்தவர்களுக்குப் பணத்தினை அனுப்பத்தொடங்கினர். அத்துடன் வசதியேற்படும் போது தமது உறவுகளையும் அழைத்துக் கொண்டனர். இந்நிலையில் 1991 ஆம் ஆண்டில் தீவகத்தில் நிகழ்ந்த மாபெரும் இடப்பெயர்வின் விளைவாக மண்டைதீவு, லைடன் தீவு, புங்குதீவு, காரைநகர் போன்ற தீவுகளில்

வாழ்ந்த மக்களில் 95.0 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டோர் பண்ணைப்பாலம், பொன்னாலைப்பாலம் வழியாக யாழ் குடாநாட்டுக்கும் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும், சர்வதேச நாடுகளுக்கும் இடம்பெயரலாயினர். கடற்பிரயாணத்தினை மேற்கொண்டு யாழ் குடாநாட்டுக்கு வரும் நயினாதீவு, நெடுந்தீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு வாழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை தொடர்ந்தும் படையினரின் கட்டுப்பாட்டில் அக்காலத்தில் வாழவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருந்தது.

தீவகத்தில் 1991ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வும் விளைவுகளும்

தீவகத்தில் மிக நீண்ட காலமாகப் பொருளாதாரம், போக்குவரத்து, கல்விநிலை நன்னீர் தொடர்பாக பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வந்த மக்களிடையே 1991ஆம் ஆண்டில் தூண்டப்பட்ட இடப்பெயர்வினால் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை உருவானது. இரண்டாம் ஈழப்போர் ஆரம்பமானதைத் தொடர்ந்து இலங்கை இராணுவம்தீவுப்பகுதியினை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருத்தல் பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் என்ற நோக்கில் 1991ஆம் ஆண்டு தீவுப்பகுதியைத் தம்வசப்படுத்தினர். இக்காலத்தில் வேலணை பிரதேச செயலர் பிரிவிலிருந்து 9000 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 38480 மக்களும் ஊர்காவற்றுறை பிரதேச செயலர் பிரிவிலிருந்து 9191 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 40018 மக்களும் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டு யாழ் குடாநாட்டுக்கும் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் இடம்பெயரலாயினர். நெடுந்தீவு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவினைச் சேர்ந்த 250 மக்கள் மீண்டும் தமதுராக்குச் செல்லமுடியாது யாழ்ப்பாணத்தில் அகதிகளாக்கப்பட்டனர். எனினும் காலப்போக்கில் இவர்கள் மீள்இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டிருந்தனர் எனலாம்.

இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டிருந்த மக்கள் திடீரெனத் தமது இருப்பிடங்களளிவிட்டு வெளியேற வேண்டியிருந்தமையால் தமது உடமைகள், தேட்டங்களை எடுத்துவர முடியவில்லை. அவர்கள் அனாதரவான நிலையில் யாழ்குடாநாட்டுக்குள் பிரவேசித்தமையால் உடனடியாகப் பாடசாலைகளிலும் ஏனைய பொது இடங்களிலும் பல்வேறு சிரமத்தின் மத்தியில் வாழவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். சிலர் தமது உறவினர், நண்பர்கள் வீடுகளில் வாழும் நிலையையும் காணமுடிந்தது.

பொதுவாக தூண்டப்பட்ட இடப்பெயர்வுக்குட்பட்டவர்கள் நான்கு வகையான குடியிருப்புக்களில் அக்காலத்தில் வாழவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். முகாம்களில் தங்கிவாழ்ந்தவர்கள், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களால் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்ட தற்காலிக குடியிருப்புக்களில் வாழ்ந்தவர்கள், உறவினர், நண்பர்கள் வீடுகளில் வாழ்ந்தவர்கள், வாடகைக்கோ அன்றில் சொந்தமாக வீட்டை வாங்கியோ வாழ்ந்தவர்கள் ஆவர். இவர்கள் தவிர வசதி வாய்ப்புடையோர் தென்னிலங்கை மற்றும் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் நிலை அக்காலத்தில் இருந்துள்ளது.

தீவகத்தில் ஏற்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கையின் பின்னர் அங்கேயே தங்கி வாழ்ந்தோர் விபரம் பின்வருமாறு :

வேலணைப் பிரதேசசெயலர் பிரிவு

1. புங்குடுதீவு - 857
2. மண்டைதீவு - 43
3. நயினாதீவு - 4233
4. வேலணைத்தீவு - 255

ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேசசெயலர் பிரிவு

- 1) ஊர்காவற்றுறை - 144
- 2) காரைநகர் - 840
- 3) எழுவைதீவு - 572
- 4) அனலைதீவு - 2587

நெடுந்தீவு உதவி அரசு அதிபர் பிரிவு

- 1) நெடுந்தீவு - 4688

ஆதாரம்: புனார்வாழ்வு அமைச்சின் தகவல் உதயன் 28.07.1994 - ப.3

தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்வு

1991ஆம் ஆண்டு தீவக மக்களின் இடப்பெயர்வுடன் அரசு, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியாரினால் எடுத்துவரக்கூடிய தங்களது உடமைகளும் இடப்பெயர்வுக்குட்பட்டன. பிதேச செயலகங்கள், கல்வித்திணைக்களம், பாடசாலைகள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் பல்வேறு இடங்களில் இயங்கிவந்தன. அவை இடப்பெயர்வாளரின் நலன்களில் அக்கறை கொண்டு செயற்பட்டு வந்தன எனலாம். இந்நிலையில் குடியிருப்புப்

பிரச்சினைகள் மற்றும் பொருளாதாரப் பின்னடைவுகள் காரணமாக கணிசமான குடும்பத்தினர் தமது வெளிநாட்டு உறவுகளின் உதவியை நம்பி தென்னிலங்கைக்குச் செல்லும் நிலையும் தொடர்ந்தது. 1995ஆம் ஆண்டு இராணுவம் வலிகாமம் பிரதேசத்தையும், யாழ்ப்பாண நகரத்தையும் கைப்பற்றும் நோக்குடன் சூரியப்பிரகாசம் என்ற பெயரில் படையினர் முன்னேறத் தொடங்கினர். 1995-10-30ஆம் திகதியன்று படையினர் யாழ்ப்பாணம் நோக்கி விரைகின்றனர் எனவும் யுத்தத்தில் அகப்பட்டுக் கொள்ளாது நாவற்குழி கடந்து தென்மராட்சி, வடமராட்சிப் பகுதிகளுக்குச் செல்லுமாறு மக்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். இந்நிலையில் ஏற்கனவே இடம் பெயர்ந்து பல்வேறு அசௌகரியங்களுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்து வந்த தீவகமக்களும் இடம்பெயரவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இடம் பெயர்ந்தவர்களில் பலர் கிளாலிக் கடலூடாக வன்னிக்குச் சென்றனர். ஏனையோர் தென்மராட்சி, வடமராட்சியில் தங்கினர்.

இந்நிலையில் 1996-04-20ஆம் திகதியன்று இராணுவம் தென்மராட்சியைக் கைப்பற்றும் நோக்குடனான நகர்வில் சாதகமான நிலை காணப்படவே அங்கு தற்காலிகமாகத் தங்கியிருந்த வலிகாமம் இடப் பெயர்வாளர்களை மீண்டும் தத்தம் கிராமங்களுக்குச் செல்லுமாறு இராணுவத்தினர் அறிவுறுத்தினர். இதனால் வலிகாமத்தைச் சேர்ந்த தென்மராட்சி, வடமராட்சியில் வாழ்ந்த மக்கள் மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டனர். அந்நிலையில் 1991ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வுக்குட்பட்ட தீவக மக்களையும் தமது கிராமத்துக்குச் செல்லுமாறு அரசு அறிவித்தது. ஐந்தாண்டுகள் கழிந்த நிலையில் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் சிதறி வாழ்ந்த மற்றும் சர்வதேச இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்ட மக்கள் வலிகாமத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டதுபோல மீள் இடப்பெயர்வில் அதிகநாட்டம் கொண்டிருக்கவில்லை என்றே கூறல் வேண்டும். ஒரு தொகுதி மக்கள், வன்னியில் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்தமையால் உடனடியாக மீள் இடப்பெயர்வானது சாத்திமற்றதாகவே காணப்பட்டது. மீள் இடப்பெயர்வுக்குட்பட்டவர்களும் பொருளாதார, சமூக ரீதியில் நலிவுற்றவர்களாகவே காணப்பட்டிருந்தனர் எனலாம்.

தீவகத்தின் மீள்குடியேற்றமானது ஏனைய பிரதேசங்களைப் போலல்லாது தொடர்ச்சியாக மந்தகதியிலேயே காணப்படுவதை பின்வரும் அட்டவணை 3.4 சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை 3.4

பிரதேசசெயலர் பிரிவினாடிப்படையில் தீவகக்குடித்தொகை - 1981, 1991, 1996, 2015

பிரதேச செயலகம்	1981	1991	1996	2015
நெடுந்தீவு	5608	4688	4299	4549
தீவுப்பகுதி தெற்கு	38411	5388	5648	18259
தீவுப்பகுதி வடக்கு	37583	3303	6494	10219
காரைநகர்	-	840	-	10596
மொத்தம்	81602	14219	16441	43623
சதவீதம்	100.0	17.4	20.1	53.5

ஆதாரம் : குடிக்கணிப்பு அறிக்கை 1981 யாழ். அரசு செயலக அறிக்கை 1991, 1996 புள்ளிவிபரத்திரட்டு - 2015

1981இல் தீவகத்தின் குடித்தொகை 81602 ஆகவிருந்த நிலையில் 2015ஆம் ஆண்டு 53.5 சதவீத மக்களே வாழ்ந்து வருகின்றனர். அதாவது ஏறத்தாழ அரைவாசிப்பங்கினரே வாழ்கின்றனர். இதில் முக்கியமான அம்சம் யாதெனில் வருடாந்தக் குடித்தொகை அதிகரிப்பும் இவ்வெண்ணிக்கையில் அடங்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1981ஆம் ஆண்டு குடித்தொகையானது ஆண்டுக்கு 1.0 சதவீத அதிகரிப்பினைக் கொண்டிருக்குமெனக் கருதுவோமானால் 2015 ஆம் ஆண்டு 110978 மக்கள் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் தற்போது 39.3 சதவீதமான மக்களே வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்றே கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். இதனால் தீவகத்தின் வாழ்விடங்கள், பொருளாதாரத் தேட்டங்கள், கலை, கலாசார விழுமியங்கள் யாவும் படிப்படியாக அழிவுற்றுக் கொண்டு செல்வதை உணரமுடிகின்றது.

சர்வதேச இடப்பெயர்வு

தீவகத்தின் சர்வதேச இடப்பெயர்வானது வரலாற்றுக் காலங்களிலிருந்து நிகழ்ந்துவரினும் அதன் எண்ணிக்கை தொடர்பாக மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டளவிலேயே தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடிகின்றது. தென்னிந்தியாவிலிருந்து காலத்திற்குக் காலம் படையெடுப்புக்கள் மூலமாகவும், வடபுலத்தில் குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் மக்கள் உள்வரவினை மேற்கொண்டிருந்தனர் என வரலாற்று மற்றும் செவிவழிச் செய்திகள் மூலமாக அறிந்துகொள்ள

முடிகின்றது. இவை பொதுவாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் வந்து குடியேறியது பற்றிய தகவல்களை மயில்வானப்புலவர், சிவானந்தர், முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, எஸ். இராசநாயகமுதலியார் போன்ற பலர் கூறிச் செல்கின்றனர். எவ்வாறெனும் இத்தகைய உள்வரவானது தீவுப்பகுதியூடாகவே நடைபெற்றிருக்க வாய்ப்புண்டு. ஏனெனில் தென்னிந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையிலான மிகக் குறைந்த தூரத்தில் தீவகத்தின் அமைவிடம் காணப்படுவதனாலேயாகும். அதேவேளை தமிழ் நாட்டிலிருந்து நெடுந்தீவு வந்து ஆட்சி புரிந்ததாகவும் செய்திகள் உண்டு. அங்கிருந்தே அயல்தீவுகளுக்கும் சென்றுள்ளனர் என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

அதேவேளை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்தும், தீவகத்திலிருந்தும் தென்னிந்தியாவுக்கான வெளியகல்வு குறிப்பாக சமயா சமய இடப்பெயர்வு நிகழ்ந்ததற்கான வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் செவிவழிச் செய்திகளும் உண்டு. குறிப்பாக நெடுந்தீவிலிருந்து ஐந்து காலப்பூசைக்கு பால், தயிர் என்பன இராமேஸ்வரத்திற்குக் கொண்டு சென்றதற்கான வலுவான தகவல் உண்டு. அதேபோலவே தீவகத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பனையுடன் தொடர்புடைய உற்பத்திப் பொருட்கள் வேதாரணியம், நாகபட்டினம், சென்னை போன்ற இடங்களுக்குக் கொண்டு சென்று விற்பனை செய்துவிட்டு அங்கிருந்து மளிகைப்பொருட்கள் மற்றும் உடுபுடவைகள் என்பனவற்றை வாங்கி வந்துள்ளமை பற்றிய தகவல்கள் இன்றும் முதியோர்களிடமிருந்து செவிவழி செய்திகளாகக் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. உதாரணமாக 1950, 1960களில் வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து புதிதாக வெளிவரும் சினிமாப் படங்களைப் பார்ப்பதற்காக சென்னை, நாகபட்டினம் சென்றுவிட்டு அன்றே திரும்பியதற்கான செய்திகளை இன்றும் நினைவு கூருவர். இதனைப் போல தீவகத்திலிருந்தும் சென்று வந்திருக்கவாய்ப்புண்டு.

ஆங்கிலேயர் வருகையினைத் தொடர்ந்து முறைசாராகக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆங்கிலக் கல்வியினைக் கற்கும் வாய்ப்பு ஏனைய பிரதேசங்களைவிட அதிகமாகவிருந்தது. இதன் விளைவாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர் அரச, தனியார் துறைகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளும் வாய்ப்பு அதிகரித்தது. ஆங்கிலேயர் இலங்கையை மட்டுமல்லாது உலகின் பல பாகங்களில் தமது ஆட்சிப் பரப்பினை விஸ்தரித்திருந்தனர் குறிப்பாக மலாயா, சிங்கப்பூர்

போன்ற பிரதேசங்களில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை, வர்த்தக செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்தியிருந்தனர். அக்காலத்தில் ஆங்கிலேய நிர்வாகம் தமது உயர் அதிகாரிகளைத் தமது ஆளுகைக்குட்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு இடமாற்றம் செய்யும் நிலையிருந்தது. அந்தவகையில் இலங்கையிலிருந்து மலாயா, சிங்கப்பூருக்கு மாற்றலாகிச் செல்லும் போது விருப்பத்திற்குரிய தமக்குக் கீழ் பணிபுரிந்தவர்களையும் அழைத்துச் சென்றனர். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் யாழ்ப்பாணத் தமிழராவர். இவர்கள் அங்கு றப்பர் தோட்டங்களிலும் அரசு நிறுவனங்களிலும் தொழில்வாய்ப்பினைப் பெற்றனர்.

இவ்வாறாக தொழில் வாய்ப்பினைப் பெற்று சிங்கப்பூர் சென்ற முதல் தமிழர் வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த வைத்திலிங்கம் என்பவராவர். இவரைத் தொடர்ந்து பலர் தொடர்ச்சியாக மலாயா, சிங்கப்பூர் சென்றனர். 1911ஆம் ஆண்டு மலாயாவின் குடிக்கணிப்பின் பிரகாரம் தொடுவாய்க் குடியேற்றங்களில் 2121 பேரும் ஐக்கிய மலாய் அரசில் 7249 பேரும் இலங்கையர்கள் எனப்பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய மலாயர் அரசில் 6003 இலங்கைத் தமிழரும் 739 சிங்களவர்களும் 507 ஏனையோரும் பதிவுக்குட்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் இலங்கைத் தமிழரில் ஆண்கள் 5096 பேரும், பெண்கள் 907 பேரும் இருந்துள்ளனர் (குடிக்கணிப்பு அறிக்கை 1911) இவர்களில் காரைநகர், புங்குடுதீவு, ஊர்காவற்றுறை ஆகிய தீவுப்பகுதிகளிலிருந்து கணிசமானவர்கள் சென்றுள்ளதாக பேராசிரியர் ச. சத்தியசீலன் அவர்கள் தனது ஆய்வில் தெரிவித்துள்ளார். இவ்வகை இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டவர்களில் பெரும்பாலானோர் வசதிபடைத்த விவசாயிகளின் உறவினர்களாக அல்லது ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றவர்களாக இருந்துள்ளனர். முதலாம் மகாயுத்த காலத்தில் ஒருதொகுதியினர் மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ள குடும்பமாகச் சென்ற பலர் அங்கேயே தங்கிவிட்டனர். 1ஆம் உலக யுத்தம் முடிவுக்கு வரவே மீண்டும் மலாயாவுக்கு தாமாகவே செல்லும் நிலை உருவானது. இவர்களையும் சேர்த்து 1931ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பில் 26000 இலங்கைத் தமிழர் வாழ்ந்துள்ளதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தினைத் தொடர்ந்து மீண்டும் ஒரு தொகுதியினர் மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ளப்படவே எஞ்சியோர் மலாயா, சிங்கப்பூர் பிரஜைகளாகிவிட்டனர்.

இவ்வாறாக மலாயா, சிங்கப்பூருக்குச் சென்று திரும்பியோருக்கு அந்நாட்டு அரசாங்கம் ஓய்வூதியத்தினை வழங்கி வந்துள்ளது. இவர்கள் “மலேயன் பென்சனியர்” என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் சமூகத்தில் தம்மை உயர்வானவர்களாகக் கருதினார்கள். அவர்களது பிள்ளைகளை பிரபல பாடசாலைகளில் கற்பித்து உயர் பதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். அவர்கள் நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலைகளால் மேற்குலகநாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்துமுள்ளனர். தீவுப்பகுதியில் குறிப்பாக காரைநகரிலிருந்து சென்றவர்கள் ஏனைய தீவுகளோடு ஒப்பிடுமிடத்து கல்வியறிவுடனும் உயர்தொழிலுடனும் வாழ்ந்துள்ளனர். எனினும் இவர்கள் தொடர்பான எண்ணிக்கையினைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியவில்லை.

1956ஆம் ஆண்டு சிங்களம் மட்டும் சட்டம் கொண்டுவரப்படவே சிங்களமொழியில் கடமையாற்றுவதில் ஏற்பட்ட சிக்கல் காரணமாக பல தமிழர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் நிலை காணப்பட்டிருந்த போதிலும் தீவகத்தில் இதன் தாக்கம் மிகக்குறைவாகவேயிருந்துள்ளது. மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையில் காரைநகர், புங்குடுதீவு, ஊர்காவற்றுறை போன்ற இடங்களிலிருந்து புலம்பெயர்ந்துள்ளனர். 1970களுக்குப் பின்னர் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு தொழில்நிமிர்த்தமாக செல்பவர்களின் பலரும் தீவகத்தில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவேயிருந்துள்ளனர்.

1958ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த இனப்படுகொலை காரணமாக பெருமளவிலான வடக்குக் கிழக்கு தமிழர்கள் தமது பூர்வீகக் கிராமங்களுக்கு இடம் பெயரவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இவர்களில் கணிசமானோர் மேற்குலக நாடுகளுக்குச் செல்வதில் ஆர்வம் கொண்டவர்களாகவிருந்த போதிலும் தீவுப் பகுதியிலிருந்து சர்வதேச இடப்பெயர்வுக்குட்பட்டவர்கள் மிகக்குறைவானதாகவே இருந்துள்ளது.

உயர்கல்வியில் தரப்படுத்தலும் சர்வதேச இடப்பெயர்வும்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் விஞ்ஞானக்கற்கை நெறிகளுக்கு மாணவர்களை உள்வாங்கும்போது திறமை அடிப்படையில் தமிழ் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகவிருந்த நிலையில் 1970ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசு அனுமதியில் தரப்படுத்தல் முறையினை அறிமுகம் செய்தது. இதனால் விரக்தியடைந்த தமிழ் மாணவர்கள்

மேற்குலக நாடுகளுக்கு குறிப்பாக இங்கிலாந்துக்கு உயர்கல்வி பெறும் நோக்கிலான இடப்பெயர்வானது அதிகரிக்கலாயின. குறிப்பாக தீவத்தைச் சேர்ந்த வசதிபடைத்த மற்றும் அரச துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களின் பிள்ளைகள் இத்தகைய இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டிருந்தனர். இவர்களது எண்ணிக்கையினைத் திடமாகக் கூறமுடியாதபோதிலும் பெரும்பாலானோர் அந்நாடுகளில் நிரந்தர இடப்பெயர்வாளராகி விட்டனர் என்பதுதான் உண்மைநிலையாகும்.

உயர்கல்வியை வெளிநாடுகளில் தொடரமுடியாத, வசதி படைத்த இளைஞர்கள் விரக்தியடைந்த நிலையில் ஆயுதம் ஏந்தும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். காலப்போக்கில் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முன் வைத்து போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதனால் இடைத்தர, உயர்தர கல்வி கற்ற பலர் ஆயுதம் ஏந்தும் நிலை உருவானது. தீவகத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும் தமது பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆயுதப் போராட்டமும் சர்வதேச இடப்பெயர்வும்

1970இன் ஆரம்பத்தில் இளைஞர்களுக்கேற்பட்ட விரக்தி நிலையானது 1974 ஆம் ஆண்டு ஆயுதம் ஏந்தும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. இந்நிலை படிப்படியாக அதிகரிக்கத் தொடங்கவே இளைஞர்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பது என்பது கேள்விக்குறியானது. வசதி படைத்த இளைஞர்கள் சர்வதேச இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ளத் தயாராகினர். இத்தகைய இளைஞர்களை சர்வதேச நாடுகளுக்கு அனுப்பி வைக்கும் பொருட்டு பல முகவர்கள் தமிழர்களிடையே உருவாகினர். சிங்களவர்களும் முஸ்லிம்களும் வர்த்தக நோக்கில் செயற்பட்டனர் எனலாம். இராணுவ அடக்குமுறை அதிகரிக்க, அதிகரிக்க இளைஞர்களின் இடப்பெயர்வும் அதிகரிக்கலாயின. இவர்கள் பெரும்பாலும் பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, சுவீற்சர்லாந்து, கனடா போன்ற நாடுகளுக்கே தமது அரசியல் புகலிடக் கோரிக்கையை முன்வைத்து இடம் பெயர்ந்தனர்.

இந்நிலையில் 1983ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 23ஆம் திகதி தென்னிலங்கையில் ஆரம்பித்த மிகக் கொடுமான இனச்சுத்திகாரிப்பின் விளைவாக வடக்குக் கிழக்குத் தமிழர்களின் உயிர் மற்றும் உடமைகளுக்கு பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது. ஆயிரக்கணக்கானோர் இறந்தும், கோடிக்கணக்கில் உடமைகளை இழந்தும் தமது பூர்வீக

பிரதேசமான வடக்குக் கிழக்குக்கு இடம்பெயர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் சர்வதேச நாடுகள் இலங்கையில் தமிழர் படும் அவல நிலையுணர்ந்து தமது உள்வரவுக் கொள்கையில் தளர்வினை ஏற்படுத்தியதன் விளைவாக 1983ஆம் ஆண்டிலிருந்து பெரும் எண்ணிக்கையிலான தமிழ் இளைஞர்கள், யுவதிகள் பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, சுவீட்சர்லாந்து, பெல்ஜியம், நோர்வே, சுவீடன், பிரித்தானியா மற்றும் கனடா போன்ற நாடுகளுக்குச் செல்லலாயினர்.

2010ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை மற்றும் பேராசிரியர் கா. குகபாலன் ஆகியோர் பல்வேறு ஆதாரங்களை கருத்திற்கொண்டு இலங்கைத் தமிழரின் சர்வதேச இடப்பெயர்வின் பண்பினை எடுத்துக் காட்டியிருந்தனர். அதன் பிரகாரம் சர்வதேச நாடுகளில் 2010ஆம் ஆண்டு இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தோர் விபரம் பின்ருமாறு அமைகின்றது. கனடா 300,000, ஐக்கிய இராச்சியம் 60,000, பிரான்ஸ் 53,000, ஜேர்மனி 47,000, அவுஸ்திரேலியா 16,000, நோர்வே 14,000, இத்தாலி 8000, நெதர்லாந்து 5000, ஐக்கிய அமெரிக்கா 13000 மற்றும் ஏனைய உலகநாடுகள் 20000, சுவீட்சர்லாந்து 40000 ஆக மொத்தமாக 576,000 இலங்கைத் தமிழர்கள் விருத்தி பெற்ற நாடுகளிலும், இந்தியாவில் 125,000 பேரும் மொத்தமாக 701000 தமிழர்கள் சர்வதேச நாடுகளில் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என மதிப்பிட்டுள்ளனர். 2016ஆம் ஆண்டு இயற்கை அதிகரிப்பானது 45,000 என மதிப்பீடு செய்யுமிடத்து 746,000 இலங்கைத் தமிழர் சர்வதேச நாடுகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர் எனக் கொள்ளமுடியும். இருப்பினும் குறித்த நாடுகள் இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பான தெளிவான எண்ணிக்கையை வெளியிடுவ தில்லை. ஏனைய தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடுமிடத்து பௌதிக நிலையில் வளம் குறைந்த தீவகப்பகுதியிலிருந்து அதிகளவில் சர்வதேச இடப்பெயர்வுக்குட்பட்டுள்ளனர் என்பது தெளிவான நிலையாகும். அதற்கான பின்னணிக்காரணிகள் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது. தீவகப் பிரதேசம் வளவாய்ப்புக்கள் குறிப்பாக நீர் வளம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றமை, 1991ஆம் ஆண்டு அதிகூடிய குடித்தொகை நெருக்கம் கொண்ட புங்குடுதீவு, வேலணைத்தீவு, காரைநகர், மண்டைதீவு ஆகிய பிரதேசங்களிலிருந்து ஒட்டுமொத்த வெளியிடப்பெயர்வு, ஏற்கனவே சர்வதேச இடப் பெயர்வுக்குட்பட்டிருந்த உறவுகளின் நிதியுதவி மற்றும் அவர்களைத் தம்மிடம் அழைக்கும் ஆர்வம், விவாகத்திற்காக

பங்காளியை அழைக்கும் நிலை போன்றவற்றுடன் புலம் பெயர் நாடுகளின் மறைமுக ஆதரவு போன்ற பல காரணிகள் தனித்தும் இணைந்தும் செயற்பட்டதன் விளைவாக தீவக மக்களின் புலம்பெயர்வு அதிகரித்திருந்தன எனக் கூறலாம். குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழர் அதிகம் வாழும் கனடா நாட்டில் ஒன்ராறியோ மற்றும் மொன்றியல் மாகாணங்களிலேயே பெருமளவில் வாழ்ந்துவருகின்றனர். இவர்களில் பெரும் எண்ணிக்கையில் ஸ்காபரோ மற்றும் அதனைச் சார்ந்த பகுதிகளிலேயே தீவக மக்கள் ஆரம்பத்தில் அதிகளவில் வாழ்ந்து வந்தனர். அதேபோலவே மொன்றியலூடாக நாட்டிற்குள் வந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் அங்கேயே தங்கிவிட்டனர். புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த தீவக மக்கள் பொருளாதாரத்தேட்டத்தின் மூலம் வசதியான வாழ்வினை மேற்கொள்ள படிப்படியாக வெவ்வேறு பிரதேசங்களுக்கு உள்ளக இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ளத் தலைப்பட்டமை குறிப்பாக ஸ்காபரோவில் வாழ்ந்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கோர் மார்க்கம், மிசசாகா, பிறம்டன், அஜெக் போன்ற இடங்களைத் தெரிவு செய்து வாழ்ந்து வருவதையும் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக புங்குடுதீவைச் சேர்ந்தோரில் பெரும் எண்ணிக்கையினர் ஸ்காபரோவில் வாழ அனலைதீவைச் சேர்ந்தோரில் பெருமளவினர் பிறம்டன் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஏனைய தீவினர் எல்லா இடங்களிலும் பரந்து வாழ்கின்றனர் எனலாம்.

இந்தியாவுக்கு இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டோரில் நெடுந்தீவு, அனலைதீவைச் சேர்ந்தோர் சார்புதீரியாக அதிகமாகவுள்ளனர். அகதிகளாகப் படகில் சென்றோர் தமிழ் நாட்டில் அகதிமுகாம்களிலும் விமானமூலம் சென்றோர் சென்னை, மதுரை, திருச்சி போன்ற நகரங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புலம் பெயர் நாடுகளுக்குத் தீவகத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள் சென்றதனால் அவர்களது வாரிசுகள் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நிலையில் செழிப்பாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அதேவேளை அவர்களின் வெளியிடப்பெயர்வானது பூர்வீகக் கிராமமான தீவகத்திற்கு பேரிழப்பு என்றே கூறல்வேண்டும். அதாவது கிராமத்தின் தனித்துவம், கலாசார பாரம்பரியம், அபிவிருத்தி என்பனவற்றிற்கு இவ்வெளியிடப்பெயர்வு சவால் நிறைந்த தாகவேயுள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

தீவகத்தின் குடித்தொகையின் வெளியகல்வும் தற்போதைய நிலையம்

நாட்டில் நடைபெற்ற யுத்த சூழ்நிலைகளின் விளைவாக நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களைவிட மிகவும் பாரதூரமாக பாதித்த பிரதேசமாகக் காணப்படுவது தீவகப் பிரதேசமாகும். 1981, 2012ஆம் ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட குடிக்கணிப்புகளின்னை ஆதாரமாகக் கொண்டு மதிப்பிடப்பட்ட குடித்தொகைப் பண்புகள் அட்டவணை 3.5 இல் தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை: 3.5 தீவகப் பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் குடித்தொகை மாற்றம் 1981 - 2016

ஆண்டு	தீவுப்பகுதி வடக்கு (ஊர்காவற்றறை)	தீவுப்பகுதி தெற்கு (வேலணை)	நெடுந்தீவு	மொத்தக் குடித்தொகை
1981	37583	38411	5608	81602
1991	41341	42521	6168	90030
2001	45475	46476	6784	98735
2011	50022	51123	7462	108607
2012	50522	51634	7537	109693
2016	52523	53679	7835	114037

* குடிக்கணிப்பு அறிக்கை 1981இல் இருந்து பெறப்பட்டது.

ஏனைய தரவுகள் ஆய்வாளரால் மதிப்பிடப்பட்டது.

1981ஆம் ஆண்டுக் குடிக்கணிப்பினை ஆதாரமாகக் கொண்டு 2016ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் ஆகக்குறைந்த வருடாந்த வளர்ச்சி வீதம் 1.0 எனக் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி 2016ஆம் ஆண்டு தீவகப் பிரதேசத்தில் (காரைநகர் உட்பட) 109693 மக்கள் வாழ்ந்துருக்க வேண்டும். ஆனால் உண்மையாக இப்பிரதேசத்தில் 2012ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பீட்டின்படி 43662 மக்களே வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அட்டவணை : 3.6 தீவகத்தின் குடித்தொகைப் பண்புகள் - 2012

பிரதேசசெயலகம்	மதிப்பீடு 2012	கணிப்பு 2012	வெளியிடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டவர்கள்
தீவுப்பகுதி வடக்கு	50522	21232	29290 (58.0%)
தீவுப்பகுதி தெற்கு	51634	17940	33694 (65.3%)
நெடுந்தீவு	7537	4490	3047 (40.2%)
மொத்தம்	109693	43662	66031 (66.2%)

ஆதாரம் : குடிக்கணிப்பு அறிக்கை - 2012

ஏனையவை ஆய்வாளரால் மதிப்பிடப்பட்டது.

தீவகம் வடக்கு (காரைநகர் உட்பட)

அட்டவணை 3.6 இனைக் கருத்திற்கொண்டு 2012ஆம் ஆண்டு தீவகத்தில் வாழ்ந்திருக்கக்கூடும் என மதிப்பிடப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கையானது 109693 ஆகும். எனினும் இவ்வாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட குடிக்கணிப்பின் பிரகாரம் 43662 மக்களே கணிப்புக்குட்பட்டுள்ளனர். அதாவது 66031 மக்கள் தீவகத்தைவிட்டு வெளியிடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டிருந்திருக்கலாம் எனக் கொள்ள இடமுண்டு. இத்தரவுகளின் பிரகாரம் தீவகத்தில் வாழ்ந்திருக்கக்கூடிய மக்களில் 60.2 சதவீதத்தினர் வெளியிடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டிருக்கலாம் என மதிப்பிடப்படுகின்றது. மேலும் பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் தீவுப்பகுதி தெற்கு (வேலணை) பிரிவில் 65.3 சதவீத மக்களும் தீவுப்பகுதி வடக்கு (ஊர்காவற்றுறை) பிரிவில் 58.0 சதவீத மக்களும், நெடுந்தீவுப் பிரிவில் 40.2 சதவீத மக்களும் வெளியிடப் பெயர்வினை மேற்கொண்டுள்ளனர் என மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான சூழ்நிலையில் சர்வதேச நாடுகளிலிருந்து பெறப்படக் கூடிய தகவல்கள், அவ்வவ் நாடுகளிலுள்ள தீவகத்தைச் சேர்ந்த அமைப்புக்கள், பத்திரிகைகள், இணையத்தளங்களில் வெளிவரும் பிறப்பு, இறப்பு, அறிவிப்புக்கள், தீவகப் பிரதேசங்களில் ஆய்வாளரினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கள ஆய்வுகள், அவதானிப்புக்கள் போன்றவற்றினை ஆதாரமாகக் கொண்டு மதிப்பிடும் போது தீவகத்திலிருந்து புலம் பெயர் நாடுகளுக்கு குறைந்த பட்சம் 70.0 சதவீதத்தினர் சென்றுள்ளனர் என மதிப்பிடக் கூடியதாகவுள்ளது. அதாவது அண்ணளவாக தீவகத்தைச் சேர்ந்த 46000 மக்கள் சர்வதேச

நாடுகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர் எனக் கொள்ளமுடியினும் சரியான எண்ணிக்கையினைப் பெற்றுக் கொள்வதில் பல்வேறு சிரமங்கள் உண்டு என்பதையும் மறுக்கமுடியாது. உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்து வாழ்பவர்கள் 20000 என மதிப்பிடக்கூடியதாகவுள்ளது.

புலம்பெயர் தீவகத்தினரது எதிர்கால நிலை

2012ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் ஏறத்தாழ 66000 மக்கள் தீவகத்திலிருந்து நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கோ அன்றில் சர்வதேச நாடுகளுக்கோ இடம்பெயர்ந்துள்ளனர் எனத் தெரிய வருகின்றது. இது துல்லியமாகப் பெறப்பட்ட தரவல்லாதுவிடினும் பெரும் எண்ணிக்கையில் தீவகத்தைவிட்டு வெளியிடப் பெயர்வினை மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பது உண்மை நிலையாகும். புலம்பெயர் நாடுகளுக்குச் சென்றவர்களில் பெரும்பாலானோர் அவ்வவ் நாடுகளில் பிரசாவுரிமையைப் பெற்றவர்களாகவோ அன்றில் நிரந்தர வதிவிட உரிமையைப் பெற்றவர்களாகவோ காணப்படுகின்றனர். மிகச் சிறியளவிலான எண்ணிக்கையினரே அகதிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இலங்கையிலிருந்து 1970களின் பிற்பகுதியிலிருந்து புலம்பெயர்வு ஆரம்பித்த போதிலும் 1983இன் பின்னரே விரைவான புலம்பெயர்வு இடம் பெற்றுள்ளது. அவ்வாறாக சென்றவர்கள் காலப்போக்கில் தமது வாழ்க்கைத் துணையினையும் குடும்ப உறவுகளையும் படிப்படியாக வரவழைத்தனர். 1991ஆம் ஆண்டின் பின்னர் தீவகத்தின் ஓட்டுமொத்த வெளியிடப்பெயர்வானது விரைவான புலம்பெயர்வுக்கு அடித்தளமிட்டது எனலாம். நான்கு தசாப்த காலமாக நிகழ்ந்த புலம்பெயர்வில் ஆரம்பத்தில் சென்றவர்கள் வயதடைந்த நிலையிலோ அல்லது இறப்பினைத் தழுவிய நிலையிலோ காணப்படுகின்றனர். பெரும்பாலானோர் தமது குடும்ப உறப்பினர்களின் தயவிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பூர்வீக இடத்தில் பிறந்து புலம்பெயர்ந்தவர்கள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்த ஒரு சில ஆண்டுகளில் பிறந்தவர்களைப் பொறுத்தவரை தமது பூர்வீக கிராமத்தை நேசித்து வருகின்றனர். வயதடைந்த நிலையிலுள்ளவர்கள் மற்றும் பூர்வீக கிராமத்தை நேசிப்பவர்கள் தாய்நிலத்தோடும், அங்குள்ள கோவில்கள், பாடசாலைகள் மற்றும் எஞ்சி வாழும் மக்களுக்குத் தங்களாலான உதவிகளைச் செய்து வருகின்றனர். காலத்துக்குக்காலம் கிராமத்தைத் தரிசித்தும் செல்கின்றனர்.

மூன்றாவது பரம்பரையினர் சென்றடைந்த நாடுகளில் பிறந்து அவ்வவ் நாடுகளின் கலை, கலாசார பாரம்பரியத்தை உள்வாங்கி அவ்வவ் நாடுகளின் மொழிகளில் கற்று பலர் கற்றதற்கேற்ற தொழில்களில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். பூர்வீக கிராமத்தை நேசிப்பதில் பின்னிற்கின்றனர். அவர்களுக்கு மூதாதையினரின் சொத்துக்களைப் பேணல் மற்றும் கிராமிய வாழ்விற்கு உட்செல்ல முடியாதவர்களாகவிருக்கின்றனர். பொதுவாக தாம் சென்றடைந்த நாடுகளில் உள்ள பெரும்பான்மையினரின் வாழ்க்கை முறைக்கு தம்மைப் பழக்கிக் கொண்டு விட்டனர். குறிப்பாகத் தமது தாய்மொழியான தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது தாம் சென்றடைந்த நாடுகளின் மொழிகளைக் கற்றுத் தேர்வதுடன் அம்மொழிகளையே தமக்குப் பரீட்சயமான மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர். இதனால் பெரும்பாலான இளைஞர்கள், குழந்தைகள் தமிழை வீட்டு மொழியாகக் கூட உச்சரிக்கத் தவறுகின்றனர். இதனால் பூர்வீகக் கிராம உறவுகளோடு கூட தொடர்பாடலைக் கொள்ள முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். உலகில் சில இனங்கள் எங்கு சென்றாலும் தமது கலை, கலாசார பாரம்பரியத்தை மறப்பதில்லை. குறிப்பாக சீனர் உலகில் பல பாகங்களில் பரந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனினும் தமது மொழி, பண்பாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இருப்பினும் தீவகம் உட்பட இலங்கையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்களில் பலர் இன்னும் இரண்டு தசாப்த காலங்களில் தமிழ் தெரியாத தமிழர்களாக வாழும் நிலையே உருவாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தீவகம்

தீவகம் - மதமும் மக்களும்

ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னர் தீவகப் பிரதேசத்தில் இந்துமதமே மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய மதமாகவிருந்துள்ளது. இதற்கு இந்திய குறிப்பாக தென்னிந்திய அரசியல் பண்பாட்டு காரணிகளின் செல்வாக்கு காரணமாக இருந்திருக்கின்றது. இருப்பினும் பௌத்த செல்வாக்கு தீவகம் உட்பட யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் இருந்திருக்கின்றது என்ற வரலாற்றறிஞர்களின் கருத்துக்களும் உண்டு. ஒரு காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் நிலவிய பௌத்தமதச் செல்வாக்கு இங்கேயும் பரவியிருக்கலாம். இருப்பினும் இன்றைய நிலையில் தீவகப் பிரதேசம் நால்வகை மதங்களின் அடையாளங்களை உள்வாங்கியுள்ள பிரதேசமாக காணப்படுகின்றது. மகாவம்சத்தில் புத்தபெருமான் இரண்டாவது முறையாக ஈழத்துக்கு மேற்கொண்ட விசயத்தின்போது வடபகுதியில் நாக அரசு பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாக அரசர்களான மகோதர, குரோதர ஆகியோரினால் சிம்மாசனத்துக்கான போர் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது புத்த பெருமான் வருகை தந்து அவர்களது பகைமையை விலக்கி வைத்தார் என வரலாறு கூறுகின்றது. துரதிஸ்டவசமாக தமிழரிடையே வரலாற்றுச் செய்திகளை எழுதி வைக்கும் நிலை மிகமிக அருகிக் காணப்பட்டமையால் இவை தொடர்பாக விரிவாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. (சி.க. சிற்றம்பலம் 2000) எஃது எவ்வாறெனினும் தமிழகத்தில் நிலவிய கலாசாரப் பண்புகள் தீவகத்திலும் நிலவியிருக்க வாய்ப்புண்டு. குறிப்பாக பொலநறுவையில் சோழராட்சி (கி.பி.997-1070)யினால் உருவாக்கப்பட்ட கலாசார மாற்றங்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் தீவகத்திலும் நிலை கொண்டிருக்க வாய்ப்புண்டு. உதாரணமாக நாரந்தனையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சோழர்கால காசுகள் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறான நிலையில் தீவக மக்களின் சமயநிலை பற்றி நோக்குகையில் ஆதிமதமாக இந்து மதமே நிலைகொண்டிருந்தது. தமிழகத்தைப்போல 3ஆம் நூற்றாண்டில் பௌத்தத்தின் வருகையும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஜம்புகோளப்பட்டினம், கந்தரோடை,

வல்லிபுரம்போன்ற இடங்களை மையமாகக் கொண்டு தமிழர்களின் ஒரு பகுதியினர் பௌத்தத்தினைத் தழுவிருக்கலாம் என பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம் கருதுகின்றார். ஆனால் காலப்போக்கில் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட இந்துமத மறுமலர்ச்சியும் நாயன்மார்களின் சமயத்தொண்டும் மீண்டும் இந்து மதம் தீவகம் உட்பட யாழ்ப்பாணத்தில் நிலை கொள்ளலாயின எனக் கொள்ள முடியும் என்கின்றார். இந்துமத மறுமலர்ச்சியின் காரணமாக பௌத்த அடையாளங்கள் பல போஷிப்பாரின்றி கைவிடப்பட்டிருக்கலாம்.

எஃது எவ்வாறெனினும் பௌத்த மதத்தின் வழிபாட்டுத் தலங்களில் ஒன்றான நயினாதீவில் பௌத்த விகாரை விளங்குகின்றது. புத்தர் காலடி வைத்த இத்தீவில் அமைந்துள்ள பௌத்த விகாரையை ஒரு வரலாற்றுச் சின்னமாகவே பௌத்தர்கள் பார்க்கின்றனர். இப்பிரதேசத்தை பௌத்தர்கள் தமது புனித பூமியாகவே கருதுகின்றனர். 1939/1940களில் தீவின் பிரதான வீதியில் காணி பெறப்பட்டு 1947ஆம் ஆண்டு விகாரை அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னர் பௌத்த விகாரை இருந்த காணியில் பௌத்தமடம் ஒன்று கட்டப்பட்டது. 1954ஆம் ஆண்டு பர்மாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட புத்தர் சிலை பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. 2000ஆம் ஆண்டின் பின்னர் பௌத்த விகாரைக்கு முன்னர் ஏறத்தாழ 500 மீற்றர் நீளமான பாலம் கடலில் அமைக்கப்பட்டு விகாரைக்கு வருபவர்களின் நலன் பேணப்பட்டுள்ளது. போர்த்துக்கீசர் வருகைக்கு முன்னர் தீவகத்தில் இந்து, பௌத்த கலாசார பாரம்பரியம் நிலை பெற்றிருந்த போதிலும் தீவகத்தில் வாழ்ந்த ஒட்டு மொத்த மக்களும் இந்துக்களாகவேயிருந்துள்ளனர். இதற்கு இக்காலங்களிலிருந்த இந்துக்கோவில்கள் சான்று பகரும். பௌத்தர்கள் யாத்திரிகர்களாகவே பயணித்தனர் எனலாம். தற்போதும் அதேநிலை தான் காணப்படுகின்றது.

கிறிஸ்தவமதம் 1619ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கீசரின் வருகையினைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்து வந்திருக்கக்கூடிய இந்துக்களைத் தம்மதம்சார வைப்பதற்கு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாயினர். இதனால் கணிசமான மக்கள் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ கத்தோலிக்க மதம் மாறும் நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலை தீவகத்திற்கும் பொருந்தும். ஒல்லாந்தர் வருகையினைத் தொடர்ந்து அவர்கள் தம் மதமான புரட்டஸ்தாந்து மதத்தினை மக்கள் மத்தியில் பரவச் செய்வதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். இவ்விரு பிறநாட்டினரும் தத்தம் ஆட்சிக்காலங்களில் தீவகத்தில்

உள்ள அனைத்து தீவுகளிலும் தேவாலயங்களை அமைக்கலாயினர். நெடுந்தீவு, எழுவைதீவு, உளர்காவற்றுறை, மண்டைதீவு, புங்குடுதீவு போன்ற தீவுகளில் கணிசமான மக்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தினைத் தழுவி யுள்ளனர். ஏனைய தீவுகளில் சிறு அளவிலேயே மதமாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. அல்லது காலப்போக்கில் தம்மதம் திரும்பி இருக்கலாம். எனினும் இந்து - கிறிஸ்தவர்களிடையே நல்லெண்ண உறவுகள் வலுவடையலாயின. மதரீதியிலான பாகுபாட்டுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்காது இனப்பற்றுடையவர்களாக வாழ்ந்து வரும் நிலையினை காணமுடிகின்றது.

வர்த்தக நோக்குடன் கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டு இலங்கைக்கு வந்த இஸ்லாமியர் இங்குள்ள பெண்களை விவாகம் செய்து தம்மதத்தினை நிலை நிறுத்தினர். ஆரம்ப காலங்களில் வர்த்தக நோக்கமுடையவர்களாக விருந்துள்ளமையால் நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று வாழத்தலைப்பட்டனர். எனினும் தீவகத்தில் அவர்களின் பரம்பல் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. தீவகத்தில் குறிப்பாக நயினாதீவில் சிறு எண்ணிக்கையிலான இஸ்லாமியர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப்பகுதியில் தமிழ் நாட்டின் கீழைக் கரைப்பகுதியிலிருந்து மீன்பிடிக்கப் புறப்பட்ட மூன்று இஸ்லாமியர்கள் கடல் கொந்தளிப்பால் படகு கவிழ்ந்து இருவர் கடலில் இறந்துவிடவே ஒருவர் மட்டும் நயினாதீவு கரையை அடைந்தார் எனவும் அவர் இங்கேயே தங்கி விவாகம் செய்து வாழ்ந்தார் எனவும் அவரது பரம்பரையினரே தற்போது நயினாதீவில் வாழும் இஸ்லாமியர் எனவும் செவிவழிச் செய்திகள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. அதேவேளை 1915ஆம் ஆண்டு கீழைக்கரைப் பிரதேசத்திலிருந்து வருகை தந்த இஸ்லாமியரே இங்கு வாழ்ந்து வருகின்றார் என பேராசிரியர் மா. வேதநாதன் அவர்கள் கருதுகின்றார். இவர்கள் தவிர வேலணைத்தீவில் மண்கும்பான் சார்ந்து சிறிய இஸ்லாமியர் குடியிருப்பு உண்டு. யாழ் நகரத்தில் காணப்படக்கூடிய சனநெரிசல் காரணமாக 1950களைத் தொடர்ந்து நன்னீர் பிரதேசமான மண்கும்பானில் காணிகளைக் கொள்வனவு செய்து வாழ்கின்றனர். இங்கு ஒரு பெரிய பள்ளிவாசலும் கட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும் தீவகத்தில் நால்வகை மதங்களைக் கொண்ட கலாசாரப் பண்புகள் காணப்பட்டனும் பௌத்தர்களைப் பொறுத்தவரை மிகச்சிறியளவினரே காணப்படுகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பரம்பல் கோலங்கள்

தீவகத்தில் 1981ஆம் ஆண்டுக் குடிக்கணிப்பின் பிரகாரம் 78146 மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இவர்கள் நெடுந்தீவு, தீவுப்பகுதி தெற்கு, தீவுப்பகுதி வடக்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்ட தீவுகளில் வாழ்ந்தவர்களாவர். இவர்களில் 65608 பேர் அல்லது மொத்தக் குடித்தொகையில் 84.0 சதவீதத்தினர் சைவசமயத்தைத் தழுவுபவர்களாவர். 15.2 சதவீதத்தினரே கிறிஸ்தவ மதத்தினைச் சார்ந்தவர்களாகவிருந்துள்ளனர். நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த அசம்பாவிதங்களைத் தொடர்ந்து 1991ஆம் ஆண்டு தீவகத்தின் தரைப்பாதை வசதியுடைய தீவுகளிலிருந்து ஓட்டு மொத்த வெளியிடப்பெயர்வின் காரணமாக குடித்தொகையில் பாரிய வீழ்ச்சி நிலை ஏற்பட்டது. 1996ஆம் ஆண்டு மீள் இடப்பெயர்வுக்கான வாய்ப்புக்கள்கிடைக்கப்பெறினும் இடப்பெயர்வுக்குட்பட்டவர்களில் பெரும்பாலானோர் மீள் இடப்பெயர்வுக்குட்பட்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் தாங்கள் சென்றடைந்த பிரதேசங்களிலேயே நிரந்தரமாகவோ, தற்காலிக நிரந்தரமாகவோ வாழத் தொடங்கிவிட்டனர்.

1981ஆம் ஆண்டு 78146 மக்கள் வாழ்ந்திருந்த தீவகத்தில் 2012 ஆம் ஆண்டு குடித்தொகைக் கணிப்பீட்டின்படி 39885 மக்களே வாழவேண்டிய தூர்ப்பாக்கியநிலை உருவானது.

அட்டவணை - 4.1

தீவகத்தின் மத ரீதியிலான குடித்தொகைப் பரம்பல் - 2012

பிரதேச செயலர், பிரிவு	பெண்கள்		ஆண்கள்		இனம்		கத்தோலிக்கம்		ஏனைய கிறிஸ்தவர்		ஏனையோர்		மொத்தம்	
	பெண்கள்	%	ஆண்கள்	%	இனம்	%	கத்தோலிக்கம்	%	ஏனைய கிறிஸ்தவர்	%	ஏனையோர்	%	மொத்தம்	%
நெடுந்தீவு	38	1.0	1441	37.7	00	00	2079	54.4	261	6.8	-	-	3819	100.0
தீவகம் தெற்கு	5	-	12559	76.0	138	0.8	3610	21.8	210	1.3	03	-	16525	100.0
தீவகம் வடக்கு	118	1.2	5377	53.8	02	-	4093	40.9	395	4.0	12	-	9997	100.0
காரைநகர்	0	-	9146	95.8	-	-	57	0.6	341	3.6	-	-	9544	100.0
மொத்தம்	161	0.4	28523	71.5	140	0.3	9839	24.7	1207	3.0	15	-	39885	100.0

ஆதாரம் : குடிக்கணிப்பு அறிக்கை 2012

அட்டவணை 1இன் பிரகாரம் 1981ஆம் ஆண்டு 84.0 சதவீதமாகவிருந்த இந்துக்களின் பங்கு 2012 ஆம் ஆண்டு கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் 71.5 சதவீதமாகக் குறைவடைந்துவிட்டது. அதேவேளை 15.2 சதவீதமாகவிருந்த கிறிஸ்தவர்களின் பங்கானது 27.7 சதவீதமாக உயர்வடைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நிலையில் தீவகத்தில் நிர்வாக ரீதியாக நான்கு பிரதேசசெயலர் பிரிவுகள் உண்டு. அவை ஒவ்வொன்றிலும் மதரீதியிலான பரம்பல் கோலங்களையும் அதற்கான காரணிகளையும் ஆராய்வது சிறப்பானது. நெடுந்தீவு பிரதேச செயலர் பிரிவில் மதம் சார்ந்தவர்களின் பரம்பல் நிலையானது அட்டவணை 4.2 இல் தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை - 4.2

நெடுந்தீவு பிரதேச செயலர் பிரிவில் மத ரீதியான குடித்தொகைப் பரம்பல் 1971 - 2012

ஆண்டு	பெனத்தம்		இந்து		இஸ்லாம்		கத்தோலிக்கம்		ஏனைய கிறிஸ்தவர்		ஏனையோர்		மொத்தம்
		%		%		%		%		%		%	
1971	12	1.2	3440	61.4	-	-	2128	38.0	26	0.4	01	-	5607
1981	08	0.1	3007	53.5	05	0.08	2577	45.9	23	0.4	-	-	5620
2012	00	-	1747	38.9	-	-	2743	61.1	-	-	-	-	4496

ஆதாரம் : குடித்தொகை கணிப்பு அறிக்கைகள் - 1971, 1981 மாவட்ட செயலக அறிக்கை 2014

நெடுந்தீவு பிரதேச செயலர் பிரிவில் 1970களுக்கு முன்னர் இந்துக்களின் எண்ணிக்கையே அதிகரித்துக் காணப்பட்டிருந்தது. 1953ஆம் ஆண்டு குடியானவர் குடியேற்றத்திட்டம் நாடளாவிய ரீதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது நெடுந்தீவிலிருந்து இந்து மதத்தைப் பின்பற்றும் விவசாயத்துடன் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர்களும் மத்திய தரவர்க்கத்தினரில் பெரும்பாலும் வன்னிப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்றிருந்தனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் நெடுந்தீவு மேற்கு கிராமசேவையாளர் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாகவிருந்துள்ளனர்.

1960களுக்குப் பின்னர் கல்வியை நோக்கமாகக் கொண்டு மேற் குறித்த வர்க்கத்தினரே தற்காலிக நிரந்தர இடப்பெயர்வுக்குட்பட்டிருந்தனர். 1970இன் பின்னர் யுத்த சூழ்நிலையினை க்கருத்திற் கொண்டு இந்துக்களும் கிறிஸ்தவர்களில் கணிசமானோரும் வெளியிடப்பெயர்வில் முனைப்புக் காட்டினர். இதனால் 1971 ஆம் ஆண்டு நெடுந்தீவின் மொத்தக் குடித் தொகையில் 61.4 சதவீதமாகவிருந்த இந்துக்கள் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து 2012ஆம் ஆண்டு 38.9 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது. அதேவேளை கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தவரை 1971இல் 38.0 சதவீதத்தினராகவிருந்த நிலையில் 2012இல் 61.1 சதவீதத்தினராக உயர்வடைந்து காணப்படுவதற்கு முக்கியமான காரணியாக இவர்களில் பெரும்பாலானோர் குறைந்த வருமானத்தைப் பெறுப வர்களாகவிருந்துள்ளமையால் வெளியிடப்பெயர்வில் நாட்டம் கொள்ளவில்லை. கிறிஸ்தவர்களில் கணிசமானோர் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். இத்தீவைச் சுற்றியுள்ள கடற்பிரதேசங்கள் மீன்பிடித்தொழில் மேற்கொள்வதற்கு வாய்ப்பான பிரதேசமாகவிருப்பதனால் வெளியிடப்பெயர்வில் இவர்களது நாட்டம் செல்லவில்லை. அத்துடன் குடாநாட்டின் மீன்பிடிக்கிராமங்கள் பல இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டதன் விளைவாக தங்கள் தொழில்களை நெடுந்தீவு போன்ற பிரதேசங்களுக்கு நகர்த்தியு முள்ளனர். குறிப்பாக மயிலிட்டிக் கிராமத்திலிருந்து வருகை தந்தோர் சார்பு ரீதியாக அதிகமாகவிருக்கின்றனர். மேலும் திருமண பந்தங்களும் கிறிஸ்தவர்களின் அதிகரிப்புக்குக் காரணமாகவிருக்கின்றது எனலாம்.

தீவுப்பகுதி தெற்குப் பிரதேச செயலர் பிரிவானது மண்டைதீவு, அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான், வேலணை, புங்குநீவு, நயினாதீவு ஆகிய பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய நிர்வாகப்பிரிவாகும். இப்பிரதேசத்தில் 1971ஆம் ஆண்டு 87.4 சதவீதத்தினர் இந்துக்களாகவிருந்த நிலை மாறி 2012ஆம் ஆண்டு 75.2 சதவீதமாகக் குறைவடைந்துள்ளதுடன் அதேவேளை கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தவரை 1971இல் 8.4 சதவீதத்தினராகவிருந்து 2012இல் 23.8 சதவீதத்தினராக அதிகரித்துள்ளனர். அதேவேளை பௌத்தர்கள் 1971இல் 3.5 சதவீதத்தினராகவிருந்தபோதிலும் நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலைகளின் விளைவாக 2012இல் மிகச்சிறிய எண்ணிக்கையினரே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். பொதுவாக கிறிஸ்தவர்களின் அதிகரிப்புக்கு தம்மதம் விட்டு பிறமதம்சாரல், விவாக

நிலையால் மதம் மாறல், தொழில் நிமிர்த்தம் இப்பிரதேசங்களில் வந்து குடியேறியுள்ளமை, கருவளவாக்க செயற்பாடுள்ளவர்களின் பங்கு சார்புரீதியாக அதிகமாகவிருத்தல் போன்ற பல காரணிகள் இணைந்தும் தனித்தும் செயற்பட்டுள்ளன எனலாம். (அட்டவணை 4.3)

அட்டவணை - 4.3

தீவகம் தெற்குப் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் மத ரீதியிலான குடித்தொகைப் பரம்பல் 1971-2012

ஆண்டு	பெளத்தம்	%	இந்து	%	இஸ்லாம்	%	கத்தோலிக்கம்	%	ஏனைய கிறிஸ்தவர்	%	ஏனையோர்	%	மொத்தம்
1971	1101	3.5	27445	87.4	210	0.7	2545	8.1	92	0.3	0.3	-	31395
1981	35	0.09	34419	89.5	345	0.9	3317	8.6	358	0.9	0.1	-	38475
2012	02	-	13499	75.2	173	1.0	4266	23.8	-	-	-	-	17940

ஆகாரம்: குடிக்கணிப்பு அறிகைகள் 1971-1981, மாவட்டச் செயலக அறிக்கை 2013

தீவுப்பகுதி வடக்குப் பிரதேச செயலர் பிரிவானது புளியங்குடல், கரம்பன், நாரந்தனை, தம்பாட்டி, மெலிஞ்சிமுனை, ஊர்காவற்றுறை, அனலைதீவு, எழுவைதீவு ஆகிய பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகும். காரைநகர் பிரதேசம் அண்மைக்காலத்தில் தனிப்பிரதேச செயலக நிர்வாகப் பிரிவாக உருவாக்கப்பட்ட போதிலும் நீண்டகாலமாக ஏனைய தீவுப்பகுதிகளுடன் இணைக்கப்பட்டே நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அந்த வகையில் 1971ஆம் ஆண்டு காரைநகர் உட்பட தீவுப்பகுதி வடக்கு பிரதேச செயலர் பிரிவில் இந்துக்கள் 81.8 சதவீதமாகவிருந்துள்ள நிலையில் 2012ஆம் ஆண்டு கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் 76.2 சதவீதமாக வீழ்ச்சி நிலை காணப்படுகின்றது. கத்தோலிக்க மற்றும் புரட்டஸ்தாந்து மக்கள் 1971இல் 16.1 சதவீதத்தினராகவிருந்த நிலையில் 2012இல் 23.8 சதவீதத்தினராக அதிகரித்துள்ளனர். அதேவேளை காரைநகர் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் 2013ஆம் ஆண்டு கணிப்பீட்டில் 97.0 சதவீதத்தினர் இந்துக்களாகவிருந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கிறிஸ்தவர்கள் 3.0 வீதத்தினராகவே காணப்படுகின்றனர். காரைநகர் தவிர்ந்த தீவகம் வடக்குப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் இந்துக்கள் 55.9 சதவீதமாகவும் கிறிஸ்தவர்கள் 44.1 சதவீதமாகவுமுள்ளனர்.

தீவகம் வடக்கு செயலகப் பிரிவில் மத ரீதியிலான குடித்தொகைப் பரம்பல் 1977- 2012

ஆண்டு	பெளத்தர்		இந்து		இஸ்லாம்		கத்தோலிக்கம்		ஏனைய கிறிஸ்தவர்		ஏனையோர்		மொத்தம்
		%		%		%		%		%		%	
1971	610	1.8	27247	81.8	69	0.2	5241	15.7	128	0.4	-	-	33295
1981	214	0.6	28182	82.8	23	0.06	5478	16.1	151	0.4	03	-	34051
2013	00	-	6002	55.9	00	-	4742	44.1	-	-	-	-	10744

ஆதாரம்: குடிக்கணிப்பு அறிக்கைகள் 1971-1981, மாவட்டச் செயலக அறிக்கை 2013

தீவுப்பகுதி வடக்குப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் குறிப்பாக நாரந்தனை, சுருவில், மெலிஞ்சிமுனை, ஊர்காவற்றுறை, எழுவைதீவு ஆகிய பிரதேசங்களில் கிறிஸ்தவர்கள் மிக நீண்டகாலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் மீன்பிடித்தொழிலை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் 1996ஆம் ஆண்டின் பின்னர் மீன்குடியேறியுள்ள நிலையில் கமத்தொழிலுடன் தொடர்புடையவர்களும், வர்த்தகப்பிரமுகர்களும் குறிப்பாக மத்திய தர வர்க்கத்தினர் வெளியிடப்பெயர்வின் பின்னர் மீன்குடியேற்றத்தில் அக்கறை கொண்டவர்களாகவிருக்காத நிலையே கிறிஸ்தவர்களின் பங்கு அதிகரித்துச் சென்றுள்ளது எனலாம். (அட்டவணை 4.4)

சர்வதேச இடப்பெயர்வும் கிராமத்து சைவக் கோவில்களும்

1930களிலிருந்து தீவுப்பகுதிகளில் அதிகரித்து வந்த குடித்தொகைக்கேற்ப, பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கேற்ற வகையில் இயற்கை வளங்கள் போதாத நிலை காணப்படவே மக்கள் தீவகத்திற்கு வெளியே சென்று பொருள்தேட்டத்தினை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. குறிப்பாக பலர் ஆரம்ப இடைத்தரக் கல்வியோடு தமது கல்வியினை இடைநிறுத்திவிட்டு திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடும் நிலை உருவானது. 1950களைத் தொடர்ந்து கல்வியில் நாட்டம் கொண்டவர்கள் நகர்ப்புறம் சென்று படிக்கும் நிலையானது காலப்போக்கில் தற்காலிக நிரந்தர இடப்பெயர்வாளராகத் தம்மைக்

மாற்றிக்கொள்வதையும் காணமுடிகின்றது. 1970களின் பின்னர் நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலைகளின் விளைவாக தீவக மக்கள் சர்வதேச இடப்பெயர்வில் அதிக நாட்டம் கொள்ளத்தொடங்கினர். 1991ஆம் ஆண்டு தீவகப் பிரதேசத்திலிருந்து குறிப்பாக தரைவழிப்பாதையுள்ள தீவுகளிலிருந்து ஒட்டுமொத்த வெளியிடப்பெயர்வினால் உள்நாட்டிலும், புலம்பெயர் நாடுகளிலும் தற்காலிக நிரந்தர இடப்பெயர்வாளர்களாக மாறும் நிலையும் ஏற்படலாயிற்று.

இந்நிலையில் தாம் சென்றடைந்த பிரதேசங்களில் தம்மை இணைத்து பொருள் தேட்டத்தினைப் பெற்று நலமாக வாழ்வதற்கு தாம் கிராமத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் இஷ்ட தெய்வங்களாகவிருந்த கோவில்களின் திருப்பணி வேலைகள், நாளாந்த செயற்பாடுகள், கும்பாபிஷேகங்கள் என்பனவற்றைச் செய்வதற்கு தாராளமாக பணஉதவிகளைச் செய்து வருகின்றனர். அதாவது இங்கிருந்து சென்ற முதலாவது பரம்பரையினரே இதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவர்களாகவிருக்கின்றனர். இதன் விளைவாக தேரோடும் கோவில்கள், அலங்காரத் திருவிழா நடைபெறும் கோவில்கள் மட்டுமல்லாது சிறுதெய்வங்களுக்கும் புதிதாகத் திருப்பணி வேலைகள் செய்வதன் மூலம் தீவகத்தில் கோவில்களின் எண்ணிக்கைகள் அதிகரித்து புதுப்பொலிவு பெற்றுவருகின்றன.

அதற்கேற்றவகையில் இந்து சமயத்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்படாத நிலை காணப்படுகின்றது. தீவகத்தில் தற்போது வாழ்ந்து வரும் இந்துக்களில் பெரும்பாலானோர் இடப்பெயர்வுக்கு முன்னர் கோவில் நிர்வாகத்தில் பங்கு பற்றியிருக்கவில்லை. அவர்கள் தற்போதும் கோவில்களிலிருந்து அன்னியப்பட்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இது ஒரு புறமிருக்க அந்தணர்களின் வெளியகல்வும் ஆலயங்களைப் பராமரிப்பதுடன் நாளாந்தப் பூசைகளைச் செய்வதற்கு மிகவும் தட்டுப்பாடாகவேயுள்ளது. அந்தணர்கள் தாம் சென்ற இடங்களில் தம்மை ஸ்திரப்படுத்தியுள்ளனர். பெருந் தொகைப்பணம் செலவழித்து புனருத்தாரணம் செய்த கோவில்களில் நாளாந்தப் பூசைகள் நடைபெறுவதற்கு ஆலய நிர்வாகத்தினர் மிகச் சிரமப்படும் நிலையையே பெரும்பாலான ஆலயங்களில் காணப்படுகின்றது. தீவகத்தில் அந்தணர்களின் பரம்பலில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி, அடியார்களும் அன்னியப்பட்டு நிற்கும் நிலை என்பனவற்றால் ஆலயங்களில்

இடப்பட்ட முதலீடுகள் சரிதானா என்ற கேள்வியையும் பலரால் கேட்கப்பட்டு வருவதையும் காணமுடிகின்றது. எனவே இதற்கான மாற்றுத்திட்டத்தினை ஆலய நிர்வாகத்தினர் உருவாக்கிச் செயற்படுத்தத் தவறின் புலம்பெயர் நாடுகளிலுள்ள மூன்றாம் பரம்பரையினரின் உதவியில்லாத நிலையில் மீண்டும் ஆலயங்களில் திருப்பணிவேலைகள் கும்பாபிஷேக நிகழ்வுகள் என்பன நிகழ்வதென்பது கடினமான ஒன்றாகவே காணப்படலாம்.

புலம்பெயர் நாடுகளில் கோவில் கட்டுமானம்

நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண நிலையினைக் கருத்திற் கொண்டு புலம்பெயர்நாடுகளுக்குச் சென்ற அந்தணர்கள் உட்பட இலங்கைத் தமிழர்கள் தாம் சென்றடைந்த பிரதேசங்களில் தமது கிராமத்து இஸ்டதெய்வங்களை மனதிலிருத்தி கோவில்கள் கட்டி சைவத்தையும் தமிழையும் பேணிப்பாதுகாத்து வருகின்றனர். இந்நிலையானது கோவிலுக்குச் செல்லும் போதாவது தமது கிராமத்து, நாட்டுப்பற்றினை மீள நினைப்பதற்கு வழியேற்படுகின்றது. புலம்பெயர் நாடுகளில் ஆரம்பிக்கப்படும் கோவில்கள் வர்த்தக நோக்கம் கொண்டது எனப் பலராலும் விமர்சிக்கப்படுகின்றபோதிலும் ஆழமாக சிந்திக்கும்போது எம்மவர்களின் கலை, கலாசாரம், பாரம்பரியம் என்பனவற்றை அழியவிடாது தொடர்வதற்கு இவ்வாலயங்கள் உதவுகின்றது என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

இந்நிலையில் வெளிநாடுகளில் அந்தணர்கள் மற்றும் ஆலயங்களை ஸ்தாபித்தோர் பலர் தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவுள்ளனர். குறிப்பாக கனடாவில் அனலைதீவு ஐயனார் ஆலயம், வரசித்தி விநாயகர் ஆலயம், செல்வ விநாயகர் ஆலயம், சபரிமலை ஐயப்பன் ஆலயம், கணேச துர்க்கா ஆலயம், கனடா ஐயப்பன் கோவில், நயினாதீவு நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம், கணேச சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நெடுந்தீவு துர்க்கை அம்மன் ஆலயம் மற்றும் லண்டனில் இன்பீல்ட் நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம் மற்றும் சுவீற்சர்லாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளிலும் பல ஆலயங்கள் தங்களது பூர்வீக பகுதியில் காணப்படும் ஆலயங்களை நினைவுகூர்ந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டவையேயாகும். இத்தகைய ஆலயங்கள் புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் தீவக மக்களின் தொடர்புகளை இறுக்கமாகப் பேணிப்பாதுகாக்கும் சுவசமாக விளங்குகின்றன.

தீவகம்

பொருளாதாரநிலை

தீவகப்பிரதேசம் தென்னிந்தியாவுக்கும் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டுக்குமிடையில் அமைந்துள்ளமையால் இருவேறு பகுதிகளின் சமூக, பொருளாதார பண்பாட்டுத் தொடர்புகளுக்கு ஒருபாலமாக அமைந்திருக்கின்றதெனினும் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டினதும் ஏனைய பிரதேசங்களினதும் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டியல் போக்கோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்பட்டிருந்தமைக்கு இருவேறு பிரதேசங்கள் கடலால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றபோதிலும் கடல் எல்லைப்பரப்பு மிகக் குறுகியதாகவிருந்துள்ளதேயாகும்.

நீண்டகாலமாக தீவகத்தின் பொருளாதார நிலையானது கலப்புப் பொருளாதாரப் பண்புகளுடன் கூடியதாக அமைந்துள்ளது. அதாவது பௌதிக பண்புணைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலானதீவுகள் அதிவரள் வலயத்தில் அமைந்துள்ளமையாலும் மண்வளம், தரை கீழ் நீர்வளம் போன்றன மக்களின் வாழ்வுக்கு சவாலாக அமைந்து காணப்படுவதாலும் நீர்வழிப்போக்குவரத்தினூடாகவே தீவுகளுக்கிடையேயும் தீவுகளுக்கு வெளியேயும் தொடர்பினை ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தமையாலும் இத்தீவுகள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாகவே இருந்துள்ளது. வரலாற்றுக் காலங்களில் தம்மளவிலான பொருளாதாரத் தேட்டங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கும் அவ்வப்பிரதேசங்களில் காணப்படும் இயற்கை வளங்களுக்கமையவே மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 17 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த போர்த்துக்கீச மதகுருவான குவேறோஸ் என்பவர் வேலணைத்தீவில் 1200 மக்களும், காரைதீவில் 600 மக்களும் புங்குடுதீவில் 800 மக்களும் நயினாத்தீவில் 60 குடும்பங்களும் அனலைத்தீவில் 90 குடும்பங்களும் நெடுந்தீவில் 300 குடும்பங்களும் வாழ்ந்திருந்தனர் எனத் தெரிவிக்கின்றார். போலோ த திருதி தாரோ என்ற மதகுரு வேலணைத்தீவில் 1300 மக்களும் நயினாத்தீவில் 1000 மக்களும் அனலைத்தீவில் 1290 மக்களும் நெடுந்தீவில் 1200 மக்களும் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருந்தனர் எனத் தெரிவித்துள்ளார். இவர்கள்

தவிர ரிபைரோ, போல்டயஸ், சைமன்காசிக் செட்டி போன்றோர் வெவ்வேறு பட்ட பொருளாதார, சமூக நிலைமைகள் தீவகத்தில் வரலாற்றுக் காலங்களில் நிலவி வந்துள்ளன என்கின்றனர்.

வரலாற்றுக் காலங்களில் இப்பிரதேசத்தின் பௌதிக நிலைகளுக்கிசைவான பொருளாதாரச் செயற்பாடுகள் மூலமே அவர்கள் தம் வாழ்வாதாரம் கட்டியெழுப்பப்பட்டிருந்தது. அதாவது பெரும்பாலான தீவுகளின்தாழ்நிலங்களில் நெல்லுற்பத்தியும் உயர்நிலங்களில் சிறுதானிய உற்பத்திகளான வரகு, குரக்கன், சாமை, எள்ளு போன்றனவும் பயறு, உழுந்து, வெங்காயம், மிளகாய், புகையிலை, மரக்கறி போன்றனவும் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. இவையாவும் வடகீழ்ப்பருவப்பெயர்ச்சி மழை வீழ்ச்சியை நம்பியதாகவே அமைந்திருந்தன. இவர்கள் தம் உற்பத்திகளின் பெரும் பகுதி சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்யவே பயன்பட்டிருந்தன எனலாம். எனினும் பண்டமாற்று முறையும் காணப்பட்டிருந்தன என வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவைதவிர பனை, தென்னை உற்பத்திப் பொருட்களும் பெருமளவில் நுகரப்பட்டதுடன் யார்ப்பாணக்குடாநாட்டுக்கும் தென்னிந்தியாவுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டமை பற்றி பல ஆய்வாளர்கள் தமது குறிப்புக்களில் தெரிவித்துள்ளதுடன் செவிவழிச்செய்திகள் வாயிலாகவும் அறிய முடிகின்றது. குறிப்பாக பாய், கடகம், பெட்டி மற்றும் பனையுடன் தொடர்புடைய உணவுப்பொருட்கள் மலையாளம், நாகபட்டினம், சென்னைப்பட்டினம் போன்ற இடங்களுக்கு படகுகள் மூலம் விற்பனைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டதற்கான செய்திக்குறிப்புக்கள் பலரால் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் இந்தியாவுடனான வர்த்தகத் தொடர்புகள் போர்த்துக்கீசர் வருகையைத் தொடர்ந்து மட்டுப்படுத்தப்பட்டளவிலேயே இருந்துள்ளன. இவை தவிர தீவகத்தைக் சேர்ந்தோர் கால்நடைகளை வளர்த்து வெளியாருக்கு விற்பனை செய்தும் வந்துள்ளனர்.

போர்த்துக்கீசர் தீவகம் உட்பட இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றியதன் பின்னர் அவர்கள் தீவகத்தில் தம்மதம் பரப்பும் முயற்சிகளில் ஈடுபடலாயினர். அவர்கள் அக்காலங்களில் தீவகத்தில் காணப்பட்ட பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு, மக்கள் வாழ்க்கை நிலை என்பன பற்றி தாம் எழுதிய குறிப்புக்களிலும் நூல்களிலும் தெரிவித்துள்ளனர். வேர்ணா வோடிவேறோஸ் என்ற மதகுரு

17 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நெடுந்தீவு தவிர்ந்த ஏனைய தீவுகளில் பனந்தோப்புக்களும் வயல் நிலங்களும் காணப்பட்டிருந்தன என்கின்றார். அதாவது பிழைப்பூதிய விவசாயத்துடனும் பனையுடன் தொடர்புடைய தொழில்களிலுமே மக்கள் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர் எனக் கொள்ள முடிகின்றது. நெடுந்தீவில் நெல்லுற்பத்தி செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருந்திருப்பினும் மந்தை மேய்த்தலுடன் தொடர்புடைய தொழில்களிலேயே அதிகம் ஈடுபாடு கொண்டிருந்துள்ளனர் எனப் பல ஆய்வாளர்கள் தமது குறிப்புக்களில் தெரிவித்துள்ளனர். நெடுந்தீவினைப் பசுத்தீவு என அழைக்கக்கூடியளவிற்கு பசுக்கள் வளர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். போல்டயஸ் என்ற ஓல்லாந்த மதகுரு (1658 -1665) இந்தியாவில் தொண்டை மண்டலத்திலிருந்து பசுக்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன எனக் கூறுவதிலிருந்து இதனை அறியமுடிகின்றது. இவைதவிர மீன்பிடித்தொழிலுக்கான வளவாய்ப்புக்கள் இத்தீவுகளில் காணப்படுகின்றபோதிலும் பெரியளவில் மீன்பிடித்தொழில் நடைபெற்றுள்ளன எனக்கூறமுடியாது. தமது தேவையைப்பூர்த்தி செய்யவே இத் தொழிலை மேற்கொண்டிருக்கலாம். ஏனெனில் இத்தொழிலானது சாதியடிப்படையிலான தொழிலாகவிருந்து வருவதனால் விருத்திபெற வாய்ப்பிருந்திருக்காது எனக்கொள்ள இடமுண்டு. அக்காலங்களில் மேலதிக உற்பத்தியைப் பதப்படுத்தவோ அன்றில் சந்தைப்படுத்தக்கூடியளவிற்கோ வாய்ப்பு இருந்திருக்கவில்லை. எனினும் சங்குகுளித்தல் தொழிலானது சாதியடிப்படையிலன்றி பலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு பொருளீட்டினர் என செவிவழிச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

1834 ஆம் ஆண்டில் சைமன் காசிச்செட்டி மற்றும் போல்டயஸ் என்பவர்களின் குறிப்புக்களில் வேலணைத்தீவில் மக்கள் மந்தை மேய்த்தலுடனும் பிழைப்பூதிய விவசாயத்துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர் எனவும் காரைநகரில் மந்தை மேய்த்தல், மீன்பிடித் தொழில், பயிர்ச்செய்கை, சாயவேர் பெற்றுக் கொள்ளல், சங்குகுளித்தல் போன்றனவும் புங்குடுதீவில் ஆட்டுப்பண்ணை அதாவது செம்மறி ஆட்டுவளர்ப்பில் பலர் ஈடுபட்டிருந்தனர் எனவும் தெரிவித்துள்ளனர். எஃது எவ்வாறெனினும் எல்லாத் தீவுகளிலும் மந்தை மேய்த்தல் தொழில் பொதுவான தொழிலாகவே இருந்துள்ளன என்பதை ஊகிக்க முடிகின்றது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் முதலரைப் பகுதிகளில் தீவக மக்களின் பொருளாதார நிலையில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதற்கான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆங்காங்கே கிறிஸ்தவ மிசனரிமாரால் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டு முறைசார்கல்வி போதிக்கப்பட்டன எனலாம். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திற்கான தரைவழிப்போக்குவரத்து, புகையிரதப் போக்குவரத்து (1906) போன்றவற்றின் விரிவாக்கத்தின் பின்னரேயே ஆங்கிலேய ஆட்சியில் பொருளாதார நடவடிக்கையிலும், அதனோடு இணைந்ததுறைகளிலும் ஈடுபடக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் தீவகம் உட்பட யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தவர்களுக்குக் கிடைக்கப் பெறலாயின. அதாவது பெருந்தோட்டத்துறை, அரசதுறை மற்றும் வர்த்தகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் பொருட்டு 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலிருந்து கொழும்பு மற்றும் தென்னிலங்கைப் பகுதிகளுக்கு கணிசமான தீவகத்தைச் சேர்ந்தோர் தொழில் நிமிர்த்தம் செல்லத் தொடங்கினர் எனலாம்.

மலாயா, சிங்கப்பூருக்கான இடப்பெயர்வும் பொருளாதாரத் தேட்டமும்

இலங்கையில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையானது ஆரம்ப காலங்களில் பிரித்தானிய முதலீட்டாளர்களின் பூரணகட்டுப்பாட்டிலிருந்த நிலையில் அங்கு தொழில் புரிந்த இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஆங்கிலேயருக்குமிடையில் தொடர்பாடலை மேற்கொள்வதற்கு பொருத்தமானவர்களாகவிருந்த ஆங்கிலம் கற்ற யாழ்ப்பாணத்தவர்களை விரும்பியேற்றனர். அவர்களுக்கு மலாயாவிலும் றப்பர் தோட்டங்கள் உரிமையாகவிருந்துள்ளன. இலங்கையிலிருந்து பெருந்தோட்டக் கம்பனிகளில் பணியாற்றியோர் மலாயாவுக்கு மாற்றலாகிச் செல்கின்றபோது இலங்கையில் தமக்குக்கீழ் பணிபுரிந்த விசுவாசமான இலங்கைத் தமிழரையும் அழைத்துச் சென்றனர். அவர்களில் சிலர் குடும்பமாகவும் பலர் தனித்தும் சென்றிருக்கின்றனர்.

1875 ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த வைத்திலிங்கம் என்பவரே முதலில் சென்றவர் என மலாயா - இலங்கையர் தொடர்பான நூலில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் ஆங்கிலக் கல்வியுடன் கூடிய காரைநகர் பிரதேசத்திலிருந்து பலர் மலாயா, சிங்கப்பூருக்கு சென்றுள்ளமை பற்றி மேற்குறித்த நூலிலிருந்து அறிமுடிகின்றது. இவர்களைத் தொடர்ந்து கரம்பன்,

நாரந்தனை, ஊர்காவற்றுறை, புங்குடுதீவுப் பகுதிகளிலிருந்து கணிசமானளவிலும் ஏனைய தீவுகளிலிருந்து சிறு எண்ணிக்கையிலும் சென்றுள்ளமை பற்றி வரலாற்றுக் குறிப்புகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. பின்னாட்களில் சென்றவர்கள் ஆங்கில மொழியில் புலமையற்றவர்களும் அடங்குவர். 1911 ஆம் ஆண்டில் மலாயா குடிக்கணிப்பு அறிக்கையின் பிரகாரம் 7000 பேர் இலங்கைத் தமிழராவர். அவர்களில் 20 - 30 சதவீதத்தினர் தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பொருள் தேட்டத்திற்காக சென்றவர்கள் தீவகம் உட்பட யாழ்ப்பாணத்திற்கு “டிறாவ்” மூலம் பணத்தினை அனுப்பியமையால் இக்காலத்தினை “டிறாவ்ட்” பொருளாதார அமைப்பாகக் கொள்ள முடிகின்றது. இவர்களில் ஒரு தொகுதியினர் முதலாம் உலகமகாயுத்த காலத்தில் நாட்டுக்குத்திரும்பிய போதிலும் யுத்தம் முடிவடையவே மீண்டும் செல்லும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தனர். மீண்டும் இரண்டாம் உலகயுத்தத்திலிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள திரும்பவும் ஒரு தொகுதியினர் மீண்டனர். எனினும் தற்போது மலாயா, சிங்கப்பூரில் வாழ்ந்து வரும் இலங்கைத்தமிழர்கள் அவர்களின் வழிவந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மலாயா, சிங்கப்பூரில் தொழிலாற்றியவர்களுக்கு தாம் சார்ந்திருந்த நிறுவனங்களால் ஓய்வூதியம் மாதாமாதம் அனுப்பப்பட்டு வந்தது. இவர்கள் தம்மை அடையாளப்படுத்துவதற்கு மலாயா ஓய்வூதியர் சங்கத்தினை அமைத்தும் செயற்பட்டுள்ளனர். பொருளாதார ரீதியில் தீவகத்தில் வாழ்ந்த மக்களோடு ஒப்பிடும் போது இவர்கள் வசதி படைத்தவர்களாகவிருந்தபடியால் தமது பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலக்கல்வியூட்டி, உயர்தொழில்களில் அமர்த்தியும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பியும் தமது அந்தஸ்தை வேறுபடுத்தியிருந்தனர் எனலாம்.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதலரைப் பகுதிகளில் தென்னிலங்கைக்கான கிடப்பெயர்வும் வர்த்தகச் செயற்பாடுகளும்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் நாட்டின் போக்கு வரத்துச் சேவையின் விரிவாக்கத்தினைத் தொடர்ந்து தீவுப்பகுதியுட்பட யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் இருதரப்பினர் பொருளீட்டம் கருதி தென்னிலங்கைக்கான தற்காலிக இடம்பெயர்வில் ஈடுபடலாயினர். அரச தொழில்களில் ஈடுபடச் சென்றவர்கள் ஒரு தொகுதியினர். தனியார் துறைகளில் குறிப்பாக வர்த்தக நோக்கத்துடன் சென்றவர்கள் மற்றத்தொகுதியினர். தீவகத்தைப் பொறுத்தவரை

அரசு துறைகளில் ஈடுபாடு கொள்ளும் பொருட்டு காரைநகர், ஊர்காவற்றுறை, கரம்பன், நாரந்தனை போன்ற இடங்களிலிருந்து கணிசமான ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் கொழும்பு, மலையகம் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றுள்ளனர். ஏனைய தீவுகளைப் பொறுத்தவரை மட்டுப்படுத்தப்பட்டளவிலேயே அரசு தொழில்களில் ஈடுபடும் வாய்ப்பிருந்துள்ளது.

வர்த்தக நோக்கம் கருதி தீவகத்திலிருந்து ஆரம்ப, இடைத்தரக்கல்வி பயின்றவர்களில் ஒரு தொகுதியினர் தென்னிலங்கைக்கு ஆரம்பத்தில் பெட்டிக்கடை வியாபாரிகளாகவும், வழி வியாபாரிகளாகவும், சிப்பந்திகளாகவும் செல்லும் நிலை காணப்பட்டிருந்தது. குறிப்பாக புகையிலை, சுருட்டு வர்த்தகத்திலேயே பெரும்பாலானோர் தம்மை ஈடுபடுத்தியிருந்தனர் எனலாம். 1900 - 1940 களிடையில் இவர்கள் சென்றிருக்கின்றனர். காலப்போக்கில் தாம் சென்று தொழில் பார்த்த இடங்களில் நடுத்தர மற்றும் பெரியளவில் வியாபாரஸ்தலங்களை ஏற்படுத்தி செல்வந்தர்களாகி, தமது கிராமங்களில் கல்வீடு மற்றும் காணிக்கொள்வனவு என்பவற்றினை மேற்கொண்டு தத்தம் கிராமங்களில் மதிப்பினையும் கௌரவத்தினையும் தேடிக்கொள்ளலாயினர். அத்துடன் தமது பிள்ளைகளுக்கு கல்விபுகட்டி அரசு தொழில்களில் அமரச் செய்துமுள்ளனர். சிலர் தமது தொழிலை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு பிள்ளைகளுக்கு தமது தொழிலைப் பழக்கினர். இத்தகைய வர்த்தகர்கள் எவ்விடத்தில் தமது தொழிலை ஆரம்பித்தார்களோ அவ்விடத்தின் பெயரினையும், எவ்வகையான தொழிலைச் செய்தார்களோ அத்தொழிலை பெயரின் முன்னால் வைத்து மக்களால் அழைக்கப்பட்டனர். அத்தகையவர்களில் நூலாசிரியரால் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு. இவை முழுமைத் தன்மை கொண்டிருக்க முடியாது என்பதும் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

பங்குடுவீவு

மாகோசின்னத்தம்பி
பாணந்துறை நல்லதம்பி
பாணந்துறை ஐயாத்துரை
இரத்தினபுரி செல்லையா
சிங்கப்பூர் வேலாயுதம்
டிக் கோயா சபாரத்தினம்
பழக்கடை மாணிக்கம்

சீதுவை இராமநாதன்
நுவரெலியா கார்த்திகேசு
பதுளை வைத்திலிங்கம்
பொரளை நாகலிங்கம்
டிக் கோயா நாகலிங்கம்
பதுளை தம்பிராசா
வெங்கலக்கடை செல்லையா

சோத்துக்கடை நாகலிங்கம்
 ரஞ்சனாஸ் தம்பிரியா
 பதுளை அம்பலவாணர்
 இரத்தினபுரி வேலாயுதபிள்ளை
 கலவல பரராஜசிங்கம்
 ராம்சேது மகாலிங்கம்
 எம். எம். ரி. பி. பேரம்பலம்
 நாகலிங்கம் போசனசாலை
 வெங்கலக்கடை நல்லதம்பி
 சின்ன யப்பான் ஐயாத்துரை
 இரத்தினபுரி வேலுப்பிள்ளை
 குளியாப்பிட்டி ஆறுமுகம்
 இரத்தினபுரி தில்லைநாதன்
 இரத்தினபுரி கந்தையா
 இரத்தினபுரி செல்லையாபிள்ளை
 சிங்கப்பூர்கபே வேலாயுதபிள்ளை
 பெல்மதுளை மணியம்
 மாங்குளம் தர்மராசா
 மிளகாய் நாதன்

பிருந்தாவனம் பொன்னையா
 சோத்துக்கடை கண்ணையா
 பசறை கார்த்திகேசு
 தரணியகல தம்பு
 காவத்தை கணபதிப்பிள்ளை
 சென்றல்கபே சங்கரப்பிள்ளை
 அருமை போசனசாலை
 மாகோ கனகசபை
 பெரிய யப்பான் சண்முகம்
 செக்கடித் தெரு குழந்தைவேலு
 குளியாப்பிட்டி அப்பாக்குட்டி
 குளியாப்பிட்டி பகபதிப்பிள்ளை
 குருவிறை இராசரத்தினம்
 இரத்தினபுரி சிவசம்பு
 திருகோணமலை இராசலிங்கம்
 பள்ளிமேடு இராசையா
 மாகோ முருகேசு
 பொரளை செல்லையா
 தவள கிரி தம்பிப்பிள்ளை

காரைநகர்

ரூவான்வெல நாகமுத்து
 நெடுங்கேணி நாகலிங்கம்
 புளக்கோபிட்டிய சண்முகம்
 தங்கொட்டுவ மார்க்கண்டு
 நீர்கொழும்பு தேவராசா
 கந்தானை கந்தையாபிள்ளை
 பசறை E. V. கார்த்திகேசு
 நாவலப்பட்டி கணேசன்
 அப்புத்தளை நடராசா
 கண்டி சண்முகம்
 ஹொரணை வைத்திலிங்கம்
 பாணந்துறை சுப்பிரமணியம்
 வாரியப்பொல வேலுப்பிள்ளை
 கொச்சிக்கடை தேவராசா
 கண்டி தம்பிராசா
 நுவரெலியா சிவலிங்கம்
 ஓட்டிசுட்டான் வல்லிபுரம்
 புகையிலைக்கார வேலுப்பிள்ளை

வவுனியா காசிப்பிள்ளை
 எட்டியாந்தோட்டை சிவகுருநாதன்
 நாத்தாண்டியா கந்தையா
 கொச்சிக்கடை கணேசன்
 ஜாஎல தில்லையம்பலம்
 கடவத்தை தியாகராசா
 பண்டாரவளை துரைராசா
 பதுளை தேவராசா
 அப்புத்தளை சுப்பிரமணியம்
 நொச்சியாகமம் பொன்னுத்துரை
 லுணுகல சிதம்பரப்பிள்ளை
 இங்கிரியா கணபதிப்பிள்ளை
 வத்தேகம கதிரவேலு
 ஆலிஎல செல்வரத்தினம்
 கேகாலை பரமநாதன்
 காலி களுமாத்தையா
 பம்பலப்பிட்டி சிவஞானம்
 வட்டிக்கடை கந்தையா
 (நீர்கொழும்பு)
 எண்ணெய்க்கடை வேலாயுதம்
 சீட்டு வேலுப்பிள்ளை
 கமலாபீடி பொன்னம்பலம்
 நகைக்கார ஆறுமுகம்

பீடிக்கடை சங்கரப்பிள்ளை
 பெற்றோலியம் சிவஞானம்
 கடைக்கார செல்லத்துரை (காரைநகர்)
 பெஸ்ட் இந்தியன் பீடி கனகரத்தினம்

சுருவில், கரம்பன், நாரந்தனை

இ. மாணிக்கம்

இ. சிற்றம்பலம்

ரி. ரி. தில்லையம்பலம்

சு. ரி. கே. ஏகாம்பரம்

ஆர். ஏ. எஸ் ஐயம்பெருமாள்

இ. சண்முகம்

எமில் செளந்தரநாயகம்

வி. எம் இராசலிங்கம் (VMR)

எஸ். எஸ் பெர்ணாண்டோ முத்துக்குமார்

ரி. எம் ரி. தம்பிராசா

வேலணை

அக்குரச சின்னத்தம்பி

பெற்றிக்கலவத்த கைலாபிள்ளை

வரக்காப்பொல அருணாகிரி (அருணாபீடி)

வேலணை வீரசிங்கம்

சு. அம்பலவாணர்

காலி. கைலாசபிள்ளை (E.K)

ஓம்முருகா சிற்றம்பலம்

டிக்கோயா என். கே. பி சகோதரர்கள் (நா. சு. பகபதிப்பிள்ளை)

கோட்டை சு. சி. முத்துத்தம்பி

பழக்கடை சிவசரணம்

மு. சுணபதிப்பிள்ளை

உடுகம முருகேசு

பிற்றப் பத்தர முத்தையா

வெலிகம கதிரவேலு

எஸ். பி. சாமி.

நிவித்திகல சண்முகம்பிள்ளை

காலிபொன்னையா

காலி. வை. சு. பொன்னம்பலம்

டிக்கோயா சுப்பிரமணியம்

பகபதிப்பிள்ளை

காலி. பொ. முத்துத்தம்பி

மலாயன் கபே இராசையா

வேலணை சிவகடாட்சம்

வத்தேமுல்ல மணியம்

நயினாதீவு

பழக்கடை மணியம்

இ. செல்லையா கொம்பனி

அஜந்தா பொன்னம்பலம்

இலட்சுமி பவான் அம்பலவாணர்

குச்சர் கதிரவேலு, காலி மயினாகந்தையா

மு. வே. (வேலுப்பிள்ளை) ஜாஎலபரமலிங்கம்

பொரணை முருகேசு

அடைவுகடை மாணிக்கம்

கே. பி. எஸ் சுந்தரம்பிள்ளை

V. K.T. தம்பிமுத்து

முருகன் ரேடஸ் முருகேசபிள்ளை

V.R சுந்தரம்பிள்ளை

பாணந்துறை வி. ஆர். கே. கதிருசு

சாந்தி லொட்சீ வேலுப்பிள்ளை

அனலைதீவு

அளவை ஐயம்பிள்ளை

வலப்பிட்டி ஐயம்பிள்ளை

கொச்சிக்கடை குமாரசாமி

வலப்பிட்டி வைத்தியநாதர்

குவாப்பிட்டி செல்லையா

தணியகல பாலரத்தினம்

மாதம்பை பொன்னம்பலம்

மண்கும்பான்

செல்லையா இந்திரஜித், செல்லையா சிவபாதலிங்கம் மற்றும் பெரும்பாலானோர் நகைக்கடை உரிமையாளர்களாகவிருந்துள்ளனர் தற்போதும் அத்தொழிலில் பலர் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

மண்டைதீவு - கோகாலை சுந்தரலிங்கம்

எழுவைதீவு - உக்குவளை கணபதிப்பிள்ளை

இவ்வாறாக வர்த்தகத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர்கள் தாம் சென்றடைந்த இடங்களில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு சமூக சேவைகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். குறிப்பாக காரைநகரைச் சேர்ந்த பண்டாரவளை துரைராசா பண்டாரவளை நகரசபையின் தலைவராக பலகாலம் கடமையாற்றியுள்ளனர். அதேபோலபுங்குடுதீவைச் சேர்ந்த நுவரெலியாகார்த்திகேசுநுவரெலியா மாநகரசபைக்கான ஆவேலியா உறுப்பினராக கடமையாற்றியுள்ளார். டிக்கோயா நாகலிங்கம் அவர்களின் மகன் கனகரத்தினம் ஹட்டன் டிக்கோயா நகரசபைத் தலைவராக விருந்துள்ளார். இதேபோல பலர் கடமையாற்றியிருப்பினும் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

1958 ஆம் ஆண்டிலும் 1983 ஆம் ஆண்டிலும் நிகழ்ந்த இனக்கலவரங்கள் தென்னிலங்கையில் வர்த்தகத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களின் எதிர்காலத்தை பெரியளவில் பாதித்தது. அதாவது வர்த்தக நிலையங்கள் தீயிடப்பட்டும், கொள்ளையிடப்பட்டும் துரத்தப்பட்டனர். அவர்களில் சிலர் பாதுகாப்பான இடங்களில் தொழில் முயற்சியில் ஈடுபட வேறுசிலர் தொழிலைக் கைவிட்டு கிராமங்களுக்கு வந்து விட்டனர் எனலாம். இத்தகைய பெரும்பாலான வர்த்தகர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு உயர் கல்வியைப் புகட்டிய படியால் அவர்கள் தந்தையாரின் தொழிலை விரும்பியேற்கவில்லை. வயது முதிர்ச்சியும் பிள்ளைகள் தொழிலைத் தொடர விரும்பாமையினாலும் வர்த்தகத்தில் நிலைத்திருக்க முடியவில்லை.

இவர்கள் தவிர தீவகத்தின் சகல தீவுகளிலிருந்தும் பெயர் குறிப்பிடப்படாத பல வர்த்தகர் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வர்த்தகச் செயற்பாட்டினூடாக கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளனர். குறிப்பாக எஸ். வி. எம் (S.V.M) ஈ. எஸ். பி. (E.S.P) எஸ். ஏ. எஸ். (S.A.S) மு.மு. மு.க. போன்ற சுருக்கப் பெயருடன் கூடிய வர்த்தக நிலையங்களை நடாத்தியும் வருகின்றனர் குறிப்பாக 1960 - 1990 களிடையில் புறக்கோட்டை வர்த்தகத்தில் தீவுப் பகுதி வர்த்தகர்கள் ஏகபோக உரிமையாளர்களாக விருந்துள்ளனர் எனலாம்.

1990 களைத் தொடர்ந்து நாட்டில் நிலவிவந்த அசாதாரண அரசியல், சூழ்நிலைகளின் விளைவாக பல வர்த்தகர்கள் தமது வர்த்தக நிலையங்களைக் கைவிட்டு புலம் பெயர் நாடுகளுக்குச் சென்று தங்களுக்குப் பொருத்தமான வர்த்தக நிலையங்களை நிறுவி வளமுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் தம் வாரிசுகளும் இணைந்து செயற்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகின்றது. யாழ்ப்பாணம் உட்பட இலங்கையில் பலபாகங்களில் தற்போதும் வர்த்தக நிலையங்கள் நடாத்தி பொருட்தேட்டத்துடனும் புகழோடும் இருப்பவர்களில் பெரும்பாலானோர் காரைநகரைச் சேர்ந்தவர்களாவர் என்றால் மிகையாகாது.

1980 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் தீவுப் பகுதியைச் சேர்ந்த பலர் தென்னிலங்கையில் குறிப்பாக கொழும்பு மாவட்டத்தில் பிரபல வர்த்தகர்களாகவிருந்து வருகின்றனர். கல்வியறிவு மற்றும் வர்த்தகத்துறையில் கொண்டிருக்கும் அனுபவத்தையுடைய பலர் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய வகையிலமைந்த வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அதாவது ஒரு நிறுவன அமைப்பைப் கொண்ட வர்த்தகத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களில் கணிசமானோர் தமது பூர்வீகக்கிராமத்துடனான உறவினைப் பேணுவதில் பின் நிற்கின்றனர். எனினும் காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வர்த்தகர்கள் தமது கிராமத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பில் தற்போதும் இருந்து வருகின்றனர் எனலாம். இத்தகையவர்கள் தொடர்பான தகவல்கள் இந்நூலில் உள்ளடக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனெனில் அது நீண்ட பட்டியலாகும்.

தீவகப் பாடசாலைகளின் தோற்றமும் தமிழாசிரியர்களும்

19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்காங்கே கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு உள்ளன, வெளியூர் ஆசிரியர்கள் மூலம் முறைசார் கல்வி போதிக்கப்பட்டு வந்தது. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் சைவசமயப் பெரியார்கள் தமது கிராமங்களில் சைவப்பாடசாலைகளை நிறுவும் நடவடிக்கைகளில் முனைப்போடு செயற்படத் தொடங்கினர். அதனைத் தொடர்ந்து சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கமும் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவுவதில் ஆர்வம் கொள்ளலாயினர் 1910-1945 வரையிலான காலப்பகுதிகளில் தீவகத்தில் 37 பாடசாலைகள் சைவப் பாடசாலைகள் இயங்கின. 1960 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் மொத்தமாக

76 பாடசாலைகள் இயங்கி வந்துள்ளன. இப்பாடசாலைகளில் கற்பித்து வந்த ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானோர் அவ்வக்கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகக் காணப்பட்டிருந்தனர். இவ்வாசிரியர்கள் சமூகத்தில் உயர் மதிப்புடன் கூடியவர்களாகவும் கிராம மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பினைப் பேணியவர்களாகவும் காணப்பட்டிருந்தனர். பாடசாலையில் கற்கும் ஒவ்வொரு மாணவர்களிலும் இவர்கள் அக்கறை கொண்டவர்களாக இருந்துள்ளனர். இவர்கள் தம் வாரிசுகளை கிராமத்திலும் நகரங்களிலும் கல்வி வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததன் பயனாக பலர் உயர்கல்வி, உயர் தொழில்களில் ஈடுபடும் வாய்ப்பினையும் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளனர். இவ்வாசிரியர்கள் தம் கிராமங்களில் பொருளாதார ரீதியில் மத்திய தர வர்க்கத்தினராகவிருந்துள்ளனர் எனலாம்.

சுதந்திரத்தினையடுத்து கொழும்புத் துறைமுகத்தில் தொழில் வாய்ப்பு

1947 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத் தேர்தலில் ஊர்காவற்றுறை தொகுதியில் ஏ. எல். தம்பிஐயா அவர்கள் வெற்றி பெற்றார். கொழும்பு துறைமுகத்தில் இவர் பொறுப்பான பதவியிலிருந்தவர். அக்காலத்தில் துறைமுகத்தின் நாளாந்தக் கடமைகளில் மேற்கொள்ள பல நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பு வழங்கும் தகுதி கொண்டவராகவிருந்திருந்தமையால் ஊர்காவற்றுறை தொகுதியில் தனது ஆதரவாளர்கள் பலருக்கு தொழில் வாய்ப்பினை வழங்கினார். அதாவது புங்குடுதீவு, நெடுந்தீவு மற்றும் வேலணைத்தீவிலுள்ள பலர் மாதாந்தச் சம்பளம் பெறும் நிலையினை உருவாக்கியதன் பலனாக அவர்களதும் அவர்களது குடும்பத்தினரதும் பொருளாதார நிலை சுமாராக அதிகரிக்கலாயின. இவ்வாறாக தீவகத்திலிருந்து 400 க்கு மேற்பட்டவர்கள் தொழில் புரிந்துள்ளனர் என வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்று தற்போது ஓய்வு நிலையில் இருக்கும் ஒருவர் மூலம் அறிய முடிந்தது.

இந்திய வர்த்தகர்களின் வதிவிட அனுமதி ரத்துத் தீவகத்தைச் சேர்ந்த வர்த்தகர்களின் அதிகரிப்பும்

இலங்கையில் புறக்கோட்டை ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகத்தில் இந்திய வர்த்தகர்கள் 1950 ஆம் ஆண்டு வரையும் ஆதிக்கம் செலுத்தி

வந்தனர். அவர்கள் தமது வர்த்தக நிலையங்களில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களையும் வேலைக்கு அமர்த்தியிருந்தனர். அவர்களில் கணிசமானோர் தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவிருந்துள்ளனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் ஆரம்ப மற்றும் இடைத்தரக் கல்வியினைப் பயின்றவர்களாவர். 1942 ஆம் ஆண்டு இலவசக்கல்வியின் விளைவாக ஆரம்ப இடைத்தரக்கல்வி கற்றவர்களில் கணிசமானோர் கொழும்பு மற்றும் ஏனைய பிரதேசங்களில் தீவக மற்றும் இந்தியர்களின் வியாபார ஸ்தலங்களில் சிப்பந்திகளாக தம்மை இணைத்துக் கொள்ளும் முகமாக இளைஞர்கள் செல்லத்தலைப்பட்டனர். அதாவது தமது கிராமங்களில் வேலை வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொள்வதில் காணப்பட்ட இடர்பாடே மேற்குறித்த தொழிலை நாடிச் செல்வதற்கு காரணமாக அமைந்திருந்தது எனலாம். இவர்களில் சிலர் 1950களையடுத்து வர்த்தக நிலையங்களில் உரிமையாளர்களாகும் நிலையைக் காணமுடிகின்றது. ஆரம்பத்தில் நான்கு ஐந்து பேர் இணைந்து பங்காளிகளாகி வியாபார ஸ்தலங்களுக்கு உரிமையாளராகினர். காலம் செல்லச் செல்ல சொந்தமாக வியாபார ஸ்தலங்களை வாங்கிக் கொண்டனர். இதனால் தீவகத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்கிட்டியது.

1970 கள் வரை இந்நிலை விருத்திபெற்றிருந்தது. அரசு தொழில்களில் ஈடுபட்டோர், வர்த்தகர்களாக உயர்ந்தோர், சிப்பந்திகளாக கடமையாற்றியோர் துறைமுகத்தில் தொழில் புரிந்தோர் என பல்வகைப்பட்டவர்கள் தமது வருமானத்தினை மணிஓடர் மூலம் மாதாமாதம் தமது குடும்பத்தினருக்கு அனுப்பும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. இதனால் பல குடும்பங்கள் தன்னிறைவு பெறலாயின. எனவே இக்காலப்பகுதியின் தீவகத்தின் பொருளாதாரத்தினை “மணிஓடர் பொருளாதாரம்” எனக் கொள்ளமுடிகின்றது. வர்த்தகர்களாக தம்மை உயர்த்தியோர் தத்தம் கிராமங்களில் காணிக்கொள்வனவு, கல்வீடு கட்டல் என்பனவற்றில் அக்கறை கொண்டிருந்ததுடன் விவசாய நடவடிக்கைகளைப்பகுதி நேரத் தொழிலாகவும் கொண்டிருந்துள்ளனர் எனலாம். இதனால் தீவகத்தில் காணப்பட்ட விவசாயக் கூலிகளுக்கு தொழில் வாய்ப்புக்கிட்டியது.

1940 களிலிருந்து தீவகத்தில் விவசாயக் கூலிகளாகவிருந்தவர்கள் தமது வாழ்வாதாரத்தை உரிய முறையில் பெற்றுக் கொள்வதற்கேற்ற வருமானப் பற்றாக்குறையுடன் வாழ்ந்த நிலையில் சிறு எண்ணிக்கை

யினர் யாழ்ப்பாண நகரம் சார்ந்த பகுதிகளில் வேலி அடைத்தல், வீடு வேய்தல், கூலித் தொழில்களில் ஈடுபடும் பொருட்டு குறிப்பாக நெடுந்தீவு, புங்குடுதீவு, வேலணைத்தீவு, நயினாதீவு போன்ற இடங்களிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் சத்திரச்சந்தி, தட்டாநெருச்சந்தி, தாவடிச்சந்தி போன்ற இடங்களில் வந்துகூடுவர் எனவும் வேலை கொள்வோர் இவர்களை அழைத்து வேலை வாய்ப்பினை வழங்கினர் என அறிய முடிகின்றது. இவர்கள் காலப்போக்கில் கொட்டடி, அலுப்பாந்தி, தலையாழி, பிரமபடி, ஓட்டுமடம் போன்ற இடங்களில் தங்கள் குடும்பம்த்தினருடன் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அவர்களது பரம்பரையினர் தற்போது பொருளாதாரத் தேட்டங்களைப் பெற்று சிறப்பாக வாழ்ந்து வருவதைக் காணமுடிகின்றது.

குடியானவர் குடியேற்றத் திட்டங்களும் தீவக மக்களின் வெளியகல்வம்

1953 ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட குடியானவர் குடியேற்றத்திட்டத்தில் தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. அதாவது நெடுந்தீவு, ஊர்காவற்றுறை காரியாதிக்காரி பிரிவிலிருந்து பலர் வன்னிப்பிரதேசங்களில் காணிகள் மற்றும் குடியிருப்புக்கள் வழங்கப்பட்ட நிலையில் விவசாயிகளாகவும் மற்றும் விவசாயக் கூலிகளாகவும் செல்லலாயினர். இவர்கள் ஆரம்பத்தில் பல்வேறு இடர்பாடுகளை சந்தித்தபோதிலும் காலப்போக்கில் அப்பிரதேசங்களில் நிரந்தரமாக வாழத்தலைப்பட்டனர். எனினும் அவர்கள் தமது பூர்வீக சிராமங்களையும் அவர்கள் தம் உறவுகளையும், தமக்கிருந்த சொத்துக்களையும் நேசித்தவர்களாக விருந்து வந்துள்ளனர். இதனால் இலங்கைப் போக்குவரத்துச்சபை தீவகத்திற்கும் வன்னிப்பெருநிலப் பகுதிகளுக்குமிடையில் தமது சேவையை வழங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய இடப்பெயர்வாளர்கள் காலத்துக்குக்காலம் தமது உறவுகளுக்கு தமது உற்பத்திப் பொருட்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்ததன் மூலம் தீவகத்தில் வாழ்ந்து வந்த உறவுகளின் வாழ்வாதாரத்திற்கு அது உதவியாக விருந்துள்ளது. எனினும் யுத்தத்தினைத் தொடர்ந்து இத்தகைய பண்புகள் படிப்படியாகக் குறைவடைந்தாலும் தமது

பூர்வீகக் கிராமத்தின் பால் அன்பு கொண்டவர்களாகவிருந்து வருகின்றனர்.

1960 களின் பின்னரான பொருளாதார சமூக மாற்றம்

தீவகப் பிரதேசம் இயற்கையாகவே வளம் குறைந்த பிரதேசமாகும். ஆங்கிலேயர் வருகையின் பின்னர் தீவகத்திற்கு வெளியிலிருந்து பெறப்பட்ட பொருளாதாரத் தேட்டங்கள் மக்களின் வாழ்வாதாரத் திற்கு பெரிதும் துணைபுரிந்திருந்த போதிலும் 1950 களின் பின்னரைப் பகுதியிலிருந்து புதிய வடிவத்தினைக் கொண்டிருந்தது எனலாம். குறிப்பாக 1950களின் முற்பகுதிகள் வரை தீவக வர்த்தகர்கள் தென்னிலங்கையில் நகரப்புறம் மட்டுமல்லாது கிராமங்களிலும் பொருளாதாரத் தேட்டத்தினை மேற்கொண்டிருந்தனர். 1958 ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தினைத் தொடர்ந்து கொழும்பு, மற்றும் பாதுகாப்பான நகரம் சார்ந்த பகுதிகளில் தமது வர்த்தகச் செயற்பாட்டினை மேற்கொள்ளலாயினர். குறிப்பாக கொழும்பு புறக்கோட்டைப் பகுதிகளில் இவர்கள் ஏகப் பிரதிநிதிகளாகவே இருந்துள்ளனர் என்றால் மிகையாகாது.

1960 களின் ஆரம்பத்தில் பல்கலைக்கழகங்களில் தாய்மொழியில் கல்விகற்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அத்துடன் தீவகப்பாடசாலைகளில் இடைத்தரக்கல்வி கற்கும் வாய்ப்பும் அதிகரிக்கப்படலாயின. பொருளாதார வசதிபடைத்தவர்கள் தமது பிள்ளைகளை யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்பிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர்களாக விருந்துள்ளனர். இதனால் அரசு தொழில்கள் குறிப்பாக எழுதுவினைஞர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றோரின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கலாயின. தீவகத்தைச் சேர்ந்த பலர் பல்கலைக்கழகம் செல்லத்தலைப்பட்டனர். பிள்ளைகளின் கல்வியில் அக்கறை கொண்டிருந்த பெற்றோர்கள் தமது குடும்பத்தின் ஒரு தொகுதியினரை யாழ்ப்பாணத்தில் குடியிருப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளனர். இத்தகைய செயற்பாடு ஒருபுறம் நிகழ்ந்து வரும்வேளை தமது கிராமத்தில் கல்லால் கட்டப்பட்ட ஓட்டு வீடுகளைக் கட்டும் செயற்பாடுகள் நடைபெறலாயின. பொதுவாக சுகல தீவுகளிலும் 90.0 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்ட குடியிருப்புக்கள் ஓட்டு வீடுகளாக மாற்றலாயின. இவற்றிற்குக் காரணம் வர்த்தகத்தின் மூலமும், அரசு

துறைகளிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வருமானமுமே என்றால் மிகையாகாது.

தீவகத்தின் பொருளாதார சமூக வளர்ச்சிக்கு இக்கிராமங்களினை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள் உயர்கல்வியுடன் கூடிய உயர் தொழில்களில் அமரும் வாய்ப்பும் துணைபுரிந்துள்ளது. அதாவது காரைநகர், வேலணைத்தீவு, புங்குடுதீவு, நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, மண்டைதீவு போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்து பல தமிழறிஞர்கள், கல்விமாண்கள், பொறியியலாளர்கள், மருத்துவர்கள், கணக்காளர்கள் எனப் பல்வேறு தரத்தினர் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வரலாயினர். இவர்களில் பலர்காலப்போக்கில் கிராமங்களிலிருந்து வெளியேறி நகரம் சார்ந்த பகுதிகளுக்கும் சர்வதேச இடப் பெயர்வுகளுக்குமானாயினர். பொதுவாக தீவகத்தின் பொருளாதார, சமூக வளர்ச்சியின் உச்சகட்ட காலமாக 1960 - 1980 க்கிடைப்பட்ட காலப்பகுதியை குறித்துரைக்க முடியும். அதாவது பெளதிக ரீதியில் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வள வாய்ப்புக்கள் கொண்டிருந்த தீவகத்தின் செழிப்பு நிலை இக்காலப்பகுதியிலேயே காணமுடிந்தது.

இனவிடுதலைப் போராட்டமும் தீவகப் பொருளாதார நிலையும்

1947 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் மாறி மாறி ஆட்சிப்பீடம் ஏறும் அரசியல் கட்சிகளின் இனவாதப்போக்கு, 1971 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகம் புகும் மாணவர்களிடையே இனரீதியிலான தரப்படுத்தல் முறையின் அறிமுகம், தொழில் வாய்ப்பில் பாரபட்சம் போன்ற பல காரணிகளின் விளைவாக தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடும் நிலை 1970களில் ஆங்காங்கே காணப்பட்டிருந்த போதிலும் 1983 ஆம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்து உத்வேகமடைந்தது. இதனால் அரசாங்கமும் அரசு படைகளும் தமிழ் இளைஞர்களை வேட்டையாடும் படலம் ஆரம்பித்த நிலையில் தமிழ் இளைஞர்களில் ஒரு தொகுதியினர் அரசுக் கெதிரான போராட்டத்தில் ஈடுபடச் செல்லும் அதேவேளைமறு தொகுதியினர்தமது பாதுகாப்புக்கருதி நாட்டைவிட்டு வெளியேறுவதில் ஆர்வம் கொண்டவர்களாகவிருந்துள்ளனர். தீவுப்பகுதி இளைஞர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. 1983 களையடுத்து மேற்குலக நாடுகளுக்கும் தென்னிந்தியாவுக்கும் செல்லும் நிலை படிப்படியாக அதிகரிக்கலாயின. இவர்களை மேற்குலக நாடுகளுக்கு அனுப்பி வைப்பதற்கும் அழைத்துச் செல்வதற்கும் முகவர்கள் பலர்

தமது வருமானத்தோடு கூடிய சேவையை வழங்கினர். தீவகத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் பலர் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் கனடாவுக்கும் சென்று அகதிகளாகத் தம்மை இனங்காட்டி மூன்றாம் நிலைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டு யுத்தத்தின் மத்தியில் அவதிக்குள்ளாகும் உறவினர்களுக்கு “டிறாவ்ட்” மற்றும் “உண்டியல்” மூலம் பணம் அனுப்பத் தொடங்கினர். இப்பணம்குடும்ப உறுப்பினர்களைத் தம்மோடு இணைத்துக் கொள்ளவும் உறவினர்களின் நாளாந்தச் செலவுக்குமாக செலவு செய்யப்பட்டது எனலாம். அரச தொழில்கள் தவிர ஏனைய தொழில்கள் பட்டடத்துடன் கூடியதாகவே காணப்பட்டிருந்தது.

1991 ஆம் ஆண்டு தீவக மக்களினதும் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு நிலையில் பெரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியது. அதாவது 1991 ஆம் ஆண்டு அரசு படைகள் தீவகப் பிரதேசத்தை தமது பிடிக்குள் வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்ட படை நகர்விற்போது தரைவழிப் போக்குவரத்தினைக் கொண்ட புங்குடுதீவு, வேலணைத்தீவு, மண்டைதீவு, காரைநகர் போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்து ஒட்டு மொத்தமாக மக்கள் வெளியேற வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் வாழ்நாளில் தேடிய தேட்டங்களை விட்டுவிட்டு வெளியேறினர். யாழ்குடாநாட்டிலும் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் இவர்கள் சென்றடையலாயினர். இந் நிலை 1996 ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் வரை தொடர்ந்தது. இதன் விளைவாக தொழில்வாய்ப்பற்ற, பாதுகாப்பை வேண்டி நின்ற இளைஞர்கள், நடுத்தர வயதினர் குறிப்பாக ஆண், பெண் என்ற பேதமின்றி சர்வதேசங்களுக்குச் செல்லும் நிலை விரிவுபடுத்தப்படுகின்றது. பெரும்பாலான மேற்குலக நாடுகள் தமது உள்வரவுக் கொள்கையில் தளர்த்தல் நிலையினைக் கையாண்டதும் ஒருகாரணமாகும். இவ்வாறாகச் சென்றவர்கள் பொருள் தேட்டங்களில் ஈடுபட்டு தமது உறவுகளுக்கு பணத்தினை அனுப்பி குடும்பத்தவர்களையும் தம்முடன் இணைக்கும் பணி தொடர்ந்தது. எஞ்சிய குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு தொடர்ச்சியாக பணத்தினை அனுப்பி வந்துள்ளனர். இதனால் தீவகமக்கள் நாட்டின் பல பகுதிகளில் நிரந்தர, தற்காலிக குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்தி வெளிநாட்டு பணவரவின் மூலம் தமது வாழ்வை நடாத்தும் நிலை தொடர்ந்தது. இது தற்போதும் தொடர்கின்றது.

1996 ஆம் ஆண்டு தீவகத்தில் மீண்டும் சென்று குடியேறலாம் என அரசு அறிவித்த போதிலும் இடம்பெயர்ந்தவர்களில் 10-15 சதவீதத்தினரே மீள இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ளலாயினர். எஞ்சியோர் வெளிநாடுகளிலும் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் நிலை கொண்டனர். இந்நிலையில் கடல் போக்குவரத்தினூடாக நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கு செல்லவேண்டிய நயினாதீவு, நெடுந்தீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு மக்களின் வெளியகல்வு 1996 ஆம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்து உத்வேகம் அடைகின்றது. அவர்களும் தமது உறவுகளின் உதவியுடன் சர்வதேச இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ளும் நிலை ஏற்படுகின்றது. 2009 ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவுறும் வரை சர்வதேச இடப்பெயர்வில் பெண்கள் குறிப்பாக விவாக நோக்கத்துடனான சர்வதேச இடப்பெயர்வு தொடர்ந்திருந்தது. தற்போதைய சூழலில் சர்வதேச இடப்பெயர்வுக்குட்பட்டவர்களின் உறவினர்களை அழைக்கும் நிலையானது படிப்படியாக குறைவடைந்து வருகின்றது அல்லது அவர்களுடனான நிதித் தொடர்புகள் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து வருகின்றது. தீவகமக்களின் பொருளாதார நிலையில் வெளிநாட்டில் வாழ்பவர்களினால் அனுப்பப்படும் பணத்தின் அளவு மிகவும் குறைவடைந்து விட்டது என்பதை பல்வேறு ஆய்வுகள், அவதானிப்புக்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இருந்த போதிலும் தமது கிராமத்திலுள்ள மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சி, தம்மை வசதியானவர்களாக்கியதாகக் கருதும் ஆலயங்களுக்குச் செலவு செய்யும் பணம் பன்மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. இதற்குக் காரணம் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற முதலாம் பரம்பரையினரும் இரண்டாம் பரம்பரையினரும் தமது கிராமத்தின் பால்பற்று வைத்துள்ளமையேயாகும். எதிர்வரும் காலங்களில் இந்நிலை மாற்றத்திற்குள்ளாகலாம். அதாவது மூன்றாம், நான்காம் பரம்பரையினரின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு, மாற்றங்களில் பாரிய மாற்றங்கள் உருவாக வாய்ப்புண்டு.

2009 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னான பொருளாதார நிலை

1981 ஆம் ஆண்டு தீவகத்தின் மொத்தக் குடித்தொகை 78130 பேராகும். 2012 ஆம் ஆண்டு 46662 பேராக குறைவடைந்துள்ளது. 1981 ஆம் ஆண்டு வாழ்ந்த மக்களில் 55.9 சதவீதத்தினரே 2012 ஆம் ஆண்டு வாழ்ந்துள்ளதாக புள்ளிவிபரங்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. அதாவது 30 ஆண்டுகால இயற்கை அதிகரிப்பு இதற்குள்ளடக்கப்படவில்லை

என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. யுத்த சூழ்நிலை, மக்கள் வெளியேற்றம் என்பன நாட்டில் ஏனைய பிரதேச மக்களிடையே காணப்படக் கூடிய பாதிப்பிலும் பார்க்க தீவகத்தில் பெரிய இடைவெளியை ஏற்படுத்திவிட்டது எனலாம். குறிப்பாக விவசாயிகளின் வெளியகல்வானது பயிர்ச் செய்கை, நடவடிக்கைகளை செயலிழக்கச் செய்துவிட்டது மட்டுமல்லாது தற்போது வாழ்ந்து வரக்கூடிய மக்கள் பயிர்ச் செய்கைக்கு பழக்க மற்றவர்களாகவுமுள்ளனர். குறிப்பாக மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களும் கமத்தொழில் தவிர்ந்த ஏனைய தொழில்களில் ஈடுபடக்கூடியவர்களுமே கணிசமானளவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களும் குறைந்த முதலீட்டுடன் கரையோர மீன்பிடித்தொழிலையே நம்பி வாழும் நிலை காணப்படுகின்றது. வேறு சிலர் கூலித் தொழில், பனையுடன் கூடிய தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர். அரசு தொழில்களில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டவர்கள் மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையினராகவேயுள்ளனர். அரசாங்கம், மாகாண அரசு, தீவகத்தின் பொருளாதார, சமூக மேம்பாட்டுக்கான நிதியினை வழங்கிவருகின்ற போதிலும் அவற்றால் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதா என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயமாகவேயுள்ளது.

தீவகத்தின் தற்போதைய பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு

1996 ஆம் ஆண்டின் மீள் குடியேற்றம் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் விவசாயப் பொருளாதார கட்டமைப்பு சிதைந்து போன நிலையே தொடர்கின்றது. கமத்தொழில்சார் மக்களின் வெளியிடப்பெயர்வு, விளை நிலங்கள் தரவைகளாக மாற்றம் பெற்று வருகின்ற நிலை, பாதுகாப்பான பயிர்ச் செய்கை முறை அற்ற நிலை, வாழ்ந்துவரக்கூடிய மக்களில் பெரும்பாலானோர் விவசாயம் சாராத நிலை, நீர்ப்பிரச்சினை போன்ற பல காரணிகள் விவசாய உற்பத்திக்கு பெரும்பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது எனலாம். இந் நிலையில் தீவகத்தின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் மீன்பிடித்தொழிலே முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றுள்ளது. தீவகத்தில் எல்லா தீவுகளிலும் மீன்பிடித்தொழிலுடன் கூடிய மக்கள் சார்பு ரீதியாக அதிகமானவர்களாகவிருக்கின்றனர். உதாரணமாக காரைநகரில் 37.5 சதவீதத்தினரும் தீவகம் வடக்கில் 39.0 சதவீதத்தினரும் தீவகம் தெற்கில் 29.3 சதவீதத்தினரும் நெடுந்தீவில் 47.1 சதவீதத்தினரும் மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களாவர்.

1983 ஆம் ஆண்டு தீவகத்தில் மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபட்டோர் 14.0 சதவீதத்தினர் மட்டுமேயாகும். அதேவேளை பயிர்ச் செய்கையுடன் தொடர்புடையவர்கள் 32.0 சதவீதத்தினராகவிருந்துள்ளனர். வர்த்தக நடவடிக்கை (14.0%) சேவைத்தொழில் (15.0%) மற்றும் கூலித்தொழில் (12.0 %) செய்வோர் கணிசமானளவில் இருந்துள்ளனர். 1980 களுக்கு முன்னர் தீவகத்தில் கல்வியுடன் கூடிய தொழிலில் இருந்தோர் கிராமத்தின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுத் துறைகளில் முக்கிய இடத்தினை வகித்துவந்துள்ளனர். குறிப்பாக தீவகப்பாடசாலைகளில் 90.0 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டோர் உள்ளூர் ஆசிரியர்களாகவே இருந்துள்ளனர். அவர்கள் தவிர 1950 களின் பின்னர் விரைவாக அதிகரித்த வர்த்தகர் சமூகத்தினர் கிராமத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். குறிப்பாக கல்விட்டுக் குடியிருப்புக்களின் பெருக்கத்திற்கும் பயிர்ச் செய்கை நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதிலும் பெரும் துணையாக இருந்துள்ளனர்.

இன்றைய நிலையில் இவர்களின் வெளியகல்வானது கிராமங்களின் பொருளாதார சமூக, கட்டமைப்பில் பெரும் மாற்றத்தினை உருவாக்கியுள்ளது. இப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வருபவர்களில் பெரும்பாலானோர் பொருளாதாரநிலையில் பின்தங்கியவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இவர்களில் கணிசமானவர்கள் அரச நிவாரணம் பெறுபவர்களாகவுள்ளனர். அதேவேளை புலம் பெயர்ந்த தீவகத்தைச் சேர்ந்தோர் தமது கிராமத்தை நேசிப்பவர்களாகவிருப்பதுடன் ஆலயங்கள் மற்றும் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கு தம்மாலான பங்களிப்பினை நல்கிவருகின்றனர். குறிப்பாக புங்குடுதீவுக் கிராமத்தில் நடுத்திருத்தி கிராமத்தில் புலம்பெயர் உறவுகள் எவர்கிறீன் பாம் ஹவுஸ் என்ற பெயரில் பலநோக்குத் திட்டத்தினையும் லண்டனைச் சேர்ந்த ச. திருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் முயற்சியினால் புங்குடுதீவு 5 ஆம் வட்டாரத்தில் விவசாய செயற்பாடொன்றும் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதேபோல மடத்து வெளியில் சண்முகநாதன் அவர்கள் பலநோக்குத்திட்டத்தினை அறிமுகப்படுத்தி சிறப்பாக செயற்படுத்தி வருகின்றார். இவர்கள் தவிர வட இலங்கை சர்வோதயம், கல்வி, சுகாதாரம், குடிநீர் விநியோகம், நடுத்தர, குடிசைக் கைத்தொழில், உட்பட மக்களின் வாழ்வாதார செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

நெல்லுற்பத்தி

1983 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வொன்றின் பிரகாரம் தீவகத்தில் பொருளாதார நடவடிக்கையில் ஈடுபாடு கொண்டோரில் 32.0 சதவீதத்தினர் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபட்டவர்களாகக் காணப்பட்டிருந்தனர். குறிப்பாக நெல்லுற்பத்தியோடு தொடர்புடையவர்களே அதிகமானவர்களாகவிருந்துள்ளனர். 1992 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மாவட்ட செயலக அறிக்கையின் பிரகாரம் நெடுந்தீவு, தீவகம் தெற்கு, தீவகம் வடக்கு (காரைநகர் உட்பட) பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் முறையே 59,1013, 824 ஹெக்டேயர் பரப்பளவு நெல்பயிரிடப்படக்கூடிய நிலமாகவிருந்துள்ளது. நாட்டில் நிகழ்ந்த அசாதாரண சூழ்நிலையினால் நெல்லுற்பத்தியில் ஈடுபடுபவர்களில் பெரும்பாலானோர் வெளியகல்வு, புலம் பெயர்வினால் நெல் உற்பத்தி பெருமளவிற்கு தடைப்பட்டது என்றே கூறல் வேண்டும். அதேபோலவே உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கை மற்றும் சிறுதானிய பயிர்ச்செய்கையையும் பாதிப்புக்குள்ளானது.

இந்நிலையில் 1991 - 1996 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் பெரும்பாலான தீவுகளிலிருந்து மக்கள் வெளியேற்றமானது பொருளாதாரச் செயற்பாட்டினையும் விவசாய உற்பத்தியினையும் பாதித்திருந்தது. 1996 ஆம் ஆண்டு மீள்குடியேற்றம் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதிலும் விவசாயத்துடன் கூடிய மக்களின் வரவு மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவேயிருந்துள்ளது. இதனால் விவசாய நிலங்கள் தரிசு நிலங்களாகிவிட்டன. உரிமையாளர் இல்லாத நிலையில் இங்கு வாழ்வோராலும் பயன்படுத்தமுடியாதநிலையும் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் தற்போது வாழ்ந்துவரும் மக்களில் பெரும்பாலானோருக்கு பயிர்ச்செய்கை தொடர்பான பயிற்சியற்றவர்களாகவுமுள்ளனர். விவசாயம் செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கம் கொண்டவர்களாலும் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவது கடினமாகவுள்ளது. ஏனெனில் கட்டாக் காலி மாடுகளின் தொல்லைகளால் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட முடியாதுள்ளது. இருப்பினும் ஒரு சிலர் வயற்காணிகளில் வேலி அடைத்து விவசாயம் செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் 2016 / 2017 ஆம் ஆண்டு பெரும்போகத்தில் பயிர்ச் செய்கையை தவிர்க்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் வடகீழ்ப்பருவப்பெயர்ச்சி மழைவீழ்ச்சி கடுமையாக பொய்த்தமையாகும்.

இந்நிலையில் 2010 - 2015 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் தீவகத்தில் நெல் உற்பத்தி தொடர்பான புள்ளிவிபரங்கள் அட்டவணை 5.1 இல் தரப்பட்டுள்ளது. தீவகத்தில் நெல் பயிர்செய்யக்கூடிய நிலப்பரப்பு அதிகமாகவிருந்தபோதிலும் மிகக்குறைந்த நிலப்பரப்பிலேயே பயிரிடப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக காரைநகர் பிரதேச செயலர் பிரிவிலேயே அதிகளவில் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. ஏனைய பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் குறைந்தளவிலேயே பயிரிடப்பட்டதாக புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக்கப்பட்ட போதிலும் இப்புள்ளி விபரங்கள் குத்துமதிப்பான புள்ளிவிபரங்களாகவுள்ளனவேயொழிய விஞ்ஞானபூர்வமானதாக அமைந்திருக்கவில்லை என்பதே உண்மையேயாகும். குறிப்பாக கமத்தொழில் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்படும் புள்ளி விபரங்களுக்கும் பிரதேச செயலகத்தினால் வெளியிடப்படும் புள்ளி விபரங்களுக்கும்மிடையில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

தீவகத்தில் நெற்பயிர்ச் செய்கையை ஊக்கப்படுத்தும் பொருட்டு அரசாங்கம் மானியமாகவும் இலவசமாகவும் விதைதானியம், பசளை மற்றும் உழவுவேலைகளுக்கு பணத்தினை வழங்க முன் வந்தபோதிலும் காரைநகர் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் மக்கள் ஆர்வம் கொண்டவர்களாகவிருக்கவில்லை. அதாவது உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகவிருப்பது ஒரு புறமிருக்க பயிரினை கட்டாக்காலி மாடுகளிலிருந்து பாதுகாப்பதென்பது பெரும் சிரமமாகவிருப்பதே முக்கிய காரணமாகவுள்ளது.

அட்டவணை 5

தீவகம் - நெல் உற்பத்தி - 2010 - 2015

பிரதேச செயலகப் பிரிவு	2010 / 2011 ஹெக்டேயர்			(ஹெக்டேயர்) 2014 / 2015		
	விதை ப்பு	அறு வடை	அறு வடை %	விதை ப்பு	அறு வடை	அறு வடை %
நெடுந்தீவு	12.1	-	0.0	1.6	0.8	50.0
தீவுப்பகுதி தெற்கு	233.6	94.4	40.4	70.8	65.0	91.8
தீவுப்பகுதி வடக்கு	84.2	82.2	97.6	94.1	87.6	93.1
காரைநகர்	390.2	390.2	100.0	407.1	386.0	94.8

ஆதாரம் : யாழ்ப்பாண மாவட்ட செயலக புள்ளி விபர அறிக்கை 2015

உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கை

தீவக மக்கள் 1970 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் உபஉணவுப் பயிர்ச்செய்கையில் பெருமளவிற்கு நாட்டம் கொண்டவர்களாக விருந்திருக்கவில்லை. சகலதீவுகளிலும் ஆங்காங்கே மிகச்சிலரினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால் 1940 களில் தீவுப்பகுதிகளில் குறிப்பாக வேலணைத்தீவு, புங்குடுதீவு மற்றும் ஏனைய தீவுகளின் சில பகுதிகளில் வெங்காயம் அபரிதமாக பயிரிடப்பட்டு குட்டான்களில் போட்டு குடாநாட்டுக்கும் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாக தெரியவருகின்றது. ஆனால் காலப்போக்கில் கைவிடப்பட்டு ஒருசிலராலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. 1970 ஆம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்த பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக மேற்படி மிளகாய், வெங்காயம், உருளைக்கிழங்கு, மரக்கறி வகைகளை தீவுப்பகுதியுட்பட யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு மக்கள் நாட்டின் சந்தைக்காக உற்பத்தி செய்யத்தொடங்கினர். இக்காலப் பகுதியில் தீவுப்பகுதிகளின் தாழ்நிலங்கள் தோட்ட நிலங்களாக மாற்றம் பெற்றன. 1973 ஆம் ஆண்டு தீவுப்பகுதிகளில் (காரைநகர், தொல்புரம் உட்பட) மிளகாய் உற்பத்தியானது 433 ஏக்கரில் விளைவிக்கப்பட்டு 4500 அந்தர் அறுவடை செய்யப்பட்டது. சின்ன வெங்காயத்தைப் பொறுத்தவரை 570 ஏக்கரில் செய்கை பண்ணப்பட்டு 45600 அந்தர் அறுவடை செய்யப்பட்டது. 34 ஏக்கரில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்பட்டதாக கமத்தொழில் திணைக்களக் குறிப்புகளிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவிருந்தது.

பொதுவாக மிளகாய் உற்பத்தியானது வேலணைத்தீவிலேயே பெருமளவு செய்கை பண்ணப்பட்டது. புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு, நெடுந்தீவு, ஆகிய தீவுகளில் சிறியளவில் செய்கை பண்ணப்பட்டது. வெங்காயத்தைப் பொறுத்தவரை நயினாதீவு மற்றும் புங்குடுதீவின் கேரதீவு, நடுத்துரித்தி, நெடுந்தீவில் சாராப்பிட்டி, வெல்லையிலும் வேலணைத்தீவில் ஆங்காங்கேயும் கணிசமானளவில் பயிரிடப்பட்டுவந்துள்ளது. அதிகளவு மழைபெறும் நவம்பர், டிசம்பரில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் வெங்காயச் செய்கை பயிரிடப்படுவது மிகக்குறைவு. இக்காலப்பகுதியில் தீவுப்பகுதியில் மணல் சார்ந்த பகுதிகளில் விளைவிக்கப்பட்டதனால் குடாநாட்டுச் சந்தையில் நல்ல விலைக்கு விலைபோயின. எனவே இக்காலங்களில்

“தீவு வெங்காயம்” என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாண சந்தைகளில் அக்காலங்களில் விற்கப்பட்டன எனலாம்.

1977 ஆம் ஆண்டு வரையும் யாழ்ப்பாண குடாநாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உப உணவு உற்பத்திப் பொருட்கள் தென்னிலங்கையில் இலகுவாக சந்தைப்படுத்தக்கூடியதாகவிருந்தமையால் விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலை உயர்வடைந்ததுடன் கல்வீடுகள் கட்டுதல், காணி வாங்குதல் என்பனவற்றில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர் எனலாம். இக்காலங்களில் தீவக மக்கள் உபஉணவுப் பயிர்ச்செய்கையினால் மட்டுமல்லாது தென்னிலங்கையிலிருந்து பெறப்பட்ட வருமானங்களைக் கொண்டும் கல்வீடுகள் கட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தீவகத்திலிருந்து விவசாயிகள் மற்றும் நிலவுடமையாளர்களின் வெளியகல்வானது பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகளைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது. 2012 ஆம் ஆண்டு தீவகம் முழுவதும் வெங்காயச் செய்கையானது 21 கெக்ரேயரில் மட்டுமே பயிரிடப்பட்டது. மிளகாய் 29.5 கெக்ரேயரில் பயிரிடப்பட்டதாக கமநல சேவைகள் திணைக்களம் தெரிவித்துள்ளது. இதில் தீவகம் தெற்கு பிரதேசசெயலகப் பிரிவில் வெங்காயம், மிளகாய், முறையே 11.0, 16.5 கெக்ரேயரில் விளைவிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. விவசாய உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகக் காணப்படுவதனால் இப் பயிர்ச்செய்கையில் நாட்டம் கொள்ளவில்லை என தற்போது விவசாயத்தில் ஈடுபடுவோர் தெரிவிக்கின்றனர். இதனால் 2015 ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிபரப்படி நெடுந்தீவில் 4.8 கெக்ரேயரில் மிளகாய் பயிரிடப்பட்டு 60 மெற்றிக் தொன்கள் உற்பத்தி செய்ததாகவும் தீவுப் பகுதி தெற்கில் 1.2 கெக்ரேயரில் பயிரிடப்பட்டு 12.0 மெற்றிக் தொன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாக யாழ்ப்பாண மாவட்ட புள்ளிவிபரத்திரட்டில் தரப்பட்டுள்ளது. இதேபோல நெடுந்தீவில் வெங்காயம் 0.2 கெக்ரேயரில் மட்டுமே விதைக்கப்பட்டதாகவும் 1.8 மெற்றிக்தொன் வெங்காயம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

புகையிலைச் செய்கை

தீவுப் பகுதி புகையிலைச் செய்கையைப் பொறுத்தவரை சிறப்பிடம் வகித்த பிரதேசமாகும். இப்பிரதேசங்களில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட

புகையிலை தென்னிலங்கைக்குச் சந்தைப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட புகையிலைச் செய்கையை மையமாகக் கொண்டு தென்னிலங்கையில் இக்கிராமங்களைச் சேர்ந்த பலர் பிரபல வர்த்தகர்களாக திகழ்ந்திருக்கின்றனர். இப்பயிர்ச்செய்கையானது அனலைதீவு, வேலணைத்தீவு, மண்டைதீவு ஆகிய தீவுகளில் அதிகளவிலும் ஏனைய தீவுகளில் குறைந்தளவிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. குறிப்பாக மண்டைதீவில் புகையிலை, மிளகாய், நாற்று மேடைகள் அதிகளவில் செய்கை பண்ணப்பட்டு இளங்கன்றுகளாக விற்கப்படுகின்றன. ஏனைய தீவு மக்கள் இங்கேயே நாற்றுக்களை வாங்கிச் செல்வது வழக்கமாகும். மேற்குறித்த புகையிலை உற்பத்தியினை குடாநாட்டுக்கு வெளியிலுள்ளவர்களுக்குத் தரகர்கள் மூலம் சந்தைப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இப்பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடுபவர்கள் தமது வீடுகளில் புகையிலையை உணர்த்துவதற்கு அதற்குரிய கொட்டில்களை அமைத்திருந்தனர். புகையிலையை உணர்த்துவதென்பது பயிற்சி பெற்றவர்களாலேயே மேற்கொள்ளப்படும். பின்னாட்களில் புகையிலைச் செய்கையாளர் புகையிலைக் கன்றுகளாகவே விற்றுவிடுவர். 1992 ஆம் ஆண்டு 260 கெக்டேயரில் மட்டுமே புகையிலைச் செய்கை பண்ணப்பட்டதாக விவசாய அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டுத்திட்ட அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

1991 ஆம் ஆண்டு தீவக வெளியிடப்பெயர்வு, பயிற்சி பெற்ற விவசாயிகள் குறைவடைந்து செல்கின்றமை பொருளாதார, சமூக முறைமைகளில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் உள்நாட்டு சர்வதேச இடப்பெயர்வு, அரசின் பாராமுகப்போக்கு போன்ற பல காரணிகள் புகையிலைச் செய்கையில் மக்கள் நாட்டம் கொள்ளாமைக்குரிய காரணிகளாகக் கொள்ளலாம்.

1996 ஆம் ஆண்டு தீவகத்திற்கான மீள்குடியேற்றத்தினைத் தொடர்ந்து மீண்டும் தீவகத்தில் ஆங்காங்கே புகையிலைச் செய்கை நடைபெற்று வருகின்றது. தீவுப் பகுதி தெற்குப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் 2001, 2006, 2009 ஆம் ஆண்டுகளில் முறையே 15, 150, 165 கெக்டேயரில் புகையிலைப் பயிர் செய்யப்பட்டதாகப் புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இது எந்தளவுக்கு உண்மைத்தன்மை கொண்டது என்பதை அறிய முடியவில்லை. பொதுவாக இலங்கை அரசு போதைப்பொருள் தடுப்பில் மிகவும் அக்கறை கொண்டு

செயற்படுகின்றது. புகையிலைச் செய்கையை படிப்படியாக நிறுத்துவதற்குமான செயற்றிட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றது. இந்நிலையில் தீவகத்தில் அரசு, கமநல சேவைகள் திணைக்களம் என்பன புகையிலைச் செய்கையாளருக்கான உற்பத்தி தொடர்பாக மானியமோ, உதவித்தொகையோ வழங்குவதில்லை. விவசாயிகள் தமது சொந்தச் செலவிலேயே இதனை மேற்கொள்கின்றனர் எனலாம்.

கால்நடைவளர்ப்பு

தீவகமக்கள் கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாகக் கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபட்டதற்கான வரலாற்றுச் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. இத்துறையின் மூலம் கணிசமான வருமானத்தினைப் பெற்றிருந்ததுடன் தத்தம் குடும்பங்களின் பால் தேவைகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருந்தன எனலாம். இப் பிரதேசமக்கள் பல்வேறு வழிகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த பௌதிக மற்றும் பண்பாட்டுக் காரணிகளின் விளைவாக தங்களுக்குத் தேவையான பால், தயிர், இறைச்சி, முட்டை போன்றவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகவே சிறு அளவில் கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். பொதுவாக எல்லாக் குடும்பங்களாலும் கால்நடை வளர்ப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், 1970 களுக்கு முன்னர் வசதிபடைத்த மக்கள் 50 - 100 நாட்டு மாடுகளைக் கொண்ட பண்ணைகள், 25 - 50 வெள்ளாட்டுப் பண்ணைகள், 50 - 100 செம்மறியாட்டுப் பண்ணைகள் கொண்ட கால்நடைகளை வளர்த்து வந்துள்ளனர். இவை பெரும்பாலும் மேய்ச்சல் நிலங்களை நம்பியே வளர்க்கப்பட்டன. இவ்வாறான சிறிய பண்ணைகள் மூலம் மக்கள் சில நன்மைகளைப் பெற்று வந்தனர். தத்தம் விவசாய உற்பத்தி நிலங்களில் கால்நடைப் பட்டிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் வாயிலாக நிலங்களும் செழிப்பாக வாய்ப்பிருந்தது. அத்துடன் மேலதிகமாகக் காணப்படக்கூடிய கால்நடைகளை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் இறைச்சித் தேவைக்காக தரகர்கள் மூலம் விற்பனை செய்தும் வருமானத்தைப் பெற்றனர். 1987 ஆம் ஆண்டு தீவகப் பிரதேசத்தின் கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது.

கால்நடைப் பரம்பல் - 1987

தீவுகள்	மாடுகள்	ஆடுகள்	செம்மறி ஆடுகள்
மண்டைதீவு	2100	1600	60
வேலணைத்தீவு	8670	6430	625
புங்குடுதீவு	6335	865	155
நெடுந்தீவு	3485	9300	330
நயினாதீவு	600	1550	150
காரைநகர்	7560	3650	70
அனலைதீவு	2100	1250	150
எழுவைதீவு	850	700	125
மொத்தம்	24140	21845	1595

ஆதாரம் : கால்நடை அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டுத் திட்டம் 1987

தீவகப்பகுதியில் கால்நடைகள் சிறப்பாக வளர்க்கப்பட்டதென்ப தற்கு பல்வேறு சான்றுகள் உண்டு. நெடுந்தீவுக்குப் பசுத்தீவு, தயிர்த்தீவு என்ற பெயர்களுண்டு. புங்குடுதீவில் செம்மறி ஆடுகள் பெருமளவில் வளர்க்கப்பட்டதாக சைமன்காசிச் செட்டி தனது குறிப்பில் தெரிவித்துள்ளார். இதேபோலவே, 1960கள் வரை மண்டைதீவு, மண்கும்பான், வேலணை, சுருவில் போன்ற இடங்களில் ஆடுகள், மாடுகளை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினராலும் வளர்க்கப்பட்டன. குறிப்பாக மேற்குறித்த இடங்களில் 50 - 200 செம்மறியாடுகளைக் கொண்ட பண்ணைகள் பல காணப்பட்டிருந்தன. இருப்பினும் வேலணைத்தீவின் வடக்கு, தெற்கு கடற்கரையோரம் சார்ந்த பகுதிகள், புங்குடுதீவின் வடக்குப் பகுதி மற்றும் நெடுந்தீவில் பரவலாகவும் வளர்க்கப்பட்டன.

பொதுவாக பண்ணைகளாக வளர்ப்பவர்கள் பெரும்பாலும் வசதிபடைத்தவர்களாகவிருந்துள்ளதுடன் அவற்றை மேய்ச்சல் தரவைக்குக் கொண்டு சென்று மீண்டும் பண்ணைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு கூலியாட்களையே பயன்படுத்தியுள்ளனர். தீவகத்தில் 1980 களுக்கு முன்னர் மாட்டிறைச்சி உண்போர் மிகச் சிலரேயாவர். கணிசமானவர்கள் ஆட்டிறைச்சியையும், கோழி இறைச்சியையும்

உட்கொள்கின்றனர். பொதுவாக கோழிப்பண்ணைகள் என எவையும் அக்காலங்களில் காணப்பட்டிருக்கவில்லை. தமது தேவைக்காகவும் மேலதிகமாகவுள்ளவற்றை விற்பனை செய்வதற்காகவும் கோழிகள் வளர்க்கப்பட்டன என்றே கூறல் வேண்டும். கோழிப்பண்ணை வளர்ப்பதில் சிலர் முயற்சித்த போதும் அதற்கான முதலீடு அதிகமாகவும் வருமானம் குறைவானதாகவுமிருந்தமையால் மக்களிடையே ஆர்வம் குறைந்திருந்தன.

1991 ஆம் ஆண்டில் நீகழ்ந்த இடம்பெயர்வும் கால்நடை வளர்ப்பும்

1991 ஆம் ஆண்டு தீவகத்தில் புங்குடுதீவு, வேலணைத்தீவு, மண்டை தீவு, காரைநகர் ஆகிய பிரதேசங்களிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒட்டுமொத்த மக்கள் இடம்பெயர்வானது கால்நடை வளர்ப்பையும் அதன் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற வருமானத்தையும் முழுமையாக இழக்க வேண்டிய நிலை உருவானது. ஏனைய தீவு மக்களும் கால்நடை வளர்ப்பில் அக்கறை கொள்ளாத நிலையே தொடர்கின்றது. 1991 - 1996 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் மாடுகள், ஆடுகள் என்பன உரிமையாளரின் பராமரிப்பின்றி கட்டாக்காலிகளாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆடுகளைப் பொறுத்தவரை விரைவாக மனிதருக்கிரையாகிவிட்டன. மாடுகளில் ஒரு தொகுதி உள்நூரில் இருப்பவர்களின் உணவுக்காகவும் வெளியூரவர்களுக்கு விற்பனைக்கும் செல்லவே எஞ்சியுள்ளவைகளில் கணிசமானவை வரட்சிக் காலங்களில் நீரின்றி இறந்துவிடுகின்றன. இருப்பினும் தீவகத்தில் எஞ்சியுள்ள மாடுகள் தொடர்பாக கிராம அதிகாரிகள், பிரதேச செயலர் போன்றோர் அவற்றை பொருளாதார ரீதியில் கஷ்டப்படுபவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு தீர்மானித்திருந்த போதிலும் இன்னும் செயற்பாட்டிற்குட்படுத்தப்படவில்லை. குறிப்பாக புங்குடுதீவுக் கிராமத்தில் லண்டனைச் சேர்ந்த சு. கிருஷ்ணபிள்ளை என்பவர் இறுப்பிட்டியிலும் எவகிறீன் பாம் கவுஸ் அமைப்பினர் நடுத்திருத்தியிலும் மாட்டுப் பண்ணையினை ஏற்படுத்தும் வேலைத்திட்டத்தில் இறங்கியுள்ளனர்.

இந்நிலையில் பல்வேறு அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், புலம்பெயர் உறவுகள் போன்றோர் பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள், வறுமைக் கோட்டுக்குட்பட்ட குடும்பங்களுக்கு உயர்மக மாடுகள், ஆடுகள், கோழிகள் போன்றவற்றை மானியமாக வழங்கியும் வருகின்றனர். குறிப்பாக தீவுப்பகுதியில் இத்தகையோருக்கு இவை வழங்கப்படுவதால் பால் உற்பத்தி அதிகரித்துவருகின்ற போதிலும்

அவற்றிற்கான தீவனங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் சிரமப்படும் நிலையையும் காணமுடிகின்றது. அட்டவணை 5.3 இல் தீவகத்தில் பிரதேச செயலர் பிரிவுகளடிப்படையில் பால் உற்பத்தி பின்வருமாறு அமைகின்றது.

அட்டவணை 5.3

தீவகம் - பால் உற்பத்தி 2005 - 2015 (லீற்றர்)

பிரதேச செயலகம்	2005	2010	2015
நெடுந்தீவு	115340	60580	10075
தீவகம் தெற்கு	155855	88260	41368
தீவகம் வடக்கு	190160	58505	45175
காரைநகர்	230680	220600	281095
யாழ்ப்பாண மாவட்டம்	8147895	8452545	126293713

Source : Statistical Handbook, Jaffna District 2016)

2005 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நெடுந்தீவு, தீவகம் தெற்கு, தீவகம் வடக்கு பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில் பால் உற்பத்தியானது படிப்படியாகக் குறைவடைந்து செல்லும் அதே வேளை காரைநகர் பிரதேச செயலர் பிரிவில் படிப்படியாக அதிகரித்துக் கொண்டு செல்வதைக் காணமுடிகின்றது. தீவுப்பகுதியானது 2005 ஆம் ஆண்டு மாவட்டத்தின் பால் உற்பத்தியில் 8.5 சதவீதத்தினை பெற்றிருந்த நிலையில் 2015 இல் 3.0 சதவீதமாகக் குறைவடைந்து சென்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதேவேளை தீவகத்தின் பால் உற்பத்தியில் காரைநகர் பிரதேசமானது 2005 இல் 33.3 சதவீதமாக இருந்த நிலை மாறி 2015 இல் 74.4 சதவீதமாக உயர்ச்சியடைந்துள்ளது.

கடற்றொழில்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் தீவுப்பகுதியின் மீன்பிடிக்கடற் பரப்பானது பாக்கு நீரிணையுடன் தொடர்புபட்ட கடல் சார்ந்த பிரதேசத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. இப் பிரதேசம் மீன்பிடித் தொழிலுக்குவந்ததாகவுள்ளது. இக்கடற்பிராந்தியத்தில் இந்திய மீனவர்களும் தீவக மீனவர் உட்பட நாட்டின் வடமேற்குப் பிராந்திய மீனவர்களும் மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். தீவகம் உட்பட இலங்கையில் இத்தொழிலானது சாதியடிப்படையிலான தொழிலாகவுள்ளது. 1991ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலப்பகுதி வரை

ஏறத்தாழ 10.0 சதவீதத்தினருக்கும் குறைவானவர்களே இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். பொதுவாக இங்கு மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபடுவோர் அவ்வவ் கிராமங்களிலேயே சந்தை வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தனர். பெரும்பாலானோர் கரையோர மீன்பிடித் தொழிலிலேயே ஈடுபாடுகொண்டிருந்தமையால் அவர்களது உற்பத்தித்திறன் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவேயிருந்துள்ளது. இருப்பினும் மீனவர்களால் அதிகளவில் உற்பத்தி கிடைக்கப் பெறும்போது யாழ்ப்பாணச் சந்தைக்கு எடுத்துச் செல்வதுமுண்டு.

1991ஆம் ஆண்டு வேலணைத்தீவு, புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு, காரைநகர் போன்ற பிரதேசங்களில் உள்ள மக்களில் பெரும்பாலானோர் வெளியிடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இதற்கு மீனவர்களும் விதிவிலக்கல்ல. அத்துடன் உள்நாட்டு யுத்தம் 1980களிலிருந்து விரிவுபடுத்தப்படவே இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மீனவச் சமூகத்தினரேயாகும். அதாவது கடலில் மீன்பிடிப்பதற்கு பல்வேறு வழிகளில் தடைகளை அரசாங்கமும் கடற்படையிரும் விதித்திருந்தனர். கடலில் மீன்பிடிப்பதற்கான நேரமும் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இதனால் மீன் உற்பத்தியில் நாட்டில் முதலிலை வகித்த யாழ்ப்பாண மாவட்டமானது கயதேவைக்கே மீன்பிடிப்பதற்கு முடியாத நிலை யுத்தம் முடியும் வரை காணப்பட்டிருந்தது எனலாம்.

1996ஆம் ஆண்டு தீவகத்திற்கான மீள் இடப்பெயர்வின்போது மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டளவினரே வருகை தந்திருந்தனர். குறிப்பாக வசதிபடைத்த மற்றும் கமத்தொழில்சார் மக்களில் பெரும்பாலானோர் மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டிருக்கவில்லை. இருந்தபோதிலும் மீனவச் சமூகத்தினைச் சேர்ந்தோரின் வரவு ஏனையவர்களோடு ஒப்பிடும் போது அதிகமாக இருந்துள்ளதை புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. 2015ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிபரத்தின் பிரகாரம் ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் 39.0 சதவீதத்தினரும், வேலணைப் பிரதேச செயலர் பிரிவில், 29.3 சதவீதத்தினரும் காரைநகர் பிரதேச செயலர் பிரிவில் 37.5 சதவீதத்தினரும் நெடுந்தீவு பிரதேச செயலர் பிரிவில் 47.1 சதவீதத்தினரும் மீன்பிடிச் சமூகத்தினராக வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் பின்வருமாறு மீனவர் குடித்தொகையினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அனலைதீவு	-	14.5 சதவீதத்தினர்
எழுவைதீவு	-	61.5 சதவீதத்தினர்
ஊர்காவற்றுறை	-	25.5 சதவீதத்தினர்
பருத்தியடைப்பு	-	40.5 சதவீதத்தினர்
கரம்பன் கிழக்கு	-	60.0 சதவீதத்தினர்
மெலிஞ்சிமுனை	-	100.0 சதவீதத்தினர்
தம்பாட்டி	-	49.6 சதவீதத்தினர்
ஊர்காவற்றுறை		
பிரதேச செயலகப் பிரிவு		39.0 சதவீதத்தினர்

ஆதாரம் : Statistical Hand book 2015, Kayts.

வேலணைப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் மண்டைதீவு, செட்டிபுலம், துறையூர், அம்பிகைநகர், சாட்டி, அல்லைப்பிட்டி, மற்றும் புங்குடுதீவில் மடத்து வெளி, புங்குடுதீவு மத்தி சவேரியார், கலாஜோதி, புங்குடுதீவு மேற்கு மற்றும் நயினாதீவு வடக்கு, தெற்கு பகுதிகளில் இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மீனவர் குடும்பங்கள் வாழ்ந்துவருகின்றனர்.

காரைநகர் பிரதேச செயலர் பிரிவில் சாம்பலோடை, கசூரினாபீச், ஊரி, பிட்டியெல்லை, பாலாவோடை, தோப்புக்காடு, வியாவில், வேரப்பிட்டி, மருதபுரம், நீலங்காடு போன்ற கிராமங்களில் மீன்பிடி சமூகத்தினர் வாழ்ந்து வருவதுடன் அவர்களால் மீன்பிடித் தொழில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. குறிப்பாக இப்பிரதேச செயலர் பிரிவில் 1381 மீனவர் குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வருவதுடன் 1024 மீனவர்கள் தங்களை மீனவர் சங்கங்களில் இணைத்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நெடுந்தீவு பிரதேச செயலர் பிரிவானது மரபு ரீதியாக மீன்பிடித் தொழிலோடு இணைந்த பிரதேசமாகும். இத்தீவினைச் சுற்றியுள்ள கடற்பிராந்தியம் மீன்வளம் கொண்டதாகும். பொதுவாக வடகிழக்குப் பருவப் பெயர்ச்சிக் காலத்தில் குறிப்பாக செப்டெம்பர் - பெப்ரவரி மாதங்களில் இத்தீவில் மீன்பிடித்தொழில் களைகட்டும். நெடுந்தீவு வடக்கு, வடகிழக்கு கரையோரப் பிரதேசங்களில் வாடியமைத்து மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபடுவர். இக்காலங்களில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு மீனவர்களும் வந்து கூடுவர். நெடுந்தீவு வடகிழக்கு கரையோரத்தில் நான்கு சிறிய மீன்பிடித்துறைகளுடாக மீன் உற்பத்திப் பொருட்களை கரைக்குக் கொண்டு வருவார்கள். இங்கு நாளாந்தம்

சராசரி 525 மீனவர்கள் மீன்பிடியில் ஈடுபடுவர் எனவும் 2008இல் 113 மெற்றிக்தொன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டவேளை 2014இல் 1568 மெற்றிக்தொன்னாக உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது எனவும் உலர் கருவாட்டு உற்பத்தி 696 மெற்றிக் தொன் எனவும் பிரதேச செயலகப் புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

பொதுவாக தீவக மீனவர்களைப் பொறுத்தவரை கரையோர மீன்பிடித்தலிலேயே அதிகளவில் ஈடுபடுகின்றனர். பொதுவாக ஆள் கடல் மீன்பிடியில் பயிற்சி குறைந்தவர்களாகவிருப்பதுடன் அதனை மேற்கொள்வதற்கான பொருளாதார நிலையற்றவர்களாகவும் உள்ளனர். மீள் இடபெயர்வினைத் தொடர்ந்து அரச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள், புலம்பெயர் உறவுகள் இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட பிளாஸ்டிக் படகுகள், வலைகள் மற்றும் உபகரணங்களை இலவசமாகவும், மானியமாகவும் கடனடிப்படையிலும் வழங்கிவருகின்றனர். இதனால் பாரம்பரிய முறையிலமைந்த மீன்பிடி உபகரணங்கள் படிப்படியாக குறைவடைந்து சென்றுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் 2010இல் 128 வெளியிணைப்பு இயந்திரப்படகுகள் காணப்பட்டிருந்தன. 2015இல் 165 ஆக உயர்ந்துள்ளது. 2015 இல் வேலணைப் பிரதேச செயலகபிரிவில் 342 வெளியிணைப்புப் படகுகளாக உயர்வடைந்துள்ளது. காரைநகர் பிரதேச செயலர் பிரிவில் 2008இல் 37 ஆகவிருந்த வெளியிணைப்பு இயந்திரப்படகு 2015இல் 70 ஆக உயர்வடைந்துள்ளது. நெடுந்தீவில் 525 மீனவர்கள் பிளாஸ்டிக் படகுகள் மற்றும் கட்டுமரங்களைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். 2014 இல் 287 பிளாஸ்டிக் படகுகளைப் பயன்படுத்திவருகின்றனர் எனவும் 2003 இல் 82 பிளாஸ்டிக் படகுகளே இருந்துள்ளது என நெடுந்தீவு பிரதேச செயலகக் குறிப்புத் தெரிவிக்கின்றது.

தீவகத்தில் மீனவர்களால் பிடிக்கப்படும் கடல் உணவில் பெரும்பங்கு உள்ளூரவர்களால் நுகரப்படுகின்றது. தேவைக்கு அதிகமாக பிடிக்கப்படும் கடல் உணவுகளை யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றது. நெடுந்தீவு, நயினாதீவு மீனவர்கள் குறிகாட்டுவானூடாகவும், எழுவைதீவு, அனலைதீவு மீனவர்கள் கண்ணகி அம்மன் இறங்குதுறையூடாகவும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு எடுத்து வரப்படுகின்றது. பொதுவாக இவ்வாறாகக் கொண்டுவரப்படும் மீன்களில் பெருமளவு மோட்டார் சைக்கிள் வியாபாரிகளால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு

யாழ்ப்பாணச் சந்தைக்கு எடுத்து வரப்படுகின்றது. பல்கலைக்கழக இளநிலைப்பட்டப்படிப்புக்கான ஆய்வு மாணவரினால் பெறப்பட்ட தரவுகளின் பிரகாரம் நாள் ஒன்றுக்கு சராசரி 80-120 மோட்டார் சைக்கிள் மீன் விற்பனையாளர்கள் பண்ணைப்பாலத்தினைக் கடந்து யாழ்ப்பாணம் வருவதாகத் தெரிவித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தீவகத்தில் பிடிக்கப்படும் கடலுணவு தொடர்பான புள்ளிவிபரங்கள் பெருமளவிற்கு உண்மைக்குப் புறம்பானதாகவேயுள்ளது. தரவுகள் சேகரித்தலில் உள்ள இடர்பாடுகள் ஒரு புறமிருக்க தரவுகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் சம்பந்தப்பட்டோரின் அக்கறையின்மையே காரணமாகும் எனலாம். பொதுவாக அரசினால் பெற்றுக் கொள்ளப்படும் தரவுகள் பல உண்மைத்தன்மை கொண்டதாகவிருப்பதில்லை எனப் பலராலும் விமர்சிக்கப்படுவதையும் மறுப்பதற்கில்லை. அதேவேளை மீனவர்களும் உண்மைத் தரவுகளை வழங்குவதில்லை என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக உள்ளூர் மீன்பிடி வியாபாரமானது பிரதேசசபையினால் அமைக்கப்பட்ட மீன் சந்தையிலும், துவிச்சக்கர வண்டி வியாபாரிகளாலும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இருப்பினும் அண்மைக்காலங்களில் நண்டு, இறால், சிங்க இறால், கணவாய் போன்றவற்றில் தரமானவற்றை ஏற்றுமதியைக் கருத்திற் கொண்டு குளிர்நட்டி வாகனங்களுடாக கொழும்புக்கு எடுத்துச் செல்வதையும் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக புங்குடுதீவு, வேலணைத் துறைமுகம், ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேசங்களில் இத்தகைய தரமான கடலுணவைப் பெற்றுச் செல்வதைக் காணமுடிகின்றது.

பனையுடன் கூடிய தொழில்கள்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 3631900 பனை மரங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் 1089500 பனை மரங்கள் அதாவது 30.0 சதவீதமானவை தீவுப்பகுதியில் காணப்படுகின்றன. தீவுப்பகுதி யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டிலேயே வரட்சியுடன் கூடிய வளம் குறைந்த நிலப்பகுதியாகும். இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பனையுடன் கூடிய பொருட்களைப் பேணி தமது வாழ்வாதாரத்தினை மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பதை வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. அதாவது பனை உணவு உற்பத்திப் பொருட்கள் நுங்கு, கிழங்கு, பனம்பழம்,

பனாட்டு, ஓடியல், புளுக்கொடியல், கருப்பட்டி, பனங்கள்ளு, பதனீர் என்பனவும் பனையிலிருந்து பெறப்படக்கூடிய குடிசை, நடுத்தரக் கைத்தொழில் பொருட்கள் குறிப்பாக பாய், கூடை, விசிறி, இடியப்பத்தட்டு, பாய், சுளகு, களப்பாய் மற்றும் அலங்காரப் பொருட்கள் போன்றவற்றுடன் கட்டடப் பொருட்களான மரம், சலாகை, குடியிருப்புகளுக்கான பாதுகாப்பு வேலி அமைத்தலுக்கான பனை ஓலை, பனை மட்டை, கால்நடைகளுக்கான உணவாக பச்சைஓலை மற்றும் அடுப்பு எரிப்பதற்கான விறகு வகைகள், கமத்தொழிலுக்கான பசளைகள் போன்ற பலவற்றைத் தரக் கூடிய மரமே பனையாகும்.

தீவுகள் யாவும் கடல்களால் சூழப்பட்டு கடற் பயணத்தினூடாக ஏனைய பிரதேசங்களுக்குச் செல்லும் நிலையிலிருந்த காலத்தில் தீவக மக்களின் வாழ்வாதாரத்திலும் வருமானத்திலும் கணிசமான பங்கு பனையிலிருந்து பெறப்படும் பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்துவதன் மூலமே பெறப்பட்டது. குறிப்பாக பனை உணவுப் பொருட்கள், கைவினைப் பொருட்கள் போன்றவற்றை தென் இந்தியாவுக்கும், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கும் கொண்டு சென்று சந்தைப்படுத்தியுள்ளனர். உதாரணமாக 1942ஆம் ஆண்டில் மண்டைதீவு - பண்ணைக்கடலில் அளவுக்கு மிஞ்சிய பனை உற்பத்திப் பொருட்களையும் பயணிகளையும் ஏற்றிச் சென்றதனால் படகு கவிழ்ந்து 27 பேர் உயிரிழந்தனர். இதன் விளைவாகவே அப்போதைய சுவர்னர் உடனடியாகப் பண்ணைப்பாலத்தைப் பூர்த்தி செய்யுமாறு உத்தரவிடப்பட்டு விரைவில் தரைப்போக்குவரத்திற்குத் திறந்துவிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

குறிப்பாக பனை உற்பத்திப் பொருட்களில் களப்பாய் என்பது தீவக மக்களின் பனைக் கைத்தொழிலில் முக்கியமான உற்பத்திப் பொருளாகவிருந்துள்ளது. அதாவது 1960களுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் நெல்லையும் வைக்கோலையும் வேறுபடுத்துவதற்கு சூடுமிதித்தலுக்கு, பனைஓலையினால் இழைக்கப்பட்ட களப்பாய்களே பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் காலப்போக்கில் அதற்கு பதிலாக சாக்கும், அதனைத் தொடர்ந்து இயந்திரங்களும் பயன்பாட்டுக்கு வரவே களப்பாய் இழைப்பதை மக்கள் கைவிட்டுவிட்டனர் எனலாம். இக்களப்பாயினைப் பெருமளவிற்கு அனலைதீவு, எழுவைதீவு மக்கள் உற்பத்தி செய்தனர் எனலாம். பொதுவாக தீவகத்தில் பனையுடன் கூடிய உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்தவர்களில் பெரும்பாலானோர்

புலம் பெயர்ந்து விட்டமையும் பனைமரங்கள் கைவிடப்பட்ட நிலை உருவாகியுள்ளமையும் இங்கு தற்போது வாழ்ந்து வரக்கூடிய மக்கள் இத்தொழிலில் அக்கறை கொள்ளாத நிலையுமே இத்தொழில் நிலவடைந்து செல்வதற்குக் காரணமாய் அமைந்துள்ளன எனலாம்.

பொதுவாக குடிசைக் கைத்தொழிலாகவிருந்த இத்தொழிலுக்கு பிளாஸ்டிக் பொருட்களின் விரைவான வரவானது இத்தொழில் பாதிக்கப்படுவதற்கு பெரும்பங்கு கொண்டுள்ளது. அத்துடன் இத்தொழிலினை மேற்கொள்வதற்கு உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகவுள்ளது. குறிப்பாக ஒரு பனையில் ஓலை வெட்டுவதற்கு சராசரி150/= ரூபாதேவைப்படுகின்றது. பனைஉணவுப் பொருட்களைப் பொறுத்த வரையில் தரம் கொண்டவையாகக் காணப்படவில்லை என்ற கருத்தினைப் பலரால் தெரிவிக்கப்படுவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

இந்நிலையில் இலங்கை அரசு பனை அபிவிருத்திச் சபையினை நிறுவிப்பனையுடன் தொடர்புடைய தொழில்களை மேற்கொள்வதற்கு ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு பல்வேறு மட்டத்திலான பயிற்சிகளையும் உற்பத்தி முறைகளையும் வழங்கி வருவதுடன் அப்பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்துவதற்கான செயற்றிட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றனர். குறிப்பாக 'கற்பகம்' என்ற விற்பனை நிலையத்தினூடாக உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுச் சந்தை வாய்ப்பினைப் பெற்றக் கொடுத்து வருகின்றனர். அது மட்டுமல்லாது அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களும் பயிற்சிகள் அதாவது உற்பத்திச் சாதனங்கள் தொடர்பான பயிற்சியில் பங்கு பற்றுபவர்களுக்கு கொடுப்பனவுகள் என்பனவற்றை வழங்கி ஊக்குவித்து வருகின்றனர். குறிப்பாக வட இலங்கை சர்வோதய வளாகத்தில் பனையுடன் தொடர்புடைய உணவுப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. அதாவது புளக்கொடியல், ஒடியல் என்பனவற்றை மாவாக்கி பைக்கற்றுகளில் அடைத்தல், பனை ஓலை, ஈர்க்குகளிலான அலங்கார உற்பத்திப் பொருட்கள் என்பவற்றை செய்து உள்நாட்டிலும், சர்வதேசங்களிலும் சந்தைப்படுத்தி வருகின்றனர். மேலும் அரசாங்கமும் பனையுடன் கூடிய உற்பத்திப் பொருட்களை செய்தல் பொருட்டு பயிற்சி மற்றும் கடன் வசதிகளைச் செய்து வருகின்றனர். ஊர்காவற்றுறை பிரதேச செயலர் பிரிவில் 2015ஆம் ஆண்டு 125 பேர் நேரடியாக இத்தொழிலில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். அத்துடன் சிறிய

பனங்கட்டித் தொழிற்சாலையில் 5 பேரும் ஈடுபட்டுள்ளனர் என அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. வேலணைப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் 186 பேர் நேரடியாக இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என தெரிவிக்கப்படுகின்றது. காரைநகர் பிரதேச செயலர் பிரிவில் 2015 ஆம் ஆண்டு பனைக் கைவினை தொடர்பான குடிசைக் கைத்தொழில்கள் 15 இயங்கி வருவதாகவும் 29 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிவதாகவும் புள்ளி விபரங்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இங்கு பாய், கூடைகள், பெட்டிகள் போன்ற உற்பத்திப் பொருட்களைச் செய்து வருகின்றனர் என அறிய முடிகின்றது.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் கடந்த 30 வருடங்களாக நடைபெற்ற யுத்தத்தின் விளைவாக கணிசமான பனை மரங்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் 2015 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 604600 பனைவிதைகள் நாட்டப்பட்டன. இவற்றில் நெடுந்தீவில் 11500 (1.9%) தீவகம் தெற்கில் 18000 (3.0%) தீவகம் வடக்கில் 36500 (6.0%) காரைநகரில் 32500 (5.4%) பனை விதைகள் நாட்டப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கைத்தொழில்கள்

தீவகத்தில் கைத்தொழிலுக்கான வளவாய்ப்புக்கள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. பொதுவாக 1990களுக்கு முன்னர் குடிசைக் கைத்தொழில்களும் சிறுகைத்தொழில்களும் ஆங்காங்கே செயற்பட்டு வந்துள்ளது. 1960களிலிருந்து புளியங்கூடலில் உழவுயந்திரம் திருத்தும் நிறுவனங்கள் காணப்பட்டிருந்தன. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்தும் உழவுயந்திரங்கள் கொண்டுவந்து திருத்திச் செல்வதுண்டு. அதேபோல மின்சாரப் பிறப்பாக்கிகளின் உரிமையாளர்களும், இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே காணப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் தீவகத்தில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு மின்சாரத்தினை வழங்கி வந்துள்ளனர் எனலாம். அதேபோல நெடுந்தீவு, புங்குடுதீவு, வேலணைப் பிரதேசங்களில் சிப்பி அரைத்து சுண்ணாம்பாக்கும் தொழில்கள் தனியாரினால் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இவை தற்போது செயலிழந்து காணப்படுகின்றன. அத்துடன் சிறு கைத்தொழில் என்ற அடிப்படையில் தச்சுத்தொழில்கள் தீவகத்தில் எல்லாத் தீவுகளிலும் காணப்பட்டிருந்தன. குறிப்பாக புங்குடுதீவில்

இத்தொழில்களில் ஈடுபடுபவர்கள் அதிகமாகவிருந்துள்ளனர். தற்போது சிறியளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன எனலாம்.

காரைநகர் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் பின்வரும் கைத்தொழில்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன.

காரைநகர் - கைத்தொழில்கள் - 2015

கைத்தொழில்கள்	இயங்குபவை	தொழிலாளர்
ஒட்டுவேலைப் பட்டறை	7	16
அரைக்கும் ஆலை	8	17
பேக்கரி	1	6
தச்ச வேலை	17	37
தையல்	32	35
படகு திருத்தல்	5	5
நல்லெண்ணெய் தயாரித்தல்	10	12
பனைக் கைவினை	15	29

ஆதாரம்: பிரதேச செயலக புள்ளிவிபர அறிக்கை - 2016

தீவகம் தெற்கு - கைத்தொழில்கள் 2015

கைத்தொழில்கள்	ஈடுபடுபவர்களின் எண்ணிக்கை
கல் அகழல்	38
பால் உற்பத்தி	24
மீன் பதனிடல்	16
பேக்கரி	03
பனஞ்சீனி உற்பத்தி	120
பனங்கட்டி உற்பத்தி	05
தும்புத் தொழில்	11

ஆதாரம்; பிரதேச செயலக புள்ளி விபர அறிக்கை - 2016

தீவகம் - வாக்கு - கைத்தொழில்கள் - 2015

கைத்தொழில்கள்	ஈடுபடுபவர்களின் எண்ணிக்கை
தும்புக் கைத்தொழில்	01
குடிசைக் கைத்தொழில்	20
சேவைக் கைத்தொழில்	59
மொத்தம்	80

ஆதாரம்: பிரதேச செயலக புள்ளிவிபர அறிக்கை - 2016

நெடுந்தீவு - கைத்தொழில்கள் - 2015

குடிசைக் கைத்தொழில்	ஈடுபடுபவர்களின் எண்ணிக்கை
உணவு பதனிடல்	47
மரத்தொழில்	07
புடவை தைத்தல்	08
பனையுடன் கூடிய தொழில்கள்	18
தும்புத்தொழில்	01
கைவினைப் பொருட்கள்	29
நகைத் தொழில்	01
சீமந்துடன் கூடிய தொழில்	07
கலையம்சத்துடனான தொழில்	03

ஆதாரம்: ஆதாரம்: பிரதேச செயலக புள்ளிவிபர அறிக்கை - 2016

வட இலங்கை சர்வோதயத்தினால் உபஉணவுப் பொருட்கள், ஓடியல், புளுக்கொடியல் போன்றவற்றை அரைத்து பொதியிட்டுச் சந்தைப்படுத்தும் செயற்றிட்டம் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியுடன் சிறப்பாக செயற்படுத்தி வருகின்றது. யாழ்ப்பாண நகரில் உள்ள பெரிய சுப்பர் மார்க்கட்டுகளில் இப்பொருட்கள் விரைவாக விற்றுத் தீர்க்கும் நிலையினை அவதானிக்க முடிகின்றது. அது மட்டுமல்லாது புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து வருபவர்களினால் பெருமளவில் நுகரப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. பனை ஓலையுடன் கூடிய கைவினைப் பொருட்கள் புலம்பெயர் நாடுகளில் அன்பளிப்புப் பொருட்களாக வழங்கும் பொருட்டு அவர்களது விருப்புக்குகந்தவாறு

உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அனுப்பப்படுகின்றது. இத்தொழில்களில் 40 இற்கு மேற்பட்டவர்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழ்பவர்களாகவிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவை போன்ற கைத்தொழில்களே இப்பிரதேசத்துக்குகந்ததாகும் எனலாம்.

தீவகம் கல்வி நிலை

மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு உணவு, உடை, உறையுள் என்பன அத்தியாவசியப்படுவது போல அவன் திருப்திகரமான வாழ்க்கை நடாத்துவதற்கு கல்வி அவசியமானது மட்டுமல்லாது மனிதனது அடிப்படை உரிமைகளில் ஒன்றாகவுமுள்ளது. பொதுவாக தீவகமக்களது கல்வி வளர்ச்சியில் திண்ணைப்பள்ளி, நிலாப்பள்ளி, கோவிற்பள்ளி, பட்டறைப்பள்ளி, குருகுலப்பள்ளி எனப் பல்வேறு வகைப்பட்ட முறைசாராத கல்வி முறைகள் காணப்பட்டிருந்தன. இக்கல்வி முறையானது தீவகப்பகுதிக்கு மட்டுமல்லாது தமிழர் கல்வி வளர்ச்சியோடும் தொடர்புடையது.

தீவுப்பகுதியில் கல்வி வளர்ச்சியில் குருகுலப்பள்ளியும், திண்ணைப்பள்ளியும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தன. குறிப்பாக இக்கல்வியானது ஆசிரியருக்கும் மாணவர்களுக்கும் வசதியான நேரத்தில் கற்கும் முறையாகவிருந்தது. பெற்றோர் அவ்வாசிரியர்களுக்கு பணமாகவோ அன்றில் பொருட்களாகவோ ஊதியம் வழங்கி வந்ததாகத் தெரியவருகின்றது. கற்றோரின் இல்லங்கள் கல்விச் சாலைகளாகக் காட்சியளித்தன. குரு - சிஷ்யத்தொடர்புமுறை இறுக்கமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. திண்ணைப்பள்ளிகளில் முதலில் எழுத வாசிக்கக் கற்றுக் கொடுத்த பின்னர் இலக்கியம், இலக்கணம், புராணங்கள் போதிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக நெடுந்தீவில் பிராடி, மாவிலடி, காட்டுப்பூவரசடி, கந்தசாமி கோவிலடி, ஆஸ்பத்திரியடி போன்ற இடங்களில் திண்ணைப் பள்ளிகள் இயங்கிவந்தன எனத் தெரிவிக்கின்றபோதிலும் கல்வி கற்பித்தவர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு அறியமுடியவில்லை. நயினாதீவில் நாகமணிப்புலவரின் பேரன் வேலாயுதம், க. வேலுப்பிள்ளை, கே. வைரமுத்து (தம்பிப்பரியாரியார்) க. வீரகத்தியார், சிவகுரு ஆறுமுகம், கந்தப்பண்டாரம், சின்னத்தம்பி போன்றோரால்திண்ணைப்பள்ளிகளில் கல்விப்பணிகளை மேற்கொள்ளப்பட்டதாக தகவல் உண்டு. இங்கு குருகுலக்கல்வி முறையிலான கல்வியும் சிறப்புப்பெற்றிருந்தது.

ஆசிரியர்கள் வீடு சென்று ஆசிரியர்களுக்குப் பணிவிடைகளைச் செய்து உடனிருந்து கற்பதே குருகுலக்கல்விமுறையாகும். தெய்வீகத் தன்மையுடன் கூடிய நயினாதீவில் கோவிற்பள்ளிகளும் நடைபெற்று வந்ததாக அறியமுடிகின்றது. அக்காலங்களில் கந்தபுராணம், வாதஜூரடிகள்புராணம் என்பன படித்து பயன் சொல்லும் மரபும் காணப்பட்டிருந்தது. அனலைதீவில் குழந்தை வாத்தியார் ஒரு திண்ணைப் பள்ளியை நடாத்தினார். அதனைத் தொடர்ந்து அசின்னப்பா வாத்தியாரும் அவருடன் இணைந்து கொண்டார்.

வேலணை மேற்குப்பகுதி சைவமும் தமிழும் செழித்து வளர்ந்த பகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. அறுமுகநாவலரின் கல்வியுடன் கூடிய நண்பர்கள் இப்பகுதியில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். இங்குவி. கந்தப்பிள்ளை, செ. கனகசபாபதி போன்றோர் திண்ணைப்பள்ளிகளின் மூலம் மாணவர்களை உருவாக்கியவர்கள். சைவம் வளர்ந்த இடமாதலால் கோவில் பள்ளிகள் அமைத்து புராணங்கள், இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்றவற்றைப் பாட்டும் பயனுமாக மக்களுக்கு தம்பு வாத்தியார், நாகலிங்க வாத்தியார் போன்றோர் வழங்கி வந்தனர். மேலும் வேலணை வங்களாவடியில் வேலாயுதர் என்பவரும் வேலணை கிழக்கில் வேலுப்பிள்ளை என்பவர்களும் திண்ணைப் பள்ளியை நடாத்தி வந்துள்ளனர்.

புங்குடுதீவுக் கிராமத்தில் குருசீடர் பரம்பரையிலமைந்த திண்ணைப்பள்ளிகள் செயற்பட்டுள்ளன. தீவகத்தில் பிரசித்தி பெற்ற சட்டம்பி சேதுகாவலர் அவர்கள் ஏறத்தாழ 200 வருடங்களுக்கு முன்னர் திண்ணைப்பள்ளியொன்றை பெருங்காடு பூட்டினிக் குளத்தின் வடகரையில் நிறுவி கல்விப் பணியாற்றினார் எனத் தெரியவருகின்றது. சென்ற நூற்றாண்டில் குமரகுருச்சட்டம்பியார், பல திண்ணைப் பள்ளிகளை நிறுவி தமிழ் கற்பித்துள்ளார். இவர் கவிபாடும் வல்லமையுடையவராகவிருந்துள்ளதுடன் பஞ்சாங்கம் அச்சேறாத அக்காலத்தில் சோதிடம் சொல்லியும் எழுதியுமுள்ளார். அதே காலப்பகுதியில் புங்குடுதீவு மேற்கில் வாழ்ந்த பரமானந்தச்சட்டம்பியார் ஒரு கவிஞர். அக்காலத்தில் நெடுந்தீவுக் கடலில் படகு கவிழ்ந்து பல உயிர்கள் பறிபோனது பற்றி கவிபாடியுள்ளார். இவர்கள் தவிர பலர் திண்ணைப்பள்ளி, குருகுலப்பள்ளி, கோவில் பள்ளிகளை நிறுவி நடாத்தியுள்ளனர் எனினும் அவர்களது பெயர்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

காரைநகர் கல்வியும் செல்வமும் நிறைந்த கிராமமாகும். அத்துடன் மக்கள் ஆன்மீகத்திலும் நிறைந்த பக்தி கொண்டவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். போர்த்துக்கீசர் காலம் தொட்டு இத்தீவின் பண்பாட்டுக் கோலங்களை நோக்கின் அந்தணச் சிவாச்சாரியார்கள் பலர் இத்தீவின் கல்வி, கலாசார விடயங்களில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்தியுள்ள வரலாற்றினை பலரும் தெரிவித்துள்ளபோதிலும் வித்துவான் எவ். எக்ஸ். சி. நடராசா அவர்கள் தனது காரைநகர் மான்மியத்தில் சிறப்பாக எழுதியுள்ளார். அதாவது அவரால் அந்தணச் சிவாச்சாரியார்களின் பணியின் மகத்துவத்தினை தெரிவித்திருந்தபோதிலும் திண்ணைப்பள்ளி, குருகுலப்பள்ளி, கோவிற்பள்ளிகள் பற்றி தெரிவித்திருக்காத நிலை காணப்படினும் நிச்சயம் இத்தீவில் முறைசாராத கல்வி அமைப்பு இருந்திருக்கவேண்டும் என்பதை உணரமுடிகின்றது. ஏனெனில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதிகளில் முறைசார் கல்வியினூடாக சிறந்த கல்விப்பாரம்பரியம் ஒன்று தோற்றம் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

ஐரோப்பியர் வருகையும் முறைசார்கல்வியும்

ஐரோப்பியர் வருகையுடன் முறைசார் கல்வி அமைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோதிலும் மேல்நாட்டுக் கல்வி, அரசதொழில், பதவியுயர்வு போன்றவற்றின் வாயிலாக மதமாற்றமும் வேகமாக நடைபெற்று வந்துள்ளது. அத்துடன் அதிகார பரவலும் மதமாற்றத்தினைத்தூண்டியது. பொதுவாக போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் காலங்களில் கல்விக்கான பொறுப்பினை மதகுருமாரிடம் ஒப்புவித்ததுடன் அரசின் ஆதரவும் கிடைத்தது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பல மிசனறிமாரின் முயற்சியினால் பல பாடசாலைகள் தீவுப்பகுதியுட்பட யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் நிறுவப்படலாயின. தீவுப்பகுதியில் முதன் முதலாக நிறுவப்பட்ட பாடசாலை வங்களாவடிச்சந்திக்கு அண்மையிலிருந்த பாடசாலையாகும். 1833-1836ஆம் ஆண்டுகளிடையில் ஐந்து மிசனறிப்பாடசாலைகள் தீவுப்பகுதியில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. காலப்போக்கில் கத்தோலிக்கப்பாடசாலைகள், அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலைகள் என 22 பாடசாலைகள் தீவகத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை - 6.1

தீவகப்பாடசாலைகள் 1996-2016

பாடசாலைகள்	1996	2016
இந்துப் பாடசாலைகள்	37	29
கத்தோலிக்கப் பாடசாலைகள்	14	14
அமெரிக்கமிசன் பாடசாலைகள்	08	05
அரசினால் நிறுவப்பட்ட பாடசாலைகள்	17	15
மொத்தம்	76	63

ஆதாரம் : வேலணைக் கல்வி வலய குறிப்பேடு

பாடசாலைகள் தேசிய மயமாக்கப்படும் வரை மதரீதியாக நிறுவப்பட்ட பாடசாலைகள் மதரீதியிலமைந்த நிர்வாகக் கட்டமைப்புடன் கூடிய பாடசாலைகளாக இருந்துள்ளபோதிலும் மதப்பாகுபாட்டினை பெருமளவிற்கு உட்படுத்தாத நிலையில் மாணவர்கள் கல்வி கற்பதற்கு வாய்ப்புகள் காணப்பட்டிருந்தன. பொதுவாக கிறிஸ்தவ மதம் சார் பாடசாலைகள் பெரும்பாலும் 1850-1925ஆம் ஆண்டுகளிடையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக வரலாற்றுக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. (கலை மலர், 1975 ஊர்காவற்றுறை கல்வி வட்டார ஆசிரியர் சங்கம்) இருப்பினும் புதிய குடியேற்றப் பிரதேசமான மெலிஞ்சிமுனை நோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலை 1953ஆம் ஆண்டே நிறுவப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதே வேளை சைவப்பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்ட சைவசமயிகளும் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தினரும் (Hindu Board) தீவகத்தில் 37 பாடசாலைகளை நிறுவினர். இப்பாடசாலைகள் பெரும்பாலும் 1900-1935ஆம் ஆண்டுகளிடையில் நிறுவப்பட்ட போதிலும் காலப்போக்கில் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் பொறுப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. அட்டவணை 6.1 இன் பிரகாரம் தீவகத்தில் 37 பாடசாலைகள் 1996 வரை இயங்கிய நிலையில் 2016ஆம் ஆண்டு 29 பாடசாலைகளே செயற்பாட்டிலுள்ளது. கத்தோலிக்கப் பாடசாலைகள் 14 உம் செயற்பட்டு வருகின்ற நிலையில் அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலைகள் ஐந்து மட்டுமே இயங்குகின்றது. 1940 களிலிருந்து நிறுவப்பட்ட 17 அரசினர் பாடசாலைகளில் 15 பாடசாலைகள் தற்போது இயங்கு நிலையிலுள்ளன.

கிறிஸ்தவ மிசனரிமாரினாலும் சைவப்பெரியார்களினாலும் ஆரம்பத்தில் நிறுவப்பட்ட பாடசாலைகளின் தன்னலமற்ற சேவையே காரைநகரில் சிறந்த கல்விப் பாரம்பரியத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கு பேருதவியாகவிருந்துள்ளது. காரைநகரில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இரண்டு ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன. ஒன்று சயம்புச்சட்டம்பியாரின் தனிப்பெரும் ஆற்றலினால் உருவானது. மற்றது அமெரிக்க மிசனரிமாரினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலையாகும். மிசனரிப்பாடசாலையில் அம்மதம் மாறிய அப்புத்துரை மற்றும் அவரது மனைவி சின்னக்குட்டியும் ஆசிரியர்களாகவிருந்து கல்விப்பணியாற்றினர். காரைநகரில் சைவப்பாடசாலைகள் பல நிறுவப்பட்டு நாகழுத்துச் சட்டம்பியார், பஞ்சாட்சர ஐயர், சுப்பிரமணிய தேசிகர் போன்ற பலர் கல்விப் பணியாற்றியுள்ளனர். இப்பாடசாலைகளில் கற்றவர்கள் சயம்புச் சட்டம்பியாரின் இந்துப்பாடசாலைக்கும் கிறிஸ்தவப்பாடசாலையான சாமிப்பள்ளிக்கூடத்திற்கும் ஆங்கிலக்கல்வி கற்க அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு கற்றவர்கள் தான் மலையாவுக்குச் சென்று பொருள் தேட்டத்துடன் அதிகளவில் ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களை காரைநகருக்கு வழங்கியுள்ளது எனப்படும் பெருமை கொள்கின்றனர். சயம்புச்சட்டம்பியார் காரைநகருக்கு வந்திராவிடில் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் பெரும் தளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கும் என காரைநகரில் உள்ள கற்றோர் கருத்தாகவுள்ளது. இந்நிலையில் சாமிப்பள்ளிக்கூடம் காலப்போக்கில் செயலிழந்து போகவே அவ்விடத்தில் யாழ்ரன் கல்லூரி நிறுவப்பட்டு கல்விப் பணியைத் தொடர்ந்து வருகின்றது.

காரைநகரின் கல்விப்பாரம்பரியத்தினை கட்டிக்காப்பாற்றியவர்கள் அம்பலச்சட்டம்பியார், ஈ.கே. சிவசுப்பிரமணியஐயர், சீதாராமையர், ஏ.சரவணமுத்து, நா. பொன்னம்பலம், இராசரத்தினம், கனகசபை போன்றோர்களாவர். இவர்களைத் தொடர்ந்து பட்டியல் நீண்டு செல்கின்ற போதிலும் காரைநகரின் கல்வி நிலையை திட்டமிட்டு வளர்த்தெடுத்த பெருமைக்குரியவர் அமரர் ஆ. தியாகராசா அவர்களேயாவார். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் அக்காலத்திலிருந்த சிறந்த அதிபர்களில் இவரும் ஒருவராக விளங்கியவர். பின்னாட்களில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக பத்தாண்டுகளுக்கு மேல் இருந்து காரைநகரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்டவர். இவர் அரசுதொழில் மற்றும் அரசியலிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னர்

பொருளியலில் ஆய்வு செய்து கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்று கல்வி கற்பதற்கு வயது விதிவிலக்கல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்டிய பெருமைக்குரியவராகத் திகழ்ந்தவர்.

1872 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரி ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலப் பாடசாலையாகவே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் தீவக மக்களின் உயர்கல்வி, ஆங்கிலக்கல்விக்கு இக்கல்லூரியே மிகப்பெரிய தொண்டினை ஆற்றியுள்ளது. இக்கல்லூரியில் கற்ற மாணவர்கள் தேசிய ரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் மிகவுயர்ந்த நிலையில் வாழ்ந்துள்ளனர். இக்கல்லூரி 1950கள் வரையாழ்ப்பாணத்திலுள்ள முன்னணிப்பாடசாலைகளுக்கு இணையாக வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. பண்ணைப் பாலத்திறப்பு, போக்குவரத்து வசதிகளின் விரிவாக்கம், நகரில் இந்துப் பாடசாலைகளின் விருத்தி, கிறிஸ்தவ மிசனறிமார்கள் கல்வி வளர்ச்சியில் ஆர்வம் குறைந்தமை, அரசுபாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டமை, ஊர்காவற்றுறை நகரம் சோபை இழந்தமை, யுத்த நிலைமைகளால் போக்குவரத்துத் தடைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டமை, உள்ளூர் ஆசிரியர்கள் சேவையிலிருந்து விலகிக்கொண்டமை போன்ற பல காரணிகள் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு பாதகமாக அமைந்து விட்டன எனலாம்.

தீவகத்தின் முதற் பெண்கள் பாடசாலையாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஊர்காவற்றுறை புனித மரியாள் பெண்கள் பாடசாலையாகும். இது தவிர சிறிய புஸ்பமகளிர் கன்னியர் மடம் வித்தியாலயம் தற்போது பெண்கள் பாடசாலைகளில் பெரியதாகும். இப்பாடசாலைகள் தீவக பெண்களின் கல்வியில் ஆர்வம் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றன.

வேலணை வங்களாவடிச் சந்தியில் கிறிஸ்தவ மிசனறிமார்கள் தற்போது வட்டுக்கோட்டையில் அமைந்திருக்கும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை அமைப்பதற்கு முயற்சி செய்த போதிலும் உள்ளூர் மக்களின் எதிர்ப்பினால் அது கைகூடாமல் போனது. அதன் பின்னரே வட்டுக்கோட்டையில் நிறுவப்பட்டது. அக்கல்லூரி நிறுவப்பட்டிருப்பின் மதமாற்றம் ஏற்பட வழிவகுத்திருக்குமெனினும் தீவக மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இது பெரும் தொண்டாற்றியிருக்கும் எனப்பலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். குறிப்பாக மலாயா, சிங்கப்பூர் பெஞ்சனியர்கள் அதிகமாக இத்தீவில் வாழ்ந்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

மிசனறிப் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சி சைவசமயிகளின் மதமாற்றத்திற்கும் கலாசார பண்புகளுக்கும் பெரிய சவாலாக அமையும் எனக் கருதிய சைவப் பெரியார்கள் சைவப்பாடசாலைகளை நிறுவினர். தீவுப்பகுதியில் வேலணையில் 1880ஆம் ஆண்டு சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை வி. கந்தப்பிள்ளை என்பவர் ஸ்தாபித்தார். இதுவே முதற் சைவப்பாடசாலையாகும். அக்கால சைவப் பெரியார்கள் பொதுமக்களுடன் இணைந்து காணிகளை வழங்கியும் கட்டடங்களைக் கட்டிக் கொடுத்தும் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்காக பிடி அரிசி பெற்றும் பாடசாலைகளை இயங்க வைத்தனர். எனினும் சைவப்பாடசாலைகளை நிர்வகிப்பதற்கு நிதிப் பிரச்சினையால் நிர்வாகிகள் சிரமப்படவே சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் இப்பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்று நடாத்தி வந்தது. இதனடிப்படையில் நெடுந்தீவில் 6 பாடசாலைகளையும் நயினாதீவில் 2 பாடசாலைகளையும், மண்டைதீவு அனலைதீவு, எழுவைதீவில் முறையே ஒரு பாடசாலையையும், வேலணைத்தீவில் 11 பாடசாலைகளையும் காரைநகர், புங்குடுதீவில் தலா 9 பாடசாலைகளையும் நிர்வகித்து வந்துள்ளனர்.

சி.டபிள்யூ.டபிள்யூ.கன்னங்கரா கல்வி அமைச்சராக பணிபுரிந்த போது பாலர் கல்வி தொட்டு பல்கலைக்கழகம் வரை இலவசக்கல்வியினைப் போதிக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டுக்கிணங்க வசதி படைத்தோர் மட்டுமல்லாது ஏழைச் சிறார்களும் தாய்மொழிக் கல்வியையும் ஆங்கிலக் கல்வியினையும் உயர்கல்வியினையும் பெற்றுக் கொள்ளும் முகமாக மத்திய பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார். அக்காலத்தில் தீவுப்பகுதியின் பிரதிநிதியான சேர் வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமியின் முயற்சியினால் 1945ஆம் ஆண்டு வேலணைமத்திய கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையானது புலமைப்பரிசில் சித்திபெறுவோரைக் கவர்ந்திழுத்தமையால் நன் மாணாக்கரைப் பெற்று தீவகத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளது. 1960களின் பிற்பகுதியிலிருந்து தீவக மாணவர்கள் நகரப் பாடசாலைகளில் அனுமதியைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பு அதிகரித்தமையாலும் நாட்டில் நிலவிய சூழ்நிலைகளாலும் சார்பு ரீதியாக இக்கல்லூரி தனது முதன்மைத் தன்மையிலிருந்து விலகிச் செல்லும் நிலை உருவானது.

மேலும் ஒவ்வொரு தீவுகளின் கல்வி வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்ல கனிஷ்ட ஆங்கில வித்தியாலயங்கள் புங்குடுதீவு, நயினாதீவு, மண்டைதீவு, நெடுந்தீவு ஆகிய இடங்களில் 1946இல் நிறுவப்பட்டன. இவை தவிர அரசாங்கத்தினால் பாடசாலைகள் அரிதாகக் காணப்படுமிடங்களில் கனிஷ்ட வித்தியாலயங்கள் ஆங்காங்கே நிறுவப்பட்டன.

தாய்மொழிக் கல்விக் கொள்கைக்கிணங்க 1958ஆம் ஆண்டிலிருந்து உயர்வகுப்புகளில் தாய்மொழி மூலம் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்கியது. இதனால் 1960ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகத்தில் தாய்மொழி மூலம் கல்வி கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பித்தது எனலாம். அதேவேளை 1960இல் அரசாங்கம் சகல பாடசாலைகளினதும் நிர்வாகத்தையும் உரிமையையும் தனதாக்கிக் கொண்டது. தீவுப்பகுதியில் புனித அந்தோனியார் கல்லூரி தவிர்ந்த அனைத்துப் பாடசாலைகளும் அரசுடமையானது. காலப்போக்கில் அக்கல்லூரியும் அரசுடமையானது.

புதிய ஆசிரியர் பரம்பரையின் வருகை

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து சைவப்பெரியார்களினால் சைவப் பாடசாலைகள் நிறுவுவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்த போதிலும் முறைசார் கல்வியைப் புகட்டுவதற்கேற்ற ஆசிரியர் பரம்பரை பெரியளவில் காணப்பட்டிருக்கவில்லை. வெவ்வேறு தீவுகளிலிருந்தோ அல்லது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்தோ ஆசிரிய வளத்தினைப் பெறவேண்டிய நிலை காணப்பட்டிருந்தது. அதேவேளை கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளில் கற்ற மாணவர்கள் மதம்சார்ந்த நிலையுடன் ஆங்கிலமொழியுடான கல்வியைப் பெற்றதன் விளைவாக கணிசமானோர் தென்னிலங்கையில் தொழில் வாய்ப்பினைப் பெறும்நிலை காணப்பட்டிருந்தது. இவர்களில் சிலர் பாடசாலை ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றியதுடன் சமூகப் பணிகளையும் செய்துவந்தனர் என்பதற்கு தீவுகத்தில் பல சான்றுகள் உண்டு. இத்தகையவர்களை இன்றும் நினைவு கூருவதுண்டு.

சைவப்பாடசாலைகள் பல தோற்றம் பெறும்போது அதற்கான ஆசிரிய வளத்தினைப் பெற்றுக்கொள்வதில் ஸ்தாபகர்கள், முகாமை யாளர்கள் பல சவால்களை எதிர்கொண்டிருந்தனர். கணிசமான

ஆசிரியர்களை வெளியிலிருந்தே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இதனைப் பல பாடசாலைகளின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. அக்காலத்தில் ஆசிரியர்களாக இணைத்துக் கொள்வதற்கு ஆசிரியர் பயிற்சித் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் அன்றில் ஆசிரியர் தராதரப்பத்திரம் பெற்றிருந்தவராகவோ இருத்தல் வேண்டும். ஆசிரியர் பயிற்சித் கலாசாலைகள் அரசு, சைவப் பெரியார்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவ மிசனரிமாரினால் நடாத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. கிறிஸ்தவ மிசனரிமாரினால் நடாத்தப்பட்ட ஆசிரியர் பயிற்சித் கலாசாலைகளில் தம்மதம் சார்ந்தவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. அதனால் இந்துக்கள் பலர் தம்மதம் விட்டு பிறமதம் தழுவி ஆசிரியர் பயிற்சியை நிறைவு செய்து ஆசிரியர்களாயினர். அவர்களில் சிலர் மீண்டும் தம்மதம் தழுவி யிருந்ததையும் காணமுடிந்தது. எஃது எவ்வாறெனினும் புதிய ஆசிரியர் பரம்பரை ஒன்று 1920களைத் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்றது எனலாம். இதனால் தத்தம் கிராமங்களில் கிராமத்தைச் சேர்ந்த புதிய ஆசிரியர்களை நியமிக்கக் கூடிய வாய்ப்புக் கிட்டியது. இவர்கள் ஆரம்பத்தில் வேட்டி, சால்வையுடனேயே பாடசாலைக்குச் சென்று கல்விகற்பித்தனர். காலப்போக்கில் “வெள்ளைவேட்டி நஷனல்” உடையே ஆசிரியர்களின் தேசிய உடையாக மாறியது.

இத்தகைய ஆசிரியர்கள் கல்விப்பணியுடன் தமது கடமையை நிறைவு செய்யவில்லை. கிராமத்தில் இவர்கள் உயர்நிலையில் பேணப்பட்டனர். தாம் சார்ந்த கிராமத்திற்கு வழிகாட்டியாகவும், உத்தியோகப் பற்றற்ற நீதவானாகவும் சமய வளர்ச்சியில் நாட்டம் கொண்டவர்களாகவும் ஆலய பரிபாலன சபைகளில் முக்கியஸ்தர்களாகவும், கிராமிய வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு மன்றங்கள், சங்கங்களை நிறுவி செயற்பட்டவர்களாகவும் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்களாகவும், காணி தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பவர்களாகவும் சோதிடத்தில் விற்பன்னர்களாகவும் மாணவர்களின் கல்வி மற்றும் அவர்கள் தம் ஒழுக்கங்களுக்கு அப்பால் பெற்றோரின் சீரிய வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாகவும் அதற்கும் மேலாக அவ்வக் கிராமங்களின் கிராமச் சங்கங்களுக்கு தலைவர்களாகவும் இருந்து கிராமத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு அச்சாணிகளாகச் செயற்பட்டுள்ளனர். இதற்கும் விதிவிலக்குகளும் இல்லாமலில்லை. மேலும் மாணவர்களின் எதிர்காலம் தொடர்பாக பெற்றோருக்கு ஆலோசனை கூறி வழிப்படுத்தியும் வந்துள்ளனர்.

குறிப்பாக அத்தகைய ஆசிரியர்கள் வழியால் வருகின்றார்கள் எனில் மாணவர்கள் மரியாதையுடன் வணக்கம் கூறி வழிவிட்டுச் செல்லும் சந்தர்ப்பங்களையும் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. அத்தகைய ஆசிரியர்களில் பலர் தமது ஆசிரியத்துவத்தினை மேம்படுத்துவதற்கு தம்மையும் கல்விப் புலத்தினூடாக உயர்த்தியுள்ளனர். குறிப்பாக பண்டிதர், வித்துவான், சைவப்புலவர், பல்கலைக்கழகக் கல்வி போன்ற கற்கை நெறிகளை மேற்கொண்டு தமது அறிவுத்திறனை நூல்கள், சொற்பொழிவுகள், கோவில்களில் பாராயணம் செய்தல், நாடகங்களை அரங்கேற்றல் போன்றவற்றினூடாக வெளிக்கொணர்ந்துமுள்ளனர்.

இத்தகைய ஆசிரியர் பரம்பரையினர் 1960கள் வரை நஷனல் வேட்டியுடன் நம்மிடையே உலாவிய நிலையில் ஆசிரியர்களில் பலர் தமது பிள்ளைகளை நகரப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்பதற்காக அனுப்பியதன் பெறுபேறாக அவர்களது வாரிகுகள் கல்வி, தொழில் வாய்ப்புக்களில் சிறந்தவர்களாக வரக்கூடியதாக இருந்துள்ளது. இவ்வாசிரியர்கள் மட்டுமல்லாது வசதி படைத்த பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளை நகரப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பும் நிலை அக்காலங்களில் காணப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறான தற்சார்பு சுயநலம் இவர்களிடையே இருந்த போதிலும் பாடசாலை ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானோர் தாம் வாழ்ந்த கிராமத்து உறவுகளின் கல்வியில் அதீத நாட்டம் கொண்டவர்களாக இருந்ததன் விளைவாக தீவகக் கல்வி வளர்ச்சியில் ஒரு முதுகெலும்பாக இவர்கள் இருந்திருக்கின்றனர் என்றால் மிகையாகாது. குறிப்பாக 5ஆம் வகுப்புப் புலமைப்பரிசில், எட்டாம் வகுப்புப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைகள், சிரேஷ்ட பாடசாலை தராதரப்பத்திரப் பரீட்சை, க.பொ.த.சாதாரண தரப் பரீட்சைகளுக்கு மாணவர்களைத் தயார்ப்படுத்தி அவர்களது சித்தியை உறுதிப்படுத்தி நகரப் பாடசாலைகளில் சென்று கற்பதற்குப் பெரும் துணை புரிந்தவர்கள் இத்தகைய ஆசிரியர்களேயாவர். இவ்வாறாகச் சென்ற மாணவர்கள் உயர்கல்வி கற்று உள்நாட்டிலும் சர்வதேசங்களிலும் தீவகத்தின் பெருமையை நிலை நாட்டி வந்துள்ளனர். வருகின்றனர். இவை தவிர இவர்களது ஆலோசனைகளைப் பெற்று பலர் தமது பிள்ளைகளை தமிழ் நாட்டிற்கு அனுப்பி இந்திய பட்டதாரிகளாக்கி கல்விப் பணியாற்ற வழி செய்தவர்களும் இத்தகைய ஆசிரியர்களாவார்கள் என்றால் மிகையாகாது.

1960களின் பின்னர் தமிழர் பாரம்பரியத்தினை உறுதிப்படுத்தியிருந்த வேட்டி, நஷனல் சீருடையை ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தும் நிலை படிப்படியாகக் குறைவடைந்து தற்போது அது அறவே காணப்படாத நிலையைக் காணமுடிகின்றது. அதற்குப் பதிலாக ஐரோப்பியரினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நீளக்காற்சட்டை, சேட் அணியும் நிலைக்கு மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆனால் பெண்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களது சீருடை அன்றும் இன்றும் ஒரே வகையானதாகவிருந்த போதிலும் மாறிவரும் நாகரிக மாற்றத்திற்கேற்ப மாற்றம் பெற்று வருவதைக் காணமுடிகின்றது.

நாட்டில் இனப்பிரச்சனையானது ஆயுதப் போராட்ட வடிவமெடுக்கவே தீவகத்தின் மக்கள் வாழ்விலும் மாணவர்களிலும் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது உண்மையே. யுத்த சூழ்நிலையில் உள்ளூர் இடம் பெயர்வு, வெளியிடப் பெயர்வு, புலம் பெயர்ந்த நிலை என மக்கள் பல்வேறு அசௌகரியங்களை எதிர் கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. அதன் உச்ச நிகழ்வாக தீவகத்தினது 1991ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த மாபெரும் வெளியிடப் பெயர்வாகும். மக்களோடு இணைந்து அரசு நிறுவனங்கள், பாடசாலைகளின் செயற்பாடுகள் போன்ற பலவும் இடம் பெயரவேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. வீதிப் போக்குவரத்தினால் வெளியேறக்கூடிய மக்கள் வாழ்ந்த இடங்களில் இருந்த பாடசாலைகள் யாழ்ப்பாண நகரம் சார்ந்தும் வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசங்களிலும் உள்ள பாடசாலைகள், பொது மண்டபங்கள், தனியார் குடியிருப்புக்கள் போன்றவற்றில் முழுநேரமாகவும் மாலையிலும் இயங்கிவந்தன.

கிடப்பெயர்வின் விளைவாகத் தீவகப் பாடசாலைகள் இயங்கிய கிடங்களின் விபரம் 1991 - 1996

- இல. பாடசாலையின் பெயர்
01. யா/வேலணை ஆத்திசூடி வித்தியாலயம்
யா/பெரியகடை பாரதிபாஸா வித்.
 02. யா/வேலணை மேற்கு நடராசா வித்.
யா/முகமதியா முஸ்லிம் அ. பா.
 03. யா/சுருவில் நோ. க. பாடசாலை
யா/பெரியகடை பாதிபாஸா வித்.

04. யா/சேர். வைத். து. ம. மகா வித்.
இல. 70/20, அரசடி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
05. யா/சரவணை நாகேஸ்வரி மகா வித்.
யா/வைத்தீஸ்வரா கல்லூரி
06. யா/வேலணை கிழக்கு மகா வித்.
எக்கொளம் கல்வி நிறுவனம்
மனோகராச் சந்தி, யாழ்ப்பாணம்.
07. யா/வேலணை சைவப்பிரகாச வித்.
பட்டப் படிப்புக்கள் கல்லூரி, ஸ்ரான்லி வீதி.
08. யா/வேலணை சரஸ்வதி வித்.
யா/பெரியபுலம் மகா வித்.
09. யா/சரவணை சின்னமடு ரோ. க. பாடசாலை
அரியாலை அரிசி ஆலை, அரியாலை.
10. யா/வேலணை தெற்கு ஐயனார் வித்.
யா/பெரியகடை பாரதிபாஸா வித்.
11. யா/செட்டிபுலம் அ. த. க. பாட.
யா/கொழும்புத்துறை இந்து ம. வி.
12. யா/மண்டைதீவு மகா வித்தியாலயம்
புதிய உயர்கலைக் கல்லூரி,
ஆரியகுளம் சந்தி, யாழ்ப்பாணம்.
13. யா/அல்லைப்பிட்டி பராசக்தி வித்.
பி. எம். சி. லேன், மணிக்கூட்டு வீதி, யாழ்.
14. யா/மண்டைதீவு ரோ. க. த. பாடசாலை
பாரதிதாசன் கல்வி நிலையம்
ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
15. யா/மண்டைதீவு கார்த்திகேய வித்தியாலயம்
பாரதிதாசன் கல்வி நிலையம்,
ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

16. யா/மண்கும்பான் அ. த. க. பாடசாலை
யா/ஆனைப்பந்தி குருநாதசுவாமி வீதி
17. யா/அல்லைப்பிட்டி றோ. க. த. க. பாடசாலை
பி. எம். சி. லேன், மணிக்கூட்டு வீதி, யாழ்.
18. யா/மண்கும்பான் அ. மு. க. பாடசாலை
இயங்கவில்லை.
19. யா/புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலயம்
இல. 80, பிறவுண் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
20. யா/புங்குடுதீவு ஸ்ரீகணேச மகா வித்.
யா/வண்ணார்பண்ணை மேற்கு அ. மு. பாட
21. யா/புங்குடுதீவு ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் மகா வித்.
உயர்கலைக் கல்லூரி ஆனைப்பந்தி
22. புங்குடுதீவு ஸ்ரீ கமலாம்பிகை வித்.
உயர்கலைக் கல்லூரி, ஆனைப்பந்தி
23. யா/புங்குடுதீவு ஸ்ரீ சண்முகநாத வித்.
பண்டிதர் குடியிருப்பு கெற்பலி
24. யா/புங்குடுதீவு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய மகளிர் வித்.
யா/இந்து மகளிர் விடுதி
25. யா/புங்குடுதீவு அரியநாயகன் புலம் அ. த. க. வித்.
யா/யாழ் இந்து மகளிர் விடுதி
26. யா/புங்குடுதீவு இறுப்பிட்டி அ. த. க. வித்.
யா/யாழ் இந்து மகளிர் விடுதி
27. யா/புங்குடுதீவு ஸ்ரீ பராசக்தி வித்.
யா/ஆனைக்கோட்டை வைத்திலிங்கம் வித்.
28. யா/புங்குடுதீவு இராஜேஸ்வரி வித்.
யா/யாழ் இந்து மகளிர் விடுதி
29. யா/புங்குடுதீவு குறிகாட்டுவான் அ. த. க. வித்.
உயர்கலைக் கல்லூரி, ஆனைப்பந்தி

30. யா/ புங்குடுதீவு றோ. க. த. க. வித்.
இல. 80, பிறவுண் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
31. யா/ புங்குடுதீவு சேர் துரைச்சுவாமி வித்.
யா/ யாழ் இந்து மகளிர் விடுதி
32. யா/ புங்குடுதீவு திருநாவுக்கரசு வித்.
உயர்கலைக்கல்லூரி, ஆணைப்பந்தி
33. யா/ புங்குடுதீவு மேற்கு அ. மி. த. வித்.
யா/ செட்டித்தெரு மெ. த. க. பா
34. யா/ கரம்பொன் சண்முகநாதன் மகா வித்.
அரியாலை அரிசி ஆலை, சுண்டி வீதி, அரியாலை.
35. யா/ கரம்பொன் சிறிய புஸ்ப மகளிர் வித்.
சென்ஜோன்ஸ் அக்கடமி, சுண்டிக்குளி.
36. யா/ ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்.
சென்ஜோன்ஸ் அக்கடமி, சுண்டிக்குளி.
37. யா/ கரம்பொன் சிவகுருநாத வித்.
சென்ஜோன்ஸ் அக்கடமி, சுண்டிக்குளி.
38. யா/ மெலிஞ்சிமுனை றோ. க. த. க. பாடசாலை
சென்ஜோன்ஸ் அக்கடமி, சுண்டிக்குளி.
39. யா/ ஊர்காவற்றுறை புனிதமரியாள் மகளிர் வித்.
சென்ஜோன்ஸ் அக்கடமி, சுண்டிக்குளி.
40. யா/ ஊர்காவற்றுறை றோ. க. த. பாட.
சென்ஜோன்ஸ் அக்கடமி, சுண்டிக்குளி.
41. யா/ நாரந்தனை றோ. க. மகா வித்.
சென்ஜோன்ஸ் அக்கடமி, சுண்டிக்குளி.
42. யா/ பருத்தியடைப்பு கதிரேசானந்த வித்.
சென்ஜோன்ஸ் அக்கடமி, சுண்டிக்குளி.
43. யா/ நாரந்தனை கணேச மகா வித்.
இடம் பெயர்ந்தோர் முகாம், நாவற்குழி.

44. யா/தம்பாட்டி அரசினர் த. க. வித்.
இடம் பெயர்ந்தோர் முகாம், நாவற்குழி.
45. யா/யாழ்ரன் கல்லூரி
யா/இலகடி இந்து த. க. பாடசாலை
வட்டு திருஞானசம்பந்தர் வித்தியாசாலை
46. யா/ஆயிலிசிவஞானோதய வித்தியாலயம்
தொல்புரம் விக்கினேஸ்வரா வித்தியாலயம்
47. யா/ஊரி அமெரிக்கன் மிசன் தமிழ் கலவன் வித்தியாலயம்
சுளிபுரம் ஐக்கிய சங்க வித்தியாசாலை
48. மெய்கண்டான் வித்தியாசாலை
மூளாய் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை
49. யா/வேரம்பிட்டி கணேசா வித்தியாலயம்
யா/சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வித்தியாலயம்
சுளிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி
50. யா/தோப்புக்காடு மறைஞானசம்பந்தர் வித்தியாலயம்
வட்டுபிளவத்தை அமெரிக்கன் மிசன் தமிழ் கலவன்
பாடசாலை
51. யா/காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி
யா/வியாவில் சைவவித்தியாலயம்
யா/வலந்தலை தெற்கு அமெரிக்கன் மிசன் தமிழ் கலவன்
பாடசாலை
யா/காரை கிழக்கு அமெரிக்கன் மிசன் தமிழ் கலவன்
பாடசாலை
நாவலர் வித்தியாலயம், வண்ணார்பண்ணை.
52. யா/வலந்தலை வடக்கு அமெரிக்கன் மிசன் தமிழ் கலவன்
பாடசாலை காரைநகரில் இயங்கியது.

இவ்வாறாக இடம் பெயர்ந்த பாடசாலைகள் 1996ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து தமது பழைய இடங்களில் இயங்குவதற்காக மீள்குடியேற்றத்தினை மேற்கொள்ளும் வகையில் அரசு ஆதரவினைத் தெரிவித்திருந்தது. ஆனால் இடம் பெயர்ந்த மக்களின்

மீள்குடியேற்றமானது மந்தகெதியில் இருந்தது. அதாவது இடம் பெயர்ந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் மீள்குடியேற்றத்தினைத் தவிர்த்து தாம் வாழ்ந்த பகுதிகளிலோ அல்லது தென்னிலங்கையிலோ அன்றிப் புலம் பெயர் நாடுகளுக்கோ செல்லும் நிலையே காணப்பட்டிருந்தது. இதனால் பாடசாலைகளும் மீளத்திறப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டது. தீவகத்தில் இயங்கி வந்த 77 பாடசாலைகளில் 2016ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி 63 பாடசாலைகளே மீள இயங்கவைக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. 14 பாடசாலைகள் மீண்டும் திறக்கப்படாது அழிவுற்றநிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. இதற்கு அவ்வப்பகுதிகளில் மாணவர்களின் பற்றாக்குறையே காரணமாகவுள்ளது.

பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் கல்விப்பணி

1950களுக்கு முன்னர் தீவகத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் பட்டதாரிகளின் பங்களிப்பு மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே காணப்பட்டிருந்தது. லண்டன் மற்றும் இந்தியப் பட்டதாரிகள் ஒரு சிலர் கிராமத்துப்பாடசாலைகளில் கல்வி கற்பித்துள்ளனர். ஆனால் 1960களைத் தொடர்ந்து கல்விப்புலத்தில் பட்டதாரிகளின் பிரசன்னம் அதிகரிக்கத் தொடங்கின எனலாம். இலங்கையில் 1942இல் இலவசக்கல்வி அறிமுகம் சுயபாஷா மொழியில் கற்றுப் பட்டம் பெறும் வாய்ப்பு, 1960இல் முதன் முதலாக தமிழ்மொழி மூலமாக பட்டப்படிப்பினை பல்கலைக்கழகத்தில் ஆரம்பித்தமை, இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்று பட்டம்பெற்றுத் தாயகம் திரும்பியமை போன்ற பல காரணிகளால் பாடசாலைகளில் பட்டதாரிகளை உள்வாங்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கப் பெற்றது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 1974இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. தீவகத்தின் முன்னணிப் பாடசாலைகளில் பல்கலைக்கழக புகுமுக வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டமையால் அம்மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்கு பட்டதாரிகளின் தேவைகள் உருவானமை, 1980களில் நாட்டில் பட்டதாரிகள் குறிப்பாக கலை, வர்த்தகத் துறைகளில் பயின்ற பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பினை அளிக்கும் பொருட்டு அதிகளவில் உள்வாங்கியமை போன்ற பல காரணிகளின் விளைவாக தீவகப்பாடசாலைகளிலும் பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கலாயின.

இவர்களில் பெரும்பாலானோர் தமது பதவியுயர்வின்றி பொருட்டு மேற்படிப்பினை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலை

ஏற்பட்டது. கல்வியியலில் டிப்ளோமா, முதுகல்விமாணிப் பட்டம், முதுதத்துவமாணிப்பட்டம் போன்றவற்றைப் பெறும் பொருட்டு தொடர்ச்சியாக தாம் கல்வி கற்பதில் கவனம் செலுத்தி வருவதையும் காணமுடிகின்றது. தீவகத்தில் கற்பிப்பதற்கு தீவகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பட்டதாரிகள் விருப்பம் குறைவாகவிருக்கின்ற நிலையில் ஆசிரியர் பதவியைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காகவும் குறித்த காலத்தில் பொருத்தமான இடத்திற்கு செல்லலாம் என்ற நிலையிலுமே வெளிப் பட்டதாரிகள் உட்பட ஏனைய ஆசிரியர்கள் தீவகப் பாடசாலைகளில் தற்போது கற்பித்து வருகின்றனர். இவர்கள் பல்வேறுபட்ட அசௌகரியங்களுக்கு மத்தியில் கல்வி கற்பிக்கின்றனரெனினும் பொறுப்புடனும், மாணவர்களில் நலன் பேணும் விதத்தில் கற்பிப்பதில் தவறுகின்றனர் என பெற்றோர்கள் சமூக ஆர்வலர்கள் கருதுவதையும் அவதானிக்கமுடிகின்றது.

தீவகத்தில் தற்போதைய ஆசிரியர் நிலை

தீவகத்தின் கல்வி நிலையானது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலேயே மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் காணப்படுவதாக கல்வித் திணைக்களம் மட்டுமல்லாது கல்வியியலாளர்களின் கருத்தாகவுள்ளது. இதற்கான காரணங்களை இனங்கண்டு கல்வியினை மேல் நிலைக்குக் கொண்டுவரல் வேண்டியது காலத்தின்கட்டாயமாகின்றது. பொதுவாக 1970களுக்கு முன்னர் தீவகப் பாடசாலைகளில் அதிபர்களாகவோ அன்றில் ஆசிரியர்களாகவோ பணியாற்றியவர்கள் பெருமளவிற்கு அவ்வவக்கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களேயாவர். அதுவும் குறித்த பாடசாலைகளைச் சூழ வாழ்ந்து வந்தவர்களேயாவர். மாணவர் - ஆசிரியர் - பெற்றோர் உறவுகள் மிகவும் இறுக்கமாக பிணைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால் நூறு சதவீதத்தினரும் சித்தியடைந்தவர்கள் எனக்கூறமுடியாது. ஆகக்குறைந்தபட்சம் மாணவர்களை நற்பிரசைகளாக சமூகத்திற்கு வழங்கினார்கள். எனவே அவர்கள் தமது கல்வித் தகமைக்கேற்ப தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருந்தனர் எனலாம். ஆனால் இன்று அதில் வெற்றிடம் நிலவுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்தும் அனுமதிக்க முடியாது. இதற்கான உபாயங்களை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

இந்நிலையில் 1996ஆம் ஆண்டின்பின்னர் உள்ளூர் ஆசிரியர்களின்னைக் கொண்டு செயற்பட்டு வந்த பாடசாலைகளின் கல்வி நிலையானது திடீரென மாற்றத்திற்குள்ளானது. அதாவது இவ்வாசிரியர்கள் மத்திய

தரவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவிருந்தமையால் வெளியிடப் பெயர்வின் பின்னர் தாம் சென்றடைந்த பிரதேசங்களைத் தெரிந்தெடுத்து அங்கு ஆசிரியராக இணைந்தோ அல்லது ஓய்வு பெற்றோ அல்லது தொழிலை விட்டு வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றோ உள்ளனர். அவ்விடங்களுக்கு புதிய ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டிய பொறுப்பு கல்வித்திணைக்களத்தைச் சார்ந்தது. எனவே புதிதாக நியமனம் பெறும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், கல்வியியற்கல்லூரி, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் பயின்றவர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பாடசாலையின் தேவைக்கேற்ற ஆசிரியர் வழங்கப்படாத நிலையில் ஆகக்குறைந்த தகுதியுடைய தொண்டர் ஆசிரியர்களை நியமித்து பாடசாலைகளை இயக்க வேண்டிய சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருந்தது.

அட்டவணை 6.2

தீவகப் பாடசாலைகளுக்கு நாளாந்தம் பண்ணைப் பாலத்திணைக் கடந்து பாடசாலைகளுக்குச் சமூகமளிப்போர் விபரம் - 2016

	மொத்த ஆசிரியர்கள்			பண்ணைப் பாலம் கடந்து வருபவர்கள்		
	ஆண்	பெண்	மொத்தம்	ஆண்	பெண்	மொத்தம்
நெடுந்தீவு	21	43	64	12 (57.1%)	2 (4.6%)	14 (21.9%)
ஊர்காவற்றறை	42	106	148	37 (88.0%)	56 (52.8%)	93 (62.8%)
அனலைதீவு	11	9	20	8 (72.7%)	6 (54.0%)	14 (70.0%)
எழுவைதீவு	7	6	13	7 (100.0%)	4 (66.6%)	11 (84.6%)
வேலணை அல்லைப்பிட்டி மண்கும்பான்	23	87	110	18 (78.3%)	65 (74.7%)	83 (75.4%)
புங்குடுதீவு	22	65	87	16 (72.7%)	52 (80.0%)	68 (78.2%)
நயினாதீவு	15	24	39	8 (53.3%)	8 (33.3%)	16 (41.0%)
மண்டைதீவு	5	14	19	5 (100.0%)	11 (78.6%)	16 (84.2%)

ஆதாரம் : வேலணை கல்வி வலய ஆசிரியர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்கள் - 2016

தீவகத்தில் ஆசிரியர் பரம்பல் பற்றி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் பின்வரும் விடயங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. அதாவது 2017ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் பெறப்பட்ட புள்ளிவிபரங்களின் பிரகாரம் காரைநகர் தவிர்ந்த ஏனைய தீவுகளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் உள்ளூரைச் சேர்ந்தவர்களா அல்லது பண்ணைப் பாலத்தினைக் கடந்து நாள்தோறும் வந்து செல்பவர்களா எனக் கணிப்பிடப்பட்ட போது 65.0 சதவீதமான ஆசிரியர்கள் நாளாந்தம் வருகை தருகின்றனர் என்பதை அறியமுடிந்தது. நெடுந்தீவுக் கிராமத்தில் 20.9 சதவீதத்தினர் தினமும் வந்து போகின்றவர்களாகவிருக்கும் அதேவேளை எழுவைதீவில் 84.6 சதவீதத்தினர் தினமும் பண்ணைப் பாலம் கடந்து வந்து கல்விப் பணியாற்றுகின்றனர். நயினாதீவில் உள்ளூரைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் ஏனைய தீவுகளைவிட சற்று அதிகமாகவுள்ளது. பொதுவாக வாகனங்களில் பயணிக்கக்கூடிய தீவுகளுக்கு ஏறத்தாழ நாலில்மூன்று பங்கினர் நாளாந்தம் வருகை தருவதை அட்டவணை 6.2 சுட்டிக் காட்டுகின்றது. அதாவது இவர்கள் கற்பித்தல் தொழிலை இத்தீவுகளில் மேற்கொள்ளக்கூடாது என்ற அர்த்தத்தில் இங்கு கூறப்படவில்லை. அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்து நீண்ட பயணத்தின் மூலமே பாடசாலைக்கு வரவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகியுள்ளனர். அதாவது அவர்களது உடல்நிலை, மனநிலையில் பெரிய பாதிப்பினை ஏற்படுத்துவதாக அமைகின்றது. எனவே குறித்த பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் விடுதிகளை அமைத்து கொடுத்தல் அவசியமாகின்றது. குறிப்பாக தீவகக் கிராமங்களிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்கள் இத்தகைய விடுதிகளை அமைத்துக் கொடுக்கும் பட்சத்தில் ஆசிரியர்கள் அமைதியான சூழலில் தமது ஆசிரியத்துவத்தை மேற்கொள்ளமுடியும்.

காரைநகர் பாடசாலைகளுக்கும் ஆசிரியர்களில் கணிசமானோர் பொன்னாலைப் பாலம் கடந்தே வருகின்றனர். இருப்பினும் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் வலிகாமம் பிரதேசங்களிலிருந்து குறுகிய தூரத்தினைக் கடந்தே பாடசாலைக்கு வருவதனால் ஏனைய தீவுகளைவிட இங்கு வருவதில் இடர்பாடுகள் குறைவாகவே காணப்படுவதாக கல்விப்புலம் சார்ந்தோர் கருத்தாகவுள்ளது.

1980கள் வரை தீவகத்தில் கடமையாற்றிய ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானோர் சேவைமனப்பான்மையுடன் கிராமத்துப்

பிள்ளைகளின் கல்வியில் அக்கறை கொண்டுழைத்துள்ளனர் என்ற கருத்து நிலை தற்போதும் தீவகமக்களால் பேசப்படும் பொருளாகவுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. நாட்டுச் சூழ்நிலையால் பல்வேறு அசௌகரியங்களுடன் தற்போது கற்பித்துவரும் ஆசிரியர்கள் தமக்கு வழங்கப்பட்ட பதவியுடன் மட்டுமே நின்று விடுவதாக பெற்றோர் மற்றும் கல்வியுடனான நலன்களில் அக்கறையுடையோர் தெரிவித்து வருவதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. அதாவது அவர்களது பிரயாண நேர அதிகரிப்பு, மேற்படிப்பு, பதவியுயர்வில் அக்கறை கொள்ளும் நிலை, பாடசாலைகளில் மாணவர்களின் கல்விக்கான மேலதிக நேரத்தினை வழங்க முடியாத நிலையுடன் கணிசமானோர் மேலதிக தொழில்களில் ஈடுபடும் நிலை போன்ற பல விடயங்கள் தீவக மாணவர்கள் கல்வி அடைவினை மேம்படுத்துவதில் சிரமங்களை அனுபவிக்கின்றனர் எனலாம்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் மாணவனாகவும் சிறந்த ஆசிரியருமான பண்டிதர் செல்லத்துரை அவர்களின் நூற்றாண்டு நினைவு தினத்தில் வட இலங்கை அதிபர் சங்கத் தலைவரும், யாழ் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபருமான தயானந்தராசா அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தபோது இன்றைய சூழலில் நல்லாசிரியர்களை இனங்காண்பதில் பெரும் இடர்பாடுகளை பாடசாலை சமூகங்கள் சந்தித்துவருகின்றன என்ற கூற்றானது யாழ்ப்பாணமாவட்டத்தின்கல்விப் பாரம்பரியத்திற்கு சவாலாகவேயுள்ளது எனக் கொள்ளமுடிகின்றது.

தீவகக்கல்வி நிலையின் இன்றைய நிலை

1996ஆம் ஆண்டு முதல் தீவகத்தில் மக்கள் மீள்குடியேற்றம் நிகழ்த்துவரினும் 1991ஆம் ஆண்டு இடம் பெயராதிருந்த நயினாதீவு, நெடுந்தீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு மக்களில் கணிசமானோர் படிப்படியாக வெளியிடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். இதனால் அத்தீவுகளில் மக்கள் எண்ணிக்கை குறைவடையலாயின. இந்நிலையில் 1996ஆம் ஆண்டிலிருந்து பாடசாலைகள் படிப்படியாக மீள ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அட்டவணை 6.3 தீவகப்பிரதேசத்தில் கிராம ரீதியாக பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு.

அட்டவணை - 6.3

கிராம ரீதியாக பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை

கிராமம்	1991ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர்	2016ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி
நெடுந்தீவு	10	08
நயினாதீவு	03	03
அனலைதீவு	03	03
எழுவைதீவு	02	02
புங்குடுதீவு	15	09
லைடன் தீவு	25	23
மண்டைதீவு	03	02
காரைநகர்	15	13
மொத்தம்	77	63

ஆதாரம்: வேலணைக் கல்வி வலயக் குறிப்பேடு

பொதுமக்களினதும் மாணவர் எண்ணிக்கையைக் கருத்திற் கொண்டும் பாடசாலைகள் மீளத்திறக்கப்பட்ட போதிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையிலேயே காணப்படுவதை அட்டவணை 6.4 இன் மூலம் அறிய முடியும்.

அட்டவணை - 6.4

தீவகப் பாடசாலைகளில் மாணவர் நிலை - 2016

மாணவர்கள்	பாடசாலைகள்	சதவீதம்
25<	06	9.5
26-50	10	15.8
51-100	15	23.8
101-200	18	28.6
201-300	09	14.3
301-400	02	3.2
401>	03	4.8
மொத்தம்	63	100.0

ஆதாரம்: வேலணைக் கல்வி வலயக் குறிப்பேடு

மேற்குறித்த அட்டவணை 6.4 இன் பிரகாரம் மொத்தமாகவுள்ள 63 பாடசாலைகளில் 16 பாடசாலைகளில் 50 மாணவர்களுக்குக் குறைவான மாணவர்களே கல்வி பயில்கின்றனர். காரைநகர் பாலாவோடை இந்து தமிழ் பாடசாலை (9) ஆயிலி சிவஞானோதய பாடசாலை, (24) புங்குடுதீவு இராஜஇராஜேஸ்வரி வித்தியாலயம் (23) நெடுந்தீவு சுப்பிரமணிய வித்தியாலயம் (20) நெடுந்தீவு மங்கயற்கரசி வித்தியாலயம் (19), நெடுந்தீவு ஸ்ரீஸ்கந்தா வித்தியாலயம் (19) ஆகிய பாடசாலைகளில் 25 மாணவர்களுக்கும் குறைவானவர்களே கல்வி பயில்கின்றனர். மேலும் தீவகத்தில் 300 மாணவர்களுக்கு மேல் கல்வி பயிலும் பாடசாலைகள் ஐந்தாகும். வேலணை மத்திய கல்லூரி (855), காரைநகர் யாழ்ந்ரன் கல்லூரி (641), காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி (592), ஊர்காவற்றுறை சென் அன்ரனிஸ் கல்லூரி (355), புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயம் (312) ஆகிய பாடசாலைகளில் தீவக மொத்த மாணவர்களில் 30.4 சதவீதத்தினர் கல்வி பயில்கின்றனர். 200 மாணவர்களுக்கு மேல் கல்வி பயிலும் பாடசாலைகள் பதினான்காகும். மேற்குறித்த பாடசாலைகளில் மொத்த மாணவர்களில் 54.9 சதவீதத்தினர் கல்வி பயில்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தீவகத்தில் ஏனைய 49 பாடசாலைகளில் 45.1 சதவீத மாணவர்களே கல்வி பயில்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் தற்போது இயங்கு நிலையிலிருக்கும் பாடசாலைகளில் 32 பாடசாலைகளில் ஆரம்பப் பிரிவு (Type III) மட்டுமே கொண்டு இயங்கும் பாடசாலைகளாகவுள்ளன. 24 பாடசாலைகளில் ஆரம்ப, இடைத்தரக்கல்வி போதிக்கும் பாடசாலைகளாகவுள்ளன.

ஆசிரிய வளம்

1980 களுக்கு முன்னர் தீவகப் பாடசாலைகளில் கற்பித்த ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானோர் மேற்குறித்த பிரதேசத்தினை பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்களாக இருந்துள்ளனர். பெரும்பாலானோர் அக்கிராமங்களிலேயே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். 1991 ஆம் ஆண்டு மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னர் தீவகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கையில் மிகக் குறைவாகவேயிருந்து வருகின்றது. ஆசிரியர்களில் பலர் ஓய்வு பெற்றும், நகர்ப்பாடசாலைகளுக்கு மாற்றலாகியும், சர்வதேச இடப்பெயர்வுக்குட்பட்டும் இருந்த நிலையில் தீவகத்திற்கு வெளியிலிருந்தே ஆசிரிய வளம் உள்ளீர்க்கப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் காணப்படுகின்றது. தற்போதைய நிலையில் 65.0 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் தீவகத்திற்கு வெளியிலிருந்து வந்து சேவையாற்றுகின்றனர். தீவுக்குத்தீவு இந்த சதவீதத்தில் மாற்றமுண்டு. இவர்களில் கடல் கடந்து சென்று சேவை புரிபவர்களில் கணிசமானோர் வேலை நாட்களில் அங்கேயே தங்கி கல்விச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றனர். இவர்கள் சிறு

எண்ணிக்கையினராவர். பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் நாளாந்தம் வந்து செல்பவர்களாகவுள்ளனர். போக்குவரத்துக்கான நேரத்தினை அதிகளவில் நாளாந்தம் செலவு செய்வதால் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் மறைமுகமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தவும் செய்கின்றது.

2016ஆம் ஆண்டு கணிப்பீட்டின் படி தீவகக் கல்வி வயலத்திற்குட் பட்ட பாடசாலைகளில் 699 ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். இவர்களில் 70 ஆசிரியர்கள் நெடுந்தீவுக் கோட்டத்திலும், ஊர்காவற்றுறை கோட்டத்தில் 187 ஆசிரியர்களும் வேலணைக் கோட்டத்தில் 292 ஆசிரியர்களும் காரைநகர்க் கோட்டத்தில் 150 ஆசிரியர்களும் சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அட்டவணை 6.5 இல் தீவகக்கல்வி வலயத்தில் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 6.5

தீவகக் கல்வி வலயம் - ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 2016

ஆசிரியர் / மாணவர் விகிதம்	பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை
4.9<	03
5.0-9.9	15
10.0 - 13.9	20
14.0 - 16.9	18
17.0>	07

ஆதாரம்: வேலணைக் கல்வி வலயக் குறிப்பேடு 2016

அட்டவணை 6.5 இனை அவதானிப்பின் தீவகப் பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியவளம் தாராளமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் காணமுடிகின்றது. 18 பாடசாலைகளில் ஆகக்கூடியதாக 10 மாணவருக்கு ஒரு ஆசிரியர் என நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். எனினும் கல்வித் திணைக்களத்தில் பாடசாலை ரீதியாக ஆரம்ப, இடைத்தர வகுப்புக்களுக்குரிய ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை தொடர்பான சுற்றுநிருபங்கள் உண்டு. அதனை அவர்கள் பின்பற்றியிருக்கலாம். அதற்குமப்பால் பாடசாலை ஆசிரியர் நியமனத்தில் பாடசாலைக்குத் தேவையான ஆசிரியர்கள் தான் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்களா என்பது பற்றியும் அறிதல் அவசியமாகின்றது. எது எவ்வாறெனினும் நெடுந்தீவு சுப்பிரமணிய வித்தியாலயம், நாரந்தனை கணேச வித்தியாலயம், புங்குடுதீவு இராஜஇராஜேஸ்வரி வித்தியாலயத்தில் 5 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் நியமிக்கப்பட்டுள்ள அதேவேளை, புங்குடுதீவு

அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலை, அனலைதீவு வடலூர் பாடசாலை, காரைநகர் அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலைகளில் முறையே 26.0, 23.0, 25.6 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாணவர் பெறுபேறுகள்

தீவக வலயக்கல்வியைப் பொறுத்தவரை மாவட்டத்தின் ஏனைய வலயங்களைவிட மிகவும் தாழ்ந்த மட்டத்திலேயே கல்விப் பெறுபேறுகள் கடந்த இரண்டு தசாப்தகாலமாக காணப்படுவது தொடர்பாக கல்வியியலாளர்கள், சமூக ஆர்வலர்கள், பெற்றோர்களினால் காலத்துக்குக் காலம் தெரிவிக்கப்படும் அங்கலாய்ப்பாகவுள்ளது. ஆசிரியர் வளங்களைப் பொறுத்தவரை ஆரோக்கியமானதாகவேயுள்ளதாக பொதுவாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. தீவகத்தில் பொருளாதார வசதி குறைந்த, கல்விப்பின்னணி கொண்டிராத பெற்றோர்களே பெரும்பாலானவர்களாகவுள்ளனர். இந்நிலையில் மாணவர்கள் கல்வியில் ஆர்வம் கொள்வதில் தவறுகின்றனர் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இதனாலேயே பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை எனக்கூறுபவர்களும் இல்லாமலில்லை. இதனை எவ்வாறு மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்பதில் பலரும் பலதரப்பட்ட கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர். ஆனால் தொடர்ந்தும் ஒரே நிலை தான் நிலவுகின்றது.

5ஆம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சை

மாணவர்களது அடைவு மட்டத்தையும் அவர்களது திறமையையும் பெற்றோர் மற்றும் குடும்பத்தினரது மகிழ்ச்சியையும் தீர்மானிக்கும் கருவிகளாக புலமைப்பரிசில் பரீட்சை, க.பொ.த சாதாரணதரப் பரீட்சை, க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் அமைகின்றன. 1980களுக்கு முன்னரான காலப்பகுதிகளில் 5ஆம் ஆண்டு மற்றும் 8ஆம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சைகளில் தீவகப் பாடசாலைகளின் பெறுபேறுகள் கணிசமாக உயர் மட்டத்தில் காணப்படதன் விளைவாக குடாநாட்டின் முன்னணிப் பாடசாலைகளில் குறிப்பாக ஸ்ரான்லி கல்லூரி, நெல்லியடி மத்திய கல்லூரி, வேலணை மத்திய கல்லூரிகளுக்கு கிராமத்துப் பிள்ளைகள் சென்று கற்று தற்போது உயர் தொழில்களில் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தீவகத்தின் பெரும்பாலான பாடசாலைகளில் ஆகக்குறைந்தது சராசரி இருவராவது புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடையும் நிலை காணப்பட்டிருந்தது. பொருத்தமான ஆசிரிய வளங்கள் அப்போது

காணப்பட்டிருந்தது. இதற்குப் பலரை உதாரணமாகக் கூடக் கொள்ள முடியும். ஆனால் 1996இல் மீள் இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னர் தீவகப் பாடசாலைகளிலிருந்து மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே சித்தியடைகின்றனர்.

2009-2015 ஆம் ஆண்டுவரையிலான காலப்பகுதிகளில் அட்டவணை 6.6 இல் புலமைப்பரிசில் பரீட்சை முடிவுகள் தரப்பட்டுள்ளது. புலமைப்பரிசில் பரீட்சை முடிவுகளைப் பொறுத்தவரை காரைநகர் கோட்டம் ஏனைய கோட்டங்களை விட ஓரளவு முன்னேற்றத்தினை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

க.பொ.த (சாதாரண தர) பரீட்சை

தீவக கல்வி வலயத்தில் இயங்கும் 63 பாடசாலைகளில் 31 பாடசாலைகளில் க.பொ.த (சா/த) வகுப்பு வரை போதிக்கப்படுகின்றது. 1980 களுக்கு முன்னர் இப்பாடசாலைகளிலிருந்து தோற்றும் மாணவர்களில் குறைந்தபட்சம் அரைப்பங்கினராவது உயர்தர வகுப்பில் இணைவதற்கு தகுதி பெற்றுவிடுவர். நகரப்புறப் பாடசாலைகளில் கற்பதற்கான வசதி குறைந்தவர்கள் தீவகப்பாடசாலைகளில் கற்கும் அதேவேளை வசதி படைத்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பாடசாலைகளில் இணைந்து, அவர்களில் பெரும்பாலானோர் பல்கலைக்கழகங்கள் உட்பட உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் பயின்று தகுதி பெற்று தகுதிக்குரிய தொழில்களைப் பெற்றிருந்தனர். அக்காலங்களில் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் மிகக்குறைவே. ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டல், கற்பித்தல் மட்டுமே இருந்துவந்துள்ளது.

இந்நிலையில் 1991 ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னரான மீள் இடப்பெயர்வின் போது பிள்ளைகளின் கல்வியில் அதிக நாட்டமில்லாதவர்களின் வரவே அதிகமாகவிருந்துள்ளது. விவசாய பொருளாதாரத்துடன் கூடிய மற்றும் சுயதொழில்களில் வசதிபடைத்த மற்றும் கல்வியுடன் கூடிய தொழிலாற்றல் கொண்டவர்களின் மீள் இடப்பெயர்வு மீளவும் மந்த நிலையிலேயே இருந்து வந்துள்ளது. மீள் குடியேற்றம் இடம்பெற்ற 1996 ஆம் ஆண்டிலிருந்து யுத்தம் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்ட 2009 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் மக்கள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் உட்பட சகலரும் பலவேறு அசௌகரியங்களுக்குட்பட்டிருந்தனர் என்பது உண்மை. ஆனால் 2010 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் தீவகப் பிரதேசம் அசாதாரண நிலையிலிருந்து விடுபட்டுள்ளது. கல்வித்திணைக்களத்தினர் தீவகப்

அட்டவணை 6.6 தீவக வலயத்தில் புலமப்பரிசில் பரிட்சை முடிவுகள் 2009 - 2015														
பிரதேச ரீதியாக பாடசாலைகள்	2009		2010		2011		2012		2013		2014		2015	
	தோ. டிரா	சி	தோ. டிரா	சி	தோ. டிரா	சி	தோ. டிரா	சி	தோ. டிரா	சி	தோ. டிரா	சி	தோ. டிரா	சி
நெடுந்தீவு	79	02	92	02	86	04	74	04	65	06	64	05	57	04
ஊர்காவற்றுறை	160	02	167	02	178	08	155	06	171	08	165	07	168	07
எழுவைத்தீவு	16	00	17	00	17	00	15	01	17	00	09	00	13	00
காரைநகர்	147	15	167	05	159	16	173	17	186	19	163	19	169	11
பங்குடுதீவு	87	01	87	01	101	01	78	01	78	00	85	01	81	00
நயினார்தீவு	37	01	41	00	44	01	45	01	43	00	43	02	45	00
மண்டைதீவு	15	01	21	00	17	00	30	02	25	03	34	06	22	05
வேலணை அல்லைப்பிட்டி மண்கும்பாள்	144	01	149	03	175	06	175	05	146	10	166	17	166	09
மொர்த்தம்	685	23	741	13	777	36	745	37	731	46	729	57	711	36
சித்திபெற்றவர்கள் வீதம்	100.0	3.4	100.0	1.8	100.0	4.6	100	5.0	100.0	6.3	100.0	7.8	100.0	5.1

ஆதாரம் :- வேலணைக் கல்வி வலயக் குறிப்பேடு

தோ. டிரா :- தேர்ந்தெடுத்த மாணவர்கள்

சி :- சித்தி பெற்றவர்கள்

பாடசாலைகளுக்குப் பொருத்தமான ஆசிரியர் நியமனங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவிக்கின்றனர். அக்கருத்தினை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அதாவது 2016ஆம் ஆண்டு நிலைப்படி தீவகத்தில் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதமானது 13 ஆகவுள்ளது. இந்நிலையில் ஏன் பரீட்சை முடிவுகள் மிகவும் தாழ்ந்த மட்டத்திலேயே தொடர்ந்து இருக்கின்றது. இதற்கான காரணிகளை கல்வியியலாளர்கள், சமூக நலன்விரும்பிகளுக்குத் தெரிந்திருக்கின்ற போதிலும் அதனை நியாயப்படுத்துவதில் பல இடர்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. தீவகத்தின் 2010-2015ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற மேற்குறித்த பரீட்சையில் 2013ஆம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ அரைப்பங்கினர் சித்தியடைந்துள்ளனர் என்பதைப் புள்ளி விபரங்கள் காட்டி நிற்கின்றது.

ஏனைய காலங்களில் சராசரி 35.0 வீதமானவர்களே சித்தி பெற்றுள்ளனர். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசப் பாடசாலைகளுடன் ஒப்பிடும் போது இப்பெறுபேறானது மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளது என்பதே உண்மை நிலையாகும். மேலும் சித்தியடையும் சதவீதம் தாழ்ந்த மட்டத்தில் காணப்படுவதற்கு மிகவும் முக்கிய காரணியாகவிருப்பது கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடங்களில் சித்தியடையத் தவறுவதேயாகும். மேற்குறித்த பாடங்களில் மாணவர்கள் சித்தியடையத்தவறும் பட்சத்தில் உயர் கல்வி வாய்ப்பினையோ, அரசு தொழில்களைப் பெற்றுக் கொள்வதிலோ முடியாத நிலையுண்டு. எனவே இது தொடர்பில் கல்வித்திணைக்களம் ஆக்கபூர்வமான செயற்றிட்டங்களை வகுத்து செயற்படுத்துவதே தீவகக்கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு உதவியாகவிருக்கும் எனலாம்.

க.பொ.த (உயர்தரம்) கல்வியும் பெறுபேறுகளும்

தீவகத்தில் இயங்கும் பாடசாலைகளில் 11 பாடசாலைகளில் க.பொ.த உயர்தர வகுப்புக்கள் இயங்கி வருகின்றன. மேற்குறித்த பாடசாலைகளில் கலைப்பிரிவுக்கே மாணவர்கள் உள்வாங்கப்பட்டு வருகின்றனர். 1991ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் வேலணை மத்திய கல்லூரி, புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயம், சென் அன்ரனிஸ் கல்லூரி, காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி, யாழ்ந்ரன் கல்லூரி, நயினாதீவு, நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயங்கள் போன்ற பாடசாலைகளில் கலைப்பிரிவில் மாணவர்கள் சிறப்புச்சித்தி பெற்று பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தெரிவாகி பேராசிரியர்களாகவும், நிர்வாக அதிகாரிகளாகவும் கல்வித்துறையில் சிறப்பிடம் பெற்றவர்களாகவும் திகழ்ந்துள்ளனர்.

அட்டவணை 6.7 தீவக வலயம் - க. பொ. த (சா. த) பரீட்சை முடிவுகள்

(கோட்ட மட்ட ரீதியிலான)

கோட்டம்	2000			2011			2012			2013			2014			2015		
	தோ. டிர	சி	ச. வீ	தோ. டிர	சி	ச. வீ	தோ. டிர	சி	ச. வீ	தோ. டிர	சி	ச. வீ	தோ. டிர	சி	ச. வீ	தோ. டிர	சி	ச. வீ
நெடுந்தீவு	60	14	23.0	85	20	23.5	55	15	27.2	69	26	37.7	56	14	26.0	52	14	26.3
ஊர்காவ- ற்றுறை	153	52	34.0	174	54	31.0	162	57	35.2	133	66	49.6	151	56	37.1	172	64	37.2
காரைநகர்	123	61	49.6	137	61	44.5	107	46	43.0	86	51	59.3	100	44	44.0	151	64	42.4
வேலணை	257	94	36.6	304	89	29.3	253	99	39.1	204	101	49.5	268	80	29.9	338	100	29.6
மொத்தம்	593	221	37.3	700	224	32.0	577	217	37.6	492	244	49.6	575	194	33.7	713	242	33.9

ஆதாரம் :- வேலணை கல்வி வலயக் குறிப்பேடு - 2016

தோ :- தோற்றியோர் ச.வீ :- சதவீதம்

சி :- சித்திபெற்றோர்

1996ஆம் ஆண்டின் பின்னர் மேற்குறித்த பாடசாலைகளுக்கு மேலாக சில பாடசாலைகளில் க.பொ.த உயர்தர வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அத்துடன் வேலணை மத்திய கல்லூரி, யாழ்நரன் கல்லூரிகளில் விஞ்ஞானப் பிரிவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மாணவர் எண்ணிக்கை மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையிலேயே காணப்படுகிறது. வேலணை மத்திய கல்லூரியில் விஞ்ஞானக் கல்வியினைப் பயின்ற இரு மாணவர்களின் ஒருவரும் யாழ்நரன் கல்லூரியில் ஒருவரும் பல்கலைக்கழகம் புகுவதற்குரிய சித்தியைப் பெற்றுள்ளனர். இவைதவிர வர்த்தகப் பிரிவும் சில பாடசாலைகளில் இயங்குகின்றன.

தீவகத்தில் க.பொ.த (உயர்தரம்) வகுப்பில் இணைவதற்கும் அவர்கள் தம் பொருளாதார நிலைக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. அத்தகையவர்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ கலைத்துறையையே தெரிவு செய்யவேண்டியுள்ளதுடன் பாடசாலையில் காணப்படும் ஆசிரியவளத்தினைப் பொறுத்தே பாடத் தெரிவும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. விஞ்ஞானப் பிரிவில் மாணவர்கள் இணைந்து கொள்ளப் பின்னிற்பதற்குப் பொருத்தமான ஆசிரிய வளம் கிடைக்கப் பெறாமை, தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் இல்லாமை, பெற்றோரின் அக்கறையின்மை போன்ற காரணிகளால் அது எட்டாக்கனியாகவிருக்கின்றது.

அட்டவணை 6.8 இன் பிரகாரம் தீவகப் பாடசாலைகளின் உயர்தர வகுப்புக்கான பெறுபேறுகள் திருப்தியைத் தருகின்ற போதிலும் பல்கலைக்கழகம் செல்பவர்கள் மிகக் குறைவாகவே அதாவது உயர்வான வெட்டுப்புள்ளிகளைக் கொண்டுள்ள யாழ் மாவட்டத்தில் இவர்களது பரீட்சை முடிவுகள் அதனை எட்ட முடியவில்லை. இதற்கு மாணவர்கள், ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு அதிகம் தேவைப்படுகின்றது. அதே வேளை விஞ்ஞானப்பிரிவினை வலுப்படுத்துவதன் மூலம் மாணவர்களது எதிர்காலத்தினை மேம்படுத்தவும் வாய்ப்புண்டு.

இன்றைய நிலையில் தீவகப்பிரதேசத்தின் கல்வி நிலையானது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உள்ள ஏனைய வலயங்களோடு ஒப்பிடுமிடத்து மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது என்பது கல்விப்புலம் சார்ந்தவர்களது கருத்தாகவுள்ளது. இப்பிரதேசப்

அட்டவணை 6. 8 க. பொ. த. உயர்தரப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் 2009 - 2015

	2015		2014		2013		2012		2011		2010		2009	
	தோ. மர	சி.	தோ. மர	சி	தோ. மர	சி	தோ. மர	சி	தோ. மர	சி	தோ. மர	சி	தோ. மர	சி
பாடசாலைகள்														
நெடுந்தீவு மகா வித்தியாலயம் (சுலை)	11	10	06	06	10	04	12	10	13	11	12	11	17	14
நெடுந்தீவு சைவப்பிரகாச வித்தியாலயம்	04	00	04	04	09	03	11	06	19	10	17	15	14	07
நெடுந்தீவு நேர. சு. மகனிர் கல்லூரி	06	06	08	07	03	03	12	10	09	07	11	09	11	09
சென்-அன்/னில் கல்லூரி	28	21	22	19	36	28	32	20	22	21	28	24	24	18
கரம்பன் லிற்றல் பிளவர் மகனிர் பாடசாலை	20	16	12	09	06	06	10	06	13	13	13	10	14	06
அனலைதீவு சதாசிவ பாடசாலை	-	-	-	-	-	-	-	-	08	02	06	02	08	05
காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி	29	21	22	14	37	22	39	24	24	16	28	19	42	33
யாழ்நன் கல்லூரி	17	14	21	13	15	06	16	06	17	12	23	17	26	11
நயினாதீவு மகா வித்தியாலயம்	17	09	12	06	17	08	20	09	21	16	15	09	22	16
புங்குடீவு மகா வித்தியாலயம்	26	11	09	06	09	08	11	08	07	06	10	07	04	04
வேலணை மத்திய கல்லூரி	67	41	47	32	48	38	55	36	58	43	68	54	60	43
மொத்தம்	225	149	163	116	190	126	218	135	211	157	231	177	242	166

ஆதாரம் : வேலணைக் கல்வி வலயக் குறிப்பேடு - 2016

பாடசாலைகளில் கல்வி நிலை பின்தங்கியிருப்பதற்கான காரணிகளைக் கண்டறிய வேண்டியது கல்வித்துறை சார் ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகின்றது. பாடசாலைகளில் பௌதிகவளம், ஆசிரியவளம் என்பன வளர்ச்சியடைந்து காணப்படுகின்ற போதிலும் மாணவர்களின் அடைவு மட்டத்தில் காணப்படும் பின்னடைவு எவ்வாறு நீடிக்கின்றது என்பதை அறிதல் அவசியமாகின்றது. ஆசிரியர் சமூகத்தினருடனான தொடர்பாடலின் போது மாணவர்களது வரவில் ஒழுங்கீனம், கல்வி கற்பதில் ஆர்வமின்மை, பெற்றோரின் அக்கறைக்குறைவு, குடும்பத்தலைவர்களின் தொழில்களில் பகுதி நேரமாக ஈடுபடல் போன்ற பல காரணிகள் தனித்தும் இணைந்தும் செயற்படுவதால் மாணவர்கள் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை என்கின்றனர். பெற்றோர்கள், மாணவர்களுடனான கலந்துரையாடலில் பாடசாலையில் கற்பித்தல் செயற்பாடு உரிய காலத்தில் பூரணப் படுத்தப்படாத நிலை காணப்படுவதாகத் தெரிவிப்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. எனவே தீவகக்கல்வி தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கு எவ்வாறு தீர்வு காணப்படலாம் என்பது பற்றியறிதல் காலத்தின் தேவையாகவுள்ளது.

- 1980களுக்கு முன்னர் கடமையாற்றிய உள்ளூர் ஆசிரியர்களுக்கும் தற்போது கடமையாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குமிடையில் ஏதாவது வேறுபாடு காணப்படுகின்றதா என்பதைக் கண்டறிதல் வேண்டும். குறிப்பாக முன்னாள் ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களாகவே காணப்பட்டனர். தற்போது பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களுடன் பட்டதாரி ஆசிரியர்களும் கற்பிப்பதில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். குறிப்பாக இவர்கள் டிப்ளோமா, கல்வியில் முதுமாணிப்பட்டம் போன்ற உயர் கல்வித் தகுதிகளைப் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு கல்வியில் தம்மை மேம்படுத்துபவர்களாக இருக்கின்றனர். அத்துடன் பெரும்பாலானோர் தீவகத்திற்கு வெளியிலிருந்து வந்து கற்பிப்பவர்களாகவுள்ளனர். அவர்கள் வசதியான இடங்களுக்கு மாற்றத்தினைப் பெற்றுச் செல்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து வருவதையும் காணமுடிகின்றது. அதே நேரம் போக்குவரத்துக்கான நேரமும் இத்தகையவர்களுக்கு அதிகம் தேவைப்படுகின்றது. அத்துடன் இவர்களால் பாடசாலைச் சூழலை அறிந்து கொள்வதற்கு காலம் தேவைப்படுகின்றது.

- தீவுப்பகுதி மாணவர்களின் கல்வி நிலையை மேம்படுத்துவற்கு கல்வி அமைச்சு இப்பிரதேசத்தினை மிகப்பின் தங்கிய பிரதேசமாக அறிவித்து ஏனைய பின் தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள் வழங்கப்படுவது அவசியமாகின்றது.
- தீவகத்தைச் சேர்ந்த கல்விப்புலம் சார்ந்த பலர் காணப்படுகின்றனர். அவர்களை இணைத்து கல்வித்திணைக்களம் ஆலோசனை சபைகளை உத்தியோகபூர்வமாகவோ அன்றில் உத்தியோகப்பற்றற்ற நிலையிலோ உருவாக்கி பின் தங்கிய நிலையிலிருந்து மீட்பதற்கான வழிவகையினை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமான ஒன்றாகும்.
- குறித்த பிரதேசங்களில் காணப்படக்கூடிய மாணவர் நிலையறிந்து பாடசாலைகள் இயங்க வைத்தல் அவசியமானது. தீவகத்தில் பாடசாலைகளை நிறுவியபோது போட்டிநிலை காணப்பட்டிருந்தது. குறிப்பாக சைவப்பிள்ளைகளுக்கு பாடசாலைகள் நிறுவுவதில் அக்காலத்தில் சைவப் பெரியோர்கள் முன்னின்றுழைத்தனர். ஆனால் போக்குவரத்து வசதி விரிவு பெற்றிருக்கின்ற இக்காலத்தில் அருகே பாடசாலைகள் அமைந்திருப்பது தொடர்பாக கல்வித்திணைக்களம் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும். தீவகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பாடசாலைகள் சில 500 மீற்றர் தூரத்திற்குள் அமைந்திருக்கின்றது. அத்துடன் மாணவர்களும் மிகவும் குறைவான நிலையில் காணப்படுகின்றனர். இப்பாடசாலைகளை இணைக்கும் பட்சத்தில் பல்வேறு விடயங்களில் சிறப்புற வாய்ப்புண்டு. சென்ற நூற்றாண்டில் பல பாடசாலைகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டுள்ளதையும் மனங்கொண்டு செயற்படல் வேண்டும்.
- ஆசிரியவளம் அதிகமாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் அவை உரிய முறையில் பகிரப்படவில்லை என்ற முறைப்பாடு பெற்றோர், மாணவர்களிடையே காணப்படும் பொதுவான குற்றச்சாட்டாகவுள்ளது. குறிப்பாக கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களுக்கான ஆசிரியர்கள் பாடசாலைகளில் தொடர்ந்தும் பற்றாக குறையாகவேயுள்ளது. குறிப்பாக கணித

பாட ஆசிரியர்களின் நியமனத்தில் கல்வித் திணைக்களம் கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

- தீவகத்தில் ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் மாணவர்களிடையே மொழியாற்றல் மிகவும் குறைவாகவுள்ளது என்ற பொதுவான கருத்து உண்டு. இந்நிலையானது அவர்களது தொடர் கல்விக்கு ஊறு விளைவித்து வருகின்றது. எனவே தீவகத்தில் சில பாடசாலைகளை மாதிரிப் பாடசாலைகளாக மாற்றி இவை போன்ற பிரச்சினைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.
- தீவகப் பாடசாலைக் கல்வியினைப் பொறுத்தவரை மாகாண கல்வித்திணைக்களம், கல்வி அமைச்சு என்பன மிகக் கூடிய அக்கறை செலுத்துதல் வேண்டும். ஆசிரியரை நியமித்தல் போதுமானது என்பதற்கப்பால் கல்வி நிலையில் ஏன் பின்னடைவு ஏற்பட்டுள்ளது என்பது பற்றியும் அவற்றை எவ்வாறு நிவர்த்தி செய்ய முடியும் என்பது பற்றியும் தீவகத்தைச் சேர்ந்த மக்களுடனான கருத்தரங்குகளை நடாத்தி தீர்வுகாண முயல வேண்டும். அண்மைக் காலத்தில் ஏனைய பிரதேசங்களிலிருந்து வேறுபட்ட பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதை உணரும் பட்சத்திலேயே தீவகம் கல்வியின் மூலம் மீண்டெழ வாய்ப்புண்டு.

வேலணைக் கல்விப் பாரம்பரியம்

வேலணைப் பிரதேசம் கல்விப்பாரம்பரியத்தில் நீண்ட வரலாறு கொண்ட பிரதேசமாகும். நாவலர் வழிவந்த சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கப் பாடுபட்ட பலர் தோன்றி கல்விப்பணியை வழங்கியுள்ளனர். நாவலரின் மாணாக்கனாகவும் அவர் வழி நின்றவருமான விநாசித்தம்பிகந்தப்பிள்ளை அவர்கள் 1879ஆம் ஆண்டு பள்ளம்புலத்தில் திண்ணைப் பள்ளி ஒன்றினை ஆரம்பித்து 1880ஆம் ஆண்டு அதனைச் சைவப்பாடசாலையாக உயர்த்தியவர். அது சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையாக காலப்போக்கில் பெயர் பெறலாயிற்று. இவரால் உருவாக்கப்பட்ட இப்பாடசாலையூடாக பொலிகண்டி சி. கந்தவனம், புங்குடுதீவு நீ. சேதுபதி, நயினாதீவு எஸ். எஸ். கந்தையா, எஸ். சின்னத்துரை, அ. வைரமுத்து, ச. சிதம்பரப்பிள்ளை, மு. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை, இராமகிருஷ்ணஜயர், செ. வரதலிங்கம்,

சு. கலாதரன், பொ. அருணகிரிநாதன் போன்ற பலர் தொடர்ச்சியாக தமது கல்விப் பணியை இப்பாடசாலையூடாக ஆற்றியதன் விளைவாக சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையானது கல்விப்பாரம்பரியத்தை வேலணை மக்களுக்கு வழங்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கலாயிற்று.

19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தென்னிந்திய திருச்சபையினர் வங்களாவடியில் அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவினர். அதேபோல சாட்டிப் பகுதியில் நோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலை ஒன்றும் நிறுவப்பட்டது. இவர்கள் கல்விப்பணியாற்றிய நிலையில் தம்மதம் மாறுபவர்களுக்கு கல்வி கற்பதற்கான சலுகைகளும் வழங்கியிருந்தனர் எனவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இஃது இவ்வாற்றுக்க காலத்துக்குக்காலம் மாணவர்களின் கல்வியைக் கருத்திற் கொண்டு தத்தம் குக்கிராமங்களில் பாடசாலைகள் அமைத்து நடாத்தும் பணி வேலணை பிரதேசத்தில் காணமுடிந்தது. குறிப்பாக வங்களாவடியில் கிறிஸ்தவத்தின் மேலாண்மையைக் குறைத்தற் பொருட்டு 1925ஆம் ஆண்டு காலி வர்த்தகர் சோமசுந்தரம், கிளாக்கர் நாகலிங்கம், வை. விஜயரத்தினம் போன்றோரின் முயற்சியால் வங்களாவடியில் சரஸ்வதி வித்தியாலயம் என்ற பாடசாலை நிறுவப்பட்டது. இப்பாடசாலை அக்காலத்தில் அவசரமாக தேவைப்பட்டிருந்ததாக கூறப்படுகின்றது. நாகலிங்கம், காசிப்பிள்ளை, பண்டிதர் மருதையினார், சபாபதி, அ. செல்லையா, பண்டிதர் பொன்னுத்துரை, சு. சீவரத்தினம், பொ. நடராசா போன்ற பலர் இப்பாடசாலையூடாக வேலணைக் கல்விப் பாரம்பரியத்தினை வளர்த்தெடுத்தனர் எனலாம். இவர்களோடு வித்துவான் வேந்தனார், பொ. ஜெகநாதன், திருமதி நாகரத்தினம் பொன்னுத்துரை, சி. இராசரத்தினம், திருமதி ருக்குமணி இராசரத்தினம் போன்றோரும் தமது பங்களிப்பினை நல்கியிருந்தனர்.

1912ஆம் ஆண்டு சிதம்பர நடராசப் பெருமானின் பெயரைத் தாங்கிய நடராசா வித்தியாலயத்தை இராசா வாத்தியார் ஆரம்பித்தார். இவர் இதனை முன்னெடுத்ததன் விளைவாக இராசா வாத்தியார் பள்ளிக்கூடம் எனப் பெயர் பெறலாயிற்று. இங்கு ஆரம்பத்தில் இராசாவாத்தியாரே அதிபராகவிருந்துள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்து அப்பாத்துரை, சரவணமுத்து, ஏரம்பு, பண்டிதை வேதவல்லி போன்றோர் தமது கல்விப்பணியை திறம்பட செய்ததன் விளைவாக இன்றும் இப்பாடசாலை உயரிய இடத்தினைத் தொடர்ந்து நிலை நிறுத்தி வருகின்றது.

1945ஆம் ஆண்டின் பின்னர் வேலணைப் பிரதேசத்தில் கிராமத்தின் கல்வித் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. செட்டிப்புலம் அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை (1945), வேலணை கிழக்கு மகா வித்தியாலயம் (1946), வேலணை தெற்கு ஐயனார் வித்தியாசாலை (1948), வேலணை வடக்கு ஆத்திசூடி வித்தியாசாலை (1952) போன்ற பாடசாலைகள் தோன்றின. கந்தப்புகாங்கேசு என்பவரின் முயற்சியினால் உருவான வேலணை கிழக்கு மகா வித்தியாலயத்திற்கு அவரே தலைமை ஆசிரியராக விருந்தவர். அதனைத் தொடர்ந்து காரை சுந்தரம்பிள்ளை, க. சிவராமலிங்கம், ச. மாணிக்கவாசகர், ச. கைலாசபிள்ளை போன்றோரின் விடாமுயற்சியினால் இக்கிராம மக்கள் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அரசினர் பாடசாலைகளை அமைக்கும் திட்டத்தின் பின்னர் உருவான செட்டிப்புலம் பாடசாலையின் முதல் அதிபராக சி. சீவரத்தினம் அவர்களும் அவரைத் தொடர்ந்து அருணாசலம், ச. கைலாசபிள்ளை, பொ. தவராசா, சி. தேவராசா, செல்வி அம்பலப்பிள்ளை, சி. சம்பந்தர், செ. இராசலிங்கம் போன்றோர் அதிபர்களாக விருந்து கல்விப் பணியாற்றியுள்ளனர்.

பின்தங்கிய பிரதேசத்து மாணவர்களும் கல்வியினூடாக முன்னேற்றம் காண வேண்டுமென்ற நோக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலையே ஐயனார் வித்தியாசாலையாகும். ஐயம்பிள்ளை கார்த்திகேசு, ஐயம்பிள்ளை நாகநாதன், சிதம்பரப்பிள்ளை இராசரத்தினம் ஆகியோரின் விடாமுயற்சியினால் உருவானதே இப்பாடசாலையாகும். ஆரம்பத்தில் ஐ. நாகநாதன் அதிபராகவும், திருமதி நா. தெய்வானைப்பிள்ளை, திருமதி. இ. ருக்குமணி என்போர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினர். இவர்களைத் தொடர்ந்து ஐயம்பிள்ளை கார்த்திகேசு, நா. சிவகுரு, ச. கைலாசபிள்ளை, பொ. நடராசா, செ. நடராசா போன்றோர் தம்பணியை சிறப்புறச் செய்து கல்விப் பணியாற்றியுள்ளனர்.

1952ஆம் ஆண்டு வர்த்தகரான இ. கைலாசபிள்ளை அவர்களின் முயற்சியினால் உருவான பாடசாலையே ஆத்திசூடி வித்தியாசாலையாகும். இவர் கல்விப்புலம் சார்ந்த பலரை இணைத்து தகுந்த காரணங்களை கூறியதன் விளைவாக உருவான இப்பாடசாலையில் கோப்பாய் வல்லிபுரம், புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த

கு.வி. செல்லத்துரை, ஐ. பொன்னையா, பண்டிதர் அ. பொன்னுத்துரை, சி. இராசரத்தினம் போன்ற அதிபர்களின் வழிநடத்தலில் மாணவர்களின் கல்வி தொடர்ந்தது எனலாம்.

டிபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னங்கராவின் கல்வித்திட்டத்தின் பிரகாரம் உருவானதே வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலயம் ஆகும். பின்னாளில் சேர் வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி மகா வித்தியாலயம் எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்ற நிலையில் தற்போது வேலணை மத்திய கல்லூரியாக திகழ்கின்றது. இக்கல்லூரியின் தோற்றமானது வேலணைப் பிரதேசத்தவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது தீவகமாணவர்கள் அனைவருக்கும் கிடைத்த வரப்பிரசாதம் என்றே கூறல் வேண்டும். புலமைப்பரிசில் திட்டத்தின் மூலம் மாணவர்களை உள்வாங்கும் நிலையுடன் விடுதி வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டமையாலும் இப்பாடசாலையிலிருந்து பல நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் உயர்கல்வி கற்று உயர் தொழில்களில் இணையும் வாய்ப்பினை பெற்றுக் கொடுத்துள்ளது. மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், கலைப்பட்டதாரிகள் எனப் பல்வேறு உயர் கற்கைகளை கற்கும் வாய்ப்பினை இக்கல்லூரி வழங்கியுள்ளது. இத்தகைய வளர்ச்சிக்கு பலர் தமது பங்களிப்பினை நல்கியுள்ளனர். குறிப்பாக வி. தம்பு, சி. சபாரத்தினம், சிவசிதம்பரம், ஜே. எஸ். அரியரத்தினம், வி. பொன்னுத்துரை, சி. இராசநாயகம், கி. குணபாலசிங்கம், சிவராஜரத்தினம், எஸ். சண்முகநாதன், பொ. கோதார நாதன், சு. கலாதரன், கு. கணேசலிங்கம், பொ. அருணகிரிநாதன், சி.கிருபாகரன் போன்ற அதிபர்களின் வழிகாட்டலில் இப்பாடசாலை தீவக மாணவர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்காகத் திகழ்கின்றது. இவர்களுடன் இ.கே. நாகராசா, பண்டிதர் இராசையா, பி. கேதாரநாதன், திருமதி கேதாரநாதன், விஜயரத்தினம் எனப் பலர் தமது ஆசிரியத்துவப் பணியினை நல்கி வளர்ச்சிப்பாதைக்கு வழிவகுத்துள்ளனர் எனலாம்.

வேலணைப் பிரதேசத்துக்கு மட்டுமல்லாது தீவகத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பல பெரியார்கள் தம்பங்களிப்பை நல்கியுள்ளனர். சேர். வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி, அல்பிரட் தம்பி ஐயா, வீ.ஏ.கந்தையா, கா. பொ. இரத்தினம் போன்ற அரசியல்வாதிகளும் இந்துப்போட் இராசரத்தினம் அவர்களும் உள்ளூர் பாடசாலை ஸ்தாபகர்களுக்கு உற்சாகமூட்டி, தம்மாலான உதவிகளையும் நல்கியதன் விளைவே வேலணைக் கல்விப்பாரம்பரியம் வளர்ச்சி பெறலாயிற்று எனலாம்.

காரைநகர்க் கல்விப் பாரம்பரியம்

தீவகத்தில் ஏனைய தீவுகளோடு ஒப்பிடும்போது காரைநகரில் சிறந்த கல்விப்பாரம்பரியமும் அதனோடிணைந்த தொழில் வாய்ப்புகளும் அவற்றினூடாக அவர்கள் தம் சமூக அந்தஸ்துக்களும் நீண்டகாலமாக நிலவிவந்துள்ளது. காரைநகரின் போக்குவரத்தில் பொன்னாலைப்பாலத்தினூடாகப் பயணிக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருந்தமையும் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் இருப்புக்கு முன்னோடியாகவிருந்துள்ளது என்றால் மிகையாகாது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பதினைந்து பாடசாலைகளுக்கு மேல் இயங்கி வந்துள்ளன. இவற்றை இவ்வூர் மக்கள் நிறுவியதன் மூலம் கல்வி மேம்பாட்டை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு வாய்ப்பாகவிருந்துள்ளன.

கல்விப்பாரம்பரியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் முகமாக கிறிஸ்தவப்பாடசாலைகள் ஆரம்பத்தில் நிறுவப்பட்டன. இவை தம்மதம் சாரும் மாணவர்களின் கல்விக்கு பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளன. அதேவேளை வட்டுக்கோட்டையில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி காரைநகர் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் துணைபுரிந்துள்ளன எனலாம். இதனால் காரைநகரைச் சேர்ந்த பல நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் மலாயா, சிங்கப்பூர் சென்று பொருள் தேட்டத்தினைப் பெறலாயினர். இந்நிலையில் பிறப்பில் சைவர்களான சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லையே எனச் சிந்தித்த மாப்பாணவூரி கந்தப்பர், இலட்சுமணபிள்ளை, சிதம்பரப்பிள்ளை, கந்தப்பு மற்றும் கோவிந்தபிள்ளை போன்றோரின் ஊக்கத்தின் விளைவாக இலட்சுமணபிள்ளை அவர்கள் நல்லூரைச் சேர்ந்த சயம்பு சட்டம்பியாரை அழைத்து வந்து சிறிய கொட்டிலில் ஆங்கிலமொழிப் பாடசாலையை ஆரம்பித்தார். இக்காலத்தில் அமெரிக்க மிசனரிமாரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆங்கிலப்பாடசாலை ஒன்றும் இயங்கி வந்தது. மிசனரிமாரின் பாடசாலையில் அப்புத்துரை அவர்களும் அவரது மனைவி சின்னக்குட்டி, ஆறுமுகம், சிவலைச்சபாபதி, கறுவல் சபாபதி, நல்லதம்பி போன்றோரும் கற்பித்து வந்துள்ளனர்.

சயம்புச்சட்டம்பியார் பல்வேறு சிரமங்களின் மத்தியில் நடாத்தி வந்த சயம்புப்பாடசாலையானது காலப்போக்கில் திருஞானசம்பந்த

மூர்த்தி நாயனார் பாடசாலை என்ற பெயரினைப் பெறலாயிற்று. அதேவேளை 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இயங்கிவந்த சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை, வியாவில் பாடசாலை மற்றும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியில் நிறுவப்பட்ட சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடசாலை, மெய்கண்டான் வித்தியாசாலை, என்பனவற்றில் 3ஆம், 4ஆம்வகுப்புக்கள் மட்டுமே நடைபெற்றுவந்துள்ளது. இம்மாணவர்கள் ஆங்கிலப்பாடசாலையான சயம்புச் சட்டம்பியாரின் பள்ளியில் இணைந்தும் ஆங்கிலப் பாடசாலையான சாமிப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு சென்றும் ஆங்கிலமொழிக் கற்கையினை மேற்கொள்ளும் வாய்ப்பினையும் பெற்றிருந்தனர் எனலாம். காலப்போக்கில் சயம்புச்சட்டம்பியாரின் பாடசாலைக்கு மாணவர் வரவு அதிகரிக்கவே சாமிப்பள்ளிக்கூடம் செயலிழந்து அந்த இடத்திலேயே பின்னாட்களில் யாழ்ரன் கல்லூரி அமையப்பெற்றது. சயம்புச்சட்டம்பியார் நடாத்திவந்த பாடசாலை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பாடசாலை எனவும் பின்னாளில் இந்து ஆங்கில பாடசாலை எனவும் பெயர் கொண்டழைக்கப்பட்டது. இதனை நிர்வகிப்பதில் ஏற்பட்ட சிக்கலினால் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி நடாத்தி வந்த இந்துக் கல்லூரிச் சபையின் நிர்வாகத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட்டது.

சயம்புச்சட்டம்பியார் காரைநகருக்கு வந்திராவிடில் காரைநகரின் கல்வி வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதாரத்தேட்டத்துடன் கூடிய மலாயன் பென்சனியர்கள், கல்வியறிவுடன் கூடிய வர்த்தகப் பெருமக்கள், ஆசிரியர்கள். கல்வியியலாளர்கள், வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள் எனப்பல தரத்தினர் மிக அதிகளவில் தோன்றியிருக்க வாய்ப்பிருந்திருக்காது எனப்பலராலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. அவர் திடமாக கட்டி உருவாக்கிய கல்விப்பாரம்பரியமே தற்போதும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு உதவி புரிந்து வருகின்றது எனக்கூறமுடியும். சயம்புச்சட்டம்பியாரையடுத்து ஈ.கே. சிவசுப்பிரமணியஐயர், பொன்னுடையார் வேலுப்பிள்ளை, என். கந்தையா, சீதாராமையர், ஏ. சரவணமுத்து, இராசரத்தினம், கனகசபை போன்றோர் தலைமை ஆசிரியராகவிருந்து கல்விப்பணியாற்றியுள்ளார்.

1927 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இப்பாடசாலையில் வெளியூர்வாசிகளே தலைமை ஆசிரியர்களாகவிருந்துள்ள நிலையில் உள்ளூரைச் சேர்ந்த ஆ. தியாகராசா அவர்கள் அதிபராக நியமனம் பெற்றார்.

இவர் இரண்டரை தசாப்தகாலமாக அதிபராகவிருந்து வந்த காலம் கல்லூரியின் பொற் காலம் எனலாம். கட்டிடங்கள் மற்றும் ஆளணிவளங்கள் அதிகரிக்கலாயின. பாடசாலை தரமுயர்த்தப்பட்டு கல்லூரியாக மாறியது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள சிறந்த அதிபர் வரிசையில் முதன்மை ஸ்தானத்தை பெற்றுக் கொள்ளும்ளவிற்கு கல்விப்பணியாற்றியவர். இவர் காரைநகரின் கல்விக்கு மட்டுமல்லாது சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அரசியலையும் இணைத்து பணியாற்றியதன் பெறுபேறாக தற்போது காரைநகர் மக்களால் மட்டுமல்லாது சமூக ஆர்வலர்களாலும் புகழப்படும் ஒருவராகவே எல்லோரது மனங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றார். இவரது கல்விப்பணி சிறக்க இவருடன் இணைந்து ஆர். கந்தையா, செ. கனகசபை, மகேசசர்மா, மு. பொன்னம்பலவாணர், வே. சுப்பிரமணியம், க. கணபதிப்பிள்ளை, ப. நாகலிங்கம், என். கந்தையா, ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளை, நாகமுத்துப் புலவர், கனகசந்தரம், செல்லையா, ஐயம்பிள்ளை போன்றோர் ஆற்றிய கல்விப்பணியானது காரைநகரின் கல்வி, தொழில் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது எனலாம்.

கிறிஸ்தவ மத ஆதிக்கத்திலிருந்து மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் குக்கிராமங்களில் வாழ்ந்து வரும் மாணவர்களின் நலன் கருதி காலத்துக்குக்காலம் சைவப்பெரியார்களினால் பல பாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. சிவபுண்ணியச் செயலாற்றி வந்த தனவந்தர் சுப்பிரமணியம் அவர்களின் பெயரால் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையை பாலசுப்பிரமணியம், சிற்றம்பலம், சங்கரப்பிள்ளை, சண்முகம், கணபதிப்பிள்ளை, பிரம்மபுரீ கா. வேதக்குட்டி ஐயர், பிரம்மபுரீ க. சிவசிதம்பர ஐயர், முருகர் குமாரவேலு போன்றோர் 1889இல் நிறுவினர். இப்பாடசாலையில் சி. தில்லையம்பலம், த. நாகமுத்துப்புலவர், பிரம்மபுரீ பஞ்சாட்சரஐயர் போன்றோரின் அயராத முயற்சியினால் இங்கு கல்வி கற்ற மாணவர்கள் தம் வாழ்வில் உன்னத நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

கந்தப்பர் சுப்பிரமணியம் என்பவரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வித்தியாசாலையானது ஆ. சங்கரப்பிள்ளை என்பவரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. வை. அம்பலவாணர், வினாசித்தம்பி, எஸ். ஆர். எஸ். தேவதாசன் போன்றோரால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட பாடசாலையே இதுவாகும். இங்கு கற்ற மாணவர்கள் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் புகழுடன் வாழ்ந்து

வருகின்றனர். இவைதவிர காரைநகர் வியாவில் பாடசாலை, ஆயிலி சிவஞானபோத வித்தியாசாலை, மெய்கண்டான் வித்தியாசாலை, தோப்புக்காடு மறைஞான சம்பந்தர் வித்தியாசாலை, வீரப்பிட்டி கணேச வித்தியாசாலை, பாலாவோடை இந்து தமிழ்ப் பாடசாலை மற்றும் ஊரி வலந்தலை வடக்கு, வலந்தலை தெற்கு அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலைகளுடன் முன்னணிப் பாடசாலையான யாழ்ப்பாணம் கல்லூரியும் காரைநகர் கல்விப்பாரம்பரியத்தினை முன்னெடுத்துச் சென்ற பாடசாலைகளேயாகும்.

காரைநகர் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, சுழிபுரம் விக்ரோரியா கல்லூரி, ஸ்கந்தவரோதயாக்கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி போன்ற பல பாடசாலைகள் பெரும்பங்கு வகித்திருந்தமையால் இத்தீவிலிருந்து பலதரப்பட்ட உயர்ப்பதவிகளில் அமரக்கூடிய பெருந்தகைகள் உருவாகி பெருமை சேர்த்துள்ளதையும் காணமுடிகின்றது.

நெடுந்தீவுக் கல்விப் பாரம்பரியம்

நெடுந்தீவில் முறைசார் கல்விமுறை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் திண்ணைப் பள்ளிகள் இயங்கியுள்ளன என்பது பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்கல்விப்புலமுடாக மக்கள் கல்வி கேள்விகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட போதிலும் கத்தோலிக்க மதகுருமாரின் வருகையின் பின்னரே நெடுந்தீவுக்கல்வியில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது எனலாம். அவர்களால் நிறுவப்பட்ட கல்விச்சாலைகள் இக்கிராமக்கல்விக்கு அத்திவாரமிடப்பட்டது. தும்பிவிநாயகர் (கொன்ஸர்னரைன்), நாகநாதன் (பற்றிக்), வைரவநாதன் (ஜோசேப்) போன்றோர் அக்காலங்களில் உருவான பாடசாலைகளை வழிநடத்தி நன்மாணாக்கரை உருவாக்கியவர்கள். இவர்கள் தவிர சுவாமிநாதன், பண்டிதர் பசுபதி, ஆ. கந்தையா, குருவிச்சட்டம்பியார், ஆ. வைத்தியநாதர், சோ. சேனாதிராசா, சுப்பிரமணியம், சீதேவிப்பிள்ளை, ஐயம்பிள்ளை, கே.ரி.ஞானப்பிரகாசம், ஜோசேப் ஞானப்பிரகாசம், ஜோசேவ் சின்னத்துரை, ஜி. அந்தோனிப்பிள்ளை, மத்தேயு முதலி, ஜேம்ஸ்மாஸ்டர், நாகநாதர், கிறிஸ்தோபர், மரியாம்பிள்ளை, சின்னப்புநாயகம், சங்கரப்பிள்ளை போன்றோர் ஆசிரியர் மற்றும் அதிபர்களாகப் பணிபுரிந்து கிராமத்தின் கல்விக்கு உரம் இட்டவர்களாவர்.

சைவப்பெரியார்களின் முயற்சியினால் 1923ஆம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்து சைவப்பாடசாலைகள் நெடுந்தீவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதற்கு அ. கணபதிப்பிள்ளை, சு. நாகேந்திரர், இ. சுவாமிநாதன், நா. வேலுப்பிள்ளை போன்றோர் முன்னின்று உழைத்துள்ளனர். இக்காலங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளுக்கு நா. வேலுப்பிள்ளை, க. கணபதிப்பிள்ளை, ஆ. கந்தையா, இரா. சுப்பிரமணியம், எஸ். சேதுபதி, அ. திருச்செல்வம், எஸ். ஞானப்பிரகாசம், வே. சின்னையா, எஸ். அமிர்தநாதர், யோசேவ் சின்னத்துரை, டி.ஏ.தம்பையா, க. இராமநாதன், ஆ. வைத்தியநாதர், இ. வேலுப்பிள்ளை, வே. நாகநாதர், சு.இரத்தினராசா, சோ.ஞானராசா போன்றோர் பாடசாலைகளை நிர்வகித்து கல்விப்பணியாற்றியுள்ளனர்.

1940களின் பிற்பகுதியிலிருந்து நெடுந்தீவின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு கிராமத்திற்கு வெளியிலிருந்து வருகை தந்தவர்களின் பங்களிப்பு பெருமளவிற்கு கிட்டியது. நெடுந்தீவில் 1945இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கனிஷ்ட ஆங்கிலவித்தியாலயம்பின்னாட்களில்மகாவித்தியாலயமாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது. இப்பாடசாலையில் அதிபராக பண்டத்தரிப்பைச் சேர்ந்த எட்வேட் நவரத்தினசிங்கம் அதிபராக இணைந்து அவரது விடாமுயற்சியினால் நெடுந்தீவு கல்வி நிலை மேன்மையடையலாயிற்று. அவர் நெடுந்தீவு கல்விப்புலத்துக்கு ஆற்றிய சேவைகளை இன்று வரை மக்களின் மனங்களில் நீங்காது இடம்பிடித்துள்ளது. இவரோடு புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த பாலசுந்தரம், இணுவிலைச் சேர்ந்த எஸ். சுப்பையா, கரவெட்டியைச் சேர்ந்த ஏ.கந்தப்பு, வல்வெட்டித்துறை எஸ். புவனேஸ்வரராசா, உடுப்பிட்டி எஸ். வேலுப்பிள்ளை, இணுவில் கந்தசாமி, புத்தூர் எஸ். செல்லத்துரை, கொடிகாமம் பண்டிதர் பொ. கந்தையா வசாவிளான் எஸ். நாகரத்தினம், நயினாதீவு விமலா சின்னப்பு, வேலணை பராசக்தி போன்றோர் தன்னலம்பாராது நெடுந்தீவுக் கல்விப்புலத்தாருக்கு அரும்பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளனர்.

மேலும் நெடுந்தீவின் கல்விப்பணியில் சி. இராசநாயகம், இராசரத்தினம், எஸ். சோமசுந்தரம், சு. ஆசிநாதன், நா. குருநாதி, ஆ. சின்னத்தம்பி, திருமதி புஸ்பம் அன்ரனி, திருமதி சாரதா கிருஷ்ணதாஸ் போன்றோர் அதிபர்களாகவிருந்து தமது பணியினைத் திறம்பட நல்கியுள்ளனர். நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களின் முயற்சியினால் பல மாணவர்கள், ஆரம்ப இடைத்தரக் கல்வியில் சிறந்தவர்களாகி

யாழ் நகரப் பாடசாலைகளில் இணைந்து உயர்கல்வி பெற்று உயர் தொழில்களில் தம்மை ஈடுபடுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஊர்காவற்றுறைக் கல்விப் பாரம்பரியம்

ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேசமானது கரம்பன் நாரந்தனை, ஊர்காவற்றுறை, பருத்தியடைப்பு, தம்பாட்டி, மெலிஞ்சிமுனை, சுருவில் ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகும். இந்து, கத்தோலிக்க மதத்தவர்கள் இணைந்து வாழ்ந்துவரும் இப்பிரதேசத்தில் இரு மதத்தவர்களின் பாடசாலைகளுடாக கல்விப் பாரம்பரியம் நீடித்து நிலைத்துள்ளது. குறிப்பாக ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேசம் அந்நியர் வருகையினைத் தொடர்ந்து முறைசார்கல்வி முறைமை விருத்தியடைந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. 1872 ஆம் ஆண்டு புனித அந்தோனியார் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து இப்பிரதேசமக்களது கல்விநிலைமட்டுமல்லாது காரைநகர், வேலணை, அனலைதீவு போன்ற கிராமங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் கல்விநிலை உயர்வடையலாயிற்று. இக்கல்லூரி நிறுவப்பட்ட காலத்திலிருந்து 1976 ஆம் ஆண்டு வரையும் வணக்கத்திற்குரிய கத்தோலிக்கப் பாதிரிமார்கள் அதிபர்களாகவிருந்து நல் மாணாக்களை உருவாக்கி உள்நாட்டிலும் சர்வதேசங்களிலும் உயர் நிலையிலிருக்க வைத்துள்ளனர். குறிப்பாக வணக்கத்திற்குரிய வில்லியம் ஜேசுதாஸன், அருள்நேசன், ஏ. ஜே. கருணாகரர், பி. ஜே. ஜீவரத்தினம், எம். ஜே. மரியாம்பிள்ளை, அல்பிரட் பெஞ்ஜமின், ஏ. கே. ஸ்ரனிஸ்லோஸ், பீ. குசைப்பிள்ளை போன்றோர் 1950 களிலிருந்து அதிபர்களாகவிருந்துள்ளனர். இதனைத் தொடர்ந்து 1976 இல் எஸ். ஏ. ஈ. ரட்ணராஜாவும் 1995 இல் கே. ரத்தினசிங்கம் ஆகியோர் கல்லூரியினையும் ஊர்காவற்றுறை கல்விப்புலத்தினையும் சிறப்புற பேணிவந்துள்ளனர். 2000 ஆம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்து மீண்டும் வணக்கத்திற்குரிய அடிகளார் கே. ஜேம்ஸ் சிங்கராயர் பல்வேறு சிரமங்களின் மத்தியில் கல்லூரியின் வளர்ச்சியை மேம்படுத்திவருகின்றார்.

ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரி தமிழர் பிரதேசத்தில் கிறிஸ்தவ மதத்தவர்களின் ஆன்மீகப் பணியினை மேம்படுத்துவதற்குரிய ஆயர்கள் பலரைத் தந்துள்ளது என்பதானது கிறிஸ்தவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது ஒட்டுமொத்த தீவக மக்களுக்கும் கௌரவமளிப்பதாகவே கொள்ள வேண்டும். யாழ்ப்பாணம்,

திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு பிரதேச கத்தோலிக்க ஆயர்களாக வணக்கத்திற்குரிய கலாநிதி எமிலியானஸ்பிள்ளை, கலாநிதி பி. தியோகுப்பிள்ளை, கலாநிதி எல். ஆர். அன்ரனி, கலாநிதி தோமஸ் செளந்தரநாயகம், கலாநிதி கிங்ஸ்பி சுவாமிப்பிள்ளை, கலாநிதி ஐஸ்ரின் ஞானப்பிரகாசம் பணியாற்றிவந்துள்ளார்.

பெண்களுக்கான கத்தோலிக்கப் பாடசாலையான சிறிய புஸ்ப மகளிர் மகா வித்தியாலயம் 1916 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு திருக்குடும்ப கன்னியர்களினால் கல்வி போதிக்கப்பட்டு 1926 இல் அருட்சகோதரி மே. கார்மலீற்றர் அதிபர் தலைமையில் பெண்கள் கல்வி முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இவருடன் திருமதிகள் வ. வேதநாயகம், பே. பிலிப்பு, செ. இராசதுரை போன்றோரின் முயற்சியுடன் பின்னாட்களில் நல்ல பல அதிபர்களின் அரிய சேவையினால் தீவகத்தில் சிறந்த பெண்கள் பாடசாலையாக திகழ்ந்துவருகின்றது. இங்கு கிறிஸ்தவ மாணவிகள் மட்டுமல்லாது இந்து மாணவிகளும் கற்று உள்நாட்டிலும் சர்வதேசங்களிலும் பாடசாலையின் பெருமையினை பறைசாற்றிவருகின்றனர். மேலும் பல கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் ஊர்காவற்றுறைக் கல்விக்கு அன்றும் இன்றும் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றனர் எனலாம்.

ஊர்காவற்றுறை கல்விப் பாரம்பரியத்தில் கரம்பன் சண்முகநாத வித்தியாலயம் நூற்றாண்டை எட்டிப்பிடித்துள்ளது 1917 இல் வை ஏரம்பு, ஆ. சோமசுந்தரம்பிள்ளை, வே. தம்பிப்பிள்ளை, த. தர்மலிங்கம் போன்றோரின் முயற்சியின் பயனாக உருவான இப்பாடசாலையில் ஆரம்பகாலத்தில் வி. தம்பர், சிவகுருநாதன், இ. பொன்னையா, வ. ஆறுமுகராஜா, க. திருநாவுக்கரசு, தி. நடராசா போன்றோர் அதிபர்களாகவிருந்து பாடசாலை வளர்ச்சிப் பாதைக்கு இட்டுச்சென்றனர். 1941 - 1949 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் வேலணையைச் சேர்ந்த பண்டிதர் பொன்னுத்துரை அவர்களின் காலத்தில் பாடசாலையின் கல்விச் செயற்பாடுகள் மேலோங்கிக் காணப்பட்டதாக இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த முதியவர் ஒருவர் தெரிவித்துள்ளார். இப்பாடசாலையில் கற்ற பலர் நாட்டின் உயர்பதவிகளில் அமர்ந்துள்ளனர். குறிப்பாக முன்னாள் பிரதமநீதியரசர் சு. சர்வானந்தா அவர்கள் இப்பாடசாலையின் பழைய மாணவராவார்.

மேலும் இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு இ. சண்முகம், இ. மாணிக்கம் போன்ற வர்த்தகர்களின் உதவியானது பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு உதவியதாகவிருந்துள்ளது.

1929 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட கரம்பன் சிவகுருநாத வித்தியாலயமானது ஆ. சோமசுந்தரம், த. தர்மலிங்கம், த. முருகேசு, நா. நடராசா ஆகியோரின் சிந்தனையில் உதித்தாகும். இப்பாடசாலையில் மண்டைதீவு இ. கனகசுந்தரம், வேலணை பண்டிதர் பொன்னையா, சரவணை க. சோமசுந்தரம், கரம்பன் அருளானந்தசிவம் போன்ற பலர் பாடசாலை நிர்வாகத்தினை திறம்பட நடாத்தியதன் பயனாகப் பல நன்மாணவர்களை உருவாக்க முடிந்தது. மேலும் பருத்தியடைப்பு கதிர்சானந்தா வித்தியாசாலை 1935 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு ந. தர்மலிங்கம் அவர்கள் முதல் தலைமை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். திருமதி பு. பேரம்பலம், க. செல்வராசா போன்றோர் இப்பாடசாலையை மேல்நிலைக்கு கொணர்வதற்கு அரும்பாடுபட்டுள்ளனர் எனத்தெரிய வருகின்றது.

புங்குடுதீவுக் கல்விப்பாரம்பரியம்

புங்குடுதீவுக் கல்விப்பாரம்பரியமானது நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. திண்ணைப்பள்ளிகள் நிலாப்பள்ளிகள், குருகுலப்பள்ளிகள் இத்தீவில் நீண்ட நெடுங்காலமாக செயற்பட்டு முறைசாராக் கல்வியை முன்னெடுத்து வந்துள்ளது தொடர்பாக பல சான்றுகள் உள்ளன. கத்தோலிக்க மார்க்கத்தினரும், தென்னிந்தியத் திருச்சபையினரும் சைவப் பெரியார்களும் அரசாங்கமும் காலத்துக் காலம் முறைசார் கல்வியை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு இத்தீவில் 15 பாடசாலைகளை காலத்துக்குக்காலம் நிறுவி கல்விப் பணிபுரிந்துள்ளனர். சைவப் பாடசாலைகள் இத்தீவில் நிறுவுவதற்கு பெருமதிப்புக்குரிய வ. பசுபதிப்பிள்ளை விதானையார் ஆற்றிய பங்கு அளப்பரியது. இத்தீவில் கல்விப்பணியாற்றியோரின் பங்கு மிகப் பெரியதாயினும் சிலர் கல்விப் புலத்தோடு நின்றுவிடாது சமூகப்பணிகளையும் ஆய்வுப்பணிகளையும் ஆன்மீகப் பணிகளையும் செய்து கிராமத்துக்கு பெருமை சேர்த்தவர்கள். குறிப்பாக நாகலிங்க வாத்தியார், ரிச்சட் கணபதிப்பிள்ளை, நல்லதம்பி வாத்தியார், பேராசிரியர் சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை, சு. வில்வரத்தினம், த. பொன்னையா, சின்னத்துரை வாத்தியார் போன்றோர் நினைவுகூரத்தக்கவர்கள். இவர்களையடுத்து

வித்துவான் சி. ஆறுமுகம், வித்துவான் பொன் கனகசபை, திருமதி இரத்தினா நவரத்தினம், திருப்பூங்குடி ஆறுமுகம், பண்டிதர் ஆறுமுகம் பண்டிதர் வி.வ. நல்லதம்பி, சி. க. நாகலிங்கம், கு.வி. செல்லத்துரை, கலாநிதி க. சிவராமலிங்கம்பிள்ளை போன்றோர் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் இத்தீவின் கல்விக்கு உரமுட்டியவர்கள்.

புங்குடீவுக் கல்வி மேம்பாட்டுக்கு பலர் அதிபர்களாகவிருந்து அளப்பரிய சேவையாற்றியுள்ளனர். மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபர்களாகபலர்கடமையாற்றியுள்ளனர். குறிப்பாகக் க.வில்வரத்தினம், சி. இராசநாயகம், கு.வி. செல்லத்துரை, வி.வ.நல்லதம்பி, மு. இராமலிங்கம், ந. தர்மபாலன், க. தர்மகுணசிங்கம், க.தர்மகுலசிங்கம், க. கணேஸ்வரன், எஸ். கனகரத்தினம் போன்றோரும் கணேச வித்தியாசாலையில் பேராசிரியர் சதாசிவம்பிள்ளை, க. செல்லத்துரை, வை. கந்தையா, நா. கார்த்திகேசு, சோ. சேனாதிராசா, த. துரைசிங்கம், செ. ஈஸ்வரமூர்த்தி, ச. சதாசிவம், எஸ்.கே. சண்முகலிங்கம், நா. நாகராசா போன்றோரும், சித்திவிநாயகர் வித்தியாசாலையில் ஆ. சுப்பிரமணியம், நா. சோமசுந்தரம், ஜே. எஸ். சிதம்பரப்பிள்ளை, திருமதி பரிமளம் செல்லத்துரை, கா. க. கனகசுந்தரம், வே.க.ஏரம்பு, க.மு.நடேசு, ஐ.நா.தர்மலிங்கம், ந. கலைநாதன் ரி. ஹென்றி நீகன் போன்றோரும் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையில் நமசிவாயம், வி. ஜே. சின்னையா, இ. சதாசிவம்பிள்ளை, கு.வி. செல்லத்துரை, யோ.சா. செல்வராசா, திருமதி மனோன்மணி தனபாலசிங்கம், செல்வி மகேஸ்வரி சுப்பிரமணியம், நா. பஞ்சலிங்கம், திருமதி வனிதா அருட் செல்வம் போன்றோரும் கமலாம்பிகை வித்தியாலயத்தில் வீ.கந்தையா, எஸ். மாணிக்கம், வி. கணபதிப்பிள்ளை, என். பசுபதிப்பிள்ளை, எஸ். சொக்கலிங்கம், த. சண்முகலிங்கம், ந. இராசதுரை, நா. நாகராசா, எஸ். இராசரத்தினம் போன்றோரும் அதிபர்களாகவிருந்து சிறப்பான கல்விப்பணியாற்றியவர்கள். சண்முகநாதவித்தியாசாலையில் நீ. சேதுபதி, த. கனகரத்தினம் பொன்னுத்துரை போன்ற பலரும் புங்குடீவு மேற்கு அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலையில் டானியல் ஞானப்பிரகாசம், அமரசிங்க சட்டம்பியார், நா. பொன்னையா, நா. நடராசா, திருமதி சி. நடராசா க. யோ. பூராசா, திருமதி யோ. விநாயகமூர்த்தி போன்றோர் சிறப்பான முறையில் கல்விப்பணியாற்றியதன் விளைவாக இத்தீவின் கல்வி நிலைமேம்பாடடையலாயிற்று. அதேபோல பராசக்தி வித்தியாலயத்தில் வ. சுப்பிரமணியம், நா. தில்லையம்பலம், இ.

இளையப்பா, ஆ. செல்லத்துரை, சோ. சுப்பிரமணியம், சு. யோ. பூராசா, கா. திருநாவுக்கரசு போன்றோர் அதிபர்களாக கடமையாற்றியுள்ளனர். தற்போது இப்பாடசாலை மூடப்பட்டுள்ளது.

புங்குடுதீவுக் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் கிறிஸ்தவர்களின் பங்களிப்பு போற்றப்படத்தக்கது. 1833 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேராமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலை பின்தங்கிய சமூகத்தவர்களின் நலன்கருதி சிறப்பான கல்வியினை வழங்கியுள்ளது. இதற்கு இப்பாடசாலையில் அதிபர்களாக விளங்கியவர்களின் அயராத உழைப்பினாலேயே கைகூடியது. யோ. சிங்கராயர், மைக்கேல் விஜயரத்தினம், க. திருச்செல்வம், சு. யோ. நடராசா, லியோன்சியால், கா. க. கனகசுந்தரம், ஐ. சண்முகநாதன், ச. ஸ்ரீகரன் போன்றவர்களின் தலைமையின் கீழ் ஆரம்பக்கல்வினைப் புகட்டி யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பிரபல பாடசாலைகளில் சென்று உயர்கல்வியுடன் உயர் தொழில்களிலும் இணைந்தவர்கள் பலர் உள்ளனர். இடப்பெயர்வின் பின்னர் மூடப்பட்டிருந்த இப்பாடசாலை அண்மையில் மீண்டும் திறக்கப்பட்டு கல்விச் செயற்பாடுகள் நடைபெற்றுவருகின்றது.

அமெரிக்கமிசனரிமாரினால் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இறுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலைச் சூழலில் கிறிஸ்தவர்கள் மிகச் சிறு எண்ணிக்கையில் இருந்தபோதிலும் இந்துப்பிள்ளைகள் பலர் கற்று பெரும் பதவிகளில் அமர்ந்திருக்கின்றனர். குறிப்பாக சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்கள் இப்பாடசாலையின் பழைய மாணவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடசாலையின் அதிபர்களாக நா. பொன்னையா, சி. ஆறுமுகம், மு. நாகலிங்கம், த. சிவகுரு, ந. பசுபதிப்பிள்ளை, தி. சதாசிவம், ஜே. சற்குணராசா, மு. நடேசு, கா. கனகசபை, சு. வீரசிங்கம் போன்றோரின் கடின உழைப்பால் மாணவர்கள் ஆரம்பக்கல்வியைப் பயின்று இடைத்தர, உயர்கல்வியினை உள்ளூரிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் பயின்று சிறப்பான வாழ்வினைப் பெற்றிருந்தனர் எனலாம். தற்போது இப்பாடசாலை 1996 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மூடப்பட்டுள்ளது.

புங்குடுதீவு, ஊர்தீவுக் கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்த மாணவர்கள் 1935 ஆம் ஆண்டு வரையும் தூரப்பிரதேசங்களுக்குச் சென்றே கல்விகற்கும் நிலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் முகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசா

லையே திருநாவுக்கரசு வித்தியாசாலையாகும். இப்பாடசாலையின் முதல் அதிபராக நா. சோமசுந்தரம் அவர்கள் 1935 ஆம் ஆண்டு கடமையேற்று தனது சொந்தச் செலவில் கட்டடம் அமைத்து பாடசாலையை நடாத்தியவர். இவரைத் தொடர்ந்து சு. சபாரத்தினம், எஸ். செல்லையா, சி. நாகமுத்து, ஆ. சுப்பிரமணியம், சி. சிவசுப்பிரமணியம், சி. சிவகுரு, மு. நடராசா, அ. தர்மலிங்கம், சி. இரத்தினசபாபதி, செ. இலகுப்பிள்ளை, சோ. சேனாதிராசா, திருமதி த. தியாகராசா போன்றோர் அதிபர்களாகவிருந்து கல்விப்பணியாற்றியதன் விளைவாக பல மருத்துவர்கள், சட்டத்தரணிகள், பட்டதாரிகள் போன்றோரை உருவாக்குவதற்கு ஆரம்பக்கல்வியைச் சிறப்பாகப் புகட்டியுள்ளனர். தற்போது இப்பாடசாலை இயங்காத நிலையில் உள்ளது.

புங்குடுதீவு கிழக்கில் வைத்திலிங்கம், கண்ணையா, சின்னத்தம்பி, போன்றோரின் முயற்சியின் விளைவாக 1937 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே இராஜஇராஜேஸ்வரி வித்தியாசாலையாகும். இப்பாடசாலையின் முதலாவது அதிபராக சி. சின்னத்துரை கடமையாற்றினார். இவரைத் தொடர்ந்து அளவெட்டி விஸ்வநாதன், வை. கணபதிப்பிள்ளை, நீ. சேதுபதி, நா. நடராசா, கா. சு. பொன்னம்பலம், செ. தனபாலசிங்கம், கே. ஸ்ரீதரன் ஆகிய அதிபர்களின் சிறப்பான சேவையின் பயனாக நல்மாணவர்களை உருவாக்க முடிந்தது. தற்போது இப்பாடசாலை இயங்கி வருகின்றது.

1939 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1943 ஆம் ஆண்டு பதிவு செய்யப்பட்ட துரைச்சாமி வித்தியாசாலை ஒரு ஆரம்பப் பாடசாலையாகும். சின்ன இறுப்பிட்டி மாணவர்களின் நலன்கருதி ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பாடசாலையில் சி. கனகசுந்தரம், வ. முத்துலிங்கம், ஆ. சுப்பிரமணியம், சு. சபாரத்தினம், ம. சி. பொன்னம்பலம், யோ. செல்வராசா, வை. குமாரசாமி, செ. இலகுப்பிள்ளை, க. தர்மலிங்கம், ஆ. செல்லத்துரை, சோ. பொன்னம்பலம், திருமதி சண்முகலிங்கம், திருமதி மகாராணி கணேசன் போன்ற அதிபர்களின் பங்களிப்பு இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியது எனலாம்.

புங்குடுதீவு மேற்கு, இறுப்பிட்டிக் கிராமத்தில் 1948 ஆம் ஆண்டு கந்தையா, வாத்தியார் மு. சதாசிவம் போன்றோரின் முயற்சியின் பயனாக அரசினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலையே அரியநாயகன்புலம் அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையாகும்.

இப்பாடசாலையில் ஆரம்பக்கல்வியைக்கற்றசிலர் மருத்துவர்களாவும், பொறியியலாளர்களாகவும், பேராசிரியர்களாவும், அரசு உத்தியோகத்தர்களாவும் இருந்துள்ளனர். இப்பாடசாலையின் முதல் அதிபராக அளவெட்டி எம். தியாகராசாவும் அவரைத் தொடர்ந்து இணுவில் பேரம்பலம், க. முத்துத்தம்பி, சோ. சுப்பிரமணியம், நா. நடராசா, தம்பு, கா. கனகசபை, திருமதி அ. கனகசபை, சு. செல்லத்துரை போன்றோர் கடமையாற்றி பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்களாவர். தற்போது இப்பாடசாலைமூடப்பட்டுள்ளது.

குறிகாட்டுவான் பிரதேசத்தில் அரசினால் 1957 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பாடசாலையில் முதல் அதிபராக நா. நடராசா நியமிக்கப்பட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து திருமதி சி. நடராசா, சோ. சேனாதிராசா, நயினை க. காமாட்சி சுந்தரம், சி. இரத்தினசபாபதி, த. தவராசா போன்றவர்கள் கல்விப் பணியாற்றினர். தற்போது இப்பாடசாலை செயலிழந்து காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறாக பலர் இப்பாடசாலைகளின் அதிபர்களாகவிருந்து தமது பிறந்த மண்ணின் கல்விப்புலத்திற்கு அச்சாணிகளாகவிருந்துள்ளனர். இவர்களில் சு. யோ. பூராசா அவர்கள் இத்தீவின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு கல்வி அபிவிருத்திச்சபை ஒன்றை நிறுவி சகல பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் தொண்டாற்றியவர். அதேபோல பல பாடசாலைகளில் ஆசிரியத்துவப் பணியாற்றிய அமரர் அ. கனகரத்தினம் அவர்கள் ஸ்கொலர்சிப் ஆசிரியர் என்ற பெருமைக்குரியவராகவிருந்து பல மாணவர்களை புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடையச் செய்த பெருமைக்குரியவராகவிருந்துள்ளார்.

குறிப்பாக க செல்லத்துரை, சு. சபாரத்தினம் வி. வ. நல்லதம்பி, கு. வி. தம்பித்துரை போன்றோர் கிராமச் சங்கத் தலைவர்களாகவுமிருந்துள்ளனர். வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் மற்றும் கலாநிதி க. சிவராமலிங்கம் ஆகிய இருவரும் புங்குடுதீவு கிராமத்து மாணவர்களின் கல்விக்கு பெரிதும் உழைத்தவர்கள். குறிப்பாக முன்னவர் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியிலும் பின்னவர் யாழ். இந்துக்கல்லூரியிலும் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிய காலங்களில் கிராமத்து மாணவர்களைத் தத்தம் பாடசாலைகளில் இணைத்து கற்பித்ததன் பயனாக பல பொறியியலாளர்கள், மருத்துவர்கள், கல்விமான்களை இக்கிராமம் பெற வாய்ப்பளித்தது எனலாம்.

புங்குடுதீவுக் கிராமப் பாடசாலைகளில் 1960களைத் தொடர்ந்து பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் வரவு படிப்படியாக அதிகரித்து வந்துள்ளது. குறிப்பாக மு. தளையசிங்கம், மு. பொன்னம்பலம், கே. மகாலிங்கம், கமலாம்பாள் இரகுநாதன், மகேஸ்வரி இராமச்சந்திரன், செ. நடேசபிள்ளை, நாகபூசணி கிருஷ்ணன், தேவமலர் பிரேமகுமார், மு. சிவபாதம் போன்ற பலர் புங்குடுதீவுப் பாடசாலைகளில் கற்பித்துள்ளனர். புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலயத்தில் முதலாவது பட்டதாரியான சுந்தலிங்கம் அவர்களும் வேறு பலரும் இக்கிராமத்தில் பட்டதாரிகளாகவிருந்த போதிலும் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் ஏனைய தொழில்துறைகளில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர்.

புங்குடுதீவுக் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் பலர் பேச்சுக்கலையில் நாடு போற்றும் நிலையிலிருந்துள்ளனர். ஈழத்துச்சிவானந்தன், சர்வோதயம் திருநாவுக்கரசு, எஸ்.கே. மகேந்திரன், நாவேந்தன் போன்றோரைக்குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். மேலும் இத்தீவினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட என்.ஏ.வைத்திலிங்கம் அவர்கள் புகையிரத்திணைக்களத்தில் சிரேஷ்ட பொறியியலாளராகவிருந்து பல சாதனைகளைப் புரிந்தவர். மேலும் புவியியற் பேராசிரியர் சோ. செல்வநாயகம், சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர் வி. சிவசாமி, புவியியற் பேராசிரியர் கா. குகபாலன், பொருளியற்றுறைப் பேராசிரியர் ந. பேரின்பநாதன் மற்றும் சட்டத்துறை பேராசிரியர் வி. ரி. தமிழ்மாறன் போன்ற பலரும் இத்தீவிலுள்ள பாடசாலைகளில் ஆரம்ப இடைத்தரக் கல்வி பயின்றவர்களாவர். கல்வித்துறையில் திருமதி நவரத்தினம், சு. மகாலிங்கம், த. துரைசிங்கம் போன்றவர்கள் உயர்பதவி வகித்து ஓய்வு பெற்றவர்கள். அதேபோல கலாநிதி வே. இ. பாக்கியநாதன் அவர்கள் நூலக சேவையில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்துள்ளார்.

நயினாதீவுக் கல்விப் பாரம்பரியம்

இலங்கையில் சர்வ சமய சந்நிதிகள் ஒருங்கே அமைந்து விளங்கும் தனிப்பெருஞ் சிறப்புமிக்க புனித பூமியான நயினாதீவு புராணபடன கலாசாரத்துடன் திண்ணைப் பள்ளி, கோவிற் பள்ளிகளை நடாத்தி மக்களது கல்வி கலாசார பாரம்பரியத்தைப் பேணிய பூமியாகும். இங்கு வேலாயுதர், வே. வைரமுத்து, சு. வீரகத்தியர், சிவகுரு ஆறுமுகம், சுந்தப்பண்டாரம், சின்னத்தம்பி போன்றோர் வேதனமின்றி எழுத்தறிவித்தவர்கள் என வரலாறு கூறுகின்றது. இவர்களது

பணிகள் தொடர்ந்திருந்த நிலையில் காலத்துக்குக்காலம் இச்சிறிய தீவில் ஐந்து பாடசாலைகள் நிறுவி மாணவர்கள் தம் கல்விப்பசியை போக்கியிருந்தனர் எனலாம். முதலில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அமெரிக்க மிசனரிமார் தற்போது மகாவித்தியாலயம் அமைந்திருக்கும் இடத்தில் தேவாலயத்தினையும் மடாலயத்தினையும் அமைத்து கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் ஒருவரின் தலைமையில் உள்ளூரைச் சேர்ந்த நா. கனகரத்தினம் என்பவரை உதவி ஆசிரியராகக் கொண்டு கல்வி போதிக்கப்பட்டு வந்தது. இந்நிலையில் இவ்வூரைச் சேர்ந்த கதிரேசு என்பவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவரது மகனான தில்லையம்பலம் என்பவரின் ஞாபகார்த்தமாக யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சின்னக்குட்டி என்பவரினால் தில்லையம்பலம் வித்தியாசாலை என்ற பெயரில் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலைக்கு புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த சிவ. சோமசுந்தரக்குருக்கள் தலைமை ஆசிரியரானார். இன்றும் நயினை மக்களின் மனங்களில் நீங்காத இடம் பிடித்துள்ள தம்பு வாத்தியாருடன் கா. கந்தையா, ச. வைத்திலிங்கம், த. கதிரேசு, ப. சுந்தரம்பிள்ளை, வை. சடையப்பசுவாமி, மு. நாகலிங்கம், திருமதி வை. இராசம்மா, செல்வி நாகம்மா, க. சிவக்கொழுந்து போன்ற பலர் காலத்திற்குக் காலம் ஆசிரியர்களாகவிருந்து மாணவர்களின் கல்விக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்கள். 1926இல் இப்பாடசாலையை சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம் பொறுப்பேற்றதைத் தொடர்ந்து புலோலியூர் வே. விசாகர் தலைமை ஆசிரியரானார்.

1928ஆம் ஆண்டு நயினை மக்களால் அன்போடு பெரியவாத்தியார் என அழைக்கப்பட்ட ச. நா. கந்தையா வாத்தியார் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றார். இவரிடம் நயினையில் கற்காதவர்கள் யாரும் இல்லை எனக்கூறக்கூடிய வகையில் தனது ஆசிரியப் பணியை மேற்கொண்டவர். குறிப்பாக இவர் 1938-51ஆம் ஆண்டுகளிடையில் நாகபூசணி வித்தியாசாலையிலும் 1952-1956ஆம் ஆண்டுகளிடையில் கணேச வித்தியாசாலையிலும் அதிபராகவிருந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1938இல் தில்லையம்பலம் வித்தியாசாலையின் பெயரினை நாகபூசணி வித்தியாசாலை என மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இப்பாடசாலையில் வே. கந்தையா, செ. தில்லையம்பலம், செல்வி சீதேவிப்பிள்ளை போன்றோர் ஆசிரியர்களாகவும் அதிபர்களாக எஸ். பொன்னுத்துரை, கே. கணபதிப்பிள்ளை, செ. ஐயாத்துரை, க.சி. தர்மலிங்கம், நா. விஸ்வலிங்கம், நா. கந்தசாமி, தா. பாலசிங்கம்,

நா. பத்மநாதன், சி. வை. சபாரத்தினம், சோ. குகனேசன், சொ. பகிரதன் போன்றோர் அதிபர்களாகவிருந்து கல்வி வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்டுள்ளனர்.

தீவின் தென்பகுதி மாணவர்கள் நலன்கருதி 1929ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட தே ஸ்ரீகனேச கனிஷ்ட மகாவித்தியாலயமாகும். நாகமணிப்புலவரினால் வழங்கப்பட்ட காணியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பாடசாலைக்கு பெரியவாத்தியார் ச.நா. கந்தையா அவர்கள் 1952இல் அதிபராக வரும் வரை வெளியூரவர்களே அதிபர்களாக விருந்திருக்கின்றனர். வேலணை செல்லையாவாத்தியார், புங்குடுதீவு வி. செல்லையா, இடைக்காடு ஞா.சுப்பிரமணியம், எழுவைதீவு ந. பசுபதிப்பிள்ளை, வி. ராமசாமி போன்றோரே அவர்களாவர். பெரிய வாத்தியாரைத் தொடர்ந்து செ. தில்லையம்பலம், ச. தியாகராசா, கு. சாந்தலிங்கம், க. சி. தர்மலிங்கம், ப.க.காமாட்சிசுந்தரம், தவமணி சபாநாதன், ப.க.ஞானசுந்தரம், த. இலங்கநாதன், க. கணேஸ்வரன், தி.சிவபாலன் போன்றோர் தலைமைப்பொறுப்பேற்று பாடசாலை வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றியுள்ளனர். இவர்களோடு நல்லாசிரியர்களாக வே. கந்தையா, நா. கணபதிப்பிள்ளை, க. பரநிருபசிங்கம், வே. தம்பிப்பிள்ளை, க.சோமசுந்தரம், பண்டிதர் சோமசுந்தரம், க. சங்கரலிங்கம், சோ. தில்லைநாதன், க. சிவபாதசேகரம், இ. கனகசபாபதி, வி. உதயகுமாரன், இ. திரவியநாதன், பா. ருக்குமணி, வி. பரமேஸ்வரி, ந. பேரின்பநாயகி, து. சவுந்தலாதேவி, ந. சியாமளா போன்ற பலரின் தன்னலமற்ற ஆசிரியப்பணியானது நயினை மாணவர்கள் தரணி எங்கும் உலாவ வழிவகுத்தது எனலாம்.

கல்வி அமைச்சராகவிருந்த கன்னங்கரா அவர்களின் சிறப்புத் திட்டத்தின் விளைவாக 1946இல் மகா வித்தியாலயம் தோற்றம் பெற்றது. முதலாவது அதிபராக எஸ். அரசன் அவர்கள் அமர்ந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து கரவெட்டியைச் சேர்ந்த எஸ். கந்தப்பு வாத்தியார் அதிபரானார். அவர் வெளியூர்க்காரனாக இருந்த போதிலும் நயினாதீவுக் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தவர். இவரை இவ்வூர் மக்கள் இன்றும் நினைவு கூருகின்றனர். இவரைத் தொடர்ந்து வி. சண்முகம், ரி. கனகரத்தினம், கே. சபாஆனந்தர், வே.விஸ்வலிங்கம், நா.க.சண்முகநாதபிள்ளை, சோ. தில்லைநாதன், சொ. பகிரதன், சொ.குகனேசன் போன்றோர் அதிபர்களாகவிருந்து

சிறப்பான கல்விச்சேவையினை மேற்கொண்டனர். இவர்களில் நா. க. சண்முகநாதபிள்ளை, சோ.தில்லைநாதன் இருவரும் கொத்தணி அதிபர்களாகவும் கடமையாற்றியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்குறித்த அதிபர்களின் கீழ் சரவணையூர் அருளானந்தசிவம், செல்வி லீலாவதி, வித்துவான் சி. குமாரசாமி, வித்துவான் ப.க. குகதாசன், ஐ.சரவணபவன், க.நாகேஸ்வரன், சி. நடேசபிள்ளை, பொ. நாகமணி, சி. இரத்தினசபாபதி, க. உருத்திரலிங்கம், பண்டிதை புனிதவதி, செல்வி க. சிவானந்தி போன்ற பல ஆசிரியர்கள் இணைந்து நயினையின் கல்விப் பாரம்பரியத்திற்கு உரமிட்டவர்களாவர்.

இவர்கள் தவிர இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த வீ. கணேசராசா அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராக ஒரு தசாப்த காலமாகக் கடமையாற்றியுள்ளார். ஞானகாந்தன் அவர்கள் யாழ் ஸ்ரான்லி கல்லூரியிலும், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியிலும் அதிபராக கடமையாற்றியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அனலைதீவுக் கல்விப் பாரம்பரியம்

அனலைதீவின் கல்விப் பாரம்பரியமானது ஏறத்தாழ ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. ஆரம்பத்தில் குழந்தை வாத்தியார் அவர்கள் தனது சொந்தச் செலவில் சிறிய கொட்டில் அமைத்து பல்வேறு கஷ்டத்தின் மத்தியில் ஒரு சிறிய பாடசாலையை நிறுவினார் எனத் தெரியவருகின்றது. கிறிஸ்தவ மக்கள் யாருமே இல்லாத இக்கிராமத்தில் முத்து வாத்தியார் தலைமையில் ஒரு மிசன் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவ்வேளை திண்ணைப் பள்ளி ஆசிரியராகவிருந்த சின்னப்பா வாத்தியார் அவர்களும் அக்கால உடையார் சு. வேலுப்பிள்ளை அவர்களும் சைவப்பாரம்பரியத்துடனான கல்வியினை மாணவர்கள் பெறவேண்டுமென விரும்பிச் செயலில் ஈடுபட்டனர். இந்நிலையில் மிசன் பாடசாலை மூடப்படவே 1890 ஆம் ஆண்டளவில் சதாசிவ வித்தியாசாலை என்ற பாடசாலையை நிறுவினர். இது ஒரு சிறு கொட்டிலில் இயங்கி வந்தது.

பொதுவாக அனலைதீவு கல்விப்பாரம்பரியத்தின் வளர்ச்சியில் உள்ளூர் பெரியவர்களின் உதவிதாராளமாகக் கிடைக்கப்பெற்றிருந்தது. காணி வழங்கல், ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியம் வழங்கல் போன்றவற்றில்

மலேசிய அனலைதீவு வாசிகளும் பெரும்பங்கு கொண்டுழைத்துள்ளனர். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை தீவுக்கு வெளியிலிருந்தவர்களின் பங்களிப்பே அதிகமாகவிருந்துள்ளது. சின்னப்பு வாத்தியாரின் ஆலோசனைகளை அக்காலப் பாடசாலை முகாமையாளர்கள் ஏற்று நடாத்திவந்துள்ளனர். குறிப்பாக சங்கானை பொன்னம்பலப்பிள்ளை, காரைநகர் வி. ராமலிங்கம், நெடுந்தீவு சி. சி. வேலுப்பிள்ளை, காரைநகர் வி. வன்னியசிங்கம், எஸ். சுப்பிரமணியம், என். பொன்னையா, ஏ. காசிப்பிள்ளை, வி. இளையதம்பி, ஈ.வேலுப்பிள்ளை, என். சேதுபதி, எஸ்.கே. சதாசிவம்பிள்ளை, ஆர். எச். ஹரிகரசர்மா, எம். வெங்கடேஸ்வர சர்மா, கே. பி. தாமோதரமேனன், தியாகராசா யோசப்பு போன்ற அதிபர்கள் ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலில் அனலைதீவுக் கல்வி நிலை 1950கள் வரை முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

மிகநீண்டகாலம் சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் சதாசிவ வித்தியாலயத்தின் அதிபராகவிருந்து அனலைதீவு மாணவர்களின் கல்விக்கு அளப்பரிய தொண்டாற்றியவர். இவருடன் க. இளையதம்பி, சீவரத்தினம், தில்லையம்பலம், ஐயம்பிள்ளை, குமாரசாமி, வைத்திலிங்கம், சிவனடியான், செல்லத்துரை, மருதைனார், நடராசா போன்ற பல உபாத்தியாயர்கள் இணைந்து கல்விப் பணியாற்றியதன் விளைவாக பல பட்டதாரிகள் மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், கல்வியியலாளர்களாக யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளுடாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்புக்கிட்டியது. குறிப்பாக இ. பொன்னம்பலம், பொ. துரைரத்தினம், சி. காராளப்பிள்ளை, மு. சிவானந்தன், சு. மகாலிங்கம், சுந்தரமூர்த்தி, வே. பொ. பாலசிங்கம், ரோகினி சந்திரபோஸ் போன்ற பலரைக் கூறமுடியும். இவர்கள் தவிர திருநீலகண்டன், சந்திரபாலன், கணபதிப்பிள்ளை, திருமதி தங்கராசா, திருமதி க. விஜயலட்சுமி, செல்வி மனோன்மணி, திருமதி நாகமுத்து பொன்னையா, கௌரி ரீச்சர், இராசேந்திரம், பூலோகநாயகி போன்ற பலர் இக்கிராமத்தில் பிறந்து கிராமக் கல்விக்கு உரமுட்டியவர்கள். திரு. சி. காராளப்பிள்ளை அவர்கள் சதாசிவ மகா வித்தியாலயத்தின் அதிபராகவிருந்தவர். ஓய்வு வயது வருமுன்னே ஓய்வு பெற்று நையீரியாவில் ஆசிரியப்பணியாற்றிவிட்டு தற்போது பிரான்சில் தற்காலிக வதிவிடத்தைக் கொண்டுள்ளார். எனினும் வருடத்தில் பெரும்பகுதியை அனலைதீவுக் கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்காக அர்ப்பணித்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சதாசிவ மகா வித்தியாலயம் ஒன்று இக்கிராமத்தில் இயங்கி வந்த நிலையில் சேர் வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமியின் முயற்சியின் பயனாக அனலைதீவின் வடக்கே வடலூர் அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை என்ற பெயரில் 1940களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் முதல் தலைமை ஆசிரியராக ச. மார்க்கண்டு என்பவர் பணியாற்றினார். இவரைத் தொடர்ந்து ஐ.ஆ.இராமசாமி, ப.கணபதி, நா.ப.இராசையா, நா.செல்லத்துரை, சு. செல்லத்துரை, என். சுப்பிரமணியம், நா.விஸ்வலிங்கம், க. இளையதம்பி ஆகியோர் அதிபர்களாகவிருந்துள்ளனர். 1972ஆம் ஆண்டு பெரிய குறாவளியால் பாடசாலைக் கட்டடங்கள் தரைமட்டமாகின. அதனை அரசாங்கம் திருத்திக் கொடுத்தது. அதனைத் தொடர்ந்து பல அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் இணைந்து கல்விப் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

1947ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அனலைதீவு தெற்கு அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை வேலாயுதபிள்ளை அவர்களின் காணியில் கட்டப்பட்டது. முதல் தலைமை ஆசிரியராக சி. தில்லைநாதன் பணியாற்றினார். பின்னாட்களில் சி. அருளானந்தசிவம் போன்ற பலர் அதிபராகவிருந்து கல்விப்பணி ஆற்றியுள்ளனர். இவ்விரு ஆரம்ப பாடசாலைகள் 5ஆம் வகுப்பு வரையுமே இயங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மண்டைதீவுக் கல்விப் பாரம்பரியம்

ஏனைய தீவுகளில் காணப்பட்டிருந்த கல்விப் பாரம்பரியத்துக்கு இணையாக மண்டைதீவு கல்விப் பாரம்பரியம் சிறப்புற்றிருந்தது. தீவின் பல இடங்களில் திண்ணைப்பள்ளிகளை தம்முன்னோர்கள் நடாத்தி முறைசாராத கல்வியினை மக்கள் பெறும் வகையில் செயற்பட்டு வந்துள்ளனர் எனத் தெரிவிக்கின்றனர் இவ்வூர்மக்கள். பொதுவாக இத்தீவில் 18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் றோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலை ஒன்றினை நிறுவியதன் மூலம் இங்குள்ள கிறிஸ்தவ, இந்து மாணவர்கள் கல்வி பயில்வதற்கு வாய்ப்புக் கிட்டியது. இருப்பினும் சைவப்பிள்ளைகளுக்கு தம் சமயம் சார்ந்த பாடசாலை இல்லை என்ற நிலையில் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கார்த்திகேய வித்தியாசாலை ஒன்று இவ்வூர் பெரியோர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1946ஆம் ஆண்டு மகா வித்தியாலயதிட்டத்தின் பிரகாரம் மண்டைதீவு மகா வித்தியாலயம் உருவானது. பொதுவாக இத்தீவின் கல்வி

வளர்ச்சியில் 1991ஆம் ஆண்டு வரையும் இப்பாடசாலைகள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன. குறிப்பாக ஆரம்ப இடைத்தரக்கல்வி கல்வியினைப் பயின்ற மாணவர்களில் வசதி படைத்தவர்கள் நகரப் பாடசாலைகளில் குறிப்பாக கிறிஸ்தவ மாணவர்கள் மத்திய கல்லூரி, சென் பற்றிக்ஸ் கல்லூரி போன்றவற்றிலும் சைவப்பிள்ளைகள் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி, மத்திய கல்லூரி, யாழ். இந்துக்கல்லூரி போன்றவற்றிலும் கல்வியைத் தொடர்ந்து பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்றும் அரச தொழில்களில் இணைந்துமுள்ளனர்.

மண்டைதீவின் கல்விப் பாரம்பரியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு பின்னாட்களில் பல உள்ளூரைச் சேர்ந்தவர்களும் தீவுக்கு வெளியிலிருந்து வந்தவர்களும் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக சு. சண்முகநாதன், கே. மாணிக்கபிள்ளை, இ. கனகசுந்தரம், தேவராசா, அந்தோனிமுத்து, கென்ஸ்மன், கீதபொன்கலன், அதிபர்தம்பையா, நதானியர், செல்வி சிவக்கொழுந்து தில்லையம்பலம், ஏரம்பு ஞானாம்பிக்கை, திருமதி முத்துக்குமாரசாமி யோகாம்பிகை, நல்லையா மாஸ்டர், அமிர்தலிங்கம் (புலமைப்பரிசில் ஆசிரியர்), தியாகராசா, பத்திநாதர், மாணிக்கலிங்கம், பேரின்பநாயகம் அதிபர், அருநந்தி சிவப்பிரகாசம், சிவபரஞ்சோதி போன்ற பலர் அரும்பணியாற்றியுள்ளனர். மண்டைதீவின் கல்விப் பாரம்பரியத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு கிராமச்சங்கத் தலைவராகவிருந்த கைலாயபிள்ளை அவர்கள் ஆற்றிய பணி தொடர்பாக பலராலும் நினைவுகூரப்படுகின்றது.

இத்தீவில் கல்வி பயின்றவர்கள் பலர் பல்வேறு துறைகளில் பிரபல்யம் பெற்றவர்களாகவிருந்து வருகின்றனர். குறிப்பாக கவிஞர் அகிலேஸ்வர சர்மா, அங்கயன் கைலாயநாதன், விஜயசுந்தரம், கலாநிதி சேதுராசா போன்றவர்கள் அவர்களில் சிலராகும். அங்கயன் சிறந்த இலக்கியவாதியாக எம்முடன் வாழ்ந்தவர். விஜயசுந்தரம் அவர்கள் அதிபராகவிருந்து கல்விப்பணியாற்றி வருவதுடன் வலம்புரி பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், திறனாய்வாளராகவும் இலக்கியவாதியாகவும், ஊடகவியலாளராகவும் சிறந்த பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்து வருகின்றார். கலாநிதி சேதுராசா அவர்கள் கல்வியியந்துறையில் சிறந்து விளங்குவதுடன் முதுகல்விமாணி, கலாநிதிப் பட்டங்களை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றவர்.

நெல்லியடி மத்திய கல்லூரியில் அதிபராகவிருந்து ஓய்வு பெற்றவர். காங்கேயபிள்ளை அவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை அதிபர் பதவி வகித்தவர்.

பல்கலைக்கழகக் கல்வியியலாளர்கள்

இலங்கையிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியர்களாகவும் விரிவுரையாளர்களாகவுமிருந்தவர்கள் மற்றும் இருந்து வருபவர்கள் மட்டுமே அடக்கப்பட்டுள்ளனர். சிலரது பெயர்கள் தவறவிடப்பட்டிருக்கலாம்.

புங்குடீவு

பேராசிரியர் சோ. செல்வநாயகம்	- புவியியல்
பேராசிரியர் வி. சிவசாமி	- சமஸ்கிருதம்
பேராசிரியர் கா. குகபாலன்	- புவியியல்
பேராசிரியர் ந. பேரின்பநாதன்	- பொருளியல்
பேராசிரியர் வி. ரி. தமிழ்மாறன்	- சட்டம்
திரு. க. பாலச்சந்திரன்	- பொருளியல்
கலாநிதி திருமதி ய. பிரபாகர்	- இரசாயனவியல்
திருமதி திருவேணி ஜீவனேசன்	- மருந்தியல்
திரு. சி. துவாரகன்	- மருந்தியல்
வைத்தியகலாநிதி திருமதி குருபரன்	- மருத்துவம்
திருமதி வி. பாக்கியநாதன்	- நூலகவியல்
கலாநிதி ஜெயந்தினி விக்னராசா	- சங்கீதம்

வேலணைத்தீவு

பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை	- புவியியல்
பேராசிரியர் செ. பாலச்சந்திரன்	- புவியியல்
பேராசிரியர் இரா. சிவச்சந்திரன்	- புவியியல்
பேராசிரியர் பா. சிவகடாட்சம்	- தாவரவியல்
பேராசிரியர் ச. சத்தியசீலன்	- வரலாறு
திரு. கா. ஆனந்தநடராசா	- பொருளியல்
பேராசிரியர் என். ஏ. நோபேட்	- புவியியல்
திருமதி கல்யாணி நடராசா	- வரலாறு
கலாநிதி நித்தியலட்சுமி தர்மசீலன்	- வணிகம்
கலாநிதி சிவமதி சிவச்சந்திரன்	- விவசாயம்

திரு. மா. இளம்பிறையன்	- உடற்கல்வி
திரு. அதிதரன்	- பொருளியல்
கலாநிதி சுதர்சன்	- பௌதிகவியல்
திரு. ஈ. குமரன்	- தமிழ்
வைத்தியநிபுணர் தி. குமணன்	- மருத்துவம்

நயினாதீவு

பேராசிரியர் வி. இராமச்சந்திரன்	பௌதிகவியல்
பேராசிரியர் எஸ். ரி. பி. இராஜேஸ்வரன்	புவியியல்
பேராசிரியர் மா. வேதநாதன்	இந்துகலாசாரம்
பேராசிரியர் க. நாகேஸ்வரன்	தமிழ்
பேராசிரியர் இ. விசாகரூபன்	தமிழ்
கலாநிதி நா. வி. மு. நவரத்தினம்	சங்கீதம்
கலாநிதி திருமதி நதிரா கென்னடி	தமிழ்
கலாநிதி ந. கெங்காதரன்	வர்த்தகம்
திருமதி ஸ்ரீ நாகபூசணி அரங்கராஜன்	சங்கீதம்
பிரம்மஸ்ரீ மகேஸ்வரக்குருக்கள் பாலகைலாசநாதசர்மா	சமஸ்கிருதம்
திருமதி லதா உமாசங்கர்	நூலகம்
திரு. ந. பரந்தாமன்	சங்கீதம்
வைத்தியகலாநிதி ந. சுகந்தன்	மருத்துவம்
செல்வி சிவகுமார் மங்களரூபி	வரலாறு
திருமதி சகிலா சோதிகரன்	கணணியியல்

நெடுந்தீவு

பேராசிரியர் அருட்திரு. அ. சந்திரகாந்தன்	கிறிஸ்தவ நாகரிகம்
திரு. ஜி. எம். செபஸ்தியாம்பிள்ளை	சமூகவியல்
பேராசிரியர் இரா. வை. கனகரத்தினம்	இந்துநாகரிகம்
திரு. அ. கணபதிப்பிள்ளை	புவியியல்

காரைநகர்

பேராசிரியர் இ. கனகரத்தினம்	மருத்துவம்
பேராசிரியர் தர்மரத்தினம்	கணிதவியல்
பேராசிரியர் எஸ். பி. பரமேஸ்வரன்	மருத்துவம்
பேராசிரியர் வே. இராமகிருஷ்ணன்	மெய்யியல்

பேராசிரியர் (திருமதி) அரியராணி ஞானதாசன்	விஞ்ஞானம்
பேராசிரியர் பொ. இரகுபதி	வரலாறு
திரு. அருட்செல்வம்	பொருளியல்
கலாநிதி க. சிவகுருநாதன்	ஆங்கிலம்
கலாநிதி திருமதி சிவராணி ஸ்ரீசற்குணராசா	மொழியியல்
கலாநிதி திருமதி வீரமங்கை யோகரத்தினம்	ஆங்கிலம்
கலாநிதி வி. கென்னடி	ஆங்கிலம்

அனலைதீவு

பேராசிரியர் க. அருந்தவராசா	வரலாறு
திரு. வே. ஐயம்பெருமாள்	பொருளியல்

தீவகம் அரசியல்

இலங்கையில் 1931ஆம் ஆண்டு டொனமூர் கொமிசனின் சிபாரிசுக் கிணங்க சர்வஜன வாக்குரிமை கிடைக்கப்பெற்றிருந்தபோதிலும் 1920களிலிருந்து மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாக்காளர் அடிப்படையில் பிரதேச வாரி பிரதிநிதித்துவ முறையிலமைந்த தேர்தல்கள் நடைபெற்றிருந்தன. ஆரம்ப காலத் தேர்தல்களும் அதில் பங்கெடுத்த அபேட்சகர்கள் தேசிய நீரோட்டத்தினையும் தமிழர் தொடர்பான விடயங்களையும் மனதிற்கொண்டே தேர்தல்களில் போட்டியிட்டனர். குறிப்பாக ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் பொதுவான பிரச்சினைகள், தேர்தல்களின் பங்கு பற்றிய அபேட்சகர்களின் கட்சிகளின் கொள்கைகள், குறிப்பாக தமிழர்தம் உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்வது தொடர்பான விஞ்ஞாபனங்களை மையப்படுத்தி தேர்தல்களில் களமிறங்கியவர்களே காலத்துக்குக் காலம் வெற்றி பெற்றிருந்தபோதிலும் தேசிய கட்சிகளின் அபேட்சகர்களும் தாம் சார்ந்த கட்சிகளின் கொள்கைகளை மையப்படுத்தி தேர்தல்களில் களமிறங்கியுமுள்ளனர். இந்நிலை 1947ஆம் ஆண்டின் பின்னரே வளர்ச்சி பெற்றிருந்த போதிலும் சுதந்திரத்திற்கு முன்னரான தேர்தல்களிலும் நாட்டினதும், பிராந்தியத்தினதும் அபிவிருத்தி மற்றும் சிறுபான்மை சமூகத்தின் அபிலாசைகளை வென்றெடுக்க வேண்டும் என களம் இறங்கியவர்களும் இல்லாமலில்லை. ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதி பல தீவுகளை உள்ளடக்கியதாகும். வெவ்வேறு தீவுகளில் மக்கள் வாழ்ந்து வந்த போதிலும் அரசியலில் ஒத்த கருத்துடையவர்களாகவே இருந்துள்ளனர். இத்தொகுதியில் சமயரீதியாக இந்துக்களே அதிகமானவர்களாகவிருந்த போதிலும், சாதி, சமய வேறுபாட்டுக்கப்பால் தொகுதி அபிவிருத்தி மற்றும் தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பான சிந்தனையுடனேயே மக்கள் அபேட்சகர்களின் வெற்றிக்கு உழைத்துள்ளனர்.

1931ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் கல்வி, சொத்து அடிப்படையிலேயே மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாக்குரிமையுடனான தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. 1921ஆம் ஆண்டு மனிங் சீர்திருத்தத்தின் பிரகாரம்

சட்டவாக்க சபைக்கு பிரதேச வாரிப் பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் வடமாகாணம் ஒரு தேர்தல் தொகுதியானது. 21-04-1921 ஆம் திகதி நடைபெற்ற தீவுப்பகுதியுட்பட வடமாகாணத்திற்கான பிரதிநிதியைத் தெரிவு செய்வதற்கான தேர்தலில் வேலணையைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞர் திரு. வை. துரைசுவாமி அவர்களும் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. கனகரத்தினம் அவர்களும் களமிறங்கியிருந்தனர். தேர்தல் முடிவுகள் பின்வருமாறு.

திரு. வை. துரைசுவாமி	-	5836 வாக்குகள்
திரு. ஏ. கனகரத்தினம்	-	4443 வாக்குகள்
பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்குகள்	-	13937 வாக்குகள்
வாக்களித்தோர்	-	10279 வாக்குகள்
அதிகப்படியான வாக்குகள்	-	1393 வாக்குகள்

இத்தேர்தலில் திரு. வை. துரைசுவாமி அவர்கள் வெற்றி பெற்றார். இவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரின் வழிவந்த சைவ, தமிழ் மறுமலர்ச்சியுடன் இணைந்து நின்றமையும், சேர். பொன். இராமநாதனுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பும், மாகாண நிர்வாகத்தில் மணியகாரன், உடையார், விதானைமார்களின் உறவினராக இருந்ததும் இவரது வெற்றிக்கு வாய்ப்பாகவிருந்தது.

1924 - 1931 ஆம் ஆண்டுகளிடையே சட்டசபைக்கு வடமாகாணம் ஐந்து தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. வடமாகாணம் மத்தி, வடமாகாணம் கிழக்கு, வடமாகாணம் வடக்கு, வடமாகாணம் தெற்கு, வடமாகாணம் மேற்கு என்பனவே அவையாகும். வடமாகாணம் மேற்குப் பிரிவில் தீவுப்பகுதியும் உள்ளடங்கியிருந்தது. 12.09.1924 ஆம் திகதி நடைபெற்ற மேற்கு தொகுதி தேர்தலில் வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி மட்டுமே போட்டியிட்டிருந்தமையால் அவர் ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

1931 ஆம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியல் யாப்பின் பிரகாரம் தேர்தல் நடைபெற்ற போதிலும் யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் தேர்தலை எதிர்த்ததால் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் ஊர்காவற்றுறை, பருத்தித்துறை, காங்கேசன்துறை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய தொகுதிகளில் தேர்தல்கள் நடைபெறவில்லை. 1931 ஆம் ஆண்டு ஊர்காவற்றுறை தொகுதிகளில் 33845 வாக்காளர்கள் இருந்தபோதிலும் எவரும்

போட்டியிடவில்லை. அதாவது இத்தேர்தலை வடபகுதி மக்கள் பகிஸ்கரித்தனர். 07.07.1934 ஆம் திகதி நடைபெற்ற தேர்தலில் பின்வருவோர் போட்டியிட்டனர்.

1934-07-07 நடைபெற்ற தேர்தல்

மொத்த வாக்காளர்	- 32408
வாக்களித்தவர்கள்	- 13094
வாக்களித்தவர்களின் வீதம்	- 40.4%
அதிகப்படி வாக்குகள்	- 2175 வாக்குகள்
திரு. நெவின்ஸ் செல்லத்துரை	- 6521 வாக்குகள்
திரு. ஜே.சி. அமரசிங்கம்	- 4346 வாக்குகள்
திரு. ரி. காராளபிள்ளை	- 2227 வாக்குகள்

திரு நெவின்ஸ் செல்லத்துரை அவர்கள் யாழ் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபராகவிருந்தவர். இவரது வெற்றிக்கு யாழ் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர்கள் பாடுபட்டனர். இவர் கிறீஸ்தவராகவிருந்தபோதிலும் இந்துக்கல்லூரித் தொடர்பும் கல்விப்பணியும் இவரது வெற்றிக்கு வழிவகுத்தன. திரு.ஜே.சி. அமரசிங்கம் அவர்கள் புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகவும் கிறீஸ்தவராகவும், நல்லூர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் விரிவுரையாளருமாகவிருந்தவர். இவர் உயர் குடும்பப்பின்னணியுடன் மலேசியத் தொடர்பும் கொண்டிருந்தவர். எனினும் மேற்படி தேர்தலில் திரு. நெவின்ஸ் செல்லத்துரை அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்.

இதனைத் தொடர்ந்து 15-12-1936 ஆம் திகதி அரசாங்க சபைத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அப்போது 56723 வாக்காளர் காணப்பட்டனர். அத்தேர்தலில் திரு. வைத்திலிங்கம் துரைச்சாமி அவர்கள் மட்டுமே போட்டியிட்டதால் ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இக்காலத்திலேயே இவர் அரசாங்க சபையின் சபாநாயகராகக் கடமையாற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டாவது உலகயுத்தம் காரணமாக 1941ஆம் ஆண்டு நடைபெறவிருந்த சட்டசபைக்கான தேர்தல் நடைபெறாததால் சட்டசபைக்காலம் 1947ஆம் ஆண்டு வரை நீடிக்கப்பட்டது.

1947-1977 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் சுதந்திர இலங்கையில் நடைபெற்ற தேர்தல் விபரங்கள் தரப்படுகின்றன. 1947-1972 ஆம் ஆண்டுகளில் பாராளுமன்றத் தேர்தல்களும் 1977 ஆம் ஆண்டில்

தேசிய அரசுப்பேரவைத் தேர்தலும் நடைபெற்றன. தீவுப் பகுதியில் 1947 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தல் விபரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது. இத்தேர்தலில் போட்டியிட்ட ஐவரும் அரசியல், சமூகச் செயற்பாடுகளில் பலமானவர்கள். சேர் வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி ஏற்கனவே சட்ட சபை அங்கத்தவராகவும் சபாநாயகராகவுமிருந்தவர். ஜே. சி. அமரசிங்கம் 1934 இல் ஊர்காவற்றுறையில் போட்டியிட்டு தோல்வியைத் தழுவினார். அல்பிரட் தம்பிஐயா ஊர்காவற்றுறையைச் சேர்ந்த உயர்கத்தோலிக்கரும் பிரபல வர்த்தகருமாவார். காகோபோட்கம்பனி உரிமையாளராகவும் கார்கில்ஸ் மில்லர்ஸ், போஸ்டெர்ட் ரக்கோர்ஸ் போன்றவற்றின் பணிப்பாளருமாவார். தீவுப் பகுதி மக்கள் பலருக்கு தொழில் வழங்கியவர். கே. அம்பலவாணர் புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தீவகம் போற்றும் சமூக சேவையாளர். மலேசியாவில் உயர்பதவி வகித்தவர். புங்குடுதீவு வேலணைத் தாம்போதியின் தந்தையாவார். ஏ. வி. குலசிங்கம் காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பிரபல வழக்கறிஞர். பத்திரிகைத்துறையில் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர். பரந்தன் கிளிநொச்சிப் பகுதிகளில் முன்னோடி விவசாயியாகவிருந்தவர். மேற்குறித்த ஐவரின் பலப்பரிட்சையில் அல்பிரட் தம்பிஐயா 322 அதிகப்படியான வாக்குகளால் வெற்றி பெற்றார். அல்பிரட் தம்பிஐயா அவர்கள் பாராளுமன்ற அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதை எதிர்த்துத் தேர்தல் வழக்கொன்று நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டு ஏ. வி. குலசிங்கத்திற்கு சார்பாகத் தீர்ப்பு வந்தபோதிலும் இதனையடுத்து அரசாங்கத்தினால் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டவிதிகள் தம்பிஐயாவின் உறுப்புரிமையைப் பாதிக்கவில்லை. இவர் டி. எஸ். சேனநாயக்கா அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவளித்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மொத்த வாக்காளர்	- 33045
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	- 18404
வாக்களித்தோர் வீதம்	- 55.7%
பழுதடைந்த வாக்குகள்	- 502
அதிகப்படியான வாக்குகள்	- 322

தேர்தலில் போட்டியிட்டோர்

திரு. அல்பிரட் தம்பிஐயா	- 5552 (சுயேச்சை)
திரு. ஏ.வி. குலசிங்கம்	- 5230 (தமிழ்க்காங்கிரஸ்)
திரு. கே. அம்பலவாணர்	- 3701 (சுயேச்சை)

திரு. டபிள்யூ. துரைசுவாமி	- 2438 (சுயேச்சை)
திரு. ஜே.சி. அமரசிங்கம்	- 981 (சுயேச்சை)

1952 ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் ஏற்கனவே அங்கத்தவராகவிருந்த அல்பிரட் தம்பிஐயா அவர்கள் மீண்டும் போட்டியிட்டார். இவரைவிட 1947 இல் போட்டியிட்ட எவரும் இத்தேர்தலில் போட்டியிடவில்லை. திரு. ஏ. தியாகராசா அவர்கள் காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியில் புகழ் பூத்த ஆசிரியர். இடதுசாரி அரசியல் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தவர். காரைநகரின் சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டவர். சி. பாலசிங்கம் அவர்கள் வேலணை கிராம சபைத் தலைவராகவிருந்தவர். மலேசியாவில் வாழ்ந்த பின்னர் தாயகம் திரும்பி செல்வந்தராகவிருந்தவர். இலங்கைத்தமிழரசுக் கட்சி முதன்முதலாக ஊர்காவற்றுறையில் போட்டியிடும் பொருட்டு வழக்கறிஞரும் தமிழர் தொடர்பில் அக்கறை கொண்டவரும் தமிழரசுக் கட்சியின் ஆரம்பகால உறுப்பினருமான வ. நவரத்தினம் அவர்களை களம் இறக்கியது. எஸ் சேனாதிராசா நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகவும் புங்குடுதீவை வாழ்விடமாகக் கொண்ட ஆசிரியராவார். இந்நிலையில் நடைபெற்ற தேர்தலில் மீண்டும் அல்பிரட் தம்பியை அவர்கள் 3868 வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற்றார். தமிழரசுக் கட்சி நான்காவது இடத்திற்கே இத்தேர்தலில் வரமுடிந்தது. தேர்தல் விபரம் பின்வருமாறு.

1952ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தல் விபரம்

மொத்த வாக்காளர்	- 30138
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	- 22109
வாக்களித்தோர் வீதம்	- 73.4%
பழுதடைந்த வாக்குகள்	- 199
அதிகப்படியான வாக்குகள்	- 3868
திரு. அல்பிரட் தம்பிஐயா	- 9517 (தமிழ்க்காங்கிரஸ்)
திரு. ஏ. தியாகராசா	- 5649 (சுயேச்சை)
திரு. சி. பாலசிங்கம்	- 5090 (சுயேச்சை)
திரு. வி. நவரத்தினம்	- 1420 (தமிழரசுக்கட்சி)
திரு. எஸ். சேனாதிராசா	- 234 (சுயேச்சை)

மேற்படி தேர்தலில் 3868 அதிகப்படியான வாக்குகளால் காங்கிரஸ் வேட்பாளராக திரு. அல்பிரட் தம்பிஐயா வெற்றியீட்டி பாராளுமன்றம் சென்றார்.

சிங்களப் பெரும்பான்மை இனத்தவர்கள் 1950களில் இருந்து தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான அரசியல் கொள்கைகளை வலுப்படுத்தி வந்த காலமாக சுதந்திரத்தை அடுத்த காலத்தைக் கொள்ளலாம். இக்காலங்களில் தமிழ்த் தலைவர்கள் முதலில் 50:50 கோரிக்கையை முன்வைத்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் சமஷ்டி அமைப்பிலான சுயாட்சியினை வலியுறுத்தினர். அக்காலங்களில் சிங்கள அரசியல்வாதிகளும் பௌத்த பீடத்தினரும் தமிழருக்கு எதிரான இனக்குரோதத்தினை சிங்களவர்கள் மத்தியில் விதைந்து வந்தனர். ஆர். ஜி. சேனநாயக்கா, கே. எம். பி. இராசரத்தினா, எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா போன்றவர்கள் வெளிப்படையாக தமிழருக்கெதிரான இனக்குரோதத்தை வளர்த்தது மட்டுமல்லாது தமிழருக்கு உரிமைகளோ அன்றில் சலுகைகளோ வழங்கக்கூடாது என்பதிலும் ஆர்வம் கொண்டு உழைத்தனர். இது அவர்களது அரசியல் எதிர்காலத்தினை உறுதிப்படுத்துவதற்கு உதவியது என்றால் மிகையாகாது. 1947, 1952 ஆம் ஆண்டுகளில் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அரசு ஆட்சிப் பீடத்திலிருந்தது. 1956 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியிலிருந்து பிரிந்த எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டார நாயக்காவால் 1951 இல் ஸ்தாபித்த ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் போட்டியிட்டது. அக்கட்சி தமிழர்களுக்கு எதிராக தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தை முன்வைத்தது.

அக்காலத்தில் தமிழர் பிரதேசங்களில் 1949 ஆம் ஆண்டு தோற்று விக்கப்பட்ட தமிழரசுக்கட்சி 1952 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் பல தொகுதிகளில் போட்டியிட்ட போதிலும் தீவுப்பகுதியில் அக்கட்சி சார்பில் போட்டியிட்ட திரு. வ. நவரத்தினம் தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டார். 1956 ஆம் ஆண்டில் சமஷ்டிக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி இளம் தலைவர்களை இணைத்துப் போட்டியிட்டதன் விளைவாக பல ஆசனங்களைப் பெறக்கூடியதாகவிருந்தது. இத் தேர்தல் மூலம் தீவுப்பகுதியும் தமிழரின் அரசியல் நீரோட்டத்துடன் இணைந்து கொள்கின்றது.

1947, 1952 ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தல்களில் அல்பிரட் தம்பிஜயா அவர்களே வெற்றி பெற்றிருந்த போதிலும் இவருக்கு அடுத்து அதிக வாக்குகளைப் பெற்றவர்கள் காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்களாகவிருந்துள்ளனர். 1956 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் தமிழரசுக் கட்சி சார்பில் வேலணையைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞர் வீ. ஏ. சுந்தையா அவர்கள் போட்டியிட்டார். 1947

பொதுத்தேர்தலில் கொழும்பு மத்திய தொகுதியில் போட்டியிட்டு தோல்வியடைந்தவர். தேர்தல் அனுபவத்துடன் அரசியலில் நல்ல ஈடுபாடும் கொண்டிருந்ததுடன் தமிழ் - சமய அறிவு கொண்டவராகவும் நகைச்சுவையான பேச்சுவன்மைமிக்கவராகவும் இருந்துள்ளார். தீவுப்பகுதியில் உள்ள தமிழாசிரியர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தவர். இவர் வேலணையைச் சேர்ந்தவராவிருந்தபோதிலும் காரைநகரில் விவாகம் செய்தவர். இத்தேர்தலில் காரைநகரைச் சேர்ந்த எவரும் போட்டியிடவில்லை. 1959 ஆம் ஆண்டு தொகுதி நிர்ணயத்தின் பிரகாரம் ஊர்காவற்றுறை தேர்தல் தொகுதிக்குள்ளிருந்த காரைநகர் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதிக்குள் வாங்கப்பட்டது. இதனால் 1960 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் காரைநகரைச் சேர்ந்தவர்கள் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியிலேயே போட்டியிடலாயினர். எனவே இத் தேர்தலில் இலகுவாக முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரை வெற்றிகொண்டார். இவ் வெற்றியானது 1960 மார்ச், 1960 யூலை மாத தேர்தலிலும் தொடர்ந்தது.

1956ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தல் விபரம்

மொத்த வாக்காளர்	- 32410
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	- 23096
வாக்களித்தோர் வீதம்	- 71.3%
பழுதடைந்த வாக்குகள்	- 189
அதிகப்படியான வாக்குகள்	- 9709

தேர்தலில் போட்டியிட்டோர்

திரு. வி. ஏ. கந்தையா	- 16308 (தமிழரசுக்கட்சி)
திரு. அல்பிரட் தம்பிஐயா	- 6599 (சுயேச்சை)

1960ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நடைபெற்ற தேர்தல் விபரம்

மொத்த வாக்காளர்	- 25616
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	- 19299
வாக்களித்தோர் வீதம்	- 75.3%
பழுதடைந்த வாக்குகள்	- 186
அதிகப்படியான வாக்குகள்	- 3246

தேர்தலில் போட்டியிட்டோர்

திரு. வி. ஏ. கந்தையா	- 10820 (தமிழரசுக்கட்சி)
திரு. அல்பிரட் தம்பிஐயா	- 7574 (சுயேச்சை)
திரு. வீ. வ. நல்லதம்பி	- 719 (வ.ச.ச.க)

1960 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் நடைபெற்ற தேர்தல் விபரம்

மொத்த வாக்காளர்	- 25616
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	- 14932
வாக்களித்தோர் வீதம்	- 58.3%
பழுதடைந்த வாக்குகள்	- 151
அதிகப்படியான வாக்குகள்	- 9436

தேர்தலில் போட்டியிட்டோர் :

திரு.வி.ஏ. கந்தையா	- 12110 (தமிழரசுக்கட்சி)
திரு. சோ. சேனாதிராசா	- 2671 (தமிழக்காங்கிரஸ்)

1956, 1960 மார்ச், 1960 யூலை மாதங்களில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் தமிழரசுக்கட்சி சார்பாக போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்ற திரு. வி. ஏ. கந்தையா 1963ஆம் ஆண்டு மரணமடையவே 1963.08.31ஆம் திகதி இடைத்தேர்தல் நடைபெற்றது. 1952 ஆம் ஆண்டு தமிழரசுக் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டுத் தோல்வியடைந்த தமிழரசுக் கட்சியின் மூளை என வர்ணிக்கப்பட்ட வி. நவரத்தினம் அவர்களை கட்சி வேட்பாளராகக் களமிறக்கினர். இத்தேர்தலில் மிக இலகுவாகத் தன்னை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட ஏ. ஜி. இராஜகுரியரை தோற்கடித்தார். அத்தேர்தல் விபரம் பின்வருமாறு.

மொத்த வாக்காளர்	- 31473
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	- 19691
வாக்களித்தோர் வீதம்	- 62.6%
பழுதடைந்த வாக்குகள்	- 143
அதிகப்படியான வாக்குகள்	- 10344

தேர்தலில் போட்டியிட்டோர் :

திரு. வி. நவரத்தினம்	- 14946 (தமிழரசுக்கட்சி)
திரு. ஏ.ஜி. ராஜகுரியர்	- 4602 (சுயேச்சை)

1965ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தல் விபரம்

மொத்த வாக்காளர்	- 31785
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	- 19544
வாக்களித்தோர் வீதம்	- 61.5%
பழுதடைந்த வாக்குகள்	- 170
அதிகப்படியான வாக்குகள்	- 7742

தேர்தலில் போட்டியிட்டோர்

திரு. வி. நவரத்தினம்	- 13558 (தமிழரசுக்கட்சி)
திரு. என். ரி. சிவஞானம்	- 5816 (தமிழ்க்காங்கிரஸ்)

1965 - 1970 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் தமிழரசுக்கட்சி ஐ. தே. க யின் தேசிய அரசில் அங்கம் வகித்தது. உள்ளூராட்சி அமைச்சர் பதவியினை செனட் சபையினூடாக திரு. மு. திருச்செல்வத்திற்கு வழங்கினார். அத்துடன் ஐ. தே. கட்சி அரசினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தேசிய அடையாள அட்டை வழங்கல் தொடர்பாகத் தமிழரசுக்கட்சியின் போக்கைக் கண்டித்த திரு. வி. நவரத்தினம் அவர்கள் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார். திரு. வி. நவரத்தினம் அவர்கள் புதிதாக தமிழர் சுயாட்சிக்கழகம் என்ற புதிய கட்சியை ஆரம்பித்தார். 1970இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் அவர் மேற்படி தமது அமைப்பின் சார்பாக சுயேச்சையாகப் போட்டியிட்டார்.

1970ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தல் விபரம்

மொத்த வாக்காளர்	- 32015
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	- 26612
வாக்களித்தோர் வீதம்	- 76.9%
பழுதடைந்த வாக்குகள்	- 95
அதிகப்படியான வாக்குகள்	- 8066

தேர்தலில் போட்டியிட்டோர்

திரு. கே. பி. இரத்தினம்	- 13079 (தமிழரசுக்கட்சி)
திரு. பி. கதிரவேலு	- 5013 (சுயேச்சை)
திரு. வி. நவரத்தினம்	- 4758 (சுயேச்சை)
திரு. என். ரி. சிவஞானம்	- 1667 (தமிழ்க்காங்கிரஸ்)

திரு. கே. பி. இரத்தினம் தீவுப்பகுதியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டிருந்த போதிலும் 1965 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் கிளிநொச்சித் தொகுதியில் போட்டியிட்டு பாராளுமன்றம் சென்றவர். தமிழரசுக் கட்சி, தீவுப்பகுதியைப் பொறுத்தவரை திரு. வ. நவரத்தினம் அவர்களின் வெளியேற்றத்தினால் அவருக்கிருந்த செல்வாக்கினைக் குறைத்து இவ்வாசனத்தைத் தமிழரசுக்கட்சியே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதிற்கிணங்கவே திரு. கே. பி. இரத்தினம் அவர்களைத் தேர்தலில் களம் இறக்கினார். மீண்டும் தமிழரசுக்கட்சி அவ்வாசனத்தைப் பெற்றுக்

கொண்டது. எதிர்பாராத விதமாக திரு. வி. நவரத்தினம் மூன்றாவது இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டார். சுயேச்சையாகப் போட்டியிட்ட திரு. பி. கதிரவேலு மேற்படி தேர்தலில் தமிழரசுக்கட்சியின் சார்பாக போட்டியிட விண்ணப்பித்திருந்த போதிலும் அனுமதி கிடைக்கப்பெறாததால் சுயேச்சையாகப் போட்டியிட்டு இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். வாக்காளரை அடிப்படையாகக் கொண்டு தீவகத்தினை வகைப்படுத்தும் போது வேலணைத் தீவுக்கு அடுத்ததாக புங்குடுதீவிலேயே வாக்காளர் அதிகம். ஆனால் இதுவரை நடைபெற்ற தேர்தல்களில் வேலணைத்தீவைச் சேர்ந்தோரே வெற்றியீட்டினர். இதனால் இத்தேர்தலில் பிரதேசவாதம் மேலெழவே புங்குடுதீவு வாக்காளரில் கணிசமானோர் திரு. பி. கதிரவேலுவுக்கு வாக்களித்ததன் விளைவாகவே இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார் என்றால் மிகையாகாது. அத்துடன் தமிழ்க்காங்கிரஸ் கட்சியைத் தொடர்ச்சியாகத் தீவகமக்கள் புறக்கணித்துள்ளனர்.

1977ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தல் விபரம்

மொத்த வாக்காளர்	- 36372
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	- 27673
வாக்களித்தோர் வீதம்	- 70.1%
பழுதடைந்த வாக்குகள்	- 132
அதிகப்படியான வாக்குகள்	- 8961

தேர்தலில் போட்டியிட்டோர்;

திரு.கே.பி. இரத்தினம்	-17640(தமிழர்விடுதலைக் கூட்டணி)
திரு. வி. நவரத்தினம்	- 8679 (சுயேச்சை)
திரு. எம். அமிர்தலிங்கம்	- 661 (ஐ.தே.க)
திரு. யோகேந்திரா துரைச்சாமி	- 279 (சுயேச்சை)
திரு. ரி. பரநிருபசிங்கம்	- 185 (சுயேச்சை)
திரு. கே. கனகரத்தினம்	- 103 (வ.ச.ச.க.)

மேற்படி தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கும் திரு. வ. நவரத்தினம் தலைமையிலான தமிழர் சுயாட்சிக்கழகத்திற்குமிடையில் பலத்த போட்டி நிலவிய போதிலும் திரு.கே.பி. இரத்தினம் அவர்கள் வெற்றியீட்டினார்.

பாராளுமன்ற தேர்தல் - 1989

1977ஆம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசியக்கட்சியானது 1978ஆம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்ட அரசியல் யாப்பின் பிரகாரம் தொகுதிகள் ரீதியிலான தேர்தலுக்குப்பதிலாக மாவட்ட ரீதியிலான விகிதாசாரப் பிரதி நிதித்துவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையிலான முறை உட்படுத்தப்பட்டது. அத்துடன் 1982ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் பாராளுமன்றத்தின் ஆயுளை மேலும் ஒரு தவணைக்கு நீடிப்பது தொடர்பாக நாடளாவிய ரீதியில் கருத்துக் கணிப்பு நடைபெற்றது. இதில் அரசிற்கு சார்பான முடிவு கிடைக்கப் பெற்றது.

1983ஆம் ஆண்டு யூலைக்குப் பின்னர் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியைச் சேர்ந்தவர்கள் பாராளுமன்றத்தைப் புறக்கணித்தமையால் தமது ஆசனங்களை 1983ஆம் ஆண்டு இறுதிப்பகுதியில் இழக்கவேண்டியேற்பட்டது. இதனால் திரு. கா. பொ. இரத்தினமும் பதவி இழந்தார். அதனால் 1989ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெறும் வரை இத்தொகுதிட்பட யாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டத்தில் மக்கள் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாதிருந்தது.

1988ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜனாதிபதி தேர்தலையடுத்து 1989ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 15ஆம் திகதி நாட்டின் எட்டாவது பாராளுமன்ற தேர்தல் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் இடம்பெற்றது. யாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்ட வாக்காளர் பதினொரு அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்யும் தகுதியைப் பெற்றிருந்தனர். இதில் ஐந்து அரசியல்கட்சிகளும் சுயேட்சைக்குழுவொன்றும் தலா 14 பேரை களமிறக்கியது. சுயேட்சைக்குழுவில் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி, ஈழத்தேசியஜனநாயக விடுதலைமுன்னணி, தமிழீழ விடுதலை இயக்கம் ஆகிய பிரிவினரும் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியினரும் பிரதான வேட்பாளர்களைக் களம் இறங்கியிருந்தனர். இவர்களில் ஊர்காவற்றுறை வாக்களிப்புப் பிரிவைச் சேர்ந்த அபேட்சகர்கள் மிகக் குறைவாகவேயிருந்தனர். தமிழ்காங்கிரசில் போட்டியிட்ட என்.ரி. சிவஞானமும் சுயேட்சைக்குழுவில் போட்டியிட்ட தம்பு லோகநாதபிள்ளையும் தீவுப்பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். இத்தேர்தலில் சுயேட்சைக் குழுவிலிருந்து நாரந்தனையைச் சேர்ந்த தம்பு லோகநாத பிள்ளை என்பவர் ஐந்தாவது விருப்பத்திற்குரியவராக தெரிவு செய்யப்பட்ட போதிலும் பாராளுமன்றம் செல்லும் வாய்ப்பினைப்

பெற்றிருக்கவில்லை. இத்தேர்தலில் சுயேட்சைக்குழு எட்டு ஆசனங்களையும் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி மூன்று ஆசனங்களையும் பெற்றன.

பாராளுமன்றத்தேர்தல் 1989	வாக்குகள்	சதவீதம்
சுயேட்சை (ஈரோஸ்)	17108	75.71
தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி	3706	16.40
ஜனநாயக மக்கள் விடுதலை முன்னணி	572	2.53
ஸ்ரீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரஸ்	466	2.06
அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ்	391	1.70
ஐக்கிய தேசியக் கட்சி	354	1.60
செல்லுபடியான வாக்குகள்	22597	
பழுதடைந்த வாக்குகள்	2577	
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	25174	
மொத்த வாக்காளர் எண்ணிக்கை	49401	100.0

பாராளுமன்றத்தேர்தல் 1994

இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திற்கு விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையின் பிரகாரம் 1994-08-16ஆம் திகதியன்று 196 அங்கத்தவர்களை தேர்தல் மாவட்டங்களுடாகவும் 29 அங்கத்தவர்களை கட்சிகள் பெறும் வாக்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தெரிவு செய்யும் தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தல் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்கள் தவிர ஏனைய மாகாணங்களில் சிறப்பாக நடந்தேறின. கிழக்கு மாகாணத்தில் மிகக் குறைவானவர்களே வாக்களித்தனர். ஆனால் வடமாகாணத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின்கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பகுதிகளில் தேர்தல் நடைபெறவில்லை. வன்னித் தேர்தல் மாவட்டத்திலும், யாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டத்திலும் இராணுவக்கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பகுதிகளிலேயே தேர்தல் நடைபெற்றது.

விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையின் பிரகாரம் யாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டத்தில் 10 அங்கத்தவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும். இராணுவக் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள தீவுப்பகுதி வாக்களிப்பு பிரிவில் மட்டும் 1987ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பின்படி 49404 வாக்காளர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் தவிர, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இடம் பெயர்ந்தவர்கள் தற்போது அவர்கள் வசிக்கும் பிரதேசங்களில் வாக்களிப்பதற்கும் வசதிகள்

செய்யப்பட்டிருந்தது. இருந்தபோதிலும் 494480 வாக்காளர்களைக் கொண்ட யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 13831 வாக்காளர்களே வாக்களித்திருந்தனர். இது மாவட்டத்தின் மொத்த வாக்காளர்களில் 2.8 சதவீதமாகும். அதேபோல இராணுவக்கட்டுப்பாட்டுப்பகுதியான தீவுப்பகுதி வாக்காளர்களில் 22.8 சதவீதத்தினரே வாக்களித்திருந்தனர். ஆயுதம் தாங்கிய குழுவினரின் நிர்ப்பந்தத்தின் பெயரிலும் அரசாங்கம் எவ்வழியிலாயினும் தேர்தலை நடாத்தி முடிக்கவேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டினாலுமேயே தேர்தலில் வாக்களித்தவர்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ குறிப்பிட்ட குழுவினருக்கு வாக்களித்தனர் எனலாம். இவர்கள் தவிர இம்மாவட்டத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்த முஸ்லீம் மக்களது வாக்குகளில் 2098 வாக்குகள் முஸ்லீம் காங்கிரஸ்க்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தன. எனவே தேர்தல் முடிவாக ஈழமக்கள் ஜனநாயகக்கட்சிக்கு (EPDP) ஒன்பது ஆசனங்களும் முஸ்லீம் காங்கிரஸ்க்கு ஒரு ஆசனமும் கிடைக்கப்பெற்றன.

இத்தேர்தலில் விசித்திரமான சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

1. யாழ்ப்பாண மாவட்டம் முழுவதற்குமான தேர்தலில் வாக்களித்த 13831 வாக்காளர்களில் தீவுப்பகுதி வாக்காளர்கள் 11263 பேராகும். அதாவது மாவட்டத்தில் வாக்களித்தோரில் 81.4 சதவீதத்தினர் தீவுப்பகுதி வாக்காளர்களேயாவர்.
2. தேர்தலில் போட்டியிட்டோரில் அதிகப்படியான வாக்குகளைப் பெற்றவரின் வாக்குகளின் எண்ணிக்கை 2091 ஆகும்.
3. ஆகக்குறைந்த 351 வாக்குகளைப் பெற்றவரும் பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்.
4. 1981ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் தீவுப்பகுதியில் 177 முஸ்லீம் மக்களே வாழ்ந்திருக்கின்றனர். ஆனால் ஊர்காவற்றுறை வாக்களிப்புப்பிரிவில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரஸ்க்கு 819 வாக்காளர் வாக்களித்துள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
5. விசித்திரப்பிரதிநிதித்துவத் தேர்தலில் தீவுப்பகுதியுட்பட இலங்கை மக்கள் பழக்கப்பட்டவர்களல்ல. இதன் விளைவாக விளக்கமில்லாது வாக்களிப்பதன் விளைவாக நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகள் பொதுவாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் அதிகமாகவேயிருந்துள்ளன. உதாரணமாக கொழும்பு மத்தி வாக்களிப்புப்பிரிவில் 5995 வாக்குகள் நிராகரிக்கப்பட்டன. ஆனால் தீவுப்பகுதி வாக்களிப்புப் பிரிவில் ஒரு வாக்குக்கூட நிராகரிக்கப்படவில்லை என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது தேர்தல் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெற்றதா என்பதில் சந்தேகம் உண்டு.

இத்தேர்தலின் முடிவுகளின் பிரகாரம் ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைவர் டக்ளஸ் தேவானந்தா தலைமையில் ஒன்பது உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றம் சென்றனர். ஊர்காவற்றுறையைச் சேர்ந்த ராமேஸ்வரன் மற்றும் இராமமூர்த்தி ஆகிய இரு சகோதரர்களும் இதில் அடங்குவர்.

பாராளுமன்றத் தேர்தல் - 2001

2001, 2004, 2010 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தல்களில் நாடளாவிய ரீதியில் மாவட்டங்களின் குடித்தொகை எண்ணிக்கையடிப்படையின் பிரகாரம் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஒன்பது அங்கத்தவர்களையே தெரிவு செய்யும் வாய்ப்பு இருந்தது. இதன் பிரகாரம் தேர்தல்கள் நடைபெற்று அங்கத்தவர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வன்முறைகளுடன் கூடிய பொதுத் தேர்தல் 2001ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. தீவுப்பகுதியில் நாரந்தனை என்ற இடத்தில் மாற்றுக்கட்சியினரால் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி வேட்பாளர்கள் மற்றும் கட்சி உறுப்பினர்கள் தாக்கப்பட்டு இருவர் உயிரிழந்த சம்பவம் இத்தேர்தல் காலத்திலேயே நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி, ஐக்கியதேசியக்கட்சி உட்பட பல கட்சிகளும் சுயேட்சைக் குழுக்களும் களத்தில் நின்றன. ஒன்பது அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்யும் இத்தேர்தலில் வெற்றி பெற்றோர் பின்வருமாறு.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி

- திரு. வீ. ஆனந்தசங்கரி
- திரு. மாவை சோ. சேனாதிராசா
- திரு. கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலம்
- திரு. அ. விநாயகமூர்த்தி
- திரு. ந. இரவிராஜ்
- திரு. எம். கே. சிவாஜிலிங்கம்

ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி

- திரு. கே. என். டக்ளஸ் தேவானந்தா
- திரு. என் மதனராசா

ஐக்கியதேசியக்கட்சி

திரு. தி. மகேஸ்வரன்

இவர்களில் ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியிலிருந்து தீவகத்தைச் சேர்ந்த என். மதனராசா அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். அதேபோலவே காரைநகரைச் சேர்ந்த திரு. தி. மகேஸ்வரனும் வெற்றி பெற்றுள்ளார். ஆனால் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியில் தீவகத்தைச் சேர்ந்த எவரும் போட்டியிட அனுமதிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாராளுமன்றத் தேர்தல் 2004

2002ஆம் ஆண்டு அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும்ிடையில் யுத்த நிறுத்த புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இதனால் விடுதலைப்புலிகள் இராணுவக்கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் அரசியல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடக்கூடிய வாய்ப்புக் கிட்டியது. இந்நிலையில் 2004ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் விடுதலைப்புலிகளின் ஆசீர்வாதத்துடன் தமிழரசுக் கட்சியின் வீட்டுச் சின்னத்தில் தமிழ்தேசிய கூட்டமைப்பு வேட்பாளர்கள் போட்டியிட்டனர். இத்தேர்தலில் பின்வரும் வேட்பாளர்கள் வெற்றிபெற்றனர்.

தமிழரசுக்கட்சி

திரு. செ. கஜேந்திரன்	112077 வாக்குகள்
திருமதி பத்மினி சிதம்பரநாதன்	68239 வாக்குகள்
திரு. கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலம்	60768 வாக்குகள்
திரு. சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன்	45783 வாக்குகள்
திரு. சி. சிவனேசன்	43730 வாக்குகள்
திரு. ந. இரவிராஜ்	42963 வாக்குகள்
திரு. எம். கே. சிவாஜிலிங்கம்	42191 வாக்குகள்
திரு. மாவை சோ. சேனாதிராசா	38779 வாக்குகள்

தேசியப்பட்டியல்

திரு. ஈழவேந்தன்

ஈழமக்கள் ஜனநாயகக்கட்சி

திரு. கே.என். டக்ளஸ் தேவானந்தா 20405 வாக்குகள்

இத்தேர்தலில் தீவுப்பகுதியைச் சேர்ந்த திரு. ந. சிறிகாந்தாவுக்கு தமிழரசுக் கட்சி நியமனம் வழங்கப்பட்டபோதிலும் வெற்றி பெறவில்லை. ஈழமக்கள் ஜனநாயகக்கட்சி சார்பாகவும் நியமனம் வழங்கப்பட்டபோதிலும் வெற்றி பெறமுடியவில்லை. 2001ஆம் ஆண்டு காரைநகரைச் சேர்ந்த தி. மகேஸ்வரன் அவர்கள் வெற்றி பெற்றிருந்த போதிலும் 2004ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் அவர் கொழும்பு மாவட்டத்தில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாண மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவிருந்த திரு. ந. ரவிராஜ் 30-11-2006ஆம் திகதி சுட்டுக்கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து காரைநகரைச் சேர்ந்த சட்டத்தரணி நல்லதம்பி சிறீகாந்தா அவர்கள் அவரது வெற்றிடத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாராளுமன்ற தேர்தல் 2010

2009ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதன் பின்னர் நடைபெற்ற தேர்தலே 08.04.2010ஆம் திகதி நடை பெற்ற பொதுத்தேர்தலாகும். இத்தேர்தலில் பல கட்சிகள் போட்டியிட்டிருந்தபோதிலும் பின்வருவோர் பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவாகினர்.

இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி

திரு. மாவை சோ. சேனாதிராசா	20501 வாக்குகள்
திரு. சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன்	16425 வாக்குகள்
திரு. அ. விநாயகமூர்த்தி	15313 வாக்குகள்
திரு. ஈ. சரவணபவன்	14967 வாக்குகள்
திரு. சி. சிறீதரன்	10057 வாக்குகள்

ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு

திரு. கே.என். டக்ளஸ் தேவானந்தா	28585 வாக்குகள்
திரு. சில்வேஸ்திரி அலென்ரைன் (உதயன்)	13128 வாக்குகள்
திரு. மு. சந்திரகுமார்	8105 வாக்குகள்

ஐக்கிய தேசியக்கட்சி

திருமதி விஜயகலா மகேஸ்வரன்	7850 வாக்குகள்
---------------------------	----------------

இத்தேர்தலில் தமிழரசுக்கட்சி சார்பாக தீவுப்பகுதியைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் இ. சிவச்சந்திரன் போட்டியிட்டிருந்தார். எனினும் வெற்றி வாய்ப்பினை இழந்துவிட்டார். இத்தேர்தலில் நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகவும் வாழ்விடமாகவும் கொண்ட திரு. சில்வேஸ்திரி அலென்ரைன் அவர்களும் காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திருமதி விஜயகலா மகேஸ்வரன் அவர்களும் வெற்றி பெற்றிருந்தனர். தீவகத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட திரு. சி. சிறீதரன் அவர்கள் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தை மையமாகக் கொண்டு போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றிருந்த போதிலும், பின்னாட்களில் தீவகத்தின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு கொண்டு உழைத்து வருகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதேவேளை ஐக்கிய தேசியக்கட்சி சார்பில் போட்டியிட்ட தி. துவாரகேஸ்வரன் அவர்களுக்கும் வெற்றி வாய்ப்புக்கிட்டவில்லை.

பாராளுமன்றத் தேர்தல் - 2015

ஜனாதிபதி தேர்தலில் மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் 08.01.2015ஆம் திகதி வெற்றி பெற்றதைத் தொடர்ந்து 17.08.2015ஆம் திகதி பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் பின்வரும் வேட்பாளர்கள் வெற்றி பெற்றனர். நாட்டின் மாவட்ட ரீதியிலான வாக்காளர் விகிதாசாரத்திற்கேற்ப 2015ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் ஏழு உறுப்பினர்களையே தெரிவு செய்யும் வாய்ப்பிருந்தது.

இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி

திரு. சிறீதரன்	72058 வாக்குகள்
திரு. மாவை சோ. சேனாதிராசா	58732 வாக்குகள்
திரு. எம். ஏ. சுமந்திரன்	58043 வாக்குகள்
திரு. த. சித்தார்த்தன்	53743 வாக்குகள்
திரு. ஈ. சரவணபவன்	43223 வாக்குகள்

ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு

திரு. கே. என். டக்ளஸ் தேவானந்தா	16399 வாக்குகள்
---------------------------------	-----------------

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி

திருமதி விஜயகலா மகேஸ்வரன்	13071 வாக்குகள்
---------------------------	-----------------

இத்தேர்தலில் சி. சிறீதரன் அவர்களும் திருமதி விஜயகலா மகேஸ்வரன் அவர்களும் 2015ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் வெற்றி

பெற்றனர். தமிழரசுக்கட்சி வேட்பாளர் பட்டியலில் ரொலோ சார்பில் போட்டியிட்ட காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட க. ஸ்ரீகாந்தாவுக்கு வெற்றி வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. எனினும் தமிழரசுக்கட்சி சார்பாக தீவகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரை நியமிக்காதது குறித்து இவ்வூர் மக்கள் விரக்தி நிலையிலுள்ளனர் என்பதை காணமுடிகின்றது. எனவே எதிர்காலத்தில் தமிழரசுக் கட்சி சிந்தித்து செயலாற்றவேண்டியது அவசியமாகும்.

விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ அறிமுகமும் ஜனாதிபதி தேர்தலும்

1977ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் ஆட்சிக்கு வந்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா தலைமையிலான அரசு தேர்தல் தொகுதி வாரியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு பாராளுமன்றம் சென்ற அங்கத்தவர்களுக்குப் பதிலாக மாவட்ட அடிப்படையில் விகிதாசார முறையில் அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்யும் முறையினைப் புகுத்தினார். இதனடிப்படையிலேயே சகல தேர்தல்களும் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையின் பிரகாரம் நடைபெற்று வருகின்றது. 1978ஆம் ஆண்டு தேசிய அரசுப் பேரவையின் ஒப்புதலுடன் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியாக ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா செயற்பட்டார். இதேவேளை 1982ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் பாராளுமன்றத்தின் ஆயுளை மேலும் ஒரு தவணைக்கு நீடிப்பது தொடர்பாக (Referendum) நாடளாவிய ரீதியில் கருத்துக்கணிப்பு நடைபெற்றது.

1982ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் நாடளாவியரீதியில் ஆயுளை நீடிப்பதற்கு நடைபெற்ற சர்வஜன வாக்கெடுப்பில் பெரும்பான்மை மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் மக்கள் ஆயுட்காலத்தை நீடிப்பதற்கே வாக்களித்திருந்தபோதிலும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி எதிராக வாக்களிக்குமாறு வடக்கு கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கு அறிவுறுத்தியிருந்தனர். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள 11 தொகுதிகளிலும் நீடிப்பதற்கு எதிராகவே மக்கள் தீர்மானித்திருந்தனர். ஊர்காவற்றறையில் பின்வருமாறு வாக்கு நிலைமை காணப்பட்டிருந்தது. விளக்குச்சின்னம் ஆயுளை நீடிப்பதற்கும் குடம் சின்னம் நீடிக்கக்கூடாது என்பதற்கும் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

விளக்கு	- 1927 வாக்குகள்
குடம்	- 21109 வாக்குகள்
பெறுமதியான மொத்த வாக்குகள்	- 23036
நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகள்	- 206

1983ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தினைத் தொடர்ந்து தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றத்தைப் புறக்கணித்தமையால் தமது ஆசனங்களை 1983ஆம் ஆண்டு இறுதிப் பகுதியில் இழந்தனர். இதனால் தீவுப்பகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினரான கா. பொ. இரத்தினம் அவர்களும் பதவியை இழக்க நேரிட்டது.

1982ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியைத் தெரிவு செய்யும் முகமாக நாடளாவிய ரீதியில் தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா பெரும்பான்மை வாக்குகள் பெற்று மீண்டும் ஜனாதிபதியானார். இத்தேர்தலில் தமிழர் சார்பில் தமிழகாங்கிரஸ் தலைவர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் போட்டியிட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தேர்தலில் தீவுப்பகுதி வாக்காளரின் வாக்கு விபரம் பின்வருமாறு

ஜனாதிபதி தேர்தல் - 1982 (2)

தேர்தலில் போட்டியிட்டோர்

திரு. குமார் பொன்னம்பலம் (ஜீனியர்)	8358
திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா	4067
திரு. கெக்டர் கொபேக்கடுவா	3393
திரு. ரோகண விஜயவீரா	199
திரு. கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா	157
திரு. வாசுதேவ நாணயக்கார	98
மொத்தம்	16267
பழுதடைந்த வாக்குகள்	943
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	17210
மொத்த வாக்காளர்	42563

தீவக வாக்காளர்களில் ஏறத்தாழ 50.0 சதவீதத்தினர் குமார் பொன்னம்பலம் (ஜீனியர்) அவர்களுக்கு வாக்களித்திருந்தனர்.

ஜனாதிபதி தேர்தல் - 1988 (3)

மூன்றாவது ஜனாதிபதித் தேர்தல் 19.12.1988ஆம் திகதி நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் பலர் போட்டியிட்டிருந்தபோதிலும் மூவர்

பிரதானமானவர்கள். இத்தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியைச் சேர்ந்த ஆர்.பிரேமதாச அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்.

இத்தேர்தலில் ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதி வாக்காளரின் வாக்களிப்பின் விபரம் பின்வருமாறு

தேர்தலில் போட்டியிட்டோர்

திரு. ஆர். பிரேமதாச	4628
திரு. ஓசி அபேகுணவர்த்தன	4503
திரு. திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா	3264
மொத்தம்	12395
பழுதடைந்த வாக்குகள்	596
வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை	12991
மொத்த வாக்காளர்	49481

ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாச அவர்கள் 02.01.1989 இல் பதவிப் பிரமாணம் செய்து பதவியைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நிலையில் 01.05.1993 மே தினத்திலன்று விடுதலைப் புலிகளின் தற்கொலைப்படைத் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டார். அரசியல் யாப்பின் பிரகாரம் பிரதம மந்திரியாகக் கடமையாற்றிய டி.பி. விஜயதுங்க அவர்கள் 12.11.1994 வரை ஜனாதிபதியாக செயற்பட்டார்.

ஜனாதிபதி தேர்தல் - 1994 (4)

16.08.1994இல் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் பெரும்பான்மைப் பலத்துடன் பிரதம மந்திரியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்க அவர்கள் 09.11.1994இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் போட்டியிட்டு ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

தேர்தலில் போட்டியிட்டோர்

வேட்பாளர்	யாழ்ப்பாண மாவட்டம் (தீவுப்பகுதி)	தீவுப்பகுதி
திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா		
குமாரதுங்க	16934	14761
திரு. ஹட்சன் சமரசிங்க	341	291

திருமதி சிறிமா திஸநாயக்க	223	83
திரு. ஹரிச்சந்திர விஜயதுங்க	36	27
திரு. நிறூல் கலப்பதி	25	17
திரு. ஏ.ஜே.ரணதுங்க	16	14
நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகள்	141	120

பாராளுமன்றத் தேர்தல் போலவே யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பிரதேசங்களிலேயே மக்கள் வாக்களித்தனர். இதனடிப்படையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வாக்களித்த 17716 வாக்காளர்களில் 15313 வாக்காளர்கள் அல்லது 86.5 சதவீதத்தினர் தீவுப்பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜனாதிபதி தேர்தல் 1999 (5)

ஐந்தாவது ஜனாதிபதி தேர்தல் 21.12.1999 இல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் பலர் போட்டியிட்ட போதிலும் பொது ஜன ஐக்கிய முன்னணித் தலைவர் திருமதி சந்திரிகா குமாரதுங்கவுக்கும் ஐக்கிய தேசிய கட்சித் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்குமிடையில் போட்டி நிலவிய போதிலும் சந்திரிகா குமாரதுங்க அவர்கள் மீண்டும் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். சந்திரிகா குமாரதுங்க 4212157 வாக்குகளையும் ரணில் விக்கிரமசிங்க 3602078 வாக்குகளையும் பெற்றிருந்தனர். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இராணுவக்கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்திலேயே மக்கள் வாக்களிக்க முடிந்தது. இதில் தீவுப் பகுதியில் பின்வருமாறு வாக்குகள் அளிக்கப்பட்டிருந்தன.

திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்க - 3571

திரு. சந்திரிகா பண்டாரநாயக்ககுமாரதுங்க - 3555

சந்திரிகா குமாரதுங்க அவர்கள் 19.11.2005ஆம் திகதிவரையும் அதாவது 11ஆண்டுகள் ஜனாதிபதியாகவிருந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜனாதிபதி தேர்தல் - 2005 (6)

ஆறாவது ஜனாதிபதி தேர்தல் 10. 11-2015இல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் பிரதம மந்திரியாகக் கடமையாற்றிய மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் பொது ஜன ஐக்கிய முன்னணியில் போட்டியிட்டார். ரணில் விக்கிரமசிங்க மீண்டும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சார்பில் களத்திலிருந்தார். இத்தேர்தலில் மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையில்

அதாவது தேர்தல் சட்டத்தின் பிரகாரம் 50.0 சதவீதத்திற்கு மேல் பெற்று வெற்றி பெற்றார்.

	மகிந்த ராஜபக்ச	ரணில் விக்கிரமசிங்க
நாடு முழுவதும்	4880950 (50.33%)	4694623 (48.4%)
யாழ் மாவட்டம்	1667	5523
ஊர்காவற்றுறை	139	93

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மொத்தமாக வாக்களித்தவர்கள் 8582 பேர் மட்டுமேயாகும். 378 பேரே ஏனைய கட்சிகளுக்கு வாக்களித்துள்ளனர். வாக்களித்தோரில் 656 பேரது வாக்குகள் செல்லுபடியற்றதாகும். ஏனைய தேர்தல்களைவிட இத்தேர்தல் வித்தியாசமாக விருந்துள்ளது. விடுதலைப் புலிகள் வடக்குக் கிழக்கு மாகாண மக்கள் இத்தேர்தலில் வாக்களிக்கக்கூடாது என்ற கடுமையான அறிவுறுத்தலினை வெளியிட்டிருந்தமையாலும் தமது கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பகுதிகளில் இதனை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடித்ததாலும் வெற்றி வாய்ப்பு மகிந்தராஜபக்சவுக்குக் கிடைத்தது என அரசியல் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அதாவது தேசிய கட்சிகளைப் பொறுத்தவரை தமிழ் மக்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குத்தான் இதுவரை வாக்களித்து வந்துள்ளனர். அவர்களை வாக்களிக்கவிட்டிருந்தால் ரணில் விக்கிரமசிங்கவே வெற்றியடைந்திருப்பார் எனலாம்.

ஜனாதிபதி தேர்தல் - 2010 (7)

2009ஆம் ஆண்டு விடுதலைப் புலிகளை முள்ளிவாய்க்காலுக்குள் கொண்டு சென்று சரணடைய வைத்து வெற்றிவாகை சூடியவர் ஜனாதிபதி மகிந்தராஜபக்ச அவர்கள். இராணுவ வெற்றிக்காகத் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தியவர் மேஜர் ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா அவர்கள். ஐக்கிய தேசிய முன்னணி சார்பில் சரத் பொன்சேகா போட்டியிட்டார். வடக்குக் கிழக்கு மக்கள் மட்டுமல்லாது தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பும் சரத் பொன்சேகாவுக்கே ஆதரவளித்தது. இந்நிலையில் 26.01.2010இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் வெற்றி பெற்றார். வாக்குகள் விபரம் பின்வருமாறு :

	மகிந்த ராஜபக்ச	லெப்ரினாற் கோர்ணல் சரத்பொன்சேகா
நாடு முழுவதும்	6015934 (57.88%)	4173185 (40.15%)
யாழ்ப்பாண மாவட்டம்	44154 (24.75%)	113877 (63.84%)
ஊர்காவற்றுறை	4611 (46.19%)	3976 (39.83%)

ஜனாதிபதி தேர்தல் 2015 (8)

எட்டாவது ஜனாதிபதி தேர்தல் 8.1 - 2015ஆம் திகதி நடைபெற்றது. ஜனாதிபதியாகவிருந்த மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் இன்னும் இரண்டாண்டுகள் பதவி வகிக்கக் காலம் இருந்த போதிலும் தேர்தலை நடாத்தி வெற்றி பெறும்பட்சத்தில் எட்டாண்டுகள் பதவியில் இருக்கமுடியும் என்ற நோக்கில் தேர்தலை நடாத்தினார். இத்தேர்தலில் மிகவும் முக்கியமான விடயம் யாதெனில் மீண்டும் ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களை நிறுத்தினால் வெற்றி வாய்ப்புக் குறைவு என்ற ரீதியில் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியும் பொது எதிரணிக் கட்சிகளும் இணைந்து மகிந்த ராஜபக்சவின் அமைச்சரவையில் கடமையாற்றிய மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களைக் களமிறக்கினர். இத்தேர்தலில் சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த ஏறத்தாழ 80.0 சதவீத மக்கள் மைத்திரிபால சிறிசேனவுக்கு வாக்களித்தனர். தென்னிலங்கையிலும் மகிந்த ராஜபக்சவுக்கு எதிர்ப்பலைகள் இருந்தமையால் மைத்திரிபால சிறிசேன இலகுவாக வெற்றி பெற்றார். வெற்றி விபரம் பின்வருமாறு.

	மைத்திரிபால சிறிசேன	மகிந்த ராஜபக்ச
நாடு முழுவதும்	6217162	5768090
யாழ் மாவட்டம்	253574	74454
ஊர்காவற்றுறை	8144	6959

ஜனாதிபதி மைத்திரிபால பதவிக்கு வந்ததைத் தொடர்ந்து தேசிய அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்காத தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு எதிர்க்கட்சிகளிடையே அதிக அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிந்தபடியால் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவரான இரா.சம்பந்தன் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரானார்.

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை

இனப்பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காணவும் அதிகாரப் பரவலாகக் கத்தினை மேற்கொள்ளவும் நாடளாவிய ரீதியில் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் மாவட்டம் தோறும் ஸ்தாபிப்பதற்கு அரசின் முடிவு காரணமாக யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத் தேர்தல் 04.06. 1980இல் நடாத்தப்பட்டது. இத்தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரே தெரிவு செய்யப்பட்டனர். தீவுப்பகுதியைப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்துவதற்கு புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த தமிழரசுக் கட்சி அங்கத்தவரான திரு. வே. க. சோமசுந்தரம் அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

கிராமோதய மற்றும் பிரதேச சபைத் தேர்தல்கள்

1980ஆம் ஆண்டு 35ஆம் இலக்கச் சட்டப்படி மாவட்டம் தோறும் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதன்படி 1981ஆம் ஆண்டு மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கான தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியே பெரும்பான்மையான ஸ்தானத்தினைப் பெற்றிருந்தது. இச்சபையின் உருவாக்கத்தினால் கிராமசபைகள், பட்டினசபைகள் பிரதேச சபையின் உட்பிரிவுகளாக மாறின. எனவே கிராமமக்களின் தேவைகள், அபிலாசைகள் ஆகியவற்றைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு 1981ஆம் ஆண்டு 28ஆம் இலக்கச் சட்டப்படி கிராமோதய சபைகளை உருவாக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இச்சபையினை தீவுப்பகுதி உள்ளிட்ட வடமாகாணத்தில் உருவாக்கப்படவில்லை. இச்சபையில் அங்கம் வகிப்போர் கிராமமட்டத்தில் இயங்கும் சனசமூக நிலையங்கள், கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள் போன்ற பல அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகளாவர். இவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமசேவையாளர் பிரிவுக்குரியவர்கள் ஆவர். கிராமோதய சபையின் தலைவராக அவ்வப் பிரதேசத்தின் விசேட சேவைகள் அதிகாரிகள் கடமையாற்றினர். கிராமோதய சபைகள் இயங்காமைக்கு கிராமோதய சபையின் அங்கத்தவராக வருபவர் ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கு விசுவாசம் தெரிவித்து சத்தியப்பிரமாணம் செய்ய வேண்டியிருந்ததே காரணமாகும். அப்போது அதனை தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கவில்லை.

உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுக்குள் அமைந்துள்ள கிராமோதய சபைகளின் தலைவர்களைக் கொண்ட பிரதேச சபை

அமைப்பும் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வங்கத்தவர்கள் மக்களால் தெரிவு செய்யப்படாது கிராமிய மட்டத்தில் நலன்புரிச்சங்க உறுப்பினர்களாலேயே தெரிவாகினர். இது மக்களின் தீர்ப்புக்கு முரணானது என்பதை உணர்ந்து 1987ஆம் ஆண்டு 15ஆம் இலக்க பிரதேசசபைச் சட்டப்படி பிரதேச சபைகளுக்கு தேர்தல் மூலமே அங்கத்தவர்கள் தெரிவு செய்யப்படல் வேண்டும் என அரசு அறிவித்தது. இதனை வழிநடாத்திச் செல்பவர் அவ்வப்பிரதேச செயலாளர்களேயாவர். இருப்பினும் தீவுப்பகுதியுள்ளிட்ட எல்லாப்பிரிவுகளிலும் பிரதேச சபைகள் இயங்கி வரின்மே தேர்தல் எவையும் நடைபெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக நெடுந்தீவில் பொது அமைப்புக்களினால் தெரிவு செய்து உதவி அரசாங்க அதிபரின் தலைமையிலான பிரதேசசபைத் தலைவர்களாக சங்கீதபூசணம் வே.சுந்தரலிங்கம் மற்றும் சிவ.சங்கரப்பிள்ளை ஆகியோரும் அவர்களைத் தொடர்ந்துபுலவர் அ. வெ. அரியநாயகம் அவர்களும் பணியாற்றியுள்ளனர். தீவுப்பகுதியில் ஏனைய உதவி அரசு அதிபர் பிரிவுகளில் பிரதேசசபைகள் விசேட ஆணையாளர்களாக பிரதேச செயலரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கி யுள்ளதாக தெரியவருகின்றது. 1991ஆம் ஆண்டின் பின்னர் தீவகத்தில் பெரும்பாலான மக்களின் இடம் பெயர்வின் காரணமாக பிரதேசசபைகளின் இயக்கம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையிலேயே காணப்பட்டிருந்ததை அறியமுடிகின்றது.

தீவுப்பகுதி 1990களுக்குப் பின்னர் கடற்படையினரின் பூரண கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி உறுப்பினர்கள் அங்கு அரசியல் பணியில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். ஏனைய கட்சியினர் அப்பிரதேசத்துக்குள் செல்ல இருசாராலும் அனுமதியளித்திருக்கவில்லை. 1996ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் தீவகத்திற்கு மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ள விரும்புவோர் செல்லலாம் என அரசு அறிவித்தது. எனினும் யுத்தம் முடிவுக்கு வரும்வரை ஏனைய அரசியல் கட்சிகள் அரசியல்பணி செய்ய பல வழிகளில் அச்சுறுத்தல் நிலவியது. அதாவது 2001ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தமிழரசுக்கட்சியின் பிரசாரத்திற்கு சென்ற மாவை சேனாதிராசா, ந. இரவிராஜ், எம்.சிவாஜிலிங்கம் போன்றவர்களுடன் கட்சி ஆதரவாளர்கள் சென்றபோது மாற்று அரசியல் கட்சியினர் நாரந்தனையில் வழிமறித்துத் தாக்கியதுடன் இருவர் கொல்லப்பட்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 2009ஆம்

ஆண்டு விடுதலைப் புலிகளுடனான யுத்தம் நிறைவுக்கு வந்த பின்னர் தீவகத்தில் மாற்று அரசியல் கட்சியினர் படிப்படியாக தமது இருப்பினை நிலைநிறுத்தியபோதிலும் முழுமை பெறவில்லை. இருந்த போதிலும் 2009ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் நிகழ்ந்த தேர்தல்களில் ஈழமக்கள் ஜனநாயக்கட்சிக்கு தொய்வு நிலை தொடர்வதைக் காணமுடிகின்றது.

22.07.2011இல் நடைபெற்ற பிரதேசசபைத் தேர்தலில் முதன்முதலாக தமிழரசுக்கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர் தெரிவு செய்யப்படும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. தமிழரசுக்கட்சிக்கான வாக்களிப்பு கணிசமாக விருந்துள்ளதை பிரதேசசபைகளின் தேர்தல் முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

மேற்குறித்த பிரதேசசபைக்கான தேர்தலில் தீவகத்தைச் சேர்ந்த நான்கு பிரதேசசபைக்குத் தெரிவான உறுப்பினர்களின் விபரம் பின்வருமாறு.

நெடுந்தீவு பிரதேசசபை

டானியல் ரெக்கையன் (ஐ.ம.ச.கூ)	999
சுப்பிரமணியம் கோபாலசிங்கம் (ஐ.ம.ச.கூ)	631
செபஸ்ரி போதுரு அருளப்பு (ஐ.ம.ச.கூ)	627
மரியபிள்ளை செபஸ்ரியாம்பிள்ளை அமலதாஸ் (ஐ.ம.ச.கூ)	376
சின்னப்பு எட்வேட்ராசா (ஐ.ம.ச.கூ)	355
குமாரசாமி சிவந்தன் (ஐ.ம.ச.கூ)	346
ஜெயக்கொடி மயில்வாகனம் (ஐ.ம.ச.கூ)	261
லலிதா யோகராசா லோறன்ஸ் (ஐ.ம.ச.கூ)	210
அப்புக்குட்டி அந்தோனிப்பிள்ளை (இ.த.அ.க)	99

உண்காவற்றுறை பிரதேசசபை

மருதையினார் ஜெயகாந்தன் (ஐ.ம.ச.கூ)	2663
பரமலிங்கம் அருள்கரன் (ஐ.ம.ச.கூ)	1067
கந்தஞானி கதீசன் (ஐ.ம.ச.கூ)	984
மனுவல் பெர்னாண்டோ பீலிக்ஸ் அல்பேட் (ஐ.ம.ச.கூ)	949
இராமலிங்கம் புவனேஸ்வரன் (இ.த.அ.க)	575

காரைநகர் பிரதேச சபை

வேலாயுதம் ஆனைமுகன் (இ.த.அ.க)	1540
சந்திரசேகரன் திருக்கேதீஸ்வரன் (இ.த.அ.க)	709
சுப்பிரமணியம் யோகேஸ்வரன் (இ.த.அ.க)	376
வீரமுத்து கண்ணன் (ஐ.ம.ச.மு)	1393
பாலச்சந்திரன் கணேஷ்பிள்ளை (ஐ.தே.மு)	1240

வேலணை பிரதேச சபை

சின்னையா சிவராசா (ஐ.ம.ச.மு)	2538
சின்னத்தம்பி கார்த்திகேயன் (ஐ.ம.ச.மு)	1094
நமசிவாயம் கருணாகரமூர்த்தி (ஐ.ம.ச.மு)	717
பரமானந்தம் தயானந்தன் (ஐ.ம.ச.மு)	715
சத்தியலிங்கம் கோபிலக்ஸ்மன் (ஐ.ம.ச.மு)	660
ஜெயநாயகம் ஜெயரஞ்சினி (ஐ.ம.ச.மு)	634
பாலசிங்கம் தவபாலன் (ஐ.ம.ச.மு)	615
சித்திரவடிவேல் ரவின்சன் (ஐ.ம.ச.மு)	568
குணரத்தினம் சிவகுலசிங்கம் (இ.த.அ.க)	1430
முருகேசு சிவராசா (இ.த.அ.க)	769
கந்தையா கனகரத்தினம் (இ.த.அ.க)	677

பிரதேச சபைத் தேர்தலில் பிரதான கட்சிகள் பெற்ற வாக்குகள் விபரம்

நெடுந்தீவு பிரதேச சபை	வாக்குகள்	சதவீதம்	ஆசனம்
ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு	1609	84.33	08
இலங்கை தமிழரசுக்கட்சி	216	11.32	01
ஐக்கிய தேசியக்கட்சி	83	4.35	-
ஊர்காவற்றுறை பிரதேச சபை			
ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர கூட்டமைப்பு	2833	77.45	04
இலங்கை தமிழரசுக்கட்சி	805	22.01	01
காரைநகர் பிரதேச சபை			
இலங்கை தமிழரசுக்கட்சி	1781	40.74	03

ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர கூட்டமைப்பு	1667	38.13	01
ஐக்கிய தேசியக் கட்சி	921	21.07	01
வேலணை பிரதேசசபை			
ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர கூட்டமைப்பு	3973	63.74	08
இலங்கை தமிழரசுக் கட்சி	2221	35.63	03

மாகாணசபைத் தேர்தல்கள்

இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் நாட்டில் நிலவிவரும் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் முகமாக மாகாணசபைகள் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் 19.11.1988 இல் தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தல் ஜனநாயக ரீதியில் நடாத்தப்படவில்லை என சர்வதேச பார்வையாளர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருந்த போதிலும் தேர்தல் முடிவில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ் கட்சியைச் சேர்ந்த அ.வரதராசப்பெருமாள் முதலமைச்சராக 10.12.1988இல் பதவியேற்றார். அக்காலத்தில் இந்திய அமைதிப்படை வடக்கில் இருந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தேர்தலில் தீவுப்பகுதியைச் சேர்ந்த எவரும் மாகாணசபை அங்கத்தவர்களாகவிருக்கவில்லை. இருப்பினும் மாகாணசபையின் ஆயுட்காலம் முழுவதையும் பூர்த்தி செய்யாது முதலமைச்சர் பதவியை இராஜினாமாச் செய்துவிட்டார்.

வடக்குமற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் இரண்டும் இணைக்கப்பட்டே முதலாவது மாகாணசபைத் தேர்தல் நடைபெற்றிருந்த வேளையில் அந்த இணைப்பை இரத்துச் செய்யவேண்டும் எனச் சிங்கள தீவிரவாதிகள் நீதிமன்றத்தை நாடினர். நீதிமன்றம் இவ்விணைப்புச் சட்டத்திற்குட்பட்டதல்ல எனக் கூறி இரு மாகாணங்களையும் தனித்தனிக் கூறுகளாக்கியது. 1988ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் கிழக்கு மாகாணத்தில் மாகாணசபைத் தேர்தல்களை நடாத்தினரேயொழிய வடக்கு மாகாணத்தில் 2013ஆம் ஆண்டு வரையும் தேர்தல்கள் நடாத்தப்படவில்லை. சர்வதேச அழுத்தங்களினைத் தொடர்ந்து 20.09.2013இல், வடமாகாணசபைத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி (தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு) ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக்கட்சியின் ஆதரவுடன் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு, ஐக்கிய தேசியக்கட்சி, முஸ்லீம் காங்கிரஸ்

போன்ற கட்சிகள் களத்தில் நின்றன. இத்தேர்தலில் தமிழரசுக்கட்சி மூன்றிலிரு பங்குக்குமதிகமான ஆசனங்களைப் பெற்று மாகாண சபை நிர்வாகத்தைக் கைப்பற்றியது. தமிழரசுக்கட்சிக்கு போனஸ் ஆசனத்துடன் 30 அங்கத்தவர்களும் ஏனைய கட்சிகளுக்கு ஏழு ஆசனங்களும் கிடைக்கப்பெற்றன. இச்சபையின் முதலமைச்சராக ஓய்வு பெற்ற உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர் சி.வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டார். எதிர்க்கட்சித் தலைவராக ஈழமக்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த கமல் என்பவர் கடமையாற்றினார். காலப்போக்கில் கொலை வழக்கொன்றில் குற்றஞ்சாட்டப்படவே அவருக்குப் பதிலாக சி. தவராசா என்பவர் அப்பதவியை வகித்து வருகின்றார்.

இம்மாகாணசபைத் தேர்தலில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் தமிழரசுக்கட்சிக்கு 213907 வாக்குகளும் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்புக்கு 35993 வாக்குகளும் கிடைத்திருந்தன. ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியில் கிடைக்கப்பெற்ற வாக்கு விபரம் பின்வருமாறு:

இலங்கைதமிழரசுக்கட்சி	8917
ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு	4164
பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்குகள்	21548
நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகள்	1377
செல்லுபடியான வாக்குகள்	13227

146 வாக்குகள் ஏனைய உதிரிக் கட்சிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மாகாணசபைத் தேர்தலில் தீவகத்தைச் சேர்ந்த எவரும் போட்டியிட தமிழரசுக்கட்சி நியமனம் வழங்கப்படவில்லை. இது தமிழ் தேசியம், தமிழர் நலனில் ஆழமான பற்றுக் கொண்ட தீவக மக்களுக்கு மிகுந்த மனக்கவலையை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. ரெலோ கட்சியின் சார்பாக போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்ற தீவகத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட விந்தன் கனகரத்தினம் அவர்கள் தீவகத்தின் நலனில் தனது அக்கறையைக் காட்டி வருகின்றார். எதிர்காலத்தில் தமிழரசுக்கட்சி தீவகத்தின் நலனில் அக்கறை கொள்ளவேண்டும் எனத் தீவக மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

கிராமச்சங்கத் தலைவர்கள்

தீவுப்பகுதியின் வளர்ச்சியில் அவ்வக்கிராமங்களில் செயற்பட்ட வந்த கிராமச் சங்கங்கள் பெரும் பங்கு கொண்டிருந்தன. அச்சங்கங்களுக்கு அவ்வக்கிராமங்களில் வாழ்ந்து வந்த சமூகத்தவர்களால் மதிக்கப்பட்ட பெரியார்கள் தலைவர்களாகவிருந்து சிறந்த சேவைகளை மக்களுக்கு வழங்கியுள்ளார். அவர்களின் பெயர் விபரங்கள் பின்வருமாறு.

கிராமச்சங்கத் தலைவர்கள்

நயினாதீவு

1. திரு. இரகுநாதர் சரவணமுத்து செல்லையா (தபால் அதிபர்)
2. திரு. வேலாயுதர் கதிரேசு நாகமணி (புலவர்)
3. திரு. சங்கரப்பிள்ளை விஸ்வலிங்கம் (பிறப்பு இறப்புப் பதிவாளர்)
4. திரு. தம்பையா அமிர்தலிங்கம் (தொழிற்சங்கத் தலைவர்)
5. திரு. முத்தர் வைத்திலிங்கம் (வர்த்தகர்)
6. திரு. முத்தர் பொன்னம்பலம் (வர்த்தகர்)
7. திரு. வேலுப்பிள்ளை கந்தையா (ஆசிரியர்)
8. திரு. வே.க.த.கிருஷ்ணமூர்த்தி (வர்த்தகர்)
9. திரு. வேலுப்பிள்ளை பரமலிங்கம் (சமூகசேவகர்)
10. திரு. சின்னத்தம்பி சுந்தரதம்பையா (ஓப்பந்தகாரர்)

அனலைதீவு

1. திரு. சின்னப்பு வாத்தியார்
2. திரு. ஐ. சிவம்
3. திரு. வே. சண்முகம்
4. திரு. ஐ.சபாபதி
5. திரு. க.பொன்னம்பலம்
6. திரு. க.கணபதிப்பிள்ளை
7. திரு. சு.நாகலிங்கம்
8. திரு. ஐ.சபாபதி

எழுவைதீவு

1. திரு. சேர்மன் வைத்திலிங்கம்

நெடுந்தீவு

1. திரு. வை. கணபதிப்பிள்ளை உடையார்
2. திரு. சு. அப்புத்துரை
3. திரு. சு. நாகேந்திரர் (சமாதான நீதிவான் விதானையார்)
4. திரு. திருமதி செல்லம்மா நாகேந்திரர் (சுமுகசேவகி)
5. திரு. இரா. சுப்பிரமணியம் (சுமுகசேவையாளர்)
6. திரு. திருமதி செல்லம்மா நாகேந்திரர் (சுமுகசேவகி)
7. திரு. சி. ஜேம்ஸ் (ஆசிரியர்)
8. திரு. சு. நாகேந்திரர் (சமாதான நீதிவான்)
9. திரு. ம. கணபதிப்பிள்ளை (சுமுகசேவகி)
10. திரு. க. சாமுவேல் குமாரசாமி
11. திரு. ம. கணபதிப்பிள்ளை (சுமுக சேவையாளர்)
12. திரு. த. அம்பலம் (சுமுக சேவையாளர்)

வேலணை

1. திரு. சி. பாலசிங்கம் (சுமுகசேவையாளர்)
2. திரு. இ. மருதையினார் (அதிபர்)
3. திரு. வைத்திலிங்கம் விஜயரத்தினம் (மலாயன் பென்சனியர்)
4. திரு. அம்பலவாணர் செல்லையா (அதிபர்)
5. திரு. கணபதிப்பிள்ளை சதாசிவம் (பொறியியலாளர்)
6. திரு. புற்றிடம் கொண்டார் சுப்பிரமணியம் (கூட்டுறவுத்துறை)
7. திரு. சேர்மன் கந்தசாமி (சுமுகசேவையாளர்)

புங்குதீவு

1. திரு. பசுபதிப்பிள்ளை (விதானையார்)
2. திரு. சு. அம்பலவாணர் (சின்னவாணர்)
3. திரு. க. செல்லத்துரை (அதிபர்)
4. திரு. வீ. வ. நல்லதம்பி (அதிபர்)
5. திரு. சு. சபாரத்தினம் (அதிபர்)
6. திரு. வே. சி. அம்பிகைபாகன் (வர்த்தகர்)
7. திரு. கு. வி. தம்பித்துரை (வர்த்தகர்)
8. திரு. க. மதியாபரணம் (வர்த்தகர்)

நார்த்தனை

1. திரு. சி. பாலசிங்கம்
2. திரு. அருமைநாதர்
3. திரு. வை. சிவராசா
4. திரு. என். சண்முகலிங்கம்

அல்லைப்பிடி

1. திரு. செ. தவவிநாயகம்

மண்டைதீவு

1. திரு. க. கைலாசபிள்ளை
2. திரு. நடராசா
3. திரு. ப. கதிரவேலு

காரைநகர்

1. திரு. ச. கணபதிப்பிள்ளை (சுமுகசேவகர்)
2. திரு. சு. பொன்னம்பலம் (மலாயன் பென்சனியர்)
3. திரு. ஏ.ரி.ஆறுமுகம் (மலாயன் பென்சனியர்)
4. திரு. ஏ.எஸ்.கந்தையா (தபால் அதிபர்)
5. திரு. ஆ.தியாகராசா (அதிபர்)
6. திரு. மு. வேலுப்பிள்ளை (மலாயன் பென்சனியர்)
7. திரு. அ.மு.அம்பலவாணர் (ஆசிரியர்/ வர்த்தகர்)
8. திரு. கே.கே.விஸ்வலிங்கம் (வர்த்தகர்)
9. திரு. வே.சண்முகம் (அதிபர்)
10. திரு. கே.எஸ்.வேலுப்பிள்ளை (வர்த்தகர்)

காரைநகர் வடக்கு கிராமசபைத் தலைவர்கள்

1. திரு. அ.மு.அம்பலவாணர் (ஆசிரியர்/ வர்த்தகர்)
2. திரு. கே.எஸ். வேலுப்பிள்ளை (சுமுக சேவையாளர்)

காரைநகர் தெற்கு கிராமசபைத் தலைவர்கள்

1. திரு. கே.கே.விஸ்வலிங்கம் (வர்த்தகர்)
2. திரு. வே.சண்முகம் (அதிபர்)

பீரதேசசபைத் தலைவர்கள்

வேலணை

1. திரு. ந. கருணாகரமூர்த்தி
2. திரு. சி. சிவராசா

நெடுந்தீவு

1. புலவர் அ. வெ. அரியநாயகம்
2. திரு. டானியல் ரெஸ்கையன்

ஊர்காவற்றுறை

1. திரு. என். மதனராசா
2. திரு. ம. ஜெயகாந்தன்

காரைநகர்

1. திரு. வேலாயுதம் ஆனைமுகன்

தீவகம் தீவகம் - போக்குவரத்து

ஒரு பிரதேசத்தின் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு, அப்பிரதேசத்திற்கும் ஏனைய பிரதேசங்களுக்குமிடையிலான போக்குவரத்து மிகவும் முக்கியமானது. அந்த வகையில் தீவுப்பகுதியின் போக்குவரத்து முறைமைகள் நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடுமிடத்து மிகவும் பின்தங்கியதாகவே காணப்படுகின்றது. குறிப்பாகப் போக்குவரத்து முறைமைகள் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளபோதிலும் சிறப்புத்தன்மையைப் பெற்று வருகின்றது எனக் கூறமுடியாது. தீவுப்பகுதியின் போக்குவரத்தினை வர்த்தக நடவடிக்கையுடன் இணைத்து ஆராய்தல் அவசியமாகின்றது. எனவே தீவகத்தின் போக்குவரத்தினை 3 பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தல் தவிர்க்கமுடியாதுள்ளது.

அ) வரலாற்றுக்காலப் போக்குவரத்து முறைமைகள்

ஆ) ஏனைய பிரதேசங்களுடனான போக்குவரத்து முறைமைகள்

இ) உள்ளூர் போக்குவரத்து முறைமைகள்

என்பனவே அவையாகும். பொன்னாலைப்பாலமும் பண்ணைப்பாலமும் புங்குடுதீவு - வேலணைப்பாலமும் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னர் தீவுப்பகுதிகள் யாவும் தனித்தனிக் கூறுகளாகக் காணப்பட்டிருந்தன. அதாவது நிலத்தினூடான போக்குவரத்து எவையும் கொண்டிருக்கவில்லை. சகலரும் கடல்வழிப் போக்குவரத்தினூடாகவே பிரயாணம் செய்து வேறு பிரதேசங்களைச் சென்றடைந்தனர்.

அ) வரலாற்றுக் காலப் போக்குவரத்து முறைமைகள்

தீவுப் பகுதிகள் பல்லாண்டு காலமாக பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு ரீதியாக ஏனைய பிரதேசங்களிலிருந்து வேறுபட்ட பண்புகளைக் கொண்டிருந்தன. போக்குவரத்தையும் வர்த்தகத்தையும் பிரிக்கமுடியாததாகவிருந்துள்ளது. எனவே அவற்றினூடாக போக்குவரத்து எவ்வாறு காணப்பட்டது என்பதை அறிவது அவசியமாகின்றது. தென்னிந்தியாவுக்கும் நெடுந்தீவு உட்பட தீவகப் பகுதிகளுக்குமிடையில் குடியேற்றம், வர்த்தகம், இறை வழிபாடு

ஆகியவற்றின் விளைவாக போக்குவரத்து தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வந்துள்ளது. அதுமட்டுமல்லாது இப்பிரதேசங்கள் தென்னிந்தியாவுக்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்குமிடையில் அமைவுற்றிருப்பதால் பெரும்பாலான தொடர்புகளும் இத்தீவுகளுடாக நிகழ்ந்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

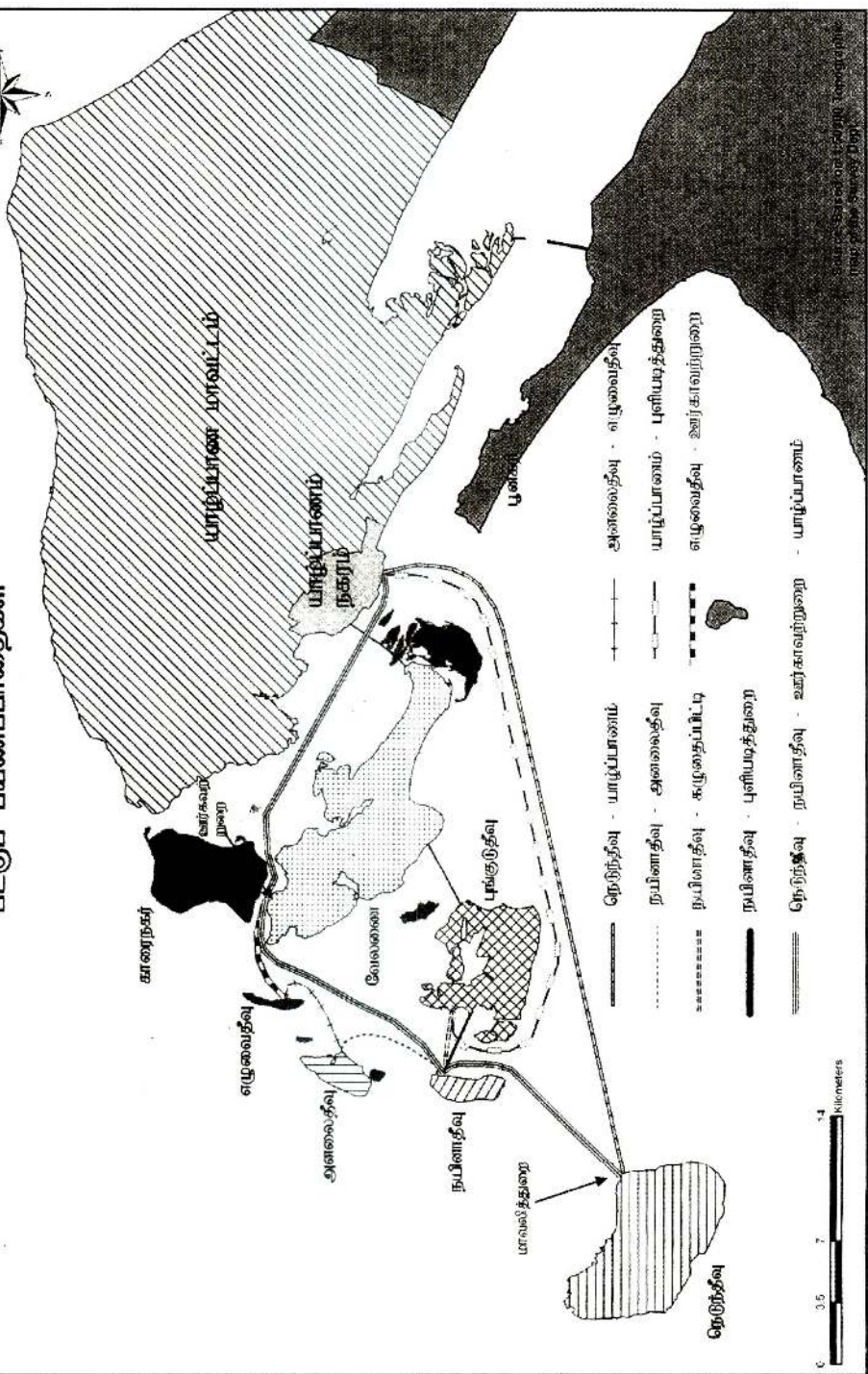
வரலாற்றில் வர்த்தக நோக்கத்தின் பொருட்டு ஒன்றில் இப்பிரதேசங்களுக்கு வர்த்தகர்கள் வந்து விற்பனைப் பொருட்களைப் பரிமாறிச் சென்றிருந்தனர் அன்றில் இப்பிரதேசமக்கள் வர்த்தகத்தில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர் எனலாம். இவை பற்றிய பல வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக ஊர்காவற்றுறையைச் சார்ந்த பகுதி நாட்டில் மிக முக்கியமான வர்த்தக மையமாக இருந்துள்ளதாகத் தெரியவருகின்றது. பருத்தியடைப்பு, அல்லைப்பிட்டி, அராலித்துறை, சாட்டிப் பகுதி, வேலணைத்துறை போன்றன வேலணைத்தீவிலும், கழுதைப்பிட்டி (இறுப்பிட்டி) குறிகாட்டுவான், மடத்துவெளித்துறை, கோரியாவடி போன்றன புங்குடுதீவிலும் கோவிலடி, வங்களாவடி என்பன நயினாதீவிலும் மாவலித்துறை, பெரியதுறை என்பன நெடுந்தீவிலும் காணப்படும் முக்கியமான படகுத்துறைகளாகும். மிக நீண்டகாலமாக நயினாதீவுத்துறைகளுடாக மேல்நாட்டு, தமிழ்நாட்டு வணிகர்கள் வந்து போனதாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. நெடுந்தீவு மருத்துவ மூலிகை வளர்ப்புக்குப் பெயர் பெற்ற பிரதேசமாகும். யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் இத்தீவினைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “மருத்துவமாமலைவனம்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் மூலிகைகள் வெளிநாடுகளுக்கும் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டதாக இவ்வூர் மூத்தோர் தெரிவிக்கின்றனர். அதே போலவே சீனா, யாவா, அரேபியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து இத்தீவுகளுக்கு வர்த்தக நோக்கத்துடன் வருகை தந்துள்ளனர். பருத்தியடைப்புப் பகுதிக்கு இந்தியா, சீனா, பர்மா போன்ற நாடுகளிலிருந்து பருத்தி இறக்குமதி செய்யப்பட்டதாகவும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து காளை மாடுகள், ஆடுகள் கொண்டு வரப்பட்டதாகவும் அவற்றை வாங்குவதற்காக வெளியார் இங்கு வந்து கூடுவர் எனவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. தீவுப்பகுதியில் 1940கள் வரை சங்கு குளித்தல் வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பிரதான தொழிலாகக் காணப்பட்டிருந்தது. குறிப்பாக எல்லாத் தீவுகளிலும் சங்கு குளித்தல் சாதியடிப்படையில்லாது வருமானத்தைத் தரும்

தொழில் என்ற ரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்வாறு பெறப்பட்ட சங்குகள் ஊர்காவற்றுறைக்கு அண்மையிலுள்ள சங்குமால் என்ற இடத்தில் சேமித்து, தரப்படுத்தி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாக வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. எனவேதான் அவ்விடத்திற்கு சங்குமால் என்ற பெயர் வந்தது. ஆனால் சுதந்திரத்தையடுத்து இத்தொழில் கைவிடப்பட்டது. மேலும் கேரளாவிற்கு ஊர்காவற்றுறை, அராலித்துறை, பெரியதுறை, கழுதைப்பிட்டித்துறைகளுடாகப் புகையிலை ஏற்றுமதி செய்யப் பட்டுள்ளது. உள்ளூர் போக்குவரத்து பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் சிரமமிருந்த போதிலும் வர்த்தகத்துடன் கூடிய கடற்போக்குவரத்துக் காணப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

ஆ) ஏனைய பிரதேசங்களுடனான போக்குவரத்து முறைமைகள்

தீவுப்பகுதிகள் ஆழங்குறைந்த கடற்பரப்பினால் தனிமைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக தீவுகளுக்கிடையிலான போக்குவரத்தாயினும் சரி, நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கு கிடையிலாயினும் சரி வள்ளங்கள், படகுகள் மார்க்கமாகவே பயணம் செய்ய வேண்டியது தவிர்க்கமுடியாதது. புங்குடுதீவு - வேலணைப் பாலம், பண்ணைப் பால வேலைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்ட பின்னர் புங்குடுதீவு, வேலணைத்தீவு, மண்டைதீவு மக்கள் தரைவழியாகப் போக்குவரத்தினை மேற்கொள்ளக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. இதன் விளைவாக இப்பிரதேசங்களின் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுக் கோலங்களிற் பெருமளவிற்கு மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். வாணர்பாலம் அமைக்கப்பட முன்னர் புங்குடுதீவு மடத்து வெளித்துறையைச் சார்ந்த பகுதிகளிலிருந்து வேலணைத்துறை, சுருவில் ஐயனார் கோவிலடித்துறை, கரம்பன் கண்ணகையம்மன் கோவிலடித்துறைகளுக்குச் சிறு வள்ளங்கள் மூலமாக போக்குவரத்தினை மேற்கொண்டிருந்தனர். இத்துறைகளுடாகவே நாகபூசணி அம்மன் கோவில் திருவிழாக்களுக்கு மக்கள் சென்று வந்துள்ளனர் எனத் தெரியவருகின்றது. போர்த்துக்கீசர் வருகைக்கு முன்னர் சுருவில், கரம்பன், சங்குமால் போன்ற துறைகளையே ஏனையதீவு மக்கள் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். அவர்களின் வருகையின் பின்னரே ஊர்காவற்றுறை சிறப்பிடம்பெறத் தொடங்கியது எனலாம். எனினும் ஏனைய பிரதேசங்களுடனான போக்குவரத்தினைத் தனித்தனி தீவுகளாக வகைப்படுத்தி ஆராய்தல் சிறப்புடையது.

1967 காலப்பகுதிக்குப் முன்னர் யாழ்க்குடாநாட்டுத் தீவுகளுக்கிடையிலான படகுப் பயணப்பாதைகள்

நெடுந்தீவு

நெடுந்தீவுக்கும் குடாநாட்டுக்குமிடையிலான போக்குவரவானது ஆரம்ப காலங்களில் வத்தைகள், தோணிகள், கட்டுமரங்கள் மூலமாகவே நடைபெற்று வந்துள்ளது. 1933ஆம் ஆண்டிலிருந்து மேதர் இயந்திரப்படகு இத்தீவுக்கும் - ஊர்காவற்றுறைக்குமான சேவையிலீடுபட்டிருந்தது. 1934ஆம் ஆண்டில் தீவகப் போக்குவரத்துச் சங்கத்தினரால் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட நாகபூசணி 1 நயினாதீவு - ஊர்காவற்றுறை போக்குவரத்திலீடுபட்டது. இப்படகின் ஒட்டுநராக நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த ஜோசேப் எட்வேட் என்பவர் கடமையாற்றினார். 1937ஆம் ஆண்டு அரசாங்கம் பொதுவேலைப் பகுதியினரின் பராமரிப்பின் கீழ் சில்வர் ஸ்பிரே (Silver Spray) என்ற 40 பேர் பயணம் செய்யக்கூடிய இயந்திரப்படகு ஒன்று நெடுந்தீவு - ஊர்காவற்றுறைப் பாதையில் சேவையிலீடுபடுத்தப்பட்டது. 'ஜோசேப் எட்வேட்டும் அவரது சகோதரர்களும் ஜொய்பெல் ரோசரி (Joyful Rosary) என்ற இயந்திரப் படகினைக் கொள்வனவு செய்து இப்பாதையில் போக்குவரத்திற்கு அமர்த்தினர். அதேவேளை, நெடுந்தீவினைச் சேர்ந்த பத்து பேர் இணைந்து ஒரு படகினைக் கொள்முதல் செய்து போட்டி போட்டுச் சேவையில் ஈடுபடுத்தினர். இப்படகினை நெடுந்தீவு மக்கள் "பத்துப்பேர் போட்டு" என்று அழைத்தனர். இப்படகு சிறிது காலம் மட்டுமே சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவருகின்றது. இக்காலங்களில் சீகுயின் (Sea Queen) என்ற படகும் கதிரவேல் கொம்பனியால் எம்.எம்.எல். (M.M.L) படகும் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டன. இருப்பினும் படகுகள் பழுதடையவே அவற்றைச் சேவையிலிருந்து விலக்கிக் கொண்டனர் எனத் தெரிய வருகின்றது. சேவையில் ஈடுபட்டிருந்த படகுகளில் பல பழுதடைந்தது ஒருபுறமிருக்க, அவற்றின் உரிமையாளர்கள் பல்வேறு காரணங்களினால் அத்தொழிலைக் கைவிட்டு வந்தமையால் நெடுந்தீவு மக்கள் போக்குவரத்துக் கஷ்டங்களைத் தொடர்ந்து அனுபவித்தனர் என்றால் மிகையாகாது.

1950களின் முற்பகுதியில் தீவுப் பகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. அல்பிரட் தம்பிஜயாவின் முயற்சியினால் சகல வசதிகளையும் கொண்ட இராஜேஸ்வரி என்று பெயரிட்ட இயந்திரப்படகு ஒன்று நெடுந்தீவு - ஊர்காவற்றுறை சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டது. அல்பிரட் தம்பிஜயாவின் மனைவியின் பெயரே இராஜேஸ்வரி என்பதாகும்.

அத்துடன் நெடுந்தீவு பொதுச்சேவை கூட்டுறவுச் சங்கத்தினாலும் படகுச் சேவைகள் நடாத்தப்பட்டுள்ளன. படகுச் சேவையின் தேவை அதிகரித்து வந்ததால் காலத்துக்குக் காலம் அரசாங்கத்தினர் வசதியான படகுகளை இப்பாதையிற் சேவையில் ஈடுபடுத்த அனுப்பி வைத்தனர். குறிப்பாக எலாறா, குமுதினி, அலையரசி, வடதாரகை, மணிமேகலை, வலம்புரி போன்ற படகுகளைக் குறிப்பிடலாம். இலங்கைக் கடற்படையின் காட்டுமிராண்டித்தனத்தினால் குறிகாட்டுவானிலிருந்து 1985-05-15 ஆம் திகதியன்று பயணிகளை ஏற்றிக்கொண்டு வந்த குமுதினிப் படகில் இருந்தவர்களை நடுவழியில் மறித்து 30க்கு மேற்பட்டவர்களை வெட்டிக்கொன்ற சோகச் சம்பவம் இன்றும் தீவக மக்கள் மனதில் நீங்காத இடத்தினைப் பிடித்துள்ளது. அத்துடன் நெடுந்தீவிலிருந்து தனியாருக்குச் சொந்தமான மீன்பிடிப் படகுகளும் தேவையேற்படும் பட்சத்தில் பயணிகள் படகுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

நெடுந்தீவிலிருந்து 23 கி.மீ தூரத்திலமைந்துள்ள ஊர்காவற்றுறைக்கு இயந்திரப் படகுகள் மூலமாக சராசரி 3 மணித்தியாலங்கள் வரை பிரயாணம் செய்யவேண்டி ருந்தது. வேறு படகுகள் மூலமாயின் நான்கு அல்லது ஐந்து மணித்தியாலங்கள் தேவைப்பட்டது. 1967ஆம் ஆண்டு குறிகாட்டுவான் பாலம் சேவைக்குத் திறந்து விடப்பட்ட பின்னர் நெடுந்தீவு மக்கள் 45 நிமிடங்களில் பிரயாணம் செய்யக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. நெடுந்தீவு - ஊர்காவற்றுறை சேவையில் நாளொன்றுக்கு ஒரு முறையே படகுச் சேவை நடைபெற்றது. குறிகாட்டுவானுக்கு சேவை மாற்றப்படவே முதலில் இருமுறையும் காலப்போக்கில் மும்முறையுமாக விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

1991 ஆம் ஆண்டு தீவுப்பகுதி முழுமையாக அரசபடையினரின் கட்டுப்பாடுக்குள் கொண்டுவரப்படவே குறிக்கட்டுவான் ஊடான போக்குவரத்துச் சேவைகள் தடைப்பட்டன. தீவக மக்கள் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்குச் செல்ல வேண்டுமாயின் கடற்படையின் அனுமதியுடன் திருகோணமலையூடாகவே செல்லவேண்டிய நிலை 1996ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் வரை காணப்பட்டது. இவ்வாண்டினைத் தொடர்ந்து மீண்டும் நெடுந்தீவு - குறிக்கட்டுவான் கடற்போக்குவரத்து ஆரம்பமானது. 2016 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி அரசுக்குச் சொந்தமான குமுதினி, வடதாரகை, சேவ் த சில்ரன்னால் கடற் றொழிலாளருக்கு வழங்கிய படகும், பல்நோக்குக் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு சொந்தமான

சமுத்திராதேவியும் தனியாருக்குச் சொந்தமான ஆவேமரியா என்ற படகும் சேவையிலீடுபட்டு வருகின்றன. இவையாவும் பயணிகள் போக்குவரத்துக்குரியவையாகும். இப்படகுகள் நெடுந்தீவிலிருந்து காலை 6.30, 7.30 பிற்பகல் 2.30 - 4.30 மணிக்குத் தமது சேவையை ஆரம்பிக்கின்றன. குறிக்கட்டுவானிலிருந்து காலை 8.00, 9.30 மணிக்கும் பிற்பகல் 3.00, 4.00 மணிக்கும் இயக்கப்படுகின்றன. அரசு படகுகள் பயணிகளுக்கு கட்டணம் அறவிடப்படாமலேயே சேவையில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன எனலாம். பயணிகளின் போக்குவரத்தினை இலகுவாக்கும் பொருட்டு நெடுந்தாரகை என்னும் 80 பயணிகள் பயணம் செய்யக்கூடிய படகு ஒன்று அண்மையில் சேவையிலீடுபடுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது, இவை தவிர சென் அன்ரனிஸ், கேதீஸ்வரன்போட், அக்குவாட்டிக், காளி அம்பாள் போன்ற தனியாரின் படகுகள் சாமான்களை ஏற்றியிறக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளன. பயணிகளின் பிரயானத்தைப் பொறுத்தவரை குறித்த நேர அட்டவணைக்குப்புறம்பாக வாடகைக்கு அமர்த்தி பிரயாணம் செய்யவும் முடியும். அத்துடன் அவசர நோயாளர்களை யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு வரும் பொருட்டு கடற்படையின் அம்புலன்ஸ், கியூ மெடிக்காவின் அம்புலன்ஸ் படகுகளும் தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

நெடுந்தீவிலிருந்து அலுப்பாந்தி வரையிலான பயணிகள் படகுச் சேவைகளும் நடாத்தப்பட்டு வந்துள்ளதாக மூத்தோர் தெரிவிக்கின்றனர். ஆனால் பிரயாணிகள் படகுச் சேவை மிகக்குறைவாகவே காணப்பட்டதாகத் தெரிய வருகின்றது. அலுப்பாந்தியிலிருந்து பொருட்களை ஏற்றியிறக்கும் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட படகுகளிற பெரும்பாலானவை நெடுந்தீவிலிருந்து புங்குடுதீவு தெற்கு மண்டைதீவுக் கடலூடாக அலுப்பாந்திக்குச் சென்று வந்தன எனத் தெரியவருகின்றது.

புங்குடுதீவு

புங்குடுதீவுக்கும் குடாநாட்டுக்குமிடையிலான போக்குவரவினை இரண்டு காலகட்டங்களாகப் பிரித்து நோக்குதல் வேண்டும்.

1. வாணர் பாலம் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்படுவதற்கு முன்புள்ள காலப்பகுதி
2. அதற்குப் பின்னருள்ள காலப்பகுதி

வாணர் பாலம் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்படுவதற்கு முன்னர் புங்குடுதீவு மக்கள் இருவழிப் போக்குவரத்தினை மேற்கொண்டிருந்தனர். புங்குடுதீவு மடத்துவெளித்துறையில் இருந்து வள்ளங்களில் சுருவில், வேலணைத் துறைமுகங்களுக்குச் சென்று அங்கிருந்து வாகனங்கள் மூலமாகவோ அன்றில் கால்நடையாகவோ அல்லைப்பிட்டி வரை சென்று பின் மீண்டும் படகுகள் மூலமாக ஆழக்கடற்பரப்பினைக் கடந்து பண்ணையிலோ அன்றில் அலுப்பாந்தியிலோ இறங்கியாழ்ப்பாண நகரத்தினைச் சென்றடைவது ஒரு வழியாகும். இப்பயணம்வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படும் காலங்களில் ஆபத்து நிறைந்ததாகவிருந்தது. மேற்குறித்தபகுதியினூடாகப் போக்குவரத்தினை மேற்கொள்வதில் மக்கள் பெருஞ் சிரமப்பட்டிருந்தனர். அதாவது குறைந்தபட்சம் 6-12 மணித்தியாலங்களைப் பிரயாணத்தில் செலவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. 1950களுக்கு முன்னர் நடந்தும் மாட்டு வண்டியிலும் பிரயாணம் செய்துள்ளனர். வசதிபடைத்தவர்கள் காரில் பயணம் செய்திருந்தனர். இக்காலத்தில் வேலணையைச் சேர்ந்த சுருக்கர் கந்தையா என்பவரின் கார் இச்சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவருகின்றது. அத்துடன் ஆழம் குறைந்த அராலிக் கடற்பரப்பினைத் தாண்டி அராலி, வட்டுக்கோட்டை ஊடாகவும் குடாநாட்டுடன் தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தனர். இப்பாதையால் மிக நீண்டகாலமாக மக்கள் பயணம் செய்ததுடன் கால்நடைகளையும் எடுத்து வந்துள்ளதாகத் தெரியவருகின்றது.

அடுத்தபுங்குடுதீவு, இறுப்பிட்டியிலுள்ள புளியடித்துறையிலிருந்து ஊர்காவற்றுறைக்கும் அலுப்பாந்திக்கும் கடற்போக்குவரத்தின் மூலமாகப் பிரயாணம் செய்வதாகும். இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலங்களில் இயந்திரம் பொருத்தப்படாத பாய்ப்படகுகள் மூலமாக மக்கள் சென்று வந்துள்ளனர். ஆனால் 1930களிலிருந்து இயந்திரப் படகுகள் இப்பாதையில் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டன. புளியடித்துறை - அலுப்பாந்திக்கான பிரயாண நேரம் 4-5 மணித்தியாலங்களாகும். இங்கிருந்து புறப்படும் படகு நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு ஆகிய தீவுகளில் தரித்துச் சென்றுள்ளது. வேலணைத்தீவினைக் கடந்து செல்வதிலும் பார்க்க இப்போக்குவரத்து சிரமம் குறைந்ததாகவிருந்துள்ளது. இக்காலங்களில் படகுச் சேவையினை நடாத்துவதில் புங்குடுதீவு கிழக்கைச் சேர்ந்த திரு. பொன்னம்பலம் அவர்கள் முன்னின்று உழைத்தார் எனப் பலராலும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

வாணர் பாலம் சேவைக்குவந்த பின்னர் இத்தீவு மக்கள் போக்குவரத்தில் அனுபவித்த கஷ்டம் பெருமளவிற்குத் தீர்க்கப்பட்டது. அதாவது வாகனங்களிற் பண்ணை வரையும் செல்லக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இக்காலங்களில் பண்ணைக்கும் அல்லைப்பிட்டிக்குமான கடற்பரப்பில் வீதி போடப்பட்டு வந்தபடியால் காலத்துக்குக் காலம் கடற்பிரயாணமும் குறைவடைந்து வந்துள்ளது. அத்துடன் மாருதபுரவி தாம்போதி சேவையில் ஈடுபட்டிருந்தபடியால் போக்குவரத்துப் பிரச்சினை படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டது. 1960ஆம் ஆண்டில் பண்ணைப்பாலம் பூர்த்தியாக்கப்பட்ட பின்னர் தீவுப்பகுதியின் போக்குவரத்தில் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக ஊர்காவற்றுறைப்பகுதியும் பட்டினமும் முக்கியத்துவம் இழந்து வருவதற்கான முக்கிய காரணி பண்ணைப்பாலம் சேவைக்குத் திறந்து விடப்பட்டதும் ஒருகாரணமாகும்.

வேலணைத்தீவு

வேலணைத்தீவு வாழ் மக்கள் ஏனைய தீவுகளைச் சேர்ந்த மக்களை விட குடாநாட்டுக்கான போக்குவரவில் பெரும் பிரச்சினைகளை அனுபவித்து வந்துள்ளனர் எனக் கூறமுடியாது. இத்தீவு வாழ் மக்கள் மூன்று பாதைகளுடாகக் குடாநாட்டுக்குச் சென்று வந்துள்ளனர். மண்டைதீவு, அல்லைப்பிட்டி மக்கள் மண்டைதீவிருந்து அலுப்பாந்தியூடாகக் குடாநாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தப்படி இந்திய அமைதி காக்கும் படை வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தில் 1987-1989 வரை தரித்து நின்றவேளை தீவக மக்களில் ஒரு பகுதியினர் அலுப்பாந்தி - மண்டைதீவு கடற் போக்குவரத்தினைப் பயன்படுத்திப் பிரயாணம் செய்து வந்துள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இரண்டாவதாக வேலணைத்தீவு மக்கள் குடாநாட்டுடனான போக்குவரத்தினை வேலணை வடக்கு - அராலிப் பாதையினூடாகச் சென்று வந்துள்ளனர். இப்பிரதேச கடற்பரப்பு ஆழம் குறைந்தபடியால் சிறு வள்ளங்கள் மூலமாகவும் நடந்தும் பிரயாணம் செய்துள்ளனர். குறிப்பாக வேலணைத்தீவில் வசதி படைத்தவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைக் குடாநாட்டுக் கல்லூரிகளிற் கல்வி கற்பித்தனர். அவர்கள் இப்பாதையினூடாக வள்ளங்களிலும் சென்று கல்வி கற்றுள்ளனர் என்பதை இத்தீவு மக்கள் இன்றும் நினைவு கூருகின்றனர்.

இப்பாதையினை புங்குடுதீவு, சரவணை, வேலணைக் கிராம மக்களும் பயன்படுத்தினர்.

மூன்றாவதாக கரம்பன், சுருவில், ஊர்காவற்றுறையைச் சேர்ந்த மக்கள் ஊர்காவற்றுறை துறைமுகத்தினூடாக காரைநகர் சென்று அங்கிருந்து வாகனங்களிலும் கால்நடையாகவும் குடாநாட்டினைச் சென்றடைந்தனர். இப்போக்குவரத்துப் பாதை யாழ்ப்பாண நகரத்திற்குச் சேய்மையில் காணப்பட்டபோதிலும் ஏனைய இரு போக்குவரத்துப் பாதைகளிலும் பார்க்க ஆபத்து குறைவானதாகும்.

நயினாதீவு

நயினாதீவு ஏனைய தீவுகளோடு ஒப்பிடுமிடத்து வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதாகும். நயினை நாகபூஷணி ஆலயம், பௌத்த விகாரை ஆகிய இரு சிறப்புமிக்க தலங்கள் அமைந்திருக்கின்றமையால் இத்தீவுடனான போக்குவரத்து அத்தியாவசியமாகவிருந்துள்ளது. இந்துக்கள் மட்டுமல்லாது நாடளாவிய ரீதியில் பௌத்தர்களும் காலத்துக்குக் காலம் இங்கு வந்து கூடுவது வழக்கமாகும். இந்நூற்றாண்டின் முதற்காலப் பகுதிகளில் நயினாதீவு - ஊர்காவற்றுறை போக்குவரத்துப் பாதையையே பெரிதும் பயன்படுத்தினர். பயணிகள் பாய் வள்ளங்கள், வத்தைகள், கட்டுமரங்கள் மூலம் பிரயாணம் செய்திருக்கின்றனர் எனத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. 1930களைத் தொடர்ந்து நெடுந்தீவு ஊர்காவற்றுறைப் பாதையில் இயந்திரப் படகுகள் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்படவே, அப்படகுகள் நயினாதீவினைத் தொட்டுச் செல்லத் தொடங்கவே இத்தீவின் போக்குவரத்து விரிவு பெறத் தொடங்கியது. அக்காலங்களில் புங்குடுதீவினூடாக குடாநாட்டுப் பயணத்தை நயினாதீவு மக்கள் விரும்பியெற்கவில்லை. ஏனெனில் மூன்று கடல் பிராந்தியத்தைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டியிருந்ததே காரணமாகும். மேற்குறித்தகாலப்பகுதிகளில் தீவுப்பகுதி மோட்டார்படகுக்கூட்டுறவுச் சங்கத்தினால் நாகபூசணி 1 சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டது. இப்படகு புளியடித்துறையிலிருந்து நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுழைதீவு ஊடாக ஊர்காவற்றுறைக்கு சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக நயினாதீவு மக்களின் போக்குவரவு ஓரளவுக்குச் சுலபமாக்கப்பட்டது எனலாம். காலத்துக்குக் காலம் நாகபூசணி 2, 3, 4, 5 என ஐந்து இயந்திரப்படகுகள் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

வாணர்பாலம் சேவைக்குட்படுத்தப்படவே நயினாதீவு மக்களிற்கணிசமானோர் ஆரம்பத்தில் புளியடித்துறையினூடாகவும், காலப்போக்கில் கழுதைப்பிட்டி துறையினூடாகவும் பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர். பண்ணைப்பாலம் பூர்த்தியானதும் இத்தீவு மக்களில் பெரும்பாலானோர் புங்குடுதீவினூடாகவே தமது குடா நாட்டுடனான தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். அவரவர் வசதிக்கேற்ற விதத்தில் ஊர்காவற்றுறையூடாகவும் மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். குறிகாட்டுவான் பாதை திறக்கப்பட்டதன் பின்னர் பிரயாணம்செய்யும்கடற்பரப்புக்குறுக்கமடையவே10-15 நிமிடங்களில் கடற்பயணத்தைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாக அமைந்தது. இதன் விளைவாக ஏற்கெனவே பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்த கழுதைப் பிட்டியூடான பிரயாணம் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து 1970களில் முற்றாகச் செயலிழந்து விட்டது.

நயினாதீவுக்கும் குடாநாட்டுக்குமிடையிலான போக்குவரத்துப் பாதையில் பல்வேறு சங்கங்களும், தனிப்பட்டவர்களும் படகுகளைச் சேவையில் ஈடுபடுத்தியுள்ளனர். புங்குடுதீவு, நயினாதீவு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், நயினை நாகபூஷணி அம்மன் ஆலய நிர்வாகம், தீவுப்பகுதி மோட்டார் போக்குவரத்துக் கூட்டுறவுச் சங்கம் போன்றனவும் திருவாளர்கள் சி. துரைசுவாமி, இ. செல்லப்பா, நா. காராளபிள்ளை, பரஞ்சோதி, சின்னமணி, செல்வராசா, காங்கேசு, தனபாலசிங்கம், தாஹிர், நயினை பௌத்த மதகுரு போன்ற நயினாதீவினைச் சேர்ந்தோரும் திருவாளர்கள் பொன்னம்பலம், தம்பிஐயா, ஆ. பொன்னம்பலம் போன்ற புங்குடுதீவைச் சேர்ந்தோரும் படகுச் சேவையினை காலத்துக்குக் காலம் நடாத்தியுள்ளனர்.

1996 ஆம் ஆண்டு மக்கள் மீள்குடியேற்றத்தினை மேற்கொள்ளலாம் என அரசு அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து தீவுப்பகுதிக்கான போக்குவரத்தில் காணப்பட்ட தடையினை நீக்கிய போதிலும் பாதுகாப்புப்படையினரின் அறிவுறுத்தலுக்கமைய போக்குவரத்துச் சேவைகள் நடைபெற்று வரலாயின. ஆரம்ப காலத்தில் பயணிகள் மற்றும் அவர்களது பொதிகள் துல்லியமாகப் பரிசோதனையின் பின்னரே மக்கள் பயணிக்க முடிந்தது. 2009 ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவுற்றதைத் தொடர்ந்து தென்னிலங்கையிலிருந்து பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் வட புலத்துக்கு வரவே போக்குவரத்துச்

சாதனங்களின் தேவையும் அதிகரித்தன. இந்நிலையில் நயினாதீவு - குறிகாட்டுவான் போக்குவரத்து மார்க்கத்தில் 52 பயணிகள் படகுகள் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக வசதியானதும் அதிக எண்ணிக்கையிலான பயணிகளை ஏற்றக்கூடிய பயணிகள் படகு நயினை பெளத்த கோவில் விகாராதிபதியின் உடமையாகவிருக்கின்றது. ஏனைய படகுகளில் பெரும்பாலானவை மிகப்பழையதும் வசதிகள் குறைவானதுமான கலங்களாகவிருக்கின்றன. இன்றைய காலகட்டத்தில் நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி நிலையில் இத்தகைய போக்குவரத்துச் சாதனங்களுக்குப் பதிலாக புதிய பலநோக்குத் தன்மை கொண்ட படகுகள் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும். 2012 ஆம் ஆண்டு வேறு பிரதேசமொன்றில் சேவையிலீடுபட்டிருந்த பயணிகள் மற்றும் வாகனங்களை ஏற்றக்கூடிய பெரிய படகுச் சாதனம் குறிகாட்டுவான் - நயினாதீவிற்கிடையில் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

அனலைதீவு - எழுவைதீவு

அனலைதீவு, எழுவைதீவு மக்களின் போக்குவரத்தானது ஏனைய தீவுகளின் போக்குவரத்துடன் இணைந்த ஒன்றாகும். நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, புங்குநீவிலிருந்து ஊர்காவற்றுறை, அலுப்பாந்திக்கான போக்குவரத்துப்பாதையில் மேற்படி இரு தீவுகளையும் போக்குவரத்துப் படகுகள் கஷ்டத்தின் மத்தியிலும் தொடர்ச்சியாகத் தொட்டுச் சென்றன. வேறு தீவுகளிலிருந்து இத்தீவுகளுடாகச் செல்லும் போக்குவரத்துக்கான படகுகளுடன் இவ்வூரைச் சேர்ந்த சிலர் படகுகளை சேவையில் ஈடுபடுத்தியிருந்தனர். சு.நாகலிங்கம் என்பவர் ஐயனார்புரவி, மகாலட்சுமி என்ற பெயரிலும் பொ.விஸ்வலிங்கம் என்பவர் சிவநாயகி, தனலட்சுமி என்ற பெயரிலும் பிரயாணிகள் படகுகளைச் சேவையில் ஈடுபடுத்தியுள்ளனர். இவர்கள் தவிர சி. நாகரத்தினம், ஐ. கந்தசாமி, மு. குமாரசாமி, க. குமாரசுவாமி என்பவர்களும் படகுச் சேவையினை நடாத்திவந்துள்ளனர். இப்படகுகள் அனலைதீவிலிருந்து எழுவைதீவுடாக ஊர்காவற்றுறைக்கான போக்குவரத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தன. ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகம் பாதுகாப்புப் படையினரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்படவே 1996 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஊர்காவற்றுறை கண்ணகை அம்மன் கோவிலடித் துறைமுகத்திற்கான போக்குவரவு நடைபெற்று வருகின்றது. அண்மைக்காலங்களில் எழுவைதீவு,

அனலைதீவுக்கு தனித்தனியான படகுச் சேவைகளும் உண்டு. தற்போது யுத்தம் ஓய்ந்த நிலையிலும் கூட உளர்காவற்றுறை துறைமுகத்தினைப் பயன்படுத்தப் படையினர் இன்னும் அனுமதி வழங்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2009 ஆம் ஆண்டின் பின்னரான போக்குவரத்து நிலை

1996 ஆம் ஆண்டு மக்கள் மீள்குடியேற்றத்தினை மேற்கொள்ளலாம் என அரசு அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து தீவுப்பகுதிக்கான போக்குவரத்தில் காணப்பட்ட தடைகள் படிப்படியாக நீங்கியபோதிலும் பாதுகாப்புப் படையினரின் அறிவுறுத்தலுக்கமையவே போக்குவரத்து சேவைகள் குறிப்பாக கடற்போக்குவரத்துச் சேவைகள் நடைபெற்று வரலாயின., ஆரம்பகாலத்தில் பயணிகள் மற்றும் அவர்களது பொதிகள் துல்லியமாக பரிசோதனையின் பின்னரே மக்கள் பயணிக்க முடிந்தது. 2009 ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவுற்றதைத் தொடர்ந்து தென்னிலங்கையிலிருந்து பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் வடபுலத்துக்கு வரவே போக்குவரத்துச் சாதனங்களின் தேவையும் அதிகரித்தன. இந்நிலையில் நயினாதீவு - குறிக்கட்டுவான் போக்குவரத்து மார்க்கத்தில் 52 பயணிகள் படகுகள் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக வசதியானதும் அதிக எண்ணிக்கையிலான பயணிகளை ஏற்றக்கூடிய பயணிகள் படகு நயினை பௌத்த கோவில் விகாரதிபதியின் உடமையாகவிருக்கின்றது. ஏனைய படகுகளில் பெரும்பாலானவை மிகப்பழையதும் வசதிகள் குறைவானதுமான கலங்களாகவிருக்கின்றன. இன்றைய காலகட்டத்தில் நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி நிலையில் புதிய பலநோக்குத்தன்மை கொண்ட படகுகள் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும். 2012 ஆம் ஆண்டு வேறு பிரதேச மொன்றில் சேவையிலீடுபடுத்தப்பட்டிருந்த பயணிகள் மற்றும் வாகனங்களை ஏற்றக் கூடிய பெரிய படகு சாதனம் குறிகட்டுவான் - நயினாதீவிற்கிடையில் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

இ) உள்ளூர் போக்குவரத்து முறைமைகள்

நெடுந்தீவு

நெடுந்தீவின் அமைவிடம், மற்றும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட குடித் தொகை காரணமாக உள்ளூர் போக்குவரத்தினை விருத்தி செய்ய முடியாத நிலை மிக நீண்ட காலமாக நிலவி வந்துள்ளது. சென்ற நூற்றாண்டின் முன்னரைப்பகுதிகளில் உள்ளூர் போக்குவரவானது

மாட்டு வண்டி, துவிச்சக்கரவண்டி மூலமாகவும், கால்நடையாகவுமே காணப்பட்டிருந்தது. கடல்வழிப்போக்குவரத்து விருத்திபெற்றளவுக்கு உள்ளூர் போக்குவரத்து இன்றுவரை விருத்தி பெற்றிருக்கவில்லை என்று கூறினால் மிகையாகாது. 1940களில் திரு. கந்தையா, திரு எட்வேட் நவரத்தினசிங்கம் ஆகிய இருவரும் லொறிகள் வைத்திருந்ததாக அறியக்கிடக்கின்றது. முன்னவரின் லொறி உள்ளூருக்கும் துறைமுகத்திற்குமிடையிற் பொருட்களை ஏற்றியிறக்கியதுடன் மக்களது போக்குவரத்திற்கும் பயன்பட்டதாகத் தெரியவருகின்றது. திரு. எட்வேட் நவரத்தினசிங்கம் என்பவர் கனிஷ்ட மகாவித்தியாலய அதிபராகவிருந்தவர். இவரது லொறி முக்கியமாக இருவழிகளில் இத்தீவு மக்களுக்குச் சேவையாற்றியுள்ளது. குறிப்பாக இத்தீவின் மேற்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள மாணவர்களைப் பாடசாலைக்கு ஏற்றியிறக்கும் பணியினை செய்து வந்தது. அத்துடன் மாணவர்களுக்குத் தேவையான குடிநீரை நன்னீர் பிரதேசத்திலிருந்து கொண்டு வந்து கொடுக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. திரு. இராமலிங்கம் என்பவர் ஒரு மோட்டார்கார் வைத்திருந்தார் எனத் தெரியவருகின்றது. 1960களைத் தொடர்ந்து ஒரு சிலரால் உழவு இயந்திரங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு விவசாய உற்பத்திக்கும் பொருட்களை ஏற்றியிறக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இத்தீவு மக்களின் உள்ளூர் போக்குவரத்தில் காணப்பட்ட சிரமங்களை நீக்குதற் பொருட்டு அரசினால் 1965ஆம் ஆண்டில் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபைக்குரிய பேருந்து வண்டியொன்று அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. இப்பேருந்து வண்டி மாவலித்துறையில் இருந்து மேற்கே குருக்கள்மடம் வரையுள்ள 7.4 கி.மீ தூரம் வரை சேவையில் ஈடுபட்டிருந்தது. ஆனால் காலப்போக்கில் இச்சேவை இத்தீவின் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள தீர்த்தக்கரை வரையும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. பேருந்துவண்டிச் சேவையால் மக்கள் பல வழிகளிலும் நன்மை பெற்றுள்ளனர் என்றே கூறவேண்டும்.

2016 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி நெடுந்தீவில் உள்ளூர் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன எனலாம். தற்போது இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபைக்குரிய இரண்டு பேருந்துகள் சேவையிலீடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர சுற்றலாப் பயணிகளின் நலன் கருதி ஒரு மினிபஸ்சும் சேவையிலீடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் ஒன்பது சிறிய பாரம் சுமக்கும் வாகனங்களும் (வடி.) 15

ஓட்டோக்கள், பத்துக்கு மேற்பட்ட உழவுயந்திரங்கள் மற்றும் பல லாண்ட்மாஸ்டர்கள் என்பன இத்தீவின் போக்குவரத்திற்கும் குறித்த தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன எனலாம். அத்துடன் இலங்கைச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்குரிய வாகனம் ஒன்று இத்தீவு மக்களின் தேவை கருதி இலவச சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

வேலணைத்தீவு

பொதுவாக ஏனைய தீவுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து வேலணைத்தீவின் உள்ளூர் போக்குவரத்து சார்புரீதியாக சிறப்பானதாகவேயிருந்து வருகின்றது. இதற்கு மிக முக்கியமான காரணி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு அண்மையிலிருப்பதேயாகும். 1920களுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் போக்குவரத்தினைப் பொறுத்தவரை மக்கள் கால்நடையாகவே சென்றுவந்துள்ளனர். பொதுவாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குச் செல்பவர்களில் கணிசமானோர் அல்லைப்பிட்டி ஓலை ஏற்றும்துறையூடாகவேதமதுபயணத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இக்காலத்திலிருந்து போக்குவரத்துச் சாதனங்களின் உள்வரவின் காரணமாகப் படிப்படியாக விருத்தி பெறலாயிற்று. ஒருசில பேருந்து வண்டிகள், மோட்டார் கார்கள் போக்குவரத்துச் சேவையில் ஈடுபட்டிருந்ததாக இத்தீவினைச் சேர்ந்தோருடனான பேட்டியின்போது அறியமுடிந்தது. அவர்களது கருத்துப்படி 1922-1925ஆம் ஆண்டுகளிடையில் மேற்குறித்த போக்குவரத்துச்சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனத் தெரிவித்துள்ளனர். புளியங்கூடலைச் சேர்ந்த திரு. சக்களாச்சாமி என்பவரே முதலில் மோட்டார் கார் வைத்திருந்தவராவர். இம்மோட்டார்க்காரை ஓட்டுவதற்கு நவாலியைச் சேர்ந்த திரு. சி. துரையப்பா என்பவரை அமர்த்தியிருந்தார். இவர் ஒரு சில வருடங்களில் உரிமையாளரின் மருமகளை விவாகம் செய்தார். அதன் பின்னர் முதலில் மோட்டார்கார் ஒன்றினை சொந்தமாக வாங்கி பயணிகள் போக்குவரத்துச் சேவையில் ஈடுபடுத்தினார். 1924ஆம் ஆண்டில் ஒரு பேருந்து வண்டியை வாங்கி ஊர்காவற்றுறை - அல்லைப்பிட்டி பாதையில் பிரயாணிகள் சேவையை நடாத்தினார். இவரது பேருந்து வண்டிக்கு அவரது மகளின் பெயரான சரஸ்வதி எனப் பெயர் வைத்திருந்தார். இவரைத்தொடர்ந்து காலப்போக்கில் அவர்கள் தம் தொழில்களை விரிவுபடுத்தியுள்ளனர். இத்தீவினைச் சேர்ந்த திருவாளர்கள் சின்னத்துரை, கந்தையா, தர்மலிங்கம், பொன்னுத்துரை போன்றோர் பேருந்து வண்டிகளையும்

மோட்டார் கார்களையும் வாங்கி இத்தீவுக்குள் போக்குவரத்துச் சேவையில் ஈடுபடுத்தினர்.

1940களின் முற்பகுதியில் திரு. சி. துரையப்பா அவர்களை முகாமைத்துவப் பங்களியாகக் கொண்ட தீவுப்பகுதி மோட்டார் பேருந்துக் கம்பனி ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அக்கம்பனிக்கு ஆரம்பத்தில் நான்கு பேருந்துகள் சொந்தமாகவிருந்துள்ளன. இவ்வண்டிகள் ஊர்காவற்றுறை - பண்ணை, வேலணைத்துறை - பண்ணைப் பாதைச் சேவையில் ஈடுபட்டிருந்தன. இக்கம்பனி காலப்போக்கில் புங்குடுதீவுக்கும் தனது சேவையை விஸ்தரித்திருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வாணர்பாலம் பூர்த்தியாக்கப்பட்டதும் இக்கம்பனி இறுப்பிட்டி - பண்ணைப்பாதையில் போக்குவரத்துச் சேவை புரிந்துள்ளது. 1956ஆம் ஆண்டு பண்ணைப்பாலம் திறக்கப்படவே வேலணைத்தீவு, புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு ஆகியவற்றிலிருந்து யாழ்ப்பாண நகரம் வரையும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

பொதுவாக 1920களிலிருந்து புளியங்கூடலைச் சேர்ந்த மக்கள் ஆரம்பத்தில் முறைசாரக்கல்வியினூடாகப் பெற்ற தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய தொழில்களில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். காலப்போக்கில் அவர்கள் தம் தொழில்களை விரிவுபடுத்தியுள்ளனர். குறிப்பாக பேருந்து, மோட்டார்கார் போக்குவரத்தினை மேற்கொள்வதிலும் ஜெனரேற்றர்களை வாடகைக்கு விடுவதிலும், வாகனங்களைத்திருத்துவதிலும் ரேடியோக்களைப் பழுதுபார்ப்பதிலும் இவை போன்ற பல தொழில்களிலும் இவர்கள் சிறப்புத்தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர் என்றால் மிகையாகாது.

1958ஆம் ஆண்டு நாடளாவிய ரீதியில் தனியார் பேருந்துக் கம்பனிகளை அரசு பொறுப்பேற்றது. தீவுப்பகுதி மோட்டார் பேருந்துக்கம்பனியும் அதிலொன்றாகும். அரசு பொறுப்பேற்ற போது இக்கம்பனியிடம் 14 பேருந்துகள் சேவையிலீடுபட்டிருந்தன எனவும் நஷ்டஈடு தருவதாகக் கூறப்பட்ட போதிலும் அரசினால்தரப்படவில்லை எனவும் இக்கம்பனி உரிமையாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

வேலணைத் தீவில் தனியார் பேருந்துக் கம்பனிக் காலத்திலும் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையின் செயற்பாட்டின் போதிலும் தனிப்பட்டவர்களினால் போக்குவரத்தில் சோமசெற், ஒஸ்மின்,

கேம்பிரிச், ஏ40க் கார்கள் மூலம் பயணிகளை ஏற்றியிறக்கும் நிலை காணப்பட்டிருந்தது. மு. சிவானந்தம்பிள்ளை, சு. திருநீலகண்டன், அப்புத்துரை, செ. துரைசிங்கம், செ. குலசிங்கம் தியாகராசா, செ. நாகரத்தினம், க. திருநாவுக்கரசு, சா. சண்முகநாதன், மு. இரத்தினலிங்கம், செ. இராசசிங்கம், மு. பாலசிங்கம், செ. இராசதுரை, பி. கந்தையா, சி. சிவபாதம், க. குமார், செ. கந்தசாமி, நா. சிவசுப்பிரமணியம் போன்றோர் இதில் ஈடுபட்டிருந்தனர் எனத் தெரியவருகின்றது. மேற்குறித்த கார்களில் பயணம் செய்வது செளகரியமற்றதாகவிருந்த போதிலும் விரைவாகப் பயணிக்கக்கூடியதாகவிருந்ததால் மக்கள் விரும்பியேற்றிருந்தனர் எனலாம். காலப்போக்கில் இத்தகைய போக்குவரத்து முறையானது நட்டத்தை ஏற்படுத்தியமையால் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து தற்போது நலிவடைந்துவிட்டது எனலாம்.

இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை பயணிகளுக்கான போக்கு வரத்தினைப் பொறுப்பேற்றதும் போக்குவரத்தின் சேவை பன்முகப்படுத்தவே மக்கள் இலகுவாகவும் விரைவாகவும் தமது ஆரம்ப இடத்திலிருந்து சேரிடம் செல்லவாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதன்விளைவாக வேலணை மட்டுமல்லாது தீவக மக்களின் வெளியிடப்பெயர்வு அதிகரிக்கப்பட்டது என்றால் மிகையாகாது. கம்பனி காலத்தில் பேருந்துகள் குறைவாக இருந்தமையால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சேவையையே வழங்கக்கூடியதாகவிருந்தது. ஆனால் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை அதிகளவு பேருந்துகளை சேவையிலீடுபடுத்தி வருகின்றது.

வேலணைத்தீவில் பின்வரும் தடங்களுடாகப் பயணிகள் போக்குவரத்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

அட்டவணை - 8.1

வேலணைத்தீவு - போக்குவரத்து

இ. போ. ச. த. இல.	போக்குவரத்து மார்க்கம்
777	ஊர்காவற்றுறை - யாழ்ப்பாணம் (வடக்குறோட்)
778	ஊர்காவற்றுறை - யாழ்ப்பாணம் (அராலிச் சந்தி, வங்களாவடிச் சந்தி, புளியங்கூடல் சந்தி, சரவணைச் சந்தி யூடாக)
779	ஊர்காவற்றுறை - யாழ்ப்பாணம் (செருக்கன் சந்தி, செபஸ்தியார் கோவில், சுருவில் வீதியூடாக)
779	ஊர்காவற்றுறை - யாழ்ப்பாணம் (கெட்டில், சுருவில், மெலிஞ்சிமுனை யூடாக)
780	ஊர்காவற்றுறை - யாழ்ப்பாணம் (மண்கும்பான், சாட்டி, வங்களாவடியூடாக.) (ஆரம்பிக்கப்பட்ட வருடம் 1969)
743	ஊர்காவற்றுறை - யாழ்ப்பாணம் அல்லைப்பிட்டியூடாக. (ஆரம்பிக்கப்பட்ட வருடம் 1978)

ஆதாரம் : வடபிராந்திய போக்குவரத்துச் சபை

மேற்குறித்த தடங்களில் மேற்படி இ. போ. ச வண்டிகள் தமது சேவையினைச் செய்து வருகின்றன. இவை தவிர புங்குடுதீவுக்கான போக்குவரத்துப் பேருந்துகளும் வேலணை வங்களாவடியூடாக வேலணைத்துறைமுகம் வரை இத்தீவினூடாகச் சேவையாற்றி வருகின்றன. இதனால் வேலணைத்தீவுக்கும்

யாழ்ப்பாணத்திற்குமிடையிலான போக்குவரத்து சிறப்பானதாகவே யுள்ளது. இ.போ.ச. பேருந்துச் சேவை தவிர தனியார் மோட்டார் கார்களும் ஊர்காவற்றுறைக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்குமான சேவையில் ஈடுபட்டிருந்தன எனலாம்.

புங்குடுதீவு

வேலணைத்தீவுக்கு அடுத்து யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுடனான இலகுவான போக்குவரத்தினை மேற்கொண்டு வருவது புங்குடுதீவு மக்களாகும். 1953ஆம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்து படிப்படியாகப் போக்குவரத்து இலகுவாக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. வாணர்பாலம் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னர் இணுவில் சோடாக் கம்பனி உரிமையாளர் திரு. சிவபாதசந்தரம் என்பவர் 1947இல் பேருந்து ஒன்றை இத்தீவில் சேவையில் ஈடுபடுத்தியிருந்தார் எனத் தெரியவருகின்றது. இப்பேருந்து வண்டி மடத்துவெளியிலிருந்து இறுப்பிட்டி வரையும் சேவையிலீடுபட்டிருந்தது. காலப்போக்கில் தீவுப்பகுதி மோட்டார் பேருந்துக் கம்பனி போக்குவரத்தினைப் பொறுப்பேற்று நடாத்தி வந்துள்ளது. அரசு பேருந்து போக்குவரத்துக்கு இணையாகப் பல தனிப்பட்டவர்கள் மோட்டார்கார்களை சேவைக்கு அமர்த்தியிருந்தனர். சோமசெந், ஒஸ்றின், ஏ40 கார்களே அதிகம். இக்கார்களில் வசதியாகப் பிரயாணம் செய்வதாயின் 4 பேரேசெல்ல முடியுமாயினும் ஏறத்தாழ 15 பேர் நெருக்கமாகவிருந்து பிரயாணம் செய்துள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகின்றது. ஏனெனில் விரைவாக சேரிடத்தினை அடையலாம் என்ற நோக்கமிருந்ததுதான் இதற்குக் காரணமாகவிருந்துள்ளது. காலப்போக்கில் மோட்டார் கார் சேவையும் செயலிழந்துவிட்டது. இக்காலத்தில் திருவாளர்கள் ஏகாம்பரம், ஆறுமுகம், நாகலிங்கம், தம்பையா, தம்பிஐயா போன்றோர் மோட்டார்கார்களை வைத்திருந்தனர். பின்னாட்களில் ஆ.பொன்னம்பலம், நாகராசா, பே. கிருஷ்ணபிள்ளை, இராசா (கார்க்காரராசு) தம்பிராசா, செ. தர்மலிங்கம், சிவசம்பு, க. பாலசுப்பிரமணியம், பரநிருபசிங்கம், (பராசர்மகன்) அம்பலத்தார், மூர்த்தி, அப்பலோ நடராசா, சுப்பையா, சின்னையா, சந்திரன், கந்தசாமி, முருகன், கந்தையா போன்றோர் மோட்டார் கார் பயணிகள் சேவை யாற்றியுள்ளனர். அத்துடன் 1958இல் இருந்து அரசுபேருந்துகள் சேவையிலீடுபடத்தொடங்கின.

டிங்குடுதீவு - டோக்குவரத்து

இ. டோ. ச. த. இல.	டோக்குவரத்து
776	இறுப்பிட்டி - யாழ்ப்பாணம் (பெருங்காட்டுச் சந்தியூடாக இறுப்பிட்டிக்கு)
776	குறிக்கட்டுவான் - யாழ்ப்பாணம்
776/6	இறுப்பிட்டி - யாழ்ப்பாணம் (வல்லனுடாக)

ஆதாரம் : வடபிராந்தியப் டோக்குவரத்துச்சபை

1966ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் குறிகாட்டுவானுக்கான டோக்குவரத்து நடைபெற்றிருக்கவில்லை. 1969ஆம் ஆண்டிலிருந்து வல்லன் பாதையால் டோக்குவரத்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட டோதிலும் நேர ஒழுங்குப்படி சேவையில் ஈடுபடவில்லை எனத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இச் சேவை தற்போது நடைபெறவில்லை.

நயினாதீவு

உள்ளூர் டோக்குவரத்தில் நயினாதீவு மக்கள் நீண்ட காலமாகப் பின்தங்கியவர்களாகவிருந்துள்ளனர். எனினும் சிறிய தீவானபடியால் துவிச்சக்கரவண்டி மற்றும் கால்நடையாகத் தமது டோக்குவரத்தினை மேற்கொண்டிருந்தனர். பௌத்த, இந்து மக்களால் பெரிதும் டோற்றப்பட்டு வந்த தீவாகவிருந்தமையால் 1960களின் ஆரம்பத்தில் உள்ளூர் டோக்குவரத்திலீடுபடுத்தும் முகமாக இலங்கைப் டோக்குவரத்துச்சபை பேருந்துவண்டி ஒன்றை அனுப்பிவைத்தது. இப்பேருந்துச் சேவை நயினாதீவு துறைமுகத்திலிருந்து வங்களாவடி வரையும் நடைபெற்று வந்துள்ளது.

காலத்துக்கு காலம் பேருந்து பழுதடையவே அதற்குப் பதிலாக வேறு பேருந்துகள் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றது. நயினாதீவுக்கிராமம் சிறிய பிரதேசமாயினும் இலங்கை வாழ் மக்களின் கலாசாரமையமாகத் திகழ்வதால் யுத்தத்திற்கு பின்னரான காலப்பகுதியில் டோக்குவரத்துச் சாதனங்கள் மற்றும் ஏனைய சாதனங்கள் உள்ளூர் டோக்குவரத்தினை

கலபமாக்கியுள்ளது எனலாம். 2016 ஆம் ஆண்டு புள்விவிபரப்படி 55 முச்சக்கரவண்டிகள், ஜீப் 01, கார் 01, வைஜிரோ 01, லாண்ட்மாஸ்டர் 30, உழவுயந்திரங்கள் 06, வடி 03 மற்றும் 150 க்கு மேற்பட்ட மோட்டார் சைக்கிள்கள் இத்தீவில் காணப்படும் போக்குவரத்துச் சாதனங்களாகவுள்ளது.

மண்டைதீவு

மண்டைதீவுக்கும் - யாழ்ப்பாணத்திற்குமான பேருந்துப் போக்குவரத்து 1956ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்பட்டு வருகின்றது. இதன் தட இலக்கம் 781ஆகும். தனியார் பேருந்து சேவையும் இடம் பெறுகின்றது.

அனலைதீவு / எழுவைதீவு

அனலைதீவின் உள்ளூர் போக்குவரத்தில் பேருந்துச் சேவையானது 1990 களின் பின்னரான காலப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அரசு பேருந்துச் சேவையானது துறைமுகத்திலிருந்து பிரதான வீதிகளில் நேர அட்டவணைப்படி ஈடுபடுத்தப்படுகின்றது. இவைதவிர ஓட்டோக்கள், லாண்ட்மாஸ்டர்கள், உழவியந்திரங்கள், வடி மற்றும் மோட்டார் சைக்கிள்கள் எனப்படும் போக்குவரத்துப்பட பல்வேறு தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. எழுவைதீவுக் கிராமத்தில் அரசு பேருந்துச் சேவை நடைபெறவில்லை. எனினும் பொருட்கள், பயணிகள் சேவையில் லாண்ட்மாஸ்டர்கள் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன. சில ஓட்டோக்களும் உண்டு.

காரைநகர்

1966 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் கிழக்கு மேற்கு சாலைகளை இணைத்து கோண்டாவில் சாலை அமைக்கப்பட்ட போது காரைநகர் பிரதேசம் சார்ந்த பகுதிகளில் ஒரு சாலை அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்பட்டது. 1966 ஆம் ஆண்டு காரைநகர் துறைமுகப்பகுதியில் தற்காலிக கட்டடத்திற்குள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பேருந்து சாலையானது 1977 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆ. தியாகராசா அவர்களின் முயற்சியினால் சகல வசதிகளுடனான சாலை திறந்து வைக்கப்பட்டது. இதனால் காரைநகர் பிரதேச மக்கள் மட்டுமல்லாது வலிகாமம் பிரதேச மக்களின் போக்குவரத்துக்கள் இலகுவாக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

காரைநகர் போக்குவரத்து

இ.போ.ச. தட. இல.	போக்குவரத்து மார்க்கம்
782	காரைநகர், மூளாய், மானிப்பாய், யாழ்ப்பாணம்
784	காரைநகர், வட்டுக்கோட்டை, செட்டியாமடம், யாழ்ப்பாணம்
785	காரைநகர், மூளாய், சித்தங்கேணி, மாவடி, வட்டுக்கோட்டை, செட்டியாமடம், யாழ்ப்பாணம்
786	காரைநகர், மூளாய், சங்கரத்தை, நவாலி, யாழ்ப்பாணம்
782/5	காரைநகர், சங்கானை, சண்டிலிப்பாய், சங்குவேலி, உடுவில், மருதனார்மடம், யாழ்ப்பாணம்
785/1	காரைநகர், மூளாய், டச்சு ரோட், மாவடி, வட்டுக்கோட்டை, செட்டியாமடம், யாழ்ப்பாணம்
736	காரைநகர், சுழிபுரம், ஐயனார் கோவிலடி, பனிப்புலம்
740	காரைநகர், சித்தங்கேணி, வடலியடைப்பு, தொட்டிலடி, சன்னாகம், தெல்லிப்பளை, காங்கேசந்துறை

இவை தவிர வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார், கொழும்பு, கண்டி போன்ற நெடுந்தூரப் பயணத்திற்கான போக்குவரத்துச் சேவைகளையும் காரைநகர் இ.போ.ச போக்குவரத்துச்சாலையினால் இயக்கிவருகின்றது. அத்துடன் தனியார் போக்குவரத்துச் சங்கமும் மேற்குறித்த தடங்களுடாகத்தமது சேவைகளை நடாத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1977 ஆம் ஆண்டின் பின் தீவகப் போக்குவரத்து நிலை

1977 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சிக்கு வரவே தனியார் போக்குவரத்தினை ஊக்குவிக்கத் தொடங்கினர். இதன் விளைவாகத் தனிப்பட்ட ரீதியில் சிறிய பேருந்து வண்டிகள் (Mini Bus) சேவையில் ஈடுபட்டிருந்தன. இதேவேளை இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையினர் தமது சேவையினைப் படிப்படியாகக் குறைத்துவரலாயினர். 1977 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் தனியார் மோட்டார் கார் சேவையில் ஈடுபட்டவர்கள் படிப்படியாகத் தமது சேவையினை நிறுத்திக் கொண்டனர். இ.போ. சபையினர் தனியார் பேருந்துகளுடன் போட்டிபோட முடியாதிருந்தது ஒருபுறமிருக்க வருமானம் மிகக் குறைவாகக் காணப்பட்டமையும் ஓர் காரணமாகும்.

முதலாவது ஈழப்போர் ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து தமிழர் பிரதேசத்தில் காலத்துக்குக் காலம் மக்களின் போக்குவரத்து பல வழிகளிலும் பாதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. 1983 ஆம் ஆண்டு முதலாக தீவக மக்களின் போக்குவரத்தில் இராணுவ அழுத்தங்கள் காணப்பட்ட போதிலும் 1985 ஆம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்து காலத்துக்குக் காலம் பாதிக்கப்படலாயிற்று. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கும் வேலணைத் தீவுக்குமான தரைவழிப் போக்குவரத்துப் பாதையாக பண்ணைப்பாலம் விளங்குகின்றது. 1985 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலும் 1986 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியிலும் கோட்டையில் நிலை கொண்டிருந்த இலங்கை இராணுவத்தினரின் கண்மூடித்தனமான துப்பாக்கிப் பிரயோகம், எறிகணை வீசுதல் போன்றவற்றால் பண்ணைப் பாலத்தினூடாகப் பிரயாணம் செய்த அப்பாவிப் பொதுமக்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர். இதன் விளைவாக 1986 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியிலிருந்து இப்பாதைப் போக்குவரத்து தடைப்பட வேண்டியேற்பட்டது.

எனவே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுடனான போக்குவரத்திற்குப் புதிய பாதையைத் தேடவேண்டிய நிலை உருவானது. காரைநகரில் கடற்படைத்தளம் இருந்தபடியால் ஊர்காவற்றுறை - காரைநகர் பாதையைப் பயன்படுத்த முடியாதிருந்தது. இதனைக் கருத்திற் கொண்டு அராலி - வேலணைப் பாதையையே பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர் இப்பாதையால் மிகக் குறைந்தளவில் மக்கள் பிரயாணம் செய்திருந்தனர். அண்மைக்

காலங்களில் தீவக மக்கள் தமது பல்வேறு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு யாழ்ப்பாண நகரத்துடனேயே நெருக்கமான தொடர்பினை வைத்திருந்தனர். ஏறத்தாழ 65000 மக்களைக் கொண்ட தீவகத்திலிருந்து வசதி வாய்ப்பற்ற அராலி - வேலணைப் பாதை வழியாக 1986 ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியிலிருந்து மக்கள் தமது போக்குவரத்தினை மேற்கொள்ளலாயினர்.

மிக நீண்ட காலமாகப் பாவனைக்குட்படுத்தப்படாது காணப்பட்ட அராலி - வேலணைக் கடற்பரப்பினூடாகச் சிறிய பிளாஸ்ரிக் வள்ளங்கள், மர வள்ளங்களில் பிரயாணம் செய்ய முடியாதிருந்தது. அதாவது இரு பக்கங்களின் கரையோரப் பகுதிகளில் கடல்நீரின் ஆழம் குறைவாகக் காணப்பட்டபடியால் ஆழமான பகுதிகள் வரை வீதி அமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அக்காலத்தில் தீவுப்பகுதி மக்கள் அனுபவித்து வந்த பிரச்சினைகளுக்குத் தம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்யும் முகமாக யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்து வந்த தீவகத்தைச் சேர்ந்தோர் பலர் 1986.07.12 ஆம் திகதி ஒன்றுகூடித் தீவக அபிவிருத்திக் கழகம் ஒன்றை ஸ்தாபித்தனர். இக்கழகம் முதல் நடவடிக்கையாக அராலி பக்கத்தில் 150 அடி நீளமான வீதியையும் வேலணைப் பக்கத்தில் 100 அடி நீளமான வீதியையும் யாழ் அரசு செயலகத்தினதும் பொது மக்களினதும் உதவியுடன் அமைத்துக் கொடுத்தனர். வேலணைப் பக்கமாக வேலணைப் பிரதேசத்தினைச் சேர்ந்த நலன்புரிக்கழகங்கள், நலன்விரும்பிகளின் உதவியுடன் ஏறத்தாழ 100 அடி நீளமான வீதி அமைக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக ஓரளவு போக்குவரத்துச் சீரடைந்தது என்றே கூறவேண்டும். இக்காலங்களில் அல்லைப்பிட்டி, மண்டைதீவு மக்கள் - மண்டைதீவு கிழக்குத் துறைமுகமூடாக அலுப்பாந்திக்கான போக்குவரத்து நடைபெற்ற போதிலும் பெரும்பாலானோர் அராலியூடாகவே குடாநாட்டுக்கு வந்து போயினர்.

1987.07.29 ஆம் திகதி கைச்சாத்திடப்பட்ட இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் இந்திய அமைதிகாக்கும் படை தமிழர் பிரதேசத்திற்கு வந்ததைத் தொடர்ந்து மீண்டும் 1987.09.10 ஆம் திகதி வரையும் பண்ணைப் பாலத்தினூடாகப் போக்குவரத்து மேற்கொள்ளப்பட்டது. விடுதலைப் புலிகளுக்கும் - இந்திய இராணுவத்திற்கும் இடையே போர் தொடங்கவே மீண்டும் பண்ணைப்

பாலத்தினூடாக நடைபெற்ற போக்குவரத்துத் தடைப்பட்டது. இதனால் மீண்டும் அராலி - வேலணை ஊடாகவே போக்குவரவு 1987 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் வரை நடைபெற்றது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் இந்திய இராணுவம் பரவலாக நிலைகொண்டதன் பின்னர் மீண்டும் போக்குவரத்திற்காகப் பண்ணைப்பாலம் திறந்து விடப்பட்டது. இப்பாலம் திறந்து விடப்படுவதற்கு முன்னர் அராலி வேலணைப் போக்குவரத்து ஆபத்து நிறைந்ததாகக் காணப்பட்டது. 1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் வரை இந்திய அமைதிப்படையின் சோதனைச் சாவடியைக் கடந்து பண்ணைப் பாலத்தினூடாகத் தீவகமக்கள் போக்குவரத்துச் செய்தனர். இந்தியப் படை தாயகம் மீண்ட பின்னர் 1990 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி யூன் மாதங்களிடையில் எவ்வித பிரச்சினையுமில்லாத போக்குவரவு நடைபெற்றது.

இலங்கை இராணுவத்திற்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்குமிடையில் மீண்டும் போர் தொடங்கவே பண்ணைப் பாலம் மூடப்படுவது தவிர்க்கமுடியாததாகிவிட்டது. கோட்டையிலிருந்த இராணுவத்தினர் வெளியேற்று வதற்காக பண்ணையைச் சார்ந்த பகுதிகளில் தொடர்ச்சியாகப் போர் நடைபெற்று வந்தது. இராணுவத்திற்கு உதவியளிக்கும் பொருட்டு ஊர்காவற்றுறையில் நிலைகொண்டிருந்த இலங்கை இராணுவ அணி 1990.08.25 ஆம் திகதி மண்டைதீவுக்கு வந்து சேர்ந்தது. அங்கு அவர்கள் மூர்க்கத்தனமாக மக்களைக் கொன்றொழித்தனர். இறந்த தவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என இதுவரை தெரியவில்லை. கோட்டையில் இருந்து வெளியேறிய இராணுவத்தையும் அழைத்துக் கொண்டு மீண்டும் ஊர்காவற்றுறைக்குத் திரும்பவே மீண்டும் பண்ணைப் போக்குவரத்து நடைபெறத் தொடங்கியது. ஆனால் பண்ணைப் பாலத்தில் சில பகுதிகள் இராணுவம் உள்வராதவாறு தடைப்படுத்தப்பட்டதால் தற்காலிகப் பாதைகள் இடையிடையே போடப்பட்டு மக்கள் போக்குவரத்தினை மேற்கொண்டனர். அதாவது மண்டைதீவுச் சந்தி வரையுமே வாகனப் போக்குவரத்து நடைபெற்றது. அதன் பின்னர் பண்ணை வரையும் செல்ல வேண்டுமாயின் மண்டைதீவுச் சந்திக்கு அருகாமையில் வத்தைகளில் ஏற்றி பண்ணைக் கரையில் இறக்கிப் பின்னர் வாகனங்களில் சிரமத்தின் மத்தியில் பயணம் செய்தனர். தீவுப்பகுதி முழுவதிலும் இராணுவம் 1991.10.18 ஆம் திகதி நிலைகொள்ளவே தீவுப்பகுதிக்கான குடாநாட்டினது சகல போக்குவரத்துக்களும்

முற்றாகத் துண்டிக்கப்பட்டன. யாராவது தீவுப்பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டுமாயின் திருகோணமலை ஊடாக கப்பல் மார்க்கமாகவே செல்ல வேண்டியுள்ளது.

1996 ஆம் ஆண்டின் பின்னரான போக்குவரத்து நிலை

1996 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தின் பின்னர் தீவகப்பகுதிக்கு மக்கள் மீள்குடியேற்றத்தினை மேற்கொள்ளலாம் என அரசு அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து போக்குவரத்துச் சேவைகளும் படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்படலாயின. இருப்பினும் பண்ணை, மண்டைதீவுச் சந்தி, அல்லைப்பிட்டிச் சந்தி, மடத்துவெளி மற்றும் நாரந்தனை போன்ற இடங்களில் கடற் படையினரின் சோதனைச் சாவடியில் பொருட்களுடன் இறங்கி சோதனை செய்யப்பட்ட பின்னரே பயணிக்கக்கூடியதாவிருந்தது. இதனால் மக்கள் பல்வேறு அசௌகரியங்களை அனுபவிக்க வேண்டியேற்பட்டிருந்தது. 2009 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் யுத்தம் மௌனிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தீவகப் பகுதி தரைவழிப் போக்குவரத்திற்கு அசௌகரியத்தைத் தந்த சோதனைச் சாவடிகள் அகற்றப்படவே விரைவாக சேரிடத்தினை அடையக்கூடிய நிலை உருவாகியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நிலையில் அரசு பேருந்துகளும், தனியார் பேருந்துகளும் தமக்கிடையிலான புரிந்துணர்வின் பிரகாரம் மேற்குறித்த தடங்களுடாகப் பயணிகள் போக்குவரத்துச் சேவையினை நடாத்திவருகின்றனர். குறிப்பாக மினிபஸ்கள் தீவகப்பகுதியில் போக்குவரத்துச் சேவையிலிருந்து அகற்றப்பட்டு பெரிய பேருந்துகள் சேவையிலீடுபடுத்தப்படவே இலகுவானதும் சௌகரியமானதுமான போக்குவரத்தினை மக்கள் மேற்கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது.

தீவகம்

போக்குவரத்து - தாம்போதிகள்

தீவுப்பகுதியின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுக் கோலங்களைத் தீர்மானிப்பதில் இப்பிரதேசங்களின் உள்வெளி போக்குவரத்து முறைமையானது பெரும்பங்கு கொண்டுள்ளது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியில் காரைநகர் - பொன்னாலை தாம்போதி 1953இல் புங்குடுதீவு - வேலணைத்தாம்போதி, 1960களில் பண்ணைத்தாம்போதி ஆகியன அமைக்கும் வரை தீவக மக்கள் தமது வெளியிடங்களுக்கான போக்குவரத்தில் கடற் பிரயாணத்தின் மூலமே சென்று வந்துள்ளனர். இருப்பினும் நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு வாழ் மக்கள் தற்போதும் கடற்போக்குவரத்தின் மூலமே வெளியிடங்களுக்குச் சென்று வருகின்றனர்.

தீவுப்பகுதி மக்களின் வெளியிடப் பெயர்வுக்கு போக்குவரத்து கஷ்டமும் நன்னீர் வளப்பற்றாக்குறையுமே பிரதானமான காரணிகளாகவிருந்த போதிலும் கடந்த 30 ஆண்டு கால யுத்தம் வெளியிடப் பெயர்வினைத் துரிதப்படுத்தியுள்ளது என்பதே உண்மை நிலையாகும். இதற்கு கட்டியம் கூறியதுபோல 1991ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த மாபெரும் வெளியிடப் பெயர்வானது தீவகத்தின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு நிலைகளில் பாரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது 1981ஆம் ஆண்டு தீவகத்தில் 81602 மக்கள் வாழ்ந்திருந்தவேளை 1991ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வின் விளைவாக 14219 பேராகக் குறைவடைந்தது. 1996ஆம் ஆண்டு மீள் இடப்பெயர்வினைத் தொடர்ந்து 2012ஆம் ஆண்டு 39885 பேராக அதிகரித்துள்ள போதிலும் விவசாயம், வர்த்தகம், அரசு தொழில்களில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர்களில் பெரும்பாலானோரின் வெளியிடப்பெயர்வானது இப்பிரதேசத்தின் சகல விடயங்களிலும் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இந்நிலையில் தீவகத்தின் பொருளாதார, சமூக பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு குறிப்பாக மக்களின் மீள் குடியேற்றத்திற்கு தீவகத்தின் சகல தீவுகளுக்குமான போக்குவரத்தினை மேம்படுத்தப்பட வேண்டியது

காலத்தின் கட்டாயமாகும். இதனை அரசும், அரசியல்வாதிகள், சமூக ஆர்வலர்கள் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். எனவே தீவகத்தின் வரலாற்று ரீதியில் எத்தகைய போக்குவரத்து முறைமைகள் காணப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதை அறிவதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் அபிவிருத்தித் திட்டமிடலில் போக்குவரத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளமுடியும்.

பொன்னாலை தாம்போதி

காரைநகர் நீண்ட நெடுங்காலமாக நான்கு பக்கமும் கடலால் சூழப்பட்ட தீவாகும். தீவின் வடக்கு, தெற்கு, மேற்குப்பகுதி ஆழம் கூடிய கடற்பரப்பினாலும் கிழக்குப்பகுதி பரவைக்கடலைக் கொண்ட பகுதியாகவும் காணப்படுகின்றது. இப்பரவைக் கடல் கோடை காலத்தில் வற்றி வரண்டுவிடும். இக்கடலில் பிடிக்கப்படும் கடலுணவுப் பொருட்கள் சுவை மிகுந்தது எனப்பலராலும் பேசப்படுகின்றது. இப்பரவைக் கடலை பொன்னாலைக் கடல் என்றே மக்கள் அழைத்து வருகின்றனர். வலந்தலை கடற்கரைக்கும் பொன்னாலை கடல் எல்லைக்குமிடையில் இரண்டரை மைல் நீளமே உண்டு. காரைநகர் மக்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்த விரும்பின் பொன்னாலை பரவைக்கடலில் நடந்து செல்ல வேண்டிய நிலையும், ஊர்காவற்றுறைக்கு பயணிக்க வேண்டுமாயின் துறைமுகமூடாக வள்ளங்கள், படகுகள் மூலமாகவே செல்லவேண்டியிருந்தது. இதனை உணர்ந்த பிரித்தானிய அரசின் யாழ்ப்பாணத்தினை பரிபாலனம் செய்தவர்கள் காரைதீவையும் பொன்னாலையையும் இணைக்கும் தாம்போதியினை அமைக்கும் பட்சத்தில் இத்தீவு மக்கள் பயன் பெறுவர் என எண்ணினர். இவற்றிற்கு பொறுப்பாகவிருந்த முதலியார் எல். எம். ஆம்ஸ்ரோங் என்ற பொறியியலாளரை அமர்த்திக் கடலினூடாக சுந்தெருவினையும் இடையிடையே பாலங்களையும் தொப்பிக்கட்டையும் அமைத்து 1878ஆம் ஆண்டு பாவனைக்கு விடப்பட்டது. இதன் விளைவாக காரைநகரைச் சேர்ந்தவர்கள் கல்வி, அரசுதொழில், சிங்கப்பூர், மலாயாவுக்குச் செல்லும் நிலை, தென்னிலங்கையில் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்புக் கிட்டியதுடன் ஏனைய தீவகப் பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடுமிடத்து சமூக, பொருளாதார ரீதியில் சிறப்படைவதற்கும் வாய்ப்பளித்துள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

புங்குடுதீவு - வேலணை கடற்பாதையும் வரலாறும்

இலங்கையின் பரவைக்கடலூடாக மிக நீளமான கற்பாதை புங்குடுதீவு மடத்துவெளித்துறை வேலணைத்துறையை இணைத்துள்ள வானர் தாம்போதி ஆகும். புங்குடுதீவு மக்களின் நீண்ட காலக் கோரிக்கையான கற்பாதை அமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இலங்கையை ஆட்சி செய்த பிரித்தானியர்களுக்கோ அல்லது அன்றைய அரசியல்வாதிகளுக்கோ ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. இப்பாதை அமைக்கப்பட்டால் அதனால் நன்மையடைபவர்கள் நேரடியாகப் புங்குடுதீவு மக்களாயினும் ஏனைய தீவுகளில் வாழ்ந்துவரும் மக்களும் பயனடைவார் என எவரும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. ஏனெனில் அக்காலங்களில் ஏனைய தீவுகளிலிருந்து கடல்வழிப் பாதையானது ஊர்காவற்றுறையூடாகவும், அலுப்பாந்தியூடாகவுமே காணப்பட்டிருந்தது. நயினாதீவு மக்கள் 1950களுக்கு முற்பட்ட காலங்களில் ஊர்காவற்றுறையூடாகவே குடாநாட்டைச் சென்ற டைந்தனர். 1950களின் பின்னர் 1967ஆம் ஆண்டு வரையும் புங்குடுதீவு கழுதைப்பிட்டி துறைமுகத்தையே பயன்படுத்தி நீண்ட கடற்பயணத்தைத் தவிர்த்துக் கொண்டனர்.

1890ஆம் ஆண்டு பிறந்த க. அம்பலவாணர் (பெரியவாணர்) 1893ஆம் ஆண்டு பிறந்த ச. அம்பலவாணர் (சின்னவாணர்) ஆகியோரின் பொதுநல முயற்சியின் விளைவாகவே புங்குடுதீவு - வேலணை தாம்போதி (கற்பாதை) உருவானது என்றால் மிகையாகாது. இவர்களது ஆங்கிலக்கல்வி அறிவு, சமூக முன்னேற்ற மனப்பாங்கு, மலாயாவுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பு, மலாயா - புங்குடுதீவு ஐக்கிய சங்கம் உருவாக்கம், 1920-1935 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் தாம்போதி அமைப்பதன் அவசியத்தை அரசுக்கு தொடர்ச்சியாக எடுத்துரைத்தமை, அரசுப் பிரதிநிதிகளுடன் கொண்டிருந்த தொடர்ச்சியான சந்திப்புகள், சட்ட நிருபண சபையில் பெரும்பான்மை இனத்தை சேர்ந்த அங்கத்தவர்களின் ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவின்ையும் பெற்றுக்கொண்டமை, அப்போதைய தேசாதிபதியை இணங்க வைப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு அணுகுமுறைகளுடன் இருவரும் பொதுமக்களோடு இணைத்து செயற்பட்டதன் விளைவாக 1935ஆம் ஆண்டு இத்தாம்போதி வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1953ஆம் ஆண்டு அப்போதைய தீவுப்பகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான அல்பிரட் தம்பிஐயாவின் முயற்சியும் இணைந்து இப்பால வேலை பூர்த்தி செய்யப்பட்டு மக்கள் பாவனைக்காக திறந்துவிடப்பட்டது.

அன்றைய நிலையில் புங்குடுதீவு மக்களை மையமாகக் கொண்டே இப்பாலம் அமைக்கப்பட்ட போதிலும் காலப்போக்கில் நயினாதீவு, நெடுந்தீவு மக்களின் போக்குவரத்தில் இப்பாலம் முக்கிய இடத்தை பெற்றுவிட்டது எனலாம். குறிப்பாக நயினாதீவு மக்கள் ஏறத்தாழ 8.0 கிலோமீற்றர் கடற்பயணம் செய்து குடாநாட்டுக்குச் சென்றநிலை மாறி ஏறத்தாழ 3.5 கிலோமீற்றர் தூரத்தைக் கடந்து கழுதைப்பிட்டி துறைமுகத்தினூடாகப் புங்குடுதீவுக்கு வந்து குடாநாட்டுக்குச் செல்லும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. நயினாதீவில் அமைந்துள்ள பிரசித்தி பெற்ற இந்து, பௌத்த ஆலயங்களைத் தரிசிப்பதற்குப் பெருந்திரளான மக்கள் கழுதைப்பிட்டிப்பாலத்தைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். எனினும் புங்குடுதீவு மக்கள் இப்பாலம் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னர் புளியடித் துறையினூடாகவே பல கிலோமீற்றர் தூரம் கடற்பயணம் செய்து யாழ்ப்பாணத்தை அடைந்தனர் என்பதும் உண்மை நிலையாகும்.

1967ஆம் ஆண்டு புங்குடுதீவு குறிகாட்டுவான் பாலவேலை பூர்த்தியடையவே நெடுந்தீவு மக்கள் 2.0 கிலோமீற்றர் தூரம் பயணஞ்செய்து நகரையடைந்த நிலைமாறி 11 கிலோமீற்றர் தூரம் கடற்பயணம் செய்து குறிகாட்டுவானூடாக தரைப்பாதை வழியாக சென்றடையும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டமைக்கு புங்குடுதீவு - வேலணை பாலத்தின் உருவாக்கமே காரணம் எனலாம். அதேபோல நயினாதீவுக்கான பயணிகளும் கழுதைப்பிட்டியூடாக 3.5 கிலோமீற்றர் கடற்பயணத்தினை குறிகாட்டுவான் துறைமுகம் அமைக்கப்பட்ட பின்னர் 1.0 கிலோமீற்றராக குறைக்கப்பட்டதால் பயமற்றதும் விரைவானதுமான போக்குவரத்து முறைமை ஏற்பட வழிவகுத்தது எனலாம். இதனால்பாதிப்படைந்தது புங்குடுதீவுகழுதைப்பிட்டியூடான போக்குவரத்தேயாகும். பலர் பொருளாதார முயற்சியினை இழக்க வேண்டியேற்பட்டது. இத்துறைமுகத்தை அழியவிடாது மீண்டும் மக்கள் போக்குவரத்துக்கு திறந்துவிடப்படுவதுடன் மீன்பிடித் துறைமுகமாகவும் மாற்றி அமைக்க அரசும் யாழ்மாவட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அரச அதிகாரிகளும் முன்வரல் வேண்டும்.

ஊர்காவற்றுறையுடான போக்குவரத்து

வரலாற்றுக் காலங்களிலிருந்து தீவகம் உட்பட யாழ்ப்பாணப் பிரதேசங்களை ஆட்சி செய்த மன்னர்கள், அதன் பின்னர் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்காலங்களில் ஊர்காவற்றுறைத்துறைமுகமானது யாழ்ப்பாணப்

பிரதேசத்துடனான போக்குவரத்தில் பெரும்பங்கினை ஆற்றியுள்ளதை வரலாறு கூறுகின்றது. கப்பல்கட்டும் தொழில் விருத்தி பெற்றிருந்ததுடன் யானை மற்றும் கால்நடைகளைச் சந்தைப்படுத்தும் மையமாகவும் இருந்துள்ளது. அத்துடன் காரைநகர், ஊர்காவற்றுறைக்கிடைப்பட்ட ஆழமான கடற்பரப்பினூடாக அலுப்பாந்தி மற்றும் கோட்டைப் பிரதேசத்திற்கும் வெளியிடங்களுக்குமான போக்குவரத்தின் வழியாகவும் காணப்பட்டிருந்ததுடன் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தை குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்துவதற்கு ஹமன்ஹூல் கோட்டையை அமைத்து அதிலிருந்து காவல் புரிந்துள்ளனர்.

இத்தகைய பல்வேறுபட்ட சிறப்புக்களை ஒருங்கே பெற்ற ஊர்காவற்றுறை துறைமுகத்தினூடாக புங்குடுதீவு, நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு பகுதிகளிலிருந்து துறைமுகத்தினூடாக யாழ்ப்பாண நகருக்கான போக்குவரவு 1940களின் இறுதி வரை நிகழ்ந்ததாக பல்வகைப்பட்ட சான்றுகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. ஏற்கனவே கூறியது போல் அந்நியர் ஆட்சிக்காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்த Kayts என்று அழைக்கப்பட்ட ஊர்காவற்றுறை துறைமுகப்பட்டினம் தீவுப்பகுதி மக்களின் வர்த்தக மையமாகவும் அரச நிர்வாக அலுவலகங்களைக் கொண்ட பிரதேசமாகவும் திகழ்ந்துள்ளது. 1967ஆம் ஆண்டு புங்குடுதீவு குறிகாட்டுவான் துறைமுகம் சேவைக்கு திறந்துவிடப்படவே ஊர்காவற்றுறை துறைமுகத்தின் சிறப்பும் படிப்படியாக குறைவடையலாயிற்று.

யுத்த நிலையைத் தொடர்ந்து ஊர்காவற்றுறை துறைமுகம் இராணுவத்தின் பயன்பாட்டுக்கு கொண்டு வரப்படவே இத்துறைமுகத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 2 கிலோமீற்றர் தெற்கே அமைந்துள்ள கண்ணகி அம்மன் கோவிலடியில் மக்களின் போக்குவரத்துக் கருதி கடலில் குறுகிய தூரத்துக்கு கற்பாதை அமைத்து நெடுந்தீவு தவிர்ந்த ஏனைய தீவுகளிலிருந்து வரும் மக்களின் இறங்கு துறையாக இன்று பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. தற்போது ஊர்காவற்றுறை துறைமுகம் இலங்கைக் கடற்படையின் கண்காணிப்பில் இருப்பதனால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட போக்குவரத்துச் சேவையை நடைபெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஊர்காவற்றுறை துறைமுகத்திற்கும் காரைநகருக்கு மிடையிலான தூரம் ஏறத்தாழ 750 மீற்றராகும். இவ்விரு தீவுகளுக்குமிடையில்கற்பாதை/பாலம் அமைக்கப்படின் காரைநகருடாக

வலிகாமப் பிரதேசங்களுடனும், பெரிய யாழ்ப்பாணத்துடனும் நெருங்கிய தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பு உண்டு. ஆனால், இதற்கான மக்களின் வேண்டுகோள்கள் அண்மைக்காலம் வரை வெளிக்கொணரப்படவில்லை. இதற்கு பல காரணிகள் இருக்கக்கூடும். இருப்பினும் நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியானது இவ்விரு பிரதேசங்களுக்குமிடையிலான போக்குவரத்துக்கு பாலம் அமைப்பதென்பது பெரிய விடயமாக இருக்காது.

தீவுப்பகுதிக்கும் யாழ்ப்பாண குடாநாட்டுக்குமான போக்குவரத்துக்கு கற்பாதை அமைப்பதற்கான வரலாறு

தீவுப்பகுதிக்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குமிடையிலான போக்குவரத்தில் கடலில் கற்பாதை அமைத்து போக்குவரத்தினை இலகுவாக்கப்படல் வேண்டுமென கடந்த ஒன்றரைநூற்றாண்டுகளாக பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் ஆழ்கடலால் சூழப்பட்ட தீவுகளுடனான தாம்போதி / கற்பாதை அமைப்பதென்பது அன்றும்சரி இன்றும் சரி அதனை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு அரசினால் முடியாத காரியமாகவே இருந்து வருகின்றது. இன்றைய நிலையில் ஏற்கனவே உள்ள வீதிகளைத் திருத்துவதற்கே அரசு திட்டாடி வருகின்றதை உணரமுடிகின்றது. எனினும் குறைந்த பட்சம் பெருமளவிற்கு பரவைக்கடல்களால் சூழப்பட்டிருக்கும் தீவுப்பகுதியுடன் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டை இணைப்பதென்பது சாத்தியப்படக்கூடிய விடயமாகவே உள்ளது. இது விடயத்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியிலிருந்து அரசியல்வாதிகள், சமூகசேவகர்கள் இதன் முக்கியத்துவம் பற்றி அரசுக்கும் அரசு பிரதிநிதிகளுக்கும் அடிக்கடி தெரிவிக்கத் தவறவில்லை. இந்நிலையில் 1878ஆம் ஆண்டு காரைநகர் - பொன்னாலை கற்பாதை அமைக்கப்பட்டதனால் அத்தீவில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் குடாநாட்டுடன் இலகுவாகத் தொடர்பு கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஏனைய தீவுகள் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டுக்கும் அண்மையிலுள்ள வேலணைத்தீவு, மண்டைதீவுக்குமிடையில் வீதிப்போக்குவரத்து ஏற்படுத்தித்தரல் வேண்டும் என அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கத் தொடங்கினர். ஆனால் அப்பிரதேசங்களை இணைப்பதனால் நன்மையுண்டா என்பது தொடர்பாக தீவகமக்களிடையே வாதப்பிரதிவாதங்கள் தலைதூக்கியிருந்தன. மகஜர்கள், பெட்டிசங்கள், நேர்காணல்கள், தந்தியடித்தல்,

சட்டநிருபண சபை அங்கத்தவர்களைச் சந்தித்தல் போன்ற பல செயற்பாடுகள் கற்பாதை அமைப்பதற்கு செயற்படுத்தப்பட்டன. இந்நிலையில் மண்டைதீவு - அலுப்பாந்திக்கு இடையிலான கற்பாதை அமைத்தல், வேலணை வடக்குத்துறை - அராலிக்குமிடையில் கற்பாதை அமைத்தல் என்ற இரு கோஷங்களால் தீவக மக்களிடையே ஒற்றுமை நிலவவில்லை. அதற்கான வாதப்பிரதிவாதங்கள் தலைதூக்கியிருந்தன எனலாம். இவ்விரு பிரிவினரும் தத்தமக்குச் சார்பாக வாதங்களை முன்வைத்திருந்தனர்.

இந்நிலையிருக்க, மேலைத்தேசத்தவரின் வருகை குறிப்பாக போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலங்களில் யாழ்ப்பாண நகரத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த கோட்டையுடனும் யாழ்ப்பாண நகரத்துடனும் தூர இடங்களுக்கான கடல்வழிப் போக்குவரத்தினை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு யாழ் கடனீரேரிப் பகுதியில் அவர்களது படகுகள் பெருங்கடலுக்குச் சென்று வருவதற்கு செயற்கையாக வெட்டு வாய்க்கால் அமைத்திருந்தனர். குறிப்பாக கோட்டையை மையமாகக் கொண்டு கிழக்கேயும் மேற்கேயும் இவ்வெட்டுவாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டிருந்தன. யாழ்ப்பாணக்கடனீரேரியின் ஏனைய பகுதிகள் சார்புரிதியாக ஆழங்குறைந்த பரவைக்கடலாக இருந்தமையால் மக்கள் சிறுவள்ளங்கள் மூலமாகவும் அவசியமேற்படின் நடந்தே கடலைத் தாண்டியும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கான போக்குவரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

ஊர்காவற்றுறை சார்ந்த கடற்பரப்பினை போலவே பண்ணை சார்ந்த கடற்பரப்பில் ஏறத்தாழ 100 மீற்றர் தூரமானது ஆழங்கூடிய பகுதியாக இருந்தமையினாலும் அராலி - வேலணை சார்ந்த பகுதிகள் ஆழங்குறைவாகக் காணப்பட்டபடியாலும் அராலி - வேலணை வடக்குத்துறை வரையிலான பிரதேசத்தில் கற்பாதை அமைத்து குடாநாட்டுடன் தரைவழிப் போக்குவரத்தினை மேற்கொள்ளலாம் என சிந்தித்து செயலாற்றத் தொடங்கியவேளை அலுப்பாந்தி - மண்டைதீவுக்கிடையில் கற்பாதை அமைத்து யாழ். நகரத்தோடு தொடர்பினை ஏற்படுத்தின் சிறப்பாக இருக்கும் என மண்டைதீவு, அல்லைப்பிட்டி வாழ் மக்கள் போராட்டங்களில் ஈடுபடத்தொடங்கினர்.

இந்நிலையில் தீவுப்பகுதி மக்கள் குறிப்பாக வேலணைத்தீவு மற்றும் புங்குடுதீவு மக்களில் கணிசமானோர் யாழ்ப்பாண

குடாநாட்டுக்கான போக்குவரத்தில் அராலிப் பாதையினையே பயன்படுத்திவர ஏனையோரும் மண்டைதீவு, அல்லைப்பிட்டி மக்களும் அல்லைப்பிட்டி - பண்ணை, மண்டைதீவு - அலுப்பாந்தி கடற்பரப்பினைக் கடந்து யாழ். குடாநாட்டுடனான தொடர்பு தொடர்ந்தது. அராலி - வேலணை போக்குவரத்தின் மூலம் தீவுப்பகுதியின் உற்பத்திப் பொருள்களையும் கால்நடைகளையும் சங்கானை, பண்டத்தரிப்பு சந்தைகளில் சந்தைப்படுத்தும் வாய்ப்புடன் முஸ்லிம்களினால் கொள்வனவு செய்யப்படும் கால்நடைகளும் இலகுவாக கொண்டு செல்லக்கூடியதாக இருந்திருந்தது. அதேபோல வன்னிப்பகுதிகளிலிருந்து உழவுக்கும் வண்டில் இழுக்கும் பொருட்டும் காளை மாடுகளை இக்கடலினால் நடத்திக்கொண்டு வந்ததாக எம்முத்தோர் தெரிவித்துள்ளனர். எனவே அராலி - வேலணை வடக்குத்துறையூடாக கற்பாதை அமைக்க வேண்டும் என ஒரு சாரார் வற்புறுத்தி வந்துள்ளனர்.

தீவக மக்களின் வெளியிடங்களுக்கான போக்குவரத்து விருத்தி பற்றி காலத்துக்குக்காலம் அரசியல்வாதிகளாலும் சமூக சேவையாளர்களாலும் உரிய இடங்களுக்கு விண்ணப்பம் செய்த போதிலும் அதனை நிறைவேற்றுவதற்கு எவரும் முன்வரவில்லை. இந்நிலையில் வேலணைத்தீவின் மேற்கே வாழ்ந்து வந்த மக்கள் வேலணை வடக்குத்துறை - அராலி வரையிலான கற்பாதை இடவேண்டுமெனவும் அல்லைப்பிட்டி - மண்டைதீவு வாழ்மக்கள் அல்லைப்பிட்டி - பண்ணை வரையிலான கற்பாதை அமைக்க வேண்டும் எனவும் பல்வேறு வடிவங்களில் போராட்டங்களை நடத்தி வந்தனர்.

1880களில் பிரித்தானிய அரசின் பிரதிநிதியான சேர் வில்லியம் துவைனம் என்பவர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தை பரிபாலனஞ் செய்து வந்தார். இவர் தனது பொறியியலாளரான உவாயன் என்பவருடன் ஆலோசனை செய்து யாழ்ப்பாணத்தில் அலுப்பாந்தியிலிருந்து சிறுத்தீவு வரையிலான ஆழமற்ற கடலூடாக ஒரு கற்பாதையை அமைத்து அதனைத் தொடர்ந்து சிறுதீவுக்கும் மண்டைதீவுக்குமிடையிலுள்ள சிறுதூரமான கடலுக்கு பாலம் போடுவதன் மூலம் தீவக மக்களின் போக்குவரத்துப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கலாம் என எண்ணி அறிக்கைப் பத்திரம் தயாரித்து அதற்கு 50000 ரூபா செலவாகும் என தேசாதிபதிக்கு அறிவித்தார். ஆனால் திறைசேரியில் இதற்கான பணம் இல்லை என அறிவிக்கவே இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

அன்றைய சட்டநிருபண சபையின் தீவுப்பகுதியின் பிரதிநிதியாக கௌரவ வை. துரைசுவாமி அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். பொது வேலைகளுக்கு பணம் ஒதுக்கும் அதிகாரம் சட்ட நிருபணசபைக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் தீவுப்பகுதியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கௌரவதுரைசுவாமி அவர்களிடம்தீர்மானம் எடுக்கும் பொறுப்பும் இருந்தது. வேலணைத்தீவில் அல்லைப்பிட்டிக்கு மேற்கே உள்ள கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆழம் குறைந்ததும் பாரம்பரியமாகப் பயன்படுத்தி வந்த வேலணை வடக்கத்துறை அராலியூடாக போக்குவரத்துக்காக கற்பாதை அமைத்தல் வேண்டும் என கௌரவ துரைசுவாமி அவர்களை வேண்டிக்கொண்டனர். புங்குடுதீவு மக்கள் நடுநிலை வகித்தனர். வேலணைத் தீவு மக்கள் காலம் கடந்து இக்கோரிக்கையை விடுத்தற்கு சில காரணிகள் உண்டு. ஆழம் குறைந்த அராலி - வேலணை கடற்பிரதேசத்தினூடாக தமது பொருளாதார நலன்களிலொன்றான கால்நடைகளை களவாக குடாநாட்டுக்கு எடுத்துச்சென்று விடுகின்றார்கள் எனவும் கற்பாதை அமைக்கும் பட்சத்தில் இச்செயற்பாடு அதிகரிக்கும் எனவும் கருதியிருந்தனர். ஆனால் தாம் அனுபவித்து வரும் குடாநாட்டுடனான போக்குவரத்துப் பிரச்சனையிலிருந்து மீளும் நோக்குடன் உடனடியாக மேற்குறித்த கற்பாதையை அமைத்துத் தரும்படி பெரும்பாலான மக்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க திரு. துரைசுவாமி அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் ஏனைய உறுப்பினர்களின் உதவியுடன் சட்டநிருபண சபையில் வாதாடி அராலிப் பாலம் (கற்பாதை) இடுவதற்கு அரசிடமிருந்து இரண்டரை இலட்சம் ரூபாவை அனுமதிக்கச் செய்தார்.

இஃது இவ்வாறிருக்க சங்குப்பிட்டி - பூநகரி, வேலணை - புங்குடுதீவுக்கும் இடையில் கற்பாதை அமைக்கவேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி வலுவூற்றிருந்த நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் பூநகரி கற்பாதையை அமைப்பதற்கு விருப்பம் கொண்டிருந்தமையினால் அராலிப்பால வேலை கைவிடப்பட்டது. இந்நிலையில் மண்டைதீவு - பண்ணைப்பாலம் அமைக்கும் பட்சத்தில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் எதிர்கால இடப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு மண்டைதீவுக் கிராமம் பெரும் பங்கினை ஆற்றக்கூடியதாக இருக்கும் என மண்டைதீவு மக்கள் தொடர்ந்து வாதாடி வந்தனர். அராலி - வேலணை கற்பாதை அமைக்கப்படல் வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களாவன:

சங்கானை, அராலி, வட்டுக்கோட்டை, பண்டத்தரிப்பு போன்ற பிரதேசங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பினை வைத்திருக்கலாம் என்பது ஒரு காரணியாகும். குறிப்பாக அராலிப் பிரதேசத்தவர்களோடு நீண்டகால உறவுகளைத் தொடர்ந்து பேணிவரலாம் என்பது மற்றொரு காரணியாகும். மேலும் தீவுப்பகுதி மக்களது பணையுடன் தொடர்புடைய உற்பத்திப் பொருள்களை மிகக் குறைந்த தூரத்தினைக் கொண்ட மேற்படி பகுதிகளில் சந்தைப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்த முடியும் எனவும் யாழ்ப்பாண நகரத்தில் எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய குடிநெருக்கம், இடப்பற்றாக்குறையினைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் எனவும் கல்வி மற்றும் பொருளாதார தேவை கருதி இடம்பெயரும் மக்களை பரவலாக குடியமர்த்துவதற்கு வாய்ப்பாக அமையும் எனவும் கடலின் ஆழம் குறைவாக இருப்பதால் கற்பாதைகளை நிர்மாணிக்கவும் பராமரிக்கவும் சுலபமாகவிருக்கும் என்பதாலும் அராலி - வேலணை கற்பாதையினை அமைக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தியோரின் கருத்துக்களாக அமைந்திருந்தன.

பண்ணைப் பாலத்தை நிர்மாணிக்க வேண்டும் என ஆர்வம் கொண்டவர்களின் கருத்தாக தீவக மக்கள் பல வழிகளிலும் முன்னேற வேண்டுமாயின் நேரடியான நகரத்தொடர்பு இருத்தல் வேண்டும் எனவும் அதன்மூலம் நகரப்பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் எனவும் உற்பத்திப் பொருட்களை மாவட்ட மக்கள் ஒன்றுகூடும் யாழ்ப்பாண நகரசந்தையில் சந்தைப்படுத்த முடியும் எனவும் கொக்குவில், கோண்டாவிலைச் சேர்ந்த புகையிலை வியாபாரிகள் இலகுவாக அவற்றை கொள்முதல் செய்வதற்கு வழியேற்படும் எனவும் முஸ்லிம் மக்கள் மண்கும்பானுக்கு வந்து போவதற்கு வாய்ப்பேற்படும் எனவும் கருதி பண்ணைப்பாலம் அமைப்பதே சிறந்தது என தெரிவித்து வந்தனர். அத்துடன் யாழ்ப்பாண நகர எல்லை விஸ்தரிக்கப்படும் போது மண்டைதீவையும் இணைக்கும் பட்சத்தில் இத்தீவு விருத்தியடைய வாய்ப்புண்டு என்பதையும் தெரிவித்தனர். அராலி-வேலணை, மண்டைதீவு - பண்ணைப் பாலத்தில் ஒன்றினை அமைக்கும் பட்சத்தில் மீனவர்கள் பாதிப்புறலாம் என சுற்றுச் சூழலியலாளர்கள் தமது கருத்தினைத் தெரிவித்து கடல்நீரினை மறித்துக்காட்டாது அதற்குப் பாலம் இடப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறான வாதப் பிரதிவாதங்களின் மத்தியில் பாலத்தினை எங்கே அமைத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்து முரண்பாட்டினைத் தீர்க்கும்

பொருட்டு மண்கும்பான் பிள்ளையார் கோயிலில் திருவுளச்சீட்டின் மூலம் எந்தப்பாலத்தினை முதலில் நிர்மாணிக்க வேண்டும் என விட்டுவிடுவதுதான் நன்று எனத்தீர்மானித்ததன் விளைவாக பண்ணைப் பாலத்தினையே முதலில் நிர்மாணிக்கவேண்டும் எனபதில் தரப்பட்டது. இந்நிலையில் அல்லைப்பிட்டி - மண்டைதீவு சந்தி வரையும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருந்த கற்பாதையூடாகச் சென்று மாருதப்புரவி என்ற பெரியவத்தையின் மூலமாகவும் படகுச்சேவைகளின் மூலமாகவும் பண்ணையினைச் சென்றடைந்து அதன்பின்னர் குடாநாட்டுடனான தொடர்புகளை மேற்கொள்ளலாயினார்.

இந்நிலையில் அராலிக் கற்பாதை அமைக்கும் விடயம் கைவிடப்பட்டது. காலத்துக்குக்காலம் அரசினால் பண்ணைக் கற்பாதையை விஸ்தரிக்கும் நோக்குடன் பணம் ஒதுக்கி செயற்பாடுகள் நடைபெற்று வந்தன. எனினும் பண்ணைப் பாலத்தினைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அன்றைய சூழ்நிலையில் உடனடிக்காரணியொன்றே உதவியது என்பதை யாவரும் அறிவார். 1942ஆம் ஆண்டு மண்டைதீவு - பண்ணைக்கடலில் அளவுக்கதிகமான மக்களையும் பொருட்களையும் ஏற்றிச் சென்ற படகு விபத்துக்குள்ளாகி மாணவர்கள் உட்பட 27 பொதுமக்கள் உயிரிழந்ததாலேயே அக்காலத்தில் இலங்கையை பரிபாலனஞ் செய்த தேசாதிபதி அவர்கள் உடனடியாக நிதியினை ஒதுக்கி பாலத்தினை பூர்த்தி செய்ய உத்தரவிட்டதன் விளைவாக அது கைகூடியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்துயர சம்பவத்தில் உயிர்தப்பிய ஒருசிலரில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியின் பிரதி அதிபராக இருந்த காலஞ்சென்ற திரு. க. சிவராமலிங்கம் அவர்களும் ஒருவராவார். இந்நிலையில் பாலவேலை துரிதப்படுத்தப்பட்டு 1960 ஆம் ஆண்டு மக்கள் பாவனைக்காக திறந்துவிடப்பட்டது.

அராலிப் பாலத்தின் அவசியம்

இன்றைய உலகில் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்கள் மற்றும் போக்குவரத்து முறைமைகள் வேகமாக விருத்தியடைந்து வருகின்றன. இந்நிலையில் மிக நீண்ட காலமாக பல்வேறு இன்னல்களுக்காளாகிய தீவுப்பகுதி மக்களில் ஏறத்தாழ ஐந்தில் மூன்று பங்கினர் தமது சொந்தப் பிரதேசங்களை விட்டு வெளியேறி - வெளியேற வேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இதற்கான காரணிகளில் முக்கியமானது போக்குவரத்து முறைமையில் காணப்படும் விருத்தியின்மை அல்லது

நடைமுறையிலுள்ள போக்குவரத்து முறைமையினை ஒழுங்காக பராமரிக்காமையும் பாதுகாப்புப் பிரச்சினையுமாகும்.

இந்நிலையில் தீவுப்பகுதிக்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குமிடையில் காரைநகர் - பொன்னாலை, அல்லைப்பிட்டி - பண்ணை ஆகிய இரண்டுமே கற்பாதைகளுடாக நேரடிப் போக்குவரத்தினை மேற்கொள்ள முடிகின்றது. ஊர்காவற்றுறை - காரைநகர் பயணமானது தொடர்ந்தும் கடற்போக்குவரத்தினூடாகவே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இக்கடற் பிரதேசம் ஆழங்கொண்ட பகுதியாக உள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. எனவே பல்வேறு பொருளாதார சமூக ரீதியில் பல்வேறு பிரச்சினைகளுடன் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் - மீள்சூடியேற்றத்தை மேற்கொள்ள விரும்பும் மக்களுக்கு இலகுவானதும் பரவலானதுமான போக்குவரத்துப் பாதைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

1987ஆம் ஆண்டு இந்திய அமைதிப்படையின் போர்க்குணத்தின் விளைவாக பண்ணையூடான போக்குவரத்து நிறுத்தப்படவே தீவுப்பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்த மக்களுக்கான அத்தியாவசியப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கும் யாழ் குடாநாட்டில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் யுத்தத்திற்கிடையே அகப்படாது தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் வரலாற்றுக்காலம்முதல் போக்குவரத்தினை மேற்கொண்டு வந்த ஆழம் குறைந்த வேலணை வடக்கு - அராலி கடற்பரப்பினைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். அதாவது அராலிப் பக்கமாக 100 அடி நீளமான கற்பாதையினை தீவக அபிவிருத்திக் கழகமானது அரசு அதிபரின் உதவியுடனும், வேலணைப் பக்கமாக பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்புடன் 150 அடி நீளமான கற்பாதைகள் அமைக்கப்பட்டு, இடைப்பட்ட ஆழம் குறைந்த கடற்பரப்பில் சிறுவள்ளங்களின் துணையுடன் போக்குவரத்து இடம்பெற்றது. இப்பிரதேசத்தினூடாகப் பயணித்தவர்கள் பலர் இந்திய இராணுவத் தாக்குதல்களினால் உயிரிழந்துமுள்ளனர். எனினும் அன்றைய நிலையில் தீவுப்பகுதி மக்களுக்கு இப்பாதை பெரிதும் உதவியது என்றால் மிகையாகாது. ஆனால் பண்ணைப் பாலம் போக்குவரத்துக்கு திறந்துவிடப்படவே மீண்டும் இப்பாதையூடான கடல் போக்குவரத்தில் மக்கள் அக்கறை கொள்ளவில்லை.

இலங்கை சுதந்திரமடைவதற்கு முன்பிருந்தே தீவுப்பகுதிக்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குமான போக்குவரத்துப் பாதை யாக அரசினால் வழக்கையாறு - குறிகாட்டுவான் பாதை குறித்துக் காட்டப்பட்டிருந்துள்ளது. ஏனெனில் அக்காலத்தில் இப்பாதையே போக்குவரத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொண்டதாக இருந்துள்ளமையாகும்.

வேலணை - அராலிக்கான கற்பாதை அமைக்கப்படல் வேண்டும் என்று தீவக மக்கள் பலரால் எடுத்துரைக்கப்பட்ட போதும் சிலர் இப்பாதையை முன்னெடுத்துச் செல்ல எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளனர் என்பதும் உண்மையாகும். அதாவது சுயசார்பு பொருளாதார முறைமைக்குட்பட்டிருந்த வேலணைப் பிரதேச மக்களது கால்நடைகளை களவாகக் கடத்திச் செல்வதற்கு இப்பாலம் மேலும் ஊக்குவிப்பை அளிக்கலாம் என்பதனாலேயே எதிர்த்தார்கள். அன்றைய பொருளாதார நிலையில் அவர்கள் அவ்வாறு யோசித்திருக்க வாய்ப்புண்டு. ஆனால் இன்றைய உலகமயமான பொருளாதார அமைப்பின் விளைவாக தற்பொழுது இவைபற்றி சிந்திக்கமாட்டார்கள்.

யாழ்ப்பாண நகரம் மற்றும் அதனைச் சூழவுள்ள பிரதேசங்கள் நெருக்கமான குடியிருப்புக்களைக் கொண்ட பிரதேசங்களாக உருவெடுத்துவிட்டது. இந்த நிலையில் அராலி - வேலணைத்துறை கற்பாதை அமைக்கப்படின் அராலி, வட்டுக்கோட்டை, சங்கானை உட்பட வலிகாமப் பிரதேசங்களுடனான தொடர்புகள் அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் உருவாக வழியுண்டு. குறிப்பாக தீவகமக்கள் தமது உற்பத்திப் பொருட்களை சந்தைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்களை பெற்றுக்கொள்ள முடிவதுடன் அப்பிரதேசங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களை நேரடியாக தீவுப்பகுதி மக்கள் பெற்று இலகுவாக தமது பிரதேசங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல வாய்ப்புண்டாகும்.

யாழ்ப்பாணம் நகரப் பாடசாலைகளில் காணப்படும் இடநெருக்கடியினாலும் போக்குவரத்து பிரச்சினையினாலும் தீவக மாணவர்களின் கல்வி வாய்ப்புக் குறைவாகவே உள்ளது. மேற்படி இப்பாதை அமைக்கப்படுமானால் வலிகாமப் பகுதிகளில் உள்ள பிரபல பாடசாலைகளில் சேர்ந்து கல்வி வாய்ப்பினை பெற்றுக்கொள்ள வசதியேற்படும். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக்

கல்லூரியை குறித்துக்காட்டலாம். தீவக மக்களுக்கும் அராலிப்பிரதேச மக்களுக்குமிடையில் நீண்ட நெடுங்காலத் தொடர்புகள் இருந்துள்ளமை வரலாற்றுண்மையாகும். போக்குவரத்துப் பிரச்சினையே இவர்களின் தொடர்புகளை மட்டுப்படுத்துவதற்கு காரணியாகவிருந்துள்ளது. எனவே இப்பாதை அமைக்கப்பட்டபின் மீண்டும் உறவுகள் புதுப்பிக்கப்பட வாய்ப்புண்டு. அராலிப் போக்குவரத்திற்கான பாதை அமைக்கப்பட்டபின் வலிகாமம் மேற்கு, தெற்குப் பிரதேசங்கள் குறிப்பாக சங்கானை பண்டத்தரிப்பு வட்டுக்கோட்டை பிரதேசங்கள் நகரங்களாக விருத்தியடைவதற்கு வாய்ப்புக்கள் அதிகமுள்ளது போலதீவுப்பகுதியில் வேலணை, ஊர்காவற்றுறை, புங்குடுதீவு போன்றன விருத்தியடைய வாய்ப்புண்டு.

மேலும் இப்பாதை அமைப்பதன் வாயிலாக இப்பிரதேச மீனவர்களின் மீன்பிடித்தொழில் விருத்தியடையவும் வாய்ப்புண்டு. தீவுப்பகுதி சமூக பொருளாதார பண்பாட்டு ரீதியில் விருத்திபெற்ற பிரதேசமாகவிருந்த போதிலும் கடந்த 15 ஆண்டுகளில் இப்பிரதேசத்தில் நிகழ்ந்த அசாதாரண சூழ்நிலைகளினால் மக்கள் வெளியேறி உள்நாட்டிலும் சர்வதேசங்களிலும் வாழ்ந்து வரும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக இத்தீவுகளில் ஏறத்தாழ 4000 குடியிருப்புகள் (விசாலமான கல்வீடுகள் பெரும்பாலானவை 1970 களின் பின்னர் நிர்மாணிக்கப்பட்டவை) மக்கள் பயன்பாடின்றிக் காணப்படுவதுடன் படிப்படியாக அழிக்கப்பட்டும் அழிந்தும் வருகின்றன. தீவுப்பகுதியின் வளர்ச்சிக்கு முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களான அல்பிரட் தம்பிஐயா, வீ.ஏ.சுந்தையா, வி. நவரத்தினம், கா. பொ. இரத்தினம் போன்ற பெரியோர் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். ஆனால் தற்போது தீவுப் பகுதியின் வளர்ச்சி பற்றி எவரும் பெரிதாக அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்கவில்லை. தீவுப்பகுதியில் உள்ள பெரும்பாலான வீதிகள், சிறுவீதிகள் என்பவற்றிற்கு புனர்வாழ்வு கொடுக்கப்படாதிருக்கும் அவலநிலையே தொடர்கின்றது. அரச நிர்வாகிகள் தமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் பரிந்துரைகளை மதித்து நடக்கவேண்டியவர்கள். தீவுப்பகுதியின் போக்குவரத்தினை குறிப்பாக வீதிகளைச் செம்மைப்படுத்தித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டால் போதியளவு மக்கள் இல்லாத நிலையில் வீதிகளைப் புனரமைக்க முடியாது எனக்கூறி விடுகின்றனர். இந்நிலையில் வீதிகளற்ற, போக்குவரத்து வசதிகளற்ற நிலையில் எவ்வாறு மக்கள் மீள்குடியமர்வார்கள் எனச் சிந்திக்கத் தவறுகின்றனர்.

இறுதியாக தீவக வளர்ச்சியினை மேம்படுத்துவதற்கு போக்குவரத்து மற்றும் பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகளே பெரும் தடையாகவுள்ளது. எனவே அரசும் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் மாகாணசபையினரும் இவற்றினை நிவர்த்தி செய்ய உதவவேண்டும். குறிப்பாக ஆழம் குறைந்த வரலாற்றுக்காலம் தொட்டு பயணித்த - தீவகத்தின் பொருளாதார விருத்திக்கு வாய்ப்பாகவுள்ள - யாழ்ப்பாண நகரத்தின் குடியடர்த்தியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு - இலகுவாகவும் விரைவாகவும் குடாநாட்டைச் சென்றடைய - தீவக மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியை முன்னெடுக்க - பண்பாட்டு உறவுகளை மீளவளர்த்தெடுக்க அராலி - வேலணை கற்பாதை (பாலம்) அமைக்கப்படுதல் காலத்தின் தேவையும் அவசியமுமாகும். சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் காலத்துக்கு உகந்த நவீன முறையில் இப்பாலத்தினை அமைப்பதன் மூலம் தீவக மக்களின் நீண்ட நாள் கனவினை யார் நிறைவு செய்வார்கள்.

அராலி - வேலணை கற்பாதை தொடர்பாக தற்போதைய நிலை

யுத்தத்தின் விளைவாக மிகப் பாதிக்கப்பட்ட தீவகத்தினை மீள்கட்டியமைப்பதற்கு அரசியல்வாதிகள் மற்றும் தீவகத்தின் வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டோரின் நியாயமான வற்புறுத்தலின் காரணமாக வழக்கியாறு - குறிக்கட்டுவான் வரையும் கற்பாதையாக மாற்றுவதற்கு அராலி - வேலணை கடற்கற்பாதையுட்பட 2016/2017 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதியில் 4300 மில்லியன் ரூபாவினை ஒதுக்கியிருந்தனர். வடமராட்சியில் மருதங்கேணி வீதியினை அவசரமாக மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்படவே மேற்குறித்த கற்பாதை வேலை தடைப்பட்டது. எனினும் கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மாவை. சோ. சேனாதிராசா அவர்கள் 2017/2018 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதியில் அராலி - வேலணை கடற்கற்பாதையுட்பட அராலியிலிருந்து குறிக்கட்டுவான் வரையிலான பாதை நவீன மயப்படுத்தப்படவுள்ளதாக தெரியப்படுத்தியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தீவகம் : சுற்றுலாத்துறைக்கான வளங்களும் வாய்ப்புக்களும்

இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் தம்மை மையப்படுத்திய பொருளாதார முறைமைகளை ஏற்படுத்தி ஆட்சி செய்து வந்துள்ளனர். அதாவது தேயிலை, றப்பர், தெங்குப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து ஏற்றுமதி மூலம் வருமானத்தைப் பெற்று வந்தனர். உள்நாட்டு மக்களைத் திருப்திப்படுத்தும் நோக்கில் உள்நாட்டு விவசாயத்திலும் கணிசமானளவு முக்கியத்துவத்தையும் வழங்கினர். இத்தகைய பொருளாதாரக் கட்டமைப்பானது நாடு சுதந்திரம் அடையும் வரை மட்டுமல்லாது 1970 ஆம் ஆண்டு வரை தொடர்ந்தது. அதாவது மொத்த அன்னியச் செலாவணியில் 90.0 சதவீதத்தினை இப்பயிர்கள் மூலமே பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. சர்வதேசங்களில் குறிப்பாக ஆபிரிக்க நாடுகளில் பெருந்தோட்ட உற்பத்திகள் 1950களைத் தொடர்ந்து படிப்படியாக அதிகரிக்கலாயின. இதனால் பாரம்பரியமாக இப்பொருட்களை உற்பத்தி செய்த நாடுகளுக்கு சவாலாக இந்நாடுகள் உற்பத்தியை மேற்கொள்ளவே இலங்கையில் அன்னியச் செலாவணிப் பற்றாக்குறையினை 1970களிலிருந்து ஏற்படுத்திய நிலையில் நாடு பொருளாதார நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியேற்பட்டது. இதற்கு மாற்றீடாக இரத்தினக்கல் உற்பத்தியினை அதிகரித்தல், திறந்த பொருளாதார முறையில் ஆடைக் கைத்தொழில்களை ஊக்குவித்தல், தொழிலாளர்களை வேண்டி நிற்கும் நாடுகளுக்கு தொழிலாளர்களை அனுப்பி அவர்கள் மூலம் அன்னியச் செலாவணியைப் பெற்றுக்கொள்ளல் போன்ற பலமுயற்சிகளை அரசு மேற்கொண்டுவந்தது. எனினும் அரசின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ற பலன் கிட்டவில்லை என்றே கூறல்வேண்டும்.

இந்நிலையில் நாட்டில் சுற்றுலாத்துறையினை விருத்தி செய்து சுற்றுலாப்பயணிகளைக் கவரும் செயற்பாட்டினை 1970களிலிருந்து பதவிக்கு வரும் அரசுகள் முனைப்புக் காட்டி வருகின்றது. இலங்கையில் சுற்றுலாத்துறை தொடர்பான செயற்றிட்டமானது 1937ஆம் ஆண்டிலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும் 1948ஆம் ஆண்டிலேயே அரசாங்க சுற்றுலாப் பணியகம் ஒன்று

உருவாக்கப்பட்டது. 1966இல் சுற்றுலாச்சபை, ஹோட்டல் கூட்டுத்தாபனம், ஹோட்டல் பயிற்சிப் பாடசாலை, சர்வதேச விமான நிலைய விரிவாக்கமும் 1977ஐத் தொடர்ந்து சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவருவதற்கான நட்சத்திரக் ஹோட்டல்கள் அமைக்கும் பணியும் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இதனால் சுற்றுலாத்துறையின் விரிவாக்கத்திற்கு அரசும், தனியார் துறையினரும் பெருமளவில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். இதன் விளைவாக 1966இல் 18969 சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகை தந்திருந்த நிலையானது 2014ஆம் ஆண்டு 1527157 பயணிகளாக அதிகரித்து 2017ஆம் ஆண்டு 2.5 மில்லியனை எட்ட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் சுற்றுலாத்துறை விருத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

1980களைத் தொடர்ந்து 2009ஆம் ஆண்டு வரையிலான முப்பது வருட கால உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் சுற்றுலாத்துறை வளர்ச்சியில் பெரிய தாக்கத்தினை உண்டு பண்ணியிருந்ததும் உண்மையே. சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகையும் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்ற இறக்கத்துடன் காணப்பட்டிருந்தது. குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகையானது பாதுகாப்பு நிலைகளைக் கருத்திற் கொண்டு தடைப்பட்டிருந்தது.

சுற்றுலாத்துறையினை உள்நாட்டவர்களின் சுற்றுலா, சர்வதேசத்தவர்களின் சுற்றுலா என இரு வகைப்படுத்தலாம். இவ்விரு வகையினரும் வரலாற்று, கலாசார பிரதேசங்களைப் பார்வையிடுவதற்காகவும் எழில் மிகுந்த பிரதேசங்களுக்குச் சென்று தமது பொழுதினை இன்பகரமாக போக்குவதற்காகவுமே சுற்றுலாவினை மேற்கொள்கின்றனர். அந்த வகையில் அத்துடன் குறித்த பிரதேசங்களின் பௌதிக பண்புகளுடன் இணைந்த இயற்கைக் காட்சிகளையும் தரிசிப்பதற்காகவும் வருகை தருகின்றனர். இந்நிலையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் தனிப்பௌதிக அலகாகக் காணப்படும் தீவுப்பகுதியானது சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரக்கூடிய பிரதேசமாக அன்றும் இன்றும் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சுற்றுலா மையங்கள்

நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, புங்குடுதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு, காரைநகர், வேலணைத்தீவு, மண்டைதீவு ஆகிய தீவுகளை உள்ளடக்கிய பிரதேசமே தீவகம் எனலாம். இத்தீவுகள் வரலாற்றுக்

காலங்களிலிருந்து இலங்கைத்தீவின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தவையாகும். இங்கு வாழ்ந்து வந்த மக்கள் பிரித்தானியர் காலத்திலிருந்து தற்காலிக மற்றும் தற்காலிகநிரந்தர இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டு பொருளாதார பலத்தினைப் பெற்றவர்கள். தமிழர் விடுதலைப் போராட்டத்தினைத் தொடர்ந்து மக்களில் கணிசமானோர் வெளியிடப் பெயர்வினை மேற்கொண்டுவரினும் 1991ஆம் ஆண்டில் மாபெரும் வெளியிடப் பெயர்வுக்குள்ளாகினர். தற்போது 1981ஆம் ஆண்டு குடித்தொகையோடு ஒப்பிடுமிடத்து 45.0 சதவீத மக்களே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இங்கு வாழ்ந்து வரும் மக்களில் பெரும்பாலானோர் பொருளாதார ரீதியில் நலிவுற்றவர்களாகவேயுள்ளனர்.

தீவகத்தில் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரக்கூடிய பல அம்சங்கள் நிறையவேயுள்ளது. அவை உரிய முறையில் பராமரிக்கப்படாத நிலையினால் அதன் முக்கியத்துவத்தை வெளிக்கொணர முடியவில்லை. குறிப்பாக வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க அமைவிடங்கள், நாட்டு மக்கள் நேசிக்கும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கலாசார மையங்கள், சுற்றுலாப் பயணிகளின் மனம் மகிழ வைக்கக்கூடிய கடற்கரையோரங்கள், பன்னாட்டுப் பறவைகள் கூடுமிடங்கள், கடல் மத்தியில் ஆழம் குறைந்த பகுதிகள் (களம்), வரலாற்றில் சர்வதேச வர்த்தகம் நடைபெற்ற பிரதேசங்கள், நாட்டின் வரலாற்று விழுமியங்களை வெளிக்கொணரக் கூடிய கட்டடக்கலை அம்சங்கள் போன்ற பல சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரக்கூடிய வகையில் அமைந்திருந்தபோதிலும் அவை உரிய முறையில் பராமரிக்காத நிலையினால் உள்நாட்டு, சர்வதேச சுற்றுலாப் பயணிகளின் விருப்பத்தெரிவில் சற்றுத் தள்ளியேயுள்ளது எனலாம். குறிப்பாக நெடுந்தீவின் நிலப்பரப்பைக் கொண்ட பிரித்தானியாவின் தென் எல்லையிலுள்ள Island of white எனத் தீவானது வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தீவாகும். இத்தீவினை பிரித்தானிய அரசு சிறப்பான முறையில் பராமரித்து வருவதனால் தற்போது நாளொன்றுக்கு சராசரியாக 100,000 சுற்றுலாப் பயணிகள் தரிசித்துச் செல்வதையும் அவர்களில் சிலர் அங்கேயே நாள் கணக்கில் தங்கிச் செல்வதையும் காணமுடிகின்றது. அத்தகைய சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் பிரதேசமாக தீவகம் இருந்தும் அரசாங்கமோ, பிரதேச சபைகளோ சுற்றுலாவுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்காத நிலையினால் இத்தீவுகளில் வாழ்ந்துவரக்கூடிய மக்களின் பொருளாதார சமூக, பண்பாட்டு

வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் தடைகள் உண்டு என்றே கருதலாம். எனவே அரசாங்கம் தீவகத்தின் சுற்றுலா தொடர்பாக சிறப்புத்திட்டம் ஒன்றினை ஏற்படுத்தும் பட்சத்தில் சுற்றுலாத்துறை மேம்பாட்டுக்கு வழிவகுக்கமுடியும்.

தீவகத்தில் சுற்றலா மையங்களை மூன்று பிரிவுக்குள் வகைப்படுத்தலாம்.

- I. வரலாற்றுச் சுற்றுலா மையங்கள்
- II. கலாசார சுற்றுலா மையங்கள்
- III. கரையோர சுற்றுலா மையங்கள்

வரலாற்றுச் சுற்றுலா மையங்கள்

நெடுந்தீவு

போர்த்துக்கீசர்கோட்டை: பெரியதுறைக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ளது. இதனை ஒல்லாந்தர் கோட்டை மற்றும் மீகாமன் கோட்டை எனவும் சொல்வதுண்டு. இக்கோட்டை தற்போது சிதைவுற்ற நிலையில் உள்ளது.

ஒல்லாந்தர் காலத்து கட்டடம்: இது உதவி அரச அதிபர் பணிமனை யுடன் காணப்படுகின்றது.

வெடியரசன் கோட்டை: நெடுந்தீவு மற்றும் தீவுப்பகுதியை நிர்வகித்த வெடியரசனால் கட்டப்பட்ட கோட்டை எனக் கருதப்படுகின்றது. கோட்டை காட்டுப் பகுதியில் அமைந்திருந்தது. முற்றாக அழிந்து மேடாகக் காணப்படுகின்றது. புதைபொருளாராய்ச்சியாளர்கள் சோழர் காலக் கட்டடக் கலையை ஒத்ததாகவிருந்துள்ளது என்பர்.

வெளிச்சவீட்டுக் கோபுரம் : நெடுந்தீவில் தென்கிழக்கில் உயர்ந்த முக்கோண வடிவமாகக் கட்டப்பட்ட கோபுரம். இதனை ஒல்லாந்தர் கட்டினார்கள் எனக் கூறப்படுகின்றது. இதற்கு Queen Tower என அழைக்கப்பட்டது. காலப்போக்கில் உள்ளூர் மக்கள் குவிந்தா என அழைத்து வருகின்றனர். கடல் பயணிகளை கரைசேர்ப்பதற்கு கட்டப்பட்டது.

குதிரை லயங்கள்: நெடுந்தீவில் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் குதிரைகள் வளர்க்கப்பட்டன. அவற்றைக் கட்டுவதற்கு லயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவை இன்னும் காணப்படுகின்றன.

நாற்பாதடி மனிதனின் காற்பாதம்: நெடுந்தீவு மேற்கில் சாராப்பிட்டியில் கோளாங்கற்பாறைகளின் மத்தியில் பெரிய மனிதனின் காற்பாதம் காணப்படுகின்றது. இப்பாதத்தை இராமபிரானின் காற்பாதம் எனவும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

பூதம் வெட்டிய கிணறுகள் : நெடுந்தீவில் சாராப்பிட்டியில் நன்னீர் கிணறுகள் உண்டு. 30க்கு மேற்பட்ட கிணறுகள் காணப்படுகின்றன. கிணற்றோடு இணைத்து நீர்த்தொட்டிகள் உண்டு. இத்தொட்டியிலிருந்து குதிரைகள் நீரைப்பருகக்கூடியதாகவே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக்கிணறுகள் நவீன தொழில்நுட்பம் இல்லாத காலத்தில் வெட்டப்பட்டுள்ளதால் பூதங்கள்தான் வெட்டியிருக்க வேண்டும் என நம்புகின்றனர். இதனால் இக்கிணறுகளை பூதம் வெட்டிய கிணறு என அழைக்கின்றனர்.

கல்வேலி: நெடுந்தீவுக் கிராமத்தில் மக்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக தங்களது காணிகளுக்கு கல்வேலிகள் அமைத்து எல்லைகளை உறுதிப்படுத்துவதையும் காணமுடிகின்றது. இதற்கு 'பகிர்' என்று அழைப்பர். இத்தகைய வேலிகள் வடமராட்சியில் சில இடங்களிலும் உண்டு.

மருத்துவக்கேணி

நெடுந்தீவில் மருத்துவக்கேணி ஒன்று உள்ளது. குதிரைகளுக்கு நோய் ஏற்படும் பட்சத்தில் அக்கேணிக்கு கொண்டு சென்று குளிப்பாட்டியதும் நோய் தீரும் என்ற நம்பிக்கை இவ்வூர் மக்களுக்கு உண்டு.

அரிய பல மூலிகைச் செடிவகைகள்

நெடுந்தீவுக்கிராமத்தில் சித்த, ஆயுள்வேத மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய மூலிகைச் செடிகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ளவர்கள் வரலாற்றுக் காலங்களிலிருந்து மூலிகைகளை தமது நாளாந்த உணவிற்கும் மற்றும் வைத்தியத்திற்கும் பயன்படுத்துவதால் நீண்ட ஆயுளுடன் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர் நெடுந்தீவு லக்ஸ்மன் தனது நூலில் தெரிவித்துள்ளார். எனவே சித்த, ஆயுள்வேத கற்கைகளை மேற்கொள்பவர்களுக்கு இக்கிராமங்களாய்வுக்குட்படுத்தக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

ஊர்காவற்றுறை

காமன் செங்கோட்டை

ஊர்காவற்றுறையில் அமைந்துள்ள காமன் செங்கோட்டை போர்த்துக்கீச தேசாதிபதியால் கட்டப்பட்டது. பவளப்பாறைகளிலான உட்பக்கச் சுவர் கொண்டது. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் காமன் செயல் என்பவரால் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. அண்மைக்காலத்தில் மீண்டும் புனரமைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஊர்காவற்றுறை துறைமுகம்

இது ஓர் இயற்கைத்துறைமுகம் ஆகும். புராதன வணிகச் செயற்பாடுகள் இங்கு நடைபெற்றுள்ளது. ஊறாத்துறை என்று பிற்காலத்தில் அழைக்கப்பட்ட இத்துறைமுகம் சார்ந்த பிரதேசம் பன்றித்துறை என்று தமிழிலும், ஊரா தொட்ட எனச் சிங்களத்திலும் அழைக்கப்பட்டதாகும். காரைநகருக்கும் ஊர்காவற்றுறைக்கும் இடைப்பட்ட ஆழமான குறுகிய கடற்பரப்பினூடாகவே ஐரோப்பியர் யாழ்ப்பாணத்துடன் கடற்போக்குவரத்தினை மேற்கொண்டிருந்தனர் எனலாம்.

கோட்டை

ஊர்காவற்றுறையில் போர்த்துக்கீசரினால் கட்டப்பட்ட கோட்டை இருந்துள்ளது. இது தற்போது அழிவு நிலையில் உள்ளது.

அல்லிராணிக் கோட்டை

இவ்விடத்தில் அல்லிராணி என்பவர் ஆட்சி செய்தவர் எனவும், இது மருவி அல்லைப்பிட்டி எனப் பெயர் பெற்றது எனவும் கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது. இவ்விடத்தில் அல்லிராணிக்கோட்டை என்ற ஒரு கட்டடம் அழிவடைந்த நிலையில் உண்டு.

வெளிச்சவீடுகள்

புங்குடுதீவில் கோரியாவடி என்ற இடத்தில் ஒல்லாந்தரினால் கட்டப்பட்ட வெளிச்ச வீடு உண்டு. இதனைப் புனரமைக்கப்படல் வேண்டும் என இவ்வூர்மக்கள் விரும்புகின்றனர்.

பெருக்கமரம்

அரேபிய வர்த்தகர்களால் தென்னிந்தியா, இலங்கைக்கு கொண்டு வரப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகின்றது. தீவகத்தில் நெடுந்தீவிலும், புங்குடுதீவில் இறுப்பிட்டியிலும் இம்மரங்களைக் காண முடிகின்றது. இப்பிரதேசங்களில் அரேபிய நாணயங்கள் பல கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பறவைச் சரணாலயம்

நெடுந்தீவில் மாரிகாலங்களில் சைபீரிய நாட்டு பறவையினங்கள் வந்துஇனப்பெருக்கத்தில் ஈடுபட்டு குஞ்சுகளுடன் திரும்பிச் செல்வதைக் காணமுடிகின்றது. அதுமட்டுமல்லாது ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நெடுந்தீவில் புறாக்களை வளர்த்தற்பொருட்டு புறாக்கூடுகளை

கட்டியிருந்தனர் எனவும் அது தற்போதும் மக்களால் பார்க்கக் கூடிய தாகவிருக்கின்றன.

வேலணைத்தீவில் மாரிகாலங்களில் வெளிநாட்டுப் பறவையினங்கள் பண்ணையிலிருந்து ஊர்காவற்றுறை வரையிலாக தென்பகுதி இடங்களில் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து கூடுவதைக் காணமுடிகின்றது. இக்காலங்களில் மக்கள் அவற்றைப் பார்த்து மகிழ்வதுண்டு.

கலாசார சுற்றுலாவுக்கான வாய்ப்புக்கள்

தீவகம் நால்வகை மதத்தவர்களையும் இணைக்கக்கூடிய கலாசார பாரம்பரியமுள்ள பிரதேசமாகும். பொதுவாக இந்துக்களே அதிகமாக வாழ்ந்துவரினும் ஏனைய மதத்தவர்கள் குறிப்பாக கிறிஸ்தவர்களும் சிறியளவில் இஸ்லாமியரும் வாழ்ந்துவருகின்றனர். பௌத்தர்களைப் பொறுத்தவரையில் தீவகத்தில் வாழ்ந்துவரவில்லை எனினும் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க நயினாதீவில் உள்ள நாகவிகாரை நாட்டிலுள்ள பௌத்தர்களின் புனிதத் தலமாக விளங்கி வருகின்றமையுடன், புத்தபெருமான் மூன்றுமுறை இத்தீவுக்கு வந்து நாகர்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகண்டு சென்றுள்ளார் என ஜீகமும் மக்கள் மனதில் நிலைத்திருக்கின்றது. அதேபோல காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பரம், நயினை நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம், புங்குடுதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலயம், புளியங்கூடல் மாரியம்மன் ஆலயம், வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம், அனலைதீவு ஐயனார் ஆலயம், அனலைதீவு நாகதம்பிரான் ஆலயம், நெடுந்தீவு நெழுவினி விநாயகர் ஆலயம் போன்ற சைவக்கோவில்களை தீவக மக்கள் தமது தெய்வங்களாகப் போற்றி வழிபடுகின்றனர்.

தீவகத்தில் பல கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் இருப்பினும் சாட்டி மாதா ஆலயம், சின்னமடு மாதா ஆலயம், ஊர்காவற்றுறை சென்ஜேம்ஸ் ஆலயம், நெடுந்தீவு புனித யுவானியார் தேவாலயம் என்பன பிரசித்தி பெற்றதாயுள்ளதுடன் சமய சுற்றுலாப் பயணிகள் ஒன்று கூடும் இடமாகவுள்ளது. இஸ்லாமியர்களின் புனித தலமாக மண்கும்பான் பள்ளிவாசல் விளங்குகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து இஸ்லாமியர்கள் தொடர்ச்சியாக வந்து செல்லும் நிலையினைக் காணமுடிகின்றது.

கரையோரச் சுற்றுலாவுக்கான வாய்ப்புகள்

சர்வதேச சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு மட்டுமல்லாது உள்நாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கும் மகிழ்வூட்டும் சுற்றுலாவே கரையோரச் சுற்றுலாவாகும். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மக்கள் ஒன்று கூடும் இடங்களாக காரைநகர் கசூரினா கடற்கரை, வேலணை சாட்டிக் கடற்கரை, நெடுந்தீவுக் கடற்கரை என்பன விளங்குகின்றன. குடாநாட்டு சுற்றுலாவினர் மட்டுமல்லாது தென்னிலங்கைச் சுற்றுலாவினர் நாள்தோறும் வந்து கடல்நீராடி மகிழ்வுடன் செல்வதைக் காணமுடிகின்றது. இதனால் இப்பிரதேசம் சார்ந்த உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கான சேவைகளை வழங்கி வருகின்றன. தனியாரும் சாதாரண தர விடுதிகளை கசூரினா, சாட்டியில் அமைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விடங்களில் படகோட்டமும் நடைபெறுவதற்கான வாய்ப்புகளும் உண்டு.

2009ஆம் ஆண்டின் பின்னரான சுற்றுலாத்துறையின் போக்கு

விடுதலைப்புலிகளுக்கும் அரசுக்குமிடையிலான யுத்தம் 2009ஆம் ஆண்டு மே மாதம் மௌனித்ததைத் தொடர்ந்து பல்வேறு நோக்கங்களை மனதிலிருத்தி தென்னிலங்கை மக்களின் வருகையானது அதிகரிக்கலாயின. அதாவது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்துக்கு வராத நிலை குறிப்பாக நயினாதீவில் (நாகதீப) அமைந்துள்ள வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பெளத்த ஆலயத்தைத் தரிசித்தல் மற்றும் அரசினால் மாதகல் பிரதேசத்தில் யுத்த காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட சங்கமித்தபுர விகாரையினைத் தரிசிக்கும் நோக்குடன் பெரும் எண்ணிக்கையிலான தென்னிலங்கை மக்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு வருகை தரத் தொடங்கினர். இத்துடன் இவர்கள் வருகைக்கு வேறு காரணிகளும் உண்டு. அரசின் மறைமுக உதவியும் இச் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குக் கிடைத்தது. கடந்த 30 ஆண்டுகளில் விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த வடக்கு மாகாணத்தை அரசு கைப்பற்றிய பின்னர் எத்தகைய நிலையில் காணப்படுகின்றது என்பதை அறிவதே முதல் நோக்கமாக சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு இருந்துள்ளது. விடுதலைப்புலிகளின் நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள், யுத்தத்தினால் அழிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களைப் பார்த்தல், குறிப்பாக விடுதலைப்புலிகளின் தலைவரின் வாசஸ்தலம், துயிலும் இல்லங்கள் என்பவற்றை பார்வையிட்டுச் சென்றுள்ளனர். இத்தகைய தென்னிலங்கைச் சுற்றுலாப் பயணிகளில் பெரும்பாலானோர்

நயினாதீவையும் தரிசித்துள்ளனர். குறிப்பாக நயினாதீவு - குறிகாட்டுவான் மோட்டார் படகு உரிமையாளர் சங்கத்தினரின் கணிப்பின் பிரகாரம் தென்னிலங்கையிலிருந்து 2009-2012ஆம் ஆண்டுகளிடையில் இருபது இலட்சம் மக்கள் வந்து சென்றுள்ளனர் என அறிய முடிகின்றது. பெரும் எண்ணிக்கையிலான சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகையினால் உணவு, தங்குமிடம் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரை பல்வேறு சிரமங்களை அனுபவித்துள்ளனர் எனலாம்.

இவர்களுடன் அரசு அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களில் தொழில்புரிபவர்கள், மீள்கட்டுமானப் பணிகளில் ஈடுபட விரும்புவர்கள், சர்வதேச அவதானிப்பாளர்கள் எனப் பல தரப்பினரின் வருகையும் இக்காலங்களில் அதிகரிக்கலாயின. இதனால் சுற்றுலாத்துறையின் முக்கிய பங்கினை வகிக்கக்கூடிய தங்குமிடங்களை அதிகரிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் புலம்பெயர் தமிழர்கள் பலர் ஹோட்டல்களைக் கட்டத் தொடங்கினர். டில்கோ, சுபாஸ், கிறீன்கிராஸ், யூ.எஸ் ஹோட்டல் என பல நட்சத்திரக் ஹோட்டல்களைக் கட்டி செயற்பாட்டுக்கு விடப்பட்டுள்ளது. இராணுவத்தினரும் காங்கேசன்துறையில் தல்செவன என்ற ஹோட்டலை நிர்மாணித்து நடாத்தி வருகின்றனர். இவை தவிர சிறிய தங்குமிட வசதிகள் பலவற்றை குடியிருப்புகளில் ஏற்படுத்தி சுற்றுலாப் பயணிகளின் தேவைகளைத் தற்போது பூர்த்தி செய்து வருகின்றனர். தீவகத்தைப் பொறுத்தவரை சாட்டியிலும் கசூரினாவிலும் சிறிய தங்குமிட வசதிகள் தனியாரினால் செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போது நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, குறிகாட்டுவான், மண்டைதீவு போன்ற இடங்களிலும் தங்குமிடவசதிகளைச் செய்வதற்கான ஆயத்த முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

பொதுவாகத் தீவகத்திற்கான சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகையானது பருவ காலத்திற்கேற்பவே காணப்படுகின்றது. தென்னிலங்கை சுற்றுலாப் பயணிகள் பெளர்ணமி (போயா) திங்கள்களிலேயே பெரும் எண்ணிக்கையில் வருகின்றனர். அல்லது நீண்ட அரசு விடுமுறை வரும் காலங்களிலும் எதிர்பார்க்க முடியும். இவை தவிர புலம்பெயர் தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏனையோரும் ஆனி, ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் தமது பூர்வீகக் கிராமத்தைத் தரிசிக்கவருவதுண்டு. குறிப்பாக நயினை நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம் மற்றும் தமது இஷ்ட தெய்வங்களின் திருவிழா காலங்களிலும் வந்து போவதுண்டு.

ஆனால் இவர்களில் பெரும்பாலானோர் யாழ்ப்பாண நகரத்திலுள்ள
 ஹோட்டல்களில் தங்குவதுண்டு.

சுற்றுலா விருத்திக்கான உபாயங்கள்

மக்கள் ஓய்வு நேரங்களில் சந்தோஷத்திற்காகவும், பொழுதினை
 கழிப்பதற்காகவும் சுற்றுலா செல்வது வழக்கமாகும். அதாவது
 வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இடங்கள், தெய்வீகத்தன்மை கொண்ட
 இடங்கள், வனப்புமிக்க புவியியற்றன்மை கொண்ட பிரதேசங்கள்
 போன்றவற்றிற்குச் சென்று பொழுதினைக் கழித்து வருவதையே
 சுற்றுலா எனலாம். தீவுப்பகுதியைப் பொறுத்தவரை வரண்ட
 காலநிலைப் பண்புகளைக் கொண்டிருந்தாலும் பல்வேறு நிலைகளில்
 சுற்றுலாவினை வளர்த்தெடுப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகமாகக்
 காணப்படுகின்றன. சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் தீவகப்
 பிரதேசம் விருத்தி செய்யப்படுமாயின் வேலை வாய்ப்பற்றிருக்கும்
 அல்லது கீழுழைப்புடன் வாழ்ந்து வரும் மக்களில் கணிசமானோருக்கு
 தொழில் வாய்ப்பினை வழங்கக்கூடியதாகவிருக்கும். குறிப்பாக
 தீவகத்தில் செறிந்து காணப்படும் பனையுடன் தொடர்புடைய
 உற்பத்திப் பொருட்களைக் கவர்ச்சிப் பொருளாக்குதல், கடலில்
 காணப்படக்கூடிய சங்கு, சிப்பி மற்றும் அழகான முருகைக்
 கற்பாறைகளைப் பெற்று அழகுபடுத்துதல், பிரதேச வனப்பினை
 எடுத்துக்காட்டக்கூடிய புகைப்படங்களைச் சேகரித்தல், சுற்றுலா
 விடுதிகளை ஏற்படுத்துதல், சீரான போக்குவரத்துச் சேவைகளை
 மேற்கொள்ளல் போன்ற பல விடயங்களில் கவனம் செலுத்திச்
 செயற்படும்போது தீவக சுற்றுலா விருத்தியடைய வாய்ப்புண்டு.

எழுவைதீவுக்கும் அனலைதீவுக்குமிடையில் மணற்றிட்டாகக்
 காட்சியளிக்கும் பருத்தித்தீவு காணப்படுகின்றது. இத்தீவு சுற்றுலாப்
 பயணிகளைக் கவரக்கூடிய தீவாகும். 2009ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டு
 யுத்தம் மௌனித்ததனைத் தொடர்ந்து இலங்கை சுற்றுலா சபையினர்
 இத்தீவினை சுற்றுலாத் தலமாக மாற்றவேண்டும் என்ற நோக்கில் வந்து
 பார்வையிட்டுச் சென்றுள்ளனர். இத்தீவினைச் சுற்றி ஆழம் குறைந்த
 கடல் பிரதேசம் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக அனலைதீவிலுள்ள
 கால்நடைகள் கடலில் நடந்து வந்து பருத்தித்தீவில் மேய்ந்துவிட்டு
 திரும்பும் வழக்கம் இன்றும் உண்டு. எனவே இத்தீவில் சுற்றுலாத்துறை
 விருத்திக்கான உட்கட்டமைப்புகளை விருத்தி செய்வதன் மூலம்
 சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரமுடியும்.

புராதன நகரமாகவும், இயற்கைத் துறைமுகமாகவும் காணப்பட்டிருந்த ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேசம் 1960 களின் பிற்பகுதியினைத் தொடர்ந்து செயலிழந்து காணப்படும் பகுதியாகவுள்ளது. 1990களின் பின்னர் நகரச் செயற்பாடுகள் பெருமளவில் முடக்கப்பட்டுள்ளன எனலாம். இந்நகரத்தை விருத்தி செய்வதன் மூலமாக இப்பிரதேசத்தில் காணப்படக்கூடிய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இடங்கள் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரக்கூடியதாக அமையும் வாய்ப்புண்டு.

பொதுவாக நெடுந்தீவு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கதீவாகும். பொதுவாக வெடியரசன் காலத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலம் வரை இத்தீவிற்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. வரலாற்றுப் பெருமைகளைப் பறைசாற்றக்கூடிய கட்டடங்கள் மற்றும் உடைபாடுகள், கண்களுக்கு விருந்தளிக்கக்கூடிய வெளியரும்பிக் காணப்படும் முருகைக்கற்பாறைகள், சுத்தமானதும் தெளிவானதும், ஆழங்குறைந்ததும், கழிவுப் பொருட்களால் பாதிக்கப்படாததுமான கடல் நீர் கரையில் அமைதியாக வந்து சங்கமமடையும் காட்சிகளை இத்தீவில் காணமுடியும். இங்கிலாந்தில் தென்கரையோரத்திலுள்ள வைந்தீவு இங்கிலாந்தின் வரலாற்றில் இடம்பிடித்த தீவாகும். இத்தீவு ஏறத்தாழ நெடுந்தீவின் நிலப்பரப்பையே கொண்டது. தற்போது இத்தீவு சர்வதேச சுற்றுலாப்பயணிகளைக் கவரும் மையமாகவுள்ளது. அதேபோலவே நெடுந்தீவினை சிறந்த சுற்றுலா மையமாக மேம்படுத்தக்கூடிய அனைத்துப் பண்புகளும் உண்டு. எனவே சுற்றுலாத்துறையினரும், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களும் இதில் பெருமளவில் கரிசனை எடுத்து விருத்தி செய்யின் இத்தீவு வாழ் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் மேன்மையடைய வாய்ப்புண்டு.

நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு ஆகிய தீவுகளுக்கான கடற்போக்குவரத்துச் சேவையானது மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே தற்போதும் உள்ளது. தொழில்நுட்ப விருத்தியின் காரணமாக உலகில் போக்குவரத்துக்கான சாதனங்கள் மிகப் பெரியளவில் நவீனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மேற்குறித்த தீவுகளுக்கான கடற்போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் 1960களில் காணப்பட்ட நிலையிலேயே தொடர்கின்றது. இவை சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரமுடியாது. பொதுவாக அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் காணப்படக்கூடிய போக்குவரத்துச் சாதனங்களில் கணிசமானவை வளர்முகநாடுகளுக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பாக அதிவேகக் கப்பலானது (Hovercraft) சுற்றுலாத் தலங்களுக்குச் செல்லும் கடற்பரப்பில் சேவையிலீடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அதேபோல குறிகாட்டுவான் - நெடுந்தீவு, குறிகாட்டுவான் - நயினாதீவு, அனலைதீவு - எழுவைதீவு-ஊர்காவற்றுறை போன்ற கடல்மார்க்கங்களில் சேவையிலீடுபடுத்தப்பட்டின் சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகை அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு. அதாவது சுற்றுலாப் பயணிகள் பயணிக்கும் வாகனங்களைத் தம்முடன் எடுத்துச் செல்வதன் மூலம் அவர்கள் தம் போக்குவரத்தும் அதற்கான நேரமும் குறைக்கப்பட வாய்ப்புண்டு. இதன் மூலம் குறித்த தீவுகளில் தொழில் வாய்ப்பு கிடைக்கவும் முடியும்.

சுற்றுலாத்துறையின் விருத்தியில் தங்குமிடம் என்பது முக்கியமான ஒன்றாகும். தீவுப்பகுதியில் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் சக்தி குறைவடைவதற்கு தங்குமிடம் இல்லாதிருப்பது பெரும் குறையாகவுள்ளது. இக்கிராமங்களில் சிறிய, நடுத்தர விடுதிகளை ஏற்படுத்துதல், தங்குமிடமும் காலை உணவும் கொண்ட குடியிருப்புக்களை (Bed and Breakfast) நடாத்துதல் என்பனவற்றில் கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட்டின் சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்கிச் செல்லும்போது பல்வேறு வழிகளில் வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புண்டு.

பொதுவாக சுற்றுலாப் பயணிகள் தாம் செல்லுமிடங்களில் உள்ள மனம் கவரும் பொருட்களை ஞாபகப்படுத்தும் வகையில் விரும்பி வாங்கிச் செல்லும் வழக்கமுண்டு. அந்த வகையில் தீவுகத்தில் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு தரம் வாய்ந்த உற்பத்திப் பொருட்களைச் செய்து சந்தைப்படுத்துவதன் மூலம் வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும். குறிப்பாகப் பனையுடன் கூடிய உற்பத்திப் பொருட்கள், சங்கு, சிப்பி, முருகைக்கற்களாலான அலங்காரப் பொருட்கள், சிறந்த முறையில் சுத்தமாகப் படுத்தப்பட்ட கடல் உணவுப் பொருட்கள், உள்நூர் மூலப் பொருட்களைக் கொண்ட கைவினைப் பொருட்கள் என்பனவற்றை நிறுவன ரீதியில் உற்பத்தி செய்து காட்சிப்படுத்துவதன் வாயிலாக சுற்றுலாப் பயணிகள் மட்டுமல்லாது உள்ளூர்வாசிகளும் வாங்கிச் செல்லும் வாய்ப்புண்டு. இவ்வாறான காட்சியறைகளை குறிகாட்டுவான், அராலிச் சந்தி, ஊர்காவற்றுறை போன்ற இடங்களில் அமைக்கும் பட்சத்தில் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் அதேவேளை வருமானத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். தற்போது சுற்றுலாப் பயணிகளுக்காக கடல் உணவுப்

பொருட்கள் மற்றும் பணையுடன் தொடர்புடைய பொருட்கள் என்பன வீதிகளில் சுகாதாரமற்ற முறைகளில் விற்பனை செய்யப்படுகின்றது. இவை தடை செய்யப்படல் வேண்டும். அதாவது சுற்றுலாப் பயணிகள் விற்பனைப் பொருட்களில் நம்பிக்கை கொள்வதில் பின்னிற்கின்றனர்.

பொதுவாக சர்வதேச சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு கடல் குளிப்பானது மிகவும் விருப்பத்திற்குரியதாகும். எனவே நெடுந்தீவு, சாட்டி, கசூரினா கடற்கரைகள் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புள்ள கழிவுப் பொருட்கள் காணப்படாதவகையில் விருத்தி செய்யப்படல் வேண்டும். அத்தோடு பொருத்தமான தங்குமிடவசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். அத்துடன் சுகாதாரத்துடன் கூடிய உணவகங்களை அமைத்துக் கொடுத்தல் அவசியமாகின்றது. இத்தகைய இடங்களுக்கான நிர்வாகத்தினை சிறப்பு அலகினூடாக பிரதேச சபைகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

மக்கள் குறித்த பிரதேசங்களில் குடியிருப்பதற்கோ அன்றில் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவருவதற்கோ மிகவும் அத்தியாவசியமாக வேண்டப்படுவது நன்னீர் வளமேயாகும். இவ்வளம் தீவகத்தில் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவேயுள்ளது. எனவே பிரதான நிலப்பகுதியிலிருந்து நீரைப் பெற்றுக் கொள்வது அல்லது கடல் நீரினை நன்னீராக்குவது போன்றவற்றினூடாகவே சாத்தியப்படக் கூடியதாகவுள்ளது. எனவே இவற்றை உரிய முறையில் பெற்றுக்கொள்வதற்கான திட்டங்கள் பெயரளவிலேயே காணப்படுகின்றது. இதனை செயலாக்கம் பெறவைப்பதன் மூலமாகவும் சுற்றுலாத்துறையினை விருத்தி செய்யமுடியும்.

சுற்றுலாத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு சர்வதேச தரத்திலான விளையாட்டு மைதானங்கள் மற்றும் விளையாட்டுப் போட்டிகள் என்பன கணிசமான பங்களிப்பினைச் செய்து வருகின்றன. அந்த வகையில் தீவகத்தில் அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான் வடக்குப் பிரதேசங்களில் விளையாட்டு மைதானத்தினை அமைக்கும்பட்சத்தில் சுற்றுலாப் பயணிகள் மட்டுமல்லாது விளையாட்டுப் பிரியர்களின் வருகையினையும் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு. சர்வதேச விளையாட்டுத்திடல் அமைக்கும் பட்சத்தில் தீவுப்பகுதிக்கான பிரதான வீதியின் மார்க்கத்தினை மாற்றுவது அவசியமாகின்றது. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் - ஊர்காவற்றறை (777) வீதியினை தெற்கே அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான், சாட்டி,

செட்டிபுலம், வங்களாவடி, அராலிச்சந்தியூடாக ஊர்காவற்றறைக்கு திசைதிருப்புவதன் மூலம் விளையாட்டுத்திடலினை நவீன முறையில் உருவாக்க முடியும். இது அமையப்பெறுமாயின் தீவக மக்களின் வருமானம் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு.

படகுச்சவாரியானது சுற்றுலாப்பயணிகளை மிகவும் கவரக்கூடிய ஒரு அம்சமாகும். குறிப்பாக உலகில் பலபாகங்களில் படகுச்சவாரிகள் நடைபெற்றுவரினும் கருபியன் தீவுகளில் இது பிரபல்யம் வாய்ந்த ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. எனவே இப்படகுச் சவாரியினை புங்குடுதீவு - நயினாதீவுக்கிடைப்பட்ட கடற்பரப்பில் அறிமுகப் படுத்தப்படின் சுற்றுலாப்பயணிகள் வருகை அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு.

பொதுவாக சுற்றுலா மையங்களில் குறிப்பாக வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடங்களுக்கு பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் வருகை தருவதுண்டு. அப்பிரதேசத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்புக்களை பயணிகளுக்கு விளங்கவைப்பது என்பது சுற்றுலாத்துறையினரின் பாரிய பொறுப்பாகவுள்ளது. எனவே வரலாற்றுச் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறக்கூடிய தகுதி பெற்றவர்களை அடையாளம் கண்டு சர்வதேச மொழிகளைக் கற்பித்து சுற்றுலா வழிகாட்டிகளை தயார்ப்படுத்துதல் அவசியமாகின்றது. குறிப்பாக ஆகக்குறைந்தது சிங்களம், ஆங்கிலம், சீனா மற்றும் இந்திய மொழிகளில் வழிகாட்டிகளை உருவாக்குதல் அவ்வவ் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் பொறுப்பாகவிருத்தல் வேண்டும். குறிப்பாக நெடுந்தீவின் வரலாறு நீண்டது. எனவே அது தொடர்பாக சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு விளங்கவைப்பதனூடாக கிராமத்தினதும் அங்கு வாழ்ந்து வரும் சமூகத்தினரதும் பெருமைகளை உணர்த்த முடியும்.

தீவகம்

அபிவிருத்திக்கான உபாயங்கள்

1980 கள் வரை தீவக மக்கள் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு ரீதியாக மேன்மையடைந்திருந்தமைக்கு இப்பிரதேசத்துக்கு வெளியிலிருந்து பெறப்பட்ட வளங்களே பிரதான காரணியாகவிருந்துள்ளது எனலாம். அத்துடன் தமது சொந்தக்கிராமத்தை மக்கள் நேசித்திருந்ததும் இதற்குரிய காரணிகளில் ஒன்றாகும். தாம் பெற்ற பொருளாதார தேட்டங்களில் பெருமளவு பங்கினை தமது சொந்தக்கிராமங்களிலேயே பல்வேறு வழிகளில் முதலீட்டிருந்தனர். இதற்கு அவர்களது ஆர்வம், அபிலாசை, விடாமுயற்சி என்பன உரமூட்டியிருந்தன. அதேபோல கல்வி வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள கல்விக்கூடங்கள் பெரும்பங்கு வகித்துள்ளன. இருப்பினும் தீவகத்தில் கணிசமான மக்கள் பொருளாதார ரீதியில் வலுக்குறைந்தவர்களாகவும் கல்வியில் நாட்டமற்றவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். எனினும் தீவகத்தில் கிடைக்கக்கூடிய தொழில்களை மேற்கொண்டு தமக்கான வாழ்வாதாரத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

இந்நிலையில் கடந்த நான்கு தசாப்த காலமாக நிகழ்ந்து வந்த இனவிடுதலைப் போராட்டம் காரணமாக காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகள், 1991 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த பெரியளவிலான இடப்பெயர்வுகள் தீவகத்தின் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுக் கோலங்களில் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தி விட்டது. 1990களினைத் தொடர்ந்து சகல தீவுகளிலிருந்து மக்கள் வெளியகல்வு, புலம்பெயர்வு என்பன விரிவு பெற்றிருந்தது. புலம்பெயர்ந்து வாழ்வதற்கு இயலாத மக்களே தீவகத்தில் தற்போது வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களது பொருளாதார செயற்பாடுகளுக்கான வாய்ப்புக்கள் பெருமளவிற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையே தொடர்கின்றன. 1990களுக்கு முன்னர் காணப்பட்ட பொருளாதார மூலகங்கள், சிதைவுற்றோ, அல்லது அவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு மக்களின் பங்களிப்பு மிகவும் குறைவாகவோ காணப்படுகின்றது. இதற்கு பல காரணிகள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் செயற்பட்டு வருகின்றன எனலாம். எனவே இத்தகைய தீவக மக்களின் பொருளாதார சமூக மேம்பாட்டினை எட்டுவதற்கு

பல்வேறுபட்ட உபாயங்களை கையாள வேண்டியுள்ளமையானது காலத்தின் கட்டாயமாகும். குறிப்பாக குடித்தொகை, நீர்வளம் மீன்பிடித்தொழில், விவசாயம், சேவை மையங்களின் விருத்தி, போக்குவரத்து, சுற்றுலாத்துறை போன்ற பல்வேறு துறைகளின் விருத்தியைத் துரிதப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

விருத்திக்கான உபாயங்கள்

நீர்/குடிநீர்

தீவிரப்பகுதியானது அதிவரள் காலநிலைக்குட்பட்ட பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. பொதுவாக நிலப்பரப்பானது கடல் மட்டத்திலிருந்து ஒரு மீற்றர் உயரமுடையதாகவே பலதீவுகளில் காணப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக இத்தீவுகளில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் தரைகீழ் நீர்வளம் உவர்த்தன்மை மற்றும் உப்புத்தன்மையுடன் கூடியதாகவேவுள்ளதைக் காணலாம். தீவகத்தில் ஆங்காங்கே குறிப்பிட்ட சில பிரதேசங்களில் மட்டுமே நன்னீர் வளம் உண்டு. அவ்வளமானது இப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளில் குறைந்தபட்சத் தேவைகளைக்கூடப் பூர்த்தி செய்ய முடியாதுள்ளது. இதனால் இத்தீவுகளில் நிலத்தடிநீர் தொடர்பாக அறிஞர்கள் பலர் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருந்த போதிலும் புதிய நன்னீர் படுக்கைகளைக் கண்டறிய முடியவில்லை. அவர்களும் மழை நீரினை கிணறுகள், குளங்களில் சேகரித்தலுடன் மேலதிக நீர் கடலில் கலக்காத வகையில் அணையிட்டு தடுத்து தரைகீழ் நீராக்குவதன்மூலம் குறித்த சில காலங்களுக்கு நன்னீரை பெற வாய்ப்புண்டு எனத் தெரிவித்துள்ளனர்.

தீவகத்தின் நன்னீர் வளப்பற்றாக்குறையே மக்கள் வெளியிடப் பெயர்வுக்கும் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்த முடியாதிருப்பதற்கும் காரணமாகவுள்ளது. தீவகத்தில் நெடுந்தீவில் சாரப்பிட்டியிலும் வேலணையில்சாட்டி, மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டியிலும்புங்குடுதீவில் கேரதீவு, கண்ணகி அம்மன் கோவிலடி, சங்கத்தா கேணிப் பிரதேசத்தில் சில இடங்களிலும் ஏனைய தீவுகளில் ஆங்காங்கே சிறியளவில் தூய நன்னீர் வளம் உண்டு. சாட்டிப் பிரதேசத்திலிருந்து வேலணைக் கிராமத்திற்கும் அல்லைப்பிட்டியிலிருந்து ஊர்காவற்றுறைக்கும் குழாய் மூலம் நீர் மட்டுப்படுத்தப்பட்டளவில் விநியோகிக்கப்படுகின்றது. புங்குடுதீவு, நயினாதீவில் நீர்வழங்கல் வடிகால் நிறுவனத்தால் வழங்கப்பட்டு வந்த போதிலும் தற்போது அது கைவிடப்பட்டுள்ளது. இத்தீவுகளுக்கும் எழுவைதீவுக்கும் பௌசர்கள் மூலமும் படகுகள் மூலமாகவும் நீர்

எடுத்துச் செல்லப்படுகின்ற போதிலும் அது அவர்கள் குடிப்பதற்குக்கூட போதுமானதல்ல என மக்கள் அங்கலாய்க்கின்றனர்.

தீவகத்தில் எதிர்காலத்தில் நன்னீரைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு முதல் கட்டமாக கடல்நீர் உட்புகாவண்ணமும் மழைகாலங்களில் கிடைக்கப்பெறும் நீரினைக் கடலில் சென்றடையாவண்ணமும் தடுப்பணைகளை ஏற்படுத்துவது மட்டுமல்லாது அதனைப் பராமரித்தலை அரசு நிர்வாகத்தின் இறுக்கமான நடைமுறையுடன் செயற்படுத்த வேண்டும். அத்துடன் இத்தீவுகளில் காணப்படும் குளங்களைப் புனரமைத்து மழைநீரினைச் சேமிப்பதற்கு அரசு கமத்தொழில் திணைக்களம், விவசாய அமைச்சு, நீர்வழங்கல் வடிகால் அமைச்சு, உள்ளூராட்சி அமைச்சினுடாக முனைப்புடன் செயற்படுத்தப்படல் வேண்டும். இவ்வமைச்சுக்கள் ஒன்றிணைந்த செயற்றிட்டத்தினை உருவாக்குவதன் மூலமே உரிய பலனைப் பெறமுடியும். அத்துடன் மழைநீர் சேகரிப்புத் திட்டத்தினை அரசு அரசாங்கப் பற்றாக்குறையனங்களின் உதவியுடன் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் விஸ்தரித்தல் அவசியமானது. தேவையேற்படி கடல் நீரினை நன்னீராக்கும் திட்டத்தினையும் அறிமுகப்படுத்தலாம். இருப்பினும் இதற்கான செலவீனம் மிகவும் அதிகமாகக் காணப்படுவதால் பல நாடுகளில் நன்னீரினை குழாய்கள் மூலமாகவோ அன்றில் கப்பல் மூலமாகவோ இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உலகின் இன்றைய நிலையில் மூன்றாம் உலகப்போர் ஒன்று உருவாகுமானால் அது தூய நன்னீருடன் கூடிய காரணியாலேயே நிகழும் வாய்ப்புள்ளதாக அரசியல் அறிஞர்கள் தெரிவிக்கின்றமையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியுள்ளது. இலங்கை சிறிய நாடாக விருந்தபோதிலும் அபரிதமான நன்னீர் வளம் கொண்ட நாடாகும். இலங்கையில் பெரியதும் சிறியதுமான 106 ஆறுகளிலிருந்து வழிந்தோடும் நீரில் பெரும்பகுதி கடலுடன் கலந்து விடுகின்றது. நதிகளை இணைத்தும் அணைகளைக் கட்டியும் தற்போது காணப்படும் குளங்களுக்கு நீரினை வழங்குவதன் மூலமும் நீரினைச் சேமிக்கும் பட்சத்தில் நாட்டில் நன்னீர் வளப்பற்றாக்குறை இருக்காது. அந்தவகையில் தென்லிலங்கையில் உள்ள நதிகளை வட இலங்கையிலுள்ள நதிகளுடன் இணைக்கும் பட்சத்தில் வடபகுதி மக்கள் நன்னீரைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்புண்டு. குறிப்பாக கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மன்னார் மாவட்டங்களிலுள்ள குளங்களுக்கு நீரினைக் கொண்டு வரும் பட்சத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கான நீரினை சுலபமாக பெற்றுக்கொள்ள முடியும். தீவக மக்களும் அதனை

அனுபவிக்கவாய்ப்புண்டு. உலகநாடுகளிடையேயும் நாடுகளுக்கும்ள்ளேயும் காணப்படக்கூடிய நீர்ப்பங்கீட்டுடன் கூடிய அரசியல் முரண்பாடுகள் தற்போது இங்கும் முரண்பாட்டை தோற்றுவிப்பனவாக அமைந்துள்ளன. இவை அரசியல் ரீதியாக தீர்க்கப்பட வேண்டும். இஃது இவ்வாறிருக்க தென்னிலங்கையிலிருந்து கொண்டு வரப்படும் நீருடன் சேர்ந்து இன முரண்பாட்டை விளைவிக்கக்கூடிய வகையிலான குடியேற்றங்களுக்கும் வாய்ப்புண்டு என்ற அச்சம் எழுவதும் இயற்கையேயாகும் இவை அரசியல் ரீதியாக தீர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

அண்மைக்காலங்களில் இரணைமடுக்குளத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு நன்னீர் வளத்தினை எடுத்துச் செல்வதற்கான செயற்றிட்டமானது உலக நிதி நிறுவனங்களின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இதன் முதற்கட்டமாக புங்குடுதீவு வரையிலான பகுதிகளுக்கு நீரினை குழாய்மூலம் கொண்டு வருவதற்கான ஆரம்ப வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இத்திட்டம் தற்போது அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட நிலையிலேயே உள்ளது. இருப்பினும் இரணைமடுக்குளத்திற்கு நீர்வரவினை அதிகரித்து கொள்ளவை பெருக்குவதன் வாயிலாக உபரிநீரினை யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கு வழங்கும் பட்சத்தில் முதல் கட்டமாக தீவக மக்கள் பயன்பெற வாய்ப்புண்டு. இருப்பினும் இந்நிலை உருவாகவேண்டுமாயினும் இதுவரை இரணைமடுக்குளத்தை நம்பி வாழ்ந்து வரும் மக்களுக்கு எந்தவகையிலும் தீங்கு விளைவிக்காத நிலையில் மேற்கொள்ளும் போதே சாத்தியப்பட வாய்ப்புண்டு. தீவுப்பகுதியில் நீர்வளத்தை மேம்படுத்துவது தொடர்பாக நுண்வடிகால் வேலைத்திட்டம் வேலணை, சரவணை, புங்குடுதீவு அல்லைப்பிட்டி பிரதேசத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனை உரிய முறையில் செயற்படுத்தப்படின் இப்பிரதேசத்தின் தரைகீழ் நீர்வளத்தினை மேம்படுத்த முடியும்.

மீன்பிடித்தொழில்

1996 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் தீவக மக்களின் பெரும்பாலானோரின் வாழ்வாதாரத் தொழிலாக மீன்பிடித்தொழிலே காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் நிகழ்ந்த பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் வெளியகல்வுக்குப் பின்னர் மீனவர் சமூகத்தினர் பெரும்பான்மை யாளராகிவிட்டனர். மீன்பிடித்தொழிலுக்கான வளவாய்ப்புக்கள் தீவக கடற்பிராந்தியத்தில் நிறையவே உண்டு. ஆனால் அத்தொழிலின் மூலம் பொருளாதார மேம்பாட்டை அடைய முடியாதிருப்பதுடன்

வாழ்வாதாரத் தொழிலாகவே செய்து வருகின்றனர். இதற்கு முக்கிய காரணிகளாக ஆழ்கடல் மீன்பிடித்தொழிலுக்கான பயிற்சியின்மை, உபகரணங்கள் பற்றாக்குறை, முதலீட்டைப் பெற்றுக்கொள்வதிலுள்ள இடர்ப்பாடு, பாதுகாப்பாக படகுகளை நிறுத்தி வைக்கக்கூடிய மீன்பிடித் துறைகளின்மை, குளிரூட்டி அறைகள் போதியதாகவில்லாமை, இடைத்தரகர்களின் லாபநோக்கு, அதிகளவு வட்டிக்கு கடன்பெறல், அரசு உதவிகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டளவில் காணப்படுகின்றமை, லீசிங் கம்பனிகளின் பிடியில் மீனவர் குடும்பங்கள் உள்வாங்கப்படும் நிலை போன்ற பல்வேறு காரணிகளினால் மீன்பிடித்தொழிலில் முன்னேற்றத்தைக் காணமுடியவில்லை.

தீவகத்தில் மீன்பிடித்தொழிலில் முன்னேற்றம் காணப்படல் வேண்டுமாயின் நவீன மீன்பிடி உபகரணங்கள், படகுகளைப்பயன்படுத்தி ஆழ்கடல்மீன்பிடியில் ஈடுபடுதல் அவசியமானது. இதற்கான பயிற்சிகளை அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் வழங்குவதன் மூலம் இத் தொழிலை விருத்தி செய்யலாம். தற்போதைய சூழ்நிலையினைக் கருத்திற்கொண்டு நோக்கும் போது ஒவ்வொரு தீவிலுமுள்ள மீனவர்கள் ஒன்றிணைந்து நிறுவப்பட்டுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பலப்படுத்தி மீனவர்கள் தனித்தனியாக மீன்பிடியில் ஈடுபடாது இணைந்து ஆழ்கடலில் மீன்பிடியில் ஈடுபடும் போது அதிக வருமானத்தை அவர்களால் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். காலப்போக்கில் அவர்கள் தம் உயர்வான பொருளாதார நிலை, பெற்றுக் கொண்ட பயிற்சி, அனுபவத்திற்கு ஏற்ப தனித்தும் மேற்கொள்ள முடியும்.

மீன்பிடித்தொழில் சாதியடிப்படையிலான தொழிலாகவன்றி மக்கள் மயப்படுத்தப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் முதலீட்டினை இத்தொழிலுக்கு உட்பாச்சுவதற்கு இதுவழிவகுக்க முடியும். விருத்திபெற்ற நாடுகளில் மீன்பிடித்தொழில் சாதியடிப்படையிலன்றி பொருளாதாரத் தேட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இடம்பெறுகின்றது. தீவுப்பகுதியில் மீன்பிடித்தொழில் தொடர்பாக அரசாங்கம் பல செயற்றிட்டங்களை மேற்கொண்டுவரினும் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதென்பது சிரமமான விடயமாகவே காணப்படுவதாக இவை தொடர்பான ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. குறிப்பாக மீன்பிடித் துறைகள் நவீனப்படுத்தப்படாத நிலை தொடர்கின்றது. எனவே வேலணை துறையூர், செட்டபுலம், அல்லைப்பிட்டி, மண்டைதீவு கிழக்கு, புங்குடுதீவு கண்ணகி அம்மன் கோவிலடி, கழுதைப்பிட்டி,

புளியடித்துறை, கோரியாவடி, மடத்துவெளித்துறை, குறிகட்டுவான், நெடுந்தீவில் வெல்லை, மாவலித்துறை, தாழையடித்துறை, நயினாதீவில் வங்காளவடித்துறை, ஊர்காவற்றுறையில் மெலிஞ்சிமுனை, தம்பாட்டி, பருத்திமுனை போன்ற கரையோரப் பிரதேசங்களில் பாதுகாப்புடன் கூடிய மீன்பிடித்துறைகள் ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

தீவகத்தில் குறிப்பாக நெடுந்தீவு, எழுவைதீவில் கருவாடு பதனிடுதல் கணிசமானளவு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றிற்கான நவீன முறையிலமைந்த பயிற்சி, செயல்முறைகளை மீன்பிடித்திணைக்களம் வழங்கி உயர்தர உற்பத்தியினை பெற்றுக்கொள்ள ஆவன செய்யப்படல் வேண்டும். அதற்கான சந்தை விலையினை நிர்ணயம் செய்தலும் அவசியமாகும். அத்துடன் மீனவர் சமூகங்களில் பெரும்பாலானோர் நிதிப்பற்றாக்குறையுடனேயே தமது தொழில்களில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். இவர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள், வங்கிகள் இலகு கடன் திட்டத்தினை அறிமுகப்படுத்தி செயற்படி மீனவர் வாழ்வு சிறக்க வாய்ப்புண்டு. எதிர்காலங்களில் தீவகப் பிரதேசத்தில் மீன்பிடித் தொழிலே முதன்மையான தொழிலாக மாறும் சூழ்நிலையுண்டு. ஏனைய பிரதேசங்களிலிருந்து தொழில் நிமிர்த்தமோ அன்றில் விவாகத் தொடர்புடனோ இங்கு உள்வரவு ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. எனவே மீன்பிடிப்பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்றை புங்குடுதீவுக் கிராமத்தில் நிறுவுப் பட்சத்தில் நவீன மீன்பிடித்தொழில் விருத்திக்கு வாய்ப்பு உருவாகலாம்.

1940கள் வரை தீவகத்தில் கடற்றொழிலில் சங்கு குளித்தல் தொழில் சாதியடிப்படையிலன்றி பலராலும் செய்யப்பட்ட தொழிலாகும். காலப்போக்கில் இது கைவிடப்பட்டுள்ளது. இதனை மீண்டும் மேற்கொள்ளப்படி மீனவர்களின் பொருளாதார வளம் வளர வாய்ப்புண்டு. அத்துடன் பரீட்சார்த்தமாக புங்குடுதீவு சங்கத்தாகேணி நடுத்தூரித்திக்குமிடையில் உள்ள பரவைக்கடலினை பெரும் கடலிலிருந்து வேறுபடுத்தி இறால்வளர்ப்பில் ஈடுபடுத்தின் அன்னியச் செலாவணியைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்புண்டு. இது தொடர்பாக எவர்கிறீன்பாம் ஹவுஸ் என்ற கம்பனி நடைமுறைப்படுத்த உத்தேசித்துள்ளது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

விவசாய விருத்தி

1990 களுக்குப் பின்னர் தீவகத்தின் விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை மிசவும் பின்தங்கிய தொழிலாகவே காணப்படுகின்றது.

இதற்கு இப்பிரதேசம் சார் பௌதிக காரணிகள் மட்டுமல்லாது மக்கள் வெவியகல்வும்தாறிவரும்பொருளாதார முறைமையுமாகும். 1990 களுக்கு முன்னர் இத்தொழிலில் மக்கள் ஈடுபாடு அதிகமாகவிருந்தாலும் பருவகால மழைவீழ்ச்சி பொய்கின்ற நிலை, தரைக்கீழ் நீரின் உவர்த்தன்மை என்பன அவர்களுக்கு சவாலாகவே இருந்திருக்கின்றன எனலாம். மேலும் நாட்டில் நிலவிய யுத்த சூழ்நிலையால் ஏனைய பிரதேசங்களை விட விவசாயத்தில் தீவுப்பகுதியே பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசமாகவுள்ளது. 1996 இல் தீவுப்பகுதிக்கு மக்கள் மீள்குடியேற்றத்தினை அனுமதித்திருந்த நிலையில் விவசாயத்துடன் கூடிய மக்களில் பெரும்பாலானோர் கிராமங்களுக்கு திரும்பவில்லை. விவசாய நிலங்கள் புதர்காடுகளாகியிருந்தன. நிலவுடமையாளர் யார் என்று தெரியாத நிலை ஏற்பட்டது. உரிமையாளர் யார் என்று தெரிந்தாலும் அவர்கள் புலம்பெயர்ந்த நிலையில் இருந்துள்ளனர். இதன் விளைவாக விவசாய நடவடிக்கைகள் முற்று முழுதாக ஸ்தம்பிதமடைந்தன. மீள்குடியேறியவர்களும் கமத்தொழிலுடன் கூடிய பயிற்சியற்றவர்கள்.

இந்நிலையில் கமத்தொழிலினை ஊக்குவிப்பதற்கு விவசாயத்திணைக்களம், கமநல சேவை நிலையங்கள் பல்வேறு செயற்றிட்டங்களை செயற்படுத்தினும் அவை வெற்றி பெற்றுள்ளனவா என்பது கேள்விக்குறியாகவேயுள்ளது. அதாவது கட்டாக்காலி மாடுகளின் பெருக்கமானது விவசாயத்துக்கு சவாலாகவிருந்து வருகின்றது. பயிர் செய்யும் இடங்களைச் சுற்றி பாதுகாப்பு வேலி அமைக்க வேண்டிய சூழ்நிலையேற்பட்டது. இதனால் உற்பத்தி செலவு அதிகமாகவிருந்தமையால் பலர் பயிர்ச்செய்கை பண்ணுவதை தவிர்த்து வருகின்றனர்.

தீவுப்பகுதியில் நெல் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை காரைநகர் பிரதேசமே ஏனைய தீவுகளோடு ஒப்பிடுமிடத்த அண்மைக்காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. ஏனைய தீவுகளில் ஆங்காங்கே மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும் வெற்றி கிட்டவில்லை. அதேபோலவே மேட்டு நிலப்பயிர்ச்செய்கையான வெங்காயம், மிளகாய் மற்றும் மரக்கறி வகைகள் என்பனவற்றை தீவகத்தில் ஆங்காங்கே பயிரிடப்பட்ட போதிலும் எதிர்பார்த்த உற்பத்தியைத் தரவில்லை. தீவுப்பகுதியில் குறிப்பாக வேலணைத்தீவில் புகையிலைப் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டினும் அரசாங்கம் இச்செய்கைக்கு ஊக்கம் கொடுக்க மறுத்து விட்டது. அதாவது புகையிலைச் செய்கையை நாட்டிலிருந்து அப்புறம்

படுத்தும் செயற்றிட்டத்தை முன்னெடுத்து வருகின்றது. இதனால் எதிர்காலத்தில் புகையிலைச் செய்கையாளர் பாதிப்புக்குள்ளாகும் நிலையுருவாகியுள்ளது.

விவசாய உற்பத்தியினை மேற்கொள்வதற்கு பின்வரும் உபாயங்களைக் கையாளின் ஓரளவிற்கு முன்னேற்றத்தினை எட்டுவதற்கு வாய்ப்புண்டு.

- ◆ உரிமை கோரப்படாத/பயன்படுத்தப்படாதுள்ள நிலங்களுக்கு உரிய எல்லைக்கற்களை நாட்டி கூட்டுறவு அடிப்படையில் நெல் உற்பத்தியினை மேற்கொள்ளல்.
- ◆ உரிமை கோரப்படாத கால்நடைகளைப் பிடித்து பண்ணையடிப்படையில் குறித்த எல்லைப்பரப்புக்குள் வளர்த்து அதிலிருந்து பயன்பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இதனால் நெற் செய்கையாளர் பயன்பெற முடியும்.
- ◆ தீவகத்தில் விவசாயம் சாராதவர்களுக்கு விவசாயப் பயிற்சி வழங்குவதன் மூலம் அவர்களை விவசாயத்திற்குள் கொண்டு வரமுடியும். அதாவது நெல் உற்பத்தி, உப உணவு உற்பத்தியை மேற்கொள்வதற்கு அவர்களை உள்வாங்கமுடியும்.
- ◆ வரட்சியைத் தாங்கக்கூடிய பயிரினங்களை இனங்கண்டு அறிமுகப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
- ◆ குளங்களைத் தூர் வார்ந்து அணை கட்டி நீரினைச் சேமித்து விவசாயப் பயன்பாட்டுக்கு கொண்டு வருதல்.
- ◆ உப உணவுப்பொருட்கள், முருங்கை, திராட்சை போன்ற பயிரினங்களை பயிரிடுவதற்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக தீவகத்தில் மாரிகாலங்களில் இப்பயிர் வளர்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் உண்டு. முருங்கை உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டி, நடுத்திருத்தி போன்ற இடங்களில் அதிக பலனைத் தரக்கூடிய பயிராகவுள்ளது. இதனை தீவகம் முழுவதும் விரிவுபடுத்தப்படல் வேண்டும்.
- ◆ தீவகத்தில் இடப்பெயர்வுக்கு முன்னர் மாரிகாலங்களில் வெங்காயச்செய்கை சிறப்பாக செய்கை பண்ணப்பட்டது இவ் உற்பத்தியானது யாழ்ப்பாணச் சந்தைகளில் தீவு வெங்காயம் என அதிக விலையில் விற்பனை செய்யப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.
- ◆ தீவுப்பகுதி தெங்குப் பயிர்ச்செய்கைக்கு ஏற்ற பிரதேசமாகும். ஏற்கனவே நடப்பட்டு பயன் தரும் தென்னையில் கிடைக்கும் பயன்தரு பொருட்கள் தற்போது பெருமளவிற்கு பொதுச்சொத்தாகவே காணப்படுகின்றது. இருப்பினும்

தீவகத்தில் வாழும் மக்களுக்கு தென்னை பயிர்செய்கையில் ஈடுபடுத்துவதற்கான விழிப்புணர்வினை வழங்க வேண்டும்.

- ◆ பனை உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான சந்தைவாய்ப்பு இருந்தும் குறிப்பிட்ட சிலராலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இத்தொழிலை மேற்கொள்வதற்கு இளைஞர் யுவதிகளுக்கு இலவசப் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டு கூட்டுறவு அடிப்படையில் அவர்களை இணைத்து சுத்தமானதும் சுகாதாரமானதுமான உற்பத்திப் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு கைத்தொழில் திணைக்களம் பூரண ஒத்துழைப்பினை வழங்கின் சர்வதேச சந்தை வாய்ப்புக்களையும் பெற முடியும்.

சேவை மையங்களின் விருத்தி

ஒரு பிரதேசம் விருத்தி பெற வேண்டுமாயின் அப்பிரதேசத்து வளங்களுடன் கூடியதான சேவை மையங்கள் விருத்தி பெறுதல் அவசியமானது. விருத்தி பெறின் அம்மையம் சார்ந்த மக்களது வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவும் எனலாம். 1970 கள் வரை தீவகப் பிரதேசத்தில் ஊர்காவற்றுறைப்பட்டினம் சார்ந்த பகுதியே சேவை மையமாகவிருந்துள்ளது. இதற்கு நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு மக்கள் ஊர்காவற்றுறை துறைமுகமுடாகவே பயணித்தனர். அத்துடன் நெடுந்தீவு தவிர்ந்த ஏனைய தீவுகளுக்கு ஒரேயொரு காரியாதிக்காரி பிரிவு, பொலிஸ் நிலையம், வைத்தியசாலை, நீதிமன்றம், வங்கிகள் என மக்களின் அத்தியாவசிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் சேவை மையமாக ஊர்காவற்றுறையே திகழ்ந்திருந்தது. அத்துடன் இப்பிரதேசம் வரலாற்றுச்சிறப்புமிக்க இடமாகவும் காணப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1967இல் குறிகாட்டுவான் - நெடுந்தீவு - நயினாதீவு கடல் போக்குவரத்து சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டமை, ஊர்காவற்றுறை துறைமுகம் பாதுகாப்புப் படையினரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டமை, மக்களுக்கான சேவை நிலையங்களை நடாத்தியவர்களின் வெளியிடப்பெயர்வு, உள்ளூர் அரசியல் கள நிலைமை, வேலணை பிரதேச செயலகம், காரைநகர் பிரதேச செயலகம் உருவாக்கப்பட்டமை, தேர்தல் முறைமைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம் போன்ற பல காரணிகளால் ஊர்காவற்றுறை சேவை மையமானது படிப்படியாக செயலிழக்கத் தொடங்கியது. இந்நிலை தொடராதது ஊர்காவற்றுறை சேவை மையத்தினை மீள்புனர்நிர்மாணம், மீள் கட்டுமானம் மூலம் மீளவும் உயிர்ப்புப்பெற வைத்தல் அவசியமாகின்றது. அதற்கான பல நோக்குத்

திட்டத்தினை உள்ளூராட்சி அமைச்சு மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு அரசியல்வாதிகளும் அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும்.

தீவுப்பகுதியின் மத்திய கேந்திர இடமாக கொள்ளக்கூடியது வேலணை வங்களாவடிப்பிரதேசமாகும். வேலணை பிரதேச செயலகம், வங்களாவடியில் நிறுவப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு அரசு நிறுவனங்கள் இப்பிரதேசத்தில் நிலை கொள்ளத்தொடங்கின. தீவகக் கல்வி வலயம், மின்சார சபை பிராந்திய அலுவலகம், கமத்தொழில் திணைக்களம், வங்கிகள், வேலணை மத்திய கல்லூரியின் வளர்ச்சி நிலை, பிரதேச சபைத் தலைமையகம், பலநோக்குக் கூட்டுறவு சங்க தலைமையகம், நீர்வழங்கல் வடிகால் அமைப்பின் வேலைத்திட்டங்கள் எரிபொருள் நிரப்பும் நிலையம் மற்றும் வர்த்தக நிலையங்கள் என பல சேவைகளை வழங்கக்கூடிய மையமாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இதனை மேலும் விருத்தி செய்வதன் மூலம் யாழ்ப்பாண நகரத்தில் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சேவைகளை இங்கேயே பெற்றுக்கொள்ள முடியுமாயின் பொதுமக்கள் பல்வேறு வழிகளில் நலன் பெறவாய்ப்புண்டு.

வேலணைத்தீவில் தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய சேவைமையம் புளியங்கூடலில் 1940 களிலிருந்தே விருத்தி பெற்றிருந்தது. பாரவூர்திகளைப் பழுது பார்த்தல், அச்சகம், மின்சார பிறப்பாக்கிகள் (லைட் என்ஜின்) சேவை வழங்கல், துவிச்சக்கரவண்டி திருத்தும் வேலைகள் போன்ற பல சேவைகள் புளியங்கூடல் சந்தியில் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக விருந்துள்ளது. அவை யுத்த நிலையினைத் தொடர்ந்து படிப்படியாக நலிவடைந்துள்ளது. எனவே இச்சேவைமையத்தினை மீள் உருவாக்கம் செய்வது காலத்தின் தேவையாகும். இதற்காக அரசு சிறு நகர அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் கீழ் இம்மையத்தை உள்வாங்கும் முகமாக செயற்றிட்ட வடிவினைத் தயாரித்துள்ளனர். இது செயற்படுத்தப்படின் இம்மையத்தினூடாக பலருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும் என நம்பலாம்.

மிகப்பெரியளவிலான இடப்பெயர்வினால் புங்குடுதீவுக் கிராமம் பல்வேறு விடயங்களில் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. இக்கிராம மக்கள், தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை மையமாகக் கொண்ட அரசியலுக்கு தமது முழு ஆதரவை நல்கியிருந்தபோதிலும் அதற்கான பலன்களை பெற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்ற ஆதங்கம் தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றது. அரசியலில் இக்கிராம மக்கள் காலத்துக்குக் காலம் ஓரம் கட்டப்பட்டுள்ளனர் எனப்பலரால் தொடர்ச்சியாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு வருகின்றது. குறிப்பாக புங்குடுதீவு

- நயினாதீவு இணைந்த பிரதேச செயலகம் ஒன்றினை உருவாக்குமாறு நீண்டகாலமாக கோரிக்கை விடப்பட்டுள்ள போதிலும் அது தொடர்பாக அரசியல்வாதிகளோ அன்றில் நிர்வாகிகளோ தொடர்ந்தும் மெளனிகளாகவே இருந்து வருகின்றனர். உதாரணமாக 10000 மக்களைக் கொண்ட காரைநகருக்கு ஒரு பிரதேச செயலகம் உருவாக்க முடியுமாயின் ஏன் 1991 ல் 20000 மக்கள் வாழ்ந்த இப்பிரதேசத்திற்கு அமைக்க முடியாது எனப் பலரால் கேட்கப்படும் கேள்வியாகவுள்ளது.

புங்குடுதீவுக் கிராமத்தில் புங்குடுதீவு மத்தியில் சந்தையடிப்பிரதேசம் 1980 களுக்கு முன்னர் சிறு சேவை மையமாக இருந்துள்ளது. வர்த்தக நிலையங்கள், கிராமசபை, பாடசாலைகள், தபால்கந்தோர், கமத்தொழில் விரிவாக்க நிலையம் போன்றன இங்கு அமைந்திருந்தமையால் மக்கள் கூடும் இடமாகவிருந்துள்ளது. தற்போது இச்சேவைமையம் பெருமளவிற்கு செயலிழந்து விட்டது. 1990 களின் பின்னர் பெருங்காட்டுச்சந்தியில் சேவை மையம் உருவாகி வருவதைக் காண முடிகின்றது. கமத்தொழில் திணைக்களம், வர்த்தக நிலையங்கள், ஹோட்டல்கள், சமுர்த்திக் காரியாலயம், எரிபொருள் நிரப்பும் நிலையம், பாடசாலைகள், தனியார் பேருந்து சங்கத் தலைமைக்காரியாலயம், பிரசித்தி பெற்ற இந்து, கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள், குறிப்பாக வட இலங்கை சர்வோதய வளாகம் போன்ற பல சேவைகள் இப்பிரதேசத்தில் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இச்சேவை மையத்தில் வங்கிகள், மோட்டார் வாகனம் திருத்தும் நிலையம், இலத்திரனியல் பொருட்கள், கட்டுமானப் பொருட்கள், மின்சார உதிரிப்பாகங்கள் விற்பனை செய்யும் நிலையங்கள் போன்ற பலவற்றை நிறுவின் புங்குடுதீவுக் கிராமத்திற்கு மட்டுமல்லாது நயினாதீவு, நெடுந்தீவு மக்களும் பயன் பெற வாய்ப்புண்டு.

நயினாதீவுக் கிராமம் சிறிய நிலப்பரப்பினைக் கொண்டிருக்கின்ற போதிலும் யாத்திரிகர்கள், சுற்றுலாப் பயணிகள் எனப் பெரும் எண்ணிக்கையினர் நாள் தோறும் வந்து போகும் நிலையுண்டு. இத்தீவுக்கு வருபவர்கள் தமது வருகைக்கான நோக்கம் நிறைவு பெற்றவுடன் உடன் திரும்பி விடும் நிலை காணப்படுகின்றது. காரணம் இங்கு தங்கிச் செல்வதற்கான தங்குமிட வசதிகளோ அன்றில் தமக்கு விரும்பிய உணவு வகைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கோ வசதியில்லை. எனவே நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயத்திலிருந்து பௌத்த விகாரை வரையுமுள்ள பிரதான வீதி, குறுக்கு வீதிகள் சார்ந்து சேவை மையங்கள் நிரந்தரமாக உருவாக்கப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் இங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

நெடுந்தீவு, தீவகத்தில் நெடும் தொலைவில் உள்ளதாகும். நீண்ட பயணம் மூலம் சென்றடைய வேண்டியுள்ளது. எனவே இத்தீவில் சேவை மையங்களைத் திட்டமிட்டு அமைத்தல் வேண்டும். குறிப்பாக மாவலித்துறை சார்ந்த பிரதான வீதியில் சேவை மையத்தினை விரிவுபடுத்தின் மக்கள் பயன்பெறவாய்ப்புண்டு.

ஒப்பீட்டு ரீதியில் ஏனைய தீவுகளுடன் ஒப்பிடும் போது காரைநகர் விருத்தி பெற்ற பிரதேசமாகும். இத்தீவில் கடந்த 15 ஆண்டுகளில் வலந்தலைச் சந்தி சார்ந்த பிரதேசத்தில் சேவைமையங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றது. பிரதேச செயலகம், பிரதேச சபை செயலகம், வங்கிகள் மற்றும் அரசு அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் எனப் பல நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. இம்மையத்தினை வளர்த்தெடுப்பதில் உள்ளூர் அரசியல்வாதிகள், வர்த்தகர்கள், சமூக நலன் விரும்பிகள் எனப்பலரும் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தீவகத்தில் மேற்குறித்த பிரதேசங்களில் சிறியளவிலான சேவை மையங்கள் காணப்படுகின்ற போதிலும் இவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உள்ளூராட்சித் திணைக்களத்தினர் அரசு நிறுவனங்கள், தனியார் துறையினர் என்போர் திட்டமிட்ட ரீதியில் செயற்படின் தீவக மக்களின் தேவைகளைத் தமது பிரதேசத்திலேயே பூர்த்தி செய்வதுடன் வெளியிடப் பெயர்வில் நாட்டம் கொள்வதையும் தவிர்க்க முடியும்.

போக்குவரத்து விருத்தி

தீவகத்தின் போக்குவரத்து தொடர்பாக இரு வேறு நிலைகளில் அபிவிருத்தி பற்றி நோக்குதல் வேண்டும். கடற்போக்குவரத்து, தரைவழிப் போக்குவரத்து என்பனவே அவையாகும். கடற்போக்குவரத்தினைப் பொறுத்தவரை காரைநகர் தவிர்ந்த ஏனைய தீவுகள் 1953 ஆம் ஆண்டு வரை கடற்பிரயாணத்தின் மூலமே வெளியிடங்களுக்குச் செல்லவேண்டிய சூழ்நிலையிருந்தது. காரைநகரைப் பொறுத்தவரை 1878 ஆண்டிலிருந்து பொன்னாலை தாம் போதியால் பயணிக்க முடிந்தது. இஃது இவ்வாறிருக்க விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப விருத்தி பெற்ற இன்றைய கால கட்டத்தில் பலவழிப்போக்குவரத்தினை விருத்தி செய்யும் பட்சத்திலேயே போக்குவரத்துக்கான நெரிசல்களைக் குறைக்க முடிவதுடன் குறிப்பாக தீவகத்தின் பொருளாதார, சமூக பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு பெரும் உதவியாகவும் அமையமுடியும்.

தீவகத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கான குறிகாட்டுவான் - வேலணை - அராலி - யூடாக வலிமேற்குடனான வீதிப்போக்குவரத்து ஒன்றினை ஏற்படுத்துதல் மூலம் தீவக மக்கள் மட்டுமன்றி வலிகாமம் மேற்கு மக்களும் பயன்பெறமுடியும். (இது தொடர்பாக தனியான அத்தியாயத்தில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது) மேலும் காரைநகருக்கும் ஊர்காவற்றுறைக்குமிடையில் தீவக மக்கள் காரைநகருடாகவும் பயணிக்க வாய்ப்புண்டு. இவை தவிர ஏற்கனவே செயற்பாட்டிலிருந்த புங்குநீவு - கழுதைப்பிட்டி (இறுப்பிட்டி) இறங்குதுறையிலிருந்து நயினாதீவுக்கான கடற்போக்குவரத்தினை மீளவும் இயக்கும் பட்சத்தில் நயினாதீவுப் பயணத்துக்கான குறிகாட்டுவானூடான பயணநெரிசிலை குறைக்க வாய்ப்புண்டு. பொதுவாக குறிகாட்டுவான் இறங்குதுறையில் நெடுந்தீவு - நயினாதீவுக்கான பயணிகள் சேவைகள் மட்டுமன்றி அவ்விருதீவுகளில் வாழ்ந்துவரும் மக்களுக்கான அனைத்துப் பொருட்களும் அரசு, அரசு சார்பற்றநிறுவனங்களுக்கான பொருட்களும் கட்டுமானப்பணிகளுக்கான மணல், சீமந்து, இரும்பு போன்ற அனைத்துப் பொருட்களும் இத்துறையூடாகவே எடுத்துச் செல்லப்பட்டு வருகின்றன. எனவே குறைந்தபட்சம் நயினாதீவுக்கான மேற்குறித்த பொருட்களை ஏற்றும் துறையாக கழுதைப்பிட்டியைப் பயன்படுத்தும் போது குறிகாட்டுவானில் உள்ள நெரிசல்களை குறைக்க வாய்ப்புண்டு. யாத்திரிகர்கள் அதிகளவில் வரும் காலங்களில் மேலதிகமாக இத்துறையினையும் பயன்படுத்தமுடியும். கழுதைப்பிட்டித் துறை தற்போது கடற்படையின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் காணப்படுகின்றது.

நெடுந்தீவு, நயினாதீவில் வங்களாவடி, அனலைதீவு, எழுவைதீவு இறங்குதுறைகளுக்கு பெரிய படகுகளை கரைக்கு கொண்டு வருவதில் தொடர்ச்சியாக இடர்பாடுகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எனவே அகலப்படுத்தியும் ஆழப்படுத்தியும் விருத்தி செய்யும் பட்சத்தில் பெரிய தொழில் நுட்பத்துடன் கூடிய படகுகள் கரையில் அணைப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு. பொதுவாக குறிகாட்டுவான் - நயினாதீவு, கண்ணகி அம்மன் கோவிலடி - எழுவைதீவு, அனலைதீவுகளுக்கிடையில் சேவையிலீடுபடுத்தப்பட்டுவரும் பெரும்பாலான படகுகள் காலத்தால் பழமையானதும் பயணிகளுக்கு அசௌகரியத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளாகவேயுள்ளன. எனவே இவற்றை சேவையிலிருந்து விடுவித்து தொழில்துட்பத்துடன் கூடிய புதிய படகுகள் சேவைக்குள் வாங்குவது காலத்தின் தேவையாகவுள்ளது. அத்தயை பழைய படகுகளை பொதிகள் ஏற்றியிறக்குவதற்கு சில காலங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக தீவகத்தில் உள்ளூர் மற்றும் வெளியிடங்களுக்கான கடற்போக்குவரத்தில் ஊர்காவற்றுறை துறைமுகம் பிரசித்தி பெற்றிருந்தது. நெடுந்தீவு, அனலைதீவு, நயினாதீவு, எழுவைதீவு போன்ற தீவுகளுக்கு பயணிகளும் அனைத்து தேவைகளுக்குமான பொருட்களும் இத்துறையூடாகவே 1967 ஆம் ஆண்டு வரை எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. ஆனால் தற்போது அனலைதீவு, எழுவைதீவு மக்களே தற்போதும் ஊர்காவற்றுறையூடாகப் பயணிக்கின்றனர். யுத்த சூழ்நிலை காரணமாக ஊர்காவற்றுறை துறைமுகவாயில் கடற்படையில் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்படவே மேற்குறித்த பயணிகள் கண்ணகி அம்மன் கோவிலடித் துறையூடாகவே தற்போது பயணத்தை மேற்கொள்கின்றனர். இதனால் ஊர்காவற்றுறைப்பட்டினப் பகுதி மிகப்பெரிய பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளதுடன் பட்டினச் செயற்பாடு படிப்படியாக குறைவடைந்து சென்றுள்ளது. எனவே ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகத்தை மீண்டும் பொதுமக்கள் பாவனைக்கு திறந்து இயங்க வைப்பதற்கு அரசு உடனடிக்கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும். மேலும் எல்லாத்தீவுகளையும் இணைக்கும் கடற்போக்குவரத்தில் பயணிகள், வாகனங்கள் மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லக்கூடிய அதிவேக நடுத்தரளவிலான கப்பல்கள், படகுகளை ஈடுபடுத்தின் சுற்றுலாப் பயணிகளின் வரவினையும் அதிகப்படுத்த முடியும்.

உள்ளூர் போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரை கடந்த மூன்று தசாப்த காலமாக வீதிகள் பராமரிக்கப்படாத நிலையிலோ அல்லது ஓரளவு பராமரிக்கும் நிலையிலோ காணப்படுகின்றது. நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களில்கடந்த இருதசாப்தகாலமாக வீதிகள் காப்பற்றப்போடப்பட்டு போக்குவரத்து இலகுவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தீவகத்தில் யாழ்ப்பாணம் - ஊர்காவற்றுறை தவிர்ந்த ஏனைய வீதிகள் பழைய நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றது. இந்த வகையில் தீவுப்பகுதியானது முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது என மக்கள் அபிப்பிராயம் நிலவுவதில் தவறில்லை.

இவை தவிர முக்கியமாக மண்டைதீவு - அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான், சாட்டி, வங்களாவடி வீதி புனரமைக்கப்படின் வேலனைத் தீவின் தென் பகுதி வளர்ச்சி பெற வாய்ப்புண்டு. அத்துடன் சுற்றுலாப் பயணிகளின் வரவினையும் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு. அத்துடன் புங்குடுதீவில் மடத்துவெளி - வல்லன் - மாவுதடை, - கண்ணி அம்மன் கோவில் - சங்கத்தாகேணியூடாக குறிகாட்டுவானுக்கான வீதி வண்டில்

பாதையாகவுள்ளது. அதனை பிரதான வீதியாக மாற்றும் போது புங்குடுதீவு தெற்குப் பிரதேசத்தில் மீன்பிடித்தொழில் விருத்திக்கும் மீள்குடியேற்றத்திற்கும் வாய்ப்பாய் அமைய முடியும். அதேபோலவே புங்குடுதீவு மடத்துவெளி - ஊரைதீவு - கேரதீவு - இறுப்பிட்டியூடாக பெருங்காடுவரையிலானவீதி புனரமைக்கப்படின்பீன்பிடித்தொழிலுடன் மீள்குடியேற்றமும் விருத்தியடைய வாய்ப்புண்டு. அத்துடன் கழுதைப்பிட்டித்துறையூடாக நயினாதீவுக்கான போக்குவரவும் இலகுவாக்கப்படும்.

நாட்டில் கிறிஸ்தவ அமைப்புக்கள் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை, குறிப்பாக வைத்தியசாலைகளை நிறுவி மக்களுக்கான சேவைகளை வழங்கிவருகின்றன. இந்துக் கோவில்கள் சில அபிவிருத்தியை மையப்படுத்திச் சில செயற்றிட்டங்களைச் செயற்படுத்திவருகின்றன. உதாரணமாக தெல்லிப்பளை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் மக்கள் நலன் தொடர்பான செயற்றிட்டங்களை மேற்கொண்டுவருவதைக் காணமுடியும். தீவகத்தில் புகழ் பெற்ற நயினை நாகபூசணி அம்மன் ஆலயம் இத்தகைய அபிவிருத்திப் பணியினை மேற்கொள்ள முடியும். அவற்றிலொன்று நவீன வசதிகளுடன் கூடிய வைத்தியசாலையொன்றினைத் தீவகத்தில் நிறுவுதலாகும். இதனை நிர்வகம் சார்ந்த மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டிப் பகுதியில் நிறுவும் பட்சத்தில் தீவக மக்கள் சிறந்த வைத்திய சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்புண்டு. இதனை ஆலய நிர்வாகம் முன்னெடுக்குமாயின் புலம்பெயர் உறவுகள் நிச்சயமாக உதவக்காத்திருக்கின்றனர். மேலும் நாகபூசணி அம்மன் கோவில் இறங்குதுறை காலத்துக்குக் காலம் புனரமைக்கப்படும் நவீனமயப்படுத்தப்படவில்லை. அருகிலுள்ள பௌத்த விகாரை இறங்குதுறை அரசின் அனுசரணையுடன் புதுப்பொலிவு பெற்றுள்ளது. எனவே மேற்குறித்த இறங்குதுறையினை வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபையோ அன்றில் நாகபூசணி அம்மன் ஆலய பரிபாலன சபையோ விருத்தி செய்வது காலத்தின் தேவையாகவுள்ளது. இவை தொடர்பாக நிர்வாகம் பரிசீலித்துச் செயற்பட வேண்டும். ஏனைய தீவுகளில் குறிப்பாக காரைநகரில் அண்மைக்காலங்களில் வீதி அபிவிருத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தினைக் கண்டுள்ளது. ஆனால் நெடுந்தீவு, அனலைதீவு, நயினாதீவு போன்ற தீவுகளில் வீதிப்போக்குவரத்து விருத்திக்கு என்னும் நீண்ட தூரம் பயணிக்க வேண்டியுள்ளது.

தீவகம்

பெருமை சேர்த்த பெரியார்கள்

தீவகத்தில் பல்வேறு துறைகளில் தடம் பதித்தவர்கள் பலர் வாழ்ந்து மறைந்தும் - வாழ்ந்தும் வருகின்றார்கள். ஆன்மீகமாகவிருந்தாலும் சரி, கல்விப்புலம் சார்ந்தவர்களாகவிருந்தாலும் சரி திரைகடலோடி திரவியம் தேடியவர்களாகவிருந்தாலும் சரி சமூக சேவையில் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்களாயினும் சரி தீவகத்தின் பெருமையை நிலைநிறுத்தியவர்கள் பலர் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். குறிப்பாக யாழ்மாவட்டத்தில் கத்தோலிக்க ஆயர்கள் பலர் தீவகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள். மேதகு எமிலியனாஸ்பிள்ளை, மேதகு தியோகுப்பிள்ளை, மேதகு செனத்தரநாயகம் ஆகியோருடன் தற்போதைய ஆயர் மேதகு ஜஸ்ரின் ஞானப்பிரகாசம் அடிகளார் மற்றும் மேதகு இராயப்பு யோசப் அடிகளார் மட்டக்களப்பு ஆயர் மேதகு கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை அடிகளார் போன்றோருடன் தென்னிந்தியத் திருச்சபைப் பேராயர்களான வணக்கத்துக்குரிய பேராயர் அம்பலவாணர், பேராயர் ஜெபநேசன், பேராயர் தியாகராசா போன்றோர் தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அதேபோல் இந்துக்குருமார்கள் பலர் உள்ளாட்டிலும் சர்வதேசங்களிலும் புகழுடன் வாழ்ந்துள்ளனர். குறிப்பாக நயினை சிவஸ்ரீ கைலாசநாத குருக்கள், காரைநகர் சிவஸ்ரீ கணபதீஸ்வரக்குருக்கள், பண்டிதமணி சிவஸ்ரீ வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் போன்ற பலர் வாழ்ந்துள்ளனர். அதேபோல கல்விப்புலத்தில் பெருமெண்ணிக்கையில் வாழ்ந்து தீவகத்தின் கல்விப்பாரம்பரியத்தை வளர்த்தெடுத்தவர்கள் பலர் உண்டு. அதேபோல் வர்த்தகத்துறையிலும் பலர் தம்மை ஈடுபடுத்தி கிராமங்களின் பொருளாதார, மற்றும் சமூக கட்டமைப்பில் பெருமாற்றத்தினைக் கொண்டுவந்துள்ளனர். கலைத்துறை மூலம் தீவகத்திற்கு பெருமை சேர்த்த பலரும் எம்மிடையே வாழ்ந்தும் - தற்போதும் வாழ்ந்தும் வருகின்றனர்.

தீவகத்தில் உள்ளூரில் பொருளாதார வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இயற்கை வளம் தடையாகவிருக்கின்ற நிலையினை உணர்ந்த பலர் வர்த்தகத்துறையினைத் தெரிந்தெடுத்து தென்னிலங்கையில் பெரும்பான்மையினமக்கள் வாழும் பிரதேசங்களை

நாடி அவர்களது நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்களாகவிருந்தது மட்டுமல்லாது பொருளாதாரத் தேட்டத்தைப் பெற்று தீவகத்தில் செழிப்பான வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள் பலர் எல்லாத் தீவுகளிலும் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். இவர்களில் பலர் 1958, 1983 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இனக்கலவரங்களினால் பாதிக்கப்பட்டு அவ்விடங்களைவிட்டு வெளியேறிய சூழ்நிலைகளும் இருந்துள்ளன. அதுமாத்திரமல்லாது திட்டமிட்ட, நிறுவன ரீதியிலான வர்த்தகர்களாகவில்லாது வருமானத்தை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்ட வர்த்தகர்களாகவிருந்ததன் காரணமாக அவர்களில் பலரது வர்த்தக செயற்பாடு நீண்ட ஆயுளைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் அவர்களால் தேடப்பட்ட பொருட்தேட்டமானது அவர்கள் தம் குடும்ப செழிப்புக்கும் பிள்ளைகளின் கல்விக்கும் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டமையால் தீவகத்தில் கல்விவளர்ச்சிக்கு அவர்கள் தம் பங்களிப்பு அபரிதமாகவிருந்துள்ளது எனக் கூறிக்கொள்ள முடியும். மேற்குறித்த வர்த்தகர்களில் கணிசமானோரின் வாரிசுகள் வர்த்தக நடவடிக்கைகளைத் தொடர்கின்றனர். அதேவேளை புதிதாக தோற்றம் பெற்ற வர்த்தகர்கள் பல்வேறு அரசியல் சமூக அழுத்தங்களின் மத்தியிலும் வர்த்தகத்துறையில் ஈடுபட்டுவருகின்றனர். இத்தகைய புதிதாக தோற்றம் பெற்ற பல வர்த்தகர்கள் தமது பூர்வீக கிராமங்களை மறந்தவர்களாக, அல்லது ஆலயங்களை வளம்படுத்துவதில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதையும் காணமுடிகின்றது. அவர்கள் தம் வாரிசுகள் பெற்றோரின் பூர்வீகக் கிராமங்களுடனான உறவுகளைப் படிப்படியாகக் குறைத்து வருவதையும் காணமுடிகின்றது.

காரைநகர் பிரதேசத்தவர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக வர்த்தகச் செயற்பாட்டில் பெருமளவில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகவிருந்து வருகின்றனர். 1991 ஆம் ஆண்டு வரை தமது கிராமத்தோடு தம்மை இறுகப்பற்றிக் கொண்டவர்களாகவிருந்துள்ளனர். ஒட்டுமொத்த இடப்பெயர்வினைத் தொடர்ந்து தாம் சென்றடைந்த பிரதேசங்களை தமது வாழ்விடமாக மாற்றியுள்ளபோதிலும் காரைநகர் கிராமத்தில் ஆன்மீகப்பணி, சமூகப் பணி மற்றும் பொருளாதார செயற்பாடுகளில் தம்மை கிராமத்தோடு இணைத்திருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலையானது ஏனைய தீவுகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டளவிலேயே காணமுடிகின்றது.

தீவகத்தில் பல்வேறு தரப்பினர் தத்தம் முயற்சியின் விளைவாக கிராமத்துக்குப் பெருமை சேர்த்தவர்கள். அவர்களில் எல்லோரையும் இச்சிறிய நூலுக்குள் வாங்க முடியாது. அவர்களால் தீவகத்திற்காற்றிய பணிகள் பலவுண்டு. இருப்பினும் அவர்களில் ஒருசிலரை நினைவுகூருவது பொருத்தமாகவிருக்கும் எனக் கருதி அவர்கள் தொடர்பான விபரங்கள் தரப்படுகின்றது.

காரைநகர்

சயம்புச்சட்டம்பியார்

காரைநகரின் கல்விப்பாரம்பரியத்தின் முன்னோடியாகத்திகழ்ந்தவர் சயம்பு சட்டம்பியார் ஆவார். இவர் காரைநகருக்கு வந்திராதுவிடில் மலாய நாட்டு பென்சனியர்களோ அன்றில் அக்காலத்தில் உயர்கல்வியுடன் உயர் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களோ இருந்திருக்கமாட்டார்கள் என காரைநகர் மக்கள் இன்றும் தெரிவித்துவருவதைக்காணமுடிகின்றது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் இரண்டு இருந்தன. ஒன்று சயம்புச்சட்டம்பியாரின் தனிப்பெரும் ஆற்றலால் உருவானது. மற்றது அமெரிக்க மிசனறிமார்களினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலையாகும். இதற்கு பின்னர் பலசைவப்பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன. இத்தமிழ் பாடசாலைகளில் மூன்றாம் அல்லது நான்காம் வகுப்புக்களில் கல்வியை கற்றவர்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலையான சயம்புச்சட்டம்பியாரின் இந்துப் பாடசாலைக்கும் அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலையான சாமிப் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் சென்று ஆங்கிலக்கல்வி பயிலும் வாய்ப்பு இருந்தது. காலப்போக்கில் சாமிப்பள்ளிக்கூடம் செயலிழக்கவே அவ்விடத்தில் யாழ்ரன் கல்லூரி உதயமானதென்பர். சயம்புச்சட்டம்பியார் பாடசாலை நேரங்களில் மட்டுமல்லாது காலையிலும் மாணவர்களையும் மாணவர்களைத் தனது வீட்டுக்கு அழைத்து ஆங்கிலம் போதித்தவர். இவரிடம் ஆங்கிலம் ஐந்தாம் வகுப்புப் படித்தவர்கள் மலாயா சென்று அரச தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்களே இங்கு வந்து மலாயன் பென்சன் பெற்றவர்களாவர் என்பர் இவ்வூர் மக்கள். இவர்கல்வியில் மட்டுமல்லாது ஒழுக்கத்தையும் கற்றுக் கொடுத்தவர். சைவ ஆசாரசீலர்களாகவிருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்த்தவர். இவரது பாடசாலையை தன்னால் தனியே நடாத்த முடியாதநிலை உருவான போது யாழ் இந்துக்கல்லூரிச் சபையிடம் ஒப்படைத்து கல்விப்பணி தொடர வைத்தவர். இவரைக்

கொளவிக்கும் வகையில் இந்துக்கல்லூரிக்கு அருகாமையில் உள்ள வீதிக்கு சயம்பு வீதி எனப்பெயரிட்டும் அவ்வீதியின் முகப்பில் அவரது உருவச்சிலையொன்றும் நிறுவியுள்ளனர் காரைநகர் மக்கள். அவரே காரைநகர் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் காவலன் என்றால் மிகையாகாது.

பேராசிரியர் இ. கனகசுந்தரம்

காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பேராசிரியர் இ. கனகசுந்தரம் அவர்கள் காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியில் ஆரம்ப, இடைத்தரக்கல்வியைக் கற்றவர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவத்துறையில் கற்று மருத்துவரானார். அதனைத் தொடர்ந்து மருத்துவத்துறையில் உயர்கல்வி கற்று சிங்கப்பூர் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக கடமையாற்றி வரும் வேளை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவபீடம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது முதலாவது மருத்துவபீட பீடாதிபதியாக கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்.

பண்டிதமணி க. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள்

சி. சிவபூர் கணபதீஸ்வரக்குருக்களுக்கும் சிவயோக சுந்தரம்பாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்த வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் சைவப்பாரம்பரியத்துடன் தமிழ்ப் புலமையும் கொண்ட ஒரு அறிஞராக வாழ்ந்தவர். இவர் சமயம், தமிழ், சமஸ்கிருதம் சார்ந்த கல்வி அறிவை வேதவிசாரதர் பி.வி. சிதம்பரசாஸ்திரியாரிடமும் தமிழை சி. கணேசையரிடமும் கற்றுத் தெளிந்தவர். பிரவேசபண்டிதர் பாலபண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த குருக்கள், பரமேஸ்வர பண்டித ஆசிரியர் பயிற்சிக்குல்லூரியில் தமிழ் பண்டிதராகவும் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகவும் கற்றுவெளியேறினார்.

கொழும்பு விவேகானந்தாக் கல்லூரியில் ஆசிரியர் தொழிலை ஆரம்பித்து பின்னர் பல பாடசாலைகளில் தனது சேவையை விரிவுபடுத்தி அதிபராகவிருந்து 1971 ஆம் ஆண்டு ஓய்வுபெற்றார். தினகரன் பத்திரிகையில் செய்தி ஆசிரியராகவும் பதவி வகித்துள்ளார். காரைநகர் தமிழர் வளர்ச்சிக் கழகம், மணிவாசகர் சபை என்பவற்றின் ஸ்தாபகர். இவர் எழுதிய காரைநகர் சைவசமய வளர்ச்சி என்ற நூல் பலராலும் பாராட்டப்பட்டதும் இவரது புலமையையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. ஈழத்து சிதம்பர புராணச் சுருக்கம் போன்ற பல நூல்களுக்கு ஆசிரியராகவிருந்துள்ளார். அத்துடன் வேறு பலர்

எழுதிய நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். மு. கந்தையா எழுதிய நாவலர் பிள்ளைத் தமிழ் நூலும் அவற்றில் ஒன்றாகும். குருக்கள் அவர்களால் நிறுவப்பட்ட மணிவாசகர் சபை இன்றும் நிலைத்து காரைநகர் மக்களுக்கு சேவையாற்றி வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முருகேசு சுவாமிகள் (பேப்பர் சுவாமிகள்)

காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட முருகேசு சுவாமிகள் மகாத்மகாந்தி மேல் தீராத பற்றுக் கொண்டவர். ஆங்கிலத்துடன் சமய அறிவையும் கொண்டிருந்த இவர் கோவளத்தில் ஆச்சிரமம் அமைத்து தனது கடமைகளைப்புரிந்து வந்துள்ளார். ஆத்மீக தாகம் கொண்ட சீடர் பலருக்கு நல்லாசிரியனாகத் திகழ்ந்தவர். வெளிநாட்டு வேற்று மதத்தினருக்கு சைவசமய உண்மைகளை எடுத்துக் கூறியவர். மகாத்மகாந்தி இறந்ததைக் கேள்விப்பட்ட இவர் மூடியகாரில் கொழும்பு சென்று இந்தியா சென்றவர். மூடிய காரில் சென்றதற்கு காரணம் ஊர் தன் கண்களுக்குத் தெரியக்கூடாது என்பதேயாகும். சோதிடம் சொல்வதில் விற்பன்னர். ஆனால் அதனை வியாபாரமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை.

அல்லின் ஏப்ரகாம்

காரைநகர் பயிரிக்கூடலில் 1865 ஆம் ஆண்டு பிறந்த அல்லின் ஏப்ரகாம் 1876 இல் கொள்ளைநோயால் பெற்றோரை இழந்தவர். அமெரிக்க மிசனரிமாரின் சேவை காரைநகரில் பரவிவந்த போது சிறுவராகவிருந்த இவர் தெல்லிப்பளை விடுதிப்பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டார். 1883 இல் ஆசிரியர் பயிற்சியைமுடித்து வெளியேறிய இவர் தனது மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கற்று கலைப்பட்டதாரியானார். இதன் பின்னர் தெல்லிப்பளை ஆசிரியர் பயிற்சித் கல்லூரியில் மூன்று வருடங்கள் விரிவுரையாளராக இணைந்து பணியாற்றினார். 1896 இல் கல்கத்தா பல்கலைக்கழக பட்டதாரியுமானார். கணிதத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த இவர் மாணவர்களுக்குப் போதித்துவந்தார்.

1910 ஆம் ஆண்டில் தோன்றிய ஆலிஸ்வால் நட்சத்திரம் பற்றி வானியல் ஆய்வு செய்து பின்நிகழ்கூடிய செய்திகளை வெளிக்காட்டியமை காரணமாக லண்டன் F.R.A.S என்ற அமைப்பில் மகிமை அங்கத்தவராக இணைத்துக் கொண்டனர். இச்சங்கத்தில் இணைக்கப்பட்ட முதலாவது இலங்கையரும் இவரேயாவார். 1897-1909 ஆம் ஆண்டிடைவெளியில்

உதயதாரகை என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்துள்ளார். வானசாத்திரத்தில் வல்லுனராகவிருந்தமையால் “வானாதிசயங்கள்” என்ற நூலையும் மதுவிலக்கில் ஈடுபாடு கொண்டு மதுவிலக்குக் கும்மி என்ற கும்மியையும் வெளியிட்டவர். 1922 இல் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

கா. சி. மகேசசர்மா

சிவஸ்ரீ சிவசிதம்பர ஐயரின் மகனாகப் பிறந்த இவருக்கு தந்தையார் வைத்த பெயர் சிவஞானசுந்தர சர்மா ஆகும். வியாவில் பாடசாலை, காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி, ஹாட்லிக் கல்லூரிகளில் பயின்ற இவர் பருத்தித்துறை வேலாயுதம் பாடசாலையில் சிலகாலம் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். பின்னர் காரைநகர் இந்துக்கல்லூரியில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்ததே வேளை அரசாங்க லிசிடர் சேவைப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து கேகாலை சுச்சேரியில் வேலை செய்தவர். அதனை சிலகாலத்தில் விட்டுவிட்டு மீண்டும் இந்துக்கல்லூரியில் ஆசிரியரானார்.

1928 ஆம் ஆண்டு நொத்தாரிஸ் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். சங்கானையில் நொத்தாரிசுவாகக் கடமையாற்றிய பின்னர் 1930 இல் காரைநகரில் தனது தொழிலை ஆரம்பித்தார். நொத்தாரிசு வேலையைத் திறமையாகவும் நேர்மையாகவும் நீதியாகவும் செய்து வந்தமையால் காரைநகர் மக்கள் மனங்களில் நீங்காத இடம்பிடித்துள்ளார். காரைநகரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட காணி உறுதி மாற்றங்களில் இவரது பெயர் என்றும் நிலைத்து நிற்கின்றது.

பண்டிதர் சு. அருளம்பலவாணர்

காரைநகரைச் சேர்ந்த சுவாமிநாதன் தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்த அருளம்பலவாணர் தனது கல்வியை சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையில் பெற்றார். கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரியில் பயின்று ஆசிரியர் பயிற்சியை முடித்த பின்னர் தான் படித்த பாடசாலையிலேயே ஆசிரியர் தொழிலை மேற்கொண்டவர். 1963 இல் மதுரை தமிழ்சங்கம் நடாத்திய பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து பண்டிதரானார். பெரும்பாணாற்றுப்படை, பதிற்றுப்பத்து திருவாசகம் முதலானவற்றிற்கு விரிவான உரைகள் எழுதியவர். பதிற்றுப்பத்து உரைநடைக்கு சாகித்திய மண்டலபரிசு கிடைத்தது. காரைநகர் மக்கள் இவருக்கு “சங்கநூற்செல்வர்” என்ற பட்டத்தினை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளனர்.

சட்டத்தரணி ஏ. வி. குலசிங்கம்

காரைநகர் களபூமியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஏ. வி. குலசிங்கம் பிரபல சிவில் வழக்கறிஞராகத் திகழ்ந்தவர். கிளிநொச்சியில் விவசாயத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு செயற்பட்டவர். சிறந்த வழக்கறிஞராகவும் டெய்லிநியூஸ் பத்திரிகை ஆசிரியர் குழுவில் அங்கத்தவராகவிருந்து மக்களிடையே நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தவர். 1947 ஆம் ஆண்டு ஊர்காவற்றுறை தேர்தல் தொகுதியில் போட்டியிட்ட இவர் இவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட அல்பிரட் தம்பிஐயாவிடம் மிகச் சொற்ப வாக்கு வித்தியாசத்தில் அதாவது 322 வாக்குகளால் தோல்வியடைந்தார். இவரது தோல்விக்கு இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தேர்தல் தொடர்பான ஒழுங்கு முறையின் பலவீனத்தாலேயே தோல்வியடைந்தார் என கூறப்படுகின்றது. அதாவது இவரது ஆதரவாளர்களை ஏற்றிச்சென்ற வாகனங்கள் ஊர்காவற்றுறை பாதைச்சேவை இல்லாததால் கடக்க முடியவில்லை. இதனால் பெருமளவு வாக்கினை இழந்து தோல்வியைத் தழுவினார் எனக் கூறப்படுகின்றது. இருப்பினும் இவர் தீவக மக்களுக்கு அளப்பரிய சேவையினை நல்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதிபர் ஆறுமுகம் தியாகராசா

காரைநகரின் வளர்ச்சிக்கும் மேன்மைக்கும் பல்வேறு வழிகளில் தன்னை அர்ப்பணித்த பெரும்தகையே அதிபர் ஆ. தியாகராசா அவர்களாவர். காரைநகரில் இடைநிலைக்கல்வியைக் கற்ற பின்னர் இந்தியாவில் சென்னைப்பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணி, முதுஇலக்கியமாணிப் பட்டத்தினைப் பெற்று நாடு திரும்பினார். காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியத்தொழிலை ஆரம்பித்த இவர் அக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு இறுதி வரை தன்னை அர்ப்பணித்தவர்.

1952 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்றத்தேர்தலில் ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியில் போட்டியிட்ட இவர் வெற்றியைத் தவறவிட்டார். காரைநகர் வாக்காளர்கள் முழுமையாக இவருக்கு வாக்களித்தபோதிலும் ஏனைய தீவுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் அல்பிரட் தம்பிஐயாவையே ஆதரித்திருந்தனர் எனலாம். பலமுனைப்போட்டியும் இவரது வெற்றியைப் பாதித்திருந்தது. 1970 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றியீட்டிய இவர் ஏழாண்டுகள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவிருந்து தனது தொகுதிக்கு

அளப்பரிய சேவையினைச் செய்தவர். குறிப்பாக காரைநகரில் பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியவர்.

1977 இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆராய்ச்சி மாணவனாக இணைந்து 1981 ஆம் ஆண்டு கலாநிதிப் பட்டத்தினைப் பெற்றவர். இவரது சேவையை மனங்கொண்டு காரைநகர் இந்துக் கல்லூரிக்கு கலாநிதி ஆ. தியாகராசா மகா வித்தியாலயம் எனப் பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அதிபர் நமசிவாயம் சபாரத்தினம்

காரைநகரில் 1913 ஆம் ஆண்டு நமசிவாயம் - தெய்வானை தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்த ந. சபாரத்தினம் அவர்கள் ஆரம்பக்கல்வியை காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி என்றழைக்கப்படும் சயம்பு பாடசாலையில் கற்றவர். பின்னர் விக்டோரியாக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி, யாழ் இந்துக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் கற்று பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்பட்டத்தினைப் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து முதுகலைமாணி, முதுஇலக்கியமாணிப் பட்டங்களைப் பெற்ற இவர் இலத்தின், ஆங்கிலம், தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். இதனைத்தொடர்ந்து ஆசிரியத்தொழிலைத் தேர்ந்தெடுத்து ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி, சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரியில் கற்பித்தார். பின்னர் காரைநகர் இந்துக் கல்லூரிக்கு மாற்றலாகி அங்கே உபஅதிபராகக் கடமையாற்றியதைத் தொடர்ந்து 1962 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் உபஅதிபராக இணைந்து 1964 இல் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டு 1971 ஆம் ஆண்டு வரையும் இந்துக் கல்லூரியின் புகழ்பூத்த அதிபராக விளங்கியவர்.

அதிபர் பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றதைத் தொடர்ந்து ஈழநாடு பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராக இணைந்து பணியாற்றினார். ஈழநாடு பத்திரிகையில் இவரால் எழுதப்பட்ட ஆசிரியர் தலையங்கங்களை ஒன்று சேர்த்து ஊரடங்கு வாழ்வு என்ற பெயரில் நூல் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் பெரிதும் விரும்பிப்படிக்கப்பட்டதாகும். இவை தவிர ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். மிகச்சிறந்த கல்விமானாக எம்மிடையே வாழ்ந்த அதிபர் அவர்கள் பல்துறை விற்பன்

னராக வாழ்ந்து காட்டியவர். மேலும் காரைநகர் மணிவாசகர்சபை, காரைநகர் தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம் ஆகியவற்றின் தலைவராகவும் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக பேரவை உறுப்பினராகவும் பதவி வகித்து அவற்றின் வளர்ச்சிக்காகப் பெரிதும் பாடுபட்டவர்.

வித்துவான் எப். எக்ஸ். சி. நடராசா

காரைநகரைப்பிறப்பிடமாகவும் மட்டக்களப்பை வாழ்விடமாகவும் கொண்ட எப். எக்ஸ். சி. நடராசா அவர்கள் பயிற்றப்பட்ட தமிழ்தராதரம், வித்துவான் போன்ற கல்வித்தகைமைகளைக் கொண்டவர். ஆசிரியராக, அதிபராக, ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளராக, அரசகரும மொழித் திணைக்கள அதிகாரியாக, கல்வித்திணைக்கள மொழிபெயர்ப்பு அத்தியட்சகராக தனது சேவையை வழங்கிய இவர் இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவ மதங்கள் சார்ந்த இலக்கியங்கள், வரலாறுகள் தொடர்பாக இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர்.

இவரது நூல்களில் காரைநகர் மான்மியம் மற்றும் மட்டக்களப்பு மான்மியம் ஆகிய நூல்கள் அதிசிறப்புப்பெற்றவை. பின்னைய நூலுக்கு சாகித்திய விருதும் கிடைத்தது. இதற்காக மட்டக்களப்பு மக்கள் இவருக்கு மகாவித்துவான் பட்டத்தினை வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

தியாகராசா மகேஸ்வரன்

காரைநகரில் பிரபல கம்பகா வர்த்தகர் தியாகராசா குடும்பத்தினருக்கு மூத்த புதல்வனாகப் பிறந்த மகேஸ்வரன் காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி, சென்னைன்ஸ் கல்லூரிகளின் பழைய மாணவனாவார். பள்ளிக்கல்வியைப் பூர்த்தி செய்த பின்னர் தந்தையாரின் வர்த்தகத் தொழிலினைத் தேர்ந்தெடுத்தார். நாடு யுத்தக் கோரப்பிடியில் சிக்குண்டிருந்தசமயம் மிகப் பிரயாசையுடன் தமிழ் மக்களுக்கு வர்த்தகத்தினூடாக தன்னாலான உதவிகளைச் செய்து வந்தார்.

அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் இணைந்து 2001 ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று பாராளுமன்றம் சென்றார். 2004 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு மாவட்டத்தில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். இந்துசமய விவகார இராஜாங்க அமைச்சராக பதவி வகித்த காலத்தில்

போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சைவ ஆலயங்களை புனரமைப்பு செய்வதில் அதிக ஆர்வம் கொண்டு செயற்பட்டார். வடக்கில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான தேவைகள் கருதி தனியார் விமான சேவை, உணவுப்பொருட்களைக் கொண்டு வருவதற்கான கப்பல் சேவைகளை நடத்தியவர். இளம் அரசியல்வாதியாக பரிணமித்த இவரை கொழும்பு பொன்னம்பலவாணேசர் ஆலயத்திற்குள் கொடூர கொலையாளியால் தைமாதம் முதலாம் திகதி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இவரது மனைவி திருமதி விஜயகலா மகேஸ்வரன் இவர் விட்டுச் சென்ற அரசியல் பணியினைச் செய்யும் முகமாக 2010 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றார். 2015 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் போட்டியிட்ட இவர் மீண்டும் வெற்றி பெற்று தற்போது சிறுவர் மற்றும் மகளிர் விவகார இராஜாங்க அமைச்சராக பதவி வகித்து வருகின்றார். இளவயதில் கணவனும் மனைவியும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தமையானது இவர்களையே சாரும்.

ஈ. எஸ். பி. நாகரத்தினம்

காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகவும் யாழ்ப்பாணம் கஸ்தூரியார் வீதியில் பிரபல வர்த்தகராகவிருந்த ஈ. எஸ். பேரம்பலம் அவர்களின் புத்திரரான நாகரத்தினம் அவர்கள் தனது ஆரம்ப இடைநிலைக் கல்வியினை காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியில் பயின்றவர். தந்தை வழியில் வர்த்தகத்துறையினைத் தேர்ந்தெடுத்து யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் வர்த்தக ஸ்தாபனங்களில் உரிமையாளரானார். வர்த்தகப் பாரம்பரியத்தில் வந்த இவர் பஸ்துறை வர்த்தகச் செயற்பாட்டில் நீண்டகால அநுபவத்தையும் ஆற்றலையும் பெற்று தன் தொழில் துறையில் வெற்றிநடை போடுகின்றார். யுத்தகாலத்தில் மக்களோடு மக்களாகவிருந்து அவர்களின் தேவைகளைப் பெருமளவிற்கு நிறைவு செய்தவர். தாராளமனம் கொண்டவர். திரு. நாகரத்தினம் அவர்கள், பல சமய, சமூக சேவைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகின்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறும் ஆலயத் திருப்பணிகள், சமய நிகழ்வுகள், பாடசாலை நிகழ்வுகள், சமூக கலை நிகழ்வுகள் சிறப்புற அமைய தாராளமாக பொருளுதவி வழங்கி வருகின்றார். காரைநகரில் நடைபெறும் பல வேலைத்திட்டங்களுக்கு இவரது பங்களிப்பு மிகமிக அதிகமாகும். அரிமாக்கழகத்தில் இணைந்து பல வேலைத்திட்டங்களை செயற்படுத்தி வருகின்றார். இவரது சேவையை உணர்ந்த யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தினர் இவருக்கு பொன்மனச்செம்மல், மனிதநேய ஈகையாளன், கல்விக்காருண்யன் போன்ற பல கௌரவப்பட்டங்களை வழங்கிக்

கௌரவித்துள்ளார். காரைநகரில் மணிவாசகர் மடாலய அன்னதான சபையின் தலைவராகவிருந்து அடியவர்களுக்கு அன்னம் வழங்கி வருகின்றார்.

பேராசிரியர் ஆறுமுகம் நல்லநாதன்

காரைநகரைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம் செல்லம்மா தம்பதியினரின் மகனான ஆ. நல்லநாதன் ஆரம்ப இடைத்தரக் கல்வியை காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியிலும் உயர்தரக் கற்கையை யாழ் இந்துக் கல்லூரியிலும் பெற்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பொறியியல் பீடத்தில் கற்று சிறப்பான சித்தியினைப் பெற்றவர். அப்பீடத்திலேயே விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய இவர் சிங்கப்பூர் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றுச் சென்றவர். அதனைத் தொடர்ந்து லண்டன் பல்கலைக்கழக தகவலியல் துறையில் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றும் இவர் சர்வதேச ரீதியில் புகழ்பெற்ற தொழில்நுட்பத்துறைசார் நிபுணர்களின் நிறுவனமான மின் மற்றும் இலத்திரனியல் பொறியியல் நிறுவனத்தில் உறுப்பினராகவிருந்து வருகின்றார். தொம்சன் றொய்ட்டர்ஸ் ஆய்வு நிறுவனத்தால் இனங்காணப்பட்ட 127 ஆய்வாளரில் ஒருவராகவும் உள்ளார். முன்னூறுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதிய இவர் சர்வதேச மகாநாடுகளில் தனது ஆய்வுகளைச் சமர்ப்பித்துப் புகழ் பெற்றவராவார்.

புங்குடுதீவு

க. அம்பலவாணர் (பெரியவாணர்)

க. அம்பலவாணர் (பெரியவாணர்) அவர்கள் 1890 ஆம் ஆண்டில் புங்குடுதீவில் பிறந்தவர். இவர் ஆரம்பக் கல்வியை மடத்துவெளி அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியை கோப்பாய் கிறிஸ்தவப் பாடசாலையிலும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் பயின்றவர். தமிழோடு ஆங்கில மொழியில் புலமை கொண்டவர். இவர்கள் பள்ளிக் கல்வியைப் பூர்த்தி செய்த பின்னர் மலாயாவுக்கு தொழில் வாய்ப்புத் தேடிச் சென்றார். மலாயாவின் தொழில் வளர்ச்சி மற்றும் அங்குள்ள கட்டுமானப் பணிகளின் வளர்ச்சி நிலைபற்றி உன்னிப்பாக ஆராய்ந்த வாணர் அங்குள்ள தாம்போதிகளைப் போல புங்குடுதீவு - வேலனைத் தாம்போதியை அமைக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்டவராகவிருந்தார். இதனை வென்றெடுக்கும்

பொருட்டு புங்குடுதீவு - மலாயா ஐக்கிய சங்கத்தைத் ஸ்தாபித்தார். 1918 இல் தாயகம் திரும்பி அரசுக்கு மேற்குறித்த தாம்போதியை அமைக்க வேண்டும் எனப் பல்வேறு அழுத்தங்களைப் பிரயோகித்தார். இதற்காக புங்குடுதீவு மகாசனசேவா சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார். 1935 ஆம் ஆண்டு தாம்போதி வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் 1947 ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் ஊர்காவற்றுறை தொகுதியில் போட்டியிட்டார். எனினும் தோல்வியைத் தழுவினார். 1948 ஆம் ஆண்டு இறைவனடி சேர்ந்தார். எனினும் வெற்றி பெற்ற அல்பிரட் தம்பிஐயா அவர்கள் பால வேலையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அரசுடன் இணைந்து செயற்பட்டதன் விளைவாக 1953 ஆம் ஆண்டு புங்குடுதீவு - வேலணைத் தாம்போதி மக்கள் பாவனைக்குத் திறந்துவிடப்பட்டது. அவரை நினைவு கூர்ந்து 1977 இல் வாணர் திறந்தவெளி அரங்கு ஊர் பெரியோர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. 2017 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் அவரது நினைவாக வாணர் கலையரங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சு. அம்பலவாணர் (சின்னவாணர்)

1893 ஆம் ஆண்டு புங்குடுதீவுக் கிராமத்தில் பிறந்த ச. அம்பலவாணர் அவர்கள் தனது ஒன்றவிட்ட சகோதரன் க. அம்பலவாணருடன் கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிகளில் கல்வி பயின்றார். இருவரும் மலாயா சென்று ஒன்றாக இணைந்து புங்குடுதீவு அபிவிருத்தி தொடர்பான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டார்கள்.

திரும்ப வந்து இருவரும் இணைந்து புங்குடுதீவு அபிவிருத்தியில் தமது வாழ்நாளைச் செலவிட்டனர். வாணர் தாம்போதி அமைப்பு மட்டுமல்லாது கல்விச்சாலைகள், மருத்துவநிலையம், தொலைத்தொடர்பு, அஞ்சல் நிலையம், குழாய் நீர்த்திட்டங்கள், கடல் தடுப்பு அணைகள், போக்குவரத்து வசதிகளை மேம்படுத்துவதில் பெரியவாணரும் சின்னவாணரும் இணைந்து செயற்பட்டு வெற்றியும் கண்டனர்.

சகோதரனின் பிரிவின் பின்னர் சின்னவாணர் தனது பணியைத் தொடர்ந்தார். அவர் புங்குடுதீவு கிராமச் சங்கத் தலைவராகப் பல ஆண்டுகள் பணி புரிந்துள்ளார். இவர்களது பணியை புங்குடுதீவு மக்கள் நினைவில் வைத்துள்ளனர், பணியைப் போற்றுகின்றனர்.

சமூகசேவகர் வ. பசுபதிப்பிள்ளை

புங்குடுதீவுக் கிராமத்தின் கல்விப்பாரம்பரியத்தின் முன்னோடி அமரர் வ. பசுபதிப்பிள்ளை அவர்களாவார். கிறிஸ்தவ மத நிறுவனங்களால் முறைசார் கல்விக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த வேளையில் சைவப்பிள்ளைகள் தமது கலாசார, பாரம்பரிய வழக்கிற்கேற்ப கல்வியைப் பயில வேண்டும் என்ற பெருவிருப்புடன் புங்குடுதீவுக் கிராமத்தில் பல சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவிய பெருமகானாக மக்கள் இவரைப் பார்க்கின்றனர். கணேச வித்தியாலயம், சித்திவிநாயகர் வித்தியாலயம், பராசக்தி வித்தியாலயம், சுப்பிரமணிய வித்தியாலயம் போன்ற பல பாடசாலைகளின் நிறுவனராகத் திகழ்கின்றார். ஆங்கிலப் புலமை கொண்ட இவர் இந்துபோட் இராசரத்தினம் அவர்களுடன் கொண்டிருந்த நட்பின் காரணமாகவே இப்பாடசாலைகள் மூலம் கிராமத்து மக்களின் கல்விக் கண்ணைத் திறந்தவர் எனலாம். 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கிராமச் சங்கத் தலைவராகவிருந்து கிராமத்தில் வீதிகள், வைத்தியசாலைகள், தபால் நிலையங்கள், போக்குவரத்து, சமூக சேவை நிலையங்கள் போன்றவற்றை நிறுவி சீர்செய்தவர். அந்தணர்களின் மேன்மை கருதி பெருங்காட்டில் வேதாகமப் பாடசாலையை நிறுவிக் கொடுத்தவர். அம்பலவாணர் சகோதரர்களுடன் வாணர் பாலம் உருவாக இணைந்து செயற்பட்டவர்.

அருட்திரு பேராயர் டேவிட் ஜெயரத்தினம் அம்பலவாணர்

புங்குடுதீவுக் கிராமத்தில் 1928 ஆம் ஆண்டு பிறந்த பேராயர் அருட்திரு அம்பலவாணர் அவர்கள் ஆரம்ப, இடைத்தரக் கல்வியை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியிலும் பயின்றவர். மேற்படிப்பினை இந்தியாவில் சேரம்பூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் அதனைத் தொடர்ந்து லண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலும் பயின்று கலாநிதிப் பட்டத்தினைப் பெற்றவர். இவர் தென்னிந்திய திருச்சபைப் போதகராக நாட்டின் பல பாகங்களிலும் இறைபணி செய்து 1971 ஆம் ஆண்டு திருச்சபையின் பேராயராக அமர்ந்து இறைபணியுடன் சமூகப் பணியையும் ஆற்றிய பெருந்தகையாவார். 23 ஆண்டுகள் பேராயராகவிருந்து சமூகத்தில் நலிந்த மக்களின் நல மேம்பாட்டுக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தவர். யுத்தம் சூழ்ந்த பூமியாவிருந்த தமிழர் பிரதேசத்தில் சிறுவர் இல்லங்கள், பகல் பராமரிப்பு இல்லங்கள், தொழிற்பயிற்சி நிலையங்கள், வயோதிபர் இல்லங்களை நிறுவி ஆதரவற்றோருக்கு ஆறுதல் கொடுத்தவர். தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை

களை அரசுக்கும் சர்வதேசத்துக்கும் எடுத்துச் சென்றவர். இறுதி மூச்சு வரை தமிழ் மக்களுக்காகக் குரல் கொடுத்தவர்.

என். ஏ. வைத்திலிங்கம்

புங்குடுதீவு 1 ஆம் வட்டாரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட என். ஏ. வைத்திலிங்கம் அவர்கள் புங்குடுதீவு சுப்பிரமணிய வித்தியாலயம், யாழ். இந்துக்கல்லூரி ஆகியவற்றின் பழைய மாணவன். லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் பட்டம் பெற்றவர். இலங்கை புகையிரத திணைக்களத்தில் பிரதம பொறியியலாளராக பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர். இவரது காலத்தில் யாழ்ப்பாணம், அநுராதபுரம், நாவலப்பிட்டி ஆகிய இடங்களில் நவீன வசதிகளுடனான புகையிரத நிலையங்களைக் கட்டுவித்தவர். இன்றும் அவை இவரது பெயரைத்தாங்கி நிற்கின்றது. புங்குடுதீவு - வேலணைத் தாம்போதி அமைப்பதற்கு தனது பொறியியல் அறிவை வழங்கியவர். பிலிப்பைன்ஸ், மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் பொறியியல் நிபுணராகப் பணியாற்றியவர். 1958 இல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட சூறாவளி அனர்த்தத்தினால் சேதமடைந்த புகையிரத சேவையினை ஒருவார காலத்தில் நிறைவு செய்து சேவையைத் தொடர வைத்தவர். இதனால் அரசினர் இவரைப் பாராட்டி பரிசில் வழங்கினர். 1970 களில் பல்கலைக்கழகத் தரப்படுத்தலால் பாதிக்கப்பட்ட புங்குடுதீவு மாணவர்களில் பலரை இலண்டனுக்கு அனுப்பி கற்பித்தவர்.

பேராசிரியர் சோ. செல்வநாயகம்

புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பேராசிரியர் சோ. செல்வநாயகம் அவர்கள் யாழ். இந்துக்கல்லூரி, கொழும்பு ஷாகிராக் கல்லூரியின் பழைய மாணவன். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியல் பட்டதாரியாக வெளிவந்தவர். அரசமொழித் திணைக்களத்தில் உயர்பதவி வகித்தவர். லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணி, கலாநிதிப்பட்டத்தினைப் பெற்றவர். அதனைத்தொடர்ந்து பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியல் விரிவுரையாளராக இணைந்து கொண்டார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமை கொண்ட பேராசிரியர் பல்கலைக்கழக புவியியல் மாணவர்களுக்கு தமிழில் புவியியலைக் கற்பித்த முதலாவது பேராசிரியராவார். தமிழ் மற்றும் புவியியலில் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட இவர் 1978 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் புவியியல் பேராசிரியராக இணைந்து கொண்டவர். சாவகச்சேரிப் பிரதேச பொருளாதார

அபிவிருத்திக்கான ஆய்வினை மேற்கொண்டவர். 1979 ஆம் ஆண்டு அகாலச் சாவினைத் தழுவ வேண்டியேற்பட்டது.

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி

புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்கள் புங்குடுதீவு கணேச வித்தியாசாலை மற்றும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் பழைய மாணவன். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாறு, சமஸ்கிருதம் பயின்று பட்டதாரியானார். அதனைத் தொடர்ந்து முதுமாணி, முதுதத்துவமாணிப் பட்டங்களை அதே பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றவர். 1974 இல் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து சமஸ்கிருதத்துறைத் தலைவரானார். அமைதியான சுவாவம் கொண்ட இவரது கற்பித்தலானது மாணவர்களை மிகவும் கவர்ந்தது. 1990 களில் சமஸ்கிருதத்துறைப் பேராசிரியரானார். இவரது ஆய்வுகள், மற்றும் நூல்கள் காலத்தால் அழியாதவை. பரதநாட்டியம் தொடர்பாக எழுதப்பட்ட நூல்கள் சாகித்திய மண்டலப் பரிசில்களைப் பெற்றவையாகும். இவர் இறக்கும் வரை பல்கலைக்கழகத்தில் வருகைதரு பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய பெருமைக்குரியவராகத் திகழ்கின்றார்.

கு. வி. செல்லத்துரை

புங்குடுதீவு 5 ஆம் வட்டாரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் கொழும்பு விவேகானந்தாக்கல்லூரி, புதுக்குடியிருப்பு வித்தியானந்தாக்கல்லூரி, புங்குடுதீவு சுப்பிரமணியம் வித்தியாசாலை, புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றின் அதிபராகவிருந்து பணியாற்றியவர். இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் தலைவராகவிருந்து ஆசிரியர் நலன் பேணப்பாடுபட்டவர். ஞான சுரபி பதிப்பகத்தின் உரிமையாளராகவிருந்து பல நூற்றுக் கணக்கான நூல்களை வெளியிட்டவர். தமிழரசுக் கட்சியின் ஆரம்பகால உறுப்பினராகவிருந்து 1960 இல் நிகழ்ந்த சத்தியாக்கிரகத்திற்கு உரம் சேர்த்தவர். சிறந்த பேச்சாளர். தான் பிறந்த மண்ணில் பல்வேறு அமைப்புக்களை நிறுவி சமூகப்பணியாற்றிய பெருந்தகையாளர்.

கலாநிதி க. சிவராமலிங்கம்பிள்ளை

புங்குடுதீவினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கலாநிதி க. சிவராமலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் யாழ். இந்துக்கல்லூரி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி ஆகியவற்றில்

கல்வி பயின்ற கலைப்பட்டதாரியாவார். புங்குடுதீவு சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை, யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் நீண்டகாலம் பணியாற்றி பிரதி அதிபராக ஓய்வு பெற்றவர். தமிழ், இலக்கியம், சமயம் ஆகியவற்றில் மிகச்சிறந்த கல்வியியலாளராக வலம் வந்தவர். இலங்கை கம்பன் கழக ஸ்தாபகர். பட்டிமன்றப் பேச்சாளர்களை நாட்டுக்கு வழங்கிய பெருந்தகையாளர். புங்குடுதீவு மாணவர்களின் கல்வியில் அதிக அக்கறை செலுத்தியவர். இவர் பெருமளவு மாணவர்களை யாழ் இந்துக்கல்லூரியில் இணைத்து பொறியியலாளர், மருத்துவர், பேராசிரியர்களை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர். இவரது புலமையை இனங்கண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் கலாநிதிப் பட்டத்தினை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்ப் புலமையுடன் ஆங்கிலப் புலமையும் ஒருங்கே பெற்றிருந்தவர்.

வித்துவான் சி. ஆறுமுகம்

புங்குடுதீவு கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் அவர்கள் சன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறைக்குப் பொறுப்பாகவிருந்தவர். கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்டவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்ற கல்வியானது இவரை சிறந்த தமிழ் கல்விமானாக்கியது. புங்குடுதீவு மாணவர்களை ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியில் இணைத்து உயர்கல்வியினூடாக உயர்தொழில்கள் பெற வழிவகுத்தவர். இவரது நல்லூரான் நாற்பது கவிதை நூல் கவிதையுலகில் பாராட்டுக்குரியதாகியது. இவரால் எழுதப்பட்ட பல கவிதைகள் இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றது. பின்னாட்களில் யாழ் இந்துக்கல்லூரி தமிழ்த் துறை வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்டுழைத்தவர்.

மு. தளையசிங்கம்

புங்குடுதீவு கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மு. தளையசிங்கம் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பட்டதாரி. கொழும்பு புனித அலோசியஸ் கல்லூரி புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப்பணிபுரிந்தார். இவர்கிறுகதை, நாவல், விமர்சனம், கவிதை என்பவற்றைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு வழங்கியவர். முற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனை கொண்டவர். இவரது போர்ப்பறையானது சாகித்தியமண்டலப் பரிசிலைப் பெற்றது. இவரது மெய்யுள் என்ற நூல் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி போன்றோரின் உள்ளங்களைத் தட்டிய நூலாகும். 1968 இல் புங்குடுதீவில் பூரண சர்வோதய இயக்கத்தை

ஆரம்பித்து சமூகப் பணியாற்றியவர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களினது சமூகக் குறைபாடுகளைத் தட்டிக் கேட்டதன் பயனாகப் பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவித்தவர். இதனால் இளவயதில் இறப்பினைத் தழுவிக்கொண்டார்.

கவிஞர் சு. வில்வரத்தினம்

புங்குடுதீவு 1 ஆம் வட்டாரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கவிஞர் சு. வில்வரத்தினம் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தில் சிறந்த கவிஞராக வலம் வந்தவர். 1970 களில் மு. தளையசிங்கம், மு. பொன்னம்பலம் போன்றோரின் பாசறையில் வளர்ந்தவர். அவர்களது சமூக, மற்றும் ஆன்மீகத்துறையில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டவர். அகங்களும் முகங்களும் காற்றுவெளிக்கிராமம், காலத்துயர், நெற்றிமண், உயிர்த்தெழும் காலத்துக்காக போன்ற கவிதைத் தொகுதிகள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றவை. தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பற்றுக் கொண்ட இவர் இறப்பின் பின்னர் நாட்டுப்பற்றாளர் என்ற கௌரவத்தைப் பெற்றவர்.

க. திருநாவுக்கரசு (தொண்டர்)

1939 ஆம் ஆண்டு புங்குடுதீவு 4 ஆம் வட்டாரத்தில் பிறந்த தொண்டர் கந்தையா திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இளவயதிலிருந்தே சமூகப் பணிகளில் ஈடுபாடு கொண்டுழைத்தவர். 1964 ஆம் ஆண்டு புங்குடுதீவு கிராமச்சங்க 4 ஆம் வட்டார உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். அதுமட்டுமல்லாது தமிழர் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுக்கவென 1956 இல் தமிழரசுக் கட்சியில் இணைந்து காலப்போக்கில் கட்சியின் இளைஞர் அணிச் செயலாளராகத் தன்னை உயர்த்தியவர். 1960 ஆம் ஆண்டு சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தில் தீவக மக்கள் பங்குபற்றுவதன் பொருட்டு அவர்களை அழைத்துச் சென்றவர். மக்கள் பணி செய்வதற்கு அரசியல் உகந்ததல்ல என உணர்ந்த தொண்டர் அவர்கள் 1972 இல் தேசிய சர்வோதய இயக்கத்தில் இணைந்து பணியாற்றி வடமாகாணத்தில் பல்வேறு நலத்திட்டங்களை செயற்படுத்தியவர். 1984 இல் இலங்கை சர்வோதய இயக்கத்திலிருந்து விலகி வட இலங்கை சர்வோதய அமைப்பை ஏற்படுத்தி சமூக, பொருளாதார, ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குப் பெரும்பங்கு கொண்டுழைத்தவர். இவரது இறப்பினைத் தொடர்ந்து வட இலங்கை சர்வோதய அமைப்பை செல்வி பொ. ஜமுனாதேவி மற்றும் செல்வி க. புஸ்பமணி இருவரும் சிறப்பாக செயற்படுத்தி வருகின்றனர்.

கந்தையா சண்முகநாதன்

புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகவும் யாழ்ப்பாணத்தை வதிவிடமாகவும் கொண்ட கந்தையா சண்முகநாதன் அவர்கள் யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் கல்விபயின்று பேராசனப் பல்கலைக்கழகத்தில் புனியியல் பாடத்தில் சிறப்புச் சித்தி பெற்றவர். இலங்கை நிர்வாக சேவையில் இணைந்த இவர் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பல பதவிகளை அலங்கரித்தவர். 1991 ஆம் ஆண்டு தீவகப்பகுதி இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக்குள்வரவே அப்பிரதேசத்தின் மேலதிக அரசாங்க அதிபராகப் பணியாற்றி இடம்பெயராது வாழ்ந்து வந்த மக்களுக்கு அளப்பரிய சேவையாற்றியவர். 1996 இன் பின்னர் யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றுள்ளார். இவர் யாழ் இந்துக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தலைவராகவிருந்து கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார்.

இசைக் கலைஞர் பொன். சுந்தரலிங்கம்

புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பொன். சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் உலகம் போற்றும் சிறந்த இசைக்கலைஞர். புங்குடுதீவு கணேச வித்தியாலயம், மகா வித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளில் ஆரம்ப, இடைநிலைக் கல்வியைப் பயின்று உயர் கல்வியினை சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியில் பயின்றவர். அதனைத் தொடர்ந்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சங்கீத வித்துவான் பட்டத்தினைப் பெற்றதைத் தொடர்ந்து வவுனியா மகா வித்தியாலயம், வேலணை மத்திய கல்லூரி, உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரி, நல்லூர் மங்கயற்கரசி வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் இசை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி பல நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களை இசைத்துறைக்குள் வாங்கியவர். தனது இசையாற்றல், குரல் வளத்தினால் இசைப்பிரியர்களைத் தன்வசப்படுத்தியவர். தமிழிசையுடன் உணர்வுப் பாடல்கள், எழுச்சிப் பாடல்களைப் பாடி தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் பாராட்டினைப் பெற்றவர். புகழ்பெற்ற இசைக் கலைஞனான பொன்சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் இலங்கைக்குள் மட்டுமல்லாது சர்வதேசங்களில் தனது சங்கீதக் கச்சேரிகளை அரங்கேற்றியவர். சென்ற இடங்களில் அவருக்கு பாராட்டுக்கள் வழங்கப்பட்டன. குறிப்பாக இலங்கையில் கலாபூசணம், சிங்கப்பூரில் இன்னிசைவேந்தர், அவுஸ்திரேலியாவில் சுருதிலயமாமணி, ஜேர்மனியில் தமிழிசை வேந்தன் போன்ற பல பட்டங்கள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். மலேசியா, இந்தியா, சிங்கப்பூர் இலங்கை போன்ற நாடுகளின்

வானொலியில் இவர் சுப்பர் - கிரேட் இசைக்கலைஞராகவிருந்துள்ளார். தற்போது கனடாவில் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி தமிழ்க் கலாசாரத்தினை பாதுகாத்துவருகின்றார். இளங்கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு நல்லூரில் இளங்கலைஞர் மன்றத்தினை ஏற்படுத்தி அதற்காக ஒரு கலை அரங்கினைத் தனது விடாமுயற்சியால் கட்டிய பெருமைக்குரியவர். தான் பிறந்த மண்ணில் வாணர் கலையரங்கத்தினைக் கட்டி மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு கலை, கலாசார பாரம்பரியத்தை வளர்க்க முற்பட்டுள்ளார்.

இன்னிசைப் பாடகர் கு. சாந்தலிங்கம் (எஸ்.ஜி. சாந்தன்)

புங்குடுதீவு 9 ஆம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த குணரத்தினம் யோகம்மா தம்பதியினரின் மகனான கு. சாந்தன், தனது இளமைக்கல்வியைப் புங்குடுதீவு சண்முகநாதன் வித்தியாசாலையில் பயின்றவர். இளமையிலிருந்தே பாடசாலையில் இனிமையான குரலில் இறைவணக்கம் செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தவர். முறைப்படி சங்கீத ஞானம் பெற்றுக் கொள்ளவில்லையாயினும் செவிவழிப்புலமை கொண்டவராகத் தன்மை உயர்த்தியவர். ஆரம்பத்தில் இவர் கண்ணன் இசைக் குழுவில் இணைந்து பாடல்களைப் பாடி தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்திய இவர் 1982 ஆம் ஆண்டு சாந்தன் இன்னிசைக் குழுவினை அமைத்து தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் இன்னிசைக் கச்சேரிகளை நடாத்தி வந்தவர். தமிழரின் போராட்டகாலங்களில் இன எழுச்சிப் பாடல்களைப் பாடியதன் மூலம் உலகம் போற்றும் இன்னிசை வேந்தராக வலம் வந்தவர். புதுவை இரத்தினதுரை, கவிஞர் காசிஆனந்தன், ச. வே. பஞ்சாட்சரம், பண்டிதர் பரந்தாமன் வேலணையூர்தாஸ் போன்றோரின் கவிதைகளுக்குத் தனது அபார ஆற்றலினால் உரமூட்டியவர். தேனிசை செல்லப்பா போன்றவர்களுடன் இணைந்தும் பாடியுமுள்ளார். அண்மைக்காலங்களில் ஆன்மீகப் பாடல்களைப் பாடி மக்கள் மனங்களில் நீங்காத இடம் பிடித்து சிறிது காலம் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த சாந்தன் அவர்கள் 2017 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

தவத்திரு வண. தனிநாயகம் அடிகளார்

அகில உலகம் போற்றும் தவத்திரு வண. தனிநாயகம் அடிகளார் நெடுந்தீவுக் கிராமத்தில் ஹென்றி ஸ்ரனிஸ் லோஸ் - செசில் இராசம்மா தம்பதியினருக்கு 1913 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியிலும் இடைநிலைக் கல்வியை யாழ் புனித பத்திரியாசியர் கல்லூரியிலும் பயின்றவர். 1931 - 1934 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் கொழும்பு குருத்துவக் கல்லூரியில் பயின்ற அடிகளார் 1934 - 1939 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் ரோமாபுரியில் சமயக் கல்வியினைப் பயின்றவர். குருப்பட்டம் பெற்ற பின்னர் கேரளாவில் குருவாகவும், ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். அதனைத் தொடர்ந்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிப்பட்டம் பெற்ற இவர் 1952 - 1961 ஆம் ஆண்டு காலங்களில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக விருந்து சேவையாற்றினார். 1955 - 1957 இல் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மீண்டும் இணைந்து கொண்டார். 1961 - 1969 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் மலேசியா பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக இணைந்து பணியாற்றினார். தமிழ் இலக்கியத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட அடிகளார் சர்வதேச அங்கீகாரம் பெற்ற பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் வெளியிட்டு பல அறிஞர்களின் பாராட்டினைப் பெற்றுக் கொண்டவர். பன்னிரண்டு மொழிகளில் புலமை கொண்டிருந்தமையால் பல்வேறு இன, மத மக்களின் வாழ்வியல் கோலங்களை அறிந்திருந்தமையும் இவரது ஆய்வுப் புலவிரிவுக்கு பெரிதும் உதவியது எனலாம். உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டினை நடாத்துவதற்கு வித்திட்டவர் வண. தனிநாயகம் அடிகளார். 1966 ஆம் ஆண்டு முதலாவது மகாநாட்டினை 22 நாட்களிலிருந்து வருகை தந்திருந்த 140 பிரதிநிதிகளுடன் மலேசியா கோலாலம்பூரில் நடாத்திய பெருமைக்குரியவராகத் திகழ்கின்றார். 1968, 1970, 1974 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற மகாநாடுகளில் பங்கு கொண்டு ஆய்வினைச் சமர்ப்பித்தவர். 1980 ஆம் ஆண்டு இறைபதமடைந்த அடிகளாருக்கு ஐந்தாவது மகாநாடு மதுரையில் நடைபெற்ற போது அங்கு சிலை திறந்து வைத்து பெருமைப்படுத்தப்பட்டார். பிறந்த மண்ணான நெடுந்தீவிலும் அடிகளாருக்கு சிலை நிறுவப்பட்டுள்ளது. அவர் சமயத்திற்கும்

தமிழுக்கும் ஆற்றிய பணியினை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் என்றும் நினைவிருத்திவரும் என நம்பலாம்.

பேராயர் அருட்தந்தை இராஜப்பு ஜோசப் அடிகளார்

நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பேராயர் அருட்தந்தை இராயப்பு ஜோசப் அடிகளார் இறை சேவைக்காக தன்னை அர்ப்பணித்தவர். கத்தோலிக்க மதகுருவாகவிருந்தபோதிலும் சகல சமயங்களினதும் சமயத்தவர்களினதும் அன்பைப் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணத்தில் பல தேவாலயங்களில் பங்குத்தந்தையாகவிருந்து மன்னார் மாவட்ட ஆயராக உயர்ந்தவர். இறைபணியுடன் சமூகப் பணியையும் இணைத்து செயற்பட்டவர். யுத்த காலத்தின் போது தமிழ் மக்கள் படும் இன்னல்களை உலகறியச் செய்தவர். நாட்டில் சமாதானம் மலர்ந்து இனங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமை வலுக்கவென தென்னிலங்கை அரசியல்வாதிகள், சமூகப் பெரியார்களுடன் தொடர்ச்சியாக தொடர்பினைப் பேணிவருபவர். பொதுமக்கள் படையினரால் தாக்கப்படும் போதெல்லாம் நேரில் சென்று அவர்கள் நலன் பேண வழிவகை செய்த பெருந்தகையாளர். அரசினதும் படையினரின் அச்சுறுத்தலுக்கு மத்தியில் துணிந்து சொல்லாலும் செயலாலும் தனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் பண்பாளராகத் திகழ்கின்றார். தற்போது அவர் ஓய்வு நிலைப் பேராயராக எம்மிடையே வாழ்ந்து வருகின்றார்.

சமூக சேவகர் சு. நாகேந்திரர்

நெடுந்தீவு மக்களுக்கு மட்டுமல்லாது தீவக மக்களுக்கும் மிக நெருங்கிய அறுமுகமான கொடிவேலு விதானையார் என்பவர் நெடுந்தீவுக்கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்கு அரும்பெரும் தொண்டாற்றியவர். இவரது இயற்பெயர் சு. நாகேந்திரராகும். இவர் இக்கிராமத்தின் விதானையாராகவிருந்துள்ளதுடன் 1934 - 1937, 1937 - 1940, 1953 - 1956 ஆகிய மூன்று காலப்பகுதிகளில் நெடுந்தீவு கிராமச் சங்கத் தலைவராகவிருந்து பல்வேறு அபிவிருத்திகளை மத்திய அரசின் உதவியுடன் செயற்படுத்தியவர். ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான அல்பிரட் தம்பிஐயாவுடன் நெருங்கிய தொடர்பினைப் பேணி நெடுந்தீவுக்கு அபிவிருத்தித்திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியவர். மத்தியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியாளர்களுடன் இணைந்து சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னங்கரா, சோல்பரிபிரபு, சேர். பாரன் ஜெயதிலக போன்றோரை அழைத்து

அபிவிருத்திப் பணிகளை ஆரம்பித்து வைத்தவர். இவரது பதவிக்காலத்தில் சில்வர்ஸ்பிறே, இராஜேஸ்வரி ஆகிய பெரிய படகுகளை சேவைக்கு ஈடுபடுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது மனைவி திருமதி செல்லம்மா நாகேந்திரர் 1941 - 1943 காலங்களில் கிராமச் சங்கத் தலைவராகவிருந்துள்ளார்.

கல்வியியலாளர் சி. இராசநாயகம்

நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சி. இராசநாயகம் நெடுந்தீவில் ஆரம்பக் கல்வியினைப் பயின்று இடைநிலைக் கல்வியை யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் பூர்த்தி செய்தவர். சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் கலைமாணிப் பட்டத்தினைப் பெற்றவர். ஆசிரியர் சேவையினைத் தெரிவு செய்த இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பல முன்னணிப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் கடமையாற்றியவர். குறிப்பாக பளை மகா வித்தியாலயம், முல்லைத்தீவு வித்தியானந்தா கல்லூரி, வேலணை மத்திய கல்லூரி போன்றவற்றின் அதிபராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். புங்குடுதீவு கொத்தணிப் பாடசாலைகளின் அதிபராகக் கடமையாற்றி இத்தீவு மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றியவர். பல ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாணக் கல்வி வலயம், சாவகச்சேரி கல்வி வலயம் இரண்டிலும் கல்வி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றியுள்ளார். நெடுந்தீவில் முதலில் கல்விநிர்வாக சேவைக்குத் தெரிவானவர் இவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் மூத்த பழைய மாணவனாக இன்றும் வாழ்ந்து வரும் திரு. இராசநாயகத்திற்கு வயது 93 ஆகும். அவர் நீண்ட காலம் வாழ இறைவன் ஆசீர்வதிப்பாராக.

அதிபர் சி. வி. எட்வேட் நவரத்தினசிங்கம்

இளவாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எட்வேட் நவரத்தினசிங்கம் அவர்கள் 1946 இல் நிறுவப்பட்ட ஆங்கில கனிஷ்ட மகாவித்தியாலயத்தின் முதலாவது அதிபராவார். நெடுந்தீவு மக்களால் மிகவும் நேசிக்கப்பட்ட இவர் பதினெட்டு ஆண்டுகள் இப்பாடசாலையில் கடமையாற்றி மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் தொண்டாற்றியவர். இவர் பதவியேற்ற காலத்தில் இப்பாடசாலைக்கு காணியோ நிரந்தரக் கட்டட வசதியோ இல்லை. அப்போதைய விதானையார் சு. நாகேந்திரர் அவர்களால் தற்காலிகமாக வழங்கப்பட்ட காணியில் சிறிய ஓலைக்கொட்டிலிலேயே பாடசாலை இயங்கிவந்தது. அதிபரின் நிர்வாகத் திறமையாலும் சேவை மனப்பான்மையினாலும்

நிரந்தரக்காணி பெற்று நிரந்தர கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டதன் விளைவாக மாணவர் சேர்க்கை அதிகரிக்கலாயின. 1950 இல் மகா வித்தியாலயமாக தரம் உயர்த்தப்பட்டது. இங்கு கற்ற மாணவர்கள் பலர் பல்கலைக்கழகம் சென்று உயர் பதவிகளில் அமர்ந்துள்ளனர். இவர் ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்கராகவிருந்தபோதிலும் சைவசமயத்தவர்களுடன் நெருக்கமாகப் பழகிவந்ததுடன் பாடசாலையில் இருமதங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துவந்தவர். இவரிடம் கற்றவர்கள் பலர் இந்தியாவில் உயர்கல்வி கற்று பட்டதாரிகளாகி உள்நாட்டிலும் சர்வதேசங்களிலும் சிறப்பான வாழ்வு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர் இவ்வூர் மக்களுக்குக் கைத்தொழில் பயிற்சியளித்து அதனுடாக வருமானத்தைப்பெற வழி ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளார். இவரது பதவிக்காலம் நெடுந்தீவின் பொற்காலம் என்றால் மிகையாகாது.

பேராசிரியர் கலாநிதி அடைக்கலமுத்து சந்திரகாந்தன் அடிகளார்

நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பேராசிரியர் சந்திரகாந்தன் இறைசேவைக்குதன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து வருபவர். கிறிஸ்தவ கோட்பாடுகளில் முதுமாணி, கலாநிதிப்பட்டங்களைப் பெற்ற பேராசிரியர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய நாகரிகத்துறையில் விரிவுரையாளராக இணைந்து பணியாற்றியுள்ளதோடு அத்துறையின் தலைவராக நீண்ட காலம் பணியாற்றியுள்ளார். அவரது ஆய்வுகள் தான் சார்ந்த துறையுடன் மட்டுப்படுத்தப்படாது சமூகவியல், அரசியல் சார்ந்த துறைப்பரப்புக் குள் தன்னை உள்வாங்கியவர். குறிப்பாக நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலைகளை வெளிக்கொணர்ந்து சர்வதேச சமூகத்தவர்களுக்கு அறிய வைத்தவர். இதனால் அவர் பல அசௌகரியங்களைப் பெற வேண்டியிருந்தது. பேராசிரியர் அவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களின் உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச இடம்பெயர்வுகள் தொடர்பான பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் வெளியிட்டு உண்மை நிலையை உலகிற்கு உணர்த்தியவர். தற்போது கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் இவர் புனித கோர்டியா பல்கலைக்கழகத்திலும் அதனைத் தொடர்ந்து ஓட்டாவா பல்கலைக்கழகத்திலும் பணியாற்றி தற்போது ரொறன்டோ பல்கலைக்கழகத்தில் இறையியல் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றி வருகின்றார். இவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பல ஆய்வு நூல்களை எழுதிவெளியிட்டுள்ளார். கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் தமிழர்களின் மனங்களில் நீங்கா இடத்தினைப் பிடித்த பேராசிரியராகவுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புலவர் அ. வெ. அரியநாயகம்

நெடுந்தீவினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட புலவர் அ. வெ. அரியநாயகம் அவர்கள் நெடுந்தீவில் ஆரம்ப இடைத்தரக்கல்வியினைக் கற்ற பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் சென்று புலவர் பட்டம் பெறுவதற்கான கற்கையினைக் கற்று சித்தியடைந்தவர். தமிழில் சிறந்த பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த இவர் பொதுப்பணிகளில் ஈடுபடுவதில் ஆர்வம் கொண்ட வராக விருந்துள்ளார். இலங்கை அரசினால் அதிகாரப்பரவலாக்கலினை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு பிரதேச சபை முறையினை அறிமுகப்படுத்திய போது நெடுந்தீவு பிரதேச சபையின் முதலாவது தலைவராக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றிபெற்று மீண்டும் அச்சபையின் தலைவரானார். இவரின் பதவிக் காலத்தில் தீவின் சில பகுதிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டது. அத்துடன் நெடுந்தீவு மத்தியில் கலாசார மண்டபமும் மாவிலித்துறைமுகத்திற்கண்மையில் பேரறிஞர் வண. தனிநாயகம் அடிகளாருக்கு சிலை ஒன்றும் நிறுவப்பட்டது.

பேராசிரியர் இரா. வை. கனகரத்தினம்

நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பேராசிரியர் இரா. வை. கனகரத்தினம் அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியை நெடுந்தீவில் கற்று இடைநிலைக்கல்வியை திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாலயத்தில் பயின்று 1968 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுமதி பெற்று 1972 ஆம் ஆண்டு இந்து நாகரிகத்தில் சிறப்புப்பட்டம் பெற்று வெளியேறினார். 1972 ஆம் ஆண்டு களனிப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து நாகரிகத்துறை விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றார். 1978 ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைக்கு மாற்றப்பட்டு இந்து நாகரிக விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். இவர் இந்துசமயம் தொடர்பான பல ஆய்வு நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். குறிப்பாக நாவலர் பெருமான் தொடர்பான ஆய்வுகள் பல இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு சாகித்திய விருதுகளையும் பெற்றுக் கொண்டவர். 1996 ஆம் ஆண்டு இந்துநாகரிகத்துறையில் பேராசிரியராக பதவியுயர்வினைப் பெற்றுக் கொண்டவர். 2016 ஆம் ஆண்டு அகால மரணத்தைத் தழுவ வேண்டிய துர்ப்பாக்கியத்திற்குள்ளானார்.

கவிஞர் வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன்

நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகவும் வன்னிப் பிரதேசத்தினை வாழ்விடமாகவும் கொண்ட வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன் அவர்கள் 1980 களின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீடத்திற்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு கல்வி பயின்றவர். மாணவராகவிருந்த காலத்தில் மாணவர் சங்கத் தலைவராகவிருந்து மாணவர் நலன்களுக்காக நிர்வாகத்துடன் போராடியவர். பொருளியலைச் சிறப்புப் பாடமாக பயின்ற இவர் சிறந்த கவிஞனும் எழுத்தாளரும் ஆய்வாளருமாவார். இவரது கவிதைகள் இந்திய, இலங்கை கவிஞர்களாலும் ஆய்வாளர்களாலும் பாராட்டுப்பெற்றவையாகும். பேராசிரியர் சோ. செல்வநாயகம் அகாலமரணமடைந்த போது அவர் தொடர்பாக வெளியிட்ட கவிதை பலரின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சேரன், சோலைக்கிளி போன்ற பல கவிதைகள் மிகவும் தரமானவையாகும். வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன் அவர்கள் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் தொடர்பாக எழுதிய நூல் அக்காலத்தில் பலராலும் வாசிக்கப்பட்டதாகும். பின்னாட்களில் தென்னிந்திய சினிமாவிலும் நடித்துப் புகழ்பெற்றுள்ளார். அதாவது ஆடுகளம் என்ற திரைப்பட வெற்றிக்கு இவரது நடிப்பே முழுக்காரணமாகவிருந்தது என சினிமா தொடர்பான ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகவுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் தற்போது இடம்பெயர்ந்து நோர்வேயில் வாழ்ந்து வருவதுடன் இலங்கைக்கு வந்த போது அரசியல் காரணங்களுக்காக நாடுகடத்தப்பட்டவர்.

பேராசான் ஜி. எம். செபஸ்ரியாம்பிள்ளை

நெடுந்தீவினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆரம்பக் கல்வியினை நெடுந்தீவில் கற்று இடைநிலைக் கல்வியை ஊர்காவற்றுறை சென் அன்ரனிஸ் கல்லூரியில் பயின்றவர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிப்பட்டம் பெற்றதன் பின்னர் நெடுந்தீவு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் முகாமையாளராக சிறிது காலம் கடமையாற்றியவர். சமூகவியல் பட்டதாரியான இவர் 1980 களின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியற்றுறை விரிவுரையாளராக இணைந்து கொண்டார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுதத்துவமாணிப்பட்டத்தையும் பெற்ற இவர் 2000 ஆம் ஆண்டில் தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மாற்றிலாகிச் சென்று சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராக இளைப்பாறினார். சமூகவியலில்

ஆழ்ந்த புலமை கொண்ட இவர் யாழ்ப்பாண தமிழரிடையே ஏற்பட்டுவரும் சமூகமாற்றம் தொடர்பான ஆய்வானது சகலராலும் வரவேற்கப்பட்டதொன்றாகும்.

பேராசான் அ. கணபதிப்பிள்ளை

நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகவும் கிளிநொச்சியை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட அ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆரம்ப இடைத்தரக் கல்வியை நெடுந்தீவு மகா வித்தியாலயத்தில் பயின்றவர். நெடுந்தீவிலிருந்து பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு முதலாவதாக தெரிவானவர் இவரேயாவார். புவியியலை சிறப்புப் பாடமாகக் கற்ற இவர் சிறப்புச் சித்தி பெற்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக புவியியற்றுறை விரிவுரையாளராக இணைந்து இப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிப் பட்டத்தினைப் பெற்றவர். புலமைப்பரிசிலில் இங்கிலாந்திலுள்ள ஹல் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மேற்படிப்புக்காகச் சென்ற இவர் நாட்டின் சூழ்நிலை காரணமாக கனடாவில் தங்கிவிட்டார். புவியியலில் காலநிலை தொடர்பான கற்கையில் அதிகம் நாட்டம் கொண்டிருந்தவர். கனடா ஈழமுரசுப் பத்திரிகையில் சில காலம் துணை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த இவர் பல சமூகவியல் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். தனது பூர்வீகக் கிராமத்தில் பற்றுக்கொண்ட இவர் கிராமம் சார் அமைப்புக்களில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

அனலைதீவு

வே. பொ. பாலசிங்கம்

அனலைதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வேலுப்பிள்ளை பொன்னம்பலம் அவர்களின் புத்திரனான பாலசிங்கம் அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியை அனலைதீவு சதாசிவம் மகாவித்தியாலயத்திலும், உருத்திரபுரம் மகா வித்தியாலயத்திலும் கற்று உயர்கல்வியினை யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியில் பயின்றவர். 1968 ஆம் ஆண்டு கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு, 1972 இல் சிறப்புக்கலைப் பட்டதாரியானார். 1969 ஆம் ஆண்டு புகையிரதத் திணைக்களத்தில் இணைந்து பணியாற்றிவந்த நிலையில் இலங்கை நிர்வாக சேவைப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து சுன்னாகம் பட்டினசபையின் ஆணையாளராகக் கடமையாற்றியவர். அதனைத்

தொடர்ந்து யாழ்ப்பாண மாநகரசபை ஆணையாளராகப் பதவி வகித்த இவர் இணைந்த வடக்குக் கிழக்கு மாகாண அரசில் பல அமைச்சுக்களின் செயலாளராகக் கடமையாற்றி பலரதும் பாராட்டினைப் பெற்றவர். பிரிக்கப்பட்ட கிழக்கு மாகாணசபையின் பிரதம செயலாளராக பதவி வகித்த இவர் 2012 ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றுள்ளார். தற்போது கிழக்கு மாகாணத்தில் பொதுச்சேவை ஆணைக்குழுவின் தலைவராகவும் சுவாமி இராமதாசர் நிறுவனத்தின் பணிப்பாளராகவும் கடமையாற்றி வருகின்றார். அமைதியான சபாவம் கொண்டவரான இவர் சிறந்த நிர்வாகியாகவிருந்து மக்கள் மனங்களில் நீங்காத இடம் பிடித்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வேலுப்பிள்ளை நடேசபிள்ளை

அனலைதீவைப் பிறப்பிடமாகவும் உருத்திரபுரத்தினை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட வே. நடேசபிள்ளை அவர்கள் உருத்திரபுரம் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்ப இடைத்தரக் கல்வியைப் பயின்று கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் உயர்தர வகுப்பில் இணைந்து 1970 ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து 1974 ஆம் ஆண்டு பட்டதாரியாக வெளியேறியவர். இலங்கை நிர்வாக சேவைப் பரீட்சையில் சித்திபெற்று வடமாகாணத்தில் பல திணைக்களங்களில் உயர் அதிகாரியாகப் பணியாற்றியவர். யுத்த காலத்தில் யாழ்ப்பாண மாவட்ட உணவுக்கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியாகவிருந்து மிகச் சிறந்த பணியாற்றியவர் என்ற பெருமைக்குரியவராகத் திகழ்ந்தவர். எதிர்காலத்தில் இவரது சேவையை வேண்டியிருந்த வேளை இவர் இளவயதில் இயற்கை எய்த வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

சி. காராளபிள்ளை

அனலைதீவைப் பிறப்பிடமாகவும் வாழ்விடமாகவும் கொண்ட சி. காராளபிள்ளை அவர்கள் அனலைதீவு சதாசிவ மகா வித்தியாலயம், வேலணை மத்திய கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லிக் கல்லூரி ஆகியவற்றின் பழைய மாணவன் ஆவார். சென்னை மானிலக் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பினைக் கற்று கலைப்பட்டதாரியானார். இதனைத் தொடர்ந்து புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலயம், கிளிநொச்சி மகா வித்தியாலயம், ஆகியவற்றில் நல்லாசிரியராகவிருந்து அனலைதீவு சதாசிவ மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராகப் பணிபுரிந்தவர். இளவயதிலேயே அதிபரான இவர் ஓய்வு காலத்திற்கு முன்பே

ஓய்வு பெற்று நையீரியாவுக்குச் சென்று பலவருடங்கள் ஆசிரியப் பணியாற்றியதன் பின்னர் நாட்டின் சூழ்நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு பிரான்ஸ் நாட்டில் தற்காலிகமாக வாழ்ந்து வரும் இவர் வருடத்தில் பெரும் பாகத்தினை தனது பிறந்த மண்ணில் கழித்து வருகின்றதுடன் அனலைதீவு அபிவிருத்தியிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திவருகின்றார்.

நயினாதீவு

ச. நா. கந்தையா (பெரியவாத்தியார்)

நயினாதீவு மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு கலங்கரை விளக்காகத் திகழ்ந்த, பெரியவாத்தியார் என எல்லோராலும் அன்போடு அழைக்கப்பட்ட ச. நா. கந்தையா அவர்களின் வாழ்வுக்காலம் முழுவதும் ஒரு பொற்காலம் என நயினாதீவில் பிறந்த ஒவ்வொருவரின் கருத்தாகவுள்ளது. கிறிஸ்தவ மிசனரிமார் ஆரம்பித்து மதமாற்றம் செய்வதற்குத் துணையாகவிருந்த பாடசாலைக்கெதிராக சைவப் பெரியோரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தில்லையம்பலம் வித்தியாசாலையின் முதலாவது அதிபராக புலோலியூர் வே. விசாகர் அவர்களுக்கு அடுத்ததாக பெரியவாத்தியார் 1928 ஆம் ஆண்டு அதிபர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றவர். 1938 ஆம் ஆண்டு தில்லையம்பலம் வித்தியாசாலையானது நாகபூசணி வித்தியாசாலை எனப் பெயர்மாற்றம் பெற்ற போதும் பெரிய வாத்தியாரே அதிபராகத் தொடர்ந்தார். 23 ஆண்டுகள் அதிபராகப் பணியாற்றிய இவர் 1952 ஆம் ஆண்டு நயினை கணேச கனிஷ்ட வித்தியாலய அதிபராக அமர்ந்து 1956 ஆம் ஆண்டு ஓய்வுபெற்றார். ஏறத்தாழ 27 ஆண்டுகள் நயினாதீவின் கல்விப் பாரம்பரியத்தை முன்னெடுத்துச் சென்ற பெரியவாத்தியார் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பண்டிதர்கள், வித்துவான்கள், சைவப்புலவர்கள், பட்டதாரிகள், மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், சமயப் பெரியோர்கள் எனப் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்களை உருவாக்குவதில் தன்னை அர்ப்பணித்த பெருமைக்குரியவராக ச. நா. கந்தையா உபாத்தியாயர் விளங்குகின்றார்.

வைத்திய நிபுணர் இ. பரராசசேகரம்

நயினாதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு ஆன்மீகவாதியாக வாழ்ந்த இராமச்சந்திரர் அவர்களின் தலைமகனாகப் பிறந்தவரே பரராசசேகரம் ஆவார். வைத்தியத்துறையைத் தேர்ந்தெடுத்து

வைத்தியரானார். அதனைத் தொடர்ந்து கண் வைத்திய நிபுணராக இவர் 1950 களிலும் 1960 களிலும் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் சேவையாற்றியவர். குறிப்பாக தென்னாசியாவில் சிறந்த கண் வைத்திய நிபுணர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்ற இவர் தனது பிறந்த மண்ணுக்குப் பல சேவைகளைப் புரிந்துள்ளார். இவரது இளைய சகோதரன் இ. சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் சிரேஷ்ட பொலிஸ்மா அதிபராகவிருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கவிஞர் நா. க. சண்முகநாதபிள்ளை

நயினாதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கணபதிப்பிள்ளை கண்மணி தம்பதியினருக்கு மகனான க. சண்முகநாதபிள்ளை இயற்கையாகவே கவிபாடும் வல்லமை பெற்றவர். ஆரம்பக்கல்வியை நயினை நாகபூசணி வித்தியாலயத்திலும் இடை நிலை உயர்தரக் கல்வியை யாழ் மத்திய கல்லூரியிலும் பயின்றவர். சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் விஞ்ஞானப்பட்டம் பெற்ற இவர் நாட்டின்பல பகுதிகளிலும் ஆசிரியத்துவத்தில் ஈடுபட்டு பிறந்த மண்ணிற்கு வந்து நயினை நாகபூசணி வித்தியாலயத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். யாழ் மத்திய கல்லூரியில் அதிபர் வெற்றிடம் ஏற்படவே பழைய மாணவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து இவரை மத்திய கல்லூரி அதிபராக வருமாறு அழைத்த அழைப்பை ஏற்று கடமையாற்றியவர். இவரது காலத்தில் கல்லூரியின் கல்வி நிலை, விளையாட்டு என்பன சிறந்து விளங்கியுள்ளது. நல்ல நிர்வாகியாகவும், சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராகவும் சிலேடையாகவும், நகைச்சுவையாகவும் கலகலப்பாக பேசவும் பழகும் ஆற்றல் மிகுந்தவராகவும் திகழ்கின்றார். இவர் தற்போது கனடாவில் பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

ப. க. பரமலிங்கம்

நயினாதீவைப் பிறப்பிடமாகவும் வாழ்விடமாகவும் கொண்ட ப. க. பரமலிங்கம் அவர்கள் சிரேஷ்ட நிர்வாக அதிகாரியாகவிருந்தவர். இவர் ஆரம்ப, இடை நிலைக்கல்வியை நயினை நாகபூசணி வித்தியாசாலை, நயினை மகா வித்தியாலயத்தில் பயின்றவர். 1958 இல் அரசு பதவி இணைந்த இவர். 1973 ஆம் ஆண்டு இலங்கை நிர்வாக சேவைப் பரீட்சையில் சித்தி பெற்ற இவர் 1984 ஆம் ஆண்டு உதவி ஆணையாளராகப் பதவியுயர்வு பெற்றவர். 1992 ஆம் ஆண்டு வடக்குக் கிழக்கு மாகாண கமநல சேவைகள், காணி ஆணையாளராகப் பதவியுயர்வினைப் பெற்றுக் கொண்டவர்.

1993 - 2006 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் வடக்குக் கிழக்கு மாகாண பொதுநிர்வாக உள்ளூராட்சி, மனித வளமேம்பாட்டு அமைச்சின் செயலாளராகவும், அதனைத் தொடர்ந்து மத்தியில் இந்து கலாசார அமைச்சின் மேலதிக செயலாளராகவும் கடமையாற்றியவர். 2007 - 2011 ஆண்டு காலப்பகுதியில் வடமாகாண பொதுநிர்வாக சேவை ஆணைக்குழுவின் தலைவராகவிருந்து ஓய்வு பெற்றவர். 52 ஆண்டுகள் அரச சேவையாற்றிய இவர் நயினாதீவு நாகபூஷணி அம்மன் ஆலய அறங்காவல் சபைத் தலைவராகவிருந்து ஆன்மீகப்பணியாற்றியவர். தற்போது நயினாதீவு சமூக, பொருளாதார, கல்வி, கலாசார அபிவிருத்தி மன்றத் தலைவராகவிருந்து நயினாதீவு அபிவிருத்திக்கு பெரும்பங்காற்றி வருகின்றார்.

பேராசிரியர் மா. வேதநாதன்

நயினாதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பேராசிரியர் மாரிமுத்து வேதநாதன் ஆரம்ப இடைநிலைக் கல்வியை நயினை நாகபூசணி வித்தியாலயத்திலும் உயர்கல்வியை யாழ் மத்திய கல்லூரியிலும் பயின்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவான இவர் இந்து நாகரிகத்துறையில் தனது சிறப்புப் பட்டத்தினைப் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிப் பட்டத்தினையும் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றவர். 1984 ஆம் ஆண்டு இப்பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி விரிவுரையாளராக இணைந்த இவர் ஆய்வுப்புலத்தில் கொண்டிருந்த ஈடுபாடு காரணமாக 2009 ஆம் ஆண்டு இந்துநாகரிகத்துறையின் பேராசிரியராகப் பதவியுயர்ந்தவர். பல ஆய்வு நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் உள்நாட்டிலும் சர்வதேசங்களிலும் சமர்ப்பித்து தனது கல்விப்புலமையை வெளிக்காட்டியவர். இவர் சமயம் சார்ந்த பல நிறுவனங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தி சைவத்தை வளர்ப்பதில் பெரும்பங்கு கொண்டு உழைத்துவருகின்றார். 2017ஆம் ஆண்டு நயினை நாகபூசணி அம்மன் ஆலய அறங்காவல் சபைத் தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆலய வளர்ச்சிக்கு அரும்பெரும் தொண்டாற்றி வருகின்றார்.

கலாநிதி நா. வி. மு. நவரத்தினம்

நயினை மண் தலைசிறந்த இயற்றமிழ் பேராசான்களையும் இசைத் தமிழ் பேராசான்களையும் நாட்டுக்ககு அளித்த பூமியாகும். இந்த வகையில் கலாநிதி நா. வி. மு. நவரத்தினம் அவர்கள் ஈழத்தில்

மட்டுமல்லாது தமிழ்நாட்டிலும் பண்ணிசை வேந்தனாக வலம் வருபவராவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கடந்த 40 ஆண்டுகளாக இசை விரிவுரையாளராக, சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவிருந்து ஓய்வுபெற்றவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தினைப் பெற்ற இவர் இசைத்துறையில் தலைவராகப் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசைத்துறையில் முதலாவது கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர் இவரேயாவர். இவரது வழியில் இவரது பிள்ளைகளும் இசைத்துறையைத் தேர்ந்தெடுத்து புகழுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பேராசிரியர் கி. விசாகரூபன்

நயினாதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பேராசிரியர் கிருஷ்ணபிள்ளை விசாகரூபன் நயினாதீவு மகா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்ப, இடைத்தரக் கல்வி பயின்று உயர்தரக் கல்வியை கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு 1987 ஆம் ஆண்டு தெரிவு செய்யப்பட்டு தமிழ்மொழியில் சிறப்புச் சித்தி பெற்ற இவர். 1993 ஆம் ஆண்டு உதவி விரிவுரையாளராக இணைந்து கொண்டார். முதுதத்துவமாணிப்பட்டத்தினை யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக் கொண்டதைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாடு, தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தினை 2002 ஆம் ஆண்டு பெற்றுக்கொண்டார். அத்துடன் மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் பத்திரிகை மற்றும் தொடர்பாடல் டிப்ளோமாப் பட்டத்தினையும் அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தில் கோவில்கலையில் டிப்ளோமாப் பட்டத்தினையும் பெற்றுக் கொண்டவர். தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் கலாசாரம், தமிழர் நாட்டாரியல், பத்திரிகை மற்றும் தொடர்பாடல் துறைகளில் மிகுந்த பயிற்சி பெற்ற இவர் இவை தொடர்பாகப் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர். உள்ளாட்டு சர்வதேச ஆய்வரங்குகளில் பல ஆய்வுகளைச் சமர்ப்பித்துத் தனது ஆய்வுப் புலத்தினை விரிவாக்கிக் கொண்டார். பத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வு நூல்களையும் வெளியிட்டு பலநூல்களுக்கு விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளவயதில் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்ற இவர் தமிழ்த்துறையில் தலைவராகவும் கடமையாற்றி வருகின்றார். சமூக சேவையில் தன்னை இனங்காட்டி நயினாதீவின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்கு கொண்டுழைத்து வருகின்றார்.

அதிபர் வீரவாகு கணேசராசா

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் புகழ்பெற்ற மாணவனும் அதிபருமான வீ. கணேசராசா நயினாதீவுக் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 1954 ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர் நயினாதீவு நாகபூசணி வித்தியாலயத்திலும், மகா வித்தியாலயத்திலும் கல்வி பயின்று உயர்கல்வியை யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் பயின்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வணிக மாணிப் பட்டத்தினைப் பெற்றவர். அதனைத் தொடர்ந்து 1978 - 1981 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் உணவுக் கட்டுப்பாட்டுத் திணைக் களத்தில் தொழிலை ஆரம்பித்த இவர் 1981 இல் வர்த்தகப்பட்டதாரி ஆசிரியர் நியமனத்தினைப் பெற்று, மன்னார் புனித சவேரியார் கல்லூரியில் 1989 வரை பணிபுரிந்தார். அதிபர் தரம் I ற்கான போட்டிப் பரீட்சையில் சித்தி பெற்று மடு மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். அதன் பின்னர் இவர் 1991 ஆம் ஆண்டு நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக் கல்லூரி அதிபரான இவர் 1995 ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வினைத் தொடர்ந்து வவுனியா மகா வித்தியாலயத்தில் இடம்பெயர்ந்த மாணவர்களுக்கான மாலைநேரப் பாடசாலைக்குப் பொறுப்பான அதிபராகவிருந்துள்ளார். 1998 இல் செட்டிகுளம் கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளராக நியமனம் பெற்ற இவர் 2001 ஆம் ஆண்டு வவுனியா நகர கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். 2005 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி அதிபராக நியமிக்கப்பட்டு கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்டு உழைத்த இவர் 2014 ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றவர். இவர் இளநிலைப்பட்டத்துடன் எம்.ஈ.டி மற்றும் டிப்ளோமா பட்டங்களைப் பெற்றிருப்பதுடன் இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவையாளராகவும் தன்னை உயர்த்திக் கொண்டவர். இவரது சேவையையறிந்த கல்வித் திணைக்களத்தினர் 2016 ஆம் ஆண்டு தீவக வலய பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர் பதவியினை வழங்கவே தற்போது பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

முத்தையா கதிர்காமநாதன்

நயினாதீவில் முத்தையா தம்பதியினருக்கு ஏகபுதல்வானப் பிறந்த மு. கதிர்காமநாதன் ஆரம்பக் கல்வியை சன்னாகம் நாகேஸ்வரி வித்தியாசாலையிலும் நயினாதீவு நாகபூசணி வித்தியாசாலையிலும் கற்று உயர்கல்வியை சன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியில் பயின்றவர். வர்த்தகத் தொழிலை நாடி அதனூடாகப் புகழ் பெற்ற இவர் 2000 ஆம் ஆண்டில் அதனை விடுத்து தமிழ், சமூக, சமய வளர்ச்சிக்குத்

தன்னை அர்ப்பணித்தவர். 1998 இலிருந்து உலக சைவப் பேரவையின் இலங்கைக் கிளைச் செயலாளராகவும் 2006 இலிருந்து அகில இலங்கை இந்து மன்றத்தின் பிரதிச் செயலாளராகவும் பின்னர் செயலாளராகவும் 2008 ஆம் ஆண்டு முதல் கொழும்பு விவேகானந்த சபையின் துணைத்தலைவராகவும் 2007 - 2009 களில் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க கொழும்புக் கிளைத் தலைவராகவும் 2010 - 2015 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் இருதடவைகள் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராகவுமிருந்து சேவையாற்றிய பெருமைக்குரியவராகத் திகழ்ந்தவர்.

வேலணை

சேர். வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி

பிரித்தானியாவின் ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னனின் முடிசூட்டு விழாவுக்கு அழைக்கப்பட்டு 'சேர்' பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவரே சேர் வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி ஆவார். 1936 - 1947 ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கை அரசாங்க சபையில் சபாநாயகராக வீற்றிருந்து தீவகத்திற்கு பெருமை சேர்த்த வேலணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் தான் சேர். வை. துரைசுவாமி அவர்கள். 1874 ஆம் ஆண்டு பொறியியலாளர் வைத்திலிங்கம் தம்பதியினருக்குப் பிறந்த அறுவரில் இரண்டாவது ஆண் மகனாகப் பிறந்த இவர் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஆங்கில மொழியில் கல்வி கற்றவர். இதனைத் தொடர்ந்து கல்கத்தா பிரசிடன்சி கல்லூரியில் உயர்கல்வி கற்று விஞ்ஞானத்திலும் கணிதத்திலும் இளநிலைப் பட்டத்தினைப் பெற்றார். இலங்கை திரும்பியதும் இலங்கை சட்டக் கல்லூரியில் சட்டம் பயின்று சட்டத்தரணியானார். 1903 இல் சட்டவியலாளராக யாழ்ப்பாணத்தில் பணிபுரிந்த இவர் 1925 இல் அரசாங்க வழக்குரைஞராகப் பதவி வகித்தவர். அதேவேளை அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்ட வை. துரைசுவாமி அவர்கள் 1921 ஆம் ஆண்டு நடந்த சட்டவாக்க சபைக்கு நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றிபெற்றார்.

1924 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் வடமாகாணம் மேற்கு தொகுதியில் போட்டியின்றி வெற்றி பெற்றார். 1931 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் போட்டியிடவில்லை. 1936 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியிலிருந்து போட்டியின்றி தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1941 ஆம் ஆண்டு உலக யுத்தத்தினால் தேர்தல்

நடைபெறவில்லை. 1947 ஆம் ஆண்டு வரையும் சட்டசபைக் காலம் நீடிக்கப்படவே 1936 - 1947 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் சபாநாயகராகச் செயற்பட்டுவந்தார்.

பிரித்தானிய அரசில் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த வை. துரைசுவாமி அவர்கள் தீவகத்தில் வாணர் பாலத்தையும் பண்ணைத் தாம்போதியையும் அமைப்பதற்கு உறுதுணையாகவிருந்துள்ளார். சைவ வித்தியாவிருத்திச்சங்கம், சைவபரிபாலனசபையின்ஸ்தாபகராகவிருந்து சைவப் பிள்ளைகளின் கல்விக்குப் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார். வேலணை மத்திய கல்லூரி, புங்குடுதீவு, நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, மண்டைதீவு கிராமங்களில் மகா வித்தியாலயங்களையும் நிறுவுவதற்கு முன்னின்றுழைத்தவர். தீவகத்தில் வைத்தியசாலைகள், தபாலகங்கள் போன்ற பல அரசு நிறுவனங்களை நிறுவுவதற்கு உதவியவர். மக்களின் தேவையறிந்து செயலாற்றிய வை. துரைசுவாமி அவர்கள் ஒரு முழு மனிதன். நேர்மை, திறமை, கண்ணியம் , கட்டுப்பாடு அனைத்தும் கொண்டவராகவிருந்த தீவகத்தைச் சேர்ந்த பெருமகனாக வாழ்ந்து காட்டியவர்.

வி. கந்தப்பிள்ளை

வேலணை மேற்கினை வசிப்பிடமாகக் கொண்ட வி. கந்தப்பிள்ளை அவர்கள் புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். நாவலர் பெருமானுடன் நெருங்கிய தொடர்பினைப் பேணிவந்திருந்த இவர் ஒரு சைவாசாரசீலராக வாழ்ந்தவர். நாவலர் வழியில் தீவுப்பகுதியில் தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்த்த பெருமைக்குரியவர். வேலணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை ஸ்தாபித்து சைவசமயத்தைப் பின்பற்றும் மாணவர்களுக்கு கல்விக் கண்ணைத் திறந்த பெரியார். இப்பாடசாலை 1880 ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சைவ தத்துவங்களை விளக்குமுகமாக 'சைவசூக்தமார்த்த போதினி' என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்ட பெருமையும் இவரையே சாரும். "தத்துவபிரகாசம்" என்ற நூலினை 1893 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டவர். இவர் பல்முகப் பார்வை கொண்டவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். பாடசாலை ஸ்தாபகர், அதிபர், புராண உரைகாரர், சிறந்த சொற்பொழிவாளர், பத்திரிகையாசிரியர், பதிப்பாசிரியர், சிறந்த புலவரும் கூட. வேலணை மேற்கு மகா கணபதிப்பிள்ளையாருக்கு இவர் பாடியருளிய ஊஞ்சற்பாவே இப்போதும் அங்கு பாடப்படுகின்றது. புங்குடுதீவு,

நெடுந்தீவுகளில் சைவப் பாடசாலை நிறுவுவதற்கு ஊக்கம் கொடுத்தவரும் இவரேயாவார்.

வீ. ஏ. கந்தையா

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் மூத்த உறுப்பினரும் 1956 - 1963 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக விருந்தவருமான வீ. ஏ. கந்தையா அவர்கள் வேலணை வங்களாவடியினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை வங்களாவடி அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலையிலும், இடைநிலைக்கல்வியை யாழ் இந்துக் கல்லூரியிலும் பயின்று அதனைத் தொடர்ந்து கொழும்பு பல்கலைக்கழக கல்லூரியில் கணித பாடத்தை விசேடமாகக் கற்று பட்டதாரியானார். ஆரம்பத்தில் ஆசிரியராகவும் கல்விப் பரிசோதகராகவுமிருந்த இவர் சட்டக் கல்லூரியில் இணைந்து சட்டத்தரணியானார். கொழும்பில் புகழ்பெற்ற சட்ட வல்லுநராகவிருந்த வேளை தந்தை செல்வநாயகத்தின் விருப்புக்கிணங்க தமிழரசுக் கட்சியில் இணைந்து 1956 ஆம் ஆண்டு ஊர்காவற்றுறை தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். மூன்று முறை தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற இவர் 1963 ஆம் ஆண்டு இறைபதம் அடைந்தார். வீ. ஏ. கந்தையா அவர்கள் 1947 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு மத்திய தொகுதியில் போட்டியிட்டுத் தோல்வியடைந்த போதிலும் அரசியல் அனுபவங்களைப் பெறும் வாய்ப்பிருந்தது. இலக்கியவாதியாகவிருந்த இவர்தனது தொகுதியில் சிலப்பதிகார விழா, திருமுறை மகாநாடுகளை நடாத்துவதற்குப் பெரிதும் உழைத்தவர். தமிழரசுக் கட்சி நடாத்திய சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தியவர்.

பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம்

வேலணைக் கிராமத்தில் கார்த்திகேசர் பொன்னம்பலம் குடும்பத்தில் 1914 ஆம் ஆண்டு பிறந்த பண்டிதர் இரத்தினம் அவர்கள் வேலணை அமெரிக்க மிசன் பாடசாலையில் கல்வி பயின்றவர். 1929 ஆம் ஆண்டு கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரியர் பயிற்சியை பூர்த்தி செய்த பின்னர் 1933 ஆம் ஆண்டு ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். 1934 ஆம் ஆண்டு மூளாய் சைவப்பிரகாச பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராக இணைந்த இவர் ஆங்கில மேல்நிலைப் பள்ளியில் ஆங்கில பாடத்தில் திறமைச்

சித்தியினையும் பெற்றுக் கொண்டவர். 1940 இல் அரசினரின் புலமைப்பரிசில் திட்டத்தின் மூலம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பி.ஓ.எல் பட்டத்தினையும் 1945 இல் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பி.ஏ மற்றும் எம்.ஏ பட்டத்தினையும் பெற்றுள்ளார். 1942 இல் ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலையில் விரிவுரையாளராக இணைந்த பண்டிதர் இரத்தினம் அவர்கள் 1945 இல் மகரகம் ஆசிரியர் கலாசாலைக்கு மாற்றப்பட்டார். 1955 ஆம் ஆண்டு வரையும் அங்கு கடமையாற்றிய பின்னர், 1956 இல் அரசுகருமமொழித்திணைக்களத்தில் தமிழாராய்ச்சித்துறைத் தலைவரானார். இதனைத் தொடர்ந்து மலேசிய பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளராகக் கடமையேற்றார். 1957 இல் கொழும்பில் தமிழ் மறைக்கழகத்தினை ஸ்தாபித்த இவர் 24 க்கும் மேற்பட்ட திருக்குறள் மகாநாடுகளை நடாத்தியவர். அத்துடன் தீவகத்தில் சிலப்பதிகாரவிழாவினை வெகுவிமரிசையாகக் கொண்டாடியவர். 1964 இல் தமிழரசுக் கட்சியில் இணைந்த பண்டிதர் அவர்கள் 1965 இல் கிளிநொச்சித் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றார். 1970 இல் ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியில் வென்ற இவர் 1983 ஆம் ஆண்டு வரையும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவிருந்து தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு அளப்பரிய சேவையினை ஆற்றிய பெருந்தகையே பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்களாகும்.

முதலியார் குல. சபாநாதன்

வேலணை மற்றும் கரம்பன் கிராமத்தை பிறப்பிடமாகவும் வாழ்விடமாகவும் கொண்ட முதலியார் குலசபாநாதன் அவர்கள் சிறந்த ஆய்வாளர். சுவாமி ஞானப்பிரகாசரால் விதந்தோதப்பட்ட இவர் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், புராதன சைவ ஆலய வரலாறு போன்றவற்றை ஆய்வு நோக்கில் வெளியிட்டவர். யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை ஆய்வுக்குறிப்போடு பதிப்பித்தவர். இலங்கையின் புராதன சைவ ஆலயங்கள் என்ற நூல் இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றது. நீறு பூத்தநெருப்புப் போல தனது கல்வித்திறனையும் தமிழறிவையும் நுண்ணிய விவேகத்தையும் ஆய்வுநுட்பத்தையும் வெளிப்படுத்தலன்றி யாதுமறியோர் போல் மௌனமாகத் தன் கடமையைச் செய்த பண்பாளர். 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் பாளையம் கோட்டையில் இயற்கை எய்தினார்.

வித்துவான் க. வேந்தனார்

வேலணைக்கிராமத்தில் 1918 ஆம் ஆண்டு கனகசபை - தையல்நாயகி குடும்பத்தினருக்குப் புத்திரராக அவதரித்த வித்துவான் வேந்தனாரின் இயற்பெயர் நாகேந்திரம்பிள்ளையாகும். வேலணை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆரம்ப இடைத்தரக் கல்வி பயின்ற இவர் யாழ் ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கத்தினால் நடாத்தப்பட்ட பிரவேச மற்றும் பாலபண்டிதர் வகுப்பில் சித்திய டைந்து மதுரையில் பண்டிதர் பட்டத்தினையும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவான் தேர்விலும் சித்தியடைந்தார். 1946 - 1966 ஆம் ஆண்டுகளிடையில் யாழ் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். இவருக்கு திருவாவடுதுறை ஆதீனம் "தமிழ் பேரன்பர்" என்ற கௌரவத்தையும் 1964 இல் ஸ்ரீலங்கா சைவாதீனம் "சித்தாந்த சிரோன்மணி" என்ற பட்டத்தினையும் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது. சிறந்த ஆன்மீக சொற்பொழிவாளராகவும் கவிஞராகவும் இலக்கிய உரையாசிரியராகவும் திகழ்ந்துள்ளதுடன் சைவ சமயத்தில் ஆழ்ந்த புலமையும் கொண்டவராகவுமிருந்துள்ளார். பத்துக்கு மேற்பட்ட ஆய்வு நூல்களையும் நூற்றுக்கணக்கான இடைநிலை, உயர் நிலைக்கான பாடசாலை நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவர் இலங்கையில் மட்டுமல்லாது தமிழ் கூறும் நல்லுலக கல்விப்புலத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பினைப் பேணிவந்தவராவார். இவரது மகள் கலையரசி சின்னையா அவர்கள் தந்தைவழியில் பேராதனை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவிருந்து ஓய்வுபெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அம்பலவாணர் செல்லையா

'பெரிய வாத்தியார்' என வேலணைப் பிரதேச மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட அ. செல்லையா அவர்கள் 1908 ஆம் ஆண்டு அம்பலவாணர் - பார்வதிப்பிள்ளை தம்பதியினரின் மகனாகப் பிறந்து 96 வயது வரை வாழ்ந்து தீவகத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் கிராம வளர்ச்சிக்கும் பாடுபட்ட பெருந்தகையாவார். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை வங்களாவடி அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலையிலும், இடைநிலைக் கல்வியை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையிலும் பயின்று 1926 ஆம் ஆண்டு கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரியில்

பயின்று ஆசிரியரானார். 1928 இல் கரம்பன் சண்முகநாத வித்தியாலய அதிபராக நியமனம் பெற்று 1930 வரை அங்கேயே கடமையாற்றினார். அதனைத் தொடர்ந்து நயினாதீவு கணேச வித்தியாலயத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றிய இவர் 1932 இல் வேலணை சரஸ்வதி வித்தியாலயத்தில் 36 ஆண்டுகள் அதிபராகப் பணிபுரிந்து 1968 இல் ஓய்வு பெற்றவர். அதிபர் செல்லையா அவர்கள் கம்பீரமான உயர்ந்த தோற்றம் கொண்டவர். பொதுச் சேவையில் தன்னை ஈடுபடுத்திய பெரிய வாத்தியார் 1956 - 1960 காலப்பகுதியில் கிராமச் சங்கத் தலைவராகவிருந்து கிராம வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்டவர். 1971 - 1977 இல் இணக்க சபைத் தலைவராகவிருந்து பல பிணக்குகளை நீதியாகத் தீர்த்தவர். 1950 களில் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் மகாநாட்டினை வேலணைக் கிராமத்தில் நடாத்துவதற்கு பக்கபலமாகவிருந்தவர்.

இராமநாதர் மருதையனார்

சரவணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இ. மருதையினார் போற்றுதற்குரிய நல்லாசிரியனாக, அதிபராக, சிறந்த கல்விமானாக, நல்லாசிரியர் பலரை உருவாக்கிய உத்தமராக, வாழ்ந்து காட்டியவர். சரவணை தில்லைநாதப்புலவரால் “நல்வார்த்தையெனும் சோனைபொழி பொன்முகிலாம் தூய மருதையனார்” எனப் பாராட்டப்பட்டவர். திருமுறை விழாவினை நடாத்தி வேலணைக் கிராமத்தைச் சைவத்தமிழ் உலகில் பிரசித்தி பெறவைத்தமை, வேலணை மத்திய கல்லூரியைத் தோற்றுவித்ததற்கு மூல காரணமாகவிருந்தமை, சரவணை நாகேஸ்வரியை சகல வகுப்பினரும் கற்கும் கல்விக்கூடமாக மாற்றியமை போன்ற அரிய பல செயற்றிட்டங்களை வகுத்துச் செயற்பட்டவர். ‘வேலணைத்தீவு’, ‘கிழவன்’, ‘பழந்தொழும்பன்’ என்னும் பெயர்களுள் மறைந்து பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் வெளியிட்டவர். சிறந்த எழுத்தாளராக, சிந்தனையாளராக, கவிஞராக, பேச்சாளராக, சிறந்த சமூக அரசியல்வாதியாக வாழ்ந்தவர். வேலணை கிராமச் சங்கத் தலைவராகவிருந்து கிராமத்தின் வளர்ச்சியில் தன்னை ஈடுபடுத்தியவர். சுயநிர்ணயம் என்பது ஒரு இனத்தின் அடிப்படை உரிமை என்பது இவரது சிந்தாந்தமாகவிருந்தது. சுயநிர்ணய உரிமையை அடகுவைத்து எந்தப்பட்டத்தையோ பதவியையோ வைத்திருக்க வேண்டியதில்லை என்பதற்கிணங்கத் தனக்கு வழங்கப்பட்ட சமாதான நீதவான் பட்டத்தினைப் பெற 1983 ஆம் ஆண்டில் சத்தியப்பிரமாணம் செய்ய மறுத்தபெருந்தகையாளர். வேலணை, சரவணைக் கிராம மக்களின் நலனுக்காகவும் மாணவர்களின் கல்விக்காகவும் தன்னை

அர்ப்பணித்தவர். வேலணைத்தீவு சைவ இளைஞர் சபையொன்றினை அமைத்து சைவத்தை வளர்த்ததுடன் இச்சபையூடாக வேலணை மத்திய கல்லூரி அமைந்திருக்கும் இடத்தைத் தெரிவுசெய்து அவ்விடத்தில் அப்பாடசாலை உருவாக முன்னின்றுழைத்தவர். தீவகத்தில் சைவப்பாடசாலைகள் உருவாகுவதற்குப் பெரும் பங்கு கொண்டு உழைத்துள்ளார்.

பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை

1941 ஆம் ஆண்டு வேலணையைச் சேர்ந்த பண்டிதர் பொன்னுத்துரை - நாகரத்தினம் அவர்களுக்கு புத்திரனாகப் பிறந்த இவர் கரம்பன் சண்முகநாத வித்தியாசாலை, புனித அந்தோனியார் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் கல்வி பயின்று 1961 ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்பிரிவில் இணைந்து கொண்டார். 1965 ஆம் ஆண்டு புவியியற் கல்வியில் சிறப்புப்பட்டம் பெற்ற இவர் பேராதனை, கொழும்புப் பல்கலைக்கழகங்களில் உதவி விரிவுரையாளராக இணைந்து கொண்டார். 1967 இல் இங்கிலாந்தில் டறம் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற இவர் மீண்டும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராக இணைந்தார். 1979 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக புவியியற்றுறையில் இரண்டாவது பேராசிரியராக இணைந்த பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்துறைத்தலைவராகவும் கலைப்பீடாதிபதியாகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். 1996 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஏழாண்டுகள் பல்கலைக்கழகதுணைவேந்தராகவிருந்து பல்கலைக்கழக வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பு அலகினை உருவாக்கி பல ஆயிரக்கணக்கான வெளிவாரிப்பட்டதாரிகள் வெளிவரக்காரணகர்த்தாவாகவிருந்துள்ளார். ஆழ்ந்த புலமை கொண்ட பேராசிரியர் அரசு, அரசசார்பற்ற செயற்றிட்டங்கள் வெற்றி பெற தனது பங்களிப்பினைச் செலுத்தி வருகின்றார். வாழ்நாள் பேராசிரியரான இவர் அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் தொடர்பான ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டுவருகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியர் பால சிவகடாட்சம்

புங்குடுதீவைப் பூர்வீகமாகவும் நாரந்தணையைப் பிறப்பிடமாகவும் கொண்ட பேராசிரியர் பால சிவகடாட்சம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் பயின்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழக

விஞ்ஞானபீடத்திற்கு தெரிவாகி 1970 இல் தாவரவியலில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். விவசாயத் திணைக்களத்தில் ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தராக இணைந்து லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தினைப் பெற்றவர். அதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தாவரவியல் துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராக இணைந்து, துறைத்தலைவராகப் பணியாற்றியவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் விவசாயபீடம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது அப்பீடத்தின் முதுநிலை விரிவுரையாளராகவும் துறைத்தலைவராகவும் பணியாற்றியவர். சில காலம் பீடாதிபதியாகவும் இருந்துள்ளார். பேராசிரியர் பால சிவகடாட்சம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆயுள்வேத வைத்தியத்தில் பெயர்பெற்ற குடும்பத்தில் ஏழாவது பரம்பரையாக வந்தவர். வைத்தியத்தில் விருப்புக் கொண்டவரான இவர் நூல்கள், ஏடுகளைச் சேகரித்தல், அவை பற்றி ஆராய்தல், மூலிகைகளை இனங்காணல், ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதுவதில் ஆர்வத்துடன் பணிபுரிந்தார். இவரது நூல்களான பண்டைய மருத்துவமும் பயன்தரு மூலிகைகளும் (1979), தமிழர் மருத்துவம் - அன்றும் இன்றும் (2006), சரசோதிமாலை பாகம் I (2014) உள்ளன. மூன்றாவது நூலினை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதிபர் எஸ். ஏ. ஈ. ரட்ணராஜா

ஊர்காவற்றுறை, கரம்பனில் 1935 ஆம் ஆண்டு பிறந்த எஸ். ஏ. ஈ. ரட்ணராஜா அவர்கள் தீவகத்தில் புகழ்பூத்த அதிபர்களில் ஒருவராக வாழ்ந்தவர். ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியின் முதலாவது அதிபரான திரு. ஏ. சுவாம்பிள்ளை அவர்களுக்கு அடுத்ததாக அதிக காலம் அதிபராகவிருந்து ஊர்காவற்றுறை பிரதேசத்துக்கு மட்டுமல்லாது தீவகமக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உழைத்தவர். “இரத்தினகிளி” என எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கப்பட்டவரான இவர் வணக்கத்திற்குரிய பி. சூசைப்பிள்ளை அடிகளார் ஓய்வுபெற்றதைத் தொடர்ந்து 1976 இல் அதிபரானார். புனித பத்திராசிரியர் கல்லூரியின் பழைய மாணவனான இவர் சென்னை லயோலாக் கல்லூரியில் இணைந்து கலைப்பட்டதாரியானார். 1957 ஆம் ஆண்டு சென் அன்ரனிஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இணைந்த இவர் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்லாது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கும் தன்னை அர்ப்பணித்தவர். இவர் அதிபராகவிருந்த காலத்தில் தீவகப்பிரதேச பெண் பிள்ளைகளின் உயர்கல்வியில் அக்கறை கொண்டு கல்லூரியில் க.பொ.த உயர் தரவகுப்பில் பெண்

பிள்ளைகளை இணைத்தும் பெண் ஆசிரியர்களை உள்வாங்கியும் கல்விப் பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர். இவரது காலத்திலேயே 1978 ஆம் ஆண்டு புனித அந்தோனியார் கல்லூரியின் நிர்வாகம் அரசுடமையாக்கப்பட்டது. 1979 இல் தீவகத்தில் முதலாவது IAB பாடசாலையாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டதும் இவரது காலத்திலேயாகும். திரு. ரட்ணராஜா அவர்கள் 1986 இல் ஊர்காவற்றுறை கொத்தணிப் பாடசாலை அதிபராகவிருந்து மதபேதங்களுக்கு அப்பாலான நிர்வாகத்தின் மூலம் அனைவரதும் பாராட்டினையும் பெற்றவர். 1988 ஆம் ஆண்டு இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவைக்குள் வாங்கப்பட்டு கல்வித்திணைக்களத்திற்கு மாற்றம் வந்த போதும் கல்லூரியின் நலன் கருதி தொடர்ந்தும் ஓய்வு பெறும் வரை அதிபராகக் கடமையாற்றியவர். ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேசத்தில் இராணுவத் தாக்குதலால் மக்களும் பாடசாலைகளும் இடம்பெயர்ந்த வேளை மாணவர் கல்வி பாதிக்காத வண்ணம் திட்டமிட்டுப் பணியாற்றியவர். அத்துடன் 1991 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு மக்கள் இடம்பெயர்வு நிகழ்ந்தபோது பல இடங்களில் கல்லூரியை நகர்த்தி கல்விப் பணியாற்றி 1995 ஆம் ஆண்டு இளைப்பாறிய போதிலும் வெளிநாட்டில் சௌகரியமான வாழ்வுக்கான அனைத்தும் இருந்த போதிலும் தனது கிராமத்திற்கும் கரம்பன் புனித செபஸ்தியான் ஆலயத்தின் மேன்மைக்காகவும் அல்லும் பகலும் உழைத்து 2004 ஆம் ஆண்டு இறைவனடி சேர்ந்தார்.

சைவப்புலவர் மு. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை

வேலணை மேற்கில் சைவாசாரமும் தமிழ்ப்புலமையும் கொண்ட முத்துக்குமாரசாமி அவர்களின் புதல்வனான திருஞானசம்பந்தபிள்ளை அவர்கள் ஆரம்பக்கல்வியை வேலணை நடராசா வித்தியாசாலையிலும் இடைநிலை, உயர்நிலைக் கல்வியை வேலணை மத்திய கல்லூரியிலும் பயின்றவர். 1959 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியப் பயிற்சிக்கு கல்வியை நிறைவு செய்த இவர் நுவரெலியா, கொழும்பு மாவட்டங்களில் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். 1971 ஆம் ஆண்டு கோண்டாவில் பரஞ்சோதி வித்தியாலயத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றிய இவர் பின்னர் வேலணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, அரியாலை ஸ்ரீ பார்வதி வித்தியாசாலை, யாழ் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை, இணுவில் மத்திய கல்லூரி ஆகியவற்றில் அதிபராகக் கடமையாற்றி 1998 ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றவர்.

1964 இல் சென்னை சைவசித்தாந்த மகா சமாசத்தால் நடாத்தப்பட்ட சைவப்புலவர் தேர்வில் முதலாவது பிரிவில் சித்தி பெற்றவர். யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபையின் சித்தாந்த பண்டிதர் தேர்விலும் சித்தி பெற்ற இவர் கொழும்பு விவேகானந்த சபை நடாத்திய சைவசமய உயர் தகைமைச் சான்றிதழ் தேர்விலும் சித்தி பெற்றவர். மெய்கண்டான் ஆதீனத்தால் சித்தாந்த சிரோமணி என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். சைவபரிபாலன சபையின் தலைவராகவிருந்த இவர் சைவப் புலவர் சங்கத்தில் 1964 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பல பதவிகளிலிருந்து 1997 ஆம் ஆண்டு தொட்டு அதன் தலைவராகவிருந்து வருகின்றார். 1984 ஆம் ஆண்டு யாழ் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையில் அதிபராக இணைந்து அப்பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் பெரும் அக்கறையுடன் செயற்பட்டு இலங்கையில் முதற்றர ஆரம்பப் பாடசாலையாக மாற்றிய பெருமை இவரையே சாரும். சைவசித்தாந்தத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைமாணி மாணவர்களுக்குப் பல ஆண்டுகள் வருகைதரு விரிவுரையாளராக கடமையாற்றி வருகின்றார். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சைவசமய மகாநாடுகளில் சிறப்புப் பேச்சாளராகவிருந்து வருவதுடன் சைவசமயம், சைவசித்தாந்தம் தொடர்பாகப் பல ஆய்வு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

எஸ். பி. சாமி

வேலணை கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட செல்லையா தம்பதிகளின் புதல்வனான எஸ். பி. சாமி அவர்கள் ஆரம்ப இடைத்தரக்கல்வியினை வேலணையில் பயின்று கொழும்பில் பிரபல வர்த்தகராகத் தன்னை உயர்த்திக் கொண்டவர். கொழும்பு புறக்கோட்டை வர்த்தகர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற இவர் வர்த்தகச் சங்கத் தலைவராக நீண்டகாலம் பணியாற்றியவர். நாட்டில் இனப்பிரச்சினையுடன் கூடிய யுத்த சூழ்நிலை காணப்பட்டிருந்த காலப்பகுதியில் தினக்குரல் பத்திரிகையினை ஆரம்பித்து ஏற்கனவேயிருந்த தேசியப் பத்திரிகைகளுக்கு இணையாக அதனை மக்கள் மயப்படுத்தியவர். யாழ்ப்பாண மக்களின் அபிலாசைகளிலொன்றான மருத்துவத்துறையினை விரிவுபடுத்தும் நோக்கில் திருநெல்வேலியில் நொதன் கொஸ்பிற்றல் என்ற மருத்துவநிலையத்தினை அமைத்து மக்கள் பயன் பெறும் வகையில் நடாத்தி வருகின்றார். நவீன வசதி கொண்ட இம் மருத்துவமனையானது யாழ்ப்பாண மக்களுக்குக் கிடைத்த பாக்கியம் என்றே கூறல்வேண்டும். இறை பக்தி கொண்ட எஸ். பி. சாமி

அவர்கள் பெருங்குளத்து மாரி அம்மன் ஆலய வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டு பரிபாலன சபையின் தலைவராகவிருந்து செயற்பட்டு வருகின்றார். இவரது பொது நல சேவையினைப் பாராட்டி பல அமைப்புக்கள் விருதுகளை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளன.

கலாநிதி செ. திருநாவுக்கரசு

கலாநிதி செ. திருநாவுக்கரசு அல்லைப்பிட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். வேலணை மத்திய கல்லூரியின் பழைய மாணவரான இவர் ஆரம்ப காலத்தில் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையில் கடமையாற்றியவர். இவர்தனது கல்வி இடைநடுவில் நின்றுவிட்டதே என்ற கவலையிலிருந்த போதிலும் கல்விதான் ஒரு மனிதனை மனிதனாக வாழ வைக்கும் என எண்ணி கல்வியினைத் தொடர்ந்தார். வெளிவாரிப்பட்டதாரியாகிய இவரயாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிமற்றும் கலாநிதிப்பட்டங்களைப் பெற்றவர். பின்னாட்களில் ஆசிரியரான இவர்தனது விடாமுயற்சியினால் கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலையில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக தன்னை உயர்த்திக் கொண்டார். சிறந்த திறனாய்வாளராகவும் கவிஞராகவும் திகழும் இவர் தமிழன் இன உணர்வுக் கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வினை எழுதியுள்ளார். சிறுகதை, இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பல ஆய்விதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. பண்டிதர் க. வ. ஆறுமுகம் அவர்களின் இரண்டு நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார்.

கவிஞர் பா. சத்தியசீலன்

அல்லைப்பிட்டியைச் சேர்ந்த பாவிலுப்பிள்ளை அவர்களின் மகன் தான் பா. சத்தியசீலன் ஆவார். பண்டிதர், பாவலர், கலைமாணி, ஆசிரியரான இவர் சிறுவர்களுக்கான இலக்கியங்கள் ஆக்குவதில் சிறந்து விளங்கியவர். இவரது சிறுவருக்கான ஆக்கங்கள் பல பதிப்புக்களைத் தாண்டியுள்ளது. இவரது கவிதைகளுக்குப் சாகித்திய மண்டலப் பரிசில்கள் பல கிடைக்கப்பெற்றன. கவியரங்குகளில் சொற்சிலம்பாடுவதில் மகா சமத்தர்.

எழுத்தாளர் சு. சோமசேகரம் (மணிசேகரன்)

சரவணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் வரிமதிப்பீட்டுத் திணைக்கள அலுவலராகப் பணிபுரிந்தவர். சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர். 'தமிழ்முது' என்ற மாதமொரு கலைக்களஞ்சியம் ஒன்றை வெளியிட்டவர். இளம் வயதிலேயே ஓய்வு பெற்ற இவர் தாரணி என்ற

அச்சகம் ஒன்றை நிறுவி தாரணி சஞ்சிகையையும் செய்திச்சுடர் என்ற புதினத்தாள் ஒன்றையும் சில காலம் வெளியிட் டுவந்தவர்.

கல்விப்பணிப்பாளர் சு. இரத்தினராசா

வேலணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சுப்பிரமணியம் இரத்தினராசா அவர்கள் வேலணை சரஸ்வதி வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக்கல்வியைப் பெற்று வேலணை மத்திய கல்லூரியில் இடைநிலைக்கல்வியைப் பயின்றவர். உயர்கல்வியை யாழ்ப்பாணம் கல்லூரியில் பயின்று கலைப்பட்டதாரியானார். ஆசிரியத்தொழிலை விரும்பியேற்று கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி, நெடுந்தீவு மகா வித்தியாலயம், வேலணை மத்திய கல்லூரி ஆகியவற்றில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். வட்டாரக் கல்வி அதிகாரிப் பரீட்சையில் சித்திபெற்று கண்டி, நாவலப்பிட்டி, வேலணை, உடுவில் கோட்டங்களில் வட்டாரக் கல்வி அதிகாரியாக பணியாற்றியவர். 1994 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண வலயக் கல்விப் பணிப்பாளராகப் பதவியுயர்வு பெற்றவர். கல்விப்புலத்தினரால் மிகவும் அறியப்பட்டவரான இவர் எவ்விடயத்திலும் சிறப்பான தீர்மானம் எடுப்பதிலும் அதனை நிறைவேற்றுவதிலும் சாமர்த்தியம் கொண்டவர். சுகயீனம் காரணமாக ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்னரே 1997 இல் இயற்கை எய்தினார்.

பேராயர் டானியல் செ. தியாகராசா

அதிவணக்கத்திற்குரிய பேராயர் கலாநிதி டானியல் செல்வரத்தினம் தியாகராசா அவர்கள் வேலணையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் ஆர். கே. தியாகராசா அவர்களின் புதல்வராவார். விஞ்ஞானப் பட்டதாரியான இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிப் பட்டத்தினையும், இந்நியாவில் செரம்பூர் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தினையும் பெற்றவர். இளம்தேவியல் பட்டதாரியான இவர் கிறிஸ்தவக் கல்வியில் டிப்ளோமாப் பட்டம் பெற்றவராவார். துடுப்பாட்டத்தில் சிறந்து விளங்கிய இவர் பல சாதனைகளுக்குரியவராகத் திகழ்கின்றார்.

கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரியின் முதல்வராக நான்காண்டுகள் பணிபுரிந்தவர். இவர் பல இடங்களில் குருவாகவிருந்துள்ளார். கொழும்பு, நுணாவில், நெடுந்தீவு, கிளிநொச்சி, மாங்குளம், உடுவில்,

நுவரேலியா போன்ற இடங்களே அவையாகும். சர்வதேச ரீதியில் பல நாடுகளில் இறையியல் பணியினை ஆற்றியுள்ளார். 2006 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 21 ஆம் திகதி தென்னிந்திய திருச்சபையின் நான்காவது பேராயராக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டமையானது தீவக மக்களுக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இவர் தவிர பேராயர் அம்பலவாணர் (புங்குடுதீவு), பேராயர் ஜெபநேசன் (காரைநகர்) இருவரும் தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மண்டைதீவு

க. கைலாசபிள்ளை

மண்டைதீவுக் கிராமத்தின் வளர்ச்சியை தனது மூச்சாகக் கொண்டுழைத்தவர் க. கைலாசபிள்ளை அவர்களாவார். 1907 ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர் மண்டைதீவு மகா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்று யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் இடைநிலைக்கல்வியினை பூர்த்தி செய்தவர். தபால் அதிபராக தனது தொழிலை ஆரம்பித்த இவர் மண்டைதீவுக் கிராமத்திற்கு மட்டுமல்லாது தீவுப் பகுதியின் அபிவிருத்தியை நோக்காகக் கொண்டு தனது செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்துச் சென்றவர். தமிழ் பேசும் உபதபால் அதிபர் சங்கத்தின் தலைவராகவிருந்து உபதபால் அதிபர்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வினைப் பெற்றுக் கொடுத்தவர். மண்டைதீவுக் கிராமசபையின் தலைவராக கால்நூற்றாண்டு காலம் இருந்து கிராமவளர்ச்சிக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தவர். கிராமச்சங்கத்தலைமைக் காரியாலயத்தினை கட்டி அப்போதைய உள்ளூராட்சி அமைச்சர் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்காவை அழைத்துத் திறந்து வைத்தவர். மண்டைதீவு வைத்தியசாலையை விரிவுபடுத்தி பிரதமர் சேர். ஜோன் கொத்தலாவலவினை அழைத்துத் திறந்து வைத்து மக்கள் மயப்படுத்தியவர். குறிப்பாக பண்ணைப் பாலத்தின் முக்கியத்துவத்தை அரசுக்கு தெரிவித்து அதனை விரைவுபடுத்தி பூர்த்தி செய்வதற்கு உதவியவர் அமரர் கைலாசபிள்ளை அவர்கள்.

பிரம்மபுரீ அகிலேஸ்வர சர்மா

மண்டைதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பிரம்மபுரீ அகிலேஸ்வர சர்மா ஒரு சிறந்த கவிஞன் மட்டுமல்லாது தீவகத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொண்டாற்றியவர். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப்

பகுதியிலிருந்து தீவகத்திற்கும் யாழ் குடாநாட்டுக்குமிடையிலான தரைவழிப் போக்குவரத்தினை ஏற்படுத்துவது தொடர்பாக வாதப்பிரதிவாதங்கள் தீவக அரசியல் மற்றும் சமூகத்தலைவர்களிடையே இருந்து வந்துள்ளன. ஒரு சாரார் வேலணை - அராலியூடாக கற்பாதை அமைக்க வேண்டும் எனவும் இன்னொரு சாரார் அல்லைப்பிட்டி - பண்ணையூடாக கற்பாதை அமைக்க வேண்டுமென கருத்துக்களைத் தெரிவித்துவந்தவேளை அகிலேஸ்வரசர்மா அவர்கள் “பண்ணைப் பாலகும்மி” என்ற கவிதையூடாக பண்ணையூடாகவே அமைந்தால் தீவக மக்களுக்கு நன்மை உண்டாகும் என எடுத்துக் கூறியது மட்டுமல்லாது அதற்கு ஆதரவானவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டதன் விளைவாக பண்ணைப் பாலம் நிறைவுபெற்றது.

கலாநிதி செ. சேதுராசா

மண்டைதீவைச் சேர்ந்த செல்லத்துரை செல்லாச்சி தம்பதியினரின் மகனான சேதுராஜா அவர்கள் 1954 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். ஆரம்ப இடைத்தரக் கல்வியை மண்டைதீவு மகா வித்தியாலயத்திலும் உயர் கல்வியை வண்ணைவைத்தீஸ்வராக்கல்லூரியிலும் பயின்றவர். 1977 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டு 1981 ஆம் ஆண்டு கலைப்பட்டதாரியாக வெளியேறினார். ஆசிரியத் தொழிலை விரும்பியேற்று 1984 ஆம் ஆண்டு றம்பொட தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராக இணைந்த இவர் 1986 இல் அதே பாடசாலையில் அதிபராகப் பதவியேற்றார். 1988 இல் றம்பொட கொத்தணிப் பாடசாலைகளின் அதிபராகக் கடமையை ஏற்ற இவர் 1995 இல் பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரிக்கு மாற்றலாகி பகுதித் தலைவரானார். கலாநிதி சேதுராசா அவர்கள் 1998 இல் வடமராட்சி வலயத்தில் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராக இணைந்த நிலையில் 2000 ஆம் ஆண்டில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியல் துறையில் விரிவுரையாளராக இணைந்து ஆறுமாதங்கள் பணியாற்றினார். மீண்டும் வடமராட்சிக் கல்விப் பணிமனையில் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராகவிருந்த நிலையில் 2001 ஆம் ஆண்டு நெல்லியடி மத்திய கல்லூரியின் அதிபராகப் பொறுப்பேற்று பதின்மூன்று ஆண்டுகள் சிறந்த அதிபர் என்ற முத்திரையுடன் 2014 ஆம் ஆண்டு ஓய்வுபெற்றார். திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியலில் டிப்ளோமா பட்டத்தினையும் தேசிய கல்வி நிறுவனத்தில் கல்வியியல் திட்டமிடல் டிப்ளோமாவையும் எம். எஸ். சி. பட்டத்தினையும் யாழ்ப்பாணப்

பல்கலைக்கழகத்தில் முதுதத்துவமாணி பட்டத்தினையும் கலாநிதிப் பட்டத்தினையும் பெற்றவர். திறந்த பல்கலைக்கழகம் தேசிய கல்வி நிறுவனம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் வருகைதரு விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். சிறந்த கல்விமானான கலாநிதி சேதுராசா மண்டைதீவுக் கிராமத்தின் புகழ் பூத்த கல்விமானாகத் திகழ்கின்றார்.

உசாத்துணைகள்

அகிலேஸ்வரசர்மா. சி; பண்ணைப்பாலக்கும்மி, (பதிப்பாகிரியர் வே. இ. பாக்கியநாதன்) காயத்திரி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம். 1986.

அடைக்கலமுத்து. ச., “எழுவைதீவின் வாழ்வு நாதம்” சப்ததீவு, கலைவாணி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் 1979.

அம்பலவாணநாவலகவாமி; “ஸ்தாபகர் ஸ்ரீமான் வி. கந்தப்பிள்ளை” வேலணை சைவப்பிரகாச வித்தியாலய நூற்றாண்டு விழா மலர், 1880 - 1980; வேலணை, 1980

இரத்தினம். செ., “புளியங்கூடல்” ஸ்ரீலங்கா 15 (1) டிசம்பர் 1962 அரச அச்சகம், கொழும்பு.

இராசரத்தினம். கு; “புங்குடுதீவு ஒரு புவியியல் நோக்கு” புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலயம் வெள்ளிவிழா 1975.

குசபாலன். கா., நயினாதீவு சமூக பொருளாதார ஆய்வு, சிறப்புக் கலைமாணித் தேர்வுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வு, புவியியற்றுறை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை, 1971.

குசபாலன். கா., “தீவுப்பகுதி குடித்தொகையும், அதனுடன் தொடர்புடைய பிரச்சனைகளும்”; ஈழமுரசு யாழ்ப்பாணம், பக். 4-5, 14.7.1986

குசபாலன். கா; “தீவுப்பகுதிப் பிரதேசத்தின் இன்றைய கல்வி நிலை”, முரசொலி, யாழ்ப்பாணம் பக். 3 - 15, 15. 01. 1989

குசபாலன். கா; தீவகம் - வளமும் வாழ்வும், தீவகக் கோட்டக் கூட்டுறவு ஒன்றியம், யாழ்ப்பாணம் 1994.

குசபாலன். கா; குடித்தொகை - கோட்பாடுகளும் பிரயோகங்களும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம் 1995.

குகபாலன். கா; (பதிப்பாசிரியர்) தீவகம் - பத்துறைநோக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம் 2000.

குகபாலன். கா; புங்குடுதீவுக் கிராமம் அன்றும் இன்றும், புவியியற்றுறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம் 2003.

குகபாலன். கா; யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வு; யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம் 1996.

சிவநாயகமூர்த்தி சு. சி; நெடுந்தீவு மக்களும் வரலாறும்; விவேகா அச்சகம்; ரொறன்டோ, கனடா 2003.

சரவணபவன். ஆ; “நயினாதீவு வரலாற்றுப் பின்னணி” கோமுகி, மணிபல்லவகலாமன்றம், நயினாதீவு, 1992.

சர்வநாதன். அ. நா; “நாரந்தனை நிலக்காட்சியும் பண்பாட்டு அமைவும்” நாரந்தனை வடக்கு மறுமலர்ச்சி மன்ற பாரதி சனசமூக நிலையம், சிறப்பு மலர், 1983.

சரவணன்; “சரவணையூர் இதுவே” சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாசாலை பொன்விழா மலர், சரவணை, 1980.

சதாசிவம் சேவியர்.ச; “வாணர் தாம்போதி” புங்குடுதீவு அம்பலவாணர் அரங்குச் சிறப்பு மலர், புங்குடுதீவு - 1977.

சதாசிவம்பிள்ளை. சி. இ; “புங்குடுதீவின் கல்வி நிலை: அன்றும் இன்றும்” புங்குடுதீவு கணேச வித்தியாசாலை பழைய மாணவர் சங்க வெள்ளிவிழா மலர், 1961.

சந்திரசேகரம். பே; “வேலணையில் சைவம் வளர்ந்த வரலாறு” உலக இந்து மகாநாடு, ஆத்மஜோதி சிறப்பு மலர், யாழ்ப்பாணம் 1982.

சிவசாமி. வி; தீவகம் - ஒரு வரலாற்று நோக்கு (திருமதி விநாயகமூர்த்தி மகேஸ்வரிப்பிள்ளை அவர்களின் நினைவாக வெளியிடப்பட்டது) புங்குடுதீவு, 1990.

சிவசாமி. வி; “தீவகம் - ஒரு வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம்”
மணிபல்லவம் - 28வது ஆண்டு நிறைவு விழா, நயினாதீவு
மணிபல்லவ கலாமன்றம், 1990.

செந்தில் வடிவேல். ஆ; யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கப்பாலுள்ள
தீவுப் பகுதிகளின் சமூக பொருளாதார நிலைமைகள்,
முதுமாணிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வு, யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகம் 1985.

தம்பையா. செ; “ஐயனார் இங்கு எப்படி வந்தார்? தேவர்
விரும்பிய திருப்பதி அனலைப்பதி” அனலைதீவு ஐயனார்
கோவில் சித்திரத்தெருந்தேர் வெள்ளோட்டச்சிறப்பு மலர்
அனலைதீவு, 1980.

தீவகன்; சப்ததீவு, கலைவாணி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1979.

துருவ சங்கரி வீ. ச; “யாழ்குடாநாட்டையண்டியுள்ள
தீவுப்பகுதிகளில் நன்னீர் வளமும் முகாமைத்துவப்
பிரச்சினைகளும் அவற்றைத் தீர்க்க வழிவகைகளும்” ஆய்வு, ஏப்
- யூன் 1987., கொக்குவில்.

தேவராசா. செ. அ; “நாம் நம் சமூகம், நம்மினம்” மண்டைதீவு
புனித பேதுருவானவர் இளைஞர் மன்றம், பத்தாவது ஆண்டு
சிறப்பு மலர் 1977.

நடராசா எவ். எக்ஸ். சி; காரைநகர் மான்மியம்.
இரஞ்சனா பதிப்பகம், கொழும்பு 1971.

நடராசா. ஆ. ச; “புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலயத் தோற்றமும்
வளர்ச்சியும்” புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலய வெள்ளிவிழா மலர்
1975

நெடுந்தீவு லக்ஸ்மன்; நெடுந்தீவு சிதையும் சின்னங்கள்; கங்கை
பிரிண்டர்ஸ், யாழ்ப்பாணம் 2010.

பாலசுந்தரம்பிள்ளை பொ; தேசவளம் மணிவிழாச் சபை,
யாழ்ப்பாணம் 2002.

பாலேந்திரன் ச. ஆ; காரைநகர் தொன்மையும் வன்மையும்,
காரைநகர் 2009.

பரமேஸ்வரன், எஸ்.கே; “நெடுந்தீவு - ஈழத்தின் காவல் தளம்”
தினகரன் வாரமஞ்சரி, கொழும்பு, 23.05.1969

பாலசுந்தரம்பிள்ளை. பொ; “தீவுப்பகுதியின் குடித்தொகை
வளர்ச்சியும் பிரச்சினையும்” தமிழ் இளைஞன் இதழ் 12,
பேராதனை, 1968.

பாலசுந்தரம்பிள்ளை, பொ; “தீவுப்பகுதியின் இடஞ்சார்பு
அபிவிருத்தித் திறமுறைகள்” வேலணை மேற்கு பெரியபுலம் மகா
கணபதிப்பிள்ளையார் ஆலய மஹாகும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர்

வ. பசுபதிப்பிள்ளை நினைவு மலர், சைவப்பெரியார் வ.
பசுபதிப்பிள்ளை; விவேகானந்தா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1955

புங்குடுதீவு அம்பலவாணர் அரங்கு திறப்பு விழாவும், மாபெரும்
கலைவிழாவும் - சிறப்பு மலர் 24.06.1977 கண்ணன் அச்சகம்,
நல்லூர். 1977

மாணிக்கவாசகர் ச. (பதிப்பாசிரியர்) வேலணை - ஒரு வரலாற்று
அறிமுகம் நூல்வெளியீட்டுச்சபை, வேலணை 2006.

வெள்ளிவிழா மலர் நெடுந்தீவு மகா வித்தியாலயம்; நெடுந்தீவு,
1972

ஸ்கந்தராசா. செ; “எமது கிராமத்தின் பொருளாதாரம் - ஒரு
கண்ணோட்டம்” நயினாதீவு ஸ்ரீகணேச கனிஷ்ட வித்தியாலயப்
பொன்விழா மலர், நயினாதீவு. 1980.

Abey Gunawardena T. H. D; The Islands on the west of the Jaffna
Peninsula; Cey. Geographical Society Vol. 4, No. 3, Dec. 1949.

Casiechetty, Simon Mudaliyar; The Ceylon Gazetteer, 1934.
Reprinted with an Introduction by Prof. T. Vimalananda, 1972.

Hand Book for the Ceylon Traveller; A Studio Times Publication, Colombo, 1974.

Insight Guiders Sri Lanka; APA Publication, Singapore, 1985.

Jeyarajasingam. J. F; A. L; Thambiayah: "Man who Multiplied his talents". Sun 11-11-82. p. 2.

Planning Division; District Ministry; Intergrated Rural Development Plan, Jaffna District, Jaffna. 1980

Queyroz, Fernan; The Temporal and Spiritual Conquest of the Island of Ceylon, Vols, Tr. by Fr. S. G. Perera, Colombo. 1930.

Ragupathy P; Early Settlement in Jaffna, Sutharson Graphics, Madras. 1987

Rasanayagam S; Ancient Jaffna; Jaffna. Madras 1926.

Robert Holmes; Jaffna 1980, Sri Lanka. The Christian Institute of the Study of Religion and Society of Jaffna College, Jaffna.

Silva. G. P. S. H. de; A Statistical Survey of Elections to the Legislatures of Sri Lanka. 1991 - 1977, Marga Institute, Colombo. 1980.

மலர்கள்

யாழ் புங்குடுதீவு சித்திவிநாயகர் மகாவித்தியாலயம் நூற்றாண்டு மலர் 2014.

பொற்றாமரை, நயினைதீவு மணிபல்லவ கலாமன்றம் 50 ஆண்டு நிறைவு விழா, சிறப்பு மலர் 2012.

புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் புங்குடுதீவு மான்மியம், கனடா 2012.

ஊர்காவற்றுறை கல்வி வட்டார ஆசிரியர் சங்கம் கலைமலர், 1975.

பிரதேச செயலகம்; புதிய கட்டடத்திறப்பு விழா சிறப்புமலர்
2014 வேலணை.

கும்பாபிஷேக மலர் - 2016; புங்குடுதீவு மேற்கு இறுப்பிட்டி
அரியநாயகன்புலம் வீரகத்திவிநாயகர் ஆலயம், புங்குடுதீவு 2016.

சமூக பொருளாதார மூலவளத்திரட்டு 2011; தீவகம் தெற்கு
பிரதேச செயலகம் 2011.

மாவட்டச் செயலகம்; விவசாய அபிவிருத்தி செயற்படுத்திடம்
1990-1994

Statistical Hand Book, Jaffna District 2016 District Secretariat
Jaffna.

Resoruce Profile, Divisional Secretariat Delft. 2015.

Statistical Hand book 2016 District Secretariat Kayts - 2016.

கிந்நூலாக்கத்திற்குத் தமது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டவர்கள்

திரு. எஸ். கே. சதாசிவம் - ஓய்வுநிலை அதிபர், காரைநகர்

திரு. ரி. தேவராசா - வர்த்தகர் - காரைநகர்

திரு. ப. விக்னேஸ்வரன் - மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளர்,
காரைநகர்.

புலவர் அ. வே. அரியநாயகம் - ஓய்வு நிலை ஆசிரியர் நெடுந்தீவு

சைவப்புலவர் மு. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை - ஓய்வு நிலை அதிபர்,
வேலணை.

திரு. எஸ். காராளபிள்ளை, - ஓய்வு நிலை அதிபர் - அனடைதீவு

திரு. ப. சுந்தரலிங்கம் - ஓய்வுநிலை உதவித் திட்டமிடல் அதிகாரி -
புங்குடுதீவு

திரு. கை. விக்னேஸ்வரன் ஓய்வுநிலை வங்கி அதிகாரி - மண்டைதீவு

திரு. கு. சிவகுலசிங்கம் ஓய்வுநிலை கிராம அதிகாரி - மண்டைதீவு

திரு. எஸ். சிவபரம்சோதி ஓய்வுநிலை ஆசிரியர் - மண்டைதீவு

திரு. சு. கருணாகரன் - தலைவர், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்,
புங்குடுதீவு.

திரு. இரத்தினசபாபதி, விவாகப்பதிவாளர், நயினாதீவு.

திரு. எஸ். சுந்தரலிங்கம் ஓய்வுநிலை கிராம அபிவிருத்தி அதிகாரி -
வேலணை.

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு குகபாலன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக புவிவியற்றுறைத் தலைவராகவும் பேராசிரியராகவுமிருந்து அண்மையில் ஓய்வுபெற்றவர். இவர் புங்குடுதீவு சித்தி விநாயகர் வித்தியாலயம், யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவன். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் பட்டப்படிப்புகளைப் பூர்த்தி செய்தவர். பேராதனை, களனிப் பல்கலைக்கழகங்களில் 1972 - 1977 ஆண்டுகளிடையில் விரிவுரையாளராகவிருந்து 1978 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து 41 வருடங்கள் பல்கலைக்கழக சேவையில் இருந்தவர். குடித்தொகைக் கல்வி, குடிப்புள்ளியியல் துறைகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற இவர் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச ஆய்விதழ்களில் வெளியிட்டவர். இத் துறைசார் தொடர்பான நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளதுடன் அவற்றில் சிலவற்றிற்கு சாஹித்திய விருதுகளும் கிடைத்துள்ளன. தீவகம் தொடர்பான பல நூல்கள் இவரால் எழுதப்பட்டிருந்த நிலையில் தற்போது வெளியிடப்படும் நூல் தீவகப் பிரதேசத்தின் பொருளாதார, சமூக விழுமியங்களை உள்ளடக்கியதாக வெளிவருகின்றது. சமூக சேவையில் ஆர்வம் கொண்ட பேராசிரியர் பல உள்நாட்டு சர்வதேச நிறுவனங்களுடன் இணைந்து பணியாற்றி வருகின்றார்.

சிரேஷ்ட பேராசிரியர் நா. ஞானகுமாரன்
முன்னாள் கலைப்பீடாதிபதி,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ISBN 955361530-8

9 789553 615309

Harikanan, Jaffna.